

BRAND

A KORÁN

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

EDITIO PLURILINGUA

A KORÁN

A KORÁN

Editio Plurilingua
Budapest, 2023

A KORÁN

© Serdián Miklós György | Hungarian translation

© EPL | BUD | HU | EU

ISBN 978 963 9431 76 8 | PRESS

ISBN 978 615 5461 20 0 | PDF

ISBN 978 615 5461 04 0 | EPUB

editioplurilingua.com

ELŐSZÓ

Mohamed próféta i. sz. 610-ben, kerekén 1400 évvel ezelőtt kapta meg az első isteni kinyilatkoztatást, hogy ezzel fényt hozzon a kortársai és az emberiség számára. A Korán szövege a hagyományos felfogás szerint csakis az arab nyelvű Korán, amelynek minden verse hét jelentéssel bír, és egy esetleges fordításban csupán a lehetséges értelmezés adható vissza, bár egyre többen képviselik a nézetet, hogy a Könyv szövege minél több nyelven virágozzon. Mivel a Próféta feladata az egyistenhit üzenetének átadása volt egy arab nyelvű Koránban (olvasatban) az Isten / Allah – vagyis al-iláh, az isten – értelemszerűen az adott formában jelenik meg a magyar fordításban is. A dőlt betűkkel szedett szavak nem szerepelnek a Koránban, de nélkülözhetetlenek a szöveg megértéséhez, vagy további magyarázatot igényelnek, amelyek más utalásokkal együtt a jegyzetekben találhatóak. Bár az arab írás nem tesz különbséget nagy- és kisbetű közt, a fordításban használnunk kellett mindkettőt. A Próféta vagy a Küldött nagybetűvel Muhammad (Mohamed) prófétát jelöli, míg a kisbetűvel írt próféta, ill. küldött korábbi prófétákat és küldötteket jelöl. A szöveg sajátosságai közé tartozik, hogy ugyanaz a szó olykor kis- és nagybetűvel is megjelenik. Az *Igazság* nagybetűvel írva a Korán, az üzenet és az iszlám színönimája lehet, míg kisbetűvel írva a szó hétköznapi értelmében áll. A sajátos hangértékek körülményes visszaadását mellőztük, és helyettük magyar megfelelőket választottunk. A Szamúd népe és Jaszrib esetében például, ahol az *thing* (angol) hangértéket a magyarhoz közelebb álló sz-ként adtuk meg. A *qáf* jelölését meghagytuk a mágikus betűk és az 50. szúra címében, míg a Kurajs és a Lukmán esetében, a magyar nyelvben meghonosodott formát választottuk. Csupán a tartalomjegyzékben adtuk meg az egyes szúrák megközelítőleg fonetikus átírását, az egyértelmű beazonosíthatóság miatt. Az fordítás alapjául szolgáló közismert arab szöveg több különféle, és hasonló kiadásban is megjelent. A Koránnak két teljes magyar nyelvű fordítása ismert. Munkánk során figyelembe vettük továbbá a Biblia új kiadását. A Korán fordításakor jelentkező nehézségekre többnyire hasonló tartalmú utalások történnek, így ezek megisméltése nem szükséges, mint ahogy a forrásmunkák felsorolása sem, hisz a klasszikus arab kommentárok, és a nyugati iszlámkutatók által megjelölt szakdolgozatok szinte ugyanazok minden nemzetközileg számon tartott kiadás esetében.

2010. május

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

1. szúra
A MEGNYITÁS
Mekkai kinyilatkoztatás, hét vers

1 Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

2 Dicsőség Istennek, a Világok Urának, 3 a Könyörületesnek, a Megkönyörülőnek, 4 aki a legfőbb hatalom az Ítélet napján. 5 Téged szolgálunk, és Tőled kérünk segítséget. 6 Vezess minket az egyenes útra, 7 azok útjára, akikre a Te áldásod száll, és ne azokéra, akikre harag sújt, és ne a tévelygőkére.

2. szúra
A TEHÉN

Medinai kinyilatkoztatás, kétszáznyolcvanhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 Ez *maga* a Könyv, amihez nem fér kétség, útmutatásként az *istenfélőknek*. 3 *Azoknak*, akik hisznek a láthatatlanban, elvégzik az imát, és adakoznak abból, amivel Mi gondoskodtunk róluk, 4 *és azoknak*, akik hisznek abban, amit leküldtek neked, és abban, amit már előtted leküldtek, és akik bizonyosak a túlvilági életben. 5 Ők azok, akik Uruk útmutatását követik, és ők azok, *akik* boldogulni *fognak*. 6 A hitetleneknek *teljesen* mindegy, hogy figyelmeztetted őket vagy sem, nem fognak hinni! 7 Isten lepecsételte a szívüket és a fülüket, a szemüket *pedig egy* fátyol fedi. Hatalmas büntetésben lesz részük. 8 *Vannak olyanok*, akik ezt mondják: „Hiszünk Istenben és az Utolsó Napban!” De valójában nem hisznek *benne*. 9 Megpróbálják becsapni az Istent és a hívőket, de *végül csak* önmagukat csapják be, és *közben* észre sem veszik ezt. 10 A szívükben betegség van, amit Isten csak súlyosbított. Fájdalmas büntetésben lesz részük azért, mert hazudtak. 11 Amikor azt mondják nekik: „Ne keverjétek bajt a földön!”, azt mondják: „De hisz mi csak rendet teremtünk.” 12 *Holott valóban* ők a bajkeverők, csak észre sem veszik ezt. 13 Amikor azt mondják nekik: „Higgyetek, ahogy *mások* hisznek”, *akkor* azt mondják: „Higgyünk, ahogy a bolondok hisznek?” De valójában ők a bolondok, csak nem tudják ezt. 14 Amikor hívőkkel találkoznak, azt mondják: „Hiszünk!” De amikor egyedül vannak a *démonaikkal*, azt mondják: „Veletek vagyunk! Csak *éppen* gúnyolódunk.” 15 *De* Isten az, aki gúnyt űz belőlük, és hagyja őket megrekedni az egyre felgyülemelő áthágásaikban, hogy vakon bolyongjanak *tovább*. 16 Ők azok, akik az útmutatásért *cserébe* tévelygést vásároltak. De az *ilyen* cserekereskedelem nem hoz hasznót, és ők azok, akik nem követik az útmutatást. 17 *Az ilyen emberek* olyanok, mint azok, aki tüzet gyújtottak. Amikor a tűz mindent megvilágított maga körül, akkor Isten elvette tőlük a fényt, és olyan mély sötétségben hagyta őket, hogy nem láttak semmit: 18 süketek, némák és vakok *lesznek*, és *soha* nem fognak visszatérni az *eltévelyedésükből*. 19 *Az ilyen emberek* olyanok, mint azok, *akikre* ha egy sötétséggel és mennydörgéssel *kísért* felhőszakadás

érkezik le az égből, akkor az ujjukat a fülükbe dugják – halálfélelmükben – a mennykőcsapások elől. Isten *minden oldalról* körbezárja a hitetleneket. 20 A villámlás csaknem megfosztja őket a látásuktól. Akárhányszor felvillan nekik *egy villám*, továbbmennek a fényében, ha pedig elsötétül felettük *az ég*, akkor állva maradnak *egy helyben*. Ha Isten *így* akarná, elvonná tőlük a hallásukat és a látásukat. Istennek hatalma van minden dolog felett. 21 Emberek! Szolgáljátok Uratokat, aki teremtett benneteket és azokat is *megteremtette*, akik elöttetek éltek. Talán *istenfélők* lesztek. 22 *Szolgáljátok Uratokat*, aki kiterítette a földet, felépítette az eget, és vizet küldött le nektek belőle, hogy ezzel gyümölcsöket *éreljen*, amivel gondoskodik rólatok. Ne állítsatok az Isten mellé vetélytársakat, ha egyszer *már* tudjátok *az Igazságot!* 23 Ha kétségeitek vannak *a kinyilatkoztatásról*, amit leküldtünk a Szolgánknak, akkor lépjeteek elő *egy ehhez hasonló szúrával*, és hívjátok Isten helyett *a bálványaitokat* tanúnak. Ha *valóban* igazat mondotok. 24 Ha nem teszitek meg – *mert hisz* nem lesztek képesek soha *megtenni!* –, akkor óvakodjatok a Tűztől, amelynek a *tápláléka* emberek és kövek, és amit *már* előkészítettek a hitetleneknek. 25 *Próféta!* Add hírül azoknak, akik hisznek és jót tesznek, hogy *olyan* Kertekben lesz részük, amelyekben *patakok csörgedeznek*. Akárhányszor adnak nekik a *Kertek* gyümölcsceiből, ezt fogják mondani: „Ez ugyanaz, amiből korábban már kaptunk”, de csak valami hasonlót visznek nekik. Megtisztult feleségeik lesznek, és itt időznek majd mindörökre. 26 Isten nem szégyenkezik amiatt, hogy példázatnak tegyen meg *akár* egy szünyogot vagy azt, ami nagyobb ennél. Akik hisznek, azok tudják, hogy ez *maga* az Igazság, ami Uruktól *van*. Akik nem hisznek, ezt mondják: „Mit akar *mondani* az Isten egy ilyen példázattal?” Isten sok *embert* tévútra visz, míg másokat a helyes útra vezet. *Bár* tévútra csak a bűnösöket viszi. 27 Akik megszegik az Istenel kötött szövetséget – miután *már egyszer* megkötötték –, és elvágják a köteléket, amit Isten *így* parancsolt, hogy összekössön, és bajt kevernek a földön, azok *valóban elveszettek lesznek*. 28 Hogyan is tagadhatjátok meg az Istent, ha már *egyszer* halottak voltatok, és *Ő újra* életet adott nektek? *Ő* az, aki elhozza számotokra a halált, és újra életre kelt benneteket. *Ő* hozzá visznek vissza mindnyájatokat. 29 *Ő* az, aki megteremtett nektek mindent, ami a földön van. Majd az ég felé fordult, és hét égnak alkotta meg *az eget*. *Ő* az, aki tud minden dolgot. 30 *Próféta!* Amikor Urad *így* szólt az anygálokhoz: „Egy utódot helyezek el a földre!”, akkor azt mondták: „*A földre*

akarsz helyezni valakit, aki bajt kever, és vért ont. Miközben mi megénekeljük a dicsőségedet és felmagasztaljuk a szentségedet?” Isten így szólt: „Én tudom, amit ti nem tudtok.” 31 Akkor Isten megtanította Ádámot minden *teremtmény* nevére, majd megmutatta a *teremtményeket* az angyaloknak, és így szólt: „Mondjátok fel a neveiket, ha szavahihetőek vagytok, és ha tudjátok ezeket.” 32 Erre az angyalok azt mondták: „Dicsőség Neked! Csak azt tudjuk, amire Te tanítottál meg bennünket. Te vagy a Mindentudó, a Bölcs.” 33 Isten akkor így szólt: „Ádám, mondd el nekik a *teremtmények* neveit.” Akkor Ádám elmondta mindegyik *teremtmény* nevét. Isten pedig így szólt: „Nem megmondtam nektek, hogy ismerem az egek és a föld rejtett titkait, sőt tudom azt is, hogy mit fedtek fel, és mit titkoltok el?” 34 Amikor így szólunk az angyalokhoz: „Boruljatok le Ádám előtt”, akkor mindannyian leborultak, Iblisz kivételével, aki megtagadta ezt, fennhézázóan viselkedett, és így egyike lett a hitetleneknek. 35 Akkor így szólunk: „Ádám! Te és a feleséged lakjatok itt a Paradicsomban. Egyetek kedvetek szerint, amiből akartok. De ne közelítsetek ehhez a fához, mert akkor mindketten rosszat tesztek!” 36 A Sátán azonban botlásra készítette őket, és kiűzte mindkettőjüket a Paradicsomból. Így szólunk: „Ti ketten, ki innen! Mostantól egymás ellenségei lesztek. A földön lesz a lakóhelyetek és az élelmetek egy meghatározott időre.” 37 Ekkor Ádámhoz eljutottak Ura *vigasztaló* szavai, és Ő kiengesztelődve fordult felé. Isten a Kiengesztelődő, a Megkönyörülő. 38 Mi így szólunk: „Ti ketten, ki innen! Amikor majd megérkezik hozzátok az útmutatás Éntőlem, akkor azoknak, akik követik ezt, nem kell se félniük, se búslakodniuk. 39 De akik hitetlenek és hazugságnak mondják a jeleinket, azok a Tűzben lesznek egymás társai, és ott időznek majd mindörökre.” 40 Izrael gyermekei! Emlékezzetek a kegyességemre, amivel megajándékoztalak benneteket, és teljesítsetek a szövetséget felém, akkor Én is teljesítem a szövetséget felétek. Engem tiszteljete! 41 Higgyetek abban, amit leküldtem, hisz ez annak a megerősítése, ami a *birtokokokban* van. Ne ti legyetek az elsők, akik megtagadják ezt, és ne adjátok el a jeleimet aprópénzért. Tőlem féljete! 42 Ne öltöztessétek az Igazságot hamisságba, és ne hallgassátok el az Igazságot, ha már egyszerű tudjátok ezt. 43 Végezzétek el az imát, fizessétek meg az előírt adományt, és hajoljatok meg azokkal együtt, akik meghajolnak az imához. 44 Hogyan akarjátok megmondani másoknak, mi a helyes, miközben ti magatok elfeledkeztek erről, holott olvassátok a Könyvet? Talán bizony

nem éltek az eszetekkel? 45 Keresetek támaszt a türelmességben és az imában. Ez valóban nehéz mindenki számára. Csak azoknak nem, akik alázatosak, 46 és bizonyosak a találkozásban Urukkal, és bizonyosak abban is, hogy Őhöz fognak visszatérni. 47 Izrael gyermekei, emlékezzetek a kegyességemre, amit nektek nyújtottam, és arra, hogy korábban előnyben részesítettelek benneteket a világok lakóival szemben. 48 Féljetez attól a Naptól, amikor egyetlen lélek sem tehet semmit a másíkért, és akkor nem fogadják el tőle sem a közbenjárását, sem a váltságdíját, és nem kap segítséget senkitől. 49 Emlékezzetek arra, amikor megmentettünk benneteket Fáraó emberei elől, akik szörnyű kínokkal sújtottak benneteket. Lemészárolták a fiaitokat, és csak az asszonyaitokat hagyták életben. Ebben egy hatalmas próbatétel volt számotokra a ti Uratoktól. 50 Emlékezzetek arra, amikor szétválasztottuk a tengert miattatok, és megmentettük benneteket, miközben – a szemetek láttára – vízbe fojtottuk Fáraó embereit. 51 Emlékezzetek arra, amikor megállapodtunk Mózeszel negyven éjszakára a Sínai-hegyen, és ő ezért nem volt köztetek. Akkor fogtátok a borjút, és elkezdtétek bálványként imádni, és ezen a módon vétkesek lettetek. 52 Később megbocsátottunk nektek. Talán még hálások lesztek érte! 53 Emlékezzetek arra, amikor átadtuk Mózesnek a Könyvet és a megkülönböztető jelet, hogy a helyes úton járhattok. 54 Mózes ezt mondta a népének: „Népem! Önmagatokkal szemben követtetek el vétet, amikor a borjút imádtátok. Forduljatok a Teremtőtökhöz, és öljétek meg a bűnösöket közületek. A Teremtőtök szemében ez a legjobb a számotokra.” Ő a Kiengesztelő, a Megkönyörülő. 55 Emlékezzetek arra, amikor azt mondtátok: „Mózes! Nem fogunk hinni neked mindaddig, amíg nem látjuk szemtől szembe magát az Istent!” Ekkor lecsapott közétek egy mennykő, abban a pillanatban, ahogy odanéztetek. 56 Majd miután meghaltatok, életre keltettünk benneteket. Talán még hálások lesztek. 57 A felhők árnyékát borítottuk rátok, és mannat és fűrjeket küldtünk le rátok, és így szóltunk: „Egyetek minden jóból, amivel elláttunk benneteket!” Azok az emberek nem velünk szemben vétkeztek, hanem önmaguk ellen vétkeztek. 58 Emlékezzetek arra, amikor így szóltunk hozzátok: „Lépjetez be ebbe a városba, és egyetek mindenből bőségesen, ahol csak akartok, de lépjetez be alázattal meghajolva, és mondjátok ezt: »Könnyíts rajtunk!« Akkor Mi megbocsátjuk majd a vétkeiteket. Azoknak pedig, akik jót tettek, megnöveljük a jutalmát.” 59 A vétkesek azonban elcserélték

a kimondott szavakat más szavakra. A vétkesekre ezért dögvészt küldtünk le az égből, mert hisz bűnösök voltak. 60 Emlékezzetek arra, amikor Mózes imájával vizet kért a népének, és így szóltunk: „Üss a botoddal a kőre!” Akkor tizenkét forrás tört fel belőle, így mindenki tudta, melyik az ő forrása. (-): „Egyetek és igyatok abból, amivel Isten gondoskodott rólatok, és ne keverjétek bajt a földön.” 61 Emlékezzetek arra, amikor azt mondtátok: „Mózes! Nem bírjuk ki tovább, hogy csak egyfajta ételt együnk. Kérd meg az Uradat, hogy sarjasszon valami mást, amit a föld megterem: zöldeget, uborkát, fokhagymát, lencsét és hagymát.” Isten így szólt: „Fel akarjátok cserélni a rosszat a jóval? Menjétek le Egyiptomba, és ott meglesz mindaz, amit kértetek.” Megaláztatás és nyomorúság sújtott le rájuk, és magukra vonták az Isten haragját. Mindez azért történt, mert nem hittek Isten jeleiben, jogtalanul megölték a prófétákat, engedetlenek voltak, és áthágták a törvényes határokat. 62 A muszlim hívők, a zsidók, a keresztények, a szábeiták, és azok, akik hisznek az Ítélet napjában, és akik jótetteket hajtanak végre, ők valóban megkapják a jutalmukat Urukánál, és nem kell sem félniük, sem búslakodniuk. 63 Emlékezzetek arra, amikor átvettük tőletek a szövetséget, és felmagasítottuk fölétek fenyegető figyelmeztetésként a hegyet, és így szóltunk: „Ragadjátok meg erősen, amit átadtunk nektek, és gondoljatok arra, ami benne áll, hogy istenfélők legyetek.” 64 De még ezután is elfordultatok. Isten kegyessége és könyörületessége nélkül már rég az elveszettek közt lennétek. 65 Hisz jól tudtok azokról, akik megszegték közületek a sabbathot. Így szóltunk hozzájuk: „Váljatok undorító majmokkal!” 66 Elrettentő példának tettük meg ezt a történetet, nemcsak a kortársaknak, de a következő nemzedékeknek is, és egy nagy tanulságnak azok számára, akik istenfélők. 67 Emlékezzetek arra, amikor Mózes azt mondta a népének: „Isten azt parancsolja nektek, hogy áldozzatok egy tehenet.” Ekkor ezt kérdezték tőle: „Gúnyt űzöl belőlünk?” Mózes így válaszolt: „Isten óvjon meg attól, hogy a tudatlanok közé tartozzak!” 68 Amazok ekkor ezt mondták: „Szólítsd az Uradat, hogy magyarázza meg nekünk, milyen legyen a tehén.” Mózes ezt mondta: „Isten így szól: »A tehén ne legyen se túl öreg, se túl fiatal. Korát tekintve a kettő közt legyen. Tegyetek a parancs szerint.«” 69 Erre ezt mondták: „Szólítsd az Uradat, hogy magyarázza el, milyen színű legyen a tehén.” Mózes ekkor ezt mondta: „Isten azt mondja, hogy a tehén élénksárga színű legyen. Olyan, hogy örömét lelje benne mindenki, aki ránéz.” 70 Ekkor azt mondták:

„Szólítsd az Uradat, hogy magyarázza meg nekünk, milyen legyen *a tehén*. Mert nekünk minden *tehen* egyformának tűnik. Ha Isten úgy akarja, akkor a helyes úton vezetnek bennünket.” 71 Mózes *erre* azt mondta: „Isten így szól: »Hibátlan és egyszínű *tehen* legyen. Olyan, amit nem *dolgoztatnak* a szántóföldeken, és nem használtak a mezők öntözésére sem.«” *Erre* azt mondták: „Most meghoztad az Igazságot.” Akkor feláldozták az állatot, bár kevésen múlt, hogy nem tették meg. 72 *Emlékeztetek csak arra*, amikor – *ti, zsidók* – megöltetek valakit közületek, és összeszólalkoztatok erről, de az Isten fényt derített arra, amit *eltitkoltatok*. 73 Akkor Mi így szóltunk: „Üssetek *a holttestre a tehén* egy darabjával.” Isten életre kelti a halottat, és megmutatja nektek a jeleit. Talán használjátok az eszeteket. 74 Ezek után a szívetek megkeményedett. Olyan kemény lett, mint a kőszikla, vagy még ennél is keményebb. Vannak olyan kövek, amelyekből patakok törnek fel, és vannak olyanok, amelyek ha megrepednek, víz folyik ki belőlük, és vannak olyanok, amelyek, félelmükben Isten előtt, lezuhannak *a mélybe*. Isten soha nem hagyja figyelmen kívül azt, amit tesztek. 75 *Talán ti – muszlim hívők* – abban reménykedtek, hogy a *zsidók* majd hisznek nektek, holott egy részük – bár meghallotta Isten szavát – később tudatosan elferdítette, holott felismerte ezt. 76 Ha hívőkkel találkoznak, ezt mondják: „*Mi is hiszünk!*” De ha maguk közt vannak, akkor ezt mondják: „*Talán bizony* el akarjátok mondani nekik azt, amit Isten feltárt nektek *a kinyilatkoztatásban*, hogy majd ezzel érveljenek ellenetek Uratok előtt? *Talán* elment a *józan* eszetek?” 77 *Talán* nem tudják, hogy Isten tudja azt *is*, amit eltitkolnak, és azt *is*, amit felfednek? 78 Vannak közöttük tanulatlanok, akik nem ismerik a Könyvet, és csak *vágyálmaikban* ábrándoznak. 79 Jaj azoknak, akik a saját kezükkel átírják a Könyvet, majd azt *állítják*: „Ez Istentől jön!” *Csupán azért, hogy* aprópénzért eladhas-sák! Jaj nekik azért, amit a kezükkel írtak! Jaj nekik azért, amit ezzel *maguknak és másoknak* szereznek! 80 *Az ilyen emberek azt mondják*: „A Tűz csak néhány napig érint majd bennünket.” Mondd ezt nekik: „*Talán bizony* kaptatok *egy ilyen ígéretet* az Istentől? *Mert akkor* Isten soha nem fogja megszegni az ígéretét. *Vagy talán* olyasmit mondotok Istenről, amit nem tudtok? 81 Akik rosszat tettek, azokat körbezárja a *saját* bűnösségük, és *ezért* Tűzben lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. 82 Akik hisznek és jót tesznek, azok a Paradicsomban *lesznek* egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. 83 *Emlékeztetek arra*, amikor átvet-

tük a kötelezettséget Izrael gyermekeitől, és így szóltunk hozzájuk: „Csak az Istent szolgáljátok, bánjatok jól a szüleitekkel, a rokonaitokkal és az árvákkal. Beszéljetek szépen az emberekkel. Végeztétek el az imát, és adjátok meg az adományt.” Ekkor – néhány kivétellel – hátat fordítottatok az üzenetnek, és elfordultatok a hittől. 84 Amikor átvettük tőletek a kötelezettséget, így szóltunk: „Ne ontsátok egymás vérért és ne üzzétek el egymást a lakóhelyeitekről!” Akkor ti megerősítettétek ezt, miközben tanúi voltatok ennek. 85 De ti mégiscsak megölitetek egymást, néhányatokat magatok közül elűztök a lakóhelyéről, és még segítetek is egymást a bűnben és a törvényszegésben ellenük. Ha pedig foglyokként kerülnek hozzátok, akkor mégiscsak kiváltjátok őket. Holott tiltva volt számotokra, hogy elűzzétek őket. Talán bizony a Könyv egy részében hisztek, a másik részét pedig tagadjátok? Akik így tesznek közületek, azoknak az evilági életben szégyen lesz a fizetségük és a Feltámadás napján súlyos büntetésben lesz részük. Isten jól tudja mindazt, amit tesztek. 86 Ezek az emberek azok, akik a túlvilág boldogságát eladták az evilági életért. A büntetésüket nem könnyítik meg, és nem lesz senki, aki a segítségükre lesz. 87 Eljuttattuk Mózesnek a Könyvet, és sorban küldötteket küldtünk utána. Jézusnak, Mária fiának eljuttattuk a megvilágosító jeleket, és megerősítettük őt a Szent Lélekkel. Miért van az, hogy akárhányszor egy küldött hoz nektek valamit, amit nem szerettek, fennhéjázóan viselkedtek, sőt néhányat közülük hazugsággal vádoltok meg, míg másokat közülük még meg is öltök? 88 Azt mondják: „A mi szívünk be van zárva!” De nem! Isten megátkozta őket a hitetlenségükért. Ezért hisznek oly kevéssé! 89 Amikor megérkezett hozzájuk egy Könyv, amivel Isten megerősítette mindazt, ami már korábban a birtokukban volt, és amikor győzelemért fohászokdaktak azok felett, akik nem hittek, de amikor végül is megérkezett hozzájuk az, amit már ismertek az Igazságból, akkor megtagadták ezt. Isten átka szálljon a hitetlenekre! 90 Milyen rossz is az, hogy a hitetlenek ilyen olcsó áron eladták a lelküket, és megtagadták – csakis irigységből –, hogy higgyenek a kinyilatkoztatásban, amit Isten küldött le számukra. Isten a kegyességéből annak a szolgálójának küld le valamennyit, akinek Ő akar. Ezért aztán haragra haragot vontak magukra, és megalázó büntetésben lesz részük. 91 Amikor azt mondják nekik: „Higgyetek abban, amit az Isten kinyilatkoztatásként leküldött nektek!”, akkor ezt mondják: „Hiszünk abban, amit leküldtek nekünk.” De megtagadják azt, ami később jött, holott ez az

Igazság *csak* megerősíti azt, ami már náluk van. Mondd: „Miért öltétek meg Isten prófétáit, ha valóban hívők vagytok?” 92 Hisz Mózes a világos jelekkel érkezett hozzátok. De ahogy elment tőletek, azonnal a borjút kezdtétek el imádni, és vétkesek lettetek. 93 Emlékezzetek arra, amikor átvettük tőletek a kötelezettséget, és a hegyet fölemeltük fölétek, és így szóltunk: „Ragadjátok meg teljes erőtökkel a kinyilatkoztatás üzenetét, amit adtunk nektek, és *csak* erre figyeljete!” Akkor ezt mondták: „Meghallgattuk, de nem engedelmeskedünk!” A szívüket átította az aranyborjú és a hitetlenség varázsitala. Mondd: „Milyen rossz is az, amit a hitetek parancsol nektek, ha egyáltalán hívők vagytok.” 94 Mondd: „Ha a Túlvilági Otthon, ami Istennél van, minden más ember kizárásával valóban egyedül *csak* a tiétek, akkor kívánjátok a halált: ha valóban szavahihetőek vagytok.” 95 De soha sem fognak a halálra vágyni, már *csak* azért sem, amit a saját kezükkel korábban tettek. Isten jól tud mindent a vétkesekről. 96 *Próféta!* Meg fogod látni, hogy mindenki közül ők ragaszkodnak leginkább az élethez. Még a bálványimádóknál is jobban ragaszkodnak hozzá. Nem egy olyan van közülük, aki szeretne ezer évet megélni. De a hosszú élet sem fogja távol tartani az ilyen embert a büntetéstől. Isten valóban lát mindent, amit tesznek. 97 *Próféta!* Mondd: „Ki az, aki Gábiel arkangyal ellensége, aki Isten engedelmeivel lehozta a Koránt, mintegy megerősítésként annak, ami korábban már megvolt, és útmutatásként és örömhírként a hívőknek?” 98 Ha bárki ellensége az Istennek, az angyalainak, a küldötteinek, Gábielnek és Mihálynak, akkor Isten valóban a hitetlenek ellensége lesz. 99 Világos jeleket küldtünk le neked, amit *csak* a bűnösök tagadnak. 100 Talán bizony nem az történik, hogy akárhányszor szövetséget kötnek velük, néhányan közülük azon nyomban elvetik ezt? Nem! A legtöbbjük valóban hitetlen. 101 Amikor Istentől megérkezett hozzájuk egy küldött, aki megerősítette azt, ami már náluk volt, akkor néhányan azok közül, akik korábban megkapták a Könyvet, az Isten Könyvét a hátuk mögé dobták, mintha mit sem tudnának. 102 Azt követték, amin az ördögi lények mesterkedtek Salamon királysága alatt. Nem Salamon volt hitetlen, az ördögi lények voltak hitetlenek, akik megtanították az embereket a varázslásra, és arra, amit ennek a két angyalnak – a Hárútnak és Márútnak – leküldtek Babilóniában. De ők ketten mindenkinek – akit megtanítottak a varázslásra – világosan megmondták: „Mi csupán csábítás vagyunk: ne legyetek hitetlenek!” A démonok azonban megtanulták

a két angyaltól, hogyan tudnak a férj és a felesége közt viszáltyt szítani. De hiába, mert nem tudnak ártani senkinek: csak Isten engedelmével. Megtunták, ami nem volt sem a kárukra, sem a hasznukra. Megtunták, hogy az olyan ember, aki ezt a tudást vásárolja meg magának, az nem részesedik a túlvilágból. Rossz az, amiért a lelküket eladták. Bárcsak tudták volna! 103 Bárcsak hittek volna, bárcsak istenfélők lettek volna! *Hisz* Istentől a jutalom mindig jobb! Bárcsak tudnák ezt! 104 Hívők! Ne mondjátok azt a Prófétának: „Figyelj ránk!”, hanem azt mondjátok: „Nézz ránk!”, és hallgassatok is rá. A hitetleneknek fájdalmas büntetésben lesz részük. 105 A Könyv emberei közül a hitetlenek és a bálványimádók nem akarják, hogy Uratoktól bármi jót leküldjenek nektek. De Isten annak ad az Ő könyörületességéből, akinek Ő akar. Isten kegyessége hatalmas! 106 Ha bármelyik jelet feloldjuk, vagy bármelyikre a feledés fátylát borítjuk, akkor azt a jelet egy nála jobbal vagy egy hasonlóval helyettesítjük. *Próféta! Talán bizony nem tudod, hogy Istennek hatalma van minden dolog felett?* 107 *Vagy talán nem tudod, hogy Istené a hatalom az egek és a föld felett? Vagy nem tudod azt, hogy nektek – hívőknek – Istenen kívül nincs se védelmezőtök, se segítőtok?* 108 *Talán bizony a küldöttetekről ugyanazt akarjátok megkövetelni, amit korábban Mózesről megköveteltek!* Aki a hitet elcseréli a hitelenségért, az olyan ember valóban eltévelyedett a helyes útról. 109 A Könyv emberei közül sokan – holott világossá vált számukra az Igazság – irigységből szeretnének visszatéríteni benneteket a hitelenséghez, miután hívők lettetek. Legyetek megbocsátók és elnézőek mindaddig, amíg megérkezik Isten a közbenjárásával. Istennek hatalma van minden dolog felett. 110 Végezzetek el az imát, és adjátok meg az adományt! Mindazt a jót, amit ebben az életetekben ezen a világon önmagatokért tesztek, meg fogjátok találni Istennél. Isten jól látja azt, amit tesztek. 111 A Könyv emberei ezt mondják: „A Paradicsomba csakis zsidó vagy keresztény léphet be!” Ezek csupán az ő hamis vágyaik. *Próféta! Mondd ezt nekik: „Hozzátok ide a bizonyítékaitokat, ha igazat mondotok.”* 112 Aki teljesen aláveti magát Istennek és jót tesz, az megkapja a jutalmát Uránál. Nekik nem kell félniük semmitől, és szomorkodni sem fognak. 113 A zsidók azt mondják: „A keresztényeknek nincs semmiféle alapjuk!” A keresztények azt mondják: „A zsidóknak nincs semmiféle alapjuk!” Bár mindannyian a Könyvet olvassák. De akiknek nincs semmiféle tudásuk, azok is ugyanezt mondják. Isten a Feltámadás napján ítélezni fog köztük

mindarról, amiben összekülönböztek egymással. 114 Ki vétkeesebb, mint az, aki megakadályozza, hogy megemlékezzenek Isten nevééről a neki szentelt imahelyen, és erőfeszítéseket tesz arra, hogy elpusztítsa ezt? Holott valójában ők azok, akiknek félelemmel telve kellene belépniük ide. Szégyenben lesz részük még ezen a világon, és fájdalmas büntetésben a túlvilágon. 115 Istené a kelet és a nyugat. Bármerre fordultok, arra van Isten Arca. Isten körbeölel és tud mindent. 116 Azt mondják: „Istennek gyermeke van!” Dicsőség neki! Ővé minden, ami az egekben és a földön van, és Őneki engedelmeskedik minden. 117 Isten az egek és a föld teremője. Amikor eldönt egy dolgot, csak annyit mond: „Legyél!”, és lesz. 118 Akik tudatlanok, azok ezt mondják: „Ha Isten legalább szólna hozzánk!”, vagy „Ha legalább egy jel érkezne hozzánk!” Ugyanezt mondták azok, akik előttük éltek. Az ilyen emberek a szívükben nagyon is hasonlatosak egymáshoz. Világossá tettük a jeleket mindazok számára, akik biztosak a hitben! 119 Próféta! Mi az Igazsággal küldtünk téged, hogy örömhírt vigyél és figyelmeztess. Nem tartozol felelősséggel azokért, akik a Pokolban lesznek egymás társai. 120 De tudd meg, sem a zsidók, sem a keresztények nem ismernek el téged mindaddig, amíg nem követed a vallásukat. Próféta! Mondd: „Csak Isten útmutatása az igaz útmutatás.” De ha az ő vágyait követed, miután a tudás megérkezett hozzád, akkor Isten színe előtt nem lesz majd se barátod, sem aki segít neked. 121 Akiknek átadtuk a Könyvet, és úgy olvassák, ahogy ezt olvasni kell, azok hisznek benne. Akik nem hisznek benne, azok pedig mindannyian elveszettek lesznek. 122 Izrael gyermekei! Emlékezzetek a kegyességemre, amivel megáldottalak és korábban előnyben részesítettelek benneteket másokkal szemben. 123 Óvakodjatok attól a Naptól, amikor egyetlen lélek sem egyenlíthet ki a másikért semmit, és amikor nem veszik át a váltságdíjat tőle, és amikor nem fogadják el a közbenjárást tőle, és amikor nem kap segítséget sehonnan. 124 Urad a következő szavakkal tette próbára Ábrahámot: „Példaképnek teszek meg az emberek számára!” Ábrahám kiállta a próbát, és ezt kérdezte: „Az utódaimból is néhányat?” Isten így szólt: „A szövetségem nem terjed ki a vétkeesekre!” 125 Amikor a Házat gyülekezőhelynek és egy biztonságos helynek tettük meg az emberek számára, így szólunk: „Tegyétek meg ezt a helyet, ahol Ábrahám állt, az imahelyeteknek!” Ezután kötelezettségnek tettük meg Ábrahámnak és Ismaelnek a következőket, amikor így szólunk: „Tisztítsátok meg a Házamat azok számára, akik körüljárják, és akik meg-

állnak itt, és meghajolnak és leborulnak *az imához.*" 126 Ábrahám azt mondta: „Uram, tedd ezt a helyet egy biztonságos helyé, és adj a lakóinak a gyümölcsedből. Azoknak, akik hisznek Istenben és az Ítélet napjában.” *Isten így szólt: „A hitetleneket meghagyom ugyan, hogy élvezzék egy időre az evilági örömeiket, aztán belekényszerítem őket a Tűz kínjaiba.” Bizony szörnyű végcél ez!* 127 Akkor Ábrahám felépítette a Ház alapjait, és Ismaellel *együtt így imádkozott:* „Urunk, fogadd el tőlünk ezt az imát. Te vagy az, aki hall és tud *mindent.* 128 Urunk! Hagyd, hogy mindketten alá-
vessük magunkat neked. Hagyd, hogy az utódainkból egy közösség legyen, amelyik aláveti magát neked. Mutasd meg számunkra, hogyan *végezzük el* a szertartásainkat, és fordulj felénk kiengesztelődvé. Te vagy a Kiengesztelő, a Megkönyörülő. 129 Urunk! Hagyd, hogy egy közülük való küldött jöjjön el hozzájuk, aki felolvassa nekik a jeleidet, megtaníttja őket a Könyvre és a Bölcsességre, és megtisztítja őket. Te vagy a Hatalmas, a Bölcs. 130 Ki az, aki gúnyt űz Ábrahám vallásából azon *az emberen kívül,* aki lenézi a saját lelkét? Mi kiválasztottuk *Ábrahámot ezen a világon, a túlvilágon pedig az igazak közt lesz.* 131 Amikor Ura *így szólt Ábrahámhöz:* „Vesd alá magad *Nekem*”, akkor ő ezt mondta: „Alávetem magam a Világok Urának!” 132 Ábrahám meghagyta a fiainak, hogy ugyanúgy tegyenek, ahogy Jákob tett. *Ezt mondta:* „Fiaim! Isten kiválasztotta számotokra a vallást. *Csakis* úgy haljatok meg, hogy alávetettétek magatokat Istennek.” 133 Talán ti – *zsidók* – jelen voltatok akkor, amikor Jákob a halálán volt? Amikor azt kérdezte a fiaitól: „Kit fogtok imádni, miután *elmentem?*”, akkor ők ezt válaszolták: „A te Istenedet fogjuk szolgálni. Az apád, Ábrahám, Ismael és Izsák Istenét. Az Egyetlen Istent. Neki vetjük alá magunkat.” 134 Ez egy *olyan* közösség, amelynek *tagjai már eltávoztak az élők sorából.* Az övék az lesz, amit maguknak szereztek, és a tietek az lesz, amit magatoknak szereztetek, és benneteket nem fognak felelősségre vonni azért, amit ők tettek. 135 Ezt mondják: „Legyetek zsidók vagy keresztények, akkor majd a helyes úton jártok.” *Proféta! Mondd ezt nekik:* „Mi Ábrahám hitét követjük, aki a tiszta egyistenhitet vallotta, és nem volt bálványimádó!” 136 *Hívők!* Mondjátok azt: „Hiszünk Istenben és abban, amit *kinyilatkoztatásként* leküldtek nekünk, és leküldtek Ábrahámnak, Ismaelnek, Izsáknak, Jákobnak és a Törzseknek, és abban, amit Mózes és Jézus és *az összes proféta* megkapott Urától. Nem teszünk különbséget köztük, alávetjük magunkat *Istennek.*” 137 Ha hisznek abban, amiben ti

hisztek, akkor követik az útmutatást a *helyes útra*. De ha elfordulnak ettől, akkor *belezuhan*nak az ellenszegülésbe. De az Isten téged – *Próféta!* – megvéd tőlük. Ő az, aki hall és tud *mindent*. 138 *Hívők! Mondjátok:* „Isten ismertetőjele éltet bennünket. Kinek van szebb ismertetőjele, mint az Istennek? Őt szolgáljuk *egyedül*.” 139 *Próféta! Mondd meg a zsidóknak és a keresztényeknek:* „*Talán bizony még vitába szállnátok velünk az Istenről, holott Ő a mi Urunk, és a ti Uratok is egyben? A saját tetteinkért mi tartozunk felelősséggel, a ti tetteitekért pedig ti tartoztok felelősséggel. Mi valóban őszinték vagyunk Őhozzá a hitben.* 140 *Talán bizony azt akarjátok mondani, hogy Ábrahám, Ismael, Izsák, Jákob és a Törzsek zsidók vagy keresztények voltak?*” Mondd: „*Talán ti tudjátok jobban vagy Isten? Ki vétkesebb, mint az, aki eltitkol egy tanúságtételt, amit Istentől kapott?*” Isten nem hagyja figyelmen kívül, amit tesztek. 141 Ez egy *olyan* közösség, amelynek *tagjai már eltávoztak az élők sorából*. Az övék az lesz, amit ők szereztek maguknak, és a tietek az lesz, amit ti szereztek magatoknak. Ti nem tartoztok felelősséggel azért, amit ők tettek. 142 Néhány ostoba ember azt fogja mondani: „*Mi fordította el őket attól az imairánytól, amit eddig betartottak?*” *Próféta! Mondd:* „*Istené a kelet és a nyugat. Isten azt vezet az egyenes útra, akit Ő akar.*” 143 Középen *álló* közösséggé tettünk benneteket, hogy tanúk lehessetek az emberek felett, és hogy a Küldött tanú lehessen felettetek. Az imairányt, amit te – *Próféta!* – betartottál, csupán azért adtuk meg, hogy megtudjuk, ki követi a Küldöttet, és azért, hogy azokat, akik követik a Küldöttet, *megkülönböztessük azoktól*, akik sarkon fordulnak, és *hanyatt-homlok elmenekülnek*. A *próbatétel* valóban nehéz mindenkinek. Csak azoknak nem, akiket Isten a helyes úton vezérel. *Hívők!* Isten soha nem fogja hagyni, hogy a hitetek veszendőbe menjen. Isten együtt érez az emberekkel és megkönyörül. 144 *Próféta!* Többször láttunk téged, ahogy az arcodat az ég felé fordítod, és ezért megadunk neked egy imairányt, ami tetszésre lesz. Fordítsd az arcodat a Szent Mecset irányába, és – *ti, hívők* – bárhol vagytok is, fordítsátok az arcotokat ennek az irányába. Akiknek eljuttatták a Könyvet, azok *pedig jól* tudják, hogy *ez maga az Igazság az Uruktól*. Isten nem hagyja figyelmen kívül azt, amit tesznek. 145 Bármilyen jelet hozhatsz azoknak, akikhez *korábban* eljutott a Könyv, ők akkor sem fogják követni a te imairányodat. De te sem fogod követni az ő imairányukat, és ők sem követik majd a másik imairányát. Ha a vágyaik után mész, miután a Tudás megérkezett hozzád, akkor

egyike lesz a vétkeseknek. 146 Akiknek a Könyvet eljuttattuk, ugyanúgy ismerik ezt, mint ahogy a saját fiaikat. De egy részük tudatosan elhallgatja az Igazságot. 147 *Ez pedig maga az Igazság, ami a te Uradtól való, és te ne tartozz azok közé, akik kételkednek benne.* 148 Minden *közösségnek* megvan a maga *imairánya*, ami felé fordul. Versenyezzetek egymással a jó dolgokban. Bárhol legyetek is, Isten összegyűjt mindnyájatokat az *Ítélet napján*. Istennek hatalma van minden dolog felett. 149 *Próféta!* Bárhonnán indulsz el, fordítsd az arcod a Szent Mecset irányába. Ez valóban az Igazság a te Uradtól. Isten nem hagyja figyelmen kívül, amit tesztek. 150 *Próféta!* Bárhonnán indulsz el, fordítsd az arcodat a Szent Mecset irányába. Bárhol vagytok is, fordítsátok az arcotokat ennek irányába, hogy az emberek ne tudjanak semmiféle érvet felhozni ellenetek, azokon kívül, akik vétkesek. Ne tőlük féljete! Éntőlem féljete! Azért, hogy beteljesíthessem az áldásomat felettetek, és azért, hogy útmutatást találjatok, 151 ahogy egy közületek *való* Küldöttet küldtünk hozzátok, aki felolvassa nektek a jeleinket, megtisztít benneteket, és megtanítja nektek a Könyvet, a Bölcsességet, és megtanítja nektek *mindazt*, amit nem tudtatok. 152 Ezért emlékezzetek meg rólam az *imáitokban*, és Én is emlékezni fogok rátok. Legyetek hálásak, és *soha* ne legyetek hálátlanok velem szemben. 153 Hívők! Keressetek *támaszt a türelmességben és az imában*. Isten azokkal van, akik türelmesek. 154 Ne mondjátok azokról, akiket Isten útján ölnék meg, hogy halottak, mert *hisz* élnek, csak ti nem érzékelitek ezt! 155 Mi bizonyosan próbára teszünk *majd még* benneteket félelemmel, éhséggel, a vagyontok, a *hozzátok közel álló személyek és a természetek* gyümölcsjeinek *részbeni* elvesztésével. *Próféta!* Hozz örömhírt azoknak, akik türelmesek. 156 Azoknak, akiket ha balszerencse ér, ezt mondják: „Istenhez tartozunk, és Őhöz fogunk visszatérni.” 157 Áldások és könnyörületesség száll majd rájuk Uruktól. Ők azok, akik követik az útmutatást a *helyes útra!* 158 Szafá és Marva az Isten *szent helyei* közé tartoznak. Így azoknak, akik elvégzik a nagy zarándoklatot vagy a kis zarándoklatot *Isten Házánál*, azoknak *megengedett*, hogy a két *domb* közt fussanak. Aki önszántából jót tesz, *annak meglesz a jutalma*, *hisz* Isten viszonz és tud mindent. 159 Akik elhallgatják a világos bizonyítékokat és az útmutatást, amit leküldtünk – miután a Könyvben világosan megmagyaráztuk *mindezt* az embereknek! –, azokat meg fogja átkozni az Isten, és azok is el fogják átkozni őket, akik az átkokat szórják. 160 Azokon kívül, akik *Istenhez* fordulnak *megbánással*,

javulást mutatnak, és kitárulkoznak az *Igazság felé*. Akkor Én feléjük fordulok majd kiengesztelődve. Én vagyok a Kiengesztelődő, a Megkönyörülő. 161 Akik nem hisznek és hitetlenként halnak meg, azokra szálljon az Isten, az angyalok és minden ember átka. 162 *Ebben az átokban* időznek majd mindörökre, és a büntetésükön nem könnyebbítenek, és haladékot sem kapnak majd. 163 A ti Istenetek az *Egyetlen* Egy Isten! Nincs isten Órajta kívül. Ő a Könyörületes, a Megkönyörülő. 164 Az egek és a föld teremtésében, az éjszaka és a nappal váltakozásában, a tengereken haladó hajókban, amelyek az emberek hasznára vannak, az *esővízben*, amit Isten az égből leküld, és amivel a kiszáradt földet újjáéleszti, és mindenféle állatot elszaporít rajta, a szelek és az ég és a föld közé útjukat pontosan járó felhők váltakozásában *valóban* jelek vannak *mindazoknak*, akik *használják az eszüket*. 165 Vannak *olyan emberek*, akik Isten mellé ellenlábásokat fogadnak, akiket úgy szeretnek, ahogy Istent kell szeretni. De Istent a hívők szeretik a *legjobban*. Ha a vétkesek látnák – de *amikor majd* szembesülnek a kínokkal, *valóban* meglátják majd –, hogy minden hatalom Istené, és hogy Isten súlyosan büntet! 166 Amikor azok, akiket követtek, megtagadják a követőiket, és amikor mindannyian látják a *büntetés* kínjait, akkor minden kötelék megszakad köztük. 167 A követők ezt fogják mondani: „Bárcsak lehetőségünk lenne visszatérni a *földre*, hogy megtagadhassuk őket, ahogy ők megtagadtak minket!” *Így* mutatja meg nekik az Isten a tetteiket, hogy legyen min sajnálkozniuk. A Tűzből *pedig* nem jönnek ki *soha*. 168 Emberek! Egyetek *minden* megengedett jóból, *ami csak megtalálható* a földön. Ne kövessétek a Sátán lábnyomait, hisz ő a ti esküdt ellenségeitek. 169 A *Sátán* gonosz és szégyenteljes dolgokat parancsol nektek, és azt, hogy olyasmit mondjatok Istenről, amit nem tudtok. 170 Ha azt mondják nekik: „Kövessétek a *kinyilatkoztatást*, amit Isten leküldött”, azt mondják: „*Inkább apáink útját követjük*.” De ha apáik sem értettek meg semmit, és nem követték a helyes utat? 171 A hitetlenekhez szólni olyan, mint amikor valaki *egy állattal* ordítózik, ami csak a kiabálást és üvöltözést hallja meg. *Az ilyen emberek* süketek, némák és vakok, és nincs értelmük sem. 172 Hívők! Egyetek minden jóból, amivel Mi gondoskodtunk rólatok, és legyetek hálásak Istennek, ha *valóban* Őt imádjátok! 173 *Isten* csak a *döghúst*, a vért és a sertéshúst tiltotta meg nektek, és azt, ami felett mást szólítottak, mint az Isten *nevét*. De aki kényszerűségből eszik ezekből – és nem vágyakozásból és túlkapásból –, az nem bűnös.

Isten megbocsátó és megkönyörülő. 174 Akik elhallgatják azt, amit Isten a Könyvből leküldött, és aprópénzért eladják a *kinyilatkoztatást*, azok csak tűzzel fogják *megettölteni* a hasukat, és ezt eszik majd. Isten nem szól hozzájuk a Feltámadás napján, és nem tisztítja meg őket. Fájdalmas büntetésben lesz részük. 175 Ők azok, akik a helyes útért a tévelygést, a megbocsátásért *pedig* a büntetés *kínjait* vették meg maguknak. *Valóban elviselik majd a Tűz kínjait?* 176 Ez azért van így, mert *bár* az Isten leküldte a Könyvet az Igazsággal, azok, akik a Könyvről összekülönböznek egymással, mély kétértelműségek közt vannak. 177 A *jóság* nem abból áll, hogy az arcotokat kelet és nyugat felé fordítjátok. A *jóság* abból áll, ha valaki hisz Istenben, az Utolsó Napban, az angyalokban, a Könyvben és a prófétákban, és mivel szereti Őt, a vagyonából juttat a rokonainak, az árváknak, a rászorulóknak, az utazóknak és a koldusoknak, kiváltja a rabszolgákat és a rabokat, elvégzi az imát és megfizeti az előírt adományt. *Jóságosak* azok, akik betartják a vállalt kötelezettségeiket, és a szükségben, a szenvedésben és a veszélyek idején türelmet tanúsítanak. Ők azok, akik *valóban* igazak és istenfélők! 178 Hívők! Előírás számotokra gyilkosság esetén a megtorlás: szabadot szabadért, rabszolgát rabszolgáért, nőt nőért. De *ha a megölt ember fiútestvére* megbocsát a tettesnek, akkor *a tettes az elismert módon* és a legjobban fizesse meg azt, ami jár. Ez egy könnyítés *számotokra*, és Uratok könyörületesége. Aki ezután áthágja a határokat, annak fájdalmas büntetésben lesz része. 179 A megtorlásban élet van. Ha belátjátok, talán *istenfélők* lesztek. 180 Hívők! Előírás a számotokra, hogy ha valaki közületek halálán van – amennyiben vagyont hagy hátra –, az végrendeletet készítsen – az elismert módon – a szülei és a *közeli* rokonai javára. Ez *jog szerinti* kötelessége az *istenfélőknek*. 181 Ha bárki *később* megváltoztat egy *végrendeletet*, aminek a *fültanúja* volt, akkor bűn terheli *mindazokat*, akik *később* megváltoztatták ezt. Isten hall és tud *mindent!* 182 De ha valaki az örökhagyó részéről jogtalanságtól vagy hibás viselkedéstől tart, és *később* megegyezést hoz *létre az örökösök között*, az nem követ el bűnt. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 183 Hívők! Előírás számotokra a bűjt. Ahogy előírás volt azoknak is, akik elöttetek éltek. Talán *istenfélők* lesztek. 184 *Bűjtöljetek tehát*, egy bizonyos számú napon át. Aki beteg vagy éppen úton van, az megteheti más, *de ugyanilyen* számú napon keresztül. Akik csak *nagy nehézségek árán* tudják betartani a *bűjtöt*, azok gondoskodjanak egy rászoruló élelmezéséről. Ha valaki önszántából jót tesz, az csak neki jó. Ha bűj-

töltök, az is csak nektek jó. Bárcsak tudnátok ezt! 185 Ramadán hónapja az, amikor a Koránt leküldték mint *kinyilatkoztatást és útmutatást az egész emberiségnek*, ami egy világos jel az útmutatáshoz a *helyes útra*: megkülönböztetésként a *jó és rossz között*. Aki ebben a hónapban ott van közületek, az böjtöljön. De aki beteg vagy éppen úton van, az tegye ezt meg később, egy bizonyos számú napon át. Isten könnyebbséget akar számotokra, és nem nehezíteni akarja a *dolgotokat*. *Azt akarja csupán*, hogy teljesítsétek a *böjti* napokat, és dicsérjétek Istent azért, hogy a helyes útra vezérelt beneteket, és hogy hálásak legyetek *ezért*. 186 *Proféta!* Amikor a szolgálaim Énfelőlem kérdeznek téged, *akkor mindig közel vagyok*, és meghallgatom a hívását annak, aki szólít. Hallgassanak Énrám, és higgyenek Énbennem, hogy az igaz útra térhessenek. 187 *Hívők!* Megengedett számotokra, hogy együtt legyetek az asszonyaitokkal a böjt éjszakáján, hisz az *ő közelségük ruha nektek*, és a ti közelségetek ruha az *ő számukra*. Isten tudott róla, hogy áltattátok önmagatokat. *Isten ezért kiengesztelődve* felétek fordult és megbocsátott nektek. Legyetek *mostantól* együtt az *asszonyaitokkal*, és figyeljetek arra, amit Isten előírt nektek. Egyetek és igyatok *mindaddig, amíg* a hajnal fehér fonalát meg tudjátok különböztetni az *éjszaka fekete fonalától*. Majd böjtöljetek az éj beálltáig. Ne legyetek együtt az *asszonyaitokkal* azokon az éjszakákon, amikor betértek a mecsetekbe. Ezek Isten *törvényes* határai. Ne menjetek túl közel hozzájuk! Isten így magyarázza meg a jeleit az emberek számára. Talán *istenfélők* lesznek. 188 Ne emésszétek fel a vagyonotokat egymás közt csalással, és ne *vesztegessetek meg* vele bírót, hogy mások vagyontát *szándékosan* megtarthassátok magatoknak. 189 *Proféta!* Amikor az újhold felől kérdeznek téged, mondd *ezt*: „Ezek meghatározott időpontok az emberek számára és a zarándoklathoz.” Az *őszinte hit* nem abból áll, hogy a hátsó *ajtón* léptek be egy házba. Az *őszinte hit* abból áll, hogy *istenfélők* vagytok. Menjetek be az *első* ajtón, és féljetek Istentől, hogy boldoguljatok. 190 Harcoljatok Isten útján azok ellen, akik ellenetek harcolnak, és ne kövessetek el áthágásokat. Isten nem szereti az áthágókat. 191 Öljétek meg *őket*, bárhol találjátok is *őket*, és *űzzétek el* onnan, ahonnan *ők* elűztek titeket. A *hitetek* üldözése rosszabb, mint az emberölés. *De* ne harcoljatok ellenük a Szent Mecsetnél, hacsak *ők* nem kezdenek el harcolni ellenetek. Ha harcolni kezdenek ellenetek, öljétek meg *őket*. Ez *legyen* a hitetlenek fizetsége. 192 Ha felhagynak a *hitetlenség*-gel, akkor Isten megbocsátó és megkönyörülő. 193 Harcoljatok ellenük

mindaddig, amíg nem üldöznek többé benneteket, és a vallás egyedül Istené lesz *a Szent Mecsetnél*. Ha abbahagyják *a harcot*, ne legyen további ellenségeskedés a részletekről, csak azokkal szemben, akik vétkesek és *megtámadnak benneteket*. 194 Egy szent hónapért egy szent hónapot. A szent dolgok megsértéséért *törvény szerinti megtorlás jár*. Ha valaki megtámad benneteket, arra támadjatok rá ugyanúgy, ahogy ő megtámadott titeket. Féljetez Istenről! Tudjátok meg, Isten *mindig* az *istenfélőkkel* van. 195 Adakozzatok Isten útján. Ne akarjátok a saját pusztulásotokat. Tegyetek jót. Isten szereti azokat, akik jót tesznek. 196 Végezzétek el Isten számára a nagy zarándoklatot és a kis zarándoklatot. Ha akadályoztatva vagytok, akkor áldoztatok állatot: *annyit*, amennyit *anyagilag* megengedhettek magatoknak. Ne vágjátok le *a hajátokat mindaddig*, amíg az áldozati állatok meg *nem* érkeztek az áldozati helyre. Aki betegségben szenved közületek, vagy sérülés van a fejbőrén, egyenlítse ki *mindezt* böjtöléssel vagy adakozással *a szegényeknek*, vagy állatáldozattal. Ha már biztonságban vagytok a kis zarándoklat és a nagy zarándoklat közt – és a hétköznapi életet élitek a kettő között –, akkor áldoztatok *olyan* állatot, amit *anyagilag* megengedhettek magatoknak. Aki *anyagilag* nem képes erre, az böjtöljön három napon át a zarándoklat alatt, és hét napon át, miután visszatértetek: ez összesen tíz nap. *Mindez* azokra vonatkozik, akiknek a hozzátartozói nem a Szent Mecset közelében laknak. Féljetez Istenről! Tudjátok meg, Isten súlyosan büntet. 197 A zarándoklat az *előírt* hónapokban történik. Aki felvállalja a zarándoklatot, a zarándoklat ideje alatt tartózkodjon a nemi élettől, ne viselkedjen helytelenül, és ne *keveredjen semmiféle összetűzésbe másokkal*. Bármi jót tesztek, Isten tud róla. Lássátok el magatokat útravalóval, bár a legjobb útravaló az *istenfélelem*. Éntőlem féljetez! Ti, akik használjátok az eseteket! 198 Nem vagytok hibáztathatók, ha *a zarándoklat alatt kereskedtek* – miközben Uratok kegyét keressétek. Amikor futva lementek az Arafát-hegyről, emlékezzetek meg Istenről a szent hely előtt. Gondoljatok az Istenre és arra, hogy Ő volt az, aki a helyes útra vezérelt benneteket, *hisz* korábban a tévelygők közé tartoztatok. 199 Majd futva menjetek le onnan, ahonnan a többi ember futva lemegy, és kérjétek Isten bocsánatát. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 200 Amikor befejeztétek a *szertartásaitokat*, emlékezzetek meg Istenről, ahogy apáitokról megemlékeztek, vagy még bensőségesebben. Vannak olyan emberek, akik ezt mondják: „Uruk! Ajándékozz meg minket ezen a világon!” Ők azok,

akik nem részesülnek majd semmiben a túlvilágon. 201 Néhányan közülük ezt mondják: „Urunk, adj nekünk a jóból ezen a világon, és adj nekünk a jóból a túlvilágon is. Óvj meg minket a Tűz kínjaitól.” 202 Ők azok, akik valóban megkapják majd a részüket azért, amiért megdolgoztak. Isten gyors az elszámoltatásban! 203 Emlékezzetek Istenre egy bizonyos számú napon át. Akinek sietős a dolga, és két nap alatt elvégzi a megemlékezést, az nem hibáztatható érte. De akinek több idő kell rá, az sem hibáztatható. Ez csupán arra érvényes, aki istenfélő. Féljete Istentől, és tudjátok meg, hogy Őhöz visznek vissza benneteket. 204 Próféta! Van olyan ember, akinek a szavai az evilági életről elnyerik tetszésedet, és aki még tanúnak hívja az Istent is arra, ami a szívében van. Holott ő a legádázabb ellenkező! 205 Az ilyenfajta ember, aki hátat fordít a hitnek, mindenfelé jár-kelel a földön, és csak romlást hoz: elpusztítja a termést és a jószágot. Isten nem szereti a romlást. 206 Amikor azt mondják neki: „Félj Istentől!”, akkor bűnös fennhéjázása elragadja. A Pokol az, ami elegendő neki. 207 Az emberek közt vannak olyanok is, akik a saját lelküket is odaadnák, hogy elnyerjék Isten tetszését. Isten együtt érző a szolgálóival. 208 Hívők! Térjete be a Békességbe, és ne kövessétek a Sátán lábnymait. Ő a ti esküdt ellenségeitek! 209 De ha meginogtok, miután a nyilvánvaló jelek eljutottak hozzátok, tudjátok meg, Isten mindenható és bölcs. 210 Talán bizony arra várnak, hogy Isten árnyékot adó felhőkben jön el hozzájuk, az angyalokkal együtt? Az ügy addigra már el lesz döntve. Mert minden ügyet Istenhez vittek vissza. 211 Próféta! Kérdezd meg Izrael gyermekeitől, hány világos jelet küldtünk le a számukra! De aki megváltoztatja Isten áldását, miután az eljött hozzá, arra Isten súlyos büntetéssel sújt le. 212 Az életet ezen a világon csillogó csábítással tették meg azok számára, akik nem hisznek, és az ilyen emberek kigúnyolják azokat, akik hisznek. De a Feltámadás napján az istenfélők felettük állnak majd a rangsorban. Isten gondoskodik mindazokról, akikről Ő akar, mégpedig számolatlanul. 213 Az emberiség korábban egyetlen közösség volt. Isten prófétákat küldött, hogy örömhírt hozzanak és figyelmeztessenek. Isten küldte le velük a Könyvet az Igazsággal, hogy ez a Könyv ítélkezzen az emberek közt mindarról, amiben összekülönböztek egymással. De csak azok különböztek össze, akik megkapták a világos jeleket, mert egymással versenyeztek irigységükben. Később Isten a hívőket – az Ő engedelmeivel – az Igazsághoz vezette, amiben összekülönböztek egymással. Isten azt vezeti a helyes útra, akit Ő

akar. 214 Talán azt feltételezitek, hogy beléphettek a Paradicsomba anélkül, hogy ne történne meg veletek ugyanaz, mint az elődeitekkel *meg-történt*? Szükség és szenvedés érte mindnyájukat, és ide-oda hányták-vetették őket, olyannyira, hogy még a Küldött és vele együtt a hívők is így kiáltottak fel: „Mikor *érkezik már meg* Isten segítsége?” *De hisz* Isten segítsége *egészen közel van.* 215 *Próféta!* Azt kérdezik tőled, hogy mit adakozzanak: „Adakoztatok minden jóból a szüleiteknek, a rokonaitoknak, a rászorulóknak és az utazóknak. Bármi jót tesztek, Isten tud róla.” 216 Előírás számotokra a harc *a hitetlenek ellen*, bármennyire is nem szeretitek ezt. Van, amit nem szerettek, *miközben* jó nektek. De van, amit szerettek, *miközben* rossz nektek. Isten tudja, *de ti nem tudjátok!* 217 *Próféta!* Arról kérdeznak téged, hogy a szent hónapban harcoljanak-e. Mondd *ezt nekik:* „A harc ebben a hónapban súlyos *dolog*, de távol tartani másokat Isten útjától, nem hinni az Istenben, megakadályozni a bejutást a Szent Mecsetbe és elúzni *onnan* azokat, akik ott vannak, az még súlyosabb *dolog* Isten szemében. A hit üldözése rosszabb, mint mások megölése. Ha *a hitetlenek* megtehetik, *akkor soha* nem fogják abbahagyni a harcot elleneitek. *Mindaddig harcolnak majd, amíg* el nem térítenek a vallásotoktól. Akik közületek elfordulnak a vallásuktól és hitetlenként halnak meg, azoknak a tettei ezen a világon és a túlvilágon is értéktelenek lesznek. A Tűzben lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre! 218 Akik hisznek, kivándoroltak és küzdöttek Isten útján, azok reménykedhetnek Isten könyörületességében. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 219 *Próféta!* Amikor a borról és a szerencsejétekről kérdeznak, mondd *ezt:* „Mindkettőben súlyos *bűn van* az emberek számára, de *némi* haszon is. A bűn azonban nagyobb, mint a haszon.” Azt is kérdezik tőled, hogy mit adjanak oda *másoknak.* Mondd: „*Azt, amit nélkülözni tudtok!*” Így magyarázza meg nektek az Isten a jeleit, *azért*, hogy elgondolkozzatok – 220 erről a világról és a túlvilágról is. Amikor az árvák *vagyon*a felől kérdeznak, mondd *ezt:* „Jó, ha az ügyeiket *becsületes módon* rendben tartjátok. Ha összekapcsoljátok az *árvák anyagi* ügyeit a *saját anyagi* ügyeitekkel, akkor emlékezzetek *arra*, hogy *ők is* a testvéreitek. Isten különbséget tud tenni a bajkeverők és a *becsületes* rendteremtők között. Ha Isten úgy akarta volna, akkor szorult helyzetbe hozott volna benneteket. Isten hatalmas és bölcs. 221 Ne vegye-tek feleségül bálványimádó nőket *mindaddig*, amíg hívők *nem* lesznek. Egy hívő rabszolganő jobb, mint egy bálványimádó nő, még *akkor is*, ha az

utóbbi tetszik nektek. Ne hagyjátok, hogy a bálványimádók beházasodjanak közétek *mindaddig*, amíg hívők *nem* lesznek. Egy hívő rabszolga jobb, mint egy bálványimádó *szabad ember*, még *akkor is*, ha az *utóbbi* tetszik nektek. Az ilyen emberek a Tűzbe hívnak, míg Isten – az Ő engedelmével – a *Paradicsomba* és a megbocsátásba hív benneteket. Isten világosan megmagyarázza a jeleit az emberek számára. *Azért*, hogy elgondolkozzanak. 222 *Próféta!* Amikor a havivézésről kérdeznek, mondd *ezt*: „Ez szenvedés. *Ezért is* tartásotok magatokat távol a nőktől a havivézésük ideje alatt, és ne közelítsetek hozzájuk *mindaddig*, amíg megtisztulnak. Amikor megtisztultak, közelítsetek hozzájuk, ahogy Isten *megparancsolta* nektek. Isten szereti azokat, akik *megbánással* fordulnak Őfelé, és Isten szereti azokat, akik megtisztítják magukat.” 223 A feleségeitek a ti termőföldjeitek. Menjete a termőföldjeitekre, amikor és ahogyan akartok, és küldjétek *jó tetteket* magatok elé. Féljétek az Istentől, és tudjátok meg, hogy találkozni fogtok vele. *Próféta!* Hozz örömhírt a hívőknek. 224 *Hívők!* Ne tegyetek *olyan* esküket Isten nevében, amik *később* megakadályoznak benneteket abban, hogy jót tegyetek, *istenfélők* legyetek, és kibékítsétek egymással az embereket. Isten hall és tud *mindent*. 225 Isten nem fogja számon kérni rajtatok az esküitekben meggondolatlanul *kimondott* szavakat. De számon fogja kérni rajtatok azt, amit a szívetek *gondol*. Isten megbocsátó és kegyes. 226 Akik megesküsznek arra, hogy megtartóztatják magukat a feleségüktől, várjanak ki négy hónapot. De ha *feloldják az esküjüket* és visszatérnek a *feleségükhöz*, akkor Isten megbocsátó és megkönyörülő. 227 De ha elhatározzák magukat a válásra, *tudjátok meg*, Isten hall és tud *mindent*. 228 Az elbocsátott asszonyoknak három havivézés időszakot kell kivárniuk, mielőtt *újra megházasodhatnak*. A *törvény szerint* nem megengedett nekik, hogy elhallgassák, hogy Isten mit teremtett a méhükben, ha hisznek Istenben és az Utolsó Napban. A férjük számára jobb, ha ez alatt az idő alatt visszaveszi őket *magához*, ha még rendbe akarják hozni az ügyet. A nőknek hasonló jogigényeik vannak, *de csupán* kötelezettségeik szerint. A férfiak *a jobban* egy fokozattal felettük állnak. Isten mindenható és bölcs. 229 A válás kétszer *történhet meg*. A nőket ilyenkor vagy jog szerinti módon kell megtartani, vagy jól és *rendezetten* kell szabadon bocsátani. Nem megengedett, hogy bármit is visszavegyetek abból, amit a *feleségeiteknek* adtatok. Hacsak nem félték attól, hogy ők ketten nem képesek betartani Isten *törvényes* határait: ha ti, *döntnökök* attól félték, hogy a házastár-

sak nem képesek fenntartani a házasságot, akkor nem hibáztathatók azért, ha az asszony kiváltja magát a válásért. Ezek Isten törvényes határai, ne lépjétek át ezeket. Akik átlépik Isten törvényes határait, azok valóban vétkesek. 230 Ha a férj kétszer elválík a feleségétől, nem megengedett számára, hogy újra elvegye feleségül, mindaddig, amíg az asszony újra férjhez nem ment. Ha ez a férj elvált tőle, akkor nem hibáztathatók, ha visszatérnek egymáshoz, és ha úgy gondolják, hogy meg tudják tartani Isten törvényes határait. Ezek Isten törvényes határai, amelyeket Isten világosan megmagyaráz azoknak, akik megértik ezt. 231 Ha elváltak a nőktől, és azok elérték a határ-idejük végét, akkor vagy tartásotok meg őket a törvénynek megfelelő módon, vagy adjátok meg a szabadágukat a megfelelő módon. Ne tartásotok vissza őket kárörömből, hisz ezzel áthágást követtek el. Aki így tesz, az önmagának tett rosszat. Ne tegyétek gúny tárgyává Isten jeleit. Emlékezzetek meg Isten kegyességéről felétek, és arról, amit a Könyvből és a Bölcsességből leküldött nektek, hogy figyelmeztessen benneteket. Féljetek Istentől, és tudjátok meg, Isten mindenről tud mindent. 232 Ha elváltak a feleségeitől, és azok elérték a kijelölt határ-idejük végét, ne akadályozzátok meg őket abban, hogy újra feleségül menjenek a férjükhöz, ha ebben mindketten a törvénynek megfelelő módon megegyeznek. Ez valóban egy figyelmeztetés mindazok számára, akik hisznek Istenben és az Utolsó Napban. 233 Az anyáknak két teljes éven át kell szoptatniuk a gyerekeiket. Ez azokra vonatkozik, akik végig ki akarják tölteni a szoptatási időt. Az apának – akitől a gyerek született – biztosítania kell a törvénynek megfelelő módon a ruházatot és az ellátást. Senkitől nem kívánnak többet, mint amennyire képes. Egyetlen anya sem szenvedhet kárt a gyermeke miatt, de egy apa sem szenvedhet kárt a gyermeke miatt. Az apa örökösének ugyanezek a kötelezettségei. De ha mindketten közös megegyezéssel és tanácskozás után a leszoktatás mellett döntöttek, akkor nem hibáztathatók ezért. Ha a gyermekeiteket szoptatós dajkához akarjátok adni, akkor sem vagytok hibáztathatók, feltéve, ha megadjátok neki a bérét a törvénynek megfelelő módon. Féljetek Istentől! Tudjátok meg, Isten lát mindent, amit tesztek. 234 Ha bárki meghal közületek és özvegyeket hagy hátra, akkor az özvegy-asszonyok várjanak négy hónapot és tíz éjszakát, mielőtt újra megházasodnak. Amikor elérték a meghatározott idejüket, akkor nem hibáztathatók, ha a törvénynek megfelelő módon rendelkeznek magukról. Isten jól tud mindenről, amit tesztek. 235 Nem vagytok hibáztathatók, ha utalást

tesztek *arra* – az ilyen asszonyok irányába –, hogy házassági szándékaitok vannak velük, vagy erre gondoltok magatokban. *Hisz* az Isten jól tudja, hogy mit gondoltok magatokban *velük kapcsolatban*. De ne állapodjatok meg velük titokban, hacsak nem tisztességgel teljes dolgot mondotok. Ne döntsetek úgy, hogy megkötitek a házasságot mindaddig, amíg az előírt idő le nem jár. *Emlékezzetek* mindig arra, hogy Isten tudja, mi van a lelketek *mélyén*. Figyeljete oda erre, és tudjátok, hogy Isten megbocsátó és kegyes. 236 Nem vagytok hibáztathatók, ha elváltok a feleségeitektől, még mielőtt megérintettétek volna őket, vagy egy nászajándékot határozatok meg a számukra. De *mindenképp* biztosítsátok számukra a tisztas megélhetést – a gazdag a *saját* mértéke szerint, és a szegény is a saját mértéke szerint – a *törvénynek* megfelelő módon. Ez jog szerinti kötelessége mindenkinek, aki jóra való. 237 Ha elváltok a feleségeitektől, mielőtt még megérintettétek őket, de miután már átadtátok nekik a menyasszonyi ajándékot, akkor adjátok oda a felét annak, amit korábban meghatározatok, hacsak nem mondanak le *részben erről* a jogukról, *vagy az a személy nem* mond le erről, akinek a fennhatósága alatt áll a házasság. Ha lemondotok a jogotokról, *tudjátok meg*, ez közelebb áll az istenfélelemhez. Ne feledkezzetek meg arról, hogy egymás iránt nagylelkűek legyetek. Isten jól látja, amit tesztek! 238 Tartsátok be az *előírt* imákat, a középső imát is, és álljatok Isten előtt alázattal az *imáitok* alatt. 239 Ha félték *egy esetleges támadástól*, *imádkozzatok* gyalog vagy *lőháton*, és amikor biztonságban vagytok, emlékezzetek meg Istenről, aki megtanított benneteket *arra*, amit *korábban* nem tudtatok. 240 Ha közületek bárkit is elszólít az Isten, és ez az *ember* özvegyasszonyokat hagy hátra, akkor végrendelkezzen egyévi ellátásukról, és *arról*, hogy egy évig ne *űzzék el* őket az otthonaikból. De ha *önszántukból* kiköltöznek, akkor nem vagytok hibáztathatók érte, ha a *törvénynek* megfelelő módon járnak el önmagukkal szemben. Isten mindenható és bölcs. 241 Az elvált asszonyoknak ellátás jár, a *törvénynek* megfelelő módon. Ez minden *istenfélő* kötelessége. 242 Isten így magyarázza meg nektek a jeleit. Talán használjátok az eszeteket. 243 *Próféta!* Talán bizony nem láttad azokat, akik ezrével hagyták el a lakóhelyüket, mert *annyira félték* a haláltól? Isten így szólt hozzájuk: „Haljatok meg!” Ezután újra életre keltette őket. Isten valóban kegyes az emberekhez. De a legtöbb ember nem hálás érte. 244 Harcoljatok Isten útján! Tudjátok meg, Isten hall és lát *mindent*. 245 Aki Istennek *egy megfelelő* kölcsönt nyújt, annak Ő

ezt többszörösen megkétszerezve adja majd vissza. Isten mértékkel ad, de bőkezűen is. Őhozzá tértek vissza *mindannyian*. 246 *Próféta! Talán nem láttad Izrael gyermekei közt az előkelőket, akik a Mózes utáni korban az egyik prófétájuknak ezt mondták: „Nevezd ki egy királyt nekünk! Akkor majd harcolni fogunk Isten útján!” Ő akkor így szólt: „De talán lehetséges, hogy nem harcoltok, még ha előírják is nektek?” Erre azt válaszolták: „Hogyan is ne harcolnánk Isten útján, amikor elűztek bennünket is és a gyermekeinket is a lakóhelyünkről?” De amikor előírták nekik, hogy harcoljanak, csaknem mindannyian hátat fordítottak, és hanyatt-homlok elmenekültek, néhányuk kivételével. Isten jól tud mindent a vétkesekről.* 247 A prófétájuk azt mondta nekik: „Isten Tálútot tette meg királyotoknak!”, mire ők ezt mondták: „Hogyan is kaphatná meg a királyi hatalmat felettünk? Nekünk több jogunk van *uralkodni*, hisz még nagy vagyona sincs!”, mire ő ezt mondta: „Isten kiválasztotta, hogy felettetek álljon. Hatalmas tudást és testi erőt adott neki. Isten annak adja át a királyi hatalmát, akinek Ő akarja. Isten *mindent* átölel a hatalmával, és mindentudó.” 248 A prófétájuk *ekkor* ezt mondta nekik: „A hatalmának a jele a Láda lesz, amiben az Uratok nyugalmat adó jelenléte van, és az *ereklyék*, amelyeket Mózes és Áron nemzetségei hagytak hátra, és amit az angyalok hordoznak. Ebben *valóban* egy jel van a számotokra, ha hívők vagytok.” 249 Amikor Tálút felvonult a csapataival, a *prófétájuk* ezt mondta: „Isten egy folyóval tesz próbára benneteket. Aki iszik belőle, nem tartozik az *enyéim* közé, de aki nem kóstolja meg a vizét, az *enyéimhez* fog tartozni. Aki csak egy maréknyit merít belőle, annak *pedig megbocsátásban lesz része.*” De néhányuk kivételével *csaknem* mindannyian ittak a *folyó vizéből*. Amikor Tálút és azok, akik *vele együtt* hittek, átkeltek a *folyón*, ezt mondták: „Ma nincs erőnk *harcolni* Góliát és a katonái ellen.” Akik reménykedtek abban, hogy találkozni fognak az Istennel, ezt mondták: „Már hány alkalommal győzött egy *maroknyi* csapat egy hatalmas hadsereg felett, Isten engedelmével! Isten azokkal van, akik állhatatosak.” 250 Amikor Góliáttal és a katonáival szemben *felsorakoztak a harchoz*, azt mondták: „Urunk! Önts le ránk türelmet, erősítsd meg a lépteinket, és segíts meg minket a hitetlenek ellen.” 251 Ezen a módon le is győzték őket, és Dávid megölte Góliátot, Isten engedelmével. Isten átadta neki a hatalmat és a bölcsességet, majd megtanította *mindarra*, amire Ő akarta. Ha Isten nem háritaná el a *rosszat* az egyik ember felől egy másik ember *keze* által, akkor a föld tele lenne

bajjal. De Isten jóságos az Ő teremtményeivel. 252 *Muhammad!* Ezek Isten jelei, amelyeket felolvastunk neked, az Igazságnak megfelelően. Mert te valóban a küldöttek egyike vagy. 253 Az egyik küldöttet előnyben részesítettük a másikkal szemben. Vannak *olyan* küldöttek, akikkel beszélt az Isten, és a rangsorban felemelte őket. Jézusnak, Mária fiának világos bizonyítékokat adtunk, és megerősítettük őt a Szent Lélekkel. Ha Isten úgy akarta volna, akkor az utódai nem szálltak volna harcba egymás ellen, miután a világos jelek megérkeztek hozzájuk. De *azok az emberek* összekölnöztek egymással. Néhányan közülük hittek, míg mások hitetlenek voltak. Ha Isten úgy akarta volna, nem harcoltak volna egymás ellen. Isten azt tesz, amit Ő akar. 254 *Hívők!* Adakozzatok *mind*abból, amivel Mi gondoskodtunk rólatok, *még* mielőtt elérkezik a Nap, amikor nem lesz se adás-vevés, se barátság, se *pedig* közbenjárás *semmilyen* ügyben. A hitetlenek azok, akik *valóban* rosszat tesznek. 255 Isten, nincs isten Őrajta kívül, az Örökéletű, az Állhatatos. Se szendergés, se álom nem vesz erőt rajta. Ővé minden, ami az egekben és a földön van. Ki is az, aki közbenjárhatna Őnála *bárki* ügyében, hacsak nem az Ő engedelmével? Ő az, aki tudja, mi van még előttük, és mi van már mögöttük. De *ők* nem fognak fel semmit sem az Ő tudásából. Csak azt, amit Ő akar. A trónja átöleli az egeket és a földet, és nem esik nehezére, hogy megtartsa mindkettőt. Ő a Magasztos, a Hatalmas. 256 Nincs kényszer a vallásban! Az igaz út *most már világosan* elválik a tévűttől. Aki megtagadja a bálványokat, és hisz Istenben, az a legbiztosabb kapaszkodót *találta meg*, ami *soha* nem szakad el. Isten hall és tud *mindent*. 257 Isten azok szövetségese, akik hisznek. Isten őket kivezeti a sötétségekből a fényre. A hitetlenek szövetségesei a bálványok, akik a fényről a sötétségekbe viszik be őket. A Tűzben lesznek *egymás* társai, és itt időznek majd mindörökre. 258 *Próféta!* Nem gondolkoztál el azon az emberen, aki vitába szállt Ábrahámmal az Uráról azért, mert Isten királyi hatalmat adott neki? Amikor Ábrahám azt mondta: „Az én Uram az, aki életre kelt, és meghozza a halált.” *Erre az a bizonyos ember* azt mondta: „Én *vagyok az*, aki életre kelt, és Én hozom meg a halált.” Ábrahám *erre* azt mondta: „Isten hozza meg a napot kelet felől. Hozd el te nyugat felől.” A hitetlen *ember ettől* összezavarodott. Isten nem vezeti *a helyes útra* a vétkeket. 259 Úgy van ez, mint azzal az emberrel, aki elment egy romba dőlt város mellett, és azt mondta: „Hogyan tudja Isten újra feléleszteni ezt, ha már egyszer kihalt?” Akkor Isten elhozta *neki*

a halált, majd száz év múlva feltámasztotta, és ezt kérdezte tőle: „Mennyi időt töltöttél el?” Az ember azt válaszolta: „Egy napot, és a nap egy részét.” Isten így szólt: „Nem! Száz évet töltöttél el. Nézz az ételedre és az italodra, nem romlottak meg. Nézz *most* a szamaradra. Ilyen módon teszünk majd meg téged is egy jelnek az emberek számára. Nézz a csontokra, hogyan állítjuk össze újra őket, és borítjuk be hússal.” Amikor mindez megvilágosodott számára, ezt mondta: „*Most végre* tudom, hogy Istennek hatalma van minden felett.” 260 Amikor Ábrahám azt mondta: „Uram, mutasd meg nekem, hogyan kelted életre a holtakat”, akkor Isten így szólt: „Nem hiszel?” Ekkor Ábrahám azt mondta: „De igen! Csupán azért kértem, hogy a szívem megnyugodjon.” Isten akkor így szólt: „Vegyéél négy madarat, és szoktasd őket magadhoz, majd tedd ki őket egyenként egy-egy hegytetőre, ezután pedig hívd magadhoz őket. Sietve odarepülnek majd hozzád. Tudd meg, Isten hatalmas és bölcs.” 261 Akik a vagyonukat Isten útján költik el, azok olyanok, mint a vetőmag, ami hét kalászt terem, minden kalászon száz maggal. Isten a *túlvilágon* így kétszeresi meg a *jutalmát* annak, akinek Ő akarja. Isten a *tudásával* mindent átölel, és tud *mindent*. 262 Akik a vagyonukat Isten útján költik el, és miután elköltötték, nem hivalkodnak a tetteikkel, és másokat nem sértenek meg az *ilyen viselkedéssel*, azoknak meglesz a jutalmuk Uruknál. Nem kell majd félniük, és búslakodni sem fognak. 263 A kedves szavak és a megbocsátás jobb, mint az adomány, amit sértés követ. Isten *végtelenül* gazdag és kegyes. 264 Hívók! Ne tegyétek semmissé adományaitokat hivalkodással és *mások* megsértésével, mint az *olyan ember*, aki költ ugyan a vagyonából *másokra*, de csak azért, hogy az emberek lássák, de *ugyanakkor* nem hisz az Istenben és az Utolsó Napban. Az *ilyen ember* olyan, mint a szikla, amit egy földréteg fed be, és ami, ha egy zápor éri, *egy pillanat alatt* lemeztelenedik. Az *ilyen emberek* nem kapnak viszonzást a tetteikért. Isten nem vezeti a *helyes útra* a hitetleneket. 265 Akik azonban azért költenek a vagyonukból, hogy ezzel elnyerjék Isten tetszését és megerősítsék a *saját* lelküket, azok olyanok, mint egy kert egy dombon, amit ha zápor ér, kétszeres termést hoz. Ha pedig nem éri záporosó, akkor a harmat *öntözi*. Isten mindent lát, amit tesznek. 266 Talán szeretné bárki is közületek azt, hogy egy pálmával és szőlőtőkékkel teli kertje lenne, amelyben patakok csörgedeznek, és amiben mindenféle gyümölcs *megterem*, és amikor megöregszik és az utódai még gyengék, akkor egy tüzes forgósél csapna le rá, és felégetné

a kertet? Isten így teszi világossá számotokra a jeleket, hogy elgondolkozzatok ezeken. 267 Hívők! Adakozzatok mindazokból a jó dolgokból, amiket ti szereztetek meg, és abból, amit Mi sarjasztottunk ki a földből nektek. Ne a rossz dolgokat keressétek ki, és ne abból adakozzatok, amit ti sem fogadnátok el, hacsak nem hunynátok be az egyik szemeteket. Tudjátok meg, Isten nem szorul rá senkire és dicsőséges. 268 A Sátán a szegénységgel fenyegetőzik, és paráznaságra biztat benneteket. De Isten megbocsátást és kegyességet ígér nektek. Isten a bölcsességével mindent átölel, és tud mindent. 269 Isten annak ajándékozza a bölcsességet, akinek Ő akarja. Aki megkapta a bölcsességet, valóban nagy ajándékot kapott. De csak azok gondolkoznak el, akik használják az eszüket. 270 Minden adományról, amit adtok, és minden esküről, amit tesztek, tud az Isten. De a vétkeseknek nem lesz a segítségére senki. 271 Ha nyilvánosan adakoztok, az egy nemes dolog. De ha titokban adjátok oda a rászorulóknak, az a legjobb nektek. Mert akkor jóvátesztek valamennyit a rossz cselekedeteitekből. Isten jól tud mindent, amit tesztek. 272 Próféta! Nem a te dolgod a helyes útra vezetni mindannyiukat. Isten az, aki a helyes útra vezeti azt, akit Ő akar. Mindaz a jó, amiből adakoztok, a saját lelketeknek javára válik, ha ezzel Isten Arcát keressitek. Tudjátok meg, hogy minden jót, amit adományként adtok, majd visszafizetnek nektek, és nem követnek el igazságtalanságot veletek szemben. 273 Adakozzatok a szegények javára, akik Isten útján akadályokba ütköznek, és nem képesek arra, hogy kereskedelmi utakat tegyenek. A tudatlan ember tehetősnek véli őket a visszafogottságuk miatt. De felismerheted őket a jellemvonásukról, hogy nem kéregetnek tolakodóan az emberektől. Bármilyen jóból adakoztok, Isten erről is tud mindent. 274 Akik adakoznak a vagyonukból – éjjel vagy nappal, titokban vagy nyíltan –, azoknak meglesz a jutalmuk Uruknál. Nem kell majd félniük semmitől, és búslakodni sem fognak. 275 Akik uzsorakamatot szednek, azok úgy fognak felkelni a Feltámadás napján, mint az, akit a Sátán megragad és agyba-főbe ver. Ez azért van, mert az ilyen emberek ezt állítják: „A kereskedés és az uzsora szedése ugyanaz!” Isten a kereskedést megengedte, de az uzsora szedését megtiltotta. Az olyan ember, aki – miután megkapta Isten figyelmeztetését – felhagy az uzsora szedésével, az megtarthatja korábbi jövedelmét. Ügye Istenre van bízva! De akik újfent visszatérnek az uzsora szedéséhez, azok a Tűzben lesznek egymás társai, és ott időznek majd mindörökre. 276 Isten megsemmisíti az uzsora hasznát,

de kamattal növeli az adományt. Isten nem szereti a hitetlen bűnösöket. 277 Akik hisznek Istenben, jót tesznek, elvégezik az imát, és megadják az előírt adományt, azoknak meglesz a jutalmuk Uruknál. Nem kell majd félniük semmitől, és nem fognak búslakodni sem. 278 Hívők! Féljete Istenről! Engedjétek el a hasznot, ami az uzsorából még járna nektek, ha valóban hívők vagytok. 279 Ha nem teszitek meg, akkor legyen ez most egy figyelmeztetés számotokra, ami egyúttal Istennek és a Küldöttének a hadüzenete is felétek! Ha megbánással visszafordultok a tévelygésből, akkor jogotok lesz a vagyonotokra, és akkor nem tesztek rosszat másokkal, és veletek sem tesznek rosszat. 280 Ha egy adósotok szorult helyzetben van, akkor adjatok haladékot neki mindaddig, amíg a helyzete könnyebb nem lesz. De ha adományként elengeditek az adósságát, az a legjobb nektek. Bárcsak megérténétek ezt! 281 Féljete attól a Naptól, amikor visszavisznek benneteket Istenhez. Akkor majd mindenkinek visszafizetik azt, amit maga szerzett saját magának, és akkor nem követnek el igazságtalanságot senkivel szemben. 282 Hívők! Ha egy határidős adósság áll fenn köztetek, rögzítsétek ezt írásban. Egy írnok írjon le mindent a jelenlétetekben, az igazságnak megfelelően. Egyetlen írnok se tagadja meg, hogy úgy írjon, ahogy Isten megtanította. Az adós mondja tollba, és féljen Istentől, az Urától, és ne rövidítsen az adósságán. Ha az adós gyengeelméjű vagy magatehetetlen, és nem képes tollba mondani, amit kell, akkor egy ügygondnok tegye meg ezt, az igazságnak megfelelően. Hívjatok tanúnak két férfit közületek. Ha nincs jelen két férfi, akkor egy férfi és két nő legyen a tanú, akiket érdemesnek tartotok a feladatra, és azért, hogy ha a két nő közül az egyik tévedne, a másik emlékeztesse. A tanúk ne tagadják meg a tanúskodást, ha felkéri őket. Ne tartsátok méltóságon alulinak, hogy felírtok mindent a határidővel együtt. Legyen a szóban forgó adósság akár kicsi, akár nagy. Ez így igazságosabb nektek Isten színe előtt, és bizonyítéként is jobb, és segít abban, hogy a későbbiekben ne legyenek kétségeitek egymás szavahihetőségét illetően. Abban az esetben nem vagytok hibázthatók, ha nem íjátok fel ezt, és ha csupán egy olyan – ott helyben meglévő – áruról van szó, amit átadtok egymás közt. Legyenek jelen tanúk, ha adásvételt bonyolítotok egymás közt. Egyetlen írnoknak és egyetlen tanúnak se okozzatok kárt semmivel. Ha mégis így tesztek, akkor bűnt követtek el. Féljete Istentől. Isten megtanít benneteket mindenre, mert hisz Isten mindenről tud mindent. 283 Ha úton vagytok, és nem

találtak írnokot, akkor kérjétek zálogba *valamit*. Ha egymásra bíztok valamit, akkor az, akire bízták, vissza kell hogy adja azt, amit rábíztak: „Féljen Istentől, az Urától!” Ne hallgassátok el *soha* a tanúvallomást. Aki elhallgatja, annak a szíve bűnös. Isten jól tudja azt, amit tesztek! 284 Istené *minden*, ami az egekben és a földön van. Akár felfeditek, akár eltitkoljátok azt, ami a lelketekben van, Isten elszámoltat benneteket *mindenről*. Isten megbocsát annak, akinek Ő akar, és megbünteti azt, akit Ő akar. Istennek hatalma van minden felett. 285 A Küldött hisz *abban*, amit az Ura kinyilatkoztatott neki, és a hívők *is hisznek benne*. Mindannyian hisznek Istenben, az Ő angyalaiban, az Ő Könyveiben és az Ő küldötteiben, és ezt mondják: „*Valóban* nem teszünk különbséget Isten küldöttei közt. Meghalljuk az *üzenetet*, és engedelmessékedünk. Ajándékozz meg bennünket a megbocsátásoddal. Urunk! Hozzad térünk vissza mindannyian!” 286 Isten senkire sem tesz több terhet, mint amennyit elbír. Mindenkinék a javára lesz *mindaz* a jó, amit tett, és a kárára lesz *mindaz* a rossz, amit tett. „Urunk! Ne kérd számon tőlünk, ha valamit elfelejtünk, vagy ha vétket követünk el. Urunk! Ne tégy ránk *olyan* terheket, mint amiket az elődeinkre rátettél. Urunk! Ne tégy ránk nagyobb terhet, mint amihez elegendő az erőnk. Bocsáss meg, *majd bocsáss meg* nekünk *újra*, és könyörülj meg rajtunk! Te vagy a mi Védelmezőnk! Segíts meg minket a hitetlenek ellen!”

3. szúra

IMRÁN NEMZETSÉGE

Medinai kinyilatkoztatás, kétszáz vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 Isten! Nincs isten Őrajta kívül. Ő az Élő, az Öröklétű. 3 *Proféta!* Ő küldte le neked *fokozatosan* a Könyvet az Igazsággal, annak a megerősítéseként, ami már előtte megvolt. Ő küldte le a Tórát és az Evangéliumot 4 korábban, és útmutatásként az embereknek. Ő küldte le a megkülönböztetést a jó és a rossz közt. Akik tagadják Isten jeleit, azoknak súlyos büntetésben lesz részük. Isten hatalmas és a bosszú ura. 5 Isten előtt nincs elrejtve semmi, sem a földön, sem az égben. 6 Ő az, aki az anyaméhben megformál benneteket, ahogy Ő akarja. Nincs isten Őrajta kívül. Ő az

Erős, a Bölcs. 7 *Próféta!* Ő az, aki leküldte hozzád a Könyvet, amiben vannak egyértelműen meghatározott versek, és ez a Könyv Anyja. De vannak más *versek is*, a többértelműek. Akiknek a szívében ferdeség van, *inkább* követik azt, ami többértelmű, hogy az *embereket* félrevezessék, és hogy ők maguk értelmezhesék a *verseket*. De senki sem ismeri az értelmezésüket Istenen kívül. Akiknek *szilárd* alapjuk van a tudásban, ezt mondják: „Hiszünk abban, hogy minden *jel* a mi Urunktól jön!” De csak azok látják be ezt, akik használják az eszüket. 8 *Így folytatják:* „Urunk! Ne hagyj, hogy a szívünk elforduljon, miután a *helyes útra* vezéreltél bennünket. Adj nekünk a könyörületességből. Te vagy az Adakozó. 9 Urunk! Te fogod összegyűjteni az embereket egy *olyan* Napra, amihez nem fér kétség. Isten nem szegi meg az ígétét.” 10 *Egy bizonyos*, a hitetlenek mit sem érnek majd a vagyonukkal és *sok* gyermekükkel az Isten *színe* előtt. Csupán tüzelőanyag lesznek a Tűzre. 11 *Úgy, ahogy* Fáraó embereiből és mindazokból, akik előttük éltek *is ez lett, mert* hazugságnak nevezték a jeleinket. Isten megragadta őket a bűneikért. Isten erősen büntet. 12 *Próféta!* Mondd *meg* a hitetleneknek: „Legyőznek benneteket, és a Pokolban fognak összegyűjteni *mindnyájatokat*. Szörnyű egy szálláshely *ez!*” 13 Egy jel volt a számotokra abban a két seregben, amelyek összezsaptak. *Emlékezzetek vissza*, az egyik sereg Isten útján harcolt, a másik *sereg* hitetlen volt. Az *első sereg tagjai* a saját szemükkel láthatták, hogy az *utóbbiak* kétszer annyian vannak, mint ők. De Isten azt erősíti a támogatásával, akit Ő akar! Ebben valóban tanulság van *mindazoknak*, akik belátók! 14 Az ember számára csábítóvá tették annak a szeretetét, amire vágyakozik, a nőket, a *sok* *fiúgyermeket*, az aranyat és ezüstöt halmokban, a nemes lovakat, a jószágot és a termőföldet. Mindezek az evilági élet *múló* hasznáira vannak. De a legszebb *pihenőhely* Istennél van. 15 *Próféta!* Mondd: „Megmondjam nektek azt, ami jobb ennél?” Az *istenfélőknek* Kertekben lesz részük Uruknál, amelyekben patakok csörgedeznek, és ahol majd időznek mindörökre. Megtisztult feleségeik lesznek, és Uruk tetszésében lesz részük. Isten jól látja az Ő szolgálait, 16 akik ezt mondják: „Urunk! Hiszünk! Bocsásd meg a vétkeinket, és óvj meg bennünket a Tűz kínjaitól!” 17 *Isten jól látja azokat is*, akik állhatatosak, igazak, alázatosak, adakoznak, és hajnalban megbocsátásért imádkoznak. 18 Isten tanúsítja, hogy nincs isten Őrajta kívül, akárcsak az angyalok, és *mindazok*, akiknek birtokukban van a Tudás. Ő tartja fenn az igazságosságot. Nincs isten

Őrajta kívül. Ő a Mindenható, a Bölcs. 19 Az igaz vallás Isten szemében az iszlám. Azok, akik megkapták a Könyvet, csak akkor különböztek össze egymással irigységükben, miután megérkezett hozzájuk a Tudás. Ha valaki megtagadja Isten jeleit, *tudjátok meg*, Isten gyors az elszámoltatásban. 20 *Próféta!* Ha vitába szállnak veled, mondd ezt: „Teljesen alávetem magam Istennek, és azok is, akik követnek engem!” Mondd meg azoknak, akik korábban megkapták a Könyvet, és *kérdezd meg az írástudatlanoktól is*: „Alávetitek magatokat Istennek?” Ha alávetik magukat Istennek, akkor a helyes utat követik, de ha elfordulnak *Istentől*, akkor a te feladatod csupán az, hogy átadd *az üzenetet*. Isten jól lát *minden* szolgát! 21 Azoknak, akik tagadják Isten jeleit, és jogtalanul megölik a prófétákat, és megölik azokat, akik igazságosságot parancsolnak, add hírül a fájdalmas büntetést. 22 Ők azok, akiknek a tettei ezen a világon és a túlvilágon is értéktelenek, és nem lesz *senki*, aki segítene nekik. 23 Nem látod, hogy *mind* azok, akik kaptak egy részt a Könyvből, amikor az Isten Könyvéhez hívják őket, hogy az ítélkezzen közöttük, akkor egy részük hátat fordít és arrébb megy? 24 Ez azért van így, mert azt mondják: „A Tűz csak néhány napon át fog majd rajtunk!” A hazugság, amit kitaláltak, félrevezette őket vallásukban. 25 Milyen is lesz az, amikor összegyűjtjük őket azon az egy Napon, amihez kétség nem fér, és amikor mindenkinek a maga teljességében visszafizetik *mind* azt, amit korábban tett? *Akkor majd* nem tesznek igazságtalanságot senkivel. 26 *Próféta!* Mondd: „Isten! Tiéd minden hatalom! Te annak adsz hatalmat, akinek Te akarsz, és attól veszed el a hatalmat, akitől Te akarod. Azt emelsz fel, akit akarsz, és azt alacsonyítasz le, akit akarsz. *Minden*, ami jó, a kezekben van. Hatalmad van minden dolog felett. 27 Te teszed azt, hogy az éjszaka átmenjen a nappalba, és a nappal az éjszakába. Te hozod elő az élőket a holtból, és a holtakat az élőlől. Te gondoskodsz számolatlanul azokról, akikről Te akarsz.” 28 A hívők ne fogadjanak a hívők helyett *szövetségesüknek olyan embereket, akik* hitetlenek. Aki így tesz, annak nincs semmi dolga Istennel. Kivételt képez ez alól, ha valóban óvatosak vagytok velük. Isten óva int benneteket Önmagától. Istenhez vezet a végcél! 29 *Próféta!* Mondd: „Akár elrejtitek, akár felfeditek, ami a szívetekben van, Isten tud róla, és tudja azt is, ami az egekben és a földön van. Istennek hatalma van minden dolog felett.” 30 Azon a Napon, amikor minden lélek ott látja *majd* maga előtt *mind* azt a jót, amit tett, és *mind* azt a rosszat, amit tett, akkor azt szeretné,

hogy a rossz és őközte egy hatalmas távolság legyen. Isten óva int benneteket Önmagától. Isten együtt érez a szolgálóival. 31 Mondd: „Ha szeretitek Istent, kövessetek engem. Isten szeretni fog benneteket, és megbocsátja a bűneiteket.” Isten megbocsátó és megkönyörülő. 32 Mondd: „Engedelmeskedjete Istennek és a Küldöttnek!” De ha elfordulnak, *tudd meg, hogy* az Isten nem szereti a hitetleneket. 33 Isten Ádámot, Noét, Ábrahám nemzetségét és Imrán nemzetségét választotta a világok lakói közül 34 egy utódlási sorban, nemzedékről nemzedékre. Isten hall és tud *mindent*. 35 Imrán felesége ezt mondta: „Uram! Neked ajánlom, ami a méhemben van. Fogadd el tőlem. Te vagy az, aki hall és tud mindent.” 36 Amikor világra hozta a *lányát*, azt mondta: „Uram! Egy lányt szültem!” Isten jól tudta, hogy mit szült, *hisz* egy *fiúgyermek* nem olyan, mint egy *lánygyermek*. *Imrán felesége így folytatta:* „Máriának neveztem el. Nálad keresek menedéket neki és az utódainak is a megkövezett Sátán elől!” 37 Ura akkor a legszebb formában elfogadta őt, és hagyta, hogy a *legjobb módon* nőjön fel, majd rábízta Zakariásra. Zakariás, akárhányszor belépett hozzá a szentélybe, *hogyan meglátogassa*, élelmet talált körülötte. *Zakariás ezért megkérdezte Máriától:* „Mária! Honnan van *ennyi élelmed?*” Mária azt *válaszolta:* „Istentől! Isten számolatlanul gondoskodik arról, akiről Ő akar.” 38 Zakariás *ekkor* Urához imádkozott, és azt mondta: „Uram! Ajándékozz meg jóra való utódokkal, *hisz* Te vagy az, aki meghallgatsz *minden* imát!” 39 Az angyalok *pedig odakiáltottak* Zakariásnak, miközben a szentélyben állva imádkozott: „Isten hírül adja neked János születését, aki megerősíti Isten Szavát. Nemes *lelkű* les, szerzetes és próféta, és egy az igazak közül.” 40 *Zakariás erre* azt mondta: „Uram, hogyan lehetne nekem egy fiam, amikor magas kort értem el, és a feleségem *már meddő?*” *Egy angyal ezt válaszolta:* „Így les! Isten azt tesz, amit Ő akar.” 41 *Zakariás akkor* azt mondta: „Uram! *Mutass* nekem egy jelet!”, *mire Isten így szólt:* „A jeled az les, hogy három napon át csak kézmozdulatokkal beszélhatsz az emberekhez. Emlékezz meg sokszor Uradról! Őt dicsérd, este és reggel!” 42 Az angyalok így szóltak *Máriához:* „Mária! Isten kiválasztott és megtisztított téged. Isten téged választott ki a világ minden asszonya közül. 43 Mária! Légy alázatos Uraddal szemben, borulj le *Isten előtt*, és hajolj meg azokkal *együtt*, akik meghajolnak *az imához.*” 44 *Próféta!* Ez egy történet a láthatatlanról, amelyet kinyilatkoztatunk neked. *Hisz* nem voltál ott köztük, amikor a *papok* eldobták a botjaikat, hogy sorsot vessenek, melyikük

viselje Mária gondját, és nem voltál ott akkor sem, amikor *összeszólalkoztak* egymással Mária miatt. 45 Akkor az angyalok ezt mondták: „Mária! Isten hírt ad neked az Ő Szaváról, aminek a neve a Megváltó, Jézus, Mária fia. Nagy tisztelet fogja övezni ezen a világon és a túlvilágon is, és egyike lesz azoknak, akik *Isten* közelségében lesznek. 46 A bölcsőben és felnőttként is beszélni fog az emberekhez, és egyike lesz az igazaknak.” 47 Mária azt mondta: „Uram! Hogyan lehetne nekem fiam, amikor még nem érintett meg *soha egy férfi sem?*” Egy hang erre ezt válaszolta: „Isten azt teremt meg, amit Ő akar. Amikor eldönt egy dolgot, azt mondja: »Légy!«, és lesz. 48 Isten meg fogja tanítani őt a Könyvre, a Bölcsességre, a Tórára és az Evangéliumra, 49 és küldöttnek *teszi meg* Izrael gyermekei számára, és ezt fogja mondani nekik: »Egy jellel jöttem hozzátok az Uratoktól! Teremték nektek egy madárszerű alakot agyagból, majd belelehelek, és Isten engedelmeivel madár lesz belőle. Vakokat és leprásokat fogok gyógyítani, és életre keltem a halottakat, *mindezt* Isten engedelmeivel. Megmondom nektek, hogy mit esztek, és mit tartotok a házaitekban, *anélkül, hogy látnám*. Ebben *valóban* egy jel van a számotokra, ha hívők vagytok. 50 Azért jöttem, hogy megerősítsem azt, ami már előttem megvolt a Tórában, és hogy néhány dolgot megengedettnek mondjak abból, amit korábban megtiltottak nektek. Egy jellel jöttem el hozzátok Uratoktól. Féljete Istenről, és engedelmeskedjetek nekem. 51 Isten az én Uram és a ti Uratok! Őt szolgáljátok! Ez az egyenes út.«” 52 Amikor Jézus érezte a hitetlenséget a tanítványain, ezt mondta: „Kik lesznek a segítőim az Istenhez vezető úton?” A tanítványok erre ezt mondták: „Mi leszünk Isten segítői. Hiszünk Istenben. Te tanúsítsd, hogy alávetettük magunkat Istennek. 53 Urunk! Hiszünk abban, amit kinyilatkoztattál, és követjük a küldöttet. Jegyezd fel a *mi neveinket is* azok mellé, akik a hit mellett tesznek tanúbizonyságot.” 54 A hitetlenek *eközben* ármánykodtak. De Isten *cselt* szótt ellenük. Isten a legjobb cselszövő. 55 Isten így szólt: „Jézus! Magamhoz szólítalak, fel-emellek magamhoz, és megtisztítlak *mindazoktól*, akik nem hisznek. Akik követnek téged, azokat pedig a hitetlenek fölé emelem, egészen a Feltámadás napjáig. *Hisz egyszer úgyis* Énhozzám tértek vissza mindannyian, és Én ítéletet fogok hozni köztetek *mindarról*, amiben összekülönböztetek egymással. 56 Akik nem hisznek, azokra *pedig* súlyos büntetéssel sújtok le ezen a világon és a túlvilágon is. Nem lesz senki, aki a segítségükre lenne.” 57 De akik hisznek és jót tesznek, azoknak *Isten* megadja

a jutalmukat. Isten nem szereti a vétkeket. 58 *Próféta!* Ezek azok, amiket felolvasunk neked a jelekből és a bölcs figyelmeztetésből! 59 Jézus olyan Isten előtt, mint Ádám. *Hisz* porból teremtette, és így szólt hozzá: „Légy!”, és lett. 60 Ez az igazság a te Uradtól. Ne légy a kételkedők egyike! 61 Ha valaki vitába száll veled erről az után, hogy megérkezett hozzád a Tudás, mondd *ezt*: „Gyertek *csak* ide *mindannyian!* Hívjuk össze a fiainkat és a fiaitokat, az asszonyokat tőlünk és az asszonyokat tőletek, minket és titeket, és esküdjünk meg közösen, és kérjük Isten átkát a hazugokra.” 62 Ez az igaz történet. Nincs isten Istenen kívül. Isten a Hatalmas, a Bölcs. 63 Ha elfordulnak *az Igazságtól, tudjátok meg*, Isten mindent tud a bajkeverőkről. 64 Mondd: „Könyv népei! Gyertek ide, és egyezzünk meg közösen egy *dologban*: egyedül az Istent szolgáljuk, nem társítunk *másokat* Őhozza, és nem fogad fel egyikünk sem Isten mellé más urakat.” De ha elfordulnak, mondjátok *ezt*: „Tanúsítsátok! Mi alárendeljük magunkat Istennek!” 65 Könyv emberei! Miért vitatkoztok Ábrahámról, amikor a Tórát és az Evangéliumot – *később és csak* – utána küldték le? Nem gondoltok el *ezen*? 66 Olyasmiről vitatkoztok, amiről kevés fogalmatok van. Miért nem vitatkoztok olyasmiről, amiről semmi fogalmatok sincs? Isten tudja *ezt*, de ti nem tudjátok! 67 Ábrahám nem volt sem zsidó, sem keresztény – a tiszta egyistenhit követője volt, aki alávetette magát Istennek –, és nem tartozott a bálványimádók közé. 68 Azok *követelhetik maguknak* Ábrahámot, akik követték *őt, ez pedig a Próféta*, és azok, akik *valóban* hisznek. Isten a hívők pártfogója. 69 *Hívők!* Néhányan a Könyv embereiből szeretnének tévútra vinni benneteket. De csak önmagukat viszik tévútra, anélkül, hogy észrevennék *ezt*. 70 Könyv emberei! Miért tagadjátok meg Isten jeleit, holott ti magatok tanúsítjátok, *hogy ezek igazak?* 71 Könyv emberei! Miért bűjtatjátok az igazságot a hamisság *leplébe?* Miért hallgatjátok el az igazságot, holott ismeritek? 72 Néhányan a Könyv népéből *ezt* mondják: „A nap kezdetekor higgyetek abban, amit a *hívőknek* leküldtek, de a nap végén ne higgyetek benne. Talán *majd* elfordulnak a *hitűktől*. 73 Csak azoknak higgyetek, akik a ti vallásotokat követik.” *Próféta!* Mondd *nekik*: „Az útmutatás Isten útmutatása. Talán *attól* tartotok, hogy ugyanaz a *kinyilatkoztatás*, amit ti kaptatok, eljut máshoz, vagy hogy azok *majd* vitába szállnak veletek Isten színe előtt?” Mondd: „A jóság *egyedül* Isten kezében van. Ő annak adományoz belőle, akinek Ő akar. Isten *mindent* körbeölel a *Fényével*, és tud *mindent*.” 74 Isten különösen azt részesíti

a könyörületességében, akit Ő akar. Isten kegyessége hatalmas. 75 *Próféta!* Néhányan a Könyv népéből olyanok, hogy ha sok aranyat adsz nekik, akkor ezt *maradéktalanul* visszaadják neked. De van olyan köztük, akinek ha *egyetlen* dinárt adsz, azt is csak akkor adja vissza, ha állandóan a nyomában vagy. Ez azért van, mert azt mondják: „Nincs kötelezettségünk az idegenekkel szemben.” Hazugságot mondanak Isten ellen, és jól tudják ezt! 76 *Ellenkezőleg!* Aki betartja a kötelezettségét és *istenfélő*, azt szereti Isten. 77 Akik *viszont* aprópénzért kiárusítják Isten szövetségét és a *saját* esküjüket, azoknak nem lesz részük a túlvilágban. Isten nem fog szólni hozzájuk, *sőt* rájuk sem fog nézni a Feltámadás napján, és nem fogja megtisztítani őket. Fájdalmas büntetésben lesz részük! 78 Vannak köztük néhányan, akik a Könyv olvasásakor elferdítik a nyelvüket, hogy azt *higye*gyetek, ez is a Könyvhöz tartozik, holott ez nem tartozik hozzá, és azt is mondják, hogy ez Istentől van, holott ez nem Istentől van. *Ezzel* hazudnak Isten ellen, és *ők jól* tudják ezt! 79 Nincs olyan *halandó* ember, akinek ha Isten átadta a Könyvet, a bölcsességet és a prófétaságot, azt mondaná másoknak: „Az én szolgálaim legyetek, ne az Istené!” Inkább *azt mondja*: „Legyetek Istennek *szentelt* tanítók, hisz ismeritek a Könyvet, és tanulmányoztátok is!” 80 Az ilyen ember azt sem parancsolja nektek, hogy fogadjátok uraitoknak az angyalokat és a prófétákat. Hogyan parancsolna hitetlenséget nektek, miután alávetettétek magatokat Istennek? 81 Amikor Isten elfogadta a prófétákkal kötött egyezséget, *így szólt*: „Miután leküldtem nektek egy Könyvet vagy a Bölcsességet, egy küldött érkezik majd hozzátok, aki megerősíti azt, ami már a birtokotokban van. Akkor hinnietek kell benne, és támogatnotok kell őt.” Majd *így szólt*: „Elismeritek, és magatokra nézve kötelezőnek tekintitek *az egyezséget* velem szemben?” *Erre így válaszoltak*: „Elismerjük!” *Isten ekkor így szólt*: „Akkor legyetek tanúk erre, és Én is tanú leszek rá.” 82 Akik ezután elfordulnak a *hittől*, azok *szerződésszegő* bűnösök. 83 *Talán bizony* mást keresnek, mint Isten vallását? *Pedig Istennek* veti alá magát mindenki az egekben és a földön, akár önszántából, vagy akarata ellenére. Őhozzá viszik vissza mindannyiukat. 84 *Próféta!* Mondd: „Mi, *muszlimok*, *valóban* hiszünk Istenben és a *kinyilatkoztatásban*, amit leküldtek nekünk, Ábrahámnak, Ismaelnek, Izsáknak, Jákobnak és a Törzseknek. *Hiszünk abban*, ami megérkezett Mózesnek, Jézusnak és a prófétáknak az *ő* Uruktól. Mi, *muszlimok* nem teszünk különbséget egyik vagy másik *próféta* között. Istennek

vetjük alá magunkat!” 85 Aki más vallást keres, mint azt, ami *a teljes alávettség az Istennek*, azt a vallást nem fogadják majd el tőle. A túlvilágon pedig az elveszettek közt lesz. 86 Hogyan vezetné Isten a helyes útra azokat, akik, miután *korábban* hívők voltak, és a világos bizonyítékok is megérkeztek hozzájuk, és tanúbizonyságot tettek amellest, hogy *Isten Küldötte igaz*, később *mégis* hitetlenekké váltak? Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeket. 87 *Az ilyen emberek* fizetsége az lesz, hogy Isten, az angyalok és minden ember átka száll rájuk, 88 és a *Tűz kínjaiban* időznek majd mindörökre. A büntetésük nem lesz enyhítve, és haladékot sem kapnak. 89 Azokon kívül, akik ezután *megbánással Isten felé* fordulnak és javulást mutatnak. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 90 Akik hitetlenek lettek, miután *korábban* hívők voltak, majd a hitelenségük egyre nőtt, azoktól *azonban* nem fogadják el a megbánást. Ők azok, akik *túl messze* eltávolodtak. 91 Akik hitetlenek lettek, és hitetlenként hálnak meg – *még ha* annyi aranyat *adnának is cserébe*, amennyi betölti a földet –, azoktól akkor sem fogadnák el ezt, ha ezzel akarnák kiváltani magukat. Fájdalmas büntetésben lesz részük, és nem lesz senki, aki segítségükre lenne. 92 *Hívők! Az igaz* hitet mindaddig nem éritek el, amíg nem adakoztok abból, amit a legjobban szerettek! Bármit adtok is adományként, az Isten tud róla! 93 Izrael gyermekeinek – azelőtt, hogy a Tórát leküldték – minden étel megengedett volt – azon kívül, amit Izrael tiltott meg önmagának. *Proféta! Mondd ezt nekik:* „Hozzátok ide a Tórát, és olvassátok fel a megfelelő részt belőle, ha igazat mondotok. 94 Akik *pedig* ezután hazugságot találnak ki Isten ellen, azok *mindannyian* vétkesek.” 95 *Mondd ezt nekik:* „Isten igazat mond! Kövessétek Ábrahám vallását, a tiszta egyistenhitet.” *Ábrahám vallását, aki soha* nem tartozott a bálványimádók közé. 96 Az első Ház, amit az embereknek *valaha is imádkozásra* emeltek, az a Ház, ami Mekkában található. Áldott ez a hely, és útmutatás *mindenki számára*. 97 Ebben valóban világos jelek vannak, hisz ez Ábrahám imahelye, és aki belép ide, az *itt biztonságban* lesz. Isten az emberek *kötelességének tette meg* a zarándoklatot a Házhoz – azok számára, akik képesek megtenni ezt. Aki hitelen, *tudja meg*, Isten nincs ráutalva a világon senkire. 98 *Mondd:* „Könyv emberei! Miért tagadjátok meg Isten jeleit? Isten a tanúja annak, amit tesztek.” 99 *Mondd:* „Könyv emberei! Miért térítitek le a hívőket Isten útjáról? *Talán* azt szeretnétek, hogy elferdüljön az *egyenes út*, holott tanúk vagytok az *igazság mellett*? Isten nem hagyja figyelmen kívül azt, amit

tesztek.” 100 Hívők! Ha hívők lettetek, de engedelmeskedtek egy csoportnak azok közül, akik már *korábban* megkapták a Könyvet, *akkor azok újra* hitetlenké tesztek benneteket. 101 Hogyan lehettek hitetlenek, ha egyszer felolvassák nektek Isten jeleit, és az Ő Küldötte itt van köztetek? Aki ragaszkodik Istenhez, azt Ő az egyenes útra vezeti. 102 Hívők! Féltetek Istentől, ahogy valóban félni kell Őtőle, ha *úgy akartok* meghalni, mint *akik alávetették magukat Istennek – muszlimokként*. 103 Fogjátok meg jó erősen Isten kötelét mindannyian, és ne szakadjatok szét *csoporthokra*. Gondoljatok Isten kegyességére. Amikor egymás ellenségei voltatok, *Isten* a szívetekbe megértést *helyezett* el, és testvérek lettetek az Ő kegyességéből, és akkor, amikor a Tűz szakadékának szélén álltatok, megmentett benneteket. Isten így mutatja meg nektek világosan az Ő jeleit. Talán a helyes úton jártok majd. 104 Legyen belőletek egy *olyan* közösség, amelyben a *hívők* a jóra hívnak fel, a helyeset parancsolják, és az elvetendő tiltják. Akik *így tesznek*, boldogulni fognak. 105 Ne legyetek olyanok, mint azok, akik *csoporthokra* szakadtak szét és összekülönböztek egymással, miután megérkeztek hozzájuk a világos jelek. Nekik borzalmas büntetésben lesz részük 106 azon a Napon, amikor néhány arc felragyog, míg jó néhány elsötétül majd. Akiknek az arca elsötétül, azok ezt mondják majd: „Miért is lettetek *újra* hitetlenek, miután *korábban* hívők voltatok? Ízleljétek most meg a büntetést azért, amiért hitetlenek *lettetek!*” 107 Akiknek akkor felragyog az arcuk, azok *mindannyian* Isten könyörületességében *találják magukat*, és itt időznek mindörökké. 108 *Próféta!* Ezek Isten jelei, és Mi felolvassuk neked ezeket, az Igazságnak megfelelően. Isten nem akarja, hogy igazságtalanság történjen bármelyik teremtményével. 109 Istené minden, ami az egekben és a földön van. Őhöz viszik majd vissza az ügyeket. 110 *Hívők!* Ti vagytok a legjobb közösség, ami valaha *is létrejött* az emberekből. *Azért*, mert ti a jogszerű parancsoljátok, és az elvetendő tiltjátok, és hisztek az Istenben. Ha a Könyv emberei is hinnének, az lenne a *legjobb* nekik. Vannak *ugyan köztük* hívők, de a legtöbbször *törvénszegő bűnös*. 111 Nem fognak nektek kárt okozni, apró kellemetlenség kivül. Ha pedig harcba szállnának ellenetek, akkor hamarosan hátat fordítanak, és *hanyatt-homlok elmenekülnek*. Segítség nem kapnak sehonnan. 112 Megaláztatást kell *elszenvedniük*, bárhol legyenek is, hacsak nem állnak Isten vagy a *hívő* emberek *valamelyik kapcsolatának* védelme alatt. Isten dühét vonják magukra! Nyomorúság árnyékolja be őket! Ez

azért van így, mert újra meg újra megtagadták Isten jeleit, és jogtalanul megölték a prófétákat, és azért is, mert engedetlenek voltak, és újra meg újra áthágásokat követtek el. 113 De nem mind egyformák, és a Könyv emberei közt van egy igaz közösség. Éjszakánként felolvassák Isten jeleit, miközben leborulnak az imához, 114 hisznek Istenben és az Utolsó Napban, a jogszerű parancsolják, az elvetendőt tiltják, és versenyeznek egymással a jó cselekedetekben. Ők azok, akik a jóra való köze tartoznak, 115 és cserébe azért, ami jót elvetnek, nem fognak hálátlanságot aratni. Isten mindent tud az istenfélőkről. 116 Akik hitetlenek, azoknak sem a vagyonuk nagysága, sem a fiaik száma nem lesz hasznára Isten színe előtt. Ők a Tűzben lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. 117 Amit az evilági életben elköltenek, ugyanannyit ér, mint egy jeges szél, ami az olyan emberek termőföldjét sújtotta és el is pusztította, akik önmaguk ellen vétkeztek. Nem Isten vétkezett ellenük, ők vétkeztek önmagukkal szemben. 118 Hívők! Ne fogadjátok bizalmasotoknak azokat, akik nem hozzátok tartoznak. Hisz azok az emberek nem fognak megóvni benneteket a bajtól, sőt inkább azt szeretnék, hogy bajba kerüljete. A gyűlölet ugyan kifolyt a szájukból, de még ennél is rosszabb az, amit a szívük rejt. A jeleket világosan megmagyaráztuk nektek azért, hogy elgondolkozzatok ezeken. 119 Így van ez! Ti szeretitek őket, de ők nem szeretnek benneteket. Hívők! Ti vagytok azok, akik hisznek a teljes Könyvben. Amikor összetalálkoznak veletek, akkor ezt mondják: „Hiszünk!” Amikor pedig egymás közt vannak, akkor az ellenetek táplált dühükben az ujjhegyüket harapdálják. Próféta! Mondd ezt nekik: „Haljátok csak meg dühötökben!” Isten jól tudja, hogy kinek mi van a szívében. 120 Hívők! Ha valami jó ér benneteket, akkor sajnálják ezt tőletek, de ha bármi rossz ér benneteket, akkor örülnek ennek. Ha állhatatosnak és istenfélőnek mutatjátok magatokat, akkor az ármánykodásuk nem tud kárt okozni nektek. Mert hisz Isten körbeöleli a tudásával mindazt, amit tesznek. 121 Próféta! Emlékezz arra, amikor hajnalban elmentél a családodtól, hogy a hadállásokba irányítsd a hívőket. Isten hall és tud mindent. 122 Emlékezz arra is, amikor két csoportotok már-már elvesztette a maradék bátorságát, holott Isten volt a pártfogójuk. Istenben bízzanak a hívők! 123 Isten segített nektek a badri útközetnél, holott nagyon gyengék voltatok. Féltetek Istentől! Talán még majd hálásak lesztek egyszer. 124 Emlékezz arra, amikor ezt mondtad a hívőknek: „Nem elegendő nektek az, ha az Uratok megerősít

benneteket háromezer angyallal, akiket leküld majd a megsegítésetekre? 125 Ha a hitetlenek hirtelen rátok támadnának, de ti állhatatosak és istenfélők vagytok, akkor az Uratok ötezer lezúduló angyallal támogat majd benneteket.” 126 Isten csupán azért tett így, hogy ez is egy örömhír legyen a számotokra, és a szívetek megnyugvást leljen! Hisz a segítség egyedül az Istentől jön, a Hatalmastól, a Bölcstől. 127 Isten azért tette ezt, hogy elvágja a hitetlenek seregének egyik szárnyát, és hogy azok később kedvüket veszítve visszavonuljanak, majd teljesen megadják magukat. 128 Próféta! Nem a te dolgod eldönteni, hogy az Isten mit tegyen, hogy újra feléjük forduljon kiengesztelődve, vagy éppenséggel megbüntesse őket. Ezek az emberek mindannyian gonosztevők. 129 Istené minden, ami az egekben és a földön van. Isten annak bocsát meg, akinek Ő akar, és azt büntet meg, akit Ő akar. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 130 Hívők! Ne éljétek többszörösen megkétszerezett uzsorakamatból! Féljétek az Istentől! Talán boldogultok. 131 Féljétek a Tűztől, ami a hitetleneknek van előkészítve. 132 Engedelmeskedjétek Istennek és a Küldöttnek, hogy könyörületességben legyen részetek. 133 Versenyezzetek egymással Uratok megbocsátásáért és egy Kertért, ami olyan széles, mint az ég és a föld együtt, és amit az istenfélőknek készítették elő, 134 akik – jó és rossz napokon egyaránt – adakoznak, és akik a haragjukat elnyomják magukban, és megbocsátanak az embereknek. Isten szereti a jóra valókat. 135 Isten szereti azokat, akik megemlékeznek Istenről az imáikban, és megbocsátást kérnek bűneikre – hisz Istenen kívül ki lenne az, aki megbocsátja a bűneiket? –, és nem ragaszkodnak a rossz tetteikhez, ha tudatában vannak ezeknek. 136 Az ő jutalmuk megbocsátás lesz Uruktól, és olyan Kertekben időznek majd mindörökre, amelyekben patakok csörgedeznek. Nagyszerű lesz a jutalma azoknak, akik jót tesznek! 137 Már előttetek példaértékűen bántak el az ilyen emberekkel. Járjátok csak be a földet, és nézzétek meg, hogyan végezték azok, akik hazugságnak mondták az Igazságot. 138 Ez egy világos magyarázat, útmutatás és figyelmeztetés az istenfélőknek. 139 Ne vesztésétek el a kedveteket, és ne búslakodjatok, hisz felül fogtok kerekedni mindenben, ha valóban hívők vagytok. 140 Ha megsebeztek benneteket, akkor az ellenségeitek hasonló sebeket kaptak. Mert Mi ezen a módon osztjuk szét az emberek közt a váltakozó napokat. Ez azért van így, hogy Isten megtudhassa, hogy ki közületek az, aki valóban hívő, és azért is, hogy az Isten tanúkat szólítson magához a soraitokból, mert

Isten nem szereti azokat, akik rosszat tesznek, 141 és azért is, hogy Isten megtisztítsa a hívőket, és elpusztítsa a hitetleneket. 142 Talán bizony azt hiszitek, hogy beléphettek a Paradicsomba, mielőtt Isten megtudta volna, hogy ki volt az közületek, aki küzdött és állhatatos volt? 143 Korábban a halált kívántátok – még mielőtt találkoztatok vele –, de most végre megláthatátok és szembenézhetek vele. 144 Muhammad csupán egy küldött, aki előtt már számos küldött távozott az élők sorából. Ha természetes halállal meghalna vagy megölnék, akkor talán visszatérnétek a régi szokásaitokhoz? Aki visszafordul a helyes útról, az nem árt Istennek ezzel a tetteivel. De Isten megjutalmazza mindazokat, akik hálásak. 145 Senki sem halhat meg – csak Isten engedelmével –, és csak úgy, ahogy ez egy írásban fel van jegyezve, és egy meghatározott időpontban. Aki ennek a világnak a jutalmára vágyik, annak Mi ebből adunk egy részt. Aki a túlvilág jutalmát akarja, annak Mi abból adunk egy részt. Mert hisz Mi megjutalmazzuk mindazokat, akik hálásak! 146 Hány próféta volt, aki seregekkel az oldalán harcolt! Olyan emberekkel, akik nem veszítették kedvüket, és nem ernyedtek el a harcban, és nem adták fel a küzdelmet Isten útján. Isten szereti azokat, akik állhatatosak. 147 Csupán ennyit mondtak: „Urunk! Bocsásd meg nekünk a bűneinket és a túlkapásainkat. Szilárdítsd meg a lépteinket, és segíts meg bennünket a hitetlenek ellen.” 148 Isten ezért megjutalmazta őket ezen a világon, és a túlvilágon is. Isten szereti a jóra valókat. 149 Hívők! Ha engedelmeskedtek a hitetleneknek, akkor azok visszafordítanak benneteket a helyes útról, és vesztesként tértek majd vissza. 150 De nem! Isten a ti védelmezőtök! Ő a legjobb segítő! 151 A hitetlenek szívében rettegést keltünk, mert Isten mellé másokat társítanak, akikre Isten nem küldött le felhatalmazást. Az otthonuk a Tűz lesz. Mennyire rossz a vétkesek lakóhelye! 152 Isten beváltotta az ígérését, amikor pusztító erővel – az Ő engedelmével – leverték őket, hogy aztán elbizonytalanodjatok, és összekülönbözzetek egymással a hadparancsokon, és engedetlenség legyetek. Isten ezek után megengedte, hogy megpillantsátok azt, amit a legjobban szerettek: a hadizsákmányt. Néhányan közületek ezt a világot részesítitek előnyben, míg mások közületek a túlvilágot. Isten ezután visszatartott benneteket attól, hogy győzelmet arassatok felettük, és azért, hogy próbára tegyen benneteket. Később megbocsátott nektek. Isten valóban kegyes a hívőkkel szemben. 153 Hanyatt-homlok elmenekültetek és hátra sem fordultatok, amikor a Küldött rátok kiáltott hátulról.

Isten a gondok terhét rakta rátok, azért, mert a Prófétát elszomorítottátok. Később megbocsátott nektek, hogy ne szomorkodjatok amiatt, amit elmulasztottatok, és azon se, ami benneteket ért. Isten jól tud mindent, amit tesztek. 154 A gondok után Isten biztonságot küldött le rátok. Néhányatokra álmot borított. Néhányan közületek csak önmagukkal törődtek, és Istentől mást gondoltak, mint az igazságot, és ugyanúgy gondolkodtak, mint a tudatlanság idején. Ezt kérdezték: „Talán nekünk van bármi mondanivalónk ebben az ügyben?” Próféta! Mondd: „Egyedül Isten dönt az egész ügyben!” De miközben ezt mondják, titkokat rejtegetnek a szívükben, amiket nem akarnak felfedni neked. Ezt mondják: „Ha dönthettünk volna ebben az ügyben, akkor nem ölték volna meg senkit közülünk.” Mondd ezt nekik: „Ha otthon maradtatok volna, akkor is megölnék benneteket, ha ez a sorsotok!” Ez azért történt, hogy Isten próbára tegyen benneteket, és megvilágítsa, mi van a lelketekben és a szívetekben. Isten tud mindent a szívetek rejtett titkairól. 155 Akik azon a napon, amikor a két sereg összecsapott, hátat fordítottak és menekülőre fogták, azokat a Sátán készítette a botlásra azért, amit korábban tettek. De Isten mára már megbocsátott nekik. Isten megbocsátó és megértő. 156 Hívők! Ne legyetek olyanok, mint a hitetlenek, akik a testvéreik kapcsán – ha azok éppen úton vannak vagy portyáznak – ezt mondják: „Ha itt maradtak volna velünk, akkor nem halnak meg, és akkor nem ölik meg őket.” Majd még megbánják azt, amit mondanak, mert ennek az okát Isten elhelyezte a szívükben. Isten kelt életre, és Ő hozza meg a halált. Isten lát mindent, amit tesztek. 157 Ha Isten útján megölnék benneteket, vagy más módon meghaltok, a megbocsátás és könyörületesség akkor is jobb az Istentől, mint mindaz, amit emberi kezek összehordanak. 158 Ha bármilyen módon meghaltok, vagy megölnék benneteket, akkor Istenhez gyűjtenek össze benneteket. 159 Próféta! Csupán Isten könyörületessége miatt bántál gyengéden velük. Ha durva és keményszívű lettél volna, akkor mindannyian elfutottak volna körülötted. Bocsáss meg nekik, és kérj megbocsátást a számukra! Kérd ki a tanácsukat az ügyekben. Ha pedig elhatározta magad a cselekvésre, bízz Istennel. Isten azokat szereti, akik bíznak benne. 160 Ha Isten segít nektek, akkor senki sem tud legyőzni benneteket. De ha az Isten cserbenhagy benneteket, akkor ki lesz majd képes ezután segíteni rajtatok? Istennel bíznak a hívők. 161 Egy prófétahoz nem illik, hogy hűtlenül kezelje a hadizsákmányt. Aki hűtlenül kezel bármit, magával fogja vinni ezt a Feltáma-

dás napjára. Ott mindenki megkapja a fizetségét azért, amit tett. Ott nem követnek el igazságtalanságot senkivel szemben. 162 Talán az, aki Isten tetszését keresi, egyforma lenne azzal, aki magára vonja Isten haragját? *Az ilyen ember lakóhelye a Pokol lesz. Szörnyű egy végcél!* 163 Különböző helyen állnak majd rangsorban Isten színe előtt. *Isten jól látja, amit tesznek.* 164 Isten kegyes volt a hívőkkel, amikor egy közülük való Küldöttet küldött hozzájuk, hogy felolvassa nekik az Ő verseit, megtisztítsa őket, és megtanítsa nekik a Könyvet és a Bölcsességet. *Mert hisz korábban nyilvánvalóan tévelygésben éltek.* 165 *Hívők!* Hogyan is mondhattátok ki, amikor balszerencse ért benneteket – bár kétszer annyi veszteséget is okoztatok az ellenségeteknek, mint ők nektek – ezeket a szavakat: „Miért van ez így?” *Próféta!* Mondd: „Miattatok!” Istennek hatalma van minden felett. 166 Ami azon a napon ért benneteket, amikor a két sereg összecsapott, az minden az Isten engedelmeivel történt. *Azért, hogy Isten megtudja, hogy közületek kik azok, akik valóban hívők,* 167 és megtudja azt is, *hogy közületek kik a képmutatók. Amikor azt mondták nekik: „Gyertek ide, és harcoljatok Isten útján, vagy legalább védjétek meg magatokat”, azt mondták: „Ha biztosak lennének benne, hogy harc lesz, akkor bizonyosan követnének benneteket.”* Ezen a napon *bizony sokkal* közelebb voltak a hitetlenséghez, mint a hithez. *Az ilyen emberek azok, akik – a saját szájukkal – kimondják azt, ami a szívükben nincs meg. De Isten tudja a legjobban, hogy mi az, amit elhallgatnak.* 168 Ők azok, akik – miközben *tétlenül* hátramaradtak – azt mondták a testvéreiknek: „Ha hallgattak volna ránk, akkor bizony nem ölték volna meg őket.” *Próféta!* Mondd ezt nekik: „Akkor tartásátok távol magatoktól a halált, ha igazat mondotok.” 169 *Próféta!* Ne tartsd halottaknak azokat, akiket Isten útján ölték meg. *Hisz mindannyian Uruk közelségében élnek, és bőkezű gondoskodásban van részük.* 170 Boldogok azzal, amit Uruk a kegyességéből juttatott számukra, és várják azokat, akik utánuk jönnek, de még nem érték utol őket, és örülnek annak is, hogy nem kell sem félniük, sem búslakodniuk. 171 Örömök közt veszik át a sok kegyességet és a jószágot Uruktól, és örülnek annak is, hogy Isten nem hagyja veszendőbe menni a hívők jutalmát. 172 Akik hallgattak Istenre és a Küldöttre – miután megsebesültek a harcban –, és igazak és istenfélők maradtak, azoknak nagy jutalomban lesz részük. 173 Bár az emberek ezt mondták nekik: „Az ellenség emberei már gyülekeznek ellenetek, féljete!” De ez is csak megerősítette őket a hitükben, és azt válaszolták: „Isten ele-

gendő nekünk. Isten a legkiválóbb védelmező!” 174 Az Istentől kapott áldással és kegyességgel tértek vissza, és semmiféle gonoszság nem érintette meg őket, és Isten tetszését követték. Isten kegyessége *valóban* nagy. 175 Ez pedig a Sátán! *Azt akarja elérni*, hogy féljete a követőitől. De ne féljete tőlük! Éntőlem féljete *egyedül*, ha *valóban* hívők vagytok. 176 *Próféta!* Ne hagyj, hogy elszomorítsanak téged azok, akik versenyeznek egymással hitetlenségben. Istennek nem árthatnak semmiben. Isten akarata, hogy nem kapnak részt a túlvilágon, és *ott* hatalmas büntetésben lesz részük. 177 Akik hitetlenségért cserébe eladták a hitet, nem árthatnak *semmiben* Istennek. Fájdalmas büntetésben lesz részük. 178 A hitetlenek ne gondolják azt, hogy nekik jobb lesz azzal, hogy haladékot adunk nekik. Csupán azért adunk nekik haladékot, hogy még több bűnnel *terhelhessék meg* a lelküket. Megszégyenítő büntetésben lesz részük. 179 Isten soha nem hagyja a hívőket abban az állapotban, amiben most ti vagytok – csupán el akarja választani a rosszat a jótól. Isten soha nem fogja megmutatni nektek a rejtett *titkokat és a láthatatlant*. Isten *csak* azokat választja ki a küldötteinek, akiket Ő akar. *Ezért* higgyete Istenben és a küldötteiben. Ha hisztek és *istenfélők* vagytok, nagy jutalomban lesz részetek. 180 Akik fukarkodnak azzal, amit Isten a kegyességéből adott nekik, ne higgyék azt, hogy ez a *legjobb így* a számukra. Nem! Ez a *legrosszabb* a számukra. A Feltámadás napján a nyakuk köré lesz tekerve *mindaz*, amivel fukarkodtak. Istené az eget és a föld öröksége. Isten tud mindent, amit tesztek. 181 Isten meghallotta a szavait azoknak, akik ezt mondták: „Isten szegény, *de* mi gazdagok vagyunk.” Feljegyezzük mindazt, amit mondtak, és azt is, hogy jogtalanul megölték a prófétákat. Így szólunk majd hozzájuk: „*Most pedig* ízelejték meg a lángoló tűz kínjait a *Pokolban*.” 182 Ez azért van, amit korábban a saját kezetek megtett. Isten *soha* nem igazságtalan az Ő szolgálival. 183 Ők azok, akik azt mondták: „Isten *azt parancsolta* nekünk, hogy egyetlen küldöttnek se higgyünk mindaddig, amíg *nem mutat be egy olyan* áldozatot, amit megemész *az égből jövő* tűz.” *Próféta!* Mondd meg nekik: „Már előttem érkeztek hozzátok küldöttek nyilvánvaló bizonyítékokkal és azzal, amiről most beszéltek. Miért öltétek meg őket, ha az igazat mondtátok?” 184 *Próféta!* Ahogy most téged hazugsággal vádolnak meg, ugyanúgy hazugsággal vádoltak meg előtted *más* küldötteket, akik nyilvánvaló bizonyítékokkal érkeztek meg hozzájuk: írásokkal és a megvilágosító Könyvvel. 185 Egyszer mindenki meghal! A teljes fizetségeteket *pedig* a Fel-

támadás napján kapjátok meg. Akit visszatartanak a Tűztől és bebocsátanak a Paradicsomba, azé lesz az *igazi* győzelem. Az élet ezen a világon csupán *csábítás és múlt* élvezet. 186 A vagyontokkal és önmagatokon keresztül tesznek próbára benneteket. *Hívó!* Bizony sok sértést fogtok majd hallani azok részéről, akik előttetek kapták meg a Könyvet, és a bálványimádóktól is. De ha állhatatosnak és *istenfélőknek* mutatkoztok, akkor ez a határozottság a *legjobb* az ügyekben. 187 Amikor Isten átvette a kötelezettséget azoktól, akiknek a Könyv megérkezett, *egy hang így szólt*: „Magyarázzátok meg az embereknek! Semmit sem szabad elhallgatnotok!” Akkor ők a hátuk mögé dobták, és aprópénzért eladták a Könyvet. Milyen rossz üzletet kötöttek! 188 *Próféta!* Ne hidd azt, hogy azok az *emberek*, akik eltúlozzák a tetteiket, és *túlságosan is* szeretik, ha dicsérik őket – azért, amit valójában nem tettek meg – majd megmenekülnek a büntetéstől. Fájdalmas büntetésben lesz részük. 189 Istené a *legfőbb* hatalom az egekben és a földön. Istennek hatalma van minden dolog felett. 190 Az egek és a föld teremtésében, az éjszaka és a nappal *váltakozásában valóban* jelek vannak azok számára, akik *elgondolkoznak* és belátók, 191 és megemlékeznek az Istenről, állva, ülve vagy az oldalukon fekvve, és elgondolkoznak az egek és a föld teremtéséről, *és ezt mondják*: „Urunk! Nemhiába teremtetted mindezt. Dicsőség neked! Óvj meg minket a Tűz kínjaitól. 192 Urunk! Akit a Tűzbe küldesz, azt megszégyeníted. A vétkeseknek *pedig* nem lesz, aki a segítségükre lenne. 193 Urunk! Hallottunk valakit, aki a hithez hívott *bennünket ezen a módon*: »Higgyetek Uratokban!« Akkor mi hittünk. Urunk! Bocsásd meg a bűneinket, hárítsd el rólunk a rossz cselekedeteinket, és add meg nekünk, hogy az igazakkal együtt szólítsz *majd* magadhoz. 194 Urunk! Add meg nekünk azt, amire a küldötteiden keresztül ígéretet tettél nekünk, és ne alázz meg minket a Feltámadás napján. *Hisz Te soha nem szegsz meg egyetlen ígéretet sem.*” 195 Uruk meghallgatta őket, *és így szólt hozzájuk*: „Én nem hagyok elveszni egyetlen tetteteket sem, akár férfi, akár nő *tette meg*. Hisz egyikük a másiktól származik. Akik kivándoroltak, és akiket a lakóhelyükről elűztek, és akiknek az Én utamon szenvedésekben volt részük, és akik harcoltak és megölték őket, azoknak kitörlöm a rossz cselekedeteit, és bebocsátom őket a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek. *Ez lesz számukra a jutalom Istentől.*” A *legszébb* jutalom Istennél van. 196 *Próféta!* Ne tévesszenek meg a hitetlenek *jövedelmező kereskedelmi* utazásai a környéken. 197 Ez múltó haszon csupán.

Az otthonuk a Pokol lesz. Nyomorúságos egy pihenőhely ez. 198 Akik félnek Uruktól, azok a Kerteket kapják *jutalmul*, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Ez lesz a szálláshelyük, és *a jutalom* Istentől. Ami Isten közelségében van, az a legjobb az igazaknak. 199 A Könyv embereiből vannak, akik hisznek Istenben, és abban, amit kinyilatkoztattak nektek és nekik, és *vannak közöttük olyanok*, akik alázasnak mutatkoznak Isten felé, és soha nem adnák el aprópénzért Isten jeleit. Nekik *is* meglesz *ezért* Uruknál a fizetségük. Isten gyors az elszá-moltatásban. 200 Hívők! Legyetek türelmesek, és legyetek állhatatosab-bak másoknál! Legyetek éberek! Féljetez Istentől! Talán boldogulni fogtok.

4. szúra

A NŐK

Medinai kinyilatkoztatás, százhetvenhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Emberek! Féljetez Uratoktól, aki egyetlen lényből teremtett benneteket. Ebből teremtette a feleségét, majd kettőjükből sok férfit és nőt *teremtett* és *hagyott* szétáradni *a földön*. Féljetez Istentől, akinek a *nevében* megkérítez egymást valamire, és *tiszteljetez* a rokon kötelezékeket. Isten *az*, aki *örkődik* felettetez. 2 Adjátok ki az árváknak a vagyonukat, és *soha* ne cseréljetez a jót rosszra. Ne emésszetez fel a vagyonukat, és *ne tegyetez hozzá* a saját vagyonotokhoz. Ez nagy bűn lenne! 3 Ha féltez, hogy nem vagytok igaz-ságosak az árva lányokkal, akkor házasodjatez meg más nőekkel, akik tet-szenek nektez, kettővel, hárommal vagy négyvel. De ha féltez, hogy nem tudtok velük egyformán bánni, akkor csupán eggyel, vagy a *rabszolganői-tekkel*. Így tudjatez leginkább elkerülni az igazságtalanságot. 4 Adjátok meg a nőknek a nászajándékukat valóban ajándékként, de ha ebből valamit önként átadnak nektez, akkor felhasználhatjatez és élvezhetetez ennek örömeit. 5 Ne bízzátok a vagyonotokat gyengeelméjüekre, hisz ezt Isten a megélhetésetekhez adta nektez. Inkább élmezzezetez és ruházzátok őket ebből, és beszéljetez velük illendően. 6 Tegyetez próbára az árvákat, és amint elérik a házasodási kort, adjátok át nekik a vagyonukat, ha már elég érettez. Ne emésszetez fel pazarlóan és sietősen *a vagyonukat*,

még mielőtt betöltik ezt a kort. Ha a *gyám* gazdag, akkor tartózkodjon az *árva vagyonától*. Ha a *gyám* szegény, akkor annyit vegyen el belőle, amennyi helyénvaló. Amikor átadjátok nekik a vagyonukat, hívjátok oda tanúkat. *Bár* az Isten elegendő *arra*, hogy elszámoltasson. 7 A férfiaknak egy rész jár abból, amit a szülők és a legközelebbi rokonok hátrahagynak, és a nőknek egy rész jár abból, amit a szülők és a legközelebbi rokonok hátrahagynak, legyen ez sok vagy kevés. Ez a törvényes rész. 8 Ha rokonok, árvák és rászorulóak vannak jelen az *örökség* szétosztásánál, akkor adjatok nekik is valamennyit, és beszéljeteK velük illendően. 9 Bánjanak az *árvák* *kal* ugyanúgy, mint ha a saját segítségre szoruló utódaikért aggódnának: akiket *ők* maguk hagynának hátra. Féltessenek Istentől, és mondjanak helyénvaló szavakat. 10 Akik az árvák vagyonát jogtalanul felemészítik, azok csak a saját hasukat töltik meg tüzzel. A lángoló Tűzben fognak égni. 11 Isten a *következőket* írja elő számotokra a gyerekeitek örökségével kapcsolatban. Egy fiúnak két lány része jár, de ha az *örökösök* mindannyian lányok, és ha ketten *vagy többen* vannak, akkor a kétharmada jár nekik, és ha csak egyetlenegy *lánygyermek* van, akkor a fele az övé *mindannak*, amit az *örökhagyó* hátrahagy. A szülőknek fejenként egyhatod jár, kivéve akkor, ha az *örökhagyónak* vannak *saját* gyerekei. Ha nincsenek *saját* gyerekei, és a szülei lesznek az örökösei, akkor az anyának egyharmad jár. Ha vannak fiútestvérei, akkor az anyának egyhatod jár. *Minden követelés és fennálló adósság kifizetése után. Soha nem tudhatjátok, hogy apáitok vagy fiaitok hoznak-e több hasznot számotokra.* Ez egy törvényes előírás Istentől. Isten mindentudó és bölcs. 12 A fele jár nektek *mindannak*, amit a feleségeitek hátrahagynak, ha nincsenek gyermekeik. De ha vannak gyermekeik, akkor egynegyede jár nektek annak, amit hátrahagynak. *Minden követelés és fennálló adósság kifizetése után. A feleségeiteknek* abból, amit hátrahagytok, egynegyed jár, ha nincsenek gyermekeitek, de ha vannak gyermekeitek, akkor abból, amit hátrahagytok, egynolcad jár a *feleségeiteknek*. *Minden követelés és fennálló adósság kifizetése után.* Ha egy férfinak vagy nőnek oldalági rokonok az örökösei, és egy fiútestvére vagy egy lánytestvére van, akkor mindegyiküknek egyhatod jár. Ha többen vannak, akkor egyharmadot osztanak el egymást közt. *Minden követelés és fennálló adósság kifizetése után. Ez azért legyen így, hogy ne károsodjon meg senki!* Ez Isten rendelkezése. Isten mindentudó és megértő. 13 Ezek Isten törvényes határai. Akik engedelmessé válnak Istennek és a Küldöttének,

azokat *Isten* bebocsátja a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Ez a legnagyobb győzelem. 14 Akik engedetlenek *Istennel* szemben, és átlépik a *törvényes* határait, azokat *Ő* átadja a Tűznek, és ebben időznek majd mindörökre. Szégyenteljes büntetésben lesz részük. 15 Ha bármelyik nő közületek *erkölcstelenséget* követ el, akkor ezt négyen kell hogy tanúsítsák közületek. *Ha igaz, amit tanúsítanak* ellene, akkor tartásotok *az ilyen* nőket házi őrizetben mindaddig, amíg a halál elszólítja őket vagy *Isten* egy *másik* kiutat jelöl ki számukra. 16 Ha két férfi követ el *erkölcstelenséget* közületek, akkor büntessétek meg őket. Ha megbánást és javulást mutatnak, akkor *tekintsetek el ettől*. *Isten* megértő és megkönyörülő. 17 *Isten* dolga, hogy kiengesztelődjön azokkal szemben, akik *csupán* tudatlanságból tesznek rosszat, de *gyorsan* megbánást mutatnak. Ők azok, akik iránt *Isten* kiengesztelődik. *Isten* jól tud mindent és bölcs. 18 Azok *viszont* nem számíthatnak kiengesztelődésre, akik gonosz tetteket követtek el, és amikor a halál közelít hozzájuk, csak akkor mondják ezt: „Most *azonnal* megbánok *mindent!*”, és azok sem számíthatnak megbocsátásra, akik hitetlenség hálnak meg. Számukra fájdalmas büntetést készítettünk elő. 19 Hívők! Nem megengedett számotokra, hogy *elhalálozott rokonaitok* feleségét – az ő akaratuk ellenére – megörököljétek. Ne bánjatok durván a *feleségeitekkel*, *annak reményében*, hogy valamit is visszavesztek tőlük abból, amit ti adtatok nekik, hacsak nem követtek el *valami* egyértelműen szégyenteljes *dolgot*. Bánjatok velük a jog szerint! Ha *viszolyogtok tőlük*, akkor talán valami olyasmitől *viszolyogtok*, amibe *Isten* sok jót helyez. 20 Ha az egyik feleségeteket egy *másikkal* akarjátok helyettesíteni, akkor se vegyetek vissza semennyit a *nászajándék*ból, amit adtatok neki. *Talán még* visszavennétek *valamit*, *holott ez* megszegyenítő sértés és nyilvánvaló *vétek*? 21 Hogyan vehetnétek el ezt a *nászajándékot*, amikor már házasetletet is éltetek egymással, és *ezek a nők* egy kötelező ígéretet kaptak tőletek? 22 Ne vegyetek felségül *olyan* nőket, akik *korábban* apátok feleségei voltak, eltekintve attól, ami már megtörtént. Ez szégyenteljes és utálatos *dolog*, és rossz út. 23 Tiltott számotokra, hogy megházassodjatok az anyáttal, a lányokkal, a lánytestvéretekkel, apai és anyai nagynénétekkel, a fiú- és a lánytestvéretek lányával, a szoptató anyáttal és a tejtestvéreitekkel, akik ezáltal a hűgaitok és a nővéreitek, a feleségetek anyjával, mostohalányaitokkal, akik a gondjaitokra vannak bízva, és a feleségetektől származnak, akikkel házasetletet éltek. De ha még nem

éltetek házaseletet, akkor nem vagytok hibáztathatók. *Tiltott számotokra, hogy feleségül vegyétek az általatok nemzett fiatalok feleségét, és két lánytestvért együtt, eltekintve attól, ami már megtörtént. Isten megbocsátó és megkönyörülő.* 24 *Tiltott számotokra, hogy feleségül vegyétek a már házas nőket, kivételt képeznek a saját rabszolganőitek. Ez Isten előírása számotokra! Megengedettek számotokra azok a nők, akik ezeken kívül vannak, és megengedett az is, hogy a vagyonotokból nőket keressetek magatoknak, azzal az indíttatással, hogy feleségül vegyétek őket, de ne paráználkodásra csupán. Akik pedig egy időleges házasságban a kedvetekre voltak, azoknak adjátok meg a jogszerű fizetségüket. Nem követtek el vétket, ha a kötelezettség teljesítése után, közös megegyezéssel megállapodtok valamiben. Isten jól tud mindent és bölcs.* 25 *Ha bárkinek közületek nincs elegendő anyagi eszköze, hogy egy szabad hívő nőt feleségül vegyen, akkor vegyen feleségül egy hívő rabszolganőt. Isten jól tudja, mennyire erős a ti hitetek. Hisz egyikőtök a másiktól származik! Vegyétek el őket feleségül a gazdáik beleegyezésével, és adjátok meg nekik a jog szerinti fizetségüket feleségekként, és ne azon a módon, ahogy az erkölcstelen nőknek, és ne úgy, mint azok a férfiak, akik szeretőket tartanak maguknak. Ha megházasodtak, és ezután erkölcstelenséget követnek el, akkor a büntetés fele jár nekik, mint a szabad nőknek. Ez azok számára van így, akik félnek attól, hogy bűnt követnek el. Ha türelmesek vagytok, az a legjobb nektek. Isten megbocsátó és megkönyörülő.* 26 *Isten világossá akarja tenni számotokra a törvényeit, valamint azt, ahogy az előttetek élők eljárak az ügyekben. Ő az, aki kiengesztelődvé fordul felétek. Isten mindentudó és bölcs.* 27 *Bár Isten kegyesen fordul felétek, mindazok, akik csupán a vágyaikat hajszolják, azt szeretnék, hogy ti messze eltévelyedjete.* 28 *Isten könnyebbséget akar adni nektek. Az embert gyengének teremtették.* 29 *Hívők! Ne emészszétek fel egymás vagyonát csalással, és csak olyan kereskedelemmel foglalkozzatok, ami közös megegyezésen nyugszik. Ne öljétek meg egymást! Isten valóban könyörületes hozzátok.* 30 *Akik mégis megteszik ezt ellenségességből és áthágásból, azokat megégetjük a perzselő Tűzben. Mindez Istennek könnyen megy!* 31 *Ha a súlyos bűnöket kerületek abból, amit megtiltottak nektek, akkor megbocsátjuk a kisebb, rossz tetteiteket, és tiszteletteljes bebocsátásban részesítünk titeket a Paradicsomba.* 32 *Ne vágyjatok arra, amivel Isten néhányatokat előnyben részesített a másikkal szemben. A férfiak is kapnak majd egy részt abból, amit maguknak sze-*

reztek, és a nők is kapnak majd egy részt abból, amit maguknak szereztek. Inkább kérjétek *egy részt* Isten jóságából. Isten minden dologról tud mindent. 33 Mi mindenkinek meghatároztuk az örökösait *mindarra*, amit a szülők és a hozzátartozók hátrahagynak. Adjátok meg *tehát* a részüket *mindazoknak*, akikkel eskü köt össze benneteket. Isten a tanú minden dolog felett. 34 A férfiaknak felhatalmazása és felelőssége van a nőkkal szemben, hisz Isten az egyiket a másikkal szemben előnyben részesítette, és *ez azért is így van, mert a férfiak a vagyonukból adnak a nőknek*. A jóra való nők alázatosak, és magukban tartják azt, amit Isten akarata szerint meg kell tartaniuk. Azokat a *nőket*, akiknek tartotok az ellenkezésétől, *részesítsétek* figyelmeztetésben, és tartsátok magatokat távol tőlük a hálószobákban, és legyintsétek meg őket. De ha engedelmeskednek, akkor a továbbiakban ne tegyetek ellenük semmi mást. Isten magasztos és nagy. 35 *Hívők!* Ha félték attól, hogy két házastárs *végzetesen* széthúz, akkor rendeljétek ki egy döntőbíró a *férfi* családjából, és egy döntőbíró a *nő* családjából. Ha ki akarnak békülni egymással, akkor Isten megbékélést hoz számukra. Isten tud és ismer mindent. 36 Szolgáljátok Istent, és ne társítatok hozzá *semmit*. Bánjatok jól a szüleitekkel, a rokonaitokkal, az árvákkal, a rászorulókkal, a közeli szomszédokkal, a távoli szomszédokkal, a társaitokkal, az utazókkal és a rabszolgáitokkal. Isten nem szereti azokat, akik önteltek és dicsekvők, 37 akik fősvények és másokat fősvénységre biztatnak, és eltitkolják a kegyességet, amit Isten adott nekik. A hitetlenek számára megalázó büntetést készítettünk elő! 38 *Isten azokat sem szereti*, akik úgy költekeznek, hogy az emberek odafigyeljenek rájuk, és nem hisznek Istenben és az Utolsó Napban. Akinek a Sátán a társa, annak *valóban* rossz társa van! 39 *Mi bajuk lehetne*, ha hinnének Istenben és az Utolsó Napban, és adakoznának abból, amivel Isten gondoskodott róluk? Isten jól tud róluk mindent. 40 Isten nem tesz *még annyi* rosszat sem, mint egy porszem súlya. De ha egy jótetről *van szó*, akkor inkább meg fogja kétszerezni azt, és még egy nagy jutalmat is ad Önmagától. 41 *Próféta!* Mi lesz majd velük *akkor*, ha minden közösségből odaviszünk egy tanút, és ezután téged viszünk *oda tanúnak* ellenük? 42 Azon a Napon *mindazok*, akik hitetlenek voltak, és a Küldöttel szemben engedetlenek voltak, azt kívánják majd, hogy bárcsak elnyelné őket a föld. Isten előtt nem lesznek képesek eltitkolni bármit is. 43 *Hívők!* Ne gyertek imára, ha részegek vagytok, mindaddig, amíg nem tudjátok, hogy mit beszéltek, és

tisztátalanul se – hacsak nem úton vagytok –, ameddig nem mostátok meg magatokat. Ha betegek vagytok vagy úton vagytok, vagy ha valaki közületek az illemhelyről jön, vagy ha nemi életet éltetek, és nem találtok vizet, akkor keressetek tiszta földet, és simítsátok végig vele az arcotokat és a kezeiteket. Isten elnéző és megbocsátó. 44 *Próféta! Talán bizony* nem láttad azokat, akik kaptak ugyan egy részt a Könyvből, hogyan vásárolnak be maguknak tévelygést, és mennyire szeretnék, hogy ti, *hívők is* eltévelyedjete a helyes útról? 45 Isten jól tud mindent az ellenségeitekről. Isten elegendő szövetségesnek, és Isten elegendő védelmezőnek. 46 Néhány zsidó elferdíti a szavak értelmét, és az mondják: „Hallunk *ugyan*, de nem engedelmeskedünk!”, és *hozzátesszik a sértést*: „Hallgasd meg, anélkül, hogy meghallanád”, majd *így folytatják*: „Ránk figyelj”, miközben elferdítik a nyelvüket, és támadják a hitet. Ha azt mondták volna: „Hallunk és engedelmeskedünk”, és *hozzátették volna*: „Hallgass ide!”, és *így folytatták volna*: „Nézz ránk!”, bizony jobb lett volna nekik. De Isten megátkozta őket a hitetlenségükért, így kevéssé hisznek. 47 Ti, akik megkaptátok a Könyvet! Higgyetek abban, amit Mi leküldtünk annak megerősítésére, ami már korábban a *birtokokokban* volt, még mielőtt kitörlünk bizonyos arcokat, és a hátukra fordítjuk vagy elátkozzuk őket, ahogy elátkoztuk azokat, akik megszegették a sabbathot. Isten parancsa *mindig* beteljesedik. 48 Isten nem bocsátja meg, ha *más isteneket* társítanak Őhöz, de az ennél kisebb *bűnt* megbocsátja annak, akinek Ő akarja. Aki Isten mellé *más isteneket* társít, az *valóban* hatalmas bűnt talált ki *magának*. 49 *Próféta!* Nem gondolkoztál el azokon, akik tisztának mondják magukat? Isten azt mondja tisztának, akit Ő akar, és ők azok, akikkel nem történik egy datolyamagsúlynyi igazságtalanság sem. 50 Nézd csak meg, hogyan találnak ki hazugságokat Isten ellen. Ez *valóban* elegendő nyilvánvaló bűnnek! 51 *Talán bizony* nem látod azokat, akiknek megérkezett a Könyv egy része, és most ördögi erőkből és bálványokban hisznek? A hitetlenekről *pedig* ezt mondják: „Ezek itt egy helyesebb utat követnek, mint azok, akik hisznek.” 52 Ők azok, akiket az Isten megátkozott. *Próféta!* Akit Isten megátkozott, annak te sem fogsz találni senkit, aki segítségére lenne. 53 *Vagy talán* részük van a *legfőbb* hatalomban? Ha *lenne* részük benne, akkor sem adnának az embereknek *még annyit sem belőle*, mint egy mélyedés egy datolyamagon. 54 *Vagy talán* irigylik más emberektől az Isten kegyességét, amiből Ő adott nekik? *Pedig* eljuttattuk Ábrahám utódainak

a Könyvet és a bölcsességet, és nagy hatalmat adtunk nekik. 55 Voltak, akik hittek benne. Voltak, akik elfordultak tőle. A Pokol perzselő tüze ele-
gendő büntetés lesz a hitetleneknek! 56 Akik tagadják a jeleinket, azokat a Tűzben fogjuk megégetni. Akárhányszor leég róluk a bőr, újra cseréljük fel, hogy megízleljék a büntetés kínjait. Isten hatalmas és bölcs! 57 Akik hisznek és jót tesznek, azokat bebocsátjuk a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Megtisztult feleségeik lesznek, és hűsítő árnyékot borítunk rájuk. 58 Emberek! Isten azt parancsolja nektek, hogy a rátok bízott javakat adjátok vissza a jogos tulajdonosaiknak, és ha ítéltetek más emberek közt, akkor igazságosan ítéltetek. Milyen nagyszerű Isten figyelmeztetése felétek! Isten hall és lát mindent! 59 Hívők! Engedelmeskedjete Istennek, a Küldöttnek és a felhatalmazottaitoknak. Ha összekülönböztök egymással valamin, akkor vigyék az ügyet Isten és a Küldötte elé: ha valóban hisztek Istenben és az Ítélet napjában. Ez így jobb, és jobb eredményre is vezet. 60 Próféta! Nem láttad azokat, akik azt állítják, hogy hisznek abban, amit leküldtek neked, és abban, amit leküldtek előtted? Hogyan akarják a vitás ügyeiket bálványok elé vinni, ha egyszer megparancsolták nekik, hogy ne higgyenek bennük? A Sátán a messze tévelygésbe akarja vinni őket. 61 Próféta! Amikor azt mondják nekik: „Gyertek inkább a vitás ügyeitekkel Isten kinyilatkoztatásához és a Küldöthöz”, akkor meglátod majd, hogy a képmutatók azon nyomban hátat fordítanak neked. 62 Ha lesújt rájuk egy sorscsapás mindazért, amit korábban tettek, akkor majd odajönnek hozzád, és megesküsznek Istenre, és ezt mondják: „Csak jót akartunk tenni és megbékéltet teremteni.” 63 Isten jól tudja, hogy mi van az ilyen emberek szívében. Ne vegyél tudomást róluk, de figyelmeztess őket, és beszélj hozzájuk átható szavakkal! 64 Mi azért küldtük le a küldötteket, hogy az emberek – Isten engedelmevel! – engedelmeskedjenek nekik. Ha a képmutatók, akik vétkeztek önmaguk ellen, odajönnének hozzád – Próféta! –, és megbocsátást kérnének Istentől, és a Küldött megbocsátást kérne számukra, akkor bizonyosan megláthatnák, hogy Isten feléjük fordul, elfogadja a megbánást, és megkönyörül. 65 Uradra! Mindaddig nem fognak őszintén hinni Istenben, amíg el nem fogadnak téged döntőbírónak azokban az ügyekben, amikben összekülönböztek egymással, és mindaddig nem fognak őszintén hinni, amíg nem éreznek magukban viszolygást, hogy elfogadják a döntéseidet, és teljesen alávéssék magukat ezeknek. 66 Ha megparancsoltuk

volna nekik: „Öljétek meg magatokat!”, vagy „Hagyjátok el otthonaitokat!”, akkor bizony kevesen tették volna meg közülük. Ha megtették volna, amire figyelmeztették őket, biztosan jobb lett volna nekik, és megszilárdította volna őket a hitükben, 67 és akkor nagyszerű jutalomban részesítettük volna őket Mitőlünk, 68 és az egyenes úton vezettük volna mindannyiukat. 69 Akik engedelmeskednek Istennek és a Küldöttnek, azok között vannak olyanok, akiket az Isten megáldott: ők a próféták, az igazak, az igazság tanúi és a jóra valóak. Milyen nagyszerű társak ezek! 70 Ez Isten kegyessége. Isten pedig önmagában elegendő Mindentudónak. 71 Hívők! Ha harcba mentek, akkor csoportokban vagy együtt vonuljatok ki. 72 Van köztetek olyan, aki túl lassan indul el a harcba. Amikor pedig baj ér benneteket a harcban, az ilyen ember ezt mondja: „Isten kegyes volt hozzám, hogy nem voltam velük!” 73 De ha Isten kegyessége ér benneteket, akkor úgy tesz, mintha sohasem lett volna semmiféle szeretet köztetek és közte. Az ilyen ember ezt mondja: „Ha ott lettem volna köztük, nagy sikereket értem volna el!” 74 Azok harcoljanak Isten útján, akik a túlvilágért cserébe odaadják az evilági életet! Aki Isten útján harcol – és akár megölik, akár győzedelmeskedik –, azt az embert Mi nagy jutalomban fogjuk részesíteni. 75 Mi akadályoz meg benneteket abban, hogy harcoljatok Isten útján azokért az elnyomott férfiakért, nőkért és gyermekekért, akik így kiáltanak: „Urunk! Ments ki minket ebből a városból, mert a lakói gonoszak! Adj nekünk valakit, aki megvéd minket és segít nekünk.” 76 A hívők harcolnak Isten útján! A hitetlenek amúgy is a bálványok útján harcolnak. Hívők! Harcoljatok a Sátán szövetségesei ellen. Tudjátok meg, a Sátán ravaszkodása gyenge. 77 Próféta! Nem láttad azokat, akiknek ezt mondták: „Tartózkodjatok a harctól, végezzétek el az imát, és adjátok meg az adományt”? Amikor megparancsolták nekik, hogy harcoljanak, akkor egy részükön hirtelenjében olyan nagy félelem vett erőt az emberektől, mintha magától az Istentől féltek volna, vagy még ennél is nagyobb félelem vett rajtuk, és azt mondták: „Urunk! Miért parancsoltad meg nekünk azt, hogy harcoljunk? Bárcsak adnál nekünk némi haladékat!” Mondd ezt nekik: „Ennek a világnak az öröme csekély. A túlvilág öröme jobb mindazoknak, akik valóban istenfélők.” Ott annyi igazságtalanságot sem követnek el veletek szemben, mint amekkora egy datolyamagon a rost. 78 Bárhol lehetek, a halál utolér benneteket – még a magas tornyokban is. Ha valami jó éri őket, akkor ezt mondják: „Ez Istentől van!” Ha valami rossz

éri őket, azt mondják: „Ez tőled jön, Muhammad!” Mondd ezt nekik: „Minden Istentől jön!” Mi lehet az ilyen emberekkel, hogy alig értik azt, amit mondanak nekik? 79 *Próféta!* Ha bármi jó ér téged, az Istentől van. Ha rossz ér téged, az csupán önmagadtól lehet. Téged egy Küldöttnek küldtünk le az emberekhez. Isten elegendő tanúnak erre. 80 Aki a Küldöttnek engedelmeskedik, az Istennek engedelmeskedik. *Próféta!* Ha valaki elfordul, akkor elfordul. Mi nem azért küldtünk téged, hogy őr legyél felettük. 81 Amikor veled vannak, ezt mondják: „Engedelmeskedünk neked!” De amikor elmennek tőled, akkor néhányan közülük a sötétség leple alatt mást tervelnek ki, mint amit mondtál. Isten feljegyzi, amit az éjszaka kiterveltek. Fordulj el tőlük, és bízz Istenben. Isten elegendő védelmezőnek. 82 Nem vizsgálátok meg alaposan a Koránt? Ha bárki mástól származna, mint Istentől, számos ellentmondás lenne benne. 83 Ha bármi hír eljut hozzájuk, ami akár biztonságérzetet, akár félelmet kelt bennük, azonnal terjeszteni kezdik. De ha a Küldött vagy a felhatalmazottaik elé vinnék, akik képesek lennének kideríteni a dolog értelmét, akkor azok meg tudnák ítélni ezt. Isten kegyessége és könyörületessége nélkül pedig – néhányatok kivételével! – már régen a Sátánt követtétek volna. 84 *Próféta!* Harcolj Isten útján! Te csupán önmagadért tartozol felelősséggel. De biztasd a hívőket! Isten majd visszafogja a hitetlenek csapásait. Isten ereje a legnagyobb, és a büntetése még elrettentőbb. 85 Aki közbenjár egy jó ügyért, az ebből részesül. Aki pedig egy rossz ügyben jár közben, az abból részesül. Isten figyelemmel kísér minden dolgot. 86 *Hívők!* Legyen az bárhol, ha egy köszöntéssel üdvözölnek titeket, akkor válaszoljatok egy még sebb köszöntéssel, vagy legalább viszonzjátok ezt. Isten elszámoltat minden egyes dologról. 87 *Ó az Isten!* Nincs isten Őrajta kívül! *Ő az, aki* összegyűjt majd benneteket a Feltámadás napjához, amihez nem fér kétség. Ki igazabb és szavahihetőbb, mint az Isten? 88 *Hívők!* Miért szakadtok két csoportra a képmutatók miatt, amikor Isten visszavetette őket – azért, amit tettek – oda, ahová valók? Talán ti majd olyan embereket akartok a helyes útra vezetni, akiket Isten tévútra vitt? *Próféta!* Akit Isten tévútra visz, annak te sem fogod soha megtalálni az utat. 89 Ők azt szeretnék, hogy hitetlenek legyetek, ahogy ők maguk hitetlenek, és azt szeretnék, hogy hozzájuk hasonlók legyetek. Ne fogadjátok őket szövetségeseiteknek mindaddig, amíg ki nem vándorolnak Isten útján *Medinába*. Ha ellenetek fordulnak, akkor ragadjátok meg őket, és öljétek meg őket, bárhol találják-

tok is őket, és ne fogadjatok közülük senkit se barátotoknak, se segítőknek, 90 azok kivételével, akik azoknál *kerestek menedéket*, akikkel szerződést kötöttetek, vagy hozzátok jönnek, mert a szívük összeszorul attól, hogy ellenetek vagy az övéik ellen kell harcolniuk. Ha Isten úgy akarta volna, akkor nálatok erősebbnek tette volna meg őket, és akkor bizonyosan harcoltak volna ellenetek. Ha távol tartják magukat tőletek, és nem támadnak meg benneteket, és békét kínálnak nektek, akkor az Isten nem engedélyezi nektek, hogy megtámadjátok őket. 91 Találni fogtok *olyanokat is*, akik *ugyan* biztonságban akarnak lenni tőletek, és a saját embereik elől *is* biztonságban akarnak lenni, de akárhányszor megérinti őket a kísértés, visszavetik őket a *hitetlenség állapotába*. Ha nem tartják magukat távol tőletek, nem ajánlanak békét nektek, és *kezet emelnek rátok*, akkor ragadjátok meg és öljétek meg őket, bárhol találjátok is őket. Mi világos felhatalmazást adunk nektek az ilyen emberek ellen! 92 Egy hívő *soha* ne öljön meg egy *másik* hívőt, hacsak nem tévedésből. Ha valaki tévedésből megöl egy hívőt, akkor fel kell szabadítania egy hívő rabszolgát, és vérdíjat kell fizetnie a *megölt hívő* rokonainak, hacsak *ezek* nem mondanak le erről, *jótékonyági* adományként. Ha *az áldozat* az ellenségeitek közé tartozott, de hívő volt, akkor csak egy hívő rabszolgát kell felszabadítani. Ha *az áldozat* olyanok közé tartozott, akikkel szerződéses volt, akkor vérdíjat kell fizetnetek a rokonainak, és egy hívő rabszolgát kell felszabadítanotok. Aki nem képes erre *anyagilag*, annak két egymás után következő hónapon át – Isten *kiengesztelésére* – böjtölnie kell. Isten mindent tud és bölcs. 93 Aki szándékosan megöl egy hívőt, annak a fizetsége a Pokol lesz, és itt időzik majd mindörökké. Isten dühé és átká sújt le rá, és Isten hatalmas büntetést készít elő számára. 94 Hívők! Ha Isten útján *bármerre is* kivontok, gondoljátok át a helyzetet, és ha valaki *békét kínál nektek*, ne mondjátok ki azon nyomban: „Te nem vagy hívő!”, csupán azért, mert az evilági előnyökre vágytok. Isten számos lehetőséget nyújt a zsákmányszerzésre. *Ugyanilyenek* voltatok ti is *régebben*, de Isten kegyes volt felétek. Gondoljátok át a helyzetet, hisz Isten tud mindent, amit tesztek! 95 Azok a hívők, akik otthonaikban maradnak, holott nem *betegek* és nem szorulnak segítségre, nem egyformák azokkal, akik Isten útján küzdenek a *saját* vagyonukkal és *testben és lélekben*. Isten azokat kedveli, akik a vagyonukkal, és *testben és lélekben* küzdenek. Isten őket egy rangfokozattal azok fölé emeli, akik otthon ülnek *kényelmesen*. Isten mindenkinek a legjobbat ígérte. De

akik küzdenek, azokat az Isten előnyben részesíti – egy nagyszerű jutalommal – azokkal szemben, akik otthon maradnak, 96 és Őtöle való rangfokozatokkal fölemeli őket kiengesztelődve és könyörületességgel telve. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 97 Akiket az angyalok elszólitának, és korábban vétkeztek önmagukkal szemben, azoktól ezt kérdezik majd: „Milyen helyzetben voltatok?”, mire ők ezt mondják: „Elnyomtak bennünket a földön.” Az angyalok erre azt mondják: „Talán az Isten földje nem volt elég nagy és széles nektek ahhoz, hogy kivándoroljatok más helyre?” Nekik a Pokol lesz az otthonuk. Milyen rossz végcél! 98 Csak azoknak nem, akik valóban elnyomottak voltak: férfiak, nők és gyermekek, és akiknek nem volt erejük vagy módjuk rá, hogy megtalálják a helyes utat. 99 Isten bocsásson meg nekil! Isten elnéző és megbocsátó. Aki Isten útján kivándorol, számos kiutat és bőséges gondoskodást fog találni a földön. 100 Aki pedig elhagyta az otthonát, hogy kivándoroljon Istenhez és a Küldöttéhez, és eközben éri a halál, annak is meglesz a jutalma Istennél. Isten megbocsátó és könyörületes. 101 Hívők! Nem vagytok hibáztathatók azért, ha lerövidítitek az imát, amikor úton vagytok, mert féltetek, hogy a hitetlenek megtámadnak benneteket. A hitetlenek a ti nyilvánvaló ellenségeitek. 102 Próféta! Ha ott vagy közöttük, és te vezeted az imát, akkor egy csoportjuk álljon fegyverben, és amikor leborulnak, akkor a többiek álljanak mögöttük. Ezután jöjjön az a csoport, amelyik még nem imádkozott, hogy veled együtt végezze el az imát, és az előbbieket álljanak őrt fegyverben. A hitetlenek szeretnék, ha nem figyelnétek oda a fegyvereitekre és a tárgyaitokra, hogy egyszer csak lerohanjanak benneteket. Nem vagytok hibáztathatók, ha egy erős esőzés vagy a rajtakok elhatalmasodó betegsége miatt leteszitek a fegyvereiteket, de legyetek résen. Isten a hitetleneknek megalázó büntetést készített elő. 103 Amikor befejeztétek az imát, gondoljatok Istenre – állva és ülve, és az oldalatokon fekve, és amikor újra biztonságos helyen vagytok, csak akkor végezzétek el a szokásos imát. Azt az imát, ami a meghatározott időpontokban kötelező a hívők számára. 104 Ne gyengüljete el, amikor üldözik az ellenség embereit. Ha ti szenvedtek valamitől, ők ugyanúgy szenvednek ettől. Ti azonban remélhetitek Istentől azt, amit ők nem remélhetnek. Isten mindentudó és bölcs. 105 Próféta! Leküldtük neked a Könyvet az Igazsággal, és azért, hogy az emberek közt ítélezhess mindazzal belőle, amit Isten megmutatott neked. Ne légy az árulók védelmezője. 106 Kérd Isten bocsánatát! Isten

megbocsátó és megkönyörülő. 107 Ne hozz fel érveket azok *mellett*, akik elárulják saját lelküket. Isten nem szereti azt, aki áruló és gonosztevő! 108 *Bár* elrejtőznének az emberek elől, de Isten elől nem tudnak elrejtőzni, *hisz* Ő ott van közöttük az éjszaka *sötétjében is*, amikor titkos megbeszéléseket folytatnak, amelyek nincsenek az Ő tetszésére. Isten körbeöleli a *tudásával mindazt*, amit tesznek. 109 *Hívők! Lehet, hogy ti* az életben ezen a világon az ő érdekükben érveltetek. De ki fog érvelni az érdekükben Istennél a Feltámadás napján? Ott kit tesznek majd meg védelmezőnek föléljük? 110 Aki rosszat tesz vagy önmaga ellen vétkezik, és ezután Isten bocsánatát kéri, majd meglátja, hogy Isten *mennyire* megbocsátó és megkönyörülő. 111 Aki bűnt követ el, az a saját lelke ellen követi el. Isten jól tud mindent és bölcs. 112 Aki *bármilyen* vétket vagy bűnt követ el, és később egy ártatlan *embert vádol meg* ezzel, az *olyan ember* a rágalmazás nyilvánvaló bűnével terheli meg önmagát. 113 *Próféta!* Ha nem lett volna Isten kegyessége és könyörületessége feléd, akkor egy csoportjuk azon lett volna, hogy *tévútra* vigyen téged. De az *ilyen emberek csakis* önmagukat viszik *tévútra*, és neked nem ártanak semmiben. Isten neked küldte le a Könyvet és a Bölcsességet, és megtanított arra, amit nem tudtál. Isten kegyessége valóban hatalmas feléd. 114 A *bizalmas* megbeszéléseik legtöbbszörében nincs semmi jó, hacsak valaki *közülük nem* adományok adására és jótettek végrehajtására szólít fel, vagy arra, hogy az emberek megbékéljenek egymás közt. Aki így tesz, mert Isten tetszését keresi, annak valóban nagyszerű jutalmat fogunk adni. 115 Aki a Küldöttnek ellenszegül, miután megvilágosodott számára az útmutatás, és egy másik utat követ, mint a *hívők útját*, azt hagyjuk, hogy kövesse azt az utat, amit addig követett, és a Pokolban égetjük meg. Milyen rossz végcél *is ez!* 116 Isten *soha* nem bocsátja meg, ha más *isteneket* társítanak Őhöz. De a *kisebb bűnöket – azt*, ami ez alatt van – megbocsátja *annak*, akinek Ő akarja. Aki Isten mellé más *isteneket* társít, messze eltévelyedett. 117 A *bálványimádók* Isten helyébe női lényeket szólítanak, és az ellenszegülő Sátánt, 118 akit az Isten megátkozott. A Sátán ekkor azt mondta: „El fogok venni egy bizonyos részt a szolgálóid közül. 119 *Tévútra* viszem őket, majd arra veszem rá őket, hogy *hiú vágyakat* hajszoljanak, és megparancsolom nekik, hogy *metszszék meg a tevéik fülét*, és így változtassák meg az Isten teremtését.” Akik Isten helyett a Sátánt fogadják fel barátjuknak, nyilvánvalóan elveszettek lesznek. 120 A Sátán ígéretessel rábírra őket, hogy *hiú vágyakat* hajszolja-

nak. A Sátán csak *hazug látszatot* ígérget nekik. 121 Az ilyen *emberek* otthona a Pokol lesz, és nem találják meg a módját, hogy elmeneküljenek innen. 122 De akik hisznek és jót tesznek, azokat bebocsátjuk a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Ez Isten igaz ígérete. Ki mond igazabb szavakat Istennél? 123 Nem a ti vágyaitok, és nem *is* a Könyv embereinek a vágyai szerint fog történni *bárm*i is. Aki rosszat tesz, *az ennek megfelelően* kapja majd meg a *maga* jutalmát, és Istennel szemben nem talál magának senkit, aki szövetségese lenne, vagy aki a segítségére lenne. 124 Aki jót tesz – férfi vagy nő *egyaránt* –, és *emellett* hívó *is*, az a Paradicsomba kap bebocsátást, és még annyi igazságtalanságot sem követnek el vele szemben, mint egy horpadás a datolyamagon. 125 Ki jobb a vallásában, mint az, aki teljes odaadással Isten felé fordítja az arcát, és Ábrahám vallását követi, aki tiszta volt a hitben? Isten barátjának fogadta Ábrahámot! 126 Istené minden, ami az egekben és a földön van, és Isten *a tudásával* körbeölel mindent. 127 *Próféta!* A *jogi* véleményedet kérdezik a nőkről. Mondd: „Isten maga adja meg nektek a *jogi* véleményt *a jogai*król.” Már *birtokotokban van az, amit* a Könyvben felolvastak nektek az árva lányokról, akiknek *esetenként* nem adjátok ki az előírt részesedést *az örökségükből*, és akiket *esetenként* feleségül akartok venni, és az *elnyomott* gyermekekről *szintúgy*. Isten *azt parancsolja nektek*, hogy bánjatok igazságosan az árvákkal. Isten tud mindent, amit tesztek. 128 Ha egy asszony a férje ellenérzésétől fél, vagy attól, hogy az elfordul tőle, akkor nem róható fel hibájuknak, ha békés megegyezést *keresnek* egymás közt, hisz a békés megegyezés a *legjobb*. Az emberi lélek azonban hajlamos az önzésre. De ha jóra való és *istenfélők* vagytok, *az a legjobb nektek*, mert Isten jól tud *mindent*, amit tesztek. 129 Soha nem lesztek képesek arra, hogy egyforma igazságossággal bánjatok minden feleségetekkel, bármennyire igyekeztek is. De ne forduljatok el egyiktől *se teljesen*, és ne hagyjátok bizonytalanságban, *házasság és válás közt*. Ha békülékenyek és *istenfélők* vagytok, akkor Isten megbocsátó és könyörületes *lesz veletek*. 130 Ha a férj és a feleség elválnak, akkor Isten a maga teljességéből függetlenné teszi mindkettőjüket. Isten *a tudásával* körbeölel mindent és bölcs. 131 Istené minden, ami az egekben és a földön van! Megparancsoltuk *mindazoknak*, akik előttetek megkapták a Könyvet, és nektek is, hogy féljete Istenről! Még ha hitetlenek vagytok, akkor is Istené *minden*, ami az egekben és a földön van. Isten nincs ráutalva senkire, és dicsőséges.

132 Istené minden, ami az egekben és a földön van. Isten elegendő védelmezőnek. 133 Emberek! Ha Ő úgy akarja, akkor eltöröl mindnyájatokat, és másokat tesz a *helyetekre*. Istennek megvan az ereje ehhez! 134 Ha valaki az evilági jutalmat akarja, akkor Istennél van mind az evilági, mind a túlvilági jutalom. Isten hall és lát *mindent*. 135 Hívők! Álljatok ki az igazságoság mellett, és tegyetek tanúbizonyságot Isten mellett, még akkor is, ha ez önmagatok ellen, a szüleitek ellen vagy rokonaitok ellen lenne, és akár egy gazdagról, akár egy szegényről van szó, Istennek joga van mindkettőre. Ezért ne kövessétek a *hiú vágyaitokat*, ahelyett, hogy igazságosak lennétek. Ha kifordítjátok a *hitvallást*, vagy elfordultok tőle, Isten *akkor is* tud mindent, amit tesztek. 136 Hívők! Higgyetek Istenben, az Ő Küldöttében, a Könyvben, amit Ő küldött le *kinyilatkoztatásként* az Ő Küldöttének, és *higgyetek* abban a Könyvben *is*, amit korábban küldött le. Aki nem hisz Istenben, az angyalaiban, a Könyveiben, a küldötteiben és az Ítélet napjában, *az messze* eltévelyedett. 137 Akik hittek, és ezután hitetlenek lettek, majd újra hívők lettek, majd újra hitetlenek lettek, és a hitelenségük egyre csak nő, azoknak Isten nem fog megbocsátani *soha*, és nem *is* fogja őket a *helyes* útra vezérelni *soha*. 138 *Próféta!* Add hírül a képmutatóknak, hogy fájdalmas büntetésben lesz részük, 139 de *különösen* azoknak, akik a hívők helyett inkább a hitetleneket fogadják szövetségésüknek. *Talán* hatalmat akarnak *szerezni maguknak a hitetleneken* keresztül? De *hisz* minden hatalom Istené! 140 Isten kinyilatkoztatta nektek a Könyvben a *következőket*: amikor meghalljátok, hogy *bizonyos* emberek megtagadják az Isten jeleit, vagy gúnyt űznek belőlük, akkor ne üljete le velük *egy helyre* mindaddig, amíg nem kezdenek el *másról* beszélni. Különben olyanok *lesztek*, mint amilyenek ők. Isten össze fogja gyűjteni a Pokolban az összes képmutatót és hitlent, 141 akik csak kívárnak, hogy mi történik veletek. Amikor *pedig* Isten sikeressé tesz benneteket, azt mondják: „*Talán bizony* nem a ti oldalatokon álltunk *mi is?*” De amikor a hitetlenek *felé fordul* a szerencse, azt mondják: „*Talán bizony* nem voltatok a kezünkben, és nem védtünk meg titeket a hívőktől?” Isten ítélkezni fog köztetek a Feltámadás napján, és Isten *soha* nem fog *lehetőséget* adni a hitetleneknek, hogy a hívők fölé kerekedjenek. 142 Bár a képmutatók megpróbálják becsapni Istent, de Isten az, aki túl fog járni az eszükön. Amikor odaállnak az imához, lustán állnak oda, mert csak azt akarják, hogy lássák őket mások, *és eközben* alig gondolnak Istenre. 143 Ingadoznak a kettő közt, és

nem csatlakoznak se ezekhez, se azokhoz. *Próféta!* Ha valakit Isten tévútra visz, annak te sem fogod megtalálni a *helyes* utat. 144 Hívők! Ne fogadjatok a hívők helyett hitetleneket szövetségeseiteknek! *Talán bizony* egy világos bizonyítékkal akartok szolgálni Istennek önmagatok ellen? 145 *Próféta!* A képmutatók a Tűz legmélyén *égnek* majd – és te sem fogsz senkit találni, aki segítene nekik bármiben –, 146 azok kivételével, akik *megbánással* visszafordulnak a *helyes útra*, javulást mutatnak, ragaszkodnak Istenhez, és őszinték a hitben Isten felé. Őket a hívők közé fogják sorolni. Isten pedig nagyszerű jutalmat fog adni a hívőknek! 147 Miért büntetne meg benneteket az Isten, ha *egyszer* hálásak vagytok és hisztek? Isten viszonozza a hálát, és jól tud mindent. 148 Isten nem szereti, ha bárki – *bárkiről vagy bármiről* – nyilvánosan rosszat mond, hacsak nem történt igazságtalanság vele. Isten hall és tud *mindent!* 149 Ha bármi jót tesztek nyíltan vagy titokban, vagy megbocsátotok bármi gonoszságot, Isten *tud mindenről, mert hisz nagyon* megbocsátó és hatalmas. 150 Akik tagadják Istent és a Küldöttét, és Isten és a küldöttei közt különbséget akarnak tenni, azt mondják: „Hiszünk az egyikükben, de tagadjuk a másikat!” Az *ilyen emberek úgy tesznek*, mintha egy utat keresnének, 151 de ők az igazán hitetlenek. A hitetleneknek *pedig* egy megalázó büntetést készítettünk elő. 152 Akik hisznek Istenben és a küldötteiben, és nem tesznek különbséget egyikük közt sem, azoknak Isten megadja a jutalmát. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 153 *Próféta!* A Könyv emberei azt követelik tőled, hogy küldess le nekik egy Könyvet az égből. Mózesről *azonban* még ennél is nagyobb dolgot követeltek, amikor azt mondták neki: „Mutasd meg nekünk az Istent szemtől szembe!” Akkor lesújtott rájuk a mennydörgés a bűnös *viselkedésükért*. Később fogták a borjút, és *egy bálványt tettek meg*, holott világos jelek érkeztek le hozzájuk. De Mi megbocsátottuk ezt, és Mózesnek világos felhatalmazást adtunk. 154 Felmagasítottuk a hegyet felettük, és amikor *átvették a kötelezettséget*, akkor azt mondtuk nekik: „Lépjetek be a városkapun át meghajolva”, és azt is mondtuk nekik: „Ne vétkeztetek szombaton.” Akkor egy szilárd *kötelezettséget* vettünk át tőlük. 155 *Átok szállt rájuk*, mert megszegték a kötelezettségüket, tagadták Isten jeleit, jogtalanul megölték a prófétákat, és ezt mondták: „A mi szívünk bezárult!” De Isten inkább a hitlenségük miatt pecsételte le a *szívüket*: ezért hisznek olyan kevéssé. 156 Ez azért is *történt így*, mert hitetlenek voltak, és Mária ellen borzalmas rágalmat mondtak ki,

157 és azért is, mert azt mondták: „Megöltük a Megváltót, Jézust, Mária fiát, Isten küldöttét.” De nem ölték meg, és nem feszítették keresztre: *Jézus, Mária fia* csak egy másik, hasonló alakban jelent meg számukra. Akik összekülönböznek egymással erről, azoknak kétségeik vannak felőle, és nincs semmiféle tudásuk róla, és csak találgatnak. Egyáltalán nem biztos, hogy megölték! 158 *Inkább úgy történt*, Isten felemelte magához. Isten hatalmas és bölcs. 159 Nincs senki a Könyv embereiből, aki a halála előtt ne hinne *Jézusban, aki tanú lesz felettük* a Feltámadás napján. 160 A rossz tettek miatt, *amiket korábban elkövettek*, Mi megtiltottunk a zsidóknak ízletes dolgokat, olyanokat, amelyek *korábban* megengedettek voltak számukra. Ez azért történt így, mert gyakran letérítettek másokat az Isten útjáról, 161 és mert uzsorakamatot szednek – holott ez tiltva van számukra –, amivel mások vagyont csaló *módon* felemézték. A hitetleneknek közülük fájdalmas büntetést készítettünk elő. 162 De azok közülük, akik szilárdak a tudásban, és hisznek abban, amit – *te, Próféta* – *kinyilatkoztatásként* megkaptál, és *hisznek* abban, amit már előtted leküldtek, és akik elvégzik az imát, megadják az adományt, hisznek Istenben és az Ítélet napjában, azoknak Mi nagy jutalmat fogunk adni. 163 *Próféta!* Mi egy kinyilatkoztatást adtunk át neked, *akárcsak* Noénak és az utána *jövő* prófétáknak, Ábrahámnak, Ismaelnek, Izsáknak, Jákobnak és a Törzseknek, Jézusnak, Jóbnak, Jónásnak, Áronnak és Salamonnak. Dávidnak *pedig* a *Zsoltárok* könyvét adtuk. 164 Küldötteket *küldtünk*, akiről már korábban szoltunk neked, és olyan küldötteket, akiről nem szoltunk neked – Isten *nyílt szavakkal* beszélt Mózeshez! –, 165 és *olyan* küldötteket *küldtünk*, akik örömhírt hoztak és figyelmeztettek, hogy az embereknek ne *legyen semmiféle* érvük arra, hogy *nem tudnak* Istenről. Isten mindenható és bölcs. 166 Isten a tanú arra, amit leküldött neked. A teljes tudásával küldte le mindezt, amit az angyalok is tanúsítanak, *bár* Isten önmaga elegendő tanúnak. 167 Akik nem hisznek és *másokat* Isten útjáról letérítenek, azok messze eltévelyedtek. 168 Akik nem hisznek és rosszat tesznek, azoknak az Isten nem bocsát meg *soha*, és nem vezeti őket a helyes útra *soha*. 169 Hacsak nem a Pokolba vezető útra, és itt időznek majd mindörökre. *Mindez* az Istennek könnyen megy. 170 Emberek! A Küldött megérkezett hozzátok Uratoktól az Igazsággal. Higgyetek, *ez* a *legjobb* nektek. Még ha hitetlenek vagytok, akkor is Istené *minden*, ami az egekben és a földön van. Isten mindentudó és bölcs.

171 Könyv *emberei!* Ne esetek túlzásokba a vallásokban, és ne mondjatok Istenről mást, csak az igazat. A Megváltó, Jézus, Mária fia, csupán Isten küldötte, és az Ő Szava, amit Máriának adott és az Ő Lelke. Higgyetek Istenben és a küldötteiben. Ne mondjátok azt: Három. Ez a *legjobb* nektek. *Hisz Isten egyetlen* egy isten! Áldott legyen Ő, aki messze magasan felette áll annak, hogy egy gyermeke lenne. Ővé minden, ami az egekben, és ami a földön van. Ő elegendő bizalmas barátoknak. 172 A Megváltó *soha* nem fogja alábecsülni, hogy ő Isten szolgálója, és az angyalok sem, akik Isten közelségében vannak. *Mert Isten összegyűjti majd a színe elé azokat, akik alábecsülik, hogy Őt szolgálják, és fennhéjázóan viselkedtek.* 173 Akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azoknak Isten teljes jutalmat és még *ennél is* többet ad az Ő jóságából. De akik kimutatják a megvetésüket és fennhéjázóan viselkednek, azokra fájdalmas büntetéssel sújt le. Nem találnak majd maguknak se barátot, se segítőt Isten helyett. 174 Emberek! Egy bizonyíték érkezett le nektek Uratoktól. Egy világos fényt küldtünk le a számotokra. 175 Isten mindazokat, akik hisznek Őbenne és állhatatosak felé, befogadja a könyörületességébe és a jóságába, és az egyenes útra vezeti. 176 *Próféta!* A *jogi véleményedről* kérdeznek. Mondd: „Isten megadja számotokra a *jogi véleményt* a rokonok kapcsán. Ha valaki gyermektelenül hal meg, és egy lánytestvére van, akkor annak az örökség fele jár. Ha két lánytestvére van, akkor kétharmad jár nekik abból, amit az örökhangyó hátrahagy. Ha a testvérek férfiak és nők, akkor a fiútestvérnek annyi jár, mint két lánytestvérnek.” Isten így magyarázza meg nektek a *helyes utat azért, hogy ne tévelyedjete* el. Isten mindenről tud mindent.

5. szúra

AZ ASZTAL

Medinai kinyilatkoztatás, százhusz vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Hívők! *Teljesítsétek a kötelezettségeiteket!* Engedélyezett számotokra a hátszóság *húsa*, hogy elfogyasszátok *ezt*, azon kívül, amit még majd elmondanak nektek. A zarándoklat idején nem megengedett számotokra a *vadál*atok elejtése vadászattal. Isten azt parancsol, amit Ő akar. 2 Hívők! Ne

sértsétek meg Isten szent jeleit, se a Szent Hónapot, se az áldozati állatot, se a virágfüzérrel feldíszítettek, akik a Szent Házhoz tartanak, mert akkor Uruk kegyét és tetszését keresik. Ha elvégeztétek a zarándoklatot, akkor újra vadászhattok. Ne hagyjátok, hogy a gyűlölet elhatalmasodjon rajtatok azokkal szemben, akik megakadályoztak benneteket a Szent Mecset meglátogatásában. Segítsétek egymást abban, ami helyes és jó, és ne segítsétek egymást a bűnben és a törvények áthágásában. Féljete Istenő! Isten erősen büntet! 3 Tiltott számotokra a döghús, a vér, a sertés-hús, és mindannak az elfogyasztása, ami felett más isten nevét szólították, mint az Isten nevét. Tiltott az is, amit megfojtottak és agyonütöttek, vagy ami elesett vagy ellökték, vagy az, amit egy vadállat szétmarcangolt. Kivételt képez ez alól az, ha törvényes módon is levágjátok az állatot. Tiltott azoknak az állatoknak a húsa is, amit áldozati köveken vágtak le. Tiltott számotokra, hogy megjelölt nyilakkal sorsot vessetek. Ez bűn! Hívők! A hitetlenek a mai napon elvesztették minden reményüket arra, hogy ti valaha is feladjátok a vallásotokat! Ne tőlük féljete, Éntőlem féljete! A mai napon tökéletessé tettem számotokra a vallásotokat, és beteljesíttem rajtatok áldásomat, és kiválasztottam az igaz vallásotoknak az iszlámot – a teljes alávetettséget Istennek. Ha bárkit közöletek az éhség arra kényszerít, hogy tiltott húst egyen, és nem áll szándékában bünt elkövetni, akkor Isten megbocsátó és megkönyörülő lesz. 4 Próféta! Azt kérdezik tőled, mi a megengedett számukra. Mondd: „A jó dolgok mind megengedettek számotokra. Ha vadászatra való állatotok használtok, amiket betanítottok, ahogy Isten tanított meg benneteket, akkor egyetek abból, amit ezek megfognak számotokra, és említsétek meg Isten nevét felettük.” Féljete Istenő! Isten gyors az elszámoltatásban. 5 Ma minden jó dolog engedélyezett számotokra. A Könyv embereinek ételei megengedettek számotokra, és a ti ételeitek megengedettek az ő számukra. Megengedett számotokra, hogy összeházasonjatok tisztességes hívő nőekkel, és tisztességes nőekkel a Könyv népeiből: ha megadjátok nekik a nászajándékot, és ha azzal a szándékkal házasondotok meg velük, hogy nem erköcstelenséget űztök majd velük, és nem titkos szeretőiteknek teszitek meg őket. Aki megtagadja a hitet, annak a tettei semmivé lesznek, és a túlvilágon az elveszettek közé fog tartozni. 6 Hívők! Ha imádkozni készültök, mossátok meg előtte az arcotokat, a kezeteke és a karotokat könyékig, és simítsatok végig a fejeteken is, és mossátok meg a lábatokat bokáig. A nemi közöcsülés után tisztítsátok meg

magatokat teljesen. Ha úton vagytok, vagy betegségben szenvedtek, vagy épp könnyítettek magatokon, vagy ha nőekkel voltatok együtt, és nem találtok vizet, akkor vegyetek tiszta földet, és azzal simítsatok végig a feje-
teken és a kezeteiken. Isten nem akar terhet róni rátok, csupán meg akar tisztítani benneteket, és az áldását *akarja* beteljesíteni rajtatok. Talán hálások lesztek *érte!* 7 Emlékezzetek vissza Isten áldására felétek, és az egyezsége, amit *Isten* kötött veletek, amikor azt mondtátok: „Hallunk és engedelmeskedünk!” Féljete Istenről. Isten jól tud mindent *a szívetek rejtett titkairól.* 8 Hívők! Legyetek állhatatosak *a hitben* Isten felé, és tegyete tanúbizonyságot az igazságosság mellett. Ne hagyjátok, hogy a gyűlölet, amit mások iránt *éreztek*, eltérítsen benneteket attól, hogy igazságosak legyetek. Legyetek igazságosak! Ez inkább megfelel az *istenfélelemnek.* Féljete Istenről. Isten mindenről tud *mindent*, amit tesztek. 9 Isten ígéretet tett *mindazoknak*, akik hisznek, és jótetteket hajtának végre, hogy megbocsátásban és hatalmas jutalomban *lesz részük.* 10 De akik nem hisznek, és a jeleinket hazugságnak mondják, azok a Pokolban *lesznek egymás* társai. 11 Hívők! Emlékezzetek Isten kegyességére felétek: amikor azok a bizonyos emberek kezet emeltek rátok és *Ő* visszafogta a kezüket tőletek. Féljete Istenről. Istenben bízzanak a hívők. 12 Isten *átvette a kötelezettséget* Izrael gyermekeitől. *Akkor* tizenkét előjárót állítottunk ki közülük. Isten így szólt: „Én veletek vagyok, ha elvégzitek az imát, megadjátok az előírt adományt, hisztek a küldötteimben, támogatjátok őket, és jó kölcsönt adtok az Istennek. Akkor megbocsátom rossz cselekedeteiteket és bebocsátlak benneteket a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek. Aki ezután hitetlen lesz, *az valóban* eltévelyedett a helyes útról.” 13 De mivel megszegték a kötelezettségüket, megátkoztuk őket, és keménynyé tettük a szívüket. Kiforgatták *a kinyilatkoztatás* szavainak értelmét, és elfelejtettek egy részt abból, amivel figyelmeztették őket. *Próféta!* Újra meg újra árulást tapasztalsz majd a részükről, néhányuk kivételével. De bocsáss meg nekik, és légy elnéző velük. Isten *az igazakat* szereti. 14 *Vannak, akik* ezt mondják: „Mi keresztények vagyunk.” Mi *szintén* átvettük a *kötelezettséget* tőlük, de *ők is* elfelejtették egy részét annak, amire a figyelmeztetést kapták. *Ezért* ellenségeskedést és gyűlöletet *szítottunk* közöttük a Feltámadás napjáig. Akkor Isten elmondja majd nekik azt, amit korábban tettek. 15 Könyv emberei! A Küldöttünk *azért* jött el hozzátok, hogy elmagyarázzon nektek sok mindent abból, amit a Könyvből

eltitkoltatok, és hogy elnézze nektek számos *korábbi tetteteket*. Az Istentől *most* a Fény és egy megvilágosító Könyv jött el hozzátok. 16 Ezzel a Könyvvel Isten a béke útjára *vezeti*, és a sötétségből a fényre viszi ki azokat, akik az Ő tetszésére törekszenek, és az Ő engedelmeivel az egyenes útra *vezeti* őket. 17 A valóban hitetlenek azok, akik ezt mondják: „Isten – a Megváltó, Mária fia!” Mondd: „Ki az, aki képes bármit is tenni Istennel szemben, ha Ő a Megváltót, Mária fiát és az anyját, és mindenkit, aki *csak létezik* a földön, el akar pusztítani? Istené a hatalom az egek, a föld és a kettő közt *minden* felett. Isten megteremt bármit, amit Ő akar. Istennek hatalma van minden dolog felett.” 18 A zsidók és a keresztények azt mondják: „Mi vagyunk Isten gyermekei, akik a legkedvesebbek neki.” Mondd: „Akkor *az Isten* miért büntet meg titeket a bűneitekért? Nem! Ti *is halandó* emberek vagytok *csupán*, akiket Ő teremtett. Isten annak bocsát meg, akinek Ő akar, és azt bünteti meg, akit Ő akar. Istené a hatalom az egek, a föld és a kettő közt *minden* felett. Őhöz *vezet* a végcél.” 19 Könyv emberei! A Küldöttünk egy olyan korban jött el hozzátok, amikor a küldöttek elmaradtak. *Azért jött el*, hogy *világos* magyarázatot hozzon nektek, nehogy ezt mondjátok: „Hozzánk *bizony* nem jött el senki, hogy örömhírt hozzon, vagy figyelmeztessen.” Így *most* eljött hozzátok valaki, hogy meghozza az örömhírt, és figyelmeztessen *benneteket*. Istennek hatalma van minden dolog felett. 20 Mózes azt mondta a népének: „Népem! Emlékezzetek meg Isten kegyességéről, amit felétek *gyakorolt* avval, ahogy közületek való prófétákat emelt ki nektek, királyokká tett benneteket, és megadta nektek azt, amit a világok lakói közül senki másnak nem adott meg. 21 Népem! Lépjetek be a szent földre, amit Isten rendelt el a számotokra. Ne forduljatok vissza, máskülönben elveszettekként fordultok vissza.” 22 Erre azt mondták: „Mózes! *Ezen a földön* hatalmas *erejű* emberek *laknak*. Nem jutunk ide be mindaddig, amíg el nem mennek innen. Ha elmentek, akkor majd bemegyünk.” 23 Két *istenfélő* ember, akikhez Isten *korábban* kegyes volt, ezt mondta: „A kapun keresztül vonuljatok be ellenük. Ha itt mentek be, *a kapun* keresztül, akkor *legyőzitek* őket. Istenben bízzatok, ha *valóban* hívők vagytok.” 24 Mózes *népe* ezt mondta: „Mózes! Soha nem lépünk át *ezen a kapun*, amíg amazok ott vannak. Menjetek *csak be*: te és az Urad, és harcoljatok. Mi itt maradunk.” 25 Mózes *erre* ezt mondta: „Uram! Én *csak saját* magam és a bátyám felett rendelkezem. Tégy *különb*-séget köztünk és az *engedetlen* bűnösök közt.” 26 Isten így szólt: „*Ez a föld*

tiltott lesz számukra negyven éven át, *céltalanul* fognak bolyongani a földön. Ne búslakodj az *engedetlen* bűnösök miatt.” 27 *Próféta!* Olvasd fel nekik a történetet Ádám két fiáról az igazságnak *megfelelően*. Amikor áldozatot mutattak be, akkor egyiküktől elfogadták az *áldozatot*, míg a másikat nem fogadták el. Az egyik ezt mondta: „Agyonütlek!” A másik pedig azt mondta: „Isten csak az *istenfélők* áldozatát fogadja el. 28 Ha kezet emelsz rám, hogy megölj, én akkor sem emelek kezet rád, hogy megöljelek. Félek Istentől, a Világok Urától. 29 Azt akarom, hogy magadra vedd az én bűneimet a saját bűneiddel együtt, és legyél csak az egyike azoknak, akik a Tűzben *lesznek* egymás társai. Ez a vétkesek fizetsége.” 30 A lelke arra sarkallta, hogy ölje meg a bátyját. Megölte, és így egyike lett azoknak, akik elvesztek. 31 Isten egy hollót küldött le hozzá, hogy megmutassa neki, hogyan kell befednie a bátyja holttestét. Azt mondta: „Jaj nekem! Miért nem vagyok képes arra, amire ez a holló *képes*, hogy befedjem a bátyám holttestét?” Ezen a módon az egyike lett azoknak, akik megbánták a *bűnüket*. 32 Ezért kinyilatkoztattuk Izrael gyermekeinek: ha valaki megöl egy embert – de nem *vérbosszúból* vagy egy *másik* gyilkosság miatt, vagy azért, mert romlást hozott a földön –, az olyan, mintha az egész emberiséget ölte volna meg. De ha valaki életben tart *vagy megment* egy embert, akkor az olyan, mintha az egész emberiséget tartotta volna életben *vagy mentette volna meg*. Ezután a küldötteink világos bizonyítékokkal jöttek el hozzájuk, de sokan közülük ezek után is áthágásokat követtek el a földön. 33 Akik Isten és a Küldötte ellen háborút viselnek és a földet bejárva *bárho*l bajt kevernek, azoknak a fizetsége az legyen, hogy öljk meg vagy feszítsék keresztre őket, és vágják le a kezüket és a lábukat egymással szemben, vagy *űzzék el őket erről* a földről. Ez *legyen* a megszegyenyítés számukra ezen a világon. A túlvilágon *pedig* hatalmas büntetésben *lesz részük*. 34 Azokon kívül, akik visszafordulnak a *helyes útra*, még mielőtt *legyőznék* őket! Tudjátok meg, Isten megbocsátó és megkönyörülő. 35 Hívők! Féljete Istentől, és keressétek meg a módját, hogy közelebb kerüljetek *Ő*hoz, és tegyetek erőfeszítéseket az *Ő* útján. Talán boldogultok! 36 Ha a hitetlenek mindent birtokolnának a földön, és ehhez még egyszer ugyanannyit, hogy ezzel kiváltsák magukat a Feltámadás napjának büntetése alól, akkor sem fogadnák el tőlük a *váltásádjíjat*. Fájdalmas büntetésben lesz részük. 37 Szeretnének *ugyan* kijönni a *Pokol* Tüzéből, de képtelenek rá. Maradandó büntetésben lesz részük. 38 A tol-

vajnak – férfinak és nőnek *egyaránt* – vágjátok le a kezét. Ez legyen a fizetése azért, amit tett. Ez legyen az elrettentő büntetés Isten *részéről*. Isten hatalmas és bölcs. 39 De ha valaki megbánást és javulást mutat, miután bűnt követett el, akkor Isten bizonyosan kiengesztelődve fordul felé. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 40 *Próféta! Talán bizony nem tudod, hogy Istené minden hatalom az egekben és a földön? Isten azt büntet meg, akit Ő akar, és annak bocsát meg, akinek Ő akar. Istennek hatalma van minden dolog felett.* 41 Küldött! Ne szomorítsanak el azok, akik versenyeznek egymással a hitetlenségben, és ezt mondja a szájuk: „Hiszünk!”, miközben a szívük *mélyén* nem hisznek. Néhányan a zsidók közül hazugságokra hallgatnak, és olyan emberekre, akik soha nem jöttek oda hozzád *tanácsért*. Elferdítik a szavakat, amelyek a *kinyilatkoztatásban a helyükön állnak*, és ezt mondják: „Ha ezt a *döntést* kapjátok, akkor fogadjátok el, de ha azt kapjátok, akkor legyetek óvatosak *vele!*” *Próféta! Ha Isten bárkit oda akar vetni a csábításnak, hogy az áldozata legyen, akkor te sem leszel képes arra, hogy bármit is tegyél az Istennel szemben egy ilyen emberért. Az ilyen embereknek a szívét Isten nem akarja megtisztítani. Ezen a világon szegyenben, a túlvilágon pedig hatalmas büntetésben lesz részük.* 42 Hallgatnak a hazugságokra, és felemésztk a jogtalanul szerzett *hasznot*. *Próféta! Ha odajönnek hozzád, hogy ítélkezz köztük, akkor ítélkezz közöttük, vagy utasítsd el őket. Ha elutasítod őket, nem fognak kárt okozni neked semmiben. De ha ítélkezel közöttük, akkor ítélkezz közöttük igazságosan. Isten azokat szereti, akik igazságosak.* 43 *Próféta! Hogyan tehetnek meg téged döntőbírónak, ha egyszer birtokukban van a Tóra, amiben ott van Isten ítélete, és amitől mégiscsak elfordulnak? Ezek bizony nem igazi hívők!* 44 *Korábban* leküldtük a Tórát, amiben útmutatás van és fény, hogy azok a próféták, akik alávetették magukat Istennek, eszerint ítélkezzenek azok közt, akik követik a zsidó hitet, akárcsak a rabbik, valamint az írástudók is annak alapján *ítélkezzenek*, amit Isten Könyvéből rájuk bíztak, hogy megőrizzék *ezt*, amire ők maguk a tanúk. *Rabbik és írástudók! Ne az emberektől féljetek. Éntőlem féljetek! Ne adjátok el aprópénzért a jeleimet! Akik nem annak alapján ítélkeznek, amit Isten küldött le, azok mindannyian hitetlenek.* 45 Megparancsoltuk nekik *a Tórában*, hogy életet életért, szemet szemért, orrot orrért, fület fülért, fogat fogért, és ha megsebesítenek valakit, akkor azért *is* hasonló megtorlás jár. De ha valaki jótékony-ságból eltékint ettől, akkor annak *bűnbocsánatként szolgál ez a cselekedet.*

Akik nem annak alapján ítélik meg, amit Isten küldött alá, azok vétkesek. 46 A nyomukba küldtük Jézust, Mária fiát, hogy megerősítse azt, ami már *korábban* megvolt a Tórában. Az Evangéliumot küldtük le neki, amiben útmutatás és fény van, hogy megerősítse azt, ami már *korábban* megvolt a Tórában, útmutatásként, és figyelmeztetésként az *istenfélők* számára. 47 Az Evangélium népe annak alapján ítélik meg, amit ebben leküldött az Isten. Akik nem annak alapján ítélik meg, amit Isten leküldött, azok *mindannyian* bűnösök. 48 *Proféta!* Leküldtük neked a Könyvet az Igazsággal, hogy ez megerősítse *mindazt* a Könyvből, ami *korábban* megvolt, és *újra megerősítse ezt*. Annak alapján ítélik meg, amit Isten küldött le, és ne kövesd *hiú* vágyaidat, mert hisz ez eltérít téged attól az Igazságtól, ami megérkezett hozzád. Mindegyikőtöknek egy irányt és egy utat szabunk meg. Ha Isten úgy akarta volna, akkor egyetlen közösségnek tett volna meg benneteket. De *Isten* próbára akar tenni benneteket azon keresztül, amit eljuttatott nektek. Ezért versenyezzetek egymással a jótettekben. Istenhez fogtok visszatérni mindannyian. *Ő pedig tudtokra adja mindazt*, amiben *korábban* összekülönböztetek egymással. 49 *Proféta!* Annak alapján ítélik meg közöttük, amit Isten leküldött, és ne kövesd az *ő hiú* vágyaidat. Óvakodj tőlük, nehogy *akár csak egy részétől is eltántorítsanak* annak, amit *Mi kinyilatkoztatásként* leküldtünk neked. Tud meg! Ha elfordulnak, Isten megbüntetni *őket azokért a bűneikért, amelyeket korábban elkövettek*. Az emberek közül valóban sokan *törvényszegő* bűnösök. 50 Talán a tudatlanság korának ítélezését szeretnék vissza? Ki ítélné jobban az Istennél azok számára, akik valóban hisznek? 51 *Hívők!* Ne fogadjátok szövetségeseiteknek se a zsidókat, se a keresztényeket. *Ők egymás szövetségesei. Aki közületek szövetségésének teszi meg őket, maga is hozzájuk tartozik.* Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeket! 52 *Proféta!* Majd még meglátod azokat, akiknek betegség van a szívében, ahogy odasietnek *hozzájuk az ügyben*, és ezt mondják: „Félünk, hogy a jó szerencse ellenünk fordul.” De lehet, hogy Isten a győzelmet hozza el, vagy egy másik eseményt, ami tőle jön, és akkor valóban megbánják majd azt, amit a lelkük mélyén eltitkoltak. 53 A hívők ezt fogják mondani: „Ezek azok, akik a legerősebb esküjünkkel megesküdtek Istenre, hogy a ti oldalatokon állnak?” A tetteik mit sem érnek majd, *ők pedig elveszettek* lesznek. 54 *Hívők!* Ha bárki közületek kitér a vallásából, akkor Isten helyettesíteni fogja a *kitérteket* másokkal. *Olyanokkal, akiket szeret az Isten, és akik szeretik Őt. Olyanokkal, akik*

a hívőkkel szemben jók, de a hitetlenekkel szemben keményen kiállnak. *Olyanokkal*, akik erőfeszítéseket tesznek Isten útján, és nem félnek a gáncsoskodóktól. Ez Isten kegyessége, amiben azt az embert részesíti, akit Ő akar. Isten körbeölel a jóságával mindent, és tud mindent. 55 A ti szövetségeseitek az Isten, az Ő Küldötte, és azok a hívők, akik elvégzik az imát, megadják az előírt adományt, és meghajolnak az imához. 56 Akik az Istent, az Ő Küldöttét és a hívőket teszik meg szövetségeseiknek, azok Isten pártja, és győzni is ők fognak! 57 Hívők! Ne tegyetek meg szövetségeseiteknek senkit azok közül, akiknek a Könyv előttetek érkezett meg, és kigúnyolják a vallásokat vagy kinevetik ezt, és olyanokat se, akik hitetlenek. Féljete Istentől, ha valóban hívők vagytok. 58 Amikor imára hívtok, akkor ők gúny és nevetség tárgyává teszik ezt. Az ilyen emberek nem használják az eszüket. 59 *Próféta!* Mondd: „Könyv emberei! Talán bizony azért haragszotok ránk, mert hiszünk az Istenben, és abban, amit leküldtek nekünk, és abban, amit azelőtt küldtek le, és mert a legtöbben valóban bűnösök közületek?” 60 Mondd: „Megmondjam, hogy ki kap rosszabb fizetséget Isten színe előtt? Azok, akiket az Isten elátkozott, és akikre a haragja szállt, és akik közül néhányat disznóvá és majommá változtatott át, és akik a bálványokat imádják. Ők még rosszabb helyzetben vannak, hisz még jobban eltévelyedtek a helyes útról.” 61 *Hívők!* Odajönnek ugyan hozzátok, és ezt mondják: „Hiszünk!” De hitetlenként jönnek, és hitetlenként távoznak. Isten azonban jól tud mindenről, amit eltitkolnak. 62 *Próféta!* Látod, ahogy egymással versenyeznek a bűnben és a túlkapásokban, és abban, hogy a jogtalanul szerzett hasznot felemésszék. Mennyire rossz, amit tesznek! 63 Miért nem tiltják meg nekik a rabbik és az írástudók a bűnös kijelentéseiket, és a jogtalanul szerzett haszon felemésztését? Milyen rossz, amit tesznek! 64 A zsidók azt mondták: „Isten marka zárva van!” De az ő kezük legyen megbilincselve, és átkozottak legyenek azért, amit mondanak! Nem! Isten kezei nyitva vannak, és Isten úgy adakozik, ahogy Ő akar. *Próféta!* Amit leküldtek neked Uradtól, az pedig csak növelni fogja sokuk megátalkodott bűnösségét és a hitelenségüket. Ellenégeskedést és gyűlöletet hintettünk el közöttük a Feltámadás napjáig. Akárhányszor felszítják a háború tüzét, Isten kioltja! Bejárják a földet, hogy bajt keverjenek. Isten azonban nem szereti a bajkeverőket. 65 Ha a Könyv emberei hinnének, és istenfélők lennének, akkor megbocsátanánk a rossz tetteiket, és bebocsátanánk őket az Örömök Kertjeibe. 66 Ha

betartanak a Tórát és az Evangéliumot, és azt, amit leküldtek nekik Uruktól, akkor az égből és a földből is *bőséges gondoskodásban lenne részük*. Van ugyan köztük egy közösség a mértéktartó *középúton*, de a legtöbben közülük *csak* rosszat tesznek. 67 Küldött! Mondj el *mindent*,” amit leküldtek neked Uradtól. Ha nem teszed meg, akkor nem mondtad el *Urad* üzenetét. *Küldött!* Isten megvéd az emberektől! Egy bizonyos, Isten nem vezérli *a helyes útra* azokat, akik hitetlenek. 68 Mondd: „Könyv emberei! Minden alapot nélkülöztök a *hitetekhez* mindaddig, amíg nem tartjátok be a Tórát, az Evangéliumot és azt, amit *kinyilatkoztatásként* megkaptatok Uratoktól.” *Próféta!* Amit neked leküldtek, sokukban közülük csak az engedetlenséget és a hitetlenséget növeli. Ne búslakodj azok miatt, akik hitetlenek. 69 *A muszlim* hívőknek, a zsidóknak, a szábeitáknak, a keresztényeknek és mindazoknak, akik hisznek Istenben, az Ítélet napjában, és jötteteket hajtának végre, nem kell majd félniük, és búslakodni sem fognak. 70 *Valóban* átvettük Izrael gyermekeitől a kötelezettséget, és küldötteket küldtünk hozzájuk. De ha *valamelyik* küldött olyasmit hozott nekik, ami nem volt a kedvükre, akkor a *küldöttek* egy részét hazugsággal vádolták meg, míg a *másik* részét megölték. 71 Azt hitték, hogy *őket* nem érheti próbatétel. *Ezért is* vakok és süketek lettek *Isten felé*. Ezután Isten újra kegyesen fordult feléjük. De a legtöbben közülük újra vakok és süketek lettek. Isten jól látja, amit tesznek. 72 Azok *pedig*, akik ezt mondják, *valóban* hitetlenek: „Isten a Megváltó, Mária fia”, holott a Megváltó azt mondta: „Izrael gyermekei! Szolgáljátok Istent: az én Uramat, a ti Uratokat!” Aki Isten mellé *másokat* társít, annak Isten megtiltja, *hogy belépjen* a Paradicsomba. A lakóhelye a *Pokol Tüzeiben* lesz. A vétkeseknek pedig nem fog segíteni senki! 73 Akik *pedig* ezt mondják, azok valóban hitetlenek: „Isten a Harmadik a Háromból”, holott nincs isten az Egyetlen Istenen kívül. Ha nem hagynak fel azzal, amit mondanak, akkor fájdalmas büntetés sújt le rájuk. 74 Miért nem akarnak Isten felé fordulni *megbánással*, és az *Ő* bocsánatát kérni? Isten megbocsátó és megkönyörülő. 75 A Megváltó, Mária fia nem más, mint egy küldött, aki előtt számos küldött ment el *az élők sorából*. Az ő anyja egy *igaz* asszony volt, és mindketten ételt ettek, *mint más halandó ember*. Figyeld *csak* meg, hogyan magyarázzuk meg számukra a jeleinket, és figyeld *csak* meg, milyen könnyen hagyják eltéríteni magukat *a hittől*. 76 *Próféta!* Mondd: „Hogyan tudtok Isten helyett bármit is szolgálni, ami se jót, se rosszat nem tesz

nektek? Isten az, akik hall és tud *mindent*.” 77 Mondd: „Könyv emberei! Ne esetek túlzásokba a vallásotokban, miközben az Igazságot *keresitek*, és ne kövessétek azok *hiú* vágyait, akik korábban eltévelyedtek, *hisz* tévútra vittek sokakat, és eltévelyedtek a helyes úttól.” 78 Izrael gyermekei közül átok szállt azokra, akik hitetlenek voltak – Dávid és Jézus, Mária fiának szájából. *Ez azért történt így*, mert engedetlenek voltak, és újra meg újra áthágták a *törvényes határokat*, 79 és azért, mert nem tiltották meg a rosszat egymásnak. Mennyire rossz, amit tettek! 80 *Próféta!* Bizony látsz közöttük sok olyat, akik hitetleneket fogadnak *szövetségesüknek*. Mennyire rossz, amit korábban tettek! Isten megharagudott rájuk, és a büntetés *kínjaiban* időznek mindörökre. 81 Ha hinnének Istenben, a Prófétában és abban, amit leküldtek nekik, soha nem fogadnának hitetleneket *szövetségesüknek*. De a legtöbben közülük bűnösök. 82 *Próféta!* Biztosan úgy találod majd, hogy a hívőkkel szemben az emberek között a legellenségesebbek a zsidók és a *bálványimádók*, és biztosan úgy találod majd azt *is*, hogy akik a hívők-höz legközelebb állnak szeretetben, azok, akik azt mondják: „Keresztények vagyunk!” Ez azért van így, mert vannak köztük papok és szerzetesek, és *azért*, mert nem fennhéjázók. 83 Amikor meghallják azt, amit a Küldöttnek leküldtek a *kinyilatkoztatásból*, meglátod, hogy könnyek öntik el a szemüket attól, amit most megtudnak az Igazságból. Ezt mondják: „Urunk! Mi hiszünk. Jegyezz fel bennünket a tanúk közé. 84 Miért ne hinnénk Istenben és az Igazságban, ami leérkezett hozzánk, és miért ne reménykednénk abban, hogy Urunk bebocsát bennünket a jóra való emberekkel *együtt*?” 85 Isten most valóban megjutalmazza őket azért, amit korábban mondtak, olyan Kertekkel, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Ez lesz a jóra való jutalma. 86 Akik hitetlenek és hazugságnak mondják a jeleinket, azok a Pokolban lesznek *egymás* társai. 87 Hívők! Ne nyilvánítsátok tiltottnak azokat a jó dolgokat, amelyeket Isten *törvényesen* megengedett nektek. Ne hágjátok át a *határokat*. Isten nem szereti azokat, akik áthágnak a *törvényes határokat*. 88 Egyetek *mindabból*, amivel Isten gondoskodott rólatok, és ami megengedett és jó. Féljetez Istentől, akiben hisztek. 89 Isten nem von felelősségre benneteket az esküitekben *tett* meggondolatlan beszédért. De felelősségre von benneteket az *olyan* esküitekért, amelyek kötnek benneteket. A bűnbocsánat *egy* esküért, amit *nem tartotok be*, az, hogy élelmezzetek tíz rászoruló *ugyanúgy*, ahogy a hozzátartozóitokat élelmezzitek, vagy felru-

házzátok őket, vagy az, hogy szabadon bocsátotok egy rabszolgát. Ha valakinek nem áll módjában *megtenni* ezt, akkor böjtöljön három napon át. Ez a bűnbocsánat a *megszegett* esküitekért, ha *egyszer* megesküdtetek valamire. Tartsátok be az esküiteket. Isten így magyarázza meg nektek a jeleit. Talán hálások lesztek érte! 90 Hívők! A bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorsvetés nyilakkal mind a Sátán műve, és az ő művének a szörnyűségei. Kerüljétek ezeket, hogy boldogulhassatok! 91 A Sátán a borral és a szerencsejátékkal ellenségeskedést és gyűlöletet akar szítani köztetek, és távol akar tartani benneteket attól, hogy megemlékezzetek Istenről, és attól, hogy elvégezzétek az imát. Felhagytok végre ezzel? 92 Hívők! Engedelmeskedjétek az Istennek, engedelmeskedjétek a Küldöttnek, és legyetek *éberek*! Ha elfordultok, tudjátok meg, a Küldöttünk dolga csupán az, hogy világosan átadja az *üzenetet*. 93 Akik hisznek és jót tesznek, nem követtek el vétket azzal, amit korábban elfogyasztottak: ha *valóban* istenfélők, hisznek és jót tesznek – és továbbra is istenfélők, és hisznek, és jót tesznek. Isten szereti a jóra való *embereket*. 94 Hívők! Isten próbára fog tenni benneteket a vaddal, amit a kezeitek és a lándzsáitok eltalálnak, hogy Isten megállapíthassa, ki az, aki fél *Őtől*, még akkor is, amikor Isten rejtve marad számára. Aki ezután áthágást követ el, annak fájdalmas büntetésben lesz része a *túlvilágon*. 95 Hívők! Ne vadásszatok a *zarándoklat idején*, miközben megtisztult állapotban vagytok. Ha bárki közületek szándékosan megöl *egy vadat*, akkor a büntetés az, hogy vigyen oda a *Kábához* egy ugyanakkora darabot egy hátságjóságából – amit két szava-hihető ember ítél meg –, mint a megölt vad. Vagy a bűnbocsánat *elnyeréséért* élmezzen rászorulokat, vagy böjtöljön ennek megfelelő *számu napot*. Ez azért történjen így, hogy megtapasztalja viselkedésének *súlyát* és ennek következményeit. Isten megbocsátja *mindazt*, ami korábban *megtörtént*. De ha valaki újra megteszi *ezt*, akkor Isten bosszút áll *rajta*. Isten hatalmas és kész a bosszúra! 96 Megengedett számotokra a halászat és a *kifogott tengeri állatok* elfogyasztása, saját magatok és az utazók hasznára. De tiltott számotokra a vadászat a *zarándoklat idején*, miközben megtisztult állapotban vagytok. Féljétek az Istentől, akihez majd összegyűjtene mindnyájatokat. 97 Isten a Kábát, a Szent Házát az emberek *támaszának* teremtette, akárcsak a Szent Hónapot és az áldozati állatokat a nyakba való füzérekkel. Mindez *azért van így*, hogy megtudjátok, Isten mindent tud, ami az egekben és a földön van. Isten mindenről tud *mindent*. 98 Tud-

játok meg, Isten súlyosan büntet. *De ugyanakkor az Isten megbocsátó és megkönyörül!* 99 A Küldöttnek *csupán az a feladata*, hogy átadja az *üzenetet*. Isten jól tudja, hogy mit mutattok ki, és mit titkoltok el. 100 *Próféta!* Mondd: „A romlott *még akkor sem* egyenlő a jóval, ha a romlott bősége *elnyeri* a tetszésedet. Féltetek Istentől! Ti, akik elgondolkoztok ezen! Talán boldogulni fogtok.” 101 Hívők! Ne kérdezősködjetek olyan dolgok felől, amelyek – ha feltárnák számotokra ezeket – *csak* gondot okoznának nektek. De ha abban az *időpontban* kérdezitek meg, amikor a Koránt leküldték nektek, akkor majd feltárják számotokra. Isten túllépett ezen is. Isten megbocsátó és nagylelkű. 102 Az emberek már előttetek is kérdezősködtek, de később nem vettek tudomást a *válaszokról*. 103 Isten nem hozott előírásokat a fülükön megmetszett vagy szabadon legelő nősténytevékre, vagy a juhokra, amelyek egymás után sorban nőstényeket ellenek, vagy *fedezésre* használt kan tevékre, amiket megóvnak a *teherhordástól*, hogy ne *gyengüljön meg a teremőrejük*. De a hitetlenek hazugságokat eszelnek ki Isten ellen. A legtöbben közülük pedig nem használják az eszüket. 104 Amikor azt mondják nekik: „Gyűljetek oda Isten kinyilatkoztatásához és az *Ő Küldöttéhez!*”, azt mondják: „Elegendő nekünk az, amit *a hitről* az apáinknál találtunk!” De *ha egyszer* az apáik sem tudtak semmit, és az útmutatást sem követték! 105 Hívők! Önmagatokkal törődjete csak. Aki tévelyeg, az nem tud ártani nektek, ha ti az útmutatást követitek. Istenhez tértek vissza mindannyian. *Ő* pedig tudomásotokra fogja hozni mindazt, amit korábban tettetek. 106 Hívők! Ha bárki közületek a halálán van, és végrendeletet akar készíteni, akkor legyen jelen *ennél* tanúként két igaz ember közületek. Vagy két másik ember, akik nem közületek valók: ha éppen úton vagytok. Tartsátok vissza őket az ima *elvégzése* után, és ha kétségeitek vannak felőlük, akkor esküdjenek meg Istenre, *a következő módon*: „Nem adjuk el a *tanúskodásunkat* semmilyen áron, még akkor sem, ha egy rokonról lenne szó. Nem fogjuk elhallgatni az Isten *előtt* tett tanúságtételt, máskülönben azok közé tartoznánk, akik bünt követnek el.” 107 Ha kiderült, hogy *a tanúk hamisan esküdtek*, akkor helyettesítsék őket ketten azok közül, akiknek az öröklési jogát legjobban megsértették. *Ezek ketten* esküdjenek meg Istenre, és *mondják ezt*: „A mi tanúskodásunk igazabb az *ő* tanúskodásuknál. Nem követünk el áthágást, különben a vétkesek közé tartoznánk.” 108 Ez valószínűbb teszi azt, hogy megfelelő tanúvallomást fognak tenni, és félni fognak attól, hogy az *ő* esküjük

után mások esküi is megengedettek lesznek. Féljetez Istentől, és hallgas-
satok az *Igazságra*. Isten nem vezeti a helyes útra a bűnösöket. 109 Azon
a Napon, amikor az Isten összegyűjti a küldötteket, *így szól majd hozzá-
juk*: „Milyen választ kaptatok a *rejtett titkokról*?”, mire ők azt mondják:
„Erről nincs a birtokunkban *semmiféle* tudás. Te vagy *egyedül* az, aki ismeri
a *rejtett titkokat*.” 110 Isten így szól: „Jézus, Mária fia! Emlékezz arra,
hogy mennyire kegyes voltam hozzád és a te anyádhoz. Hogyan erősítet-
telek meg téged a Szent Lélekkel, és hogyan beszéltél az emberekhez
a bölcsőben, majd később felnőttként is. *Emlékezz arra*, amikor megtaní-
tottam neked a Könyvet, a Bölcsességet, a Tórát és az Evangéliumot,
amikor egy madáralakot formáztál meg – az Én engedelmemmel! –, és
belelehelteél, ami – az Én engedelmemmel! – madárrá változott. Amikor
a vakokat és a leprásokat meggyógyítottad – az Én engedelmemmel! –, és
amikor a halottakat *visszahoztad az életbe* – az Én engedelmemmel! –, és
amikor visszafogtam Izrael gyermekeinek a *kezét, hogy ne bántsanak*. Vagy
amikor a világos jelekkel megérkezteél hozzájuk, és akkor azok, akik nem
hittek közülük, azt mondták: »Ez nem más, mint nyilvánvaló varázslat.«”
111 Amikor a tanítványoknak kinyilatkoztattam: „Higgyetek bennem és
a küldöttemben”, ők ezt mondták: „Hiszünk. Tanúsítsd azt, hogy alávét-
jük magunkat *Istennek*.” 112 Amikor a tanítványok azt *kérdezték*: „Jézus,
Mária fia! *Talán* Urad képes elküldeni nekünk egy asztalt az égből?”,
akkor *Jézus ezt válaszolta*: „Féljetez *inkább* Istentől, ha *valóban* hívők
vagytok!” 113 A *tanítványok akkor ezt mondták*: „Szeretnénk *lakomázni*
arról az ünnepi asztalról, hogy megnyugodjon a szívünk, és megtudjuk
azt is, hogy igazat mondtál nekünk, és hogy mi is tanúsíthassuk ezt.”
114 Jézus, Mária fia ezt mondta: „Isten, a mi Urunk! Küldj le nekünk egy
asztalt az égből, hogy mindenkinek közülünk – annak, aki az első, és
annak, aki az utolsó – egy *ünnepi lakoma* legyen *rajta*, és hogy ez egy jel
legyen, ami Tetőled érkezik. Gondoskodj rólunk. Te vagy a legjobb gondos-
kodó!” 115 Isten így szól: „Leküldöm nektek *az asztalt*. De aki ezután
hitetlen lesz közületek, arra olyan büntetéssel sújtok le, amilyen bünte-
téssel a világ lakói közül senkire sem sújtok le.” 116 Isten így szól: „Jézus,
Mária fia! Mondtad te *valaha* is azt az embereknek: Fogadjatok meg
engem és anyámat két istennek, Isten mellé?”, mire *Jézus ezt mondja*:
„Dicsőség Neked! Olyasmit nem mondhatok, amihez nincs jogom. Ha
mondtam volna, akkor Te *bizonyosan* tudnál róla, *hisz* Te tudod a legjobb-

ban, hogy mi van a lelkem *mélyén*, de én nem tudom, mi van a Te lelked *mélyén*. Te vagy az, aki ismer minden *rejtett titkot*.” 117 Nem mondtam nekik mást, csupán azt, amit te parancsoltál meg nekem: „Szolgáljátok Istent, az én Uramat, a ti Uratokat!” Tanúja voltam *tetteiknek mindaddig*, ameddig közöttük időztem. Majd miután magadhoz szólítottál, Te voltál az, aki *őrzőnek* tett meg felettük. Te vagy a tanú minden dolog felett. 118 Ha megbünteted őket, ők akkor *is* a Te szolgálid. Ha megbocsátasz nekik, Te akkor is hatalmas és bölcs vagy. 119 Isten így szólt: „Ez az a Nap, amikor az igazak hasznára lesz az igazságosságuk. Olyan Keretekben lesz részük, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Isten örömét leli bennük, és ők örömet lelik *Istenben*. Ez a legnagyobb győzelem.” 120 Istené a hatalom az egek és a föld *felett*, és *minden* felett, ami bennük van. *Övé* a hatalom minden dolog felett.

6. szúra

A JÓSZÁG

Mekкаи kinyilatkoztatás, százhatvanöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Dicsőség Istennek, aki megteremtette az egeket és a földet, és megalkotta a sötétségeket és a fényt. A hitetlenek *ennek ellenére* Isten mellé helyeznek *vele* egyenlő *isteneket*. 2 *Ő* teremtett meg benneteket agyagból, majd meghatározott egy bizonyos időt *számotokra*, majd egy *saját sorsot* állapított meg *nektek*. De ti mégis kételkedtek benne. 3 *Ő* Isten az egekben és a földön, és *Ő* az, aki ismeri a titkaitokat és azt, amit nyíltan kimondotok, és tudja azt, hogy mit tesztek. 4 De akárhány jel érkezik hozzájuk Uruktól, *a hitetlenek* hátukat fordítják ezeknek. 5 Az Igazságot is hazugságnak mondták, amikor megérkezett hozzájuk. De majd még megérkeznek hozzájuk azok a hírek, amelyeket újra meg újra gúny tárgyává tettek. 6 *Talán bizony* nem látják *meg* azt, *hogy* hány nemzedéket pusztítottunk már el előttük? Bár *amazoknak* még biztosabb helyet adtunk a földön, mint nektek, és bőséges esőt hullattunk le rájuk az égből, és hömpölygő folyókat támasztottunk a lábaik alatt. Később *mégis* elpusztítottuk őket a bűneiért, és *további* nemzedékeket hívtunk életre. 7 *Próféta!* Ha egy papiruszte-

kercsre írt Könyvet küldtünk volna le neked, és ezt a *saját* kezűkkel is megérintették volna, a hitetlenek akkor is ezt mondanák: „Ez nem más, mint nyilvánvaló varázslat!” 8 *Majd* ezt mondanák: „Miért nem küldtek le hozzá egy angyalt?” De ha egy angyalt küldtünk volna le, akkor az ítélet már rég ki lenne mondva felettük, és nem lenne számukra több haladék. 9 Bizony! Ha angyalnak alkottuk volna meg a Küldöttet, akkor is embernek tettük volna meg, és még jobban elfedtük volna előlük azt, amit *maguk* is elfednek. 10 *A hitetlenek már előtted is* gúny tárgyává tették a küldötteket. De azokat, akik kigúnyolták a *küldötteket*, körbeölelte később az, amiből *korábban* gúnyt úztek. 11 *Próféta!* Mondd: „Járjátok csak be a földet, és nézzétek meg, hogyan végezték azok, akik hazugságnak nevezték az *üzenetet*.” 12 Mondd: „Kié mindaz, ami az egekben és a földön van?” Mondd: „Istené!”, aki előírta magának a könyörületeséget, és *Ő* lesz az, aki bizonyosan összegyűjt benneteket a Feltámadás napjára, efelől nincs kétség. Akik pedig elveszítették önmagukat, azok nem hisznek. 13 Istené minden, ami az éjszakában vagy a nappalban csak létezik. *Ő* mindent hall és tud. 14 Mondd: „*Talán bizony* valaki mást fogadjak fel párfogómnak, mint az Istent, az egek és a föld teremtőjét, aki enni ad másoknak, de akinek nem adhat enni senki?” Mondd: „Azt a parancsot kaptam, hogy én legyek az első, aki aláveti magát *Istennek!*”, és ezt a parancsot is kaptam: „Ne légy a bálványimádók egyike!” 15 Mondd: „Félek egy szörnyű Nap büntetésétől, ha engedetlen vagyok Urammal, 16 *de tudom, hogy Isten* megkönyörül *majd* azon, akiről elhárítják a büntetést azon a Napon. Ez a nyilvánvaló győzelem!” 17 *Próféta!* Ha Isten *bármiféle* sorscsapást hoz rád, senki nincs *Ő*rajta kívül, aki elhárítaná ezt felőled. De ha jóval érint meg, *emlékezz arra, hogy* *Ő* az, akinek hatalma van minden felett. 18 *Istené* a legnagyobb hatalom a szolgálói felett. *Ő* a Bölcs, a Mindentudó. 19 Mondd: „Mi az, ami a legnagyobb tanúbizonyosság?” Mondd: „Isten a tanú köztem és köztetek. Ezt a Koránt azért nyilatkoztatták ki nekem, hogy rajta keresztül figyelmeztesselek benneteket és azt, akit elér az *üzenet*. *Talán bizony* azt akarjátok tanúsítani, hogy Isten mellett vannak más istenek?” Mondd: „Nem tanúsítom ezt!” Mondd: „*Ő* az Egyetlen Egy Isten. *Jómagam pedig* ártatlan vagyok abban, amit ti *Ő*hozza társítotok.” 20 Akiknek eljuttattuk a Könyvet, úgy ismerik ezt, mint ahogy a *saját* fiaikat ismerik. *De tudjátok meg*, akik elvesztették a lelküket, azok nem fognak hinni! 21 Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságokat talál ki Isten ellen, és hazugságnak

mondja az Ő jeleit? A vétkesek nem boldogulnak *semmiben!* 22 Azon a Napon, amikor összegyűjtjük mindnyájukat, így szólunk azokhoz, akik bálványimádók voltak: „Hol vannak most azok, akikről azt állítottátok, hogy ők *Isten* társai?” 23 Nagy zavarodottságukban csak ennyit fognak mondani: „Istenre, mi Urunkra! *Soha* nem voltunk bálványimádók!” 24 Nézd csak meg, hogyan hazudtolják meg önmagukat, és hogyan tűnt tova tőlük mindaz, amit kitaláltak! 25 *Proféta!* *Vannak azonban olyanok is köztük, akik meghallgatnak téged, de Mi fátylakat borítottunk a szívükre, és a fülükbe süketéget tettünk, úgyhogy nem értik meg ennek a Koránnak az üzenetét. Az ilyen emberek láthatnak bármilyen jelet, nem hisznek benne!* Amikor odajönnek hozzád, hogy vitába szálljanak veled, a hitetlenek *ezt* mondják: „Ezek a régi tanmesék!” 26 Ők azok, akik visszatartanak másokat attól, *hogy meghallgassák a Koránt, ők maguk pedig* arrébb mennek. *De ezzel* csupán önmagukat viszik pusztulásba, miközben észre sem veszik. 27 Bárcsak látnád, amikor a Tűz elé állítják őket, ahol a *hitetlenek majd ezt* mondják: „Bárcsak visszavinnének bennünket! Többé nem mondanánk hazugságnak Urunk jeleit, és a hívők közé tartoznánk!” 28 Most nyilvánvalóvá váltak számukra azok a *tettek, amiket* korábban titkoltak. *De ha visszavinnék őket az evilági életbe, akkor visszatérnének ahhoz, amit korábban megtiltottak a számukra. Hisz hazugok mind!* 29 Azt mondják: „Az evilági életünk *létezik* csupán, és nem támasztanak fel bennünket.” 30 Bárcsak látnád, amikor az Uruk elé állítják őket. Ő akkor így szól: „Talán *ez itt most* nem az Igazság *maga?*”, *mire azt* mondják *majd:* „De igen! Urunkra!” Ekkor Ő így fog szólni: „Ízleljétek meg most a büntetést, amiért hitetlenek voltatok.” 31 Azok lesznek az elveszettek, akik hazugságnak mondták a találkozást Urukkal. De amikor hirtelenjében *üt* az Óra felettük, *ezt* mondják: „Mennyire sajnáljuk, hogy nem figyeltünk oda a *figyelmeztetésre!*” A terheiket a hátukon viszik majd. Rettenetes terhek lesznek ezek! 32 Az evilági élet csupán játék és szórakozás! A lakóhely a túlvilágon jobb lesz azoknak, akik *istenfélők voltak.* Nem használjátok az eszeteket? 33 *Proféta!* Jól tudjuk, hogy bánt téged, amit beszélnek. *De nem te vagy az, akit hazugsággal vádolhatnak, hanem ők maguk* a vétkesek, akik tagadják Isten jeleit. 34 *Tudd meg, már előtted hazugsággal vádolták meg a küldötteket. A küldöttek* azonban türelemmel viselték el *ezt, és az üldöztetést is.* Mindaddig, amíg megérkezett hozzájuk a Mi segítségünk. Senki sem képes megváltoztatni Isten szavait! *De hisz*

már kaptál híreket a *korábbi* küldöttekről. 35 Ha nehezen viseled el, hogy a hitetlenek elfordulnak az *üzenet*től, akkor keress egy járatot le a földre vagy egy létrát fel az égbe, ha képes vagy rá, és hozzá nekik egy jelet. Ha Isten úgy akarná, akkor mindannyiukat a helyes útra vezetné. Ne tartozz a tudatlanok közé! 36 Csak azok adnak választ, akik hallanak is. A halottakat Isten fel fogja támasztani, és *Ő*hozza viszik majd vissza mindnyájukat. 37 Azt mondják majd: „Miért nem küldött le rá egy jelet az Ura?” Mondd: „Istennek hatalmában áll, hogy leküldjön egy jelet.” De a legtöbben közülük nem tudják ezt. 38 Minden állatnak, *amelyik lábakon jár a földön*, és minden madárnak, *amelyik szárnyával repül*, közösségei vannak, akárcsak nektek. Semmit sem hagytunk ki a Könyvből. Urukhoz gyűjtik majd össze *mindannyiukat*. 39 Akik hazugságnak mondják a jeleinket, azok süketek, némák és a *legmélyebb* sötétségekben vannak. Isten azt visz tévútra, akit *Ő* akar! Ha *pedig Ő* úgy akarja, akkor az egyenes útra visz bárkit. 40 Mondd: „Mit gondoltok? Ha Isten büntetése lesújt rátok, vagy az Óra *üt* felettetek, *talán bizony valaki* mást fogtok szólítani, mint az Istent? Ha *valóban* igazat mondotok! 41 Bizony nem! *Ő*t fogjátok hívni, és akkor *Isten*, ha úgy akarja, elhárítja felőletek a bajt, ami miatt szólítottatok. *Ti pedig azon nyomban* meg fogtok feledkezni *mindarról*, amit *Ő*hozza társítottatok.” 42 *Próféta!* Már előtted *is* küldtünk *küldötteket* a *különféle* közösségekhez, és szükséggel és szenvedéssel sújtottunk le rájuk azért, hogy alázatosak legyenek. 43 Miért nem lettek alázatosak akkor, amikor a csapásunk *hatalmas erővel* lesújtott rájuk? A szívük megkeményedett, és a Sátán csábítóvá tette számukra korábbi cselekedeteiket. 44 Amikor elfeledtek arról, amivel figyelmeztették őket, akkor kinyitottuk számukra a kapukat minden dologhoz. Amikor örömeiket lelték abban, amit kaptak, akkor hirtelen megragadtuk őket, és ettől teljesen kétségbeestek. 45 *Ezen a módon aztán* a vétkesek utolsó maradványát is elpusztították. Dicsőség Istennek, a Világok Urának! 46 *Próféta!* Mondd: „Mit gondoltok? Ha az Isten elvenné tőletek a szemetek világát és lepecsételné a szíveteket, *akkor* Istenen kívül melyik isten tudná visszaadni ezt nektek?” Nézd csak meg! Mennyiféleképpen mutatjuk meg nekik a jeleinket, de mégis elfordulnak. 47 Mondd: „Mit gondoltok? Ha Isten büntetése hirtelen vagy nyíltan lesújt rátok, kit pusztítanak el azokon kívül, akik vétkeztek?” 48 A küldötteket csupán azért küldjük, hogy örömhírt hozzanak és figyelmeztessenek. Azoknak, akik hisznek és jól tesznek, nincs mitől félniük, és bús-

lakodni sem fognak. 49 Akik viszont hazugságnak mondják a jeleinket, azokra lesújt a büntetés, mert újra meg újra bünt követtek el. 50 Mondd: „Nem mondom azt nektek, hogy Isten *minden kincse* a birtokomban van, és *azt sem állítom*, hogy ismerem az Isten minden láthatatlan *titkát*. Azt sem mondom nektek, hogy én egy angyal lennék. Azt követem csupán, amit kinyilatkoztattak a számomra.” Mondd: „Talán a vak és a látó egyformák lennének? Nem akartok elgondolkozni ezen?” 51 Figyelmeztess *ezzel a Koránnal mindazokat*, akik félnek attól, hogy összegyűjtik őket Urukhoz azért, hogy *istenfélők* legyenek, hisz Őrajta kívül nincs se pártfogójuk, se szószólójuk! 52 Ne úzd el azokat, akik reggelente és esténként Urukot szólítják, miközben az Ő Arcát keresik. Nem a te dolgod, hogy felelősségre vond őket, és nem az ő dolguk az, hogy bármiben felelősségre vonjanak téged. Ha elűznéd a *hívőket*, akkor te is a vétkesek közé tartoznál. 53 Néhányukat próbára tettük a többiek által, hogy ezt mondják: „*Talán bizony közülünk ők azok*, akiket Isten előnyben részesített?” Talán bizony nem Isten az, aki a legjobban tudja, hogy kik a hálásak? 54 *Próféta!* Amikor azok, akik hisznek a jeleinkben, odajönnek hozzád, mondd ezt: „Béke legyen veletek!” Uratok előírta magának a könyörületeséget. Ha közületek bárki tudatlanságból rosszat cselekszik, de ezután *megbánással Isten felé fordul* és javulást mutat, akkor *Isten megbocsátó és megkönyörülő lesz*. 55 Így magyarázzuk meg részletesen a jeleinket, hogy a bűnösök útja világosan *látszódjon* mindenkinek. 56 Mondd: „Megtiltották nekem, hogy azokat imádjam, akiket ti Isten helyett szólítottok.” Mondd: „Nem követem a *hiú vágyaitokat*. Máskülönből eltévelyednék, és nem azok közé tartoznék, akik követik az útmutatást.” 57 Mondd: „Uram világos bizonyítéka az enyém, de ti hazugságnak mondjátok ezt. Nincs a birtokomban az, amit siettetni akartok. A döntés egyedül Istené. Ő mondja el az Igazságot. Ő a legjobb Döntőbíró.” 58 Mondd: „Ha hatalmam lenne a felett, amit siettetni szeretnétek, akkor az ügy köztem és köztetek már rég el lenne döntve.” Isten jó tud mindent a vétkesekről. 59 *Istené a láthatatlan titkok kulcsai*. Őrajta kívül senki sem tud róluk. Ő az, aki tudja, mi van a száraz földön, és mi van a tengerben. Egyetlen *falevél* se hullik le anélkül, hogy Ő ne tudna róla, és egyetlen *vetőmag* sincs a föld sötét *mélyében*, és nincs se nedves, se száraz dolog, ami ne állna egy Könyvben, ami mindent megmagyaráz. 60 Ő az, aki elszólítja a *lelketeket* éjszakánként, és tudja, hogy mit tettetek nappal. Ő az, aki ébrenlétet ad nektek napközben a *sorsotok*

beteljesedésének időpontjáig. Akkor Őhöz tértetek vissza mindannyian, és Ő elmondja nektek, hogy *korábban* mit tettetek. 61 Ő az, akinek teljes hatalma van a szolgálái felett, és Ő az, aki *védőangyalokat* küld le rátok, hogy amikor a halál megérkezik közületek bárkihez, akkor a Mi követünk elvigyék a *lelkét*, mert hisz ők azok, akik soha nem hagynak figyelmen kívül egyetlen dogot sem. 62 Akkor mindannyiukat visszaviszik az Istenhez, a valódi uralkodójukhoz. Istené az ítékezés. Ő a leggyorsabb Elszá-moltató. 63 *Próféta!* Mondd: „Ki ment meg benneteket a szárazföld és a tenger sötét *mélysegeiből*, amikor alázattal és titokban Őt szólítottátok?, *majd ezt mondjátok:* »Ha az Isten egyszer innen megment bennünket, hálásak leszünk.«” 64 Mondd: „Isten megment benneteket ebből és minden bajból, de *ti továbbra is másokat* társítotok Őhöz.” 65 Mondd: „Ő az, akinek hatalma van rátok küldeni a büntetést fentről és a lábatok alól. Vagy darabokra szedni benneteket, és elszenvetetni veletek mások erőszakos tetteit.” Nézd csak *meg jól*, hogyan magyarázzuk meg különféle módon a jeleinket. Talán megértitek ezt. 66 Bár a néped hazugságnak mondja, az Igazság ez maga. Mondd: „Nem vagyok a *védelmezőtök*. 67 Minden hír *beigazolódik*. Majd még megtudjátok.” 68 Ha olyanokat látsz, akik *gúnnyal* beszélnek a jeleinkről, akkor fordulj el tőlük mindaddig, amíg nem beszélnek másról. Ha pedig a Sátán elfeledteti veled ezt, akkor – ha emlékeztetnek rá! – ne ülj le újra *olyanokkal*, akik *ilyen módon is* vétkeztek. 69 Az *istenfélőket* nem kell felelősségre vonni ezért. Ez csupán egy figyelmeztetés a számukra, hogy *istenfélők* legyenek. 70 Hagyd magukra azokat, akik *pusztán* játéknak és szórakozásnak teszik meg a vallásukat, és akiket elkápráztat az *evilági élet* káprázata. Emlékeztess őket a *Koránnal*, hogy minden lélek *felelősségre* lesz vonva azért, amit *korábban* szerzett magának. Ott és akkor nem lesz Istenen kívül se *védelmezője*, se *szószólója*. Bármekkora *váltásdíjat* fizetne is, nem fogadják majd el tőle. Ők azok, akik *felelősségre* lesznek vonva azért, amit tettek. Forró vizet fognak inni és *fájdalmas büntetés* sújt le rájuk, mert *hitetlenek* voltak. 71 Mondd: „*Talán bizony* szólítsunk Isten helyett valamit, ami se hasznunkra, se kárunkra nincs? Vagy miután Isten a helyes útra vezérelt bennünket, forduljunk sarkon, mint azok, akiket az *ördögök* kicsaltak *egy elhagyatott helyre*, és aki ott áll *tanácstalanul*, bár *hívó* társai az útmutatás irányába hívják, és ezt mondják: »*Gyere ide hozzánk!*«” Mondd: „Isten útmutatása az *egyedül igaz* útmutatás! Azt parancsolták nekünk, hogy vessük alá magunkat

a Világok Urának, 72 és azt is, hogy végezzük el az imát és féljünk Istentől.” Ő az, akihez összegyűjtenek benneteket. 73 Ő teremtette az egeket és a földet, az Igazság szerint. Azon a Napon, amikor így szól az Isten: „Légy!”, akkor mindaz meglesz. Az Ő szava az Igazság. Övé lesz a legfőbb hatalom azon a Napon, amikor megfűjják a trombitákat. Ő az, aki mindent a legjobban tud, mind a láthatatlanról, mind a láthatóról. Ő a Bölcs, a Mindentudó. 74 Emlékezz vissza arra, amikor Ábrahám azt mondta az apjának, Azarnak: „Bálványokat teszel meg isteneknek? Úgy látom, hogy te és a néped is nyilvánvaló tévelygésben vagytok.” 75 Így mutattuk meg Ábrahámnak az eget és a föld birodalmát, hogy egyike legyen a szilárdan hívőknek. 76 Amikor az éjszaka körbeölelte Ábrahámot, és egy csillagot látott, azt mondta: „Ez az én Uram!” Amikor a csillag eltűnt, akkor azt mondta: „Nem szeretem azokat, akik eltűnnek.” 77 Amikor látta a holdat felemelkedni, azt mondta: „Ez az én Uram!” Amikor eltűnt, akkor pedig azt mondta: „Ha az én Uram nem vezet engem a helyes útra, akkor a tévelygők közé fogok tartozni.” 78 Amikor látta a napot felkelni, azt mondta: „Ez az én Uram! Ez még nagyobb!” Amikor eltűnt, akkor azt mondta: „Népem! Ártatlan vagyok mindabban, amit ti Istenhez társítotok. 79 Afelé fordítottam az arcomat, aki az egeket és a földet megalkotta. A tiszta egyistenhit követőjeként teszem ezt, és nem tartozom a bálványimádók közé.” 80 A népe vitába szállt vele, mire Ábrahám ezt mondta: „Vitatkozni akartok velem Istenről, amikor Ő vezérelt engem. Nem félek attól, amit ti Őhöz társítotok. Hacsak Uram nem akar valamit, az nem történik meg. Az én Uram minden dolgot körbeölel a tudásával. Nem gondolkoztok el ezen? 81 Miért kéne félnem attól, amit Őhöz társítotok? Miért nem félték ti, amikor dolgokat társítotok Őhöz, amihez nem küldött le számotokra semmiféle felhatalmazást? Melyik két csoportnak van inkább joga arra, hogy biztonságban érezze magát? Mondjátok meg, ha tudjátok!” 82 Akiknek van hitük, és a hitüket nem borítják be rossz cselekedetekkel, azoknak biztonságban lesz részük, mert hisz űk azok, akiket a helyes útra vezérelnek. 83 Ez volt az érvünk, amit eljuttattunk Ábrahámnak a vitában a népe ellen. Mert akit úgy akarunk, azt Mi rangfokozatokkal felemelünk. Isten bölcs és mindentudó! 84 Később megajándékoztuk Izsákkal és Jakabbal, és mindkettőjüket a helyes útra vezettük, ahogy Noé korábban a helyes útra vezettük, és az utódai közül Dávidot, Salamont, Jóbót, Józsefet, Mózeset és Áront is

a helyes útra vezettük. Így jutalmazzuk meg azokat, akik jót tesznek: 85 Zakariás, János, Jézus és Éliás *valóban* az igazak közé tartoztak *mindannyian*. 86 Valamint Ismael, Elísa, Jónás és Lót is. Mindannyiukat előnyben részesítettünk a Világok Lakói előtt. 87 Valamint néhányat apáik, utódaik és testvéreik közül. Őket választottuk, és őket vezettük az egyenes útra. 88 Ez Isten útmutatása. Isten azokat a szolgálait vezeti a helyes útra, akiket Ő akar. Ha pedig ezek *más isteneket* társítottak volna Őmellé, akkor a korábbi tetteik is értéktelenné váltak volna. 89 Ők azok, akiknek a Könyvet, a bölcsességet és a prófétaságot adtuk. Ha megtagadják *ezt*, akkor majd Mi olyan emberekre bízunk *ezt*, akik nem tagadják meg. 90 *Próféta!* Ők azok, akiket Isten a *helyes útra* vezérelt. Ezért az ő útmutatásukat kövesd. Mondd: „Nem kérek ezért fizetséget tőletek. Ez csupán egy figyelmeztetés *minden embernek*.” 91 Nem mérték fel Isten igazi erejét, amikor azt mondták: „Isten nem küldött le semmit egy *halandó embernek*.” Mondd: „Ki küldte le akkor a Könyvet, amit Mózes fénynek és útmutatásnak hozott el az embereknek, és amelyekből ti papiruszlapokat készítették – amikből néhányat nyíltan megmutattok, de sokat titokban tartotok? Olyan dolgokra tanítottak meg benneteket, amiket sem ti, sem az apáitok nem tudtak.” Mondd: „Isten *küldte le ezeket!*” Ezután hagyj meg őket, hogy eljátszadozzanak hiú beszédükben. 92 Ez egy áldott Könyv, amit alá küldtünk, és ami megerősíti azt, ami már előtte megvolt, azért, hogy figyelmeztess a Városok Anyját és a környékét. Akik hisznek a túlvilágban, azok *valóban* hisznek ebben a *Könyvben* is, és betartják az imájukat. 93 Ki vétkesebb annál, mint aki Isten ellen *egy hatalmas* hazugságot talál ki, és azt mondja: „Egy kinyilatkoztatást kaptam!”, miközben nem kapott semmiféle kinyilatkoztatást, és *hozzáteszi*: „Ugyanazt fogom alá küldeni, amit Isten alá küldött.”? Bárcsak láthatnád a vétkeseket a haláltusájukban, amikor az angyalok kinyújtják a kezüket *feléjük*, és *ezt mondják nekik*: „Adjátok ki a lelkeiteket. Ma megalázó büntetést kaptok viszonzásul azért, amiért Isten ellen újra meg újra más mondatokat, mint ami az Igazság, és fennhéjázóan viselkedtetek az Ő jeleivel szemben!” 94 *Isten így szól majd*: „Most egyesével jöttetek ide élénk, ahogy megteremtettünk benneteket, és hátrahagytátok *mindazt*, amit átadtunk nektek. Nem látjuk a pártfogóitokat sem, hogy *most itt* lennének veletek: *azokat a hamis isteneket*, akikről azt állítottátok, hogy a ti résztársaitok, és magának az Istennek a társai lennének. A kötelék el van vágva köztük és

köztetek. *Mostanra tovatúnt mindaz töletek, amire újra meg újra hivatkoz-
tatok.*" 95 Isten az, aki a magvakat és a magokat megrepeszti. Ő hozza elő
az élő a holtból, és a holtat az élőből. Ilyen az Isten! De milyen könnyen
hagyjátok elfordítani magatokat! 96 Ő a hajnalhasadás kibontakoztatója.
Ő tette az éjszakát nyugvóhelynek. Ő tette meg a holdat és a napot pontos
időszámításnak. Ez az Ő döntése. Ő a Mindenható, a Mindentudó. 97 Ő
az, aki megalkotta számotokra a csillagokat, hogy a sötétségekben vezes-
senek benneteket, akár a szárazföldön, akár a tengeren. Mert Mi részletesen
megmagyarázzuk a jeleinket mindazoknak, akik megértik ezeket! 98 Ő az,
aki először alkotott meg benneteket egyetlen lélekből. Ő az, aki lakóhelyet
ad nektek ezen a világon, és nyugvóhelyet halálotok után. Mert Mi részlete-
sen magyarázzuk a jeleinket mindazoknak, akik megértik ezeket! 99 Ő
az, aki vizet küld le az égből. Ezzel mindenféle növényt sarjasztunk, és
zöld színű rügyeket hozunk elő belőlük, amiből egymás felett sorakozó
magokat hozunk elő. A pálmák virágaiból lelógó datolyafürtök keletkez-
nek, a Mi segítségünkkel kertek jönnek létre szőlőtőkékkel, olajfák és gránát-
almafák nőnek, amik hasonlóak egymáshoz, és mégsem hasonlóak. Nézd
meg a gyümölcsöket, ahogy megérnek. Ebben bizony jelek vannak mind-
azoknak, akik hisznek! 100 Vannak, akik Isten mellé társakat helyeztek:
a dzsinneket. Holott Ő teremtette ezeket is. Fiakat és lányokat találtak ki
neki, minden valós tudás nélkül. Dicsőség Őneki! Ő felette áll mindannak,
amivel leírják! 101 Ő az egek és a föld megalkotója! Hogyan lehetne gyereke,
ha nincs felesége? Ő az, aki mindent maga teremtett és Ő az, aki minden-
ről jól tud mindent. 102 Ez az Isten, a ti Uratok! Nincs isten Őrajta kívül.
Ő minden dolog teremtője. Őt szolgáljátok! Ő minden dolog védelmezője.
103 A pillantások nem érik el Őt. De Ő eléri a pillantásokat. Ő a Gyengéd,
a Mindentudó. 104 Nyilvánvaló bizonyítékok érkeztek hozzátok Uratok-
tól. Aki lát, saját magáért tesz így, aki vak, önmaga kárára teszi ezt. Mondd:
„Nem vagyok az őrzőtök.” 105 Próféta! Így magyarázzuk meg részletesen
a jeleinket, bár a hitetlenek ezt fogják mondani neked: „Bizony jól kitanul-
tad a dolgokat!” De csupán azért tesszük ezt, hogy világossá tegyük a Mi jele-
inket azok számára, akiknek valós tudása van! 106 Azt kövesd, amit Urad
kinyilatkoztatott a számodra. Nincs isten Őrajta kívül. Fordulj el a bál-
ványimádóktól! 107 Ha Isten úgy akarta volna, nem lettek volna bálvány-
imádók. Tudd meg, hogy nem tettünk meg téged sem az őrzőjüknek, sem
a pártfogójuknak. 108 Hívők! Ne becsméreljétek azokat, akik Isten mellett

más isteneket szólítanak, nehogy *tudatlan* ellenségességükben Istent *kezdjék* el becsmérelni. Minden közösségnek csábítóvá tettük a saját cselekedeteit. De végül Urukhoz fognak visszatérni *mindannyian*, és Ő mindent elmond majd nekik, amit korábban tettek. 109 A legerősebb esküjükkal megesküsznek Istenre, hogy ha egy *csodás* jel érkezne hozzájuk, akkor biztosan hinnének benne. *Próféta!* Mondd *ezt nekik*: „A jelek egyedül Istennél vannak.” *Hívők!* Honnan is tudhatnátok azt, hogy ha valóban megérkeznek hozzájuk a jelek, akkor valóban hisznek, vagy akkor sem hisznek? 110 Mi majd elfordítjuk a szívüket és a pillantásukat – ugyanúgy, ahogy az első alkalommal nem hittek –, és hagyjuk őket, hogy vakon tovább bolyongjanak *megátalkodottan* *konok* ellenkezésükben. 111 Ha leküldenénk hozzájuk az angyalokat, és a halottak beszélnének hozzájuk, és minden dolgot összegyűjtenénk a szemük előtt, még akkor sem hinnének, hacsak Isten *nem akarja úgy*. De legtöbben közülük *tudatlanok*. 112 Minden prófétához rendeltünk egy ellenséget: ördögi embereket és ördögi dzsinneket. Az egyik csillogó szavakat mond a másiknak, hogy megtévsze. Ha Urad úgy akarta volna, akkor nem tették volna ezt. *Próféta!* Hagyd magukra őket *mindazzal*, amit kitaláltak. 113 *Azért van ez így*, hogy azoknak a szíve, akik nem hisznek a túlvilágban, a megtévesztés felé vonzódjon, és hogy *az ilyen emberek* tetszésüket leljék abban, amire vágnak, és azt is tegyék, *amire vágnak*. 114 *Mondd*: „*Talán bizony keressek magamnak más döntőbíró*t, mint Istent, amikor Ő az, aki a Könyvet – részletesen megmagyarázva – *leküldte nektek?*” *Próféta!* Akiknek a Könyvet eljuttattuk, azok jól tudják, hogy ezt a *Koránt* Urad küldte le az Igazsággal. Ne légy a kételkedők egyike! 115 Urad Szava beteljesedett – igazsággal és igazságossággal. Senki sem tudja megváltoztatni a szavait. Ő hall és tud mindent! 116 Ha azokat követnéd, akik többségben vannak a földön, akkor bizony *letérítenének téged* az Isten útjáról. Azok *az emberek* csupán elképzeléseket követnek és találgatásokba *esnek*. 117 Urad tudja a legjobban, hogy ki tévelyeg el az Ő útjáról, és Ő tudja azt is, hogy kik azok, akik követik az útmutatást. 118 *Hívők!* Egyetek azoknak az *állatoknak a húsából*, amelyek felett Isten nevét kimondták, ha hisztek az Ő jeleiben. 119 Miért ne ennétek abból a *levágott állatból*, ami felett kimondták Isten nevét, hisz Ő *részletesen* megmagyarázta nektek, *hogy mi az*, amit megtiltott számotokra, hacsak *az éhség* nem kényszerít. Sokan a vágyaik miatt visznek tévútra másokat, anélkül, hogy *valóban* tudnának erről. De

Urad jól tudja, kik azok, akik áthágják a *parancsait*. 120 Kerüljétek a bűnöket, akár láthatóak, akár láthatatlanok. Akik bűnt követnek el, azoknak *még* visszafizetik *mindazt*, amit korábban tettek. 121 Ne egyetek semmiből, ami felett nem mondták ki Isten nevét, mert ez bűn. Az ördögök arra biztatják a követőiket, hogy szálljanak vitába veletek. Ha engedelmeskedtek nekik, akkor ti is bálványimádókká váltok. 122 *Talán bizony* az, aki meghalt és újra életre keltettük, és akinek fényt adtunk, hogy ebben járhasson-kelhessen az emberek közt, egyforma lenne azzal, aki a sötétben *tapogatózik*, és *nem találja a kiutat* belőle? A hitetlenek számára így *tűntek* csábítóknak a korábbi cselekedeteik. 123 Minden városba főbb bajkeverőket helyeztünk, hogy *ármánykodjanak*. De önmaguk ellen *ármánykodnak* csupán, *miközben* észre sem veszik. 124 Ha *bármilyen* jel érkezik hozzájuk, azt mondják: „Nem fogunk hinni mindaddig, amíg nem kapjuk meg ugyanazokat a *jeleket*, amiket Isten küldöttei megkaptak.” Isten tudja a legjobban, hová helyezi el az üzenetét. Azokra, akik gonosz-tetteket követnek el, Isten *színe előtt* megaláztatás és súlyos büntetés sújt le majd azért, mert *ármánykodtak*. 125 Amikor Isten útmutatást akar adni valakinek, akkor *kitágítja szívét az iszlámhoz*. Akit Isten tévútra akar vinni, annak *összeszűkíti és összenyomja a mellkasát*, és *úgy érzi majd magát*, mintha az égbe akarna felugrani. Isten így helyez szörnyű kínokat a hitetlenekre. 126 *Próféta!* Urad útja *valóban* egyenes! A jeleket egyenként megmagyarázzuk mindazoknak, akik elgondolkoznak *ezen*. 127 Uruknál óvek lesz a Béke Háza, és Isten lesz a pártfogójuk *mindazért*, amit *korábban* tettek. 128 Azon a Napon, amikor *Ő* összegyűjti mindannyiukat, *így szól majd*: „Dzsinnek gyülekezete! Sok embert szereztek meg magatoknak!” A *hasonmásaik* az emberek közt *pedig* ezt mondják: „Uruk! Hasznot húztunk egymásból, most pedig elértük a kijelölt időpontot, amit meghatároztál számunkra.” Isten *így szól majd*: „A Tűz lesz a lakóhelyetek, és ott időztök mindörökre, hacsak Isten másként nem akarja.” *Próféta!* Urad bölcs és mindentudó. 129 Az egyik bűnösnek hatalmat adunk a másik felett azért, amit korábban tett. 130 Isten *így folytatja majd*: „Dzsinnek és emberek gyülekezete! *Talán bizony* nem érkeztek hozzátok közületek való küldöttek, hogy az Én jeleimről beszéljenek nektek, és hogy figyelmeztessenek a találkozásra benneteket ezzel a Nappal, *ami itt vár rátok?*” Azt mondják: „Önmagunk ellen tanúskodunk!” Elkápráztatta őket az élet ezen a világon. Most *és itt pedig* önmaguk ellen tanúskodnak, hogy hitet-

lenek voltak. 131 *Ez azért van így*, mert Urad nem pusztítja el igazságtalanul a városokat, miközben a lakói mit sem sejtjenek. 132 Mindenki rangsorolva van a cselekedetei szerint. Urad semmit nem hagy figyelmen kívül *abból*, amit tesznek. 133 Urad az, aki nincs ráutalva senkire. Ő a könyörületesség ura. Ha úgy akarja, eltávolít benneteket, és más embereket tesz a helyetekre, ugyanúgy, ahogy benneteket is mások utódaiból alkotott meg. 134 Amivel megfenyegettek benneteket, biztosan be fog következni, és ti sem tudjátok megakadályozni ezt. 135 *Próféta!* Mondd: „Népem! Cselekedjétek a helyzetetek szerint! Én is így fogok tenni. Akkor megtudjátok majd, hogy kié lesz az utolsó otthon. Akik vétkesek, azoknak bizony nem lesz jó dolguk.” 136 *Azok az emberek* megállapítottak Istennek egy részt mind a termésből, mind a jószágból, holott Ő teremtette ezeket, és ezt mondják: „Ez Istené lesz!” Ezt állítják! *Majd hozzáteszik:* „Ez pedig a bálványainkat illeti meg.” Ami a bálványaik része, az nem érkezik meg Istenhez, és ami Isten része, az nem érkezik meg a bálványaikhoz. Milyen rosszul ítélték meg! 137 A bálványaik *káprázattal* félrevezették a bálványimádókat, hogy öljék meg és pusztítsák el – testileg és lelkileg – a saját gyermekeiket, és tegyék őket zavarodottá a vallásukban. Ha Isten úgy akarta volna, nem tették volna meg ezt. *Próféta!* Hagyd ott mindannyiukat, a kitalált *hitükkel együtt*. 138 Ezt mondják: „Ezek az állatok és ez a természet érinthetetlenek. Senki nem ehet belőle azon kívül, akinek megengedjük.” *Valóban* ezt állítják, hogy vannak *olyan* állatok, amelyeket nem használnak a munkához, és vannak olyanok, amik felett Isten nevét nem mondják ki, *miközben levágják őket*. A *hitetlenek* így egy *újabb* hazugságot eszelnek ki Isten ellen. *De Isten* majd megfizet nekik azért, amit újra meg újra kieszelnek. 139 *Azt is* mondják: „Ami ezeknek az állatoknak a méhében van, az a férfiaknak engedélyezett, a feleségeinknek *pedig* tiltott. De ha halva *születik*, akkor mindenki részesedhet belőle.” Isten bosszút áll majd rajtuk az állításukért. Ő az, aki bölcs, és tud mindent. 140 *Az elveszettek pedig* azok, akik valós tudás hiányában megölik a saját gyermekeiket, és tiltottnak mondják azt, amivel Isten gondoskodott róluk, és eközben hazugságot találnak ki Isten ellen. Ők azok, akik eltévelyedtek, és nem követik az útmutatást. 141 Isten az, aki lugasokkal teli vagy lugasok nélküli kerteket alkot és pálmákat, valamint különféle ízű gabonafajtákat, olaj- és gránátalmafákat, amelyek egymáshoz hasonlóak és egymástól különbözőek. Amikor a *fák meg hozzák a termésüket*, egyetek a gyümölcscekből, és azon

a Napon, amikor leszeditek a *termést*, *fizessétek meg a jogos részt*. Ne legyetek mértéktelenül *pazarlók*. Mert Isten nem szereti a mértéktelen *pazarlókat*. 142 Ő adott nektek jószágot: teherhordó állatokat, és aprójószágot *élelemnek*. Egyetek abból, amivel Isten gondoskodott rólatok, és ne kövessétek a Sátán lábnyomát, hisz ő a ti *esküdt* ellenségetek. 143 Isten nyolc állatot *adott nektek*, négy párban: a juhokból kettőt és a kecskékből kettőt. *Próféta! Kérdezd meg tőlük*: „*Talán Isten megtiltotta a két hímet vagy a két nőtényt, vagy azt, ami a két nőtény méhében van? Mondjátok meg nekem a tudásotok alapján, ha igazat mondotok!*” 144 Isten két tevé és két marhát *is adott nekik*. *Próféta! Kérdezd meg tőlük*: „*Talán Isten megtiltotta a két hímet, a két nőtényt, vagy azt, ami a két nőtény méhében van? Talán ti jelen voltatok, amikor Isten ezt a parancsot adta?*” Ki vétkesebb annál, mint aki hazugságokat talál ki Isten ellen, hogy ezzel más *embereket* – *anélkül, hogy valós tudás lenne a birtokában* – tévútra vigyen? Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeseket! 145 *Próféta! Mondd*: „*Amit kinyilatkoztattak nekem, abban én nem találok semmi olyat, hogy tiltva lenne valami az embereknek, hogy megegyék, hacsak nem döghús, elfolyt vér vagy disznóhús. Ez egy visszataszító dolog, és az is, ha valami mást szólnának, mint az Isten nevét az állat felett, amikor levágják.*” De ha valakit kényszerít *az éhség*, és nem a vágyait *hajszoja* vagy túlkapasokra *vágyik*, *akkor Isten megbocsátó és megkönyörülő*. 146 A zsidóknak megtiltottunk minden állatot, aminek karmai vannak. *Megtiltottuk számukra a marhákból és a juhokból a zsírt*, azon kívül, amit a hátukon hordanak vagy a belükben van, vagy ami a csontjaikra van nőve. Így büntettük meg őket az engedetlenségükért, és Mi az Igazságot mondjuk. 147 *Próféta! Ha a hitetlenek hazugsággal vádolnak meg, mondd ezt nekik*: „*Uratoké a mindent átfogó könyörületesség, de senki sem lesz képes elhárítani a büntetését, ami majd lesújt a bűnösökre.*” 148 A bálványimádók ezt fogják mondani: „*Ha Isten úgy akarta volna, akkor nem társítunk másokat Őhozá, és az apáink sem tettek volna így, és nem tiltottunk volna meg semmit.*” Az elöttük élők – ugyanilyen módon – hazugsággal vádolták meg *a küldötteiket mindaddig*, amíg megízlelték a büntetésünket, ami lesújtott rájuk. *Próféta! Mondd*: „*Talán bizony van olyan tudás a birtokokokban, amit fel tudtok mutatni nekünk? Vagy csupán találgatásokat és elképzeléseket követtek?*” 149 Mondd: „*Istené a meggyőző érv! Ha Isten úgy akarná, a helyes útra vezetne mindnyájatokat.*” 150 Mondd:

„Hozzátok ide a tanúitokat, hogy tanúsítsák: Isten megtiltotta mindezt.” Ha tanúsítják, te akkor se tanúskodj *mellette*, és ne kövesd azoknak a vágyait, akik hazugságnak mondják a jeleinket, nem hisznek a túlvilágban, és másokat egyenrangúnak tesznek meg Urukka. 151 Mondd: „Gyertek ide! Majd elmondom, hogy mit tiltott meg nektek az Uratok. Azt, hogy ne társítsatok mellé másokat, bánjatok jól a szüleitekkel, ne öljétek meg a gyermekeiteket *csupán azért, mert félték attól, hogy elszegényedtek.*” Tudjátok meg, Mi majd gondoskodni fogunk rólatok, és róluk is. *Próféta!* Mondd: „Ne közeledjétek az erkölcstelenséghez, se nyíltan, se titokban, és ne öljétek embert, csak jogosan – mert Isten az emberéletet érinthetetlennek nyilvánította. Isten ezt tette feladatotokká. Talán használjátok az eszeteket! 152 Ne nyúljatok az árva gyerek vagyonához csak a legjobb indíttatással mindaddig, amíg eléri a nagykorúságot. Mérjétek teli mércével és igazságos súllyal.” Egyetlen lélektől sem követelünk meg többet annál, mint amire képes. Mondd: „Ha kimondotok valamit, legyenek igazságosak, még akkor is, ha egy rokonról van szó. Tartsátok be a szövetséget Istennel. Isten ezt írta elő a számotokra azért, hogy elgondolkozzatok rajta.” 153 Ez az Én utam, ami egyenes. Ezt kövessétek! Ne kövessetek más utakat azért, hogy azok az utak ne vezessenek benneteket különböző irányokba Isten útjáról. Mondd: „Ő azt írta elő nektek, hogy istenfélők legyetek.” 154 Ekkor átadtuk Mózesnek a Könyvet, hogy *mindent* teljessé tegyünk, és hogy minden dolgot részletesen megmagyarázzunk, útmutatásként és könyörületességnek. Talán hinni fognak a találkozásban Urukka. 155 Ez egy áldott Könyv, amit leküldtünk. Kövessétek ezt, és legyetek istenfélők. Talán könyörületességre találtok! 156 De a legkevésbé se mondjátok: „A Könyvet előttünk csak két közösségnek küldték le, és semmiféle elképzelésünk sem volt, hogy ők mit tanulmányoztak benne.” 157 Azt se mondjátok: „Ha a Könyvet nekünk küldték volna le *elsőként*, akkor jobb útmutatást kaptunk volna, mint ők.” Most egy világos bizonyíték érkezett Uratoktól, valamint útmutatás és könyörületesség. Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságnak mondja Isten jeleit, és elfordul tőlük? Akik elfordulnak a jeleinktől, azoknak majd még megfizetünk egy hatalmas büntetéssel azért, hogy elfordultak *ezeztől*. 158 Talán bizony arra várnak, hogy az angyalok eljönnek hozzájuk, vagy a te Urad maga jön el, vagy hogy Urad néhány jele érkezik meg? Azon a Napon, amikor Urad néhány jele megérkezik, senkinek sem lesz hasznára a hite, hacsak már korábban nem

hitt, vagy a hitén keresztül nem hajtott végre jó cselekedeteket. *Próféta!* Mondd: „Várjatok csak ki! Mi is kivárunk!” 159 *Próféta!* Akik a vallásukat megosztották és csoportokra váltak, azokkal neked nincs semmi dolgod. Az ügyüket visszaviszik majd Isten *színe elé*. Ő majd elmondja nekik azt, amit korábban tettek. 160 Aki egy jótettel érkezik *Isten színe elé*, az a tízszeresét kapja vissza. Aki egy rossz tettel érkezik, az ugyanennyit kap vissza. Nem követnek el igazságtalanságot velük. 161 Mondd: „Az én Uram engem az egyenes útra vezérelt, egy helyes valláshoz, Ábrahám hitéhez, aki a tiszta egyistenhit *követője volt*, és nem tartozott a bálványimádókhoz.” 162 Mondd: „Az imáim, a *felmutatott* áldozataim, az életem és a halálom Istené, a Világok Uráé. 163 Ő az, akinek nincsenek társai. Ezt parancsolták nekem. Én vagyok az első azok közül, akik alávetik magukat Istennek.” 164 Mondd: „*Talán* keressek magamnak egy másik Urat, mint az Istent, amikor Ő minden dolog Ura?” Minden lélek a maga kárára tesz *rosszat*, és egyetlen *lélek* sem hordozza egy másik *lélek* terhét. Egyszer mindannyian visszatértek majd Uratokhoz, aki elmondja nektek mindazt, amiben összekülönböztetek *egymással*. 165 Ő az, aki egymást követő nemzedékekké tett benneteket a földön, és Ő az, aki néhányatokat a másik fölé helyez a rangsorban, hogy próbára tegyen benneteket azzal, amit juttatott nektek. Urad gyorsan büntet, de megbocsátó és megkönyörülő.

7. szúra

A MAGASLATOK

Mekkai *kinyilatkoztatás*, kétszázhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím Szád. 2 *Próféta!* Egy Könyv ez, amit *kinyilatkoztatásként* leküldtek neked. Ne legyen a szívedben szorongás amiatt, hogy óva intsd vele a hívőket, akiknek figyelmeztetés legyen. 3 Kövessétek azt, amit Uratok leküldött nektek, és ne kövessetek más pártfogókat Őmellette. Milyen keveset gondolkoztok el ezen! 4 Hány várost pusztítottunk már el! A büntetésünk az éjszaka *közepén* vagy a délutáni pihenőidőben lepte meg őket. 5 Csupán *annyi idejük maradt* – amikor a büntetésünk lesújtott rájuk –, hogy ezt kiálthatták: „Mennyi rosszat tettünk!” 6 Bizony úgy lesz!

Akikhez Mi küldöttetek küldtünk, azokat kérdőre fogjuk vonni, és a küldöttetek is kérdőre fogjuk vonni. 7 Elmondjuk majd nekik – pontos tudással – *mindazt, amit korábban tettek*. Mert hisz jól tudunk róluk mindent, mert nem voltunk *soha* távol tőlük. 8 A mérlegelés *alapja* azon a Napon az Igazság lesz. Akiknek a mérlegük serpenyője nehéz lesz, azok boldogulni *fognak*. 9 Akiknek a mérlegük serpenyője könnyű lesz, azok elvesztették a lelküket, mert vétkeztek a jeleinkkel szemben. 10 *Emberek!* Mi telepítettünk le benneteket a földön, és Mi gondoskodtunk rólatok éltető elemekkel rajta. Milyen kevéssé vagytok hálásak érte! 11 Mi teremtettünk meg benneteket, és Mi adtunk formát nektek, majd így szóltunk az angyalokhoz: „Boruljatok le Ádám előtt!” Mindannyian leborultak, Iblisz kivételével. 12 *Isten ezt kérdezte:* „Mi akadályozott meg abban, hogy leborulj, hisz Én megparancsoltam ezt neked?” *Iblisz ezt válaszolta:* „Én jobb vagyok, mint ő. Engem tűzből teremtettél, őt pedig agyagból teremtetted.” 13 *Isten erre így szólt:* „Távozz innen! Itt – a *Paradicsomban* – nincs *jogod arra, hogy fennhéjázóan viselkedj*. Ki innen! *Mostantól* egyike leszel a megvetetteknek!” 14 *Iblisz* azt mondta: „Hagyd, hogy várhassak addig a Napig, amíg feltámasztják őket.” 15 *Isten* így szólt: „Legyen! Várhatsz addig!” 16 *Iblisz* azt mondta: „Azért, mert a rosszba vittél, esküszöm, hogy lesben állva várok rájuk a Te egyenes utad *mentén*, 17 és *odalépek hozzájuk* előlről és hátulról, a jobb és a bal oldalukról. A legtöbbjüket nem találod majd hálásnak.” 18 *Isten* így szólt: „Menj ki innen! Légy utálatos és kitaszított. Bárki kövessen téged közülük, *tudjátok meg*, a Poklot fogom megtölteni mindnyájatokkal.” 19 *Ezután Isten így szólt:* „Ádám! Te és a feleséged lakjatok a *Paradicsomban*. Egyetek a *Kertek gyümölcseiből*, ahol csak akartok. De ne közelítsetek ehhez a fához, máskülönben a vétkesek közt lesztek.” 20 A Sátán *ekkor* sugdolózni kezdett, hogy *ráébrassze* őket a meztelenségükre, ami eddig rejtve volt előttük, és ezt mondta: „A ti Uratok csak azért tiltotta meg nektek ezt a fát, hogy ne legyetek angyalok vagy örökéletűek!” 21 Majd esküdözött *és ezt mondta:* „Őszinte tanácsot adok nektek!” 22 Hazugságokkal elbódította őket. Amikor ettek a fáról, nyilvánvalóvá vált számukra a meztelenségük, és elkezdtek a *Paradicsom fájáról* leveleket *szedni és összefűzni* magukon. Uruk *ekkor rájuk kiáltott:* „Nem megtiltottam nektek azt a fát? Nem megmondtam, hogy a Sátán *az esküdt* ellenségetek?” 23 Azt *válaszolták:* „Urunk! Rosszat tettünk a saját lelkünk ellen! Ha nem bocsátasz meg nekünk, és nem könyörölsz meg

rajtunk, akkor elveszünk.” 24 Isten így szól: „Menjetez innen! Legyetek egymás ellenségei! A földön lesz a lakóhelyetek, és lesz miből megélnetek egy bizonyos ideig.” 25 Isten így szól: „A földön fogtok élni, és itt is fogtok meghalni, és innen – erről a helyről – visznek ki benneteket.” 26 Ádám gyermekei! Ruhákat és díszes köpenyeket is küldtünk le rátok, hogy elta-
karjátok a meztelenségeteket. De az istenfélelem a legjobb ruha. Ez is az Isten csodás jeleihez tartozik, bárcsak elgondolkoznának ezen! 27 Ádám gyermekei! Ne hagyjátok, hogy a Sátán megkísértsen benneteket úgy, ahogy a szüleiteket elűzte a Paradicsomból, azzal, hogy elvette tőlük a ruháikat, hogy meglássák a meztelenségüket. A Sátán és ördögi társai onnan látnak benneteket, ahol ti nem látjátok őket. Az ördögöket azok barátaivá tettük, akik nem látnak. 28 Amikor valami szégyenteljes dolgot tesznek, akkor ezt mondják: „Az apáinknál láttuk ezt, hogy így tesznek. Isten ezt parancsolta meg nekünk.” *Proféta!* Mondd meg nekik: „Isten nem ad parancsot szégyenteljes cselekedetekre. Olyasmit mondotok Isten ellen, amit nem is tudtok?” 29 Mondd: „Az én Uram igazságosságot parancsol, és azt, hogy emeljétek fel az arcotokat minden imahelynél, és Őt szólítsátok, miközben valóban őszinték vagytok a vallásokban Őfelé. Ahogy Isten először megteremtett benneteket, ugyanúgy fogtok újra vis-
szatérni a Feltámadás napján a következő életbe.” 30 Néhányatokat Isten a helyes útra vezérelt, míg másokra közületek igazsággal sújtott le a tévely-
gés, hisz Isten helyett ördögöket fogadtak barátaiknak, miközben azt hitték, hogy a helyes útra vezérelték őket. 31 Ádám gyermekei! Öltözzetek fel megfelelő módon minden imahelynél. Egyetek-igytok, de ne legyetek mértéktelenek. Isten nem szereti a mértékteleneket! 32 *Proféta!* Mondd: „Ki tiltotta meg az ékszereket és az ízletes dolgokat, amivel Isten gondos-
kodott a szolgálóról?” Mondd: „Ezek a dolgok azoknak járnak, akik az evilági életük során hittek. A Feltámadás napján pedig különösen ők lesznek azok, akiknek részük lesz mindezekben.” Mert Mi ezen a módon magyarázzuk meg részletesen a jeleinket mindazoknak, akik megértik ezeket. 33 *Proféta!* Mondd: „Az én Uram megtiltotta a szégyenteljes csele-
kedeteket, akár látható módon, akár titokban történnek, és megtiltott minden bűnt és jogtalan erőszakot, és azt is, hogy Isten mellé bármit társítsatok, amire Ő nem küldött le felhatalmazást, és azt is, hogy Istenről olyasmit mondjatok, amiről nem tudtok semmit.” 34 Minden közösségnek van egy kijelölt időpontja. Amikor elérkezik az időpontjuk, akkor egy órával sem

tudják se meggyorsítani, se késleltetni ezt. 35 Ádám gyermekei! Amikor küldöttek érkeznek hozzátok, akik közületek valók, hogy elmondják nektek a verseimet, akkor az istenfélőknek és azoknak, akik helyesen élnek, nem kell majd sem félniük, sem búslakodniuk. 36 De akik hazugságnak mondják a jeleinket, és fennhéjázóan viselkednek, azok a Pokol Tüzeiben lesznek egymás társai, és abban *égnek majd* mindörökre. 37 Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságokat talál ki Isten ellen, és hazugságnak mondja Isten jeleit? *Az ilyen emberek* – a Könyv szerint – majd megkapják a nekik járó részt *ezen a világon!* Amikor *pedig az angyalaink* megérkeznek, hogy elszólítsák őket *erről a világról*, azt mondják: „Hol vannak *most* azok, akiket Isten mellett szoktatok szólítani?”, *mire* ők ezt mondják: „*Bizony mind* tovatűntek tőlünk!” Ezzel *valóban* önmaguk ellen tanúskodnak, hogy hitetlenek voltak. 38 Isten *így* szól majd: „Lépjete be a Tűzbe, a dzsinnek és az emberek csoportjai közé, akik már előttek beléptek *ide*.” Akárhányszor egy *ilyen* csoport belép a Tűzbe, elátkozza a hozzá hasonlókat. Amikor mindannyian utolérték egymást, akkor az utolsó ezt mondja az elsőről: „Urunk! Ezek *az emberek* vittek tévútra bennünket. Sújts le rájuk kétszeres büntetéssel *itt* a Tűzben!” Isten *azonban* így szól: „Mindannyian kétszeres büntetést kaptok, bár ti *még* nem tudjátok ezt.” 39 Az első ezt mondja az utolsóknak: „Semmivel sem voltatok jobbak nálunk! Ízleljétek meg a Pokol büntetését *azért*, amit korábban tettetek.” 40 Akik hazugságnak mondják a jeleinket és fennhéjázóan viselkednek a jeleinkkel *szemben*, azoknak nem tárják ki az ég kapuit, és addig nem lépnek be a Paradicsomba, amíg egy teve át nem megy a tű fövén. Mi *így* fizetünk meg a bűnösöknek! 41 A Pokol lesz a szálláshelyük, és rétegkben *zárulnak össze felettük a lángnyelvek*. Mi *így* büntetjük meg a vétkeseket! 42 De akik hisznek Istenben és jót tesznek az *evilági életükben* – hisz csak annyit követelünk meg mindenkitől, amennyire képes! –, azok a Paradicsomban lesznek egymás társai, és *ott* időznek majd mindörökre. 43 *Itt valóban* minden rossz érzést eltávolítunk a szívükből, és patakok csörgedeznek a lábuk alatt. Ezt mondják majd: „Dicsőség Istennek, aki *ide* vezérelt bennünket! Soha nem találtuk volna meg a helyes utat *ide*, ha Isten nem vezérelt volna bennünket. Urunk küldöttei valóban az Igazságot hozták el!” Akkor majd odakiáltanak nekik: „Ez itt a Paradicsom! Örökölt kaptátok *mindazért*, amit *korábban* tettetek.” 44 Azok, akik a Paradicsomban egymás társai, *így* kiáltanak majd a Tűzben égőkhoz: „Igaznak

találtuk, amit Urunk ígért. Ti is igaznak találtátok azt, amit Uratok ígért?” Azt mondják majd: „Igen!” Akkor valaki ezt kiáltja: „Isten átka szálljon a bűnösökre, 45 akik letérítettek másokat Isten útjáról, és szívesen elferdítenék az egyenes utat, és tagadják a túlvilágot.” 46 Egy válaszfal van a két csoport közt, amelyek magaslatok. Olyan emberek állnak itt ezeken, akik minden csoportot felismernek a jeleiről. Akik a Paradicsomban egymás társai, azoknak ezt kiáltják oda: „Béke legyen veletek!” Ezek az emberek nem léptek még be a Paradicsomba, de reménykednek benne. 47 Amikor a pillantásuk a Tűz társaira esik, azt mondják: „Urunk! Ne tégy minket a vétkesekhez!” 48 Akik a magaslatokon állnak egymás társaiként, odakiáltanak azoknak az embereknek, akiket felismernek a jeleikről, és ezt mondják: „Nem volt a hasznokra semmiben, hogy vagyont és pártfogókat gyűjtöttetek, és az sem volt hasznokra, hogy fennhéjázóan viselkedtetek. 49 Talán bizony ők lennének azok, akikre azt mondtátok, hogy Isten soha sem könyörül meg rajtuk?” (-): „Lépjetek be a Paradicsomba. Nem kell sem félnetek, sem búslakodnotok.” 50 Akik a Tűzben egymás társai, azok ezt mondják majd azoknak, akik a Paradicsomban egymás társai: „Öntetek le ránk egy kis vizet, vagy abból, amivel Isten gondoskodott rólatok!” Ők pedig ezt mondják: „Isten megtiltotta mindkettőt a hitetleneknek. 51 Azoknak, akik a vallásukat szórakozásra és játéokra használták, és akiket elcsábított az élet ezen a világon.” A mai napon azonban Mi is ugyanúgy elfeledkezünk óróluk, ahogy ők elfeledkeztek a találkozásról ezzel a nappal, és ahogy korábban hazugságnak mondták a jeleinket. 52 Egy Könyvet hoztunk el nekik, amit részletesen megmagyaráztunk útmutatásként és könyörületességként az olyan embereknek, akik hisznek. 53 Talán valami mást várnak el, mint ennek beteljesülését? Azon a Napon, amikor beteljesül, akkor mindazok, akik elfeledkeztek erről, ezt mondják majd: „Urunk küldöttei az Igazsággal jöttek el! Van itt olyan szószóló, aki közbenjárna az érdekünkben? Vagy visszavinnének bennünket az evilági életbe, hogy másképp cselekedhessünk, mint ahogy cselekedtünk?” Mivel a saját lelküket vesztették el, tovatűntek tőlük azok a bálványok, amiket kitaláltak. 54 A ti Uratok Isten, aki az eget és a földet Hat Nap alatt megteremtette, majd trónra emelkedett. Ő az, aki a nappalt elfedi az éjszakával, amelyik siet utána. Ő teremtette a napot, a holdat és a csillagokat, amelyek engedelmeskednek a parancsának. Hisz egyedül Istené a teremtés és a parancs. Áldott legyen Isten, a Világok Ura!

55 Szólítsátok Uratokat alázattal és magatokban szerényen. Isten nem szereti az áthágókat. 56 Ne keverjétek bajt a földön, miután rendet teremtettek rajta. Szólítsátok félelemmel és reményekkel telve az Istent. Isten könyörületessége mindig ott van a jórahalók közelében. 57 Ő az, aki a szeleket előreküldi, hogy örömhírt hozzanak a könyörületessége előtt. Amikor a súlyos felhőket odahajítják, akkor Mi egy kiszáradt földhöz irányítjuk ezeket, és vizet küldünk le velük, amivel mindenféle gyümölcsöt érlelünk. Ugyanúgy, ahogy Mi a halottakat is újra életre keltjük. Talán elgondolkoztok ezen! 58 A gazdag földből a növényzet bőségesen burjánzik Ura engedelmeivel, de abból a földből, ami rossz, csak nehézkesen kel ki egyetlen növény is. Ezért a legkülönbözőbb módon mutatjuk meg a jeleinket azoknak, akik hálásak mindezért. 59 Elküldtük Noét a népéhez. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs más isten nektek Őrajta kívül! Féltetek benneteket egy borzalmas Nap büntetésétől!” 60 Népének előkelői azonban ezt mondták: „Látjuk, hogy nyilvánvaló tévelygésben vagy!”, 61 amire Noé azt válaszolta: „Semmiféle tévelygés nincs bennem! A Világok Urának küldötte vagyok.” 62 Uram üzeneteit hozom meg nektek, és jó tanácsokkal látlak el benneteket. Én olyan dolgokat tudok Istentől, amiket ti nem tudtok. 63 Talán elcsodálkoztok azon, hogy Uratoktól egy üzenet érkezett hozzátok, amit egy közületek való halandó ember hozott el, hogy figyelmeztessen benneteket arra, hogy istenfélők legyetek? Talán még könyörületességben részesültök!” 64 De a népe hazugsággal vádolta meg Noét. Mi azonban megmentettük őt, és azokat is, akik vele voltak a Bárnán, és vízbe fullasztottuk azokat, akik hazugságnak mondták a jeleinket. Mert vakok voltak! 65 Ád népéhez Húdot, a testvérüket küldtük. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs más isten számotokra Őrajta kívül. Nem akartok istenfélők lenni?” 66 De népének hitetlen előkelői ezt mondták: „Látjuk, hogy áldozatul estél az ostobaságnak, és úgy gondoljuk, hogy hazudsz.” 67 Noé azt mondta: „Népem! Nincs a közelemben semmiféle bolondság! Ellenkezőleg! Egy küldött vagyok a Világok Urától. 68 Uram üzeneteit adom át nektek, és őszinte tanácsadó vagyok. 69 Talán elcsodálkoztok azon, hogy üzenet érkezett a számotokra Uratoktól, amit közületek való halandó ember hozott meg azért, hogy figyelmeztessen benneteket? Emlékezzetek csak, hogyan tett meg titeket az Isten – Noé népe után – utódoknak, és hogyan emelt a teremtésben figyelemre méltó rangra. Emlékezzetek Isten jótéte-

ményeire azért, hogy boldogulhassatok.” 70 Azt kérdezték: „Azért jöttél hozzánk, hogy *mostantól fogva* egyedül Istent szolgáljuk, és elhagyjuk *mindazt*, amit az apáink imádtak? Hozd ide azt a *büntetést*, amivel fenyegetőzöl, ha igazat mondasz.” 71 Noé ezt mondta: „Uratok átka és dühe fog lesújtani rátok! *Talán még bálványok* neveiről vitatkoztok velem, amiknek ti adtatok nevet – ti és az apáitok –, bár az Isten nem küldött alá *nektek semmiféle* felhatalmazást *minderre?* Várjatok csak, én is kivárok!” 72 Akkor Mi a könyörületességünkéből megmentettük Noét és azokat, akik vele voltak, majd elpusztítottuk *mindazokat*, akik hazugságnak mondták a jeleinket és hitetlenek voltak. 73 Szamúd népéhez a testvérüket, Szálihót küldtük, aki ezt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs számotokra *más isten* Őrajta kívül. Uratoktól most világos jel érkezett számotokra. Ez Isten tevéje, *ami* egy jel számotokra. Hagyjátok legelészni Isten földjén, és ne érintsetek meg gonosz szándékkal, különben fájdalmas büntetés sújt le rátok. 74 Emlékezzetek arra, hogy *Isten* Ád utódainak tett meg benneteket, és a földön helyeket jelölt ki nektek, hogy a síkságokon kastélyokat építsetek magatoknak, és hogy házakat véssetek ki a hegyekből. Emlékezzetek *Isten* jótéteményeire, és ne hozzatok romlást a földön.” 75 De népének fennhéjázó előkelői ezt *kérdezték az elnyomott hívőktől*: „Valóban úgy gondoljátok, hogy Szálihót az Ura küldte?” A *hívők* ezt *válaszolták*: „Mindenképp hiszünk abban az üzenetben, amivel küldték.” 76 A fennhéjázó előkelők *ekkor* ezt mondták: „Mi *viszont* nem hiszünk abban, amiben ti hisztek!” 77 Ezután átvágták a teve inait és *leölték az állatot*, Uruk parancsa ellenére. Majd ezt mondták: „Szálih! Hozd *most akkor ide* azt a *bizonyos büntetést*, amivel fenyegetőzöl. Ha valóban egy küldött vagy!” 78 Akkor elragadta őket a földrengés, és reggelre holtan feküdtek otthonaikban. 79 Ekkor Szálih elfordult tőlük, és azt mondta: „Népem! Elhoztam nektek Uratok üzeneteit, és *valóban* egy jó tanácsot adtam nektek. De ti nem szeretitek azokat, akik jó tanácsot adnak!” 80 Ezután elküldtük Lótót, aki ezt mondta a népének: „Olyan szégyent akartok elkövetni, amit előttetek még senki sem követett el? 81 Vágyaitokkal férfiakhoz közeledtek nők helyett. Ezzel áthágjátok a határokat!” 82 A népéből ezt mondták *egy-másnak az emberek*: „Úzzétek el őket a városotokból. Ezek az emberek tisztán akarják tartani magukat!” 83 Akkor megmentettük a *pusztulástól* Lótót és a rokonait, a feleségén kívül. *Lót felesége* azok közé tartozott, akik hátramaradtak és *elpusztultak*. 84 Ezekre az *emberekre* egy hatalmas esőt

zúdítottunk. Nézd csak meg jól, hogy mi lett a bűnösök vége. 85 A Madjan népéhez a testvérüket, Suajbot küldtük. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs isten számotokra Órajta kívül. Egy világos jel érkezett le hozzátok Uratoktól. Mérjétek teli mércével és súllyal, és ne rövidítsetek meg az embereket abból, ami az övék, és ne keverjétek bajt a földön, miután rendet teremtettek rajta. Ez a legjobb nektek, ha valóban hívők vagytok. 86 Ne álljatok lesbe minden út mentén, hogy megfenyegezzétek és eltérítsétek Isten útjáról azt, aki hisz Őbenne, és ne kívánjátok, hogy Isten útja elferdüljön. Emlékezzetek arra, amikor kevesen voltatok, és Ő megsokasított benneteket. Gondolkozzatok el, hogyan végezték azok, akik bajkeverők. 87 Ha egy csoport hisz abban, amivel engem küldtek, és egy másik csoport nem hisz benne, akkor legyetek türelemmel mindaddig, amíg Isten ítéliket köztetek. Ő a legjobb Bíró!” 88 Népének fennhíjázó előkelői ezt mondták: „Suajb! Mind téged, mind pedig azokat, akik veled együtt hisznek, bizony elűzzük a városunkból, hacsak nem tértek vissza a vallásunkhoz!” Suajb erre ezt mondta: „Még akkor is, ha ez ellenükre van? 89 Hazugságot találnánk ki Isten ellen, ha visszatérnénk a vallásotokhoz, miután Isten megmentett minket ettől. Lehetetlen visszatérni hozzá, hacsak az Isten, a mi Urunk nem úgy akarja. Urunk mindent körbeölel a tudásával. Istenbe vetettük bizalmunkat. Urunk, ítélkezz köztünk és népünk közt – az Igazság szerint. Te vagy a legjobb Bíró!” 90 Népe hitetlen előkelői ekkor ezt mondták: „Ha követitek Suajbot, akkor biztosan elveszettek lesztek.” 91 Akkor elragadta őket a földrengés, és reggelre holtan feküdtek otthonaikban. 92 Akik hazugsággal vádolták meg Suajbot, azok mintha soha nem laktak volna itt, és akik hazugsággal vádolták meg Suajbot, azok elveszettek lettek. 93 Suajb elfordult tőlük és ezt mondta: „Népem! Átadtam nektek Uram üzeneteit, és jó tanácsokat hozzá. Miért is kellene búslakodnom a hitetlen emberek miatt?” 94 Soha nem küldtünk egyetlen városba sem prófétát anélkül, hogy előtte ne sújtottuk volna szükséggel és szenvedéssel annak a városnak a hitetlen lakóit azért, hogy megalázkodjanak Isten előtt. 95 Majd a rosszat jóra változtattuk, és a város újra gyarapodni kezdett. Ekkor azt mondták: „Apáink szintúgy megélték szenvedést, de örömteli dolgokat is!” Ekkor olyan hirtelen sújtottunk le rájuk, hogy fel sem ocsúdtak. 96 Ha a városok lakói hívők és istenfélők lettek volna, akkor kitártuk volna nekik az áldások tárházainak kapuit az égből és a földről is. De ők hazugságnak mondták az üzenetet, és

Mi ezért lesújtottunk rájuk a korábbi tetteikért. 97 *Talán bizony olyannyira* biztonságban érzik magukat az *ilyen* városok lakói a Mi csapásunk elől, hogy az nem sújt le rájuk éjszaka *közepén*, amikor alszanak? 98 *Vagy annyira* biztonságban érzik magukat az *ilyen* városok lakói a csapásunk elől, hogy az nem sújt le rájuk fényes nappal, miközben átadják magukat a játéknak és a szórakozásnak? 99 *Talán annyira* biztonságban érzik magukat Isten terveitől? Isten cselvetései elől csak azok érzik biztonságban magukat, akik elveszettek. 100 *Talán bizony azoknak*, akik a földet a korábbi lakói után öröklik, nem vált világossá, hogy ha úgy akarnánk, akkor Mi a bűneikért lesújtánánk rájuk? *Vagy* lepecsételnénk a szívüket, úgy, hogy nem hallanak *semmit*? 101 *Proféta! Az ilyen* városokról mondunk most el néhány történetet neked. A küldötteik megérkeztek hozzájuk a világos jelekkel, de *ekkor már* képtelenek voltak hinni abban, amit korábban hazugságnak neveztek. Így pecsételi le az Isten a hitetlenek szívét. 102 Legtöbbjüket nem találtuk hűnek a szerződéshez. A legtöbbjüket vétkesnek találtuk. 103 Ezután Mózeset küldtük el a jeleinkkel Fáraóhoz és az előkelőihez. *Ők is* vétkeztek a *jeleink* ellen. Nézd meg, mi lett a vége azoknak, akik romlást hoztak a földön! 104 Mózes azt mondta: „Fáraó! Én egy küldött vagyok a Világok Urától, 105 és kötelességemhez *hűen* az igazat mondom az Istenről. Egy világos jellel érkeztem hozzátok Uratoktól! Küldd el velem Izrael gyermekeit!” 106 Fáraó ezt mondta: „Ha *valóban* egy jellel jöttél, akkor hozd ide *azt a jelet* – ha igazat mondasz.” 107 Mózes eldobta a botját, és abból egy igazi kígyó lett. 108 Ezután kihúzta a kezét, ami fehér volt, és ezt mindenki láthatta. 109 Fáraó népének előkelői ezt mondták: „Ez egy tanult varázsló! 110 El akar űzni benneteket a földetekről!” Fáraó erre ezt kérdezte tőlük: „Mit tanácsoltok?” 111 Azt válaszolták: „Adj nekik és a bátyjának is haladékot egy időre, és küldj a városokba embereket, akik összegyűjtenek 112 és idehoznak eléd minden tanult varázslót.” 113 Amikor a varázslók megérkeztek Fáraóhoz, ezt mondták: „*Ugye* kapunk *valami* jutalmat, ha mi nyerünk?” 114 Fáraó azt válaszolta: „Igen! A közvetlen *udvartartásomhoz* fogtok tartozni.” 115 Erre a varázslók azt mondták: „Mózes! *Vagy te* dobsz *elsőnek*, vagy mi.” 116 Mózes azt mondta: „Dobjatok ti!” Amikor a varázslók dobtak, elkápráztatták az emberek szemét, és félelmet keltettek *mindenkiben*, hisz hatalmas varázslatot mutattak be. 117 *Akkor ezt* sugalltuk Mózesnek: „Dobd el a botodat!” Mózes botja *ekkor* elkezdte elnyelni azt, amit Fáraó varázslói csalással bemu-

tattak. 118 Az igazság valóra vált, és az, amit Fáraó varázslói tettek, hamisan bizonyult, 119 ezért legyőzték és megalázták őket. 120 A varázslók térdre estek 121 és azt mondták: „Hiszünk a Világok Urában, 122 Mózes és Áron Urában!” 123 Fáraó ekkor ezt mondta: „Hogyan merészeltek hinni benne, mielőtt még engedélyt adtam volna erre? Ez egy összesküvés, amit azért gondoltatok ki a városban, hogy elűzzétek a lakóit. Majd megtudjátok még! 124 A kezeteket és a lábatokat egymással szemben levágatom, majd keresztre feszítetlek mindnyájatokat!” 125 A varázslók ezt mondták: „Akkor visszatérünk Urunkhoz. 126 Az haragít téged, hogy hittünk Urunk jeleiben, amikor megérkeztek hozzánk. Urunk! Önts le ránk állhatatosságot, és végy magadhoz olyanokként, akik alávetették magukat Istennek.” 127 Fáraó népének előkelői ezt mondták: „Talán bizony meg akarsz engedni azt, hogy Mózes és a népe bajt keverjenek a földön, és megtagadjanak téged és az isteneidet?” Fáraó azt mondta: „Megöljük a fiúgyermeküket, és csak a nőket hagyjuk életben. Miénk minden hatalom felettük!” 128 Mózes azt mondta a népének: „Keressetek segítséget Istennél, és legyetek türelmesek. A föld Istené, és Ő azoknak a szolgálóinak adja örökül, akiknek Ő akarja. A *boldog* vég az *istenfélőké* lesz.” 129 Azt mondták: „Üldöztek bennünket, még mielőtt eljöttél hozzánk, és azután is.” Mózes ezt mondta nekik: „Talán majd Uratok elpusztítja az ellenségeiteket, és benneteket tesz meg az örököseikké a földön, hogy megnézzze, miképpen viselkedtek!” 130 Fáraó népére a szárazság éveit hoztuk, amikor hiányt szenvedtek mindenféle gyümölcsből: azért, hogy elgondolkozzanak ezen! 131 Amikor valami jó érte őket, azt mondták: „Megérdemeltük!” Amikor *pedig* valami rossz érte őket, akkor rossz előjel láttak Mózesben és *mindazokban*, akik vele voltak. De az ő rossz előjelük Istennél van. De a legtöbben közülük nem tudják ezt, 132 és azt mondták: „Bármiféle jellel jössz is elő, hogy megigézz bennünket, mi akkor sem fogunk hinni neked.” 133 Akkor rájuk küldtük az árvizet, a sáskákat, a tetveket, a békákat és a vért, egyenkénti jeleknek. Hisz fennhéjázóan *viselkedtek* és bűnösök voltak. 134 Amikor sorscsapás érte őket, ezt mondták: „Mózes! Imádkozz az *érdeünkben* a te Uradhoz, a szövetség alapján, amit kötöttél Ővele. Ha leveszed rólunk a sorscsapást, hinni fogunk neked, és elküldjük veled Izrael gyermekeit.” 135 Amikor eltávolítottuk róluk a sorscsapást, és megadtunk nekik egy határidőt, *hogy teljesítsék az ígéretüket*, azon nyomban megszegték a szavukat. 136 Ezután bosszút álltunk rajtuk, és belefoglal-

tottuk őket a tengerbe, azért, mert hazugságnak mondták a jeleinket, és nem figyeltek rájuk. 137 Akik eddig gyengék voltak és ezért elnyomottak, azoknak az ország keleti és nyugati területeit adtuk, amiket megáldottunk. Urad legszebb ígérete beteljesedett Izrael gyermekein, mert türelmesek voltak, és *mindazt*, amit Fáraó és népe megalkotott és felépített, elpusztítottuk. 138 *Miután* átvezettük Izrael gyermekeit a tengeren, olyan emberekkel találkoztak, akik bálványokat imádtak. Ezt mondták: „Mózes! Készíts nekünk egy olyan istent, amilyenek az ő isteneik!” Mózes erre azt mondta: „Tudatlanok vagytok! 139 Amit ezek az emberek itt véghezvisznek, az hamarosan elpusztul *mind*, és az is semmivé lesz, amit korábban tettek!” 140 *Majd* ezt mondta: „Talán kívánjak nektek Isten helyett egy másik istent, amikor *Isten mindenki* előtt a kegyességében részesített benneteket?” 141 Akkor megmentettünk benneteket Fáraó emberei elől, akik a legrosszabb büntetés *kínjaival* sújtottak titeket, hisz megölték a fiúgyermekeiteket, és csak a nőket hagyták életben. Ebben *valóban* egy nagy próbatétel volt a számotokra az Uratoktól. 142 Ezután megállapodtunk Mózesrel harminc éjszakában, és ezt *kiegészítettük* még tízzel. Urad kijelölt ideje így negyven éjszaka lett. Mózes azt mondta a bátyjának, Áronnak: „Légy te az utódom a népemnél. Gondoskodj a rendről, és ne kövesd a bajkeverőket.” 143 Amikor Mózes elérkezett a kijelölt időponthoz, és Ura szólott hozzá, akkor ezt mondta: „Uram! Mutasd meg *Magad* nekem, hogy megláthassalak!” *Isten* azt mondta: „Nem fogsz meglátni engem! De nézz fel a hegyre! Ha szilárdan a helyén marad, akkor látni fogsz engem.” Amikor Ura felfedte magát a hegynek, akkor porrá zúzta ezt, és Mózes földre rogyott, mintha a villám csapott volna le rá. Amikor magához tért, ezt mondta: „Dicsőség Neked! Feléd fordulok *alázattal*. Én vagyok az első, aki hisz.” 144 *Isten* így szólt: „Mózes! Kiválasztottalak téged a többi ember előtt: az üzeneteimen és a beszélgetésemen keresztül, amit *veled folytattam*. Vedd el, amit adok neked, és legyél hálás érte.” 145 Felírtunk neki mindent a táblákra, figyelmeztetésnek és részletes magyarázatnak mindenről, és *így szóltunk*: „Vedd át *tiszta és teljes erődből a táblákat*, és parancsold meg a népednek, hogy tartsák magukat a legszebb tanításokhoz, *ami ezekben van*. Majd Én megmutatom nektek a *végző* lakóhelyét azoknak, akik áthágyják a *törvényes határokat*. 146 Eltávolítom a jeleimtől azokat, akik fennhéjázóan *viselkednek* ezen a földön, *amihez nincs* joguk. Még ha látják is a jeleket, akkor sem hisznek

bennük. Még ha látják is a helyes utat, akkor sem ezt az utat járják. *Ez azért van így, mert az ilyen emberek hazugságnak mondják, és nem veszik figyelembe a jeleinket.* 147 *Akik hazugságnak mondják a jeleinket és a találkozást a túlvilággal, azoknak a cselekedetei értéktelenek. Miért is kapnának jutalmat másért, mint azért, amit tettek?* 148 *Mózes népének emberei – ahogy Mózes eltávolodott – az arany ékszereikből egy borjúalakot formáztak maguknak, ami bőgött. Talán nem látták be azt, hogy az aranyborjú nem tud beszélni, és nem tudja őket a helyes úton vezetni? Megformázták maguknak az aranyborjút, és vétkeztek.* 149 *Amikor megbánták, amit tettek, és belátták, hogy eltévelyedtek, azt mondták: „Ha Urunk nem könyörül meg rajtunk és nem bocsát meg nekünk, akkor valóban az elveszettek közé fogunk tartozni.”* 150 *Amikor Mózes dühödten és sajnálkozással telve visszatért a népéhez, ezt mondta: „Milyen rossz és ördögi, amit tettetek, miután elmentem tőletek! Talán siettetni akartátok Uratok ítéletét?” Ledobta a földre a Táblákat, és a bátyját megragadta a hajánál fogva, és magához rántotta. Áron azt mondta: „Anyám fia! Azok az emberek elnyomtak engem, és kis híján megöltek! Ne hagyj, hogy kárörömöt érezzenek az ellenségeink, és engem ne sorolj a vétkesek közé!”* 151 *Mózes azt mondta: „Uram! Bocsáss meg nekem és a bátyámnak, és fogadj be a könyörületességbe. Te vagy a Legkönyörületesebb!”* 152 *Akik a borjút kezdték el imádni, azokra Uruk átka és megaláztatás sújt le, még az evilági életben. Így fizetünk meg azoknak, akik ilyen hazugságokat találnak ki.* 153 *Akik gonosz tetteket hajtanak végre, de ezután Isten felé fordulnak és hisznek, Urad ezek után megbocsátó és megkönyörülő lesz velük szemben.* 154 *Amikor Mózesben alábbhagyott a düh, felvette a földről a Táblákat, amelyeken útmutatás és könyörületesség vannak leírva, mindazok számára, akik tiszteletet éreznek Uruk iránt.* 155 *Mózes kiválasztott a népéből hetven embert arra az időpontra, amit megjelöltünk, de amikor a földrengés elragadta őket, ezt mondta: „Uram! Ha Te úgy akartad volna, már régebben elpusztítottad volna őket és engem is! Most akarsz elpusztítani bennünket azért, amit néhány ostoba közülünk megtett? Ez csupán egy olyan kísértés, amivel tévútra vezetted azt, akit Te akarsz, és a helyes útra vezérlted, akit Te akarsz. Te vagy a védelmezőnk, bocsáss meg nekünk, és könyörülj meg rajtunk. Te vagy a legjobb Megbocsátó.* 156 *Írj elő számunkra jótetteket ezen a világon és a túlvilágon is. Hisz alázattal tértünk vissza hozzád!” Isten így szólt: „Arra sújtok le a büntetés-*

semmel, akire akarok. A könyörületeségem *pedig* körbeölel minden dolgot. Én azoknak adok belőle, akik istenfélők, adakoznak, hisznek a jeleinkben, 157 követik a Küldöttet: a tanulatlan Prófétát. Akit *korábban* feljegyeztek az *írásokban*, és ezért megtalálják a Tórában és az Evangéliumban, aki a jót parancsolja, a rosszat tiltja, megengedi számukra azt, ami a *törvény szerint* jó, és eltiltja őket attól, ami a *törvény szerint* rossz, és leveszi róluk a terheket és a bilincseket, amelyek rajtuk voltak. Ezért, akik hisznek neki, melléállnak, támogatják, és követik *azt* a fényt, amit leküldtek vele. *Az ilyen emberek lesznek azok, akik boldogulnak.*” 158 *Próféta!* Mondd: „Emberek! Isten küldötte vagyok mindnyájatok felé. Istené, akié a hatalom az egék és a föld *felett*. Nincs isten Őrajta kívül! Ő adja az életet, és Ő hozza meg a halált. Higgyetek Istenben és a Küldöttében. Higgyetek Istenben és a Küldöttében, a tanulatlan Prófétában – aki hisz Istenben és az Ő szavaiban! –, és kövessétek, hogy útmutatást találjatok. 159 Mózes népében van egy közösség, amelyik az Igazság szerint jár az úton, és ennek megfelelően cselekszik is. 160 Szétosztottuk őket tizenkét törzsre, amelyek közösségek. Mózesnek azt sugalltuk, amikor a népe vizet kért tőle: »Üss a botoddal a sziklára!« Akkor tizenkét forrás fakadt, és minden embercsoport megtudta, hol van az ivóhelye. *Ezután* felhőkkel árnyékot küldtünk fölējük. Mannát és fürjeket küldtünk le hozzájuk, *majd így szóltunk:* »Egyetek az ízletes dolgokból, amelyekkel gondoskodtunk rólatok.« Nem Miellenünk vétkeztek, önmagukkal szemben vétkeztek!” 161 Amikor azt mondták nekik: „Lakjatok ebben városban. Egyetek abból, *amiből* és ahol akartok, és mondjátok ezt: »Szabadíts meg!«, majd lépjenek be a kapun alázatos meghajlással. Akkor megbocsátjuk a hibáitokat. Az igazaknak pedig még több *jutalmat* adunk majd”, 162 akkor a vétkesek helyettesítették ezt a mondást – amit megkaptak – egy másikkal. *Ezért* leküldtünk rájuk egy sorscsapást a vétkeikért. 163 *Próféta!* Kérdezd meg őket a tengerparti városról, hogyan szegték meg a város lakói a sabbathot, amikor *szemmel* jól láthatóan odaúsztak hozzájuk a halak. Azon a napon, amikor sabbathot tartottak, a *halak odaúsztak*, és más napokon nem jöttek. Így tettük próbára őket az engedetlenségükért. 164 Egyik közösségük azt *kérdezte:* „Miért figyelmeztettek olyanokat, akiket Isten vagy elpusztít, vagy súlyos büntetéssel sújt?”, *mire ezt válaszolták:* „Azért, hogy *valamiféle* bocsánatot nyerhessünk számukra a ti Uratoknál, és azért, hogy *istenfélők* legyenek.” 165 Miután elfeledtek *mindarról*, amivel figyel-

meztették őket, megmentettük azokat, akik tiltották a rosszat, és hatalmas büntetéssel sújtottunk le a vétkesekre. 166 Miután megtagadták, hogy felhagynak *mindazzal*, amit megtiltottak számukra, így szóltunk: „Váljatok utálatos majmokkal!” 167 Urad akkor kihirdette, hogy *majd még a Feltámadás napjáig is* küld ellenük *olyan* embereket, akik a legfájdalmasabb büntetést hozzák meg nekik. Urad gyorsan büntet! *De* megbocsátó és megkönyörülő. 168 Szétszórtuk őket a földön különböző közösségekbe. Voltak köztük, akik igazak voltak, és voltak olyanok, akik nem. Jóval és rosszal is próbára tettük őket, hogy visszatérjenek a *helyes útra*. 169 Az őket követő nemzedékek örökölték a Könyvet. Ennek a világnak a tárgyai után kapkodnak, és ezt mondják: „Meg fognak bocsátani nekünk!”, és ha újra tárgyak kínálják fel magukat nekik, akkor azok után kapkodnak. *Talán bizony* nem kötötték meg velük a Könyv szövetségét arról, hogy csak az igazat mondják Istenről? *Hisz* tanulmányozták *mindazt*, ami ebben állt! A Túlvilági Otthon jobb azok számára, akik *istenfélők*. Miért nem használjátok az eszeteket? 170 Akik *valóban* ragaszkodnak a Könyv *üzenetéhez*, elvégzik az imát, és javulást mutatnak, azoknak Mi nem tagadjuk meg a jutalmát. 171 Amikor megráztuk felettük a hegyet – ami mintha egy árnyékot vető fátyol lenne –, akkor azt hitték, hogy rájuk zuhan. *Akkor Mi így szóltunk*: „Vegyétek el teljes erőtökkel, amit nektek juttatunk, és emlékezzetek arra, ami benne áll. *Talán istenfélők* lesztek!” 172 *Proféta!* Amikor Urad Ádám gyermekeinek ágyékából utódokat vett ki és tanúnak tette meg őket saját maguk felett, *így szólt*: „*Talán bizony* nem én vagyok a ti Uratok?” *Erre ezt válaszolták*: „*De igen!* Tanúsítjuk ezt.” *Mindez azért van így, hogy a Feltámadás napján ne mondhassátok*: „Nem tudtunk róla!”, 173 vagy nehogy azt mondjátok: „Az apáink voltak a bálványimádók, mi csupán az utódaik vagyunk. *Talán* azoknak a tetteiért akarsz elpusztítani bennünket, akik hamis dolgokat állítottak?” 174 *Így* magyarázzuk meg részletesen a jeleinket, hogy visszatérhessenek a *helyes útra*. 175 *Proféta!* Olvasd fel nekik a történetet arról az *emberről*, akinek eljuttattuk a jeleinket, amelyeket megtagadott. A Sátán utolérte és egy tévelygő lett *belőle*. 176 Ha úgy akartuk volna, akkor felemeljük. De ő inkább a föld és az *evilági élet* felé fordult, és a *saját* vágyait követte. Olyan, mint egy kutya. Ha ráförmedsz, kilógatja a nyelvét, ha nyugton hagyod, kilógatja a nyelvét. *Így van ez az olyan* emberekkel, akik hazugságnak mondják a jeleinket. Meséld csak el nekik *mindazt*, ami elmesélhivaló

van *ebben a történetben!* Talán elgondolkoznak rajta. 177 Rosszul áll a dolga az *olyan* embereknek, akik hazugságnak mondják a jeleinket, és vétkeznek önmaguk ellen. 178 Akit Isten vezérel, az követi az útmutatást. Akiket *pedig Isten* tévútra visz, azok *pedig mind* elveszettek *lesznek*. 179 Sok dzsinnt és embert teremtettünk a Pokol számára! Van szívük, amivel nem értenek, van szemük, amivel nem látnak, és van fülük, amivel nem hallanak. Olyanok, mint az állatok, és egyre jobban eltévelyednek. Az *ilyen emberek* nincsenek tudatában semminek. 180 Istenhez tartoznak a Legszebb Nevek. Szólítsd Őt ezekkel, és tartsd magad távol azoktól, akik megrontják ezeket. Majd még megfizetik nekik *mindazt*, amit korábban tettek. 181 Akiket teremtettünk, azok között van egy közösség, amelyik az Igazság szerint jár *a helyes úton*, és eszerint cselekszik. 182 Akik a Mi jeleinket hazugságnak nevezik, azokat lépésről lépésre közelebb visszük *a pusztuláshoz*, anélkül, hogy észrevennék. 183 Bár *némi* haladékat adok nekik, a tervem készen áll. 184 *Miért* nem gondolkoznak el ezen? *Nem látják, hogy* a társuk nem megszállott, hanem egy megvilágosodott figyelmeztető! 185 *Talán* nem nézték meg *elég jól* az eget és a föld birodalmát és azt, amit Isten teremtett, és azt is, hogy már közeledik az időpontjuk? Milyen üzenetben akarnak még hinni ezután? 186 Akit Isten tévútra visz, azt nem vezeti senki a helyes útra. *Isten* hagyja vakon *tévelyegni* őket az áthágásaikban. 187 *Próféta!* Arról kérdeznak, hogy *mikor jön el* az Óra? Mondd: „Egyedül Uram tudja ezt pontosan. Egyedül Ő fedi fel, mikor jön el az ideje. Nagy súllyal nehezedik az egekre és a földre is. Nagyon hirtelen sújt majd le rátok!” Úgy kérdeznak téged felőle, mintha tudnod kéne róla. Mondd: „Csupán Isten tudja, mikor jön el az Óra. De a legtöbb ember nem tudja *ezt!*” 188 Mondd: „*Még* magamnak sem tudok előnyöket szerezni vagy kárt okozni. Csakis akkor tudom *bármelyiket* megtenni, ha az Isten úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlan *titkokat*, akkor sok jót tennék önmagamnak, és a rossz soha nem érintene meg. De figyelmeztetni jöttem csupán, és meghozni az örömhírt azoknak, akik hisznek.” 189 Ő az, aki egyetlen lélekből teremtett meg benneteket, és egy feleséget alkotott belőle, hogy a férfi vele legyen kedvére. Amikor vele hált, azután egy könnyű terhet hord ki, amivel eltölt egy bizonyos időt. Amikor *a nő* egyre nehezebben viseli *a terhet*, mindketten Istent, az Urukát szólítják, *és ezt mondják*: „Ha egy egészséges gyermekkel ajándékozol meg bennünket, akkor *örökké* hálásak leszünk!” 190 Amikor *Isten*

végül egy egészséges gyermekkel ajándékozta meg őket, akkor azonnal más isteneket társítanak Őmellé, hogy részesek legyenek abban, amit Ő ajándékozott nekik. De Isten magasan felette áll azoknak, akiket Őmellé társítanak. 191 Talán olyanokat akarnak Isten mellé helyezni, akik nem teremtettek semmit, de ők maguk is teremtve vannak, és 192 akik nem nyújtanak segítséget számukra *semmiben, mert hisz* önmagukon sem tudnak segíteni? 193 *Hívők!* Amikor a *helyes útra* hívjátok őket, akkor nem követnek benneteket. Teljesen mindegy, hogy *imával* szólítjátok őket vagy sem. 194 Akiket ti Isten helyett szólítotok, azok csak szolgák, akár csak magatok. Hívjátok csak ide őket, hogy válaszolhassanak nektek, ha *valóban* igazat mondotok! 195 Van *egyáltalán* lábuk, amivel menni tudnak, vagy van kezük, amivel képesek erősen megragadni bármit, vagy *van egyáltalán* szemük, amivel látnak, vagy fülük, amivel hallanak? *Proféta!* Mondd ezt nekik: „Hívjátok most az *úgynevezett* társaitokat! Gyertek csak ellenem *mind* az ármánykodásaitokkal! Ne adjatok *semmiféle* haladékot nekem! 196 Az én pártfogóm az Isten, aki a Könyvet leküldte. Ő csupán az igazakat ajándékozta meg a barátságával. 197 Akiket ti Isten helyett szólítotok *az imáitokban*, azok nem tudnak segíteni rajtatok, de önmaguknak sem. 198 Ha az igaz útra szólítjátok őket, nem hallanak meg benneteket.” *Proféta!* Megfigyelheted, ahogy néznek rád, de nem látnak. 199 Légy elnőző velük, és parancsold a jót. Fordulj el az ostoba emberektől. 200 Ha a Sátántól egy túske felpiszkál, *hogy rosszat tegyél*, keresz menedéket Istennél. Isten hall és tud mindent. 201 Az *istenfélők*, amikor a Sátán megkísérti őket, emlékezni fognak a *figyelmeztetésre*, és azon nyomban belátók lesznek. 202 *De az ördögök* követői megerősítik majd őket a tévelygésben, és nem hagynak fel ezzel. 203 Ha nem mutatsz fel nekik egy *újabb* jelet, azt mondják: „Nem tudnál kérni egyet?” Mondd: „Én csak megismétlem azt, amit kinyilatkoztatásként kaptam az én Uramtól.” Ezek tanulságos jelek Uratoktól, és *egyben* útmutatás és könyörületesség azok számára, akik hisznek. 204 Amikor a Koránt felolvassák, figyeljete oda, és hallgassátok csendben. Talán könyörületességben részesültök. 205 *Proféta!* Emlékezz meg Uradról a lelked mélyén, alázattal és félelemmel – anélkül, hogy hangosan kimondanál *bármit* – reggelente és esténként is. Ne tartozz azok közé, akik figyelmen kívül hagyják ezt. 206 Hisz még azok sem *fennhézóan* büszkék arra, hogy Őt szolgálják, akik Urad közelségében vannak. Őt dicsőítik, és Őelőtte borulnak le!

8. szúra
A HADIZSÁKMÁNY
Medinai kinyilatkoztatás, hetvenöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Proféta! Amikor a hadizsákmány szétosztásáról kérdeznek, akkor mondd ezt: „A hadizsákmány Isten és a Küldött dolga. Féljetez Istentől, és egyeztetek meg egymás közt. Engedelmeskedjetez Istennek és a Küldöttének, ha valóban hívők vagytok! 2 Az igaz hívők azok, akiknek megremeg a szíve, amikor meghallják az Isten nevét, és ha felolvassák nekik Isten verseit, akkor megerősödnek a hitben, és azok, akik bíznak Urukban, 3 elvégzik az imát, és adakoznak mindabból, amivel Mi gondoskodtunk róluk. 4 Ezek az igaz hívők, és ők azok, akiknek Urukban magas helyük lesz a rangsorban, és megbocsátásban és bőkezű gondoskodásban lesz részük.”* 5 *Proféta! Ezért készített Urad távozásra az otthonodból, és egy igaz cél érdekében, bár ez a hívők egy részének ellenére volt. 6 Még vitába is szálltak veled az Igazságról, holott világossá vált számukra, és úgy viselkedtek, mintha a halálba terelnék őket, és a nézői ennek ők maguk. 7 Hívők! Emlékezzetek arra, amikor Isten megígérte nektek, hogy a két ellenséges csoportból az egyik rátok jut majd a harcban, és ti azt akartátok, hogy a fegyvertelen jusson nektek. Isten ezzel is csak az Igazságot akarta megerősíteni, és a szavai erejével a hitetlenek utolsó maradványait is kiirtani, 8 hogy megvalósítsa az Igazságot és megsemmisítse a hamisságot, még akkor is, ha ez ellenére van a bűnösöknek. 9 Amikor Urad segítségét kértétek, akkor Ő válaszként így szólt hozzátok: „Ezer egymást követő angyallal erősítelek meg benneteket!” 10 Isten azért tette ezt, hogy az örömhírral megnyugtassa a szíveteket. Hisz segítség csakis Istentől érkezik. Isten hatalmas és bölcs. 11 Gondoljatok csak arra, amikor álmoságot küldött le rátok a csata előtti napon, és a biztonságot, ami Őtőle jött, majd vizet küldött le rátok az égből, hogy ezzel is megtisztítson benneteket, és lemossa rólatok a Sátán tisztátalanságát, és hogy a szíveteket megerősítse, a lépteiteket pedig szilárdá tegye. 12 Akkor Urad kinyilatkoztatta az angyaloknak ezt: „Én veletek vagyok! Erősítsetek meg azokat, akik hisznek. A hitetlenek szívébe most valóban félelmet költöztetek. Üssetek a nyakukra, és üssetek rá minden ujhegyükre!” 13 Ez azért van így, mert ellenszegültek Istennek és*

a Küldöttének. Aki az Istennek és a Küldöttének ellenszegül – bárki legyen az –, arra Isten súlyos büntetéssel sújt le. 14 Ez az a büntetés! Ízleljétek *csak* meg! A hitetleneknek *pedig* a Tűz kínjaiban lesz részük! 15 Hívők! Ha hitetlenekkel találkoztok, akik *csatasorba* állnak, hogy harcba szálljanak veletek, soha ne fordítsatok hátat nekik. 16 Aki egy ilyen napon hátat fordít – hacsak nem egy hadicsel miatt vagy azért, hogy a hívők egy másik csoportjához *csatlakozzon* –, az *ilyen ember bizonyosan* kihívja maga ellen Isten haragját. A lakóhelye a Pokol lesz. Átkozott egy végcél ez! 17 Nem ti öltétek meg őket, hanem Isten ölte meg őket! Nem te dobtad a *marék homokot* feléjük, *ami legyőzte* őket, hanem Isten! Ő ezzel is próbára akarta tenni a hívőket. Isten hall és tud *mindent*! 18 Így lesz! Isten gyengíteni fogja a hitetlenek cselvetéseit. 19 *Hitetlenek!* Ha egy döntést óhajtottatok, most megérkezett hozzátok a döntés. Ha most abbahagyjátok, az bizony jobb nektek. Ha visszatértek, akkor mi is visszatérünk a *harchoz*, és a számbeli fölényetek sem véd meg benneteket. *Tudjátok meg mindannyian*, Isten a hívőkkel van! 20 Hívők! Engedelmeskedjétek Istennek és a Küldöttének, és ne forduljatok el tőle, hisz halljátok a *hívást*. 21 Ne legyetek olyanok, mint azok, akik azt mondják: „Hallunk!”, holott nem hallanak *semmit*. 22 A legrosszabb teremtmények Isten szemében azok, akik *szándékosan* süketek és vakok, és akik nem használják az eszüket. 23 Ha Isten bármi jót talált volna bennük, akkor hallást adott volna nekik. De ha hallást adott volna nekik, ők akkor is elfordultak volna, és a hátukat mutatták volna. 24 Hívők! Hallgassatok Istenre és a Küldöttére, ha ahhoz szólít benneteket, ami életet ad nektek. Tudjátok meg, hogy Isten az embert és a szívét elválasztja egymástól. Őhöz gyűjtenek *majd össze mindnyájatokat*. 25 Óvakodjatok egy olyan csábítástól, ami nem kizárólag azokat érinti meg, akik vétkesek voltak közületek. Tudjátok meg, Isten borzalmas büntetéssel sújt le. 26 Emlékezzetek *csak arra*, amikor még kevesen és gyengék voltatok a földön. Féltetek, nehogy az emberek elsöpörjenek benneteket. Isten *akkor* menedéket nyújtott a számotokra, megerősített benneteket a támogatásával, és gondoskodott rólatok jó és *ízletes* dolgokkal. Talán még egyszer hálásak lesztek érte! 27 Hívők! Ne legyetek hűtlenek Istennel és a Küldöttével szemben, és ne kezeljétek hűtlenül a rátok bízott dolgokat, miközben tudatában vagytok annak, amit tesztetek. 28 Tudjátok meg azt is, hogy a vagyonotok *nagysága* és a gyermekeitek száma csupán csábítás a számotokra, és *tudjátok meg azt is*, hogy Istennél egy nagyszerű jutalom

vár rátok. 29 Hívők! Ha féltetek Istentől, akkor Ő egy megkülönböztető jelet juttat el nektek, *ami megkülönbözteti a jót a rossztól*. Megbocsátja a rossz tetteket, és megbocsát nektek. Isten a nagy kegyesség ura. 30 *Próféta!* Emlékezz arra, amikor a hitetlenek összeesküdtek, hogy elfogjanak vagy megöljenek, vagy elüldözzenek. Összeesküdtek ugyan, de Isten egy csejt vetett be ellenük. Isten a legjobb cselszövő! 31 Amikor felolvassák nektek a jeleinket, ezt mondják: „Már hallottuk mindezt. Ha úgy akarnánk, akkor mi is tudnánk valami hasonlót mondani. Ezek csupán a régi tanmesék.” 32 Majd azt mondták: „Isten! Ha valóban ez az Igazság és Tőled jön, akkor hagyd, hogy kőeső essen ránk az égből, vagy hozz ránk egy fájdalmas büntetést.” 33 *Próféta!* Isten soha nem büntetné meg őket addig, amíg te köztük vagy, és nem bünteti meg őket akkor sem, amikor éppen megbocsátásért esedeznek. 34 De miért is ne büntetné meg őket az Isten azért, hogy a Szent Mecsettől távol tartanak *benneteket*, holott nem *ők* a *jogos őrei ennek?* *Ennek az őrei* csakis azok lehetnek, akik *istenfélők*. De a legtöbben közülük nem tudják *ezt*. 35 Az imájuk a Szent Ház előtt csak füttyülésből és tapsból áll. Ízleljétek csak meg a büntetést azért, mert hitetlenek voltatok. 36 A hitetlenek arra költik a vagyonukat, hogy Isten útjáról letérítsenek másokat. Elköltik ugyan, de később megbánják. Aztán legyőzik őket. A hitetleneket a Pokolba gyűjtik össze. 37 Isten el fogja választani a rosszat a jótól. A rossz dolgokat egymás tetejére rakja, és az egészet beteszi a Pokolba. *Az ilyen emberek mind elkárhozott lelkek* lesznek. 38 *Próféta!* Mondd meg a hitetleneknek, hogy ha abbahagyják, akkor megbocsátásban lesz részük *mindazért*, ami a múltban történt. De ha újra kezdik, *akkor ugyanaz történik majd velük, mint ami az elődeikkel történt*. 39 *Hívők!* Harcoljatok ellenük mindaddig, amíg nincs több csábítás, és a vallás *gyakorlása a Szent Háznál egyedül* Istent illeti meg. 40 De ha elfordulnak az Igazságtól, tudjátok meg, hogy Isten *akkor is a ti* védelmezőtök. Ő a legjobb védelmező és a legjobb segítő! 41 Tudjátok meg, hogy a hadizsákmányotok egyötöde Istené és az Ő Küldöttéé, a rokonoké, az árvaké, a rászorulóké, az utazóké, ha hisztek az Istenben és abban, amit aláküldtünk a szolgálókra a Megkülönböztetés napján – azon a Napon, amikor a két sereg összecsapott egymással. Istennek hatalma van minden felett! 42 *Emlékezzetek arra*, amikor ti a völgy közelebbi oldalán *álltatok*, ők pedig a völgy távolabbi oldalán álltak, és a karaván alattatok *haladt el*. Még ha megegyeztetek volna egy időpontban, akkor is elmulasztottátok volna ezt,

de a csata megtörtént. Isten meg akart oldani egy ügyet, aminek meg kellett történnie. Azok pedig, akiknek meg kellett halniuk, világos bizonyíték-ként estek el, és azok, akiknek tovább kellett élniük, világos bizonyíték-ként éltek tovább. Isten hall és tud mindent. 43 *Próféta! Emlékezz arra,* amikor Isten álmodban keveseknek mutatta őket neked. Ha sokaknak mutatta volna meg őket neked, akkor megijedtetek volna, és összekülön-böztetek volna egymással az Űgyről. De Isten megóvott benneteket ettől. Isten jól tud mindent a belső titkokról. 44 *Emlékezz arra,* amikor össze-csaptatok, Isten keveseknek mutatta őket a ti szemetekben, és benneteket is keveseknek mutatott az ő szemükben. Azért, hogy Isten *ilyen módon* eldönthessen egy Űgyet, aminek meg kellett történnie. *Mert hisz* Istenhez visznek vissza minden Űgyet. 45 *Hívó!k!* Ha egy csapattal találkoztok a harcban, álljatok helyt *szilárdan,* és emlékezzetek meg gyakran Istenről, hogy boldoguljatok. 46 Engedelmeskedjete Istennek és a Küldöttének. Ne vitázzatok egymással, különben bátortalanok lesztek, vagy elhagy *a lelkierőtök.* Legyetek állhatatosak. Isten azokkal van, akik állhatatosak. 47 Ne legyetek olyanok, mint azok, akik a házaikból csupán nagyozolásuk miatt vonultak ki *a harchoz,* és csak azért, hogy az emberek lássák őket, és ne legyetek olyanok, akik Isten útjáról letériteznek másokat. Isten *a tudásával* körbeöleli *mindazt,* amit *az ilyen emberek* tesznek. 48 Amikor a Sátán csábítónak tette meg számukra a tetteiket, akkor ezt mondta nekik: „Nincs olyan ember, aki le tudna győzni benneteket a mai napon. Ott leszek *majd* mellettetek!” De amikor a két csoport meglátta egymást, *akkor a Sátán* sarkon fordult és ezt mondta: „Mostantól semmi dolgom veletek. Látom azt, amit ti nem láttok. Félek Istentől. Isten *valóban* erősen büntet.” 49 A képmutatók és a betegszívűek ezt mondták: „Ezeket itt jól félrevezette a vallásuk!” De aki Istenbe veti bizalmát, *az boldogulni fog.* Isten hatalmas és bölcs. 50 *Próféta!* Bárcsak látnád, amikor az angyalok magukhoz veszik a hitetlenek lelkét, és *miközben* az arcukat és a hátukat ütlegelik, *ezt mondják:* „Ízleljétek meg a Tűz *kínkeserves* büntetését. 51 *Ezt itt most azért kapjátok,* amit korábban a saját kezetekkel tettetek. Isten sohasem igazságtalan a szolgáláival.” 52 *Azt kapták mindannyian,* amit Fáraó népe és azok, akik előttük *éltek.* Mert tagadták Isten jeleit, és Isten meg-büntette őket a vétkeikért. Isten erős, és keményen büntet. 53 *Ez azért van,* mert Isten soha nem változtatja meg a kegyességét az emberek felé mind-addig, amíg *ők* maguk nem változtatják meg azt, ami a lelkük mélyén van.

Isten hall és tud *mindent*. 54 *Azt kapják viszonzásként, amit Fáraó népe és azok kaptak, akik előttük éltek. Hazugságnak mondták Uruk jeleit, ezért Mi a bűneikért elpusztítottuk őket. Fáraó embereit pedig vízbe fojtottuk. Vétkesek voltak mindannyian.* 55 *Isten színe előtt azok a leghitványabb teremtmények, akik hitetlenek és továbbra sem akarnak hinni, és 56 ha bármikor szerződést kötsz velük, mindig megszegik ezt, mert nem félnak az Istentől.* 57 *Próféta! Ha a háborúban találkozol össze velük, akkor kelts bennük akkora félelmet, hogy mindazok, akik mögöttük állnak csatasorban, elgondolkozzanak a büntetés kínjairól.* 58 *Ha bárki részéről árulástól tartasz, mondd fel a szerződést velük a leghatározottabban. Isten nem szereti az árulókat!* 59 *A hitetlenek ne higgyék azt, hogy megelőznek benneteket bármiben, és azt se, hogy elmenekülhetnek előletek.* 60 *Vértezétek fel magatokat minden létező erőttel, és bevetésre kész lovakkal, hogy ezzel is megfélemlítsétek Isten ellenségeit és a ti ellenségeiteket, és azokat, akiket nem ismertek ugyan, de Isten ismeri őket. Amit Isten útján adakoztok, azt visszafizetik nektek teljes egészében, és nem követnek el semmiféle igazságtalanságot veletek szemben.* 61 *Próféta! Ha hajlanak a békére, akkor neked is hajlani kell a békére. Bízz Istenben! Ő az, aki hall és tud mindent.* 62 *Ha be akarnak csapni, Isten elegendő számodra tanúnak. Ő az, aki a támogatásával és a hívőkkel megerősít téged.* 63 *Ő az, aki a hívők szívét összekötötte a bizalomban. Próféta! Még ha oda is adnál mindent érte, ami a földön van, te akkor se lennél képes erre. Isten az, aki bizalmat helyezett közéd.* *Isten hatalmas és bölcs.* 64 *Próféta! Isten elegendő neked és a hívőknek, akik követnek téged.* 65 *Próféta! Buzdítsd a harcra a hívőket. Ha legalább húszan vagytok, akik állhatatosak, akkor kétszázat fogtok legyőzni a hitetlenekből. Ha százan vagytok, akik állhatatosak, akkor ezret fogtok legyőzni belőlük. Ez azért van így, mert az ilyen emberek nem értenek meg semmit.* 66 *Isten most könnyítést hozott számotokra. Isten jól tudja, hogy gyengeség van a soraitokban. Ha százan vagytok, akik állhatatosak, akkor kétszázat fogtok legyőzni a hitetlenekből, és ha kétszázan vagytok, akik állhatatosak köztetek, akkor ezret fogtok legyőzni belőlük – az Isten engedelmeivel! Isten azokkal van, aki állhatatosak.* 67 *Egy Próféta ne ejtsen foglyokat mindaddig, amíg a harcmezőn nincs meg a teljes győzelem. Emberek! Ti az evilági javakat akarjátok, de Isten a túlvilágot szánja nektek. Isten hatalmas és bölcs.* 68 *Ha Istennek nem lenne egy korábbi előírása, akkor hatalmas büntetés sújtott volna le*

rátok azért, amit zsákmányként vagy váltságdíjként elvettetek. 69 Egyétek csak meg *mindazt*, amit hadizsákmányként megszereztek, ha megengedett és jó. De féljete Istentől! Isten *valóban* megbocsátó és megkönyörülő. 70 Próféta! Mondd ezt azoknak, akiket foglyul ejtettetek: „Ha Isten bármi jót ismer fel a szívetekben, akkor valami jobbat ad nektek *cserébe* azért, amit elvettek tőletek, és megbocsát nektek. Isten megbocsátó és megkönyörülő.” 71 De ha el akarnak árulni téged, ahogy korábban elárulták Istent, akkor ezért *Isten* hatalmat adott nektek felettük. *Isten* minden tudó és bölcs. 72 Akik hittek, és kivándoroltak, és a vagyonukkal és testben és lélekben küzdöttek Isten útján, és akik menedéket adtak és segítséget nyújtottak nekik, azok egymás testvérei. De azokkal, akik hisznek és nem vándoroltak ki, ne barátkozzatok mindaddig, amíg *nem* vándorolnak ki. De ha segítséget kérnek tőletek *az üldöztetés elől* a közös vallásotok alapján, akkor köteleseitek, hogy segítsetek nekik. Csak azok ellen *nem vagytok kötelesek segíteni őket*, akikkel szerződésetek van. Isten lát mindent, amit tesztek. 73 A hitetlenek *valóban* egymás szövetségesei! *Hívők!* Ha ti nem tesztek *így*, akkor kísértés és romlás *terjed majd el* a földön. 74 Akik hittek, és kivándoroltak, és küzdöttek Isten útján, és azok, akik menedéket adtak és segítséget nyújtottak nekik, *ők* az igaz hívők. Megbocsátásban és megfelelő gondoskodásban lesz részük. 75 Akik azután kezdtek el hinni, és kivándoroltak, és veletek együtt küzdöttek, azok *szintén* hozzátok tartoznak. De a vér szerinti rokonok inkább igényt tarthatnak egymásra. *Ez Isten Könyvében áll!* Isten minden dologról tud mindent.

9. szúra

A MEGBÁNÁS

Medinai kinyilatkoztatás, százhuszonkilenc vers

1 *Ez itt* Istennek és a Küldöttének *hirdetménye* a szerződés felmondásáról, amit a bálványimádókkal kötöttetek. 2 *Bálványimádók!* Szabadon járhatok-kelhetek négy hónapon át *mindenfelé* a földön! De tudjátok meg: Isten akaratát nem hiúsíthatjátok meg. Isten meg fogja szegényíteni a hitetleneket! 3 *Ez egy hirdetmény* a Nagy Zarándoklat napján a *zarándokoknak* – Istentől és a Küldöttétől: „Isten és a Küldötte mentesülnek a szerződések kötelezettsége alól a bálványimádókkal szemben. *Bálvány-*

imádók! Ha megbánással fordultok Isten felé, az a *legjobb* nektek. De ha elfordultok a *helyes útról*, tudjátok meg, az Isten *akarátát* nem vagytok képesek meghíusítani.” *Próféta!* Adj hírt a hitetleneknek a fájdalmas bűntetésről! 4 Azoknak a bálványimádóknak a kivételével, akikkel szerződést kötöttetek, és akik tiszteletben tartották ezeket, és nem támogattak senkit ellenetek, velük szemben teljesítetek a szerződést a kijelölt határideig. Isten szereti az *istenfélőket*. 5 Amikor a *négy* szent hónap letelt, öljétek meg a bálványimádókat, bárhol találtok rájuk. Fogjátok el őket, vegyétek ostrom alá őket, és *állítsatok csapdát nekik* minden út mentén. De ha *Isten felé* fordulnak, elvégzik az imát, és megadják az előírt adományt, akkor hagyjátok őket, hadd menjenek útjukra. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 6 *Próféta!* Ha a bálványimádók közül bárki a védelmet kéri, *akkor* adj neki menedéket *azért*, hogy meghallhassa Isten szavát. Aztán hagyd, hogy elérjen egy biztonságos helyet. *Azért*, mert az *ilyen* emberek nem tudnak *semmit*. 7 Hogyan is lehetne a bálványimádóknak *érvényes* szerződésük Istennel és a Küldöttével? Azokon kívül, akikkel szerződést kötöttetek a Szent Mecsetnél. Ameddig *őszinték* veletek, *legyetek ti is őszinték* velük. Isten szereti az *istenfélőket!* 8 Hogyan is lenne *lehetséges* ez? Hisz ha fölétek kerekednek, akkor sem a rokoni köteléket, sem a védszövetséget nem veszik figyelembe. A szavaikkal elnyerik *ugyan* tetszések, de a szívük *mélyén* ellenetek vannak. A legtöbben közülük *törvényszegő* bűnösök. 9 Isten jeleit eladták aprópénzért, és letérítettek másokat *Isten útjáról*. Mennyire rossz az, amit tettek! 10 Hisz egy hívővel szemben figyelmen kívül hagyják a rokoni vagy védelmi szerződést, és *így* áthágják a *határokat*. 11 Ha *azonban* Isten felé fordulnak, elvégzik az imát, és megadják az adományt, akkor *viszont* testvéreitek *lesznek* a válásban. Mi részletesen megmagyarázzuk a jeleinket azoknak az *embereknek*, akik *megértik* ezeket. 12 De ha a szerződés megkötése után megszegik az esküjüket és megtámadják a vallásotokat, harcoljatok a hitetlenség vezetői ellen! Az *ő* számukra nem *jelent semmit* az eskü. Talán felhagynak *vele!* 13 *Talán* nem akartok harcolni az olyan emberek ellen, akik megszegték az esküjüket, és éppen azon voltak, hogy elűzzék a Küldöttet, és elsőként *amúgy is* *ők* támadtak rátok? *Talán bizony* félték tőlük? Istentől féljétek inkább, ha *valóban* hívők vagytok! 14 Harcoljatok ellenük: Isten a kezetek által fogja megbüntetni és megszégyeníteni őket, és megsegít benneteket ellenük. *Azért*, hogy a hívők lelkét boldogítsa 15 és a szívük-

ből a dühöt eltávolítsa! Isten a felé fordul, aki felé Ő akar. Isten mindentudó és bölcs. 16 *Talán* azt hiszitek, hogy békén hagynak majd benneteket, még mielőtt Isten megtudná, hogy ki volt az közületek, aki küzdött *Isten útján*, és ki fogadott magának más támogatókat az Istenen, a Küldöttén és a hívőkön kívül? Isten jól tud mindent, amit tesztek. 17 A bálványimádók nem tartózkodhatnak és nem teljesíthetnek szolgálatot Isten imahelyein, hogy ezekben *ne tehessenek* tanúbizonyságot a *saját* hitetlenségükről. Az ilyen emberek tettei értéktelenek, és *mindannyian* a Tűzben *fognak égni* mindörökre. 18 Isten imahelyein csak azok tartózkodhatnak és teljesíthetnek szolgálatot, akik hisznek Istenben, az Utolsó Napban, elvégzik az imát, megadják az adományt, és nem félnek, csak az Istentől! Az ilyen emberek reménykedhetnek abban, hogy azok közé tartoznak, akiket a helyes útra vezérelnek! 19 *Talán bizony egyformának tartjátok* a zarándokok megitatását és a szolgálatot a Szent Mecsetben azzal, hogy valaki hisz Istenben, az Utolsó Napban, és küzdött *Isten útján*? Az *ilyen emberek* nem egyformák *Isten színe* előtt. Isten nem vezérli a helyes útra a vétkeket! 20 Akik hittek, kivándoroltak, és küzdöttek *Isten útján* a vagyonuk és önmaguk *feláldozásával*, azok *Isten színe* előtt magasabban állnak a rangsorban. Ők azok, akik győzni fognak! 21 Uruk örömhírt hoz nekik a könyörületességéről és a tetszéséről, és a Kertekről, ahol marandó örömben lesz részük, 22 és ahol majd időznek mindörökre. Istennél valóban hatalmas *lesz* a jutalom. 23 Hívők! Ne fogadjátok se az apátokat, se a testvéreket szövetségeseiteknek, ha a hittel szemben előnyben részesítik a hitetlenséget. Akik közületek szövetségeseiké fogadják őket, azok vétkeznek. 24 *Próféta!* Mondd: „Ha a *saját* apátok, fiatok, *fiútestvéretek*, feleségetek, a rokonságotok, a megszerzett vagyonotok, az eladásra váró kereskedelmi árutok és a tetszésetekre lévő házak kedvesebbek számotokra, mint Isten és a Küldötte és a küzdelem *Isten útján*, akkor várjatok *mindaddig*, amíg az Isten megérkezik az Ő ítéletével.” Isten nem vezeti a helyes útra a bűnösöket! 25 *Hívők!* Isten *több* helyen *is* segített nektek. Hunajn *csatájának* napján is. Elégedettséggel töltött el benneteket a *számbeli fölényetek*, de nem értetek vele semmit. A föld mintha összeszűkülte volna *körülöttetek*, *holott elég* széles volt. Akkor fogtátok magatokat és *elmenekültetek*. 26 Ezután Isten aláküldte a nyugalmat adó jelenlétét a Küldöttére és a hívőkre, majd aláküldte láthatatlan csapatait, és megbüntette a hitetleneket. Ez *bizony* a fizetség, ami a hitet-

leneknek jár. 27 Isten majd kegyesen fordul a felé, aki felé Ő akar. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 28 Hívők! A bálványimádók tisztátalanok, ezért ne közelítsenek a Szent Mecsethez, amikor letelt az évük. Ha félték, hogy emiatt elszegényedtek, Isten a kegyességéből gazdaggá tesz benneteket, ha Ő akarja. Isten jól tud *mindent* és bölcs. 29 Harcoljatok a Könyv emberei *közül mindazok* ellen, akik nem hisznek Istenben és az Utolsó Napban, és nem tiltják meg azt, amit Isten és a Küldötte megtiltottak, és nem engedelmeskednek az Igazság vallásának – mindaddig, amíg alávetetteként nem fizetnek védelmi adót a javaikból. 30 A zsidók azt mondják: „Uzajr Isten fia!” A keresztények azt mondják: „A Megváltó Isten fia.” Ezek *bizony* a saját szavaik a *saját* szájukból. Ugyanúgy beszélnek, ahogy a hitetlenek *beszéltek* előttük. Isten verje meg őket! Mennyire hagyták magukat eltéríteni az *Igazságtól!* 31 A rabbijaikat és a szerzeteseiket uraknak teszik meg az Isten mellé, és a Megváltót, Mária fiát szintúgy. Holott csupán azt parancsolták nekik, hogy egyetlen istent imádjának. Nincs isten Őrajta kívül! Dicsőség Őneki! Ő az, aki magasan felette áll *mindannak*, amit mellé társítanak! 32 Ki akarják oltani Isten Fényét a *nyelvükkel*. De Isten rendíthetetlen abban, hogy kiteljesítse a Fényét, *még akkor is*, ha a hitetlenek gyűlölik ezt. 33 Ő küldte a Küldöttét az útmutatással és az Igazság vallásával, hogy az összes vallás felett állhasson, *még akkor is*, ha a hitetlenek gyűlölik ezt. 34 Hívők! Számos rabbi és szerzetes csalással felemészti *mások* vagyonát, és eltérít *más embert* az Isten útjáról. Akik aranyat és ezüstöt halmoznak fel, és ezt nem Isten útján költik el, azoknak adj hírt *arról*, hogy fájdalmas büntetés vár rájuk. 35 Azon a Napon, amikor a Tüzet a Pokolban felizzítják, amivel majd a homlokukra, az oldalukra és a hátukra egy bélyeget sűtnék, *ezt mondják nekik*: „Ez az, amit összeharácsolatok magatoknak! Most ízleljétek csak meg azt, amit összeharácsolatok magatoknak!” 36 A hónapok száma Isten *szerint* tizenkettő, ami *egy elrendelés* Isten Könyvében azon a Napon, amikor megteremtette az eget és a földet. Ebből négy *hónap* szent. Ez a helyes számítás. Ne tegyetek rosszat a *szent hónapokban* a saját lelketek ellen, de harcoljatok az összes bálványimádó ellen, hisz ők is harcolnak ellenetek. Tudjátok meg, Isten az *istenfélőkkel* van. 37 A *szent hónapok* eltolása még nagyobb *engedetlenség*, mert hisz evvel is tévútra vezetik a hitetleneket, akik az egyik évben világinak, míg a másik évben szentnek mondják *ugyanazt* a hónapot, hogy kiegyenlítsék azt a számot, amit

Isten szentnek nyilvánított ki, így aztán világinak mondják azt, amit Isten szentnek nyilvánított. A rossz cselekedeteik még csábítónak is tűnnek a számukra. Isten nem vezeti a helyes úton a hitetleneket. 38 Hívők! Miért van az, hogy amikor azt mondják nektek: „Vonuljatok ki Isten útján!”, akkor nehéznek érzitek magatokat, és a lábaitokat annyira vonzza a föld? Jobban tetszik nektek az evilági élet, mint a túlvilági élet? Pedig az evilági élet örömei, összehasonlítva a túlvilággal, mennyire csekélyek! 39 Ha nem vonultok ki a harcba, akkor Isten fájdalmas büntetéssel sújt le rátok, és egy másik néppel helyettesít majd benneteket, és ti bizony nem árthattok Őneki semmiben. Istennek hatalma van minden dolog felett! 40 Ha nem is segítetek a Prófétának, tudjátok meg, hogy Isten már akkor is megsegítette, amikor a hitetlenek, egy másik emberrel együtt, elüldözték. Mindketten egy barlangban időztek, amikor a Próféta ezt mondta a társának: „Ne búslakodj. Isten velünk van!” Isten akkor leküldte rá nyugalmat adó jelenlétét, és erősítést küldött számára láthatatlan csapatokkal. Isten a hitetlenek szavait és terveit vesztesre ítélte. Isten Szava erősebb! Isten hatalmas és bölcs. 41 Vonuljatok harcba, könnyű- vagy nehézfegyverzetben, és küzdjétek Isten útján a vagyontokkal és testben és lélekben. Ez így a legjobb nektek, bárcsak tudnátok! 42 Próféta! Ha egy közelben lévő zsákmányról vagy rövid utazásról lenne szó, akkor követnének téged. De az a távolság túl nagy számukra. Meg fognak esküdni Istenre, és ezt mondják: „Ha tudnánk, akkor mi is harcba vonulnánk veletek.” De csupán önmagukat pusztítják el a viselkedésükkel. Isten tudja, hogy hazudnak. 43 Próféta! Isten bocsásson meg neked! Miért mentette fel őket a harc alól? Várhattál volna, amíg világossá válik neked, hogy ki mond igazat, és megtudod azt is, hogy kik azok közülük, akik hazudnak! 44 Akik hisznek Istenben és az Utolsó Napban, azok nem fogják azt kérni tőled, hogy mentsd fel őket a harc alól, amiben a vagyonukkal, és testben és lélekben küzdenének Isten útján. Isten jól tudja, hogy közülük kik az istenfélők. 45 Csak azok kérnek tőled felmentést, akik nem hisznek Istenben és az Utolsó Napban. Az ő szívük kétségekkel van tele, és ők maguk is kétségek közt ingadoznak. 46 Ha tényleg hadba akartak volna vonulni, akkor bizony felvértezték volna magukat ehhez. De Istenben ellenérzés váltott ki, hogy hadba vonuljanak, és ezért visszatartotta őket. Azt mondták nekik: „Maradjatok otthon azokkal, akik otthon ülnek!” 47 Ha hadba vonultak volna veletek, akkor csak bajt hoztak volna rátok. Ide-oda

nyargalásztak volna, hogy viszályt keltsenek köztetek, és bizonyosan lett volna köztetek olyan, aki hallgat rájuk. Isten jól tud mindent a vétkekről.

48 Már korábban megkísérelték, hogy csábításnak tegyenek ki benneteket. *Próféta! Összeesküdtek ellened és szóbeszédet terjesztettek, míg végül megérkezett az Igazság és Isten parancsa, amit olyannyira gyűlöltek.*

49 Néhányan közülük ezt mondták: „Ments fel engem! Ne vigyél kísértésbe!” De már kísértésbe estek. A Pokol Tüze pedig körbezárja a hitetleneket.

50 *Próféta! Ha bármi jó ér téged, akkor sajnálják ezt tőled, de ha rossz sújt le rád, ezt mondják: „Már korábban átvettük az ügyeink intézését mi magunk!”, majd kárörvendve elfordulnak.*

51 *Próféta! Mondd: „Csupán az ér minket, amit Isten előírt a számunkra. Ő a mi Védelmezőnk. Istenben bízzanak a hívők!”*

52 *„Talán valami mást vártok el, mint azt, hogy a két legszebb dolog történjen velünk? Arra várunk mi is, hogy Isten a büntetésével vagy a mi kezünk által sújtson le rátok. Várjatok csak, mi is kivárunk!”*

53 *Mondd: „Akár szabad akaratotokból, akár vonakodva adakoztok, nem fogadják el tőletek, mivel vétkesek vagytok.”*

54 *Az egyetlen akadálya annak, hogy elfogadják az adományait, csupán az, hogy tagadják Istent és a Küldöttét, hanyagul végzik el az imát, és vonakodva adják meg az adományt.*

55 *Próféta! Ne tévesszen meg a vagyonuk nagysága vagy a gyermekeik száma. Isten az evilági életükben azzal akarja büntetni őket, hogy a lelkük a halálukkor úgy tűnik majd tova tőlük, hogy közben hitetlenek maradnak.*

56 *Megeksüsznek Istenre, hogy közétek tartoznak, de nem tartoznak közétek, mert hisz gyávák!*

57 *Ha találnának egy búvóhelyet vagy egy barlangot, vagy akár csak egy üreget, ahová bemászhatnának, akkor a legnagyobb gyorsasággal bemenekülnének ide.*

58 *Próféta! Vannak köztetek olyanok, akik az adományok elosztása miatt hibáztatnak téged. Ha kapnak belőle egy kis részt, akkor elégedettek lesznek. Ha nem kapnak belőle semmit, akkor azonnal feldühödnek.*

59 *Bárcsak megelégednének azzal, amit Isten és a Küldötte adott nekik, és azt mondanák: „Isten elegendő nekünk. Isten adni fog nekünk valamennyit a kegyességéből, és a Küldötte is így tesz majd. Istenhez fordulunk reményeinkkel!”*

60 *Az adományok a szegényeket, a rászorulókat, az adományok begyűjtőit és azokat illetik meg, akiknek a szíve megerősítést igényel, valamint a rabszolgák felszabadítására, az adósok megsegítésére, az Isten ügyében küzdők és az utazók számára valók. Ez egy Isten parancsolta kötelezettség. Isten tud mindent és bölcs.*

61 *Vannak*

olyanok, akik megbántják a Prófétát azzal, hogy ezt mondják: „A füle mindent hall!” Próféta! Mondd ezt nekik: „Ez a fül a javatokat szolgálja! Ez a fül hisz az Istenben, bíz a hívőkben, és könyörületesség mindazok számára tikóztetek, akik hisznek.” De akik megbántják az Isten Küldöttét, azokra fájdalmas büntetés vár. 62 Hívők! Vannak olyanok, akik esküdznek az Istenre, csak azért, hogy megnyerjék a tetszésedet. De ha igaz hívők lennének, akkor inkább Isten és a Küldötte tetszését szeretnék megnyerni. 63 Talán bizony nem tudják, hogy az, aki szembeszegül Istenel és a Küldöttével, a Pokol Tüzébe kerül, és ott fog időzni mindörökké? Ez a hatalmas szégyen! 64 A képmutatók félnek attól, hogy leküldenek rájuk egy szúrát, ami felfedi mindazt, ami a szívekben van. Mondd: „Gúnyolódjatok csak! Isten majd fényre hozza mindazt, amitől annyira féltek.” 65 De ha komolyan megkérdéznéd őket, akkor biztosan ezt válaszolják: „Mi csak fecserésztünk és játszadoztunk!” Mondd: „Talán bizony nem az Istenről, a jeleiről és a Küldöttéről gúnyolódtok? 66 Ne hozakodjatok elő bocsánatkérésekkel! Hitetlenek lettetek, miután hívők voltatok.” Még ha meg is bocsátunk néhányatoknak, másokat közületek még akkor is megbüntetünk, mert bűnösök voltak. 67 A képmutatók – férfiak és nők egyaránt – egy tőről fakadnak mindannyian. A rosszat parancsolják, a jót tiltják, és szűkmarkúak az adakozásnál. Elfeledkeztek az Istenről, és Ő is elfeledkezett róluk. A képmutatók a valóban vétkesek. 68 Isten a Pokol Tüzét ígéri a képmutatóknak – férfiaknak és nőknek egyaránt –, és a hitetleneknek is. Itt időznek majd mindörökké. Isten megátkozta őket, és maradandó büntetésben lesz részük. 69 (-): „Ugyanolyanok vagytok, mint azok, akik elóttetek éltek. Erősebbek voltak nálatok, a vagyonuk nagysága és a gyermekeik száma is nagyobb volt. Kihasználták a részüket az evilági életből, mint ahogy ti is kihasználtátok a részeteiket. Üres fecsegésbe estetek, mint ahogy ők is az üres fecsegés bűnébe estek.” A tetteik értéktelenek lesznek ezen a világon és a túlvilágon is. A vesztesek valóban ők lesznek. 70 Talán bizony nem hallották soha a történeteket azokról, akik elóttük éltek: Noé, Ád, Szamúd és Ábrahám népéről, a Madjan társairól és a rommá lett városokról? A küldötteik világos jelekkel érkeztek hozzájuk. Nem Isten volt igazságtalan velük szemben, ők vétkeztek önmaguk ellen. 71 A hívők – férfiak és nők egyaránt – egymást segítik, a jót parancsolják, a rosszat tiltják, elvégzik az imát, megadják az adományt, és engedelmessékednek Istennek, valamint az Ő

Küldöttének. Isten könyörületes lesz velük szemben. Isten hatalmas és bölcs. 72 Isten a hívőknek – férfiaknak és nőknek *egyaránt* – Kerteket ígért, amelyekben patakok csörgedeznek, és ahol majd mindörökké időznek, és szép otthonokat Éden Kertjeiben. De a *legnagyobb* dolog Isten tetszése. Ez a nagy siker! 73 Próféta! Küzdj a hitetlenek és a képmutatók ellen: bánj velük keményen. A végső otthonuk a Pokol. Mennyire rossz végcél! 74 Megesküdnének Istenre, hogy *soha* nem mondtak *semmi* ilyet, *de igenis mondtak, hisz kiejtették a szájukon* a hitetlenség szavait, és miután felvették az iszlámot, *újra* hitetlenek lettek. Azon voltak éppen, hogy *ártsanak neked, Próféta*, csak nem sikerült nekik. Semmi sem dühítette fel őket úgy, mint az, hogy az Isten és a Küldötte a kegyességükből gazdagították őket. Jobb lenne nekik, ha *megbánással Isten felé* fordulnának! Ha elfordulnak, *akkor* Isten fájdalmas büntetéssel sújt le rájuk, ezen a világon és a túlvilágon is, és nem lesz a földön senki, aki megvédelmezné őket, vagy segítségükre lenne. 75 Vannak köztük, akik elkötelezték magukat Istennek, *és ezt mondták*: „Ha Isten juttat nekünk valamennyit a kegyességéből, akkor adakozni fogunk, és akkor az igazak közé fogunk tartozni.” 76 De amint Isten adott nekik *valamennyit is* a kegyességéből, *azon nyomban* kicsinyeskedni kezdtek, és lázadozva elfordultak. 77 Isten ennek következményeként képmutatást helyezett a szívükbe addig a Napig, amikor találkoznak majd Ővele. Azért, mert megszegték az ígértüket Istennel szemben, és újra meg újra hazudtak. 78 *Talán* nem tudják, hogy Isten tud a titkaikról és a bizalmas megbeszéléseikről, és hogy Isten minden rejtett dolgot ismer? 79 Ők azok, akik megbírálják a hívőket, akik szabad akaratukból adakoznak, és azokat *is megbírálják*, akik csak keveset tudnak adni, és azt is nagy erőfeszítések *árán*. Ők azok, akik kigúnyolják az *ilyen igaz* embereket, de végül is Isten lesz az, aki majd gúnyt űz belőlük. Egy fájdalmas büntetés vár rájuk. 80 *Próféta!* Akár megbocsátást kérsz a számukra, akár nem, egyre megy. Ha hetvenszer kérsz megbocsátást a számukra, Isten akkor sem fog megbocsátani nekik. Mert nem hittek Istenben és a Küldöttében. Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeket! 81 Akiket hátrahagytak, azok örültek, hogy Isten Küldöttével ellentétben otthon maradtak. Gyűlölték *még a gondolatát is annak*, hogy a vagyonukkal és *testben és lélekben* küzdjenek Isten útján. Ezt mondták *egymásnak*: „Ne vonuljatok *harcba* ebben a hőségben.” Mondd: „A Pokol Tüze még forróbb!” Bárcsak megérteneék *végre!* 82 Ne vessenek csak egy

kicsit, majd még sokat kell sírniuk viszonzásként azért, amit korábban tettek. 83 *Próféta!* Ha Isten visszavisz téged közéjük, és ők engedyelty kérnek tőled, hogy *legközelebb* harcba vonulhassanak veled, mondd ezt nekik: „Ti soha nem fogtok harcba vonulni velem, és soha nem fogtok egyetlen ellenség ellen sem harcolni velem. Az első alkalommal tetszésekre volt, hogy otthon maradjatok. *Úljetek most is csak* otthon azokkal, akiket hátrahagynak.” 84 *Soha* ne imádkozz egyikük felett sem, ha meghalt, és ne állj meg a sírjánál. Nem hittek Istenben és a Küldöttében, és bűnösökként haltak meg. 85 A vagyonuk *nagysága* és a gyermekeik száma ne legyen csábító neked. Isten ezen a világon ezzel akarja megbüntetni őket, és a lelkük úgy száll majd el a *haláluk pillanatában*, hogy közben hitetlenek. 86 Ha leküldenek egy szúrát, ami ezt mondja: „Higyyetek Istenben és küzdjeteK a Küldötte oldalán”, akkor a tehetősek közülük arra kérnek majd téged, hogy mentsd fel őket a harc alól, és ezt mondják: „Engedd meg nekünk, hogy hátramaradjunk a többiekkel, akik otthon maradtak.” 87 *Úgy tűnik*, jobban szeretnek azokkal lenni, akik hátramaradtak. A szívüket lepecsételték, nem fognak fel semmit. 88 De a Küldött és azok, akik hisznek vele, a vagyonukkal és *testben és lélekben* küzdenek Isten útján. Ezért a jó dolgokban nekik lesz részük, és ők lesznek azok, akik boldogulnak. 89 Isten Kerteket készített elő számukra, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Ez a legnagyobb győzelem! 90 A beduinok közül néhányan – akik bocsánatot szeretnének kérni – *most* idejöttek, hogy felmentést kérjenek. Akik hazudtak Isten és a Küldötte ellen, azok otthon maradtak. Fájdalmas büntetés fog lesújtani *mindazokra* közülük, akik hitetlenek! 91 A gyengéket, a betegeteket és azokat, akiknek nincs miből adakozniuk, nem lehet hibáztatni, ha Istennel és a Küldöttével szemben őszintén viselkednek, és azokat sem *lehet hibáztatni*, akik jótetteket hajtanak végre. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 92 *Próféta!* Azokat sem *lehet hibáztatni*, akik hozzád jönnek, hogy *lóra szállhassanak*, de te azt mondd nekik: „Nem találok olyan állatot, amire felülhetnétek!”, és ekkor a szomorúságtól könnyes szemmel visszafordulnak azért, mert nincs miből adakozzanak. 93 *Próféta!* Azokat kell hibáztatni, akik felmentést kérnek tőled, holott gazdagok, és örülnek, hogy azokkal vannak, akik hátramaradtak. Isten lepecsételte a szívüket, hogy ne tudjanak semmit. 94 Bocsánatot kérnek tőletek, amikor visszatértek hozzájuk. Mondd: „Ne kérjeteK

bocsánatot.” Nem hiszünk nektek. Isten már hírt adott nekünk rólatok. Isten *szemügyre veszi majd a tetteiteket*, és a Küldötte *is így tesz*. Amikor visszavisznek benneteket ahhoz, aki mindent tud a rejtett *titkokról* és a látható dolgokról, *akkor az Isten* majd elmondja nektek azt, amit korábban tettetek. 95 Esküdözni fognak az Istenre – amikor visszatértek hozzájuk *a harcból* –, *de csak azért*, hogy hagyjátok őket békén. Hagyjátok is békén őket, hisz olyannyira utálatosak! A lakóhelyük a Pokolban lesz, fizetségként azért, amit korábban tettek. 96 Esküdözni fognak nektek *mindenre*, csak hogy megkedveljétek őket. De Isten nem leli örömét a bűnösökben! 97 A beduinok a legcsökönyösebbek a hitetlenségben és a képmutatásban. A legkevésbé akarják elismerni a törvényes határokat, amelyeket az Isten a Küldöttének *kinyilatkoztatásként valóban* leküldött. 98 A beduinok közt vannak, akik az adakozást inkább kényszerűségnek tekintik, és csak arra várnak, hogy forduljon ellenetek a sors. De *a sors* balsorsként fog ellenük fordulni! Isten hall és tud mindent. 99 A beduinok közt vannak olyanok, akik hisznek az Istenben, az Utolsó Napban, és az adományt olyan eszköznek tekintik, ami közelebb hozza őket Istenhez és ahhoz, hogy a Küldött imáiból részesülhessenek. Ezen a módon közelebb kerülnek Istenhez, aki befogadja a könyörületességébe őket. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 100 A legelső Kivándorlókkal és Segítőkkal, és azokkal, akik követték őket jótettekkel, az Isten elégedett lesz, és ők is elégedettek lesznek *Istennel, aki* Kerteket készített elő számukra, amelyekben patakok csörgedeznek, és *az ilyen emberek* ott időznek *majd* mindörökre. Ez a legnagyobb győzelem! 101 A beduinok közt, akik a környéketeken élnek, és a medinaiak közt is vannak képmutatók, akiknek *nagy* gyakorlatuk *van* a képmutatásban! *Próféta!* Te nem ismered őket, de Mi ismerjük őket. Kétszeresen fogjuk megbüntetni őket, *majd később* átadják őket egy hatalmas büntetésnek a *túlvilágon is*. 102 Mások elismerték bűneiket: a jótetteket rossz tettekkel keverték. Bárcsak *megbocsátana* nekik az Isten, és feljűk fordulna *kiengesztelődve!* Isten megbocsátó és megkönyörülő. 103 *Próféta!* Fogadj el egy részt a vagyonukból, amivel tisztává teszed és megtisztítod őket, és imádkozz értük. Az imád megnyugvás lesz a számukra. Isten hall és tud mindent. 104 Nem tudják, hogy Isten az, aki elfogadja, ha a szolgálai megbánással fordulnak Őfelé, és *elfogadja tőlük* azt, amit szabad *akarataukból* adnak? Isten kiengesztelődik és megkönyörül. 105 *Próféta!* Mondd: „Tegyétek

meg! Isten látni fogja a cselekedeteiteket, és a Küldötte is, és a hívők is.” Hisz Őhózzá visznek vissza benneteket. Őhózzá, aki ismeri a rejtett titkokat és a látható dolgokat. Ő elmondja majd nektek mindazt, amit korábban tettetek. 106 Vannak, akiket visszatartanak egy meghatározott időpontra, amíg megérkezik Isten döntése. Isten vagy megbünteti őket, vagy kiengesztelődve fordul feléjük. Isten jól tud mindent és bölcs. 107 Vannak, akik saját mecsetet építenek maguknak, hogy bajt okozzanak, és hitetlenséget és széthúzást terjesszenek a hívők között: előőrsként azok számára, akik korábban Isten és a Küldötte ellen háborút viseltek. Majd megesküsznek: „Mi a legjobbat akartuk!” De Isten a tanúja, hogy hazudnak. 108 Próféta! Soha ne imádkozz egy ilyen mecsetben! Inkább imádkozz egy olyan mecsetben, ami az első naptól fogva istenfélelemre épült. Ebben a mecsetben olyan emberek vannak, akik szeretnének megtisztulni. Isten szereti azokat, akik megtisztítják magukat. 109 Talán bizony nem jobb az olyan ember, aki az építményét istenfélelemre és Isten tetszésére alapozta, mint az, aki az építményét egy omladozó dombhajlatra építette, ami vele együtt omlik le és zuhan le a Pokol Tüzébe? Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeket. 110 Az építményük, amit felépítettek, szünet nélkül kétségeket támaszt a szívükben addig, amíg a szívük megszakad. Isten jól tud mindent és bölcs. 111 Isten azért vásárolta meg a hívők lelkét és vagyonát, mert Éden Kertjeit kapják meg jutalmul, amennyiben Isten útján harcolnak, és ebben a harcban másokat megölnék vagy őket ölik meg. Ez egy ígéretet a Tórában, az Evangéliumban és a Koránban, amit Isten tett. Ki tartja be jobban az ígéretét, mint az Isten maga? Örüljetez ennek a csereüzletnek, amit kötöttetek. Ez a legnagyobb győzelem! 112 Akik megbánással fordulnak Isten felé, imádják és dicsőítik Őt, aszkétaként vándorolnak, meghajolnak és leborulnak az imához, a jót parancsolják és a rosszat tiltják, és Isten törvényes határait szem előtt tartják, azok az igaz hívők. Próféta! Hirdesd az örömhírt a hívőknek! 113 A Próféta és a hívők ne kérjenek megbocsátást bálványimádók számára még akkor sem, ha azok rokonok lennének, ha nyilvánvalóvá vált számukra, hogy azok az emberek a Pokolban lesznek egymás társai. 114 Ábrahám csupán azért kért megbocsátást az apjának, mert ő ígéretet tett Ábrahámnak. De miután nyilvánvalóvá vált számára, hogy az apja Isten ellensége, eltávolodott tőle. Ábrahám szíve tele volt szomorúsággal és gyengédséggel. 115 Lehetetlen, hogy az Isten tévútra vigyen bárkit is, ha már egyszer

a helyes útra vezette, hacsak nem teszi teljesen világossá számára, hogy mitől óvakodjon. Isten jól tud mindenről mindent. 116 Istené a hatalom az egetben és a földön. Ő kelt életre, és Ő hozza meg a halált. Istenen kívül nincs se támogatótok, se segítőtok! 117 Isten a Próféta, a Kivándorlók és a Segítők felé fordult, akik a szorongatottság órájában követték Őt, bár egy részüknek csaknem megingott a szíve. *Isten megsajnálta őket.* Isten együtt érző és könyörületes. 118 A három ember pedig – akiket hátrahagytak mindaddig, amíg a szélessége ellenére túl szűknek bizonyult számukra a föld, és még a lelküknek is szűknek bizonyult a hely – megértette, hogy az egyetlen menedék Isten elől *magánál az Istennél* van. Akkor Isten feléjük fordult *a könyörületességében*, hogy végül ők is megbánással fordulhassanak Isten felé. Isten az, aki kiengesztelődve odafordul *felétek*, és Ő a Megkönyörülő. 119 Hívők! Féljetez Istentől, és tartsatok azokkal, akik igazat mondanak. 120 A medinaiak és a beduinok a környékükről ne maradjanak le a Próféta mögött, és ne *akarják magukat* előnyökhöz juttatni *a Prófétával* szemben. *Ez azért van így, mert hisz Isten útján* egyetlen lépést sem tesznek szomjazva, kínlódva és éhezve, ami feldühítené a hitetleneket, és egyetlen ellenségnek sem okoznak kárt, vagy *tesznek bármit is azért, hogy legalább* egy jótettük feljegyzésre kerülhetne. Isten soha nem hagyja veszendőbe menni az igazak jutalmát. 121 Nem tudnak akár kis, akár nagy adományt adni vagy egy völgyön áthaladni anélkül, hogy ez ne kerülne feljegyzésre, és Isten ne jutalmazhatná meg őket legjobb tetteik szerint. 122 A hívők ne vonuljanak mindannyian egyszerre hadba. Egy csoport minden közösségből maradjon a helyén, hogy tanulják a vallást, és figyelmeztethessék azokat, akik visszatérnek, hogy óvakodjanak *a rossztól*. 123 Hívők! Harcoljatok a hitetlenek ellen, akik a közeletekben vannak. Érezzék csak meg a keménységeteket. Tudjátok meg, hogy Isten azokkal van, akik *istenfélők*. 124 Amikor leküldenek egy szúrárt, akkor a *hitetlenek és képmutatók* ezt mondják: „Kit erősített meg ez a szúra a hitben?” Ez azokat erősítette meg a hitben, akik hisznek, és ők *mennyire* boldogok *ettől!* 125 Akiknek betegség van a szívében, azoknak *ez a szúra* csak növeli a betegségét. Hitetlenekként fognak meghalni. 126 Nem látják, hogy minden évben egyszer vagy kétszer *csábításnak* teszik ki őket? De *akkor sem* fordulnak vissza, és *nem* gondolkodnak el ezen! 127 Amikor leküldenek egy szúrárt, egymásra néznek, és *ezt* kérdezik: „Látjátok egymást?”, majd elfordulnak. *De Isten az, aki elfordítja a szívüket az Igazságtól*, mert

ezek *olyan* emberek, akik nem értenek meg *semmit!* 128 Egy közületek való Küldött érkezett hozzátok. Szenved attól, amikor látja a szorongatottságotokat, aggódik értetek, együttérzéssel van a hívők iránt és jóságos. 129 *Proféta!* Ha elfordulnak az *üzenettől*, mondd *ezt nekik*: „Nekem elegendő az Isten. Nincs isten Őrajta kívül. Őbenne bízom. Ő a Hatalmas trón Ura.”

10. szúra

JÓNÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, százkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Rá. Ezek a bölcs Könyv jelei. 2 *Talán olyan* különösnek tűnik az embereknek az, hogy egy közülük való *halandó* embernek nyilatkoztattuk ki a *következőket*: „Figyelmeztess az embereket, és mondd el az örömhírt azoknak, akik hisznek, hogy valóban előnyben részesülnek Uruknál”? A hitetlenek ezt mondták: „*Ez az ember nyilvánvalóan egy varázsló.*” 3 A ti Uratok az Isten, aki az eget és a földet Hat Nap alatt teremtette, majd trónra emelkedett, hogy irányítson *minden* Ügyet. Nincs senki, aki közbenjárhatna *nála bármiben*, csak azután, hogy Ő engedélyt adott erre. Ez az Isten, a ti Uratok! Őt szolgáljátok *egyedül*. Nem akartok elgondolkozni *ezen?* 4 Őhözát tértek vissza mindannyian. Ez Isten igaz ígérete. Ő alkotja meg az első teremtést, majd Ő ismétli meg ezt, hogy azokat, akik hisznek és jót tesznek, igazságosan megjutalmazza. A hitetleneknek *pedig* forró víz lesz az italuk, és fájdalmas büntetésben lesz részük: azért, mert *konokul* hitetlenek voltak. 5 Ő az, aki a napot *ragyogó* lámpásnak és a holdat fénynek tette meg, és állomásokat mért ki számára, hogy megtudhassátok az évek számát, és *ezzel* az időszámítást. Isten igazsággal teremtette meg *mindezt*. Isten egyenként magyarázza meg a jeleket az *olyan* embereknek, akik megértik *ezeket*. 6 Az éjszaka és nappal egymásutánjában és abban, amit Isten az egekben és a földön teremtett, *valóban* jelek vannak az *istenfélők* számára. 7 Akik nem remélik a találkozást Mivelünk, és *túlzottan* meg vannak elégedve az evilági élettel és jól érzik magukat benne, és figyelmen kívül hagyják a jeleinket, 8 azoknak az otthona a Tűz lesz: *mindazért*, amit korábban tettek. 9 Akik hisznek és

jót tesznek, azokat Uruk a *helyes útra* vezeti a hitük miatt, és a *lábuk* alatt patakok fognak csörgedezni az Örömök Kertjeiben. 10 Az imájuk *így hangzik majd*: „Dicsőség Neked, Istenünk!”, és a köszönésük *ez lesz*: „Béke!” Az imájuk vége *pedig* ez lesz: „Dicsőség Istennek, a Világok Urának!” 11 Ha Isten annyira siettetné az emberek számára a rosszat, amennyire *az emberek* szeretnék siettetni a jót, akkor *valóban* bekövetkezne számukra a megadott időpont. Akik nem félnek a találkozástól Mivelünk, azokat hagyjuk bolyongani túlzó fennhéjzásukban. 12 Amikor az embert egy sorscsapás sújtja, akkor bennünket szólít, oldalán fekvő, ülve vagy állva. De ahogy eltávolítottuk felőle a bajt, *ugyanúgy* folytatja, mintha soha nem szólított volna bennünket. *Ezért* a mértékteleneknek csábítónak tűnik az, amit korábban tettek. 13 Számos nemzedéket elpusztítottunk már előttetek, mert vétkeztek, bár a küldötteik világos jelekkel jöttek el hozzájuk, de ők nem akartak hinni ezekben. *Ezen a módon* visszanozzuk majd a bűnösöknek a *rossz tetteiket*. 14 Később utódaiknak tettünk meg benneteket a földön, hogy meglássuk, milyen módon cselekszettek. 15 Ha a jeleinket világos bizonyítékokként felolvassák nekik, akkor azok, akik nem félnek a találkozástól velünk, *ezt fogják mondani*: „Hozz nekünk egy *másmilyen* Koránt, mint ez, vagy változtasd meg ezt!” *Próféta!* Mondd *ezt nekik*: „Nem áll módomban a saját elhatározásomból megváltoztatni *semmit sem* ezen. Csak azt követem, amit kinyilatkoztattak nekem. Mert félek egy borzalmas Nap büntetésétől, ha nem engedelmeskedem Uramnak.” 16 Mondd: „Ha Isten úgy akarta volna, nem olvasnám fel nektek ezt, és Isten azt se hagyná, hogy hírét halljátok. Egy életet éltem le köztetek, mielőtt megérkezett hozzám a *kinyilatkoztatás*. Miért nem használjátok az eszetekeket? 17 Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságot talál ki Isten ellen, vagy hazugságnak mondja *Isten* jeleit? A bűnösök soha nem boldogulnak. 18 A *bűnösök* azt imádják Isten helyett, ami se kárukra, se hasznukra nincs, és ezt mondják: „Ezek a mi szószólóink az Istennél!” Mondd: „*Talán bizony* el akartok mondani az Istennek valamit, amit Ő nem tud: sem az egekben, sem a földön? Dicsőség Őneki! Ő *az, aki* magasan felette áll *mindannak*, amit Őhöz társítanak.” 19 Az emberek egyetlen közösség voltak. Később *azonban* összekülönböztek *egymással*. Ha nem lenne Uradnak egy korábban kimondott Szava, akkor *már* döntés esett volna arról, amiben *azok az emberek* összekülönböznek egymással. 20 Azt mondják: „Miért nem küldött le az Ura egy *csodás* jelet

a számára?” *Próféta!* Mondd: „Csak Isten ismeri a rejtett *titkokat*. Várjatok csak! Én is egyike vagyok azoknak, akik kívárnak.” 21 Ha az emberekkel megízleltetjük a könyörületességünket, miután egy sorscspás érte őket, azon nyomban összeesküdnek a jeleink ellen. Mondd *meg nekik*: „Isten még gyorsabb a cselszövésben.” A Mi küldötteink feljegyzik *minden* ármánykodásokat! 22 *Isten* az, aki lehetővé teszi számotokra, hogy utazatok a szárazföldön és a tengeren. Amikor a hajókon vagytok, és ezek jó szélnél elindulnak – ti *pedig* örültök –, akkor egy viharos szél csap le rájuk, a hullámok *pedig* mindenholnan rájuk zúdulnak, és a *hajó utasai* úgy érzik, hogy *teljesen* körbezárja őket a víz, és már nincs menekvés. Istent szólítják, és közben *őszinték* a hitben Őfelé. *Ezt mondják*: „Ha megmentesz innen bennünket, valóban hálásak leszünk!” 23 De alighogy *Isten* megmentette őket, azon *nyomban* erőszakosan *kezdenek el* viselkedni a földön: anélkül, hogy joguk lenne *ehhez*. Emberek! Az erőszak, amit elkövettek, önmagatok kárára van. *Ez az, ami csupán itt*, ezen a világon van hasznokra. Végül is hozzánk tértek vissza, és Mi szembesíteni fogunk benneteket azzal, amit korábban tettetek. 24 Az evilági élet olyan, mint az *esővíz*. A vizet, amit leküldünk, elnyelik a föld növényei, amelyekből az emberek és az állatok táplálkoznak. Amikor a föld magára ölti *legszebb* növénytakaróját és feldíszíti magát, a lakói *pedig* azt hiszik, hogy hatalmuk van felette, akkor a parancsunk lesújt rá – az éjszakában vagy nappal –, és *kiszáradt* tarlóvá tesszük az *egészet*, és *úgy tűnik*, mintha még egy napja nem virágozott volna *itt semmi*. Így magyarázzuk meg egyenként a jeleinket azoknak, akik elgondolkoznak *ezen*. 25 Isten a Béke Házába szólít, és azt vezet egy egyenes útra, akit Ő akar! 26 A jóra való a legjobbkat kapják *majd viszonzásként*, és még ennél is többet. Az arcukat *pedig* nem fogja elborítani sem kátrányszínű *sötétség*, sem szégyenteljes megaláztatás. A Paradicsomban lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. 27 Akik *pedig* rosszat tettek, azok minden egyes rossz tettükért ugyanolyan fizetséget kapnak *viszonzásként*, és *súlyos* megaláztatás fog rájuk telepedni – miközben senki sem fogja megvédelmezni őket Istennel szemben –, és olyanok lesznek, mint azok, akiknek az arcát *mintha* egy sötét éjszaka foszlányai fednék be. Ők a Tűzben lesznek egymás társai, és *ott időznek* majd mindörökre. 28 Azon a Napon összegyűjtjük majd mindannyiukat, és így szólunk a bálványimádókhöz: „Maradjatok csak *ott* a helyeteken: ti is és a bálványaitok is.” Aztán elkülönítjük őket egy-

mástól. A bálványaik *pedig ezt fogják* mondani: „Nem mi voltunk azok, akiket imádtatok. 29 Isten elegendő tanúnak, köztünk és köztetek. Az imádatotokra *valójában* figyelmet sem vetettünk!” 30 *Ott* akkor minden lélek megtudja *majd*, hogy korábban mit tett. Visszaviszik őket Istenhez, az igaz Urukhoz, és máris tovatűnt tőlük *mindaz*, amit korábban kieszeltek. 31 *Próféta!* Mondd: „Ki gondoskodik rólatok az égből és a földből? Ki parancsol a hallás és a látás *képessége* felett? Ki hozza elő az élő a holtból és a holtat az élőből? Ki dönt el *minden* Ügyet?” Ezt mondják majd: „Isten!” Mondd azt: „Akkor miért nem vagytok *istenfélők*?” 32 Ilyen az Isten, a ti Uratok, az Igazság! Mi következik az Igazság után, ha nem a tévelygés? Ilyen könnyen hagyjátok eltéríteni magatokat *a hittől*? 33 Így igazolódott be Urad szava a vétkesekkel szemben, hisz azok nem hittek az *Igazságban*. 34 Kérdezd meg őket: „Van a bálványaitok közt egyetlenegy is, amelyik megkezdi a teremtést, majd megismétli ezt?” *Próféta!* Mondd: „Isten az, aki megkezdi a teremtést, majd megismétli ezt. Ilyen könnyen hagyjátok félrevezetni magatokat?” 35 Mondd: „Van a bálványaitok közt egyetlenegy is, amelyik képes arra, hogy az Igazsághoz vezessen *a helyes úton bárkit is*?” Mondd: „*Egyedül* Isten vezérel *bárkit is* az Igazsághoz. *Talán bizony nem úgy van, hogy* az, aki az Igazsághoz vezet, inkább igényt tarthat a követőkre, mint az, aki csak akkor találja meg a helyes utat, amikor rávezetik? Mi van veletek? Hogyan ítéltetek *erről*?” 36 *A hitetlenek* közül a legtöbben csak egy feltételezést követnek. De a feltételezés nem használ semmit az Igazsággal szemben. Isten mindent tud, amit tesznek. 37 Ezt a Koránt az Isten nélkül nem találhatták volna ki! *Ez a Korán még* inkább az igazolása annak, ami már előtte megvolt, és a Könyv részletes magyarázata. *Ami felől pedig* nincs kétség: *ez a Korán a Világok Urától van!* 38 *Vagy ezt* mondják: „*Csak kitalálta az egészet.*” Mondd: „Akkor hozzatok ide egy szúrát, ami ugyanolyan, mint ez, és szólítsatok bárkit Isten helyett, akit csak tudtok. Ha igazat mondotok.” 39 *Hazugságnak* mondják azt, amiről nincs átfogó tudásuk, és még azelőtt, hogy eljött volna hozzájuk ennek a magyarázata. *Ugyanilyen módon* mondták hazugságnak *az üzenetet* azok az emberek, akik előttük éltek. Nézd csak meg jól, hogyan végezték a vétkesek! 40 Néhányan közülük hisznek benne, néhányan nem: a te Urad *azonban* jól tudja, kik a bajkeverők. 41 *Próféta!* Ha hazugsággal vádolnak, mondd ezt: „Az én cselekedeteim az enyémekek, a ti cselekedeteitek a tiétek! Ti ártatlanok vagytok abban, amit én teszek, és én

ártatlan vagyok abban, amit ti tesztek.” 42 Vannak köztük olyanok, akik odafigyelnek *ugyan* rád, *de közben nem hallanak meg semmit sem*. Talán képes vagy arra, hogy hallásra bírd a süketeket akkor is, ha nem használják az eszüket? 43 Vannak köztük olyanok, akik néznek *ugyan* rád, *de közben nem látnak meg semmit*. Talán képes vagy a vakokat vezetni, akkor is, ha azok nem *akarnak* látni? 44 Isten nem vétkezik az emberekkel szemben, inkább ők maguk vétkeznek önmaguk ellen. 45 Azon a Napon, amikor *Isten* összegyűjti őket, úgy tűnik majd nekik, mintha egyetlen nap egyetlen óráját töltötték volna el itt *ezen a világon*, és ezt is csupán azért, hogy megismerkedjenek egymással. Az elveszettek *valóban* azok lesznek, akik hazugságnak nevezték a találkozást Urukkal, és nem követték az útmutatást. 46 Akár neked mutatjuk meg először egy részét annak a bűntetésnek, amivel megfenyegettük őket, vagy *akár téged szólítunk először magunkhoz*, akkor is hozzánk fognak visszatérni mindannyian. Isten a tanúja annak, amit tesznek! 47 Minden közösségnek van egy küldötte. Amikor a küldöttük megérkezik hozzájuk, *hogy tanúja legyen az Ítéletnek*, akkor *valóban* igazságosan fognak ítélni közöttük, és nem követnek el igazságtalanságot velük szemben. 48 Ezt *kérdezik majd*: „Mikor teljesedik be ez az ígéret, ha igazat mondotok?” 49 *Proféta!* Mondd ezt: „Nincs hatalmam sem káromra tenni, sem előnyben részesíteni magam: azon kívül, amit Isten akar. Minden közösségnek van egy kijelölt határideje. Ha elérkezik a *határidő*, akkor nem késleltethetik ezt, és nem is siettethetik még egy órával sem.” 50 Mondd: „Mit gondoltok? *Ha Isten* büntetése lesújt rátok, akár éjszaka, akár nappal, akkor a bűnösök a *büntetés* melyik részét akarják majd siettetni? 51 *Talán bizony akkor*, amikor rátok tör, hinni fogtok benne? Hogyan? Csak most? Holott annyira siettettétek!” 52 A vétkeseknek most ezt fogják mondani: „Ízleljétek meg az örökké tartó büntetés *kínjait*. *Talán bizony* majd valami másért fogtok itt viszonzást kapni, mint azért, amit magatoknak szereztetek?” 53 *Proféta!* Megkérdezik majd tőled: „Igaz ez?” Mondd: „Igen! Uramra! Igaz, és nem tudjátok megakadályozni.” 54 Még *akkor sem*, ha minden bűnös lélek a föld minden kincsét birtokolná és *odaadná* azért, hogy megválthassa magát a *büntetéstől*. Titokban megbánást mutatnak, amikor meglátják a büntetést. Igazságosan fognak ítélni közöttük, és nem tesznek rosszat velük semmiben. 55 *Talán bizony* nem az Istené minden, ami az egekben és a földön van? *Talán* nem Isten ígérete az, ami *valóban* igaz? De a legtöbben közülük nem

tudják ezt. 56 Ő az, aki életet ad, és meghozza a halált. Őhöz visznek vissza benneteket. 57 Emberek! Egy tanítás érkezett *le* számotokra Uratoktól, és gyógyítás mindarra, ami a szívetek *mélyén* van, és útmutatás és könyörületesség a hívők számára. 58 *Próféta!* Mondd: „Örüljenek Isten kegyelmének és könyörületességének! Ez jobb *mindannál*, amit felhalmoznak!” 59 Mondd: „Elgondolkoztatok már azon, hogy az Isten milyen gondoskodást küldött *le* számotokra, amit ti vagy tiltottnak, vagy megengedettnek tettetek meg?” Mondd: „*Talán bizony* Isten megengedte nektek *mindezt*, vagy csupán kitaláltok valamit Istennel szemben?” 60 Mit fognak gondolni a Feltámadás napján azok, akik Isten ellen hazugságokat eszelnek ki? Isten *rendkívül* kegyes az emberekkel. De a legtöbben közülük nem hálásak *ezért*. 61 *Próféta!* Bármilyen ügyben jársz, a Korán bármelyik részét olvasod fel, vagy ti – *emberek* – bármilyen tettet vihettek végbe, Mi tanúk vagyunk felettetek *és jelen vagyunk*: bármivel foglalatoskodtok is. Urad figyelmét még egy porszemnyi súly sem kerüli el, sem a földön, sem az égben, és nincs semmi, ami akár kisebb, vagy akár nagyobb lenne ennél a *porszemnyi súlynál*, és ne állna *ott* egy megvilágosító Könyvben. 62 Isten barátainak nincs mitől félniük, és búslakodniuk sem kell, 63 *mert* ők azok, akik hisznek és *istenfélők*. 64 *Isten barátaié* az örömhír az evilági életben és a túlvilágon *is*. Isten szavai megmászhatatlanok. Valóban ez a legnagyobb győzelem. 65 *Próféta!* Ne szomorítsanak el a szavaik. Minden hatalom Istené. Ő az, aki hall és tud mindent. 66 Istené minden, ami az egekben és a földön van! Akik Isten helyett bálványokat imádnak, csak *hiú* elképzeléseket követnek, és *mást sem tesznek, mint* találgatnak. 67 Ő az, aki megalkotta az éjszakát, hogy megpihenhessetek benne, és a nappalt, hogy lássatok benne. Ebben *valóban* jelek vannak az *olyan* emberek számára, akik meghallják *ezeket*. 68 Azt mondják: „Istennek gyermeke van!” Dicsőség Őneki! Ő egymagában elegendő. Övé minden, ami az egekben és a földön van. *Arra, amit állítotok*, nincs felhatalmazások. *Talán bizony* valami olyat akartok mondani az Istenről, amit nem tudtok? 69 *Próféta!* Mondd: „Akik Istenről hazugságokat eszelnek ki, azok nem boldogulnak.” 70 Bár ezen a világon örömet lelik, de a visszatérésük *végül* Mihozzánk lesz. Akkor *pedig* megízleltetjük velük a súlyos büntetést azért, mert hitetlenek voltak. 71 Olvasd fel nekik Noé történetét, aki ezt mondta a népének: „Népem! Még ha nehezen viselitek is el azt, hogy elétek állok, és Isten jeleivel figyelmeztetek benneteket,

jómagam akkor is Istenbe vetem a bizalmamat. Egyeztetek meg az ügyekben – ti és a bálványaitok –, és az elhatározásokat ne legyen zavaros számotokra. Ezután hajtsátok végre a döntéseket rajtam, és ne adjatok nekem haladékot. ⁷² De ha elfordultok az üzenettől, *emlékezzetek*, hogy én nem kértem fizetséget tőletek. Az én jutalmam egyedül Istennél van. Azt a parancsot kaptam, hogy egyike legyek azoknak, akik alávetik magukat Istennek.” ⁷³ *Noét* hazugsággal vádolták meg. De megmentettük őt és azokat, akik vele voltak a Bárkán, és egymást követő nemzedékeké tettük meg őket. Akik hazugságnak mondták a jeleinket, azokat *pedig* hagytuk vízbe fulladni. Nézd csak meg, mi lett a vége azoknak, akiket korábban figyelmeztettek! ⁷⁴ Később küldötteket küldtünk a saját népeikhez, akik világos jelekkel érkeztek hozzájuk. De nem tudtak hinni abban, amit korábban hazugságnak neveztek. Mi *ilyen módon* pecsételjük le a szívét azoknak, akik áthágják a határokat. ⁷⁵ Utána Mózeset és Áront küldtük el a jeleinkkel Fáraóhoz és az előkelőkhöz. Fennhéjázóan *viselkedtek* és bűnösök voltak *mindannyian*. ⁷⁶ Amikor megérkezett hozzájuk az Igazság Mitőlünk, ezt mondták: „Ez egy nyilvánvaló varázslat!” ⁷⁷ Mózes azt mondta: „*Talán még* ezt mondjátok az Igazságról, amikor *végre* megérkezik hozzátok? Ez *talán egy* varázslat lenne? A varázslók soha nem boldogulnak.” ⁷⁸ Azt mondták: „Azért jöttél hozzánk, hogy eltéríts attól, amit az apáink követtek, és hogy a kettőtöké legyen *minden* hatalom az országban? Nem hiszünk nektek!” ⁷⁹ Fáraó ezt mondta: „Hozzátok élém az összes tanult varázslót.” ⁸⁰ Amikor a varázslók odajöttek, Mózes ezt mondta nekik: „Dobjatok el *bármit*, amit *csak* akartok.” ⁸¹ Amikor eldobták a *botjaikat*, Mózes ezt mondta: „Amit *magatokkal* hoztatok, nem más, mint *egy* varázslat. Isten semmivé fogja tenni *az egészet*. Isten nem fogja hagyni, hogy a bajkeverők tettei igazak legyenek. ⁸² Isten a saját szavaival erősíti meg az Igazságot, még akkor is, ha ez ellenére van a bajkeverőknek.” ⁸³ Csak néhány fiatalember hitt Mózesnek a *saját* népéből, miközben attól *is* félték, hogy Fáraó és az előkelői üldözni fogják őket. Fáraónak nagy hatalma volt az országában, és azok egyike volt, akik mértéktelenül *áthágták a határokat*. ⁸⁴ Mózes azt mondta: „Népem! Ha hisztek Istenben, akkor bízatok Őbenne – ha valóban alávetitek magatokat *Istennek*.” ⁸⁵ Azt mondták: „Bízunk Istenben! Urunk! Ne hagyd, hogy csábítás legyünk a bűnösök számára, ⁸⁶ és ments meg minket a könyörületességgel a hitetlenektől.” ⁸⁷ Mózesnek és bátyjának kinyilatkoztattuk:

„Telepítsd Egyiptomban olyan házakba a népedet, amelyek egymással szemben állnak, és imádkozzatok! Hirdesd az örömhírt a hívőknek.” 88 Mózes azt mondta: „Urunk! Fáraónak és az előkelőinek csillogást és vagyont juttattál az evilági életben, *ők pedig* – Urunk! – tévútra vezetnek másokat a te utadról, Urunk! Töröld el a vagyonukat és kötd meg a szívüket, hogy ne is higgyenek *mindaddig*, amíg nem szembesülnek a fájdalmas büntetés *kínjaival*.” 89 Isten így szólt: „Kérésetek meghallgatásra talált. *Álljatok és járjatok* egyenesen, és ne kövessétek azok útját, akik nem tudnak semmit sem.” 90 Hagytuk, hogy Izrael gyermekei átkeljenek a tengeren. Fáraó és a hadserege, ellenszegülve Istennek és áthágva a *határokat*, követte őket. Amikor Fáraó már majdnem vízbe fulladt, ezt kiáltotta: „Hiszem, hogy nincs más isten, mint az, akiben Izrael gyermekei hisznek. Én is alávetem magam Istennek.” 91 (-): „Igen? Csak most? De hisz korábban mindig engedetlen voltál, és egyike voltál azoknak, akik *csak* romlást hoztak. 92 Csupán a holttestedet mentjük ki ma, hogy egy jel légy azoknak, aki utánad jönnek. Bizony sokan vannak azok, akik figyelmen kívül hagyják a Mi jeleinket!” 93 Izrael gyermekeinek egy jó lakóhelyet adtunk, és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk. Csak akkor különböztek össze *egymással*, miután a tudás megérkezett hozzájuk. Uratok a Feltámadás napján ítélni fog közöttük *mindarról*, amiben összekülönböztek *egymással*. 94 *Próféta!* Ha kétségeid vannak afelől, amit leküldtünk neked, akkor kérdezd meg azokat, akik olvassák a Könyvet, amit *már* előtted *megkaptak*. Az Igazság Uradtól megérkezett hozzád. Ne légy a kételkedők egyike. 95 Ne légy azok egyike *sem*, akik hazugságnak mondják Isten jeleit. Mert máskülönben az elveszettek közé fogsz tartozni. 96 Akiken beteljesedett Urad Szava, azok nem hisznek. 97 Még akkor sem *hisznek*, ha az összes jel megérkezik hozzájuk, *mindaddig*, amíg szembesülnek a fájdalmas büntetéssel. 98 Bárcsak hitt volna egyetlen város is, akkor bizony hasznára vált volna a hit! *Egyetlenegy város lakói sem* tettek így, csak Jónás népe! Amint hinni kezdtek, elhárítottuk felőlük a *szégyenteljes* büntetést, és hagytuk, hogy egy időre élvezzék *még* az *evilági élet örömeit!* 99 *Tudd meg*, ha Urad úgy akarná, akkor a földön mindenki hívő lenne. *Próféta!* Talán bizony kényszeríteni tudod az embereket, hogy higgyenek? 100 Egyetlen lélek sem lehet hívő, csak Isten engedélyével. *Ő* az, aki ráhelyezi a balsorsot azokra, akik nem használják az eszköket. 101 Mondd: „Nézzétek meg, mi van az egekben és a földön! *De*

tudjátok meg, sem a csodás jelek, sem a figyelmeztetések nem használnak azoknak, akik nem hisznek!” 102 *Talán bizony* valami mást remélnek, mint azt a büntetést, ami az előttük élőknek jutott? Mondd: „Várjatok csak ki. Én is kivárok!” 103 *Végül* megmentjük a küldötteinket és a hívőket. *Mert az a Mi kötelességünk*, hogy megmentjük a hívőket. 104 *Próféta!* Mondd: „Emberek! Ha kétségeitek lennétek a vallásom felől, *akkor tudjátok meg*, én nem szolgálom azokat, akiket az Isten helyett imádtok. Istent szolgálom, aki *majd* elszólít benneteket az *evilági életből*. Azt a parancsot kaptam, hogy egyike legyek a hívőknek.” 105 *Próféta!* Fordítsd arcodat a vallás felé mint a tiszta egyistenhit követője! Ne legyél a bálványimádók egyike. 106 Ne szólíts Istenen kívül mást, ami nem képes se jót, se rosszat tenni neked. Ha ezt teszed, akkor azok közé tartozol, akik vétkek. 107 Ha Isten egy sorscsapással lesújt rád, akkor senki sem tudja elhárítani ezt rólad, csak Ő. Ha *pedig Isten bármi jót akar* tenni veled, akkor senki sem tudja elhárítani felőled az Ő kegyességét. *Isten a szolgálai közül* azokat részesíti az Ő kegyességében, akiket Ő akar. Ő a Megbocsátó, a Megkönyörülő. 108 *Próféta!* Mondd: „Emberek! Megérkezett hozzátok az Igazság Uratoktól! Aki követi az útmutatást, az önmagáért teszi, aki *pedig* tévelyeg, az a saját kárára teszi. Én nem vagyok a ti védelmezőtök.” 109 *Próféta!* Kövesd a kinyilatkoztatást, amit megkapsz, és légy *türelmes és állhatatos* mindaddig, amíg Isten meghozza az Ítéletét. Ő a legjobb Bíró!

11. szúra

HÚD

Mekkai kinyilatkoztatás, százhuszonhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Rá. Ez egy *olyan* Könyv, amelynek a *verseit egyértelműen* megmutatta és megmagyarázta egy Bölcs és Mindentudó. 2 *Próféta!* Mondd: „Az Istent szolgáljátok *egyedül*. Ő küldött engem, hogy figyelmeztessenek, és örömhírt hozzak. 3 Kérjétek Uratok bocsánatát, és forduljatok Őfelé. Örömkben részesít benneteket egy meghatározott időpontig, és a kegyességéből is juttat annak az embernek az érdeme szerint, aki érdemeiket *szerezett*. De ha elfordultok, valóban féltetek titeket egy szörnyű

Nap büntetésétől.” 4 Istenhez fogtok visszatérni mindannyian. Ő az, akinek hatalma van minden dolog felett. 5 Nézd csak meg, hogyan burkolják be a szívüket a *hitetlenek*, hogy elrejtőzzenek Isten elől. De hiába burkolóznak be a ruháikba, Ő akkor is tudja, mit takarnak el, és mit fednek fel. Mert Ő jól ismeri a *lelkük rejtett titkait*. 6 Nincs egyetlen élőlény sem a földön, amiről Isten ne gondoskodna, és ne tudná, hol él és mi a végső nyugvóhelye. Mindez benne áll egy megvilágosító Könyvben. 7 Ő az, aki az eget és a földet Hat Nap alatt teremtette – miközben a hatalma a vízen volt –, azért, hogy próbára tegyen benneteket, ki cselekszik a legjobban közületek. *Próféta!* Ha azt mondod nekik: „A halálotok után feltámasztanak benneteket!”, a *hitetlenek* biztosan azt mondják erre: „Ez nem más, mint nyilvánvaló varázslat.” 8 Amikor *pedig* a büntetésüket egy időre késleltetjük, *egészen* biztos, hogy ezt mondják: „Mi tartja vissza?” De azon a Napon, amikor rájuk zúdul a *büntetés*, akkor *bizony* nem lesz elhárítható a *fejük* felől, és az öleli majd őket körbe, amit korábban kigúnyoltak. 9 Amikor Mi ízelítőt adunk az embernek a kegyességükből, majd megvonjuk tőle ezt, akkor kétségbeesik és hálátlanná válik! 10 Akkor *pedig* – miután baj érte, de – Mi ízelítőt adunk neki a jóból, bizonyosan ezt mondja: „Eltávozott tőlem a balszerencse.” Diadalittas és kérkedő lesz. 11 Azok kivételével, akik türelmesek és jót tesznek. Nekik megbocsátásban és nagy jutalomban lesz részük. 12 *Próféta!* Talán szeretnéd egy részét elhagyni annak, amit kinyilatkoztattak számodra, és még talán szorongasz is *amiatt*, hogy ezt mondják: „Miért nem küldtek le vele kincseket? Miért nem jött le vele egy angyal?” A te dolgod csupán az, hogy figyelmeztess. Isten az, aki minden ügy felett a pártfogó. 13 *Vagy ha* azt mondják: „Ő maga találta ki az *egészet*”, te mondd ezt: „Akkor hozzatok ide tíz kitálalt szűrát, amik olyanok, mint ezek itt, és szólítsatok bárkit, akit csak akartok Isten mellett, ha igazat mondotok.” 14 De ha a *bálványok* nem válaszolnak nektek, akkor viszont tudjátok meg mindannyian, hogy Isten tudásával történt ez a *kinyilatkoztatás*, és nincs isten Őrajta kívül! Most *talán* alávetitek magatokat *Istennek*? 15 Akik csupán az evilági életre és ennek csillogására vágyakoznak, azoknak teljes mértékben viszonzuk a tetteiket, és nem lesznek megrövidítve semmivel. 16 De az ilyen embereknek valóban nem lesz részük a túlvilágon semmiben: nekik csak a Tűz jut. Itt értéktelenné válik minden, amit elvégeztek, és semmit sem fog érni *mindaz*, amit korábban tettek. 17 Talán az, akinek világos bizo-

nyítéka van Urától, amit egy *Istentől küldött* tanú olvasott fel, és aminek az előzménye Mózes könyve volt példaképként és könyörületességként, *egyenlő lenne másokkal? Vannak olyan emberek, akik hisznek benne, de vannak olyan csoportok, amelyek megtagadják ezt a Koránt: a találkozóhely számukra a Tűzben lesz. Próféta!* Ne legyenek kétségeid efelől. Ez az Igazság *maga*, ami Uradtól jön. De a legtöbben nem hisznek benne. 18 Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságokat talál ki Istenről? Az ilyen embereket Uruk elé viszik, és a tanúk ezt fogják mondani: „Ezek azok, akik hazugságokat mondtak Urukról!” Isten átka legyen az *ilyen* vétkeseken: 19 akik másokat Isten útjáról letérítenek, és akik azt szeretnék, hogy *ez az egyenes út* elferdüljön, és akik tagadják a túlvilágot is! 20 De nem lesznek képesek megakadályozni Isten akaratát a földön, és Istenen kívül nem lesz számukra védelmező. A büntetésüket megkétszerezik. Nem voltak képesek a *fülükkel* hallani és a *szemükkel* látni! 21 Ők azok, akik elvesztették önmagukat. Az *pedig*, amit kieszeltek, tovatűnt tőlük. 22 Kétség nem fér hozzá, a túlvilágon *ők* lesznek a legnagyobb vesztesek. 23 De akik hittek, jót tettek és megalázkodtak Uruk előtt, azok a Paradicsomban lesznek egymás társai, és ott időznek majd mindörökre. 24 Ez a két csoport olyan, mint a vak és a süket: összehasonlítva azokkal, akik jól látnak és hallanak: ezek ketten talán egyformák? Nem akartok elgondolkozni ezen? 25 Elküldtük Noét a népéhez, *hogy megmondja nekik: „Azért jöttem, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket: 26 Istent szolgáljátok egyedül. Féltetek benneteket egy kínokkal teli Nap büntetésétől.”* 27 De népének hitetlen előkelői ezt mondták: „Azt látjuk, hogy te is csupán egy *halandó* ember vagy, akárcsak mi. Azt is látjuk, hogy közülünk csak azok követnek téged, akik alacsonyrendűek, és nem fontolják meg a *tettüket* komolyabban. Nem látjuk be, hogy ti *bármivel is* jobbak lennétek nálunk. Valójában *úgy* gondoljuk, hogy hazudtok.” 28 Noé erre ezt mondta: „Népem! Gondoljátok meg. Ha *igaz* az, hogy van a *birtokomban* egy világos jel Uramtól, és *Ő* valóban juttatott nekem *egy csodás képességet* a kegyességéből, ami rejtve *marad* a pillantásaitok elől, akkor *talán* kényszeríthetünk benneteket arra, hogy *valamit is elfogadjatok* az akaratotok ellenére? 29 Népem! Nem kérek tőletek pénzt érte! A fizetségem egyedül Istennél van. Nem fogom elűzni azokat, akik hisznek. Ők valóban találkoznak fognak Urukkal. Látom azonban, hogy tudatlanok vagytok! Ki nyújtana nekem segítséget Isten előtt, ha elűzném a hívőket? 30 Nem

gondolkoztok el ezen? ³¹ Nem mondom azt nektek, hogy nálam vannak Isten kincsei, és nem ismerem a rejtett *titkokat sem*. Azt se mondom, hogy egy angyal lennétek. Azt se mondom azokról, akik a ti szemetekben visszaszállítók, hogy Isten soha nem részesíti őket semmi jóban. Isten tudja legjobban, hogy mi van a lelkükben! *Ha ilyesmit állítanék*, akkor egyike lennétek a vétkeseknek.” ³² Azt mondták: „Noé! Vitába szálltál velünk, és hosszasan érvetél ellenünk! Hozd ide a *büntetést*, amivel megfenyegettél bennünket. Ha igazat mondasz!” ³³ Noé azt mondta: „Isten majd elhozza nektek a *büntetést*! Ha Ő úgy akarja. Ti *pedig* nem lesztetek képesek megakadályozni ezt. ³⁴ A tanácsom *pedig* nem ér semmit a számotokra – bármit szeretnék is tanácsolni nektek –, ha Isten azt akarja, hogy eltévélyedjete. Ő a ti Uratok, és Őhöz visznek vissza benneteket.” ³⁵ *Próféta!* Ha a *hitetlenek ezt* mondják: „Talán kitalálta az *egészet?*”, akkor te mondd ezt: „Ha kitaláltam az egészset, akkor felelős vagyok a bűnömért. De ártatlan vagyok azokért a bűnökért, amelyeket ti követtetek el.” ³⁶ Noének kinyilatkoztatták: „A népedből senki sem fog hinni, azokon kívül, akik már korábban hittek. Ne érezd magad rosszul a *rossz tetteik* miatt. ³⁷ Építsd meg a Bárkát a szemünk előtt, és a kinyilatkoztatásunk szerint. Ne járj közben Énnálam azok ügyében, akik vétkeztek. Bizonyosan vízbe lesznek fojtva *mindannyian*.” ³⁸ Így hát Noé elkezdte megépíteni a Bárkát. Népének előkelői *pedig*, ahányszor elmentek mellette, kinevették. Noé ezt mondta nekik: „Ha most kigúnyoltok minket, akkor mi ugyanígy fogunk majd gúnyolódni rajtatok. ³⁹ Majd még megtudjátok, hogy kire sújt le a büntetés, és kire tör rá a maradandó *kínszenvedés*.” ⁴⁰ Amikor a parancsunk megérkezett, és forró víz tört fel a földből, akkor Mi így szóltunk: „Vigyél fel erre a Bárkára mindenfajta *állatból* egy párat, és a családoból *mindenkit* – azokon kívül, akikre korábban kimondták az ítéletet –, és azokból is, akik *valóban* hisznek.” *Bizony* kevesen voltak azok, akik hittek vele. ⁴¹ Noé ezt mondta: „Szálljatok be a Bárkába. Isten nevében induljon útra és érjen partot. Uram megbocsátó és megkönyörülő.” ⁴² A Bárka olyan magas hullámokon haladt velük, mint a hegyek. Noé odakiáltott a fiának, aki hátramaradt: „Szállj be velünk a Bárkába! Ne maradj itt a hitetlenekkel!” ⁴³ *De a fia ezt válaszolta:* „Majd menedéket keresek egy hegycsúcson, ami védelmet nyújt *ettől* a vízáradattól.” Noé azt mondta: „A mai Napon nincs senki, aki képes lenne megvédelmezni magát Isten parancsától. Csak azok, akiken az Isten megkönyörül.” A hullámok elvá-

lasztották őket egymástól, és *Noé fia is* az egyike lett azoknak, akik vízbe fulladtak. 44 Akkor kimondták ezt: „Föld, szívd fel a vizedet! Ég, hagyj fel az esővel!” A víz leapadt, és a parancs beteljesedett. A *Bárka* megfeneklett a Dzsúdí-hegyen. Akkor azt mondták: „Pusztuljanak a vétkesek!” 45 Noé az Urát szólította, és ezt mondta: „Uram! A fiam a családomhoz tartozott. Az ígéreted igaz. Te vagy minden bíró közt a legbölcsebb.” 46 Isten így szólt: „Ő nem tartozott a csaláodhoz. Amit tett, az nem volt helyes. Ne kérj olyasmire, amiről nem tudsz semmit. Figyelmeztettek! Ne légy tudatlan!” 47 Noé azt mondta: „Uram! Menedéket keresek Tenálad az elől, hogy olyasmit kérdezzek, amiről semmit sem tudok. Ha nem bocsátasz meg nekem, és nem vagy könyörületes hozzám, akkor *én is* az elveszettek közé fogok tartozni.” 48 Akkor kimondták ezt: „Noé! Menj le a hegyről békességgel és áldásokkal *telve*, amelyek rád, és azokra a közösségekre *szállnak majd* Mitőlünk, akik veled vannak. Néhány közösségnek megengedjük, hogy élvezzék az *evilági életet még* egy kis időre, de *azután* egy fájdalmas büntetés sújt *majd* le rájuk.” 49 *Muhammad!* Mindez, amit Mi kinyilatkoztattunk neked, a rejtetről és láthatatlanról szóló történetek *körébe* tartozik. Régebben nem ismerted ezeket. Se te, se a néped. Légy türelmes! A *boldog* végcél az *istenfélőké!* 50 Ád *népéhez* a testvérüket, Húdot *küldtük*, aki ezt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent! Nincs számotokra más isten Őrajta kívül. *Ha nem így tesztek*, hazudtok. 51 Nem kérek tőletek fizetséget *semmiért sem*. Az én jutalmam Őnála lesz, aki teremtett engem. Miért nem használjátok az eszeteket? 52 Népem! Kérjétek megbocsátást Uratoktól, és térjétek vissza Őhozzá. Bőséges eső fog leküldeni rátok, és erőtközhöz még több erő fog adni. Ne forduljatok el *Őtőle*, és ne legyetek bűnösök.” 53 Azt mondták: „Húd! Nem hoztál nekünk egyetlen világos bizonyítékot sem. Nem fogjuk elhagyni az isteneinket *egy* szavadra, és hinni sem fogunk neked. 54 Csak annyit tudunk mondani, hogy *szerintünk* az egyik istenünk rontást tett rád.” Húd azt mondta: „Isten legyen a tanúm, és tanúsítsátok ti is, hogy ártatlan vagyok *mindabban*, ahogy és amit Őhozzá társítotok, 55 és Őmellé állítotok. Gyertek csak mindannyian, és *vessétek be* ellenem *minden* celszövegeteket, és ne adjatok haladékot *nekem semmiben*. 56 Istenbe helyeztem a bizalmamat: az én Uramba és a ti Uratokba! Nincs olyan élőlény, amelyikről ne Ő gondoskodna. Uram útja egyenes! 57 Ha elfordultok, *tudjátok meg*, hogy csupán az üzenetet adtam át nektek, amivel hozzátok küldtek. Uram

hagyni fogja, hogy más népek kövessenek benneteket. Ti pedig nem tudtok ártani Őneki. Uram őrködik minden felett!” 58 Amikor végül megérkezett az Ítéletünk, akkor a könyörületességünkől megmentettük Húdot és *mindazokat*, akik hittek vele. Egy súlyos büntetéstől mentettük meg őket. 59 Az *Ád népének tagjai* voltak azok, akik megtagadták Uruk jeleit, és engedetlenek voltak a küldötteivel szemben, és engedelmeskedtek mindenféle gonosz zsarnok parancsának. 60 Átok szállt rájuk ezen a világon, és *ugyanez történik* a Feltámadás napján. Igen! *Ád emberei* megtagadták Urukot. *Pusztuljon* az Ád, Húd népe! 61 Szamúd *népéhez* a testvéreket, Szálihót küldtük. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs más isten számotokra Őrajta kívül. Ő keltett életre benneteket a földből, és Ő tette azt is, hogy megműveljétek a földet. Kérjétek tehát az Ő bocsánatát, és forduljatok *alázattal* Őfelé. Uram *mindig* közel van, és kész arra, hogy meghallgasson bárkit.” 62 Azt mondták: „Szálih! Korábban az egyik *olyan* voltál közülünk, akihez *nagy* reményeket *fűzött* mindenki. *Talán bizony* meg akarod tiltani nekünk, hogy azt imádjuk, amit az apáink imádtak? Erősen kételkedünk abban, amire *most* hívsz bennünket.” 63 Szálih ezt mondta: „Népem! Mit gondoltok, ha *valóban* világos bizonyítékom lenne Uramtól, és ha *valóban* Ő lenne az, aki a könyörületességéből adott volna nekem, akkor ki védelmezne meg engem az Istentől, ha engedetlen lennék Őfelé? Sőt! Ti is még inkább a káromat akarnátok. 64 Népem! Ez a teve itt Istené. Ez egy jel számotokra. Hagyjátok legelni Isten földjén, és ne érintsétek gonosz *szándékkal*, máskülönben hamarosan lesújt rátok egy büntetés.” 65 *De a hitetlenek* elvágták a teve térdinait, és levágták az állatot. Akkor Szálih azt mondta nekik: „*Élvezzétek az életeteket* a házaitekban még három teljes napon át. 66 Ez egy *olyan* ígéret, *amiről kiderül majd*, hogy nem hazugság.” Amikor beteljesedett a parancsunk, akkor a könyörületességünkkel megmentettük a *végzetes* Napnak a szégyenétől Szálihót és *mindazokat*, akik hittek vele. *Próféta!* Urad az Erős, a Hatalmas. 67 Akkor a vétkeseket elragadta a hangorkán, és reggelre arccal lefelé, *holtan* feküdtek házaikban, 68 mintha soha nem is éltek volna itt, *ezen a földön*. Szamúd *népének tagjai* megtagadták Urukot. *Pusztuljon* Szamúd népe! 69 A hírnökeink örömhírt hoztak Ábrahámnak. Azt mondták: „Béke!”, mire Ábrahám azt válaszolta: „Béke!”, majd kisvártatva behozott egy sült borjút. 70 Látta, hogy a hírnökök ujjai nem érintik meg az ételt. Különösnek tartotta a dolgot, és *félelem* fogta el tőlük.

De ők azt mondták: „Ne félj! Lót népéhez küldtek bennünket.” 71 A felesége ott állt és csaknem elmosolyodott, mikor megmondtuk neki az örömhírt Izsák, majd Jákob *érkezéséről*. 72 Akkor azt mondta: „Jaj nekem! Hogyan tudok még gyereket szülni, amikor már öregasszony vagyok, a férjem *pedig* egy aggastyán? Különös dolog lenne!” 73 A *hírnökök erre* ezt mondták: „*Talán* elcsodálkozol Urad parancsán? Isten könyörületessége és áldásai szálljanak rátok: ház népe! Ő a Dicséretre méltó, a Tiszteletre méltó.” 74 Amikor a félelem tovatűnt Ábrahámtól, és az örömhír valóban eljutott hozzá, akkor vitába szállt velünk Lót népéről. 75 Ábrahám béketűrő volt, lágy szívű és alázatos. 76 (-): „Ábrahám! Hagyj fel a *közbenjárás-sal*. Amire Urad parancsot adott, az bekövetkezett. A büntetés lesújt rájuk, és ez elháríthatatlan.” 77 Amikor a hírnökök megérkeztek Lóthoz, *akkor* ő igencsak szorult helyzetbe került miattuk, és nem talált kiutat belőle. Azt mondta: „Ez tényleg egy borzalmas nap!” 78 A *népéből* az emberek sietve jöttek oda hozzá, *akik* korábban számos elvetendő dolgot műveltek. Azt mondta: „Népem! Ezek itt a lányaim. Ezek a *legtisztábbak* a ti számotokra. Féltetek Istentől, és ne hozzatok rám szégyent a vendégeim előtt. Egyetlen épeszű ember sincs köztetek?” 79 Azt válaszolták: „Jól tudod, hogy nincs semmi jogunk a lányaidra, és azt is jól tudod, hogy mit akarunk.” 80 Azt mondta: „Bárcsak lenne erőm ellenállni nektek, vagy legalább támaszkodhatnék egy erős *támaszra!*” 81 A *hírnökök* ezt mondták: „Lót! Mi vagyunk Urad hírnökei. Nem férhetnek hozzád! Távozz az éjszaka *közepén* a hozzátartozóiddal együtt, és senki se forduljon hátra közületek. Csak a feleséged *fog hátrafordulni*, akit elér majd az, ami a többiekre is vár. A megbeszélt időpontjuk a reggel. *Talán bizony* nincs közel már a reggel!” 82 Amikor a parancsunk beteljesedett, a fejére fordítottuk a városukat, és *hatalmas* esőt küldtünk le rájuk, kövekből és rétegenként égetett cserepekből, 83 amelyek Urad jelével *voltak ellátva*. Ez a város nem fekszik messze a vétkesek városától! 84 Madjan *népéhez* a testvérüket, Suajbot küldtük. Azt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent. Nincs más isten számotokra, Őrajta kívül. Ne rövidítsetek meg a mércét vagy a súlyt, amivel mértek. Látom, jól megy sorotok. De féltelek benneteket egy mindent körülölelő *szörnyű* Nap büntetésétől. 85 Népem! Adjatok tele mértékkel, és az igazságnak megfelelő súllyal. Ne vonjatok le semmit az emberektől, ami az övék, és ne keverjétek bajt a földön. 86 Ami Istentől maradandó, az a *legjobb* nektek, ha hívók vagytok. Én nem vagyok a ti

őrzőtök!” 87 Azt mondták: „Suajb! *Talán bizony* az imád azt parancsolja neked, hogy hagyjuk el azt, amit az apáink szolgáltak, és hogy hagyjunk fel azzal is, hogy azt tegyünk *a saját* vagyonunkkal, amit akarunk? Te valójában türelmes és érző ember vagy!” 88 *Suajb* ezt válaszolta: „Népem! Nem látjátok, hogy világos bizonyíték van *a birtokomban* Uramtól, és hogy *Ő* bőségesen gondoskodott rólam? *Nem akarom az ellenkezőjét tenni annak, amit megtiltok nektek.* Csupán rendet akarok teremteni a dolgokban, amennyire képes vagyok rá. De egyedül Isten által sikerülhet ez nekem. *Ő*benne bízom, és *Ő*felé fordulok *megbánással.* 89 Népem! Ne hagyjátok, hogy az ellenkezésetek velem szemben ugyanoda juttasson benneteket, mint ahová Noé, Húd vagy Szálíh népeit *juttatta az ellenkezésük.* Lót népe nincs messze tőletek! 90 Kérjétek Uratok bocsánatát, és forduljatok alázattal *Ő*felé. Uram megkönyörülő és megértő.” 91 Azt mondták: „Suajb! Nem nagyon értjük, amit mondasz. *Úgy látjuk, hogy túl gyenge lábakon állsz itt közöttünk.* Ha nem lennének a követőid, akkor megköveztünk volna. *Bizony!* Nem *túl sokra* becsülünk téged.” 92 Azt mondta: „Népem! *Talán bizony* a követőim számát *majd* többre becsülik, mint Istent? *Talán az Istent a hátatok mögött hagyátok?* Uram *a tudásával* körbeöleli *mindazt, amit tesztek.* 93 Népem! Cselekedjétek az álláspontok szerint. *Én is úgy fogok cselekedni.* Hamarosan megtudjátok, hogy kire sújt le egy *olyan* büntetés, ami *majd* megszégyeníti, *és azt is megtudjátok, hogy ki* a hazug. Várjatok csak ki, én is kivárok veletek.” 94 Amikor bekövetkezett a Mi ítéletünk, akkor megmentettük Suajbot és *mindazokat, akik vele együtt hittek,* de a vétkeket elragadta a hangorkán, és reggelre az arcukon feküdtek *holtan* a házaikban, 95 mintha nem is laktak volna *soha* bennük. Pusztuljon a Madjan, ahogy a Szamúdot elpusztították! 96 Mi küldtük Mózeset a jeleinkkel és egy nyilvánvaló felhatalmazással 97 Fáraóhoz és az előkelőikhez. Ezek Fáraó parancsát követték, de Fáraó parancsa nem volt helyes. 98 A népe előtt lépdél *majd* a Feltámadás napján. A *Pokol* Tüzébe vezetik *majd* le őket, mint az itatóhoz – *miféle búzós egy* itatóhely ez, ahová levezetik őket! 99 Átok követte őket ezen a világon, ahogy a Feltámadás napján *is követni fogja őket* – *micsoda visszatartó* egy ajándék, amivel megajándékozzák őket! 100 *Próféta!* Ezek itt most a városokról szóló korábbi történetek közé tartoznak, amiket elmesélünk neked. Néhány ilyen város még áll, de a többit lerombolták. 101 Nem Mi követtünk el *igazságtalanságot* velük szemben, *ők* vétkeztek

önmaguk ellen. Az isteneik, amiket az Isten mellett szólítottak, nem voltak hasznukra. Amikor *pedig* Urad ítélete beteljesedett, csak még nagyobb pusztulást hoztak rájuk. 102 Ilyen módon sújt le Urad a vétkes városok *lakóira*, a bűneik közepette. *Isten* büntetése fájdalmas és kemény! 103 Ebben *valóban* egy jel van mindenkinek, aki fél a túlvilág büntetésétől. Egy *olyan* Nap az, amikor minden embert összegyűjtenek. Egy *olyan* Nap az, amit mindannyian meg fognak élni. 104 Mi csak egy meghatározott időpontig késleltetjük *ezt a Napot*. 105 Azon a Napon, amikor elérkezik az *Ítélet*, senki sem beszélhet, csak *Isten* engedelmeivel. Néhányan boldogtalanok lesznek, míg mások boldogok. 106 A boldogtalanok *pedig* a Pokol Tüzeiben *égnék* majd. Itt fognak sóhajtozni bent, és nyögni a *kínoktól*, 107 és itt időznek majd mindörökre, amíg az egek és a föld tart, hacsak Urad *másként* nem akarja. Urad azt tesz, amit *Ő* akar! 108 A boldogok *lakóhelye pedig* a Paradicsomban lesz. Itt időznek majd mindörökre – véget nem érő adományként –, amíg az egek és a föld tart, hacsak Urad *másként* nem akarja. 109 *Próféta!* Ne legyenek kétségeid afelől, hogy mi az, amit az *ilyen emberek* imádnak. Ugyanúgy imádnak, ahogy korábban az apáik imádtak. *Tudják meg!* Majd jól kiadjuk a részüket, és nem rövidítjük meg *ezt a részt semmivel*. 110 Mózesnek eljuttattuk a Könyvet, de *azok az emberek* összekülönböztek rajta *egymással*, és ha nem lenne egy korábban *kimondott Szava* az Uradnak, akkor már döntöttek volna közöttük. Bár erős kétségekben vannak felőle. 111 Urad mindegyiküknek *a maguk* teljességében viszonozza a tetteit. *Isten* tud mindent, amit tesznek! 112 Jár az egyenes úton, ahogy megparancsolták neked: te is és mindazok, akik veled együtt *megebánással* fordulnak *Isten felé*. Ne kövess el túlkapasokat. *Mert hisz Isten* lát mindent, amit tesztek! 113 Ne keressetek támogatást a vétkeseknél, máskülönben elragad benneteket a Tűz. Akkor nem lesz *Istենen kívül* senki, aki segíségekre lenne, és támogatást sem kaptok *senkitől*. 114 *Próféta!* Végezd el az imát a nap mindkét végén, és a korai órákban éjszaka. A jótettek elúszik a rossz cselekedeteket. Ez figyelmeztetés azoknak, akik megemlékeznek *Istenről*. 115 Légy állhatatos! *Isten* nem hagyja veszendőbe menni az igazak jutalmát. 116 Bárcsak lett volna előtetek, a korábbi nemzedékekben néhány jóérzésű ember – attól a néhánytól eltekintve, akiket megmentettünk –, akik megtiltják, hogy mások romlást hozzanak a földön. A vétkesek folytatták az élvezetek hajhászását, amiben részük volt, és bűnösök maradtak. 117 A te Urad nem pusztí-

tott volna el igazságtalanul városokat, ha a lakói javulást mutatnak. 118 Ha Urad úgy akarta volna, akkor az embereket egyetlen közösséggé tette volna meg. De az emberek mindig összekülönböznek egymással 119 – azokon kívül, akiken Urad megkönyörült –, mert Urad erre teremtette őket. Urad végső Szava is így hangzik: „A Poklot dzsinnekkal és emberekkel töltöm tele!” 120 *Próféta!* Elmondtuk neked a történeteket a küldöttekről, hogy ezzel is megerősítsük a szívedet. Mert hisz ezekben a történetekben érkezett el hozzád az Igazság. De figyelmeztetés és emlékeztetés is van bennük a hívők számára. 121 Mondd meg azoknak, akik nem hisznek: „Cselekedjete az álláspontotok szerint! Mi is így cselekszünk majd!”, 122 és mondd ezt: „Várjatok ki, mi is kivárunk!” 123 Istené minden rejtett titok az egetben és a földön, és Őhöz viszik vissza az egész Ügyet. Őt szolgálj, és Őbenne bízz! Urad *soha* nem hagyja figyelmen kívül azt, amit tesztek!

12. szúra

JÓZSEF

Mekkai kinyilatkoztatás, száztizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Rá. Ezek a megvilágosító Könyv jelei. 2 Egy arab *nyelvű* Koránként küldtük le ezt, hogy megértsétek. 3 A legszebb történetet meséljük el neked azzal, hogy kinyilatkoztattuk ezt a Koránt. Korábban te is azok közé tartoztál, akik nem tudtak semmit erről. 4 József ezt mondta az apjának: „Apám! Láttam álmomban tizenegy csillagot, a napot és a holdat, és láttam, ahogy leborulnak előttem.” 5 Az apja ezt mondta: „Fiam! Ne mondd el az álmodat a testvéreidnek, mert még összeesküdenek ellened, hogy károdra legyenek. A Sátán az ember esküdt ellensége. 6 A te Urad majd kiválaszt téged és megtanít arra, hogy megfejtsd az álmokban látott történetek jelentését. A kegyességét így fogja beteljesíteni feléd és Jákob nemzetsége iránt. Úgy, ahogy beteljesítette apáidon, Ábrahám és Izsákon. Urad mindentudó és bölcs!” 7 József és testvérei történetében valóban jelek vannak mindazok számára, akik kérdéseket tesznek fel, és az igazságot keresik. 8 A testvérek ezt mondták egymás közt: „József és az öccse kedvesebbek az apánknak, mint mi. Bár mi többen vagyunk. Az

apánk nyilvánvaló tévedésben van.” 9 Egyikük ezt mondta: „Öljétek meg Józsefet, vagy üldözzétek el innen egy másik országba. Az apátok arca ezután csak felétek fordul majd. Aztán majd újra igaz emberek lehetnek.” 10 Egy másik testvér ezt mondta: „Ne öljétek meg Józsefet! Dobjátok inkább be egy mély kútba, ha annyira meg akarjátok tenni. Egy utazó – egy arra járó karavánból – majd csak kihúzza.” 11 Ezután azt mondták az apjuknak: „Apánk! Miért nem bízod ránk Józsefet? Csak jót akarunk neki. 12 Küldd el velünk holnap, hogy szabadon szaladgálhasson és játszadhasson. Vigyázni fogunk rá nagyon.” 13 Az apjuk azt válaszolta: „Elgondolkoztat, hogy el akarjátok vinni magatokkal. Félek, hogy felfalja egy farkas, mert nem vigyáztok rá megfelelően.” 14 Erre ezt mondták: „Ha felfalná egy farkas, amikor ennyien vagyunk ott, akkor mi is elvesznénk.” 15 Miután elvitték magukkal Józsefet, és megegyeztek, hogy leeresztik egy mély kútba, akkor Mi kinyilatkoztattuk Józsefnek a következőket: „Majd még egyszer elmondod nekik ezt a történetet! Anélkül, hogy tudnák, ki vagy!” 16 Este sírva mentek vissza apjukhoz, 17 és ezt mondták: „Apánk! Elmentünk versenyt futni egymással, és Józsefet hátrahagytuk a holminkkal. Egy farkas felfalta. Nem igazán hiszel nekünk, bár az igazat mondjuk!” 18 Ekkor megmutatták az apjuknak József ingét, amire hamis vért kentek. Jákob, az apjuk ezt mondta: „Nem! A lelketek rossz parancsot adott nektek! A legjobb lesz, ha most nagyon türelmes vagyok. Istentől kérek segítséget arra, amit ti itt körülírtok!” 19 Később néhány utazó járt arra, és amikor megérkeztek a helyre, leküldték a vízfordójukat a kútra, aki leeresztette a vödört, és azon nyomban felkiáltott: „Jó hírem van! Egy fiút találtam!” A fiút aztán jól elrejtették, mint valami árut. Isten azonban tudta, hogy mit tettek. 20 Az utazók később eladták Józsefet alacsony áron: néhány ezüstpénzért: olyan kevésre tartották. 21 Az egyiptomi, aki megvásárolta, azt mondta a feleségének: „Készíts elő egy jó helyet a számára! Még hasznunkra lehet, vagy örökbe fogadjuk.” Később jelentős rangot adtunk Józsefnek abban az országban. Majd megtanítottuk őt az álomfejtésre. Isten a dolgok felett áll. De a legtöbb ember nem tudja ezt. 22 Amikor elérte a felnőttkort, ítélőképességet és tudást adtunk neki. Mert Mi ezen a módon jutalmazzuk meg a jóra valókat. 23 Az asszony, akinek a házában élt, el akarta csábítani Józsefet. Bezárta az ajtókat és ezt mondta: „Gyere közelebb hozzám!” De József azt válaszolta: „Isten őrizz! A gazdám jó volt hozzám. A vétkesek pedig soha nem boldogulnak.”

24 Az asszony csaknem megkörnyékezte, és a vágyakozás kölcsönös volt, de József akkor meglátta Ura bizonyítékát. Azért tettük ezt, hogy a gonoszat és a szégyent elhárítsuk felőle, mert József a kiválasztott szolgálk közé tartozott. 25 Mindketten az ajtó felé futottak, hogy elsőként érjék el. Az asszony közben hátulról elszakította József ingét. Az ajtóban összetalálkoztak az urukkal. Az asszony ezt mondta: „Aki rosszat akart a családnak, annak börtön vagy fájdalmas büntetés jár, vagy talán nem?” 26 József így szólt: „Ő volt az, aki el akart csábítani engem!” Az asszony családtagjai közül valaki tanúként ezt javasolta: „Ha az ing előlről van szétszakadva, az asszony mond igazat, és József az, aki hazudik. 27 De ha hátulról van szétszakadva, akkor az asszony hazudik, és József mond igazat.” 28 Amikor a férj meglátta, hogy az ing hátulról volt szétszakadva, azt mondta: „Ez egy újabb női ravaszság és árulás. Az árulásod nagy. 29 József, te hunyj szemet a dolog felett. Asszony, te pedig kérj bocsánatot a bűnödért, hisz te vétkeztél!” 30 A városban az asszonyok elkezdték kibeszélni a történetet: „A városi előljáró felesége megpróbálja elcsábítani a szolgálját, aki heves szenvedélyt ébresztett benne. Látjuk, hogy nyilvánvaló tévelygésben van.” 31 Amikor az asszony fülébe jutott a többiek ármánykodása, meghívót küldött nekik egy fogadásra, amit külön nekik rendezett. Egy kést adott mindegyikük kezébe, és ezt mondta Józsefnek: „Menj csak oda hozzájuk!” Amikor az asszonyok meglátták Józsefet, olyanmódon elcsodálkoztak különös szépségén, hogy belevágtak a saját kezükbe, és felkiáltottak: „Ments meg, Isten! Ez nem lehet egy közönséges, halandó ember. Ez bizony egy csodás angyal!” 32 Az asszony erre azt mondta: „Miatta hibáztattatok. Megpróbáltam ugyan elcsábítani, de tisztességes maradt. De ha most nem teszi meg azt, amit parancsolok neki, akkor börtönbe vetik és megalázzák.” 33 József azt mondta: „Uram! Inkább a börtönt választom, mintsem azt, amire engem ezek az asszonyok rá akarnak bírni. Ha nem hárítod el rólam a ravaszkodásukat, akkor bizony megkörnyékezem őket, és tudatlan vétkes leszek.” 34 Ura meghallgatta az imáját, és megóvta az asszonyok mesterkedésétől. Isten hall és tud mindent! 35 Miután mindannyian látták József ártatlanságának jeleit, jobbnak látták egy időre börtönbe vetni. 36 Két másik szolga is börtönbe került vele együtt. Az egyikük azt mondta: „Álmomban láttam magam szőlőt préselni.” A másik azt mondta: „Álmomban láttam magam, ahogy kenyeret viszek a fejemen, és madarak esznek belőle.” Mindketten ezt

mondták: „Fejtsd meg nekünk ezt az álmot. Látjuk rajtad, hogy az igazak egyike vagy.” 37 József ezt mondta: „Még mielőtt megkapnátok az ételt, megfejttem nektek az álmotokat. Ez is része annak, amire Uram megtanított engem. Valóban elhagytam azok hitét, akik nem hisznek az Istenben, és tagadják a túlvilágot. 38 Az elődeim vallását követem: Ábrahámét, Izsákét és Jákobét. Ez azt jelenti, hogy nem társíthatunk Isten mellé semmit. Ez Isten kegyessége felénk és minden ember felé. De a legtöbb ember hálátlan! 39 Börtöntársak! Talán több különböző úr jobb, mint az Egy Isten, a Legerősebb? 40 Őhelyette csak neveket imádtok, amiket ti és apáitok találtak ki, és amikre Isten nem küldött le felhatalmazást. Az ítélet egyedül Istennél van. Ő pedig azt parancsolja nektek, hogy egyedül Őt imádjátok. Ez a helyes vallás. Bár a legtöbb ember nincs tudatában ennek. 41 Börtöntársak! Az egyikőtök bort fog felszolgálni az urának. A másikatokat pedig keresztre feszítik, és a madarak fognak enni a fejéből. Így végződik majd az ügy, amiről a véleményemet kérdeztétek.” 42 József így szólt ahhoz, akiről tudta, hogy megmenekül: „Említs meg engem az uradnak!” De a Sátán elfeledtette vele, hogy így tegyen, és József még néhány évet börtönben maradt. 43 A király azt mondta: „Álmomban láttam hét kövér tehenet, amiket megevett hét sovány tehen, és láttam hét zöld kalászt, és hét elszáradt kalászt. Nagyságos tanácsosok! Magyarázzátok meg az álmomat, ha képesek vagytok az álmofejtésre.” 44 A tanácsosok ezt mondták: „Ezek zavaros álmok. Nem igazán értünk az álmok megfejtéséhez.” 45 Annak a szolgának, aki megszabadult a börtönből, egy idő után eszébe jutott József, és azt mondta: „Majd elhozom az álom megfejtését. Engedjetelem utamra.” 46 Elment a börtönhöz, és ezt mondta: „József, te igaz ember! Magyarázd el nekünk, hogy hét kövér tehenet megesszik hét sovány, és mit jelent a hét zöld kalász, és a hét elszáradt? Ezzel visszamehetek a királyhoz, és talán megértik az álmot.” 47 József azt mondta: „Hét egymásra következő éven át vetni fogtok, ahogy szoktatok. Raktározatok el mindent, amit learattatok, és ami a kalászsokon volt: egy kevés kivételével, amit megesztek. 48 Ezután hét nehéz év következik nehézséggel, ami mindent felemész, azon a kevésen kívül, amit korábban elraktározatok. 49 Ezután egy olyan év következik, amikor annyi eső esik, hogy az emberek szőlőt tudnak préselni.” 50 A király akkor ezt mondta: „Hozzátok ide azt az embert!” Amikor a hírvivő visszament Józsefhez, hogy megmondja neki a király döntését, József így szólt: „Menj

vissza az uradhoz, és kérdezd meg tőle, mi történt az asszonyokkal, akik belevágtak a saját kezükbe. Uram nagyon is jól tud a ravaszkodásukról.”

51 A király megkérdezte az asszonyokat: „Mi történt akkor veletek, amikor megpróbáltátok elcsábítani Józsefet?” Azt válaszolták: „Isten őrizz! Semmi rosszat nem akartunk neki!” A városi előljáró felesége hozzátette: „Az igazság az, hogy én voltam, aki megpróbáltam elcsábítani. De ő egy becsületes ember.”

52 József ezt mondta: „Ez az Uramnak szólt, hogy nem árultam el a távollétében. Isten nem hagyja, hogy az árulók ravaszkodása sikerrel járjon. 53 Nem mondom magam ártatlannak. Az emberi lélek mindig a rosszat akarja. Hacsak Uram nem könyörül meg rajta. Ő a Megbocsátó, a Megkönyörülő.”

54 A király azt mondta: „Hozzátok élem! Azt akarom, hogy engem szolgáljon személyesen!” Miután beszélt Józseffel, azt mondta: „Mostantól fogva magas rangra emelünk, és bizalmunkba fogadunk.”

55 József azt mondta: „Bízd rám az ország raktárait. Megőrözközik mindent. Jól értek ehhez.”

56 Mi ezen a módon adtunk Józsefnek magas rangot ott, és hogy szabadon mozoghasson abban az országban. Mert Mi azt részesítünk a kegyességünkben, akit akarunk, és soha nem hagyjuk veszendőbe menni azok jutalmát, akik jót tesznek.

57 De a túlvilág jutalma még nagyobb azok számára, akik hisznek az Istenben és félnek az Istentől.

58 Amikor József testvérei megérkeztek és elébe járultak, József felismerte őket, de ők nem ismerték fel Józsefet.

59 Akkor megadta nekik az ellátmányukat, és ezt mondta: „Hozzátok ide a testvéreketek az apátoktól! Talán bizony nem látjátok azt, hogy teljes mércével adok, és a legjobb vendéglátó vagyok? 60 Ha nem hozzátok ide, nem kaptok másik mércével, és soha többé ne is gyertek a közelembe.”

61 Azt mondták: „Mindent megteszünk, hogy rábeszéljük az apját. Valóban mindent elkövetünk.”

62 József azt mondta a szolgálóinak: „Tegyétek vissza a zsákjaikba a csereárujkat is, hogy feltűnjön nekik, amikor hazaérnek a családjukhoz. Talán majd még visszajönnek!”

63 Amikor visszatértek az apjukhoz, azt mondták: „Apánk! A következő adagot megtagadták tőlünk, de kérünk, hogy küldd vissza velünk a bátyánkat, akkor kapunk az ellátmányból egy további mércével. Nagyon fogunk vigyázni az öcsénkire.”

64 Az apjuk azt mondta: „Talán bízzam rátok őt is, ahogy régebben rátok bíztam a bátyját? Isten a legjobb védelmező, és a legkönyörületesebb Megkönyörülő!”

65 Amikor hazaértek és kinyitották a csomagjaikat, felfedezték, hogy a csereárujkat is visszaadták nekik. Ezt

mondták: „Apánk! Mit akarhatunk még ezután? Itt van a csereárunk is, hisz visszaadták. Hozunk búzát a családunknak, vigyázunk az öcsénkre, és kapunk még egy akkora rakomány gabonát, amennyit egy teve elbír. Ez olyan többlet, amit könnyűszerrel megkapunk.” 66 Az apjuk azt mondta: „Nem küldöm el veletek Benjamins, az öcséteket, csak akkor, ha megesküsztek Istenre, hogy visszahozzátok: hacsak nem kerítenek be titeket túlerővel. Miután kötelező ígéretet tettek, az apjuk ezt mondta: „Isten az, aki felügyel a szavainkra!” 67 Majd ezt mondta: „Fiaim! Ne egyetlen kapun át menjete be mindannyian. Használjatok különböző kapukat. De tudjátok meg, én sem érek semmit Isten akarata ellen. Az ítékezés egyedül Istené. Őbenne bízom, és Őbenne bízzon mindenki, aki egyáltalán bízik valakiben.” 68 Bár úgy mentek át a kapukon, ahogy az apjuk megparancsolta nekik, ez sem használt nekik semmit Isten akarata ellen: csupán Jákob lelki vágyát elégítette ki. Mert hisz neki megvolt a tudása, mert Mi megtanítottuk erre. Bár a legtöbb ember nem tud semmit sem! 69 Amikor József elé járultak, József azon nyomban félrevonta az öccsét, és ezt mondta: „A bátyád vagyok. Ne szomorkodj azok miatt, amit tettek.” 70 Miután odaadta nekik a fejadagjukat, egy ivóedényt dugott be az öccse csomagjába. Miután eltávolodtak, valaki elkiáltotta magát: „Ti ott a karavánból! Tolvajok vagytok!” 71 Amikor a kiáltozók egyre közelítettek hozzájuk, ezt kérdezték: „Mi az, amitek hiányzik?”, 72 mire ők azt válaszolták: „A király ivóserlege hiányzik”, és hozzátették: „Aki visszaszolgáltatja, egy akkora rakomány búzát kap, amit egy teve elbír. Ezért kezeskedünk!” 73 József testvérei erre azt mondták: „Istenre! Tudjátok, hogy nem azért jöttünk ide az országotokba, hogy bajt keverjünk. Nem vagyunk tolvajok.” 74 Azt kérdezték: „Mi legyen a büntetésetek, ha hazudtatok?” 75 Erre azt válaszolták: „A fizetség maga az a személy legyen, akinek a csomagjában megtalálják, amit kerestek. Mert mi ezen a módon büntetjük a vétkeket.” 76 József elkezdte átkutatni a zsákjaikat, majd utoljára az öccse zsákját is. Az öccse zsákjából pedig előhúzta a kupát. Így fordítottuk ezt a fortélyt is József javára. A király törvényei szerint lehetetlen volt, hogy a saját testvérét rabszolgájává tegye, hacsak Isten nem úgy akarja. Mert ha úgy akarjuk, akkor bárkit mások fölé emelünk rangfokozatokkal. De mindenki felett – akinek a birtokában van a tudás – áll egyvalaki, aki többlet tud nála is! 77 József testvérei azt mondták: „Ha tolvaj, akkor a testvére is tolvaj volt!” József azonban megtartotta magában, a lelke

mélyén a titkot, és nem fedett fel belőle semmit. Ezt mondta: „Ti sokkal rosszabb helyzetben vagytok! Isten jól tudja, hogy mi az igazság abban, amiről beszéltek.” 78 A testvérei ekkor ezt mondták: „Hatalmas úr! Az apja egy aggastyán. Válassz ki helyette inkább közülünk egyet. Látjuk rajtad, hogy igaz ember vagy.” 79 József ezt válaszolta: „Isten őrizzen, hogy valaki mást válasszunk ki, mint azt, akinél megtalálták a tárgyainkat. Hisz ha így cselekednénk, akkor bűnt követnénk el!” 80 Miután minden reményüket elvesztették, hogy meggyőzhetik Józsefet, visszavonultak, hogy megbeszéljék egymás közt a dolgot. A legidősebb közülük ezt mondta: „Talán már nem emlékeztek arra, hogy fogadalmat tettetek az apátoknak Isten előtt, és arra sem, hogy korábban nem teljesítettétek a kötelességeketek Józseffel szemben? Én nem megyek el innen – ebből az országból – mindaddig, amíg apám nem ad rá engedélyt, vagy Isten nem dönt felettem. Mert hisz Ő a legjobb Döntőbíró.” 81 Menjetek csak vissza apátokhoz, és mondjátok meg neki: „A fiad lopott. Csak azt tanúsítjuk, amit tudunk. Nem vigyázhattunk, mert hisz ez egy rejtett titok volt a mi számunkra. 82 Kérdezz csak körbe a városban, ahol voltunk. Kérdezd meg a karaván utasait, akikkel visszajöttünk. Hidd el! Az igazat mondjuk!” 83 Az apjuk azt mondta: „Nem! A lelketek rábírt benneteket valami rosszra!” Majd ez mondta magának: a legjobb most a türelem. Bárcsak visszahozná mindkettőjüket az Isten! Ő a Mindentudó, a Bölcs. 84 Ezután elfordult tőlük és azt mondta: „Nagy az én bánatom József miatt!” A szomorúságtól és a bánattól pedig megvakult. 85 A fiai ezt mondták: „Istenre! Ha nem hagyod abba a búslakodást, és szüntelenül Józsefre gondolsz, akkor vagy tönkremegy ebbe az egészséged, vagy belehalsz.” 86 Jákob erre ezt mondta: „A búbánatomat egyedül Istennek panaszolom el. Én tudom Istentől azt, ami ti nem tudtok. 87 Fiaim! Menjetek el, és hozzatok hírt Józsefről és a testvéréről. Ne veszítétek el a reményt: Isten majd lélegzetvételhez juttat benneteket. Mert hisz csak a hitetlenek veszítik el a reményt!” 88 Amikor újra József elé léptek, ezt mondták: „Hatalmas úr! A szükség sújtott le ránk és a családunkra. Bár csupán szedett-vedett árut hoztunk, adj nekünk teljes mércével, adományként. Isten megjutalmazza azokat, akik adakoznak.” 89 József azt mondta: „Valójában van fogalmatok arról, hogy mit tettetek Józseffel és a testvérével, amikor tudatlanságotokban úgy cselekedtetek, ahogy cselekedtetek?” 90 Erre mindannyian felkiáltottak: „Talán te lennél József?”, mire ő azt válaszolta: „Én vagyok

József, és ő a testvérem. Isten jó volt hozzánk. Így van ez! Mert aki istenfélő és állhatatos..., bizony, az Isten nem hagyja elveszni az igazak jutalmát.” 91 Erre azt mondták: „Istenre! Isten téged részesített előnyben velünk szemben. Bűnt követtünk el.” 92 Erre József azt mondta: „Ma itt ne érjen benneteket semmiféle szemrehányás. Isten megbocsát nektek. Ő a legkönyörületesebb Megkönyörülő. 93 Fogjátok az ingemet, és terítsétek apám arcára. Akkor újra látni fog. Aztán gyertek vissza az egész családotokkal énhozzám.” 94 Röviddel utána, hogy a karaván elindult Egyiptom felé, az apjuk így szólt: „Érzem József illatát! Még akkor is, ha azt gondoljátok, hogy zavarodottságokat beszélek!” 95 Erre a fiai ezt mondták: „Istenre! Még mindig a régi tévhitedben vagy.” 96 Miután megérkezett az, aki az örömhírt hozta, és az inget az arcára helyezte, Jákob újra látott, és azt mondta: „Nem megmondtam nektek, hogy én tudom az Istentől azt, amit ti nem tudtok?” 97 A fiai erre azt mondták: „Apánk! Kérd meg Istent, hogy bocsássa meg a bűneinket. Valóban vétkeztünk.” 98 Jákob ezt válaszolta: „Kérni fogom Uramat, hogy bocsásson meg nektek. Ő a Megbocsátó, a Megkönyörülő.” 99 Amikor József elé léptek, akkor József magához ölelte a szüleit, és ezt mondta: „Lépjetek be Egyiptomba, és ha Isten úgy akarja, akkor itt biztonságban lesztek.” 100 Ezután a szüleit fel emelte a trónhoz. Mindannyian leborultak előtte. József azt mondta: „Apám! Ez a beteljesedése és egyben a megfejtése annak az álomnak, amit korábban láttam. Uram valóra váltotta az álmokat, hisz Ő mindig is jó volt hozzám. Akkor is, amikor kiszabadított a börtönből, és idehozott benneteket a sivatagból: miután a Sátán viszályt szított köztem és a testvéreim közt. Uram észrevétlenül éri el azt, amit el akar érni. Ő a Mindentudó, a Bölcs. 101 Uram! Te megadtál nekem valamennyit a hatalomból, és megtanítottál az álomfejtésre. Te vagy az eget és a föld teremtője. Te vagy a védelmezőm ezen a világon, és a túlvilágon is. Szólíts magadhoz istenfélőként, és hagyd, hogy az igazak közt lehessenek.” 102 Próféta! Ez itt a rejtett titkokról szóló történetek egyike, amit kinyilatkoztattunk neked. Hisz nem voltál ott József testvérei közt, amikor amazok ármánykodtak ellene. 103 De a legtöbb ember nem lesz hívő, bármekkora az igyekezeted. 104 Holott nem kérsz tőlük fizetséget ezért. Ez egy emlékeztető mindenki számára. 105 Mennyi jel van az egekben és a földön, amelyek mellett elmennek az emberek, és amelyektől elfordulnak! 106 A legtöbben közülük csak akkor hisznek az Istenben, ha más isteneket is társítanak

Őhozzá. 107 Talán annyira biztonságban érzik magukat attól, hogy nem sújt le rájuk Isten mindent elborító büntetése, vagy nem jön el számukra a Utolsó Óra olyan hirtelen, hogy észre sem veszik? 108 Mondd: „Ez az én utam! Istenhez hívok másokat – látható és világos bizonyítékok alapján – azokkal együtt, akik követnek engem. Dicsőség Istennek! Én valóban nem tartozom a bálványimádók közé!” 109 Muhammad! Előtted is csak olyan férfiakat küldtünk a különböző városok lakóihoz, akiknek a kinyilatkoztatást sugalltuk. Talán bizony a hitetlenek nem jártak-keltek eleget a földön, és nem látták, hogyan végezték azok, akik előttük éltek? A Túlvilági Otthon jobb lesz azoknak, akik istenfélők. Miért is nem gondoltok el ezen? 110 Amikor a küldöttek elvesztettek minden reményt, és azt hitték, hogy hazugokként elutasítják őket, akkor megérkezett számukra a Mi segítségünk. Mert hisz Mi megmentjük azt, akit akarunk. De a csapásunkat a gonosztevő vétkes emberek felől nem képes elhárítani senki. 111 Ebben a róluk szóló történetben valóban egy tanulság van azok számára, akik érzékenyen belátók. Ez nem egy kitalált történet, hanem kinyilatkoztatás, és mindannak a megerősítése, ami már előtte megvolt. Ez egy részletekbe menő magyarázata minden dolognak, valamint útmutatás és könyörületesség az olyan emberek számára, akik hisznek.

13. szúra

A MENNYDÖRGÉS

Medinai kinyilatkoztatás, negyvenhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Mím Rá. Ezek a Könyv versei. Amit Urad küldött le, az maga pedig az Igazság. De a legtöbb ember nem hisz. 2 Isten az, aki magasra emelte az eget láthatatlan oszlopokkal, majd trónra szállt. Az égen szolgálatra rendelte a napot és a holdat, és mindegyik egy meghatározott időpontra jár a pályáján. Ő intéz el minden ügyet, és Ő magyarázza meg részletesen a jeleket, hogy bizonyosak legyenek a találkozásban Uratokkal. 3 Ő az, aki kiterítette a földet, és szilárd hegyeket és folyókat helyezett el rajta. Ő teremtett egy párt mindenfajta gyümölcsből. Ő húzza az éjszaka leplet a nappalra. Ebben valóban jelek vannak azok számára, akik elgondolkoz-

nak. 4 A földön egymás mellett elterülő földsávok és szőlőtőkékkel *teli* kertek vannak, gabonamezők és több- vagy egytörzsű pálmafák, amelyek *egyetlenegy* gyökérből *nőnek ki*, és mindet ugyanazzal a vízzel öntözik. Mi hagyjuk, hogy az egyik a másikat túlszárnyalja *a hozamában*. Ezekben *valóban* jelek vannak azok számára, akik használják az eszüket. 5 *Próféta!* Ha valamin elcsodálkozol, akkor *bizony* a szavaik meglepőek: „Ha porrá lettünk, akkor újra megteremtene bennünket?” Ők azok, akik nem hisznek Urukban, és akiknek bilincsek lesznek a nyakukon, és akik a Tűzben egymás társai lesznek, és *itt időznek majd* mindörökre. 6 Azt kéri majd tőled, hogy siettesd a rosszat a jó előtt, holott előttük példaeértékű büntetések sújtottak le! De Urad *valóban* megbocsátást tartogat az embereknek, még ha rosszat tesznek, akkor is. De Urad keményen is büntet! 7 A hitetlenek ezt mondják: „Miért nem kapott egy *csodatévő* jelet Urától?” *De te* csupán azért jöttél, hogy figyelmeztess. Minden nép számára *jön* valaki, aki a *helyes útra* vezet. 8 Isten tudja, hogy mit hordoz minden asszony méhe, és hogy mennyivel csökken és mennyivel nő a terhességi ideje. *Istennél* mindennek megvan *a maga* mércéje. 9 Ő az, aki pontosan tud mindent a láthatatlanról és a láthatóról. Ő a Nagy, a Magasztos. 10 Mindegy, hogy bárki közületek titokban vagy fennhangon mondja ki a szavakat, és *az is mindegy*, hogy valaki éjjel elrejtőzik, vagy *fényes* nappal kimegy *a szabadba*. 11 Előtte és mögötte is *őrangyalok* járnak, akik Isten parancsára megvédelmezik. Isten nem változtat egy nép *helyzetén* mindaddig, amíg *az emberek* maguk nem változtatnak azon, ami a lelkükben van. Ha Isten egy népnek rosszat akar, akkor ezt nem tudja elhárítani senki. *Hisz* nincs *más* védelmezőjük Őrajta kívül. 12 Ő az, aki felmutatja nektek a villámot, ami félelmeket és vágyakat kelt, és Ő alkotja meg a nehéz felhőket. 13 A mennydörgés az Ő dicséretét zengi, akárcsak az angyalok, akik félnek tőle. Ő küldi alá a mennydörgést, és azt talál el vele, akit akar. Amazok pedig még vitába szállnak Istenről, holott Ő az, aki erős csapással képes odaütni. 14 Őt illeti meg az igaz hívás! Akiket Őmellette szólítanak, nem hallgatják meg őket semmiben. Olyan ez, mint ha valaki víz után nyújtja ki a kezét, majd a szájához emeli, de nem éri el a *száját vele*. A hitetlenek hívása tévútra megy. 15 Isten előtt borul le mindenki, aki az égben és a földön van – akár a maga akaratából, akár akarata ellenére –, és az árnyékai is: reggelente és esténként. 16 *Próféta*, mondd: „Ki az egzek és föld Ura?” Mondd: „Isten!” Mondd:

„*Talán olyanokat fogadtok magatoknak védelmezőnek Őhelyette, akik se jót, se rosszat nem tudnak tenni nektek?*” Mondd: „*Talán a vakok ugyanolyanok, mint azok, akik látnak? Talán a mély sötétség és a fény egyformák egymással? Talán azok a társak, akiket a hitetlenek Isten mellé rendelnek, teremtettek valamit is, ami olyan lenne, mint az Ő teremtése, úgyhogy a bálványok teremtése egyenlő lenne Isten teremtésével?*” Mondd: „Isten minden dolog Teremtője! Ő az Egy, az Erős.” 17 Ő küldi le a vizet az égből, ami megtölti a folyómedreket, hogy túláradjanak: mindegyik a maga mércéje szerint. Az ár tajtékot hordoz a felszínén. Egy hasonló tajték támad abból a tűzből is, amit az ékszerek vagy az edények kiégetéséhez gyűjtöttek. Isten ezen a módon mutatja fel példázatként az igazságot és a hamisságot. A tajték *ugyanis* haszontalanul eltűnik. Ami az emberek hasznára van, *azonban* megmarad. Isten ilyen módon mutat fel példázatokat. 18 Akik Uruk szavára hallgatnak, azok a legjobbat kapják jutalmul. Akik nem hallgatnak rá, odaadnának *mindent* – ha az övék lenne minden *kincs* a földön, és még egyszer annyi, *azt is* –, csak hogy kiváltsák magukat. Szörnyű elszámoltatásban lesz részük! A Pokolban lesz az otthonuk. Szörnyű szálláshely ez! 19 *Talán az, aki tudja, hogy az Uradtól leküldött kinyilatkoztatás az Igazság maga, egyforma lenne azzal, aki vak? De csak a belátók gondolkoznak el ezen.* 20 Akik megtartják Isten szövetségét, és nem szegik meg kötelezettségeiket, 21 és összekötik *mindazt*, amit Isten összekötni parancsolt, és félnek Uruktól, és félnek az Elszámoltatás könyörtelenségétől, 22 és állhatatosak maradnak Uruk Arcának keresésében, és elvégzik az imákat, és adakoznak titokban és nyíltan abból, amivel gondoskodtunk róluk, és a rosszat jóval verik vissza, azoknak a jutalma az *igazi* otthon lesz. 23 Éden Kertjeibe lépnek majd be azokkal az elődeikkel, a feleségeikkel és az utódaikkal együtt, akik jót tettek, és angyalok lépnek majd oda hozzájuk mindegyik kapun át. *Így üdvözlik őket:* 24 „Béke legyen veletek azért, mert állhatatosak voltatok!” Milyen egyszerű otthon *is* ez nektek! 25 Akik Isten szövetségét megszegik, miután megkötötték, és elvágják azt, amit Isten összekötni parancsolt, és a földön romlást okoznak, azoknak *pedig* egy szörnyű otthonban lesz részük. 26 Isten bőségesen ad a gondoskodásából, akinek Ő úgy akarja, és mértékletesebben annak, akinek Ő úgy akarja. Bár *az emberek örülnek az evilági életnek, mindez összehasonlítva a túlvilággal csupán múló élvezet.* 27 A hitetlenek ezt mondják: „Miért nem kapott egy

csodás jelet Urától?” *Próféta!* Mondd: „Isten azt vezeti tévútra, akit Ő akar, és azt vezeti magához, aki *megbánással* fordul Őfelé. 28 Akik hisznek, és akiknek a szíve nyugalmat talál a megemlékezésben Istenről – mert valóban a megemlékezés Istenről az, amiben a szívek megnyugszanak –, 29 és valóban hisznek és jót tesznek, azokat boldogság várja és egy szép szálláshely.” 30 *Próféta!* Azért küldtünk el téged egy közösséghez, ami előtt más közösségek már rég eltávoztak *erről a világról*, hogy olvasd fel nekik azt, amit Mi nyilatkoztattunk ki neked. Mert valóban nem hisznek a Könyörületesben. Mondd: „Ő az én Uram! Nincs isten Őrajta kívül. Őbenne bízom, és Őhöz fordulok *megbánással*.” 31 Ha jönne egy Korán, amivel el lehetne mozdítani hegyeket, darabokra lehetne zúzni a földet, vagy szóra lehetne bírni halottakat, a *hitetlenek akkor sem hinnének*. Isten kezében van minden! Talán a hívők nem tudják, hogy ha Isten úgy akarná, az egész emberiséget a *helyes útra* vezetné? A hitetleneket folyamatos sorscsapások érik azért, amit *korábban megtettek*. Vagy éppen a lakóhelyük közelében sújt le rájuk a *balszerencse mindaddig*, amíg Isten ígérete be *nem* teljesedik *felettük*. Isten nem szegi meg az ígétét! 32 *Próféta!* Már előtted számos küldöttet gúny tárgyává tettek. De haladékos adtam a hitetleneknek, majd megragadtam őket. Milyen szörnyű volt a büntetésem! 33 *Talán az*, akinek hatalma van minden lélek felett, hogy viszonzza neki azt, amit korábban tett, *ugyanolyon lenne, mint a bálványok?* De a *hitetlenek* Isten mellé társakat helyeznek. Mondd: „Nevezétek meg őket! Vagy *talán* tudtok Istennek valami *olyat* mondani a földön, aminek Ő ne tudna a létezéséről? Vagy az egész csak szóbeszéd?” A hitetlenek számára csábítónak tették meg a saját cselszövéseiket, és letérítették őket a *helyes útról*. Akit Isten tévútra visz, azt senki sem tudja a *helyes útra* vezetni. 34 Büntetésben lesz részük ezen a világon. De a túlvilág büntetése még nehezebb lesz számukra. Senki sem fogja megvédeni őket Istennel szemben. 35 A Paradicsom, amire az *istenfélők* ígéretet kaptak, *így fest*: patakok csörgedeznek benne, és itt mindig van *elegendő* élelem és *hűsítő* árnyék. Ez az, ami az *istenfélőkre* vár jutalomként. A hitetlenekre pedig a Tűz vár. 36 *Próféta!* Akiknek eljuttattuk a Könyvet, azok *valóban* örülnek a *kinyilatkoztatásnak*, amit megkaptál. De van néhány *olyan* csoport, amelyik tagad belőle egy-egy részletet. Mondd: „Azt parancsolták nekem, hogy szolgáljam Istent, és ne helyezek mellé társakat. Őt szólítom és Őhöz térek vissza!” 37 Így küldtük

alá az előírást arab nyelven. Ha a hitetlenek vágyait követed azután, hogy a tudás megérkezett hozzád, Isten színe előtt nem lesz számodra se barát, se védelmező. 38 Küldötteket küldtünk előtted, feleségeket és utódokat adtunk nekik. Minden küldött csakis Isten engedelmeivel mutathat fel egy jelet, és minden időpont meg van határozva egy Könyvben. 39 Isten kitörli, vagy megerősíti mindazt, amit Ő akar. Őnála van a Könyv Anyja. 40 *Próféta!* Akár megmutatjuk neked egy részét, akár *ez előtt* hozzuk el a halálodat, a te dolgod csupán az, hogy átadd az üzenetet. Az elszámoltatás *pedig* a Mi dolgunk! 41 *Talán* nem látják, hogyan jövünk a földjükre és zsugorítjuk össze a határait? *Egyedül* Isten ítélkezik, és senki sem lesz képes arra, hogy később visszájára fordítsa az Ő ítéletét. Ő a leggyorsabb az elszámoltatásban. 42 Akik előttük éltek, már azok is ármánykodtak. De Isten az, aki *a legjobb* cselekedéseket *készíti elő*. Jól tudja azt, hogy mi az, amire szert tesz minden lélek. A hitetlenek *végül* meg fogják tudni, ki az, akinek egy nagyszerű otthonban lesz része *a túlvilágon*. 43 A hitetlenek ezt mondják: „Te nem vagy küldött!” *Próféta!* Mondd: „Isten elegendő tanú köztem és köztetek. A Könyv *tudományát* Őtőle kaptam meg!”

14. szúra

ÁBRAHÁM

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Rá. *Próféta!* Ez egy Könyv, amit azért küldtünk le neked, hogy Uruk engedélyével kihozd az embereket a sötétségekből a fényre, a Mindenható, a Dicsőséges útjára, 2 Isten *útjára*, akié minden az egekben és a földön. Jaj a hitetleneknek! Szörnyű büntetésben lesz részük. 3 Akik az evilági életet jobban szeretik, mint a túlvilágot, és másokat letérítenek Isten útjáról, és *ezt az utat* a legszívesebben elferdítenék, azok *valóban* messzire tévelyedtek. 4 Mi csak olyan küldöttet küldtünk, aki a saját népének a nyelvén magyarázza meg *a dolgokat*. Isten azt viszi tévútra, akit Ő akar, és azt vezeti a helyes úton, akit Ő akar. Ő a Hatalmas, a Bölcs. 5 Mózeszt *is elküldtük* a jeleinkkel, és *így szoltunk* hozzá: „Vezesd ki a népedet a sötétségekből a fényre, és emlékeztess őket Isten Napjaira.”

Ebben *valóban* jelek vannak mindenki számára, aki állhatatos és hálás. 6 Mózes ezt mondta a népének: „Emlékezzetek Isten kegyességére felétek, amikor Fáraó emberei elől megmenekített, akik súlyos kínokat mértek ki rátok: lemészárolták a fiaitokat, és csak az asszonyaitokat hagyták életben. Ebben *valóban* hatalmas próbatétel volt a számotokra. 7 Uratok akkor kihirdette: „Ha hálásak vagytok, akkor még nagyobb kegyben részesítelek benneteket. De ha hálátlanok vagytok, akkor a büntetésem súlyos lesz.” 8 Mózes ezt mondta: „Ha hálátlanok lennétek is, ti és mindenki a földön, Isten akkor sincs ráutalva senkire, és méltó a magasztalásra.” 9 Nem érkezett el hozzátok azoknak a híre, akik előttetek éltek, Noé népének, Ád és Szamúd népeinek híre, és azok híre, akik Őutánuk éltek, és akiket csak Isten ismer? A küldötteik világos jelekkel érkeztek hozzájuk, de ők *megpróbálták elhallgattatni a küldötteket*, és ezt mondták: „*Nem hisszük el* azt, amivel küldtek benneteket, és erősen kételkedünk abban, amire szólítottok minket.” 10 A küldötteik ezt mondták: „Talán azt hiszitek, hogy lehetséges bármiféle kételkedés Istenről, az eget és a föld teremtőjéről?” Isten azért szólít benneteket, hogy megbocsássa a bűneiteket, és haladékat adjon nektek egy meghatározott időpontig. Azt mondták: „Ti is *halandó* emberek vagytok csupán, akárcsak mi. El akartok téríteni attól, amit az apáink imádtak. Hozzatok ide egy világos felhatalmazást, *ha képesek vagytok rá!*” 11 A küldötteik *ekkor* ezt mondták nekik: „Bár mi is *csak* *halandó* emberek vagyunk, akárcsak ti, de Isten azt a szolgáját részesíti előnyben, akit Ő akar. Mi is csak Isten engedélyével hozhatunk nektek felhatalmazást. Istenben bízzanak a hívők! 12 Miért is ne bízánk az Istenben, amikor Ő vezetett az útjainkon? Türelemmel fogjuk elviselni a szenvedést, amit ránk mér. Istenben bízzon mindenki, aki *egyáltalán* bízik!” 13 A hitetlenek azt mondták a küldötteiknek: „*Választhatok!* Vagy elüldözünk benneteket a földünkről, vagy visszatértek a vallásunkra.” Akkor Uruk ezt nyilatkoztatta ki a számukra: „Elpusztítjuk a vétkeseitek, 14 és utánuk titeket telepítünk le ezen a földön. Mert ezt érdemlik azok, akik félnak az *ítéletemtől* és a figyelmeztetésememtől.” 15 Bár Istentől egy ítélet kimondását kérték, *de most mégis* minden megátalkodott elnyomó csalódott lett. 16 A háttérben már a Pokol vár mindegyikükre, ahol poshadt vizet kap inni, 17 amit kortyolgathat ugyan, de lenyelni alig tud. A halál közelít majd hozzá minden oldalról, de nem hal meg *soha*. Sőt! A háttérben még fájdalma-

sabb kínok várnak rá. 18 Akik nem hisznek Urukban, azoknak a tettei olyanok, mint a hamu, amit egy viharos napon a szél felkavar és szanaszét fúj. Már nincs semmijük abból, amit korábban szereztek maguknak. Ez az igazi nagy eltévelyedés! 19 *Próféta!* Nem látod, hogy Isten az egeket és a földet igazságosan teremtette? Ha Ő úgy akarja, akkor hagyja, hogy elmenjete, és egy új teremtést hoz. 20 Istennek ez nem esik nehezére. 21 Amikor mindannyian *Isten színe* elé lépnek, akkor az elnyomottak ezt fogják mondani a hatalmaskodóknak: „A követőitek voltunk. *Talán bizony* most képesek vagytok megvédeni bennünket Isten akármelyik büntetésétől?” Ezt *válaszolják majd*: „Ha Isten a *helyes útra* vezetett volna bennünket, akkor mi is a *helyes útra* vezetünk volna titeket. Mindegy, hogy gyávának vagy türelmesnek mutatjuk magunkat: *innen már szá munkra* sincs menekvés.” 22 A Sátán pedig ezt mondja, amikor eldöntöttek az ügyet: „Isten egy igaz ígéretet tett nektek. Én csupán *ígérgettem* nektek, de nem tartottam be. Nem volt hatalmam felettetek, csak *hívta lak* benneteket, és ti meghallgattatok engem. Ne engem hibáztassatok, *hanem* magatokat hibáztassátok *mindenért*. Én nem tudok segíteni rajtatok, és ti sem tudtok segíteni rajtam. Visszautasítom azt is, ahogy korábban Isten mellé társítottatok.” A vétkeseknek szörnyű büntetésben lesz részük. 23 De akik hisznek és jót tesznek, azokat a Kertekbe bocsátják be, amelyekben patakok csörgedeznek, és ott időznek *majd* mindörökre, Uruk engedelmeivel. Az üdvözlésük *pedig* itt így *hangzik* majd: „Béke!” 24 *Próféta!* *Talán* nem láttad azt, Isten hogyan mutatott fel egy példázatot a „jó szóról”? A „jó szó” olyan, mint egy egészséges fa, aminek a gyökerei erősek, és az ágai az égbe nyúlnak, 25 és mindenkor meghozza a termését, Ura engedelmeivel. Isten *ilyen* példázatokot mutat fel azoknak, akik elgondolkoznak. 26 A „rossz szó” pedig olyan, mint egy korhadt fa, amit kitéptek a földből, és nincs talaja, *amin megmaradhatna*. 27 Isten megerősíti azokat, akik hisznek a megerősített szóban, ezen a világon és a túlvilágon. De Isten hagyja eltévelyedni a vétkeseket. Isten azt tesz, amit Ő akar. 28 *Próféta!* *Talán bizony* nem láttad azokat, akik Isten kegyességét hitetlenségre cserélték, és a népüket a pusztulás házába viszik, 29 a Pokolba? Itt égnék majd el mindannyian. Szörnyű egy hely ez. 30 *Azok az emberek* Isten mellé *hasonmásokat* állítottak, hogy tévútra vigyék a *hívó* embereket az Ő útjáról. Mondd: „Most *habzsoljátok* az élvezeteket, mert *hisz* a végcélotok a Pokol Tüzébe vezet!” 31 Mondd meg

a szolgálóimnak, akik hittek, hogy imádkozzanak és adakozzanak – titokban vagy nyíltan – *mind*abból, amivel Mi gondoskodtunk róluk, *még* mielőtt elérkezik egy Nap, amikor nem lesz se adás-vevés, se barátság. 32 Isten az, aki megteremtette az eget és a földet, és vizet küldött le az égből, amivel gyümölcsöket érlelt, és amikkel gondoskodott rólatok. Ő rendelte szolgálatotokra a hajókat, hogy járják a tengert. Ő rendelte szolgálatotokra a folyókat is. 33 Ő rendelte szolgálatotokra a napot és a holdat, amelyek fáradhatatlanul *járnak a pályájukon*, és Ő rendelte szolgálatotokra az éjszakát és a nappalt, 34 és Ő az, aki mindenből adott nektek valamennyit, amiből *csak* kértetek tőle. Hiába akarnátok megszámolni Isten kegyességeit, soha nem tudnátok felmérni ezek *nagyságát*. *Bizony!* Az ember vétkes és hitetlen! 35 *Egyszer* Ábrahám ezt mondta: „Uram! Tedd ezt a területet biztonságossá! Óvj meg engem és az utódaimat a bálványimádástól! 36 Uram! A *bálványok* sok embert tévútra vittek! Ha valaki követ engem, velem van, de ha valaki nem engedelmeskedik nekem, *az ön maga ellen tesz*. Te valóban megbocsátó és megkönyörülő vagy. 37 Urunk! Az utódaimból néhányat egy terméketlen völgyben telepítettem le Szent Házad közelében. Urunk! Azért, hogy elvégezzék az imákat. Hagyd, hogy az emberek szíve megnyíljon feléjük, és gondoskodj róluk minden jóval. Talán hálásak lesznek érte. 38 Urunk! Te tudod, hogy mit titkolunk el és mit fedünk fel. Isten előtt nincs titok: sem a földön, sem az égben. 39 Dicsőség Istennek, aki magas korom ellenére megajándékozott Ismaellel és Izsákkal! Uram valóban meghallgatja a hívást! 40 Uram! Hagyd, hogy én és az utódaim elvégezzék az imát. Urunk! Fogadd el a hívásunkat. 41 Urunk! Bocsáss meg nekem, a szülemnek és a hívőknek a Számonkérés napján.” 42 Próféta! Ne gondold, hogy Isten nem tudja azt, amit *a hitetlenek tagadnak*. Csak haladékot ad nekik addig a Napig, amikor a pillantások *a félelemtől* megmerevednek. 43 *Akkor majd* kinyújtott nyakkal és felemelt fejjel rohannak elő. A pillantásuk *pedig* nem tér vissza hozzájuk, és szívük kiüresedik. 44 Figyelmeztess az embereket arra a Napra, amikor a büntetés lesújt rájuk, és a vétkesek ezt mondják majd: „Urunk! Adj haladékot nekünk egy kis időre. Meghalljuk a hívásodat, és *valóban* követni fogjuk a küldötteket.” (-): „*Hitetlenek!* Talán nem esküdtetek meg a múltban arra, hogy a ti számotokra nem lesz majd elmúlás? 45 Azoknak a lakóhelyein laktatok, akik ön maguk ellen vétkeztek. Világosan megmutatták nektek, hogyan

bántunk velük. Számos példát mutattunk meg nektek!” 46 Ármánykodtak, de a cselszövésükről egyedül Isten dönt. Még akkor is, ha a cselszövésük olyan erős, hogy a hegyek elmozdulnak a helyükről tőle. 47 *Próféta!* Ne gondold azt, hogy Isten megszegi az ígérését a küldöttekkel szemben. Isten hatalmas és a bosszú ura! 48 Egy napon, amikor a föld egy másik földre cserélődik fel, és az egek is egy másik égre, akkor minden ember Isten színe elé lép, az Egyetlen, a Hatalmas színe elé. 49 *Próféta!* Azon a Napon meglátod majd a bűnösöket, láncra fűzve. 50 A ruhájuk szurokból lesz, és az arcukat elborítja majd a Tűz. 51 Isten mindenkinek azt adja vissza, amit érdemel. Isten gyors az elszámoltatásban. 52 Ez valóban egy üzenet az emberek számára, hogy figyelmeztessék őket, és hogy megtudják, Ő az Egyetlen Isten, és azért, hogy a belátók elgondolkozzanak!

15. szúra

AL-HIDZSR

Mekkai kinyilatkoztatás, kilencvenkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Rá. Ezek a Könyv és egy megvilágosító Korán jelei. 2 A hitetlenek egyszer majd még nagyon is szeretnék azt, hogy bárcsak muszlimok lettek volna. 3 *Próféta!* Hagyd őket enni-inni, és hagyd meg őket az evilági élvezetekben, és abban, hogy a hamis remény elterelje a figyelmüket. Majd megtudják még! 4 Soha nem pusztítottunk el egyetlen várost sem anélkül, hogy ne lett volna egy kijelölt időpontja. 5 Egyetlen közösség sem siettetheti vagy késleltetheti az időpontját. 6 A hitetlenek ezt mondják: „Te, akinek leküldték a figyelmeztetést! De hiszen te megszállott vagy! 7 Miért nem hozod ide az angyalokat, ha igazat mondasz?” 8 Mi az angyalokat a fenyegető Ítélettel küldjük le, és ezek az emberek nem kapnak majd haladékat. 9 Mi, valóban Mi küldtük le a figyelmeztetést, és Mi magunk fogunk valóban örködni felette! 10 *Próféta!* Már előtted küldtünk küldötteket az elődök különféle csoportjaihoz. 11 De azok az emberek minden küldöttet kigúnyoltak, aki hozzájuk érkezett. 12 Ezen a módon bocsátjuk be az üzenetet a gonosztevők szívébe. 13 Mivel nem hisznek benne, ezért a korábbi nemzedékek példája szerint bánnak el

velük. 14 Még ha egy kaput nyitnánk ki rájuk az égből, és azon keresztül egyre magasabbra mehetnének fel, 15 akkor is azt mondanák: „Csal a szemünk. Megigézték bennünket!” 16 Csillagképeket helyeztünk el az égen, és feldíszítettük őket a szemlélőknek, 17 és megőriztük minden megkövezett Sátántól, 18 bármelyik leselkedő hallgatózót pedig egy jól kivehető hullócsillag veszi majd üldözőbe. 19 A földet kiterítettük, és szilárd hegyeket helyeztünk el rajta, és mindent a megfelelő mértékben hagyunk megnőni rajta. 20 Megadtuk nektek a táplálékot a földön, és azoknak is, akikről nem ti gondoskodtok. 21 Nincs egyetlen olyan dolog sem, amiből ne lenne felhalmozva nálunk. De mindent csak a meghatározott mértékben küldünk le. 22 Leküldtük a megtermékenyítő szeleket. Lebocsátottuk az égből a vizet, hogy legyen innivalótok. Ti nem tudtátok volna felhalmozni mindezt. 23 Mi keltünk életre, és Mi hozzuk el a halált, és végül Mi fogunk örökölni mindent. 24 Mi ismerjük azokat közületek, akik előrelépnek, és ismerjük azokat is, akik hátramaradnak. 25 *Próféta!* Urad majd egybegyűjti őket. *Isten* bölcs és mindentudó. 26 Mi teremtettük meg az embert szárított agyagból, megformált fekete sárból. 27 A dzsinneket korábban perzselő szél tüzéből teremtettük meg. 28 Urad azt mondta az angyaloknak: „Egy halandó embert fogok teremteni szárított agyagból, megformált fekete sárból. 29 Amikor megformáltam és a Lelkemből beleleheltem, akkor boruljatok le előtte.” 30 Az angyalok mindannyian leborultak. 31 *Iblisz* kivételével, aki megtagadta, hogy leboruljon. 32 *Isten* így szólt: „*Iblisz!* Miért nem borulsz le, mint a többiek?” 33 *Iblisz* ezt mondta: „Nem borulok le egy halandó ember előtt, akit szárított agyagból, megformált fekete sárból teremtettél meg.” 34 *Isten* így szólt: „Távozz innen! Legyél átkozott 35 és kítaszított az Ítélet napjáig.” 36 *Iblisz* ezt mondta: „Uram, adj nekem haladékat addig a Napig, amíg fel támasztják őket.” 37 *Isten* így szólt: „Megkapod a haladékat, 38 a Kijelölt Határidő napjáig.” 39 *Iblisz* ekkor ezt mondta: „Uram! Mivel tévútra vittél, megesküszöm rá, hogy csábítások tömegét készítem elő számukra a földön, és tévútra vezetem mindannyiukat, 40 a kiválasztott szolgálid kivételével.” 41 *Isten* így szólt: „Az út egyenesen hozzám vezet. 42 A szolgálaim felett pedig nem lesz hatalmad, csak a tévelygők felett, akik téged követnek.” 43 A találkozóhely pedig mindannyiuknak a Pokol lesz, 44 aminek hét kapuja van, és minden kapuhoz egy-egy részüket rendelik oda. 45 Az istenfélők Kertekben és patakoknál időznek majd, és ezt fogják mondani

nekik: 46 „Lépjetek be békében és biztonságban!” 47 Minden keserűséget leveszünk a szívükről, testvérekként kényelmesen hátradőlve kerevete-ken hevernek *majd*, egymással szemben. 48 Itt nem lesznek nehézségeik, és innen nem űzik ki őket *soha*. 49 *Proféta!* Mondd meg a szolgálóimnak, hogy én vagyok a Megbocsátó, a Megkönyörülő, 50 és azt is mondd el nekik, hogy a büntetésem fájdalmas büntetés. 51 Adj hírt nekik Ábrahám vendégeiről. 52 Amikor a *vendégek* megérkeztek Ábrahámhoz, ezt mondták: „Béke!”, mire ő azt mondta: „Félünk tőletek!” 53 Azt mondták: „Ne félj! Örömhírt hoztunk neked egy okos fiúgyermek születéséről.” 54 Ábrahám ezt mondta: „Örömhírt hoztok nekem, holott már utolért az öregség? Miféle hírt hoztok ti *nekem?*” 55 Azt mondták: „Az igazat mondjuk neked. Ne add fel a reményt.” 56 Ábrahám ezt mondta: „Csak a tévelygők azok, akik feladják a reményt Uruk könyörületességére!”, 57 *majd így folytatta:* „Hírnökök! Milyen ügyben jártok?” 58 Azt válaszolták: „Egy olyan néphez küldtek bennünket, amelyik vétkes.” 59 Lót nemzetségéből megmentünk mindenkit, 60 a felesége kivételével. Úgy határoztunk, hogy maradjon hátra és *pusztuljon el*. 61 Amikor a *hírnökök* megérkeztek Lót nemzetségéhez, 62 Lót ezt mondta: „Ismeretlenek vagytok!” 63 Erre azt mondták: „Meghoztuk neked azt, amiben *mások* mindig kételkedtek. 64 Meghoztuk neked az Igazságot. Igazat mondunk. 65 Az éjszaka sötétjében menj el a házad népével. Maradj hátra *kissé*, úgy kövesd őket. Ne forduljon vissza senki közülük. Menjetek oda, ahová parancsot kaptatok.” 66 Ezután *elmondtuk neki*, hogy reggelre az emberek maradékát is eltörlük a föld színéről. 67 De a város népe vidáman mosolyogva jött Lóthoz, 68 aki ezt mondta: „Ezek itt az én vendégeim. Ne szégyenítsetek meg előttük! 69 Féljetez Istentől, és ne hozzatok rám szégyent.” 70 Azt válaszolták: „Nem megtiltottuk neked, hogy érintkezz bárkivel?” 71 Azt mondta: „Itt vannak a lányaim, ha tenni akartok valamit.” 72 *Proféta!* Életedre! Részegségükben tévelyegtek. 73 Hajnalban pedig megragadta őket a hangorkán. 74 Ezután feje tetejére állítottuk a városukat, és agyagköveket zúdítottunk le rájuk. 75 Ebben *valóban* egy jel van azoknak, akik odafigyelnek rá! 76 *Még most is* egy meglévő út mentén *fekszik*. 77 Ebben *valóban* egy jel van a hívők számára. 78 Az Erdei emberek szintén rosszat tettek, 79 ezért bosszút álltunk rajtuk: ott fekszik mindkettő jól láthatóan az út mentén. 80 Al-Hidzsr népe *is* hazugsággal vádolta a küldöt-teteket. 81 Eljuttattuk számukra a jeleinket, de ők elfordultak az *üzenet-*

től. 82 Lakóhelyeket véstek ki maguknak a hegyekből azért, hogy biztonságban legyenek. 83 A hangorkán kora reggel ragadta el őket, 84 és mindazzal, amit korábban szereztek, *most* nem mentek semmire. 85 Az egeket, a földet, és a kettő közt *mindent* igazsággal teremtettünk meg. Az Óra *pedig* eljön *valóban*. *Próféta!* Légy belátó velük. 86 A te Urad az, aki teremtett mindent, és tud mindent. 87 Mi adtuk neked a Hét gyakran ismételt *verset* és a hatalmas Koránt. 88 Ne tekints vágyakozva arra, amit néhány embernek adtunk, hogy a hasznukra legyen, és ne búslakodj a *hitetlenek* miatt. Ereszd le *védelmező* szárnyaidat a hívőkre, 89 és mondd: „Én azért jöttem, hogy világosan figyelmeztessenek!” 90 Ugyanúgy, ahogy leküldtük azoknak, akik felosztanak, 91 és a Koránt szétदारabolják. 92 Uradra! Mindannyiukat felelősségre vonjuk *majd* 93 *mind* azért, amit tettek. 94 Hirdesd *nyíltan*, amire parancsot kaptál, és fordulj el a bálványimádóktól. 95 Mi megvédünk *téged* mindazoktól, akik gúnyt űznek az *Igazságból*, 96 és Isten mellé egy másik istent tesznek. Majd még megtudják! 97 Jól tudjuk, hogy a *szíved* összeszorul attól, amit mondanak. 98 Hirdesd Urad dicsőségét, és légy egy azok közül, akik leborulnak *Őelőtte*. 99 Szolgálj Uradat, amíg elér az, ami bizonyos.

16. szúra

A MÉHEK

Mekкаи kinyilatkoztatás, százhuszonnyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Isten Döntése elérkezik, ne akarjátok siettetni! Dicsőség Őneki! Magasztosan felette áll mindennek, amit *Őhózzá* társítanak. 2 Az angyalokat küldi le a Döntése szellemével, annak a szolgájának, akinek Ő akarja és így szól: „Figyelmeztessetek és hirdessétek, hogy nincs más isten, Énrajtam kívül. Tőlem féljeteek *egyedül!*” 3 Ő az, aki megteremtette az egeket és a földet. Magasztosan felette áll mindennek, amit *Őhózzá* társítanak. 4 Az embert egy *spermacseppből* teremtette meg. De az ember mégis vitára hajlik. 5 A *hátasjóságot* is Ő teremtette számotokra. A *jószág* meleget ad, és különféle hasznatokra van: enni is tudtok belőle. 6 Szép látványt *nyújtanak* nektek, amikor esténként beterelitek, és reggelenként

kiterelitek az állatokat. 7 A terheiteket elviszik olyan területre is, amit ti csak nagy nehézségek árán tudnátok elérni. Uratok jóságos és megkönyörülő! 8 Megteremtette a lovakat, az öszvéreket és a szamarakat, amiket megülhettek, vagy amik éppenséggel díszetekre vannak. Megteremti azt is, amiről nem tudtok semmit. 9 Isten dolga megmutatni a helyes utat, bár néhányan letérnek erről. Ha Ő úgy akarta volna, a helyes útra vezérelt volna mindnyájatokat. 10 Ő az, aki vizet küld le az égből, amiből ihattok, és aminek a segítségével bokrok nőnek, amik közt legeltethetitek az állataitokat. 11 Isten ezzel növeszti meg nektek a gabonát, az olajfákat, a szőlőtőkéket és a különféle gyümölcsöket. Ebben valóban egy jel van azok számára, akik elgondolkoznak. 12 A szolgálatotokra rendelte az éjszakát, a nappalt, a napot és a holdat. Ezekben valóban jelek vannak mindazoknak, akik használják az eszüket. 13 Van még a földön számos különféle fajtájú dolog, amit Ő hozott létre. Ebben valóban jelek vannak mindazoknak, akik használják az eszüket. 14 Ő rendelte szolgálatotokra a tengert, hogy friss halat egyetek és ékszernek valót hozzatok fel belőle, amit felvesztek magatokra, és láthatod a hajókat is, amint átszelik a tengert: ez azért van így, hogy Isten jóságára törekedjete, és hálásak legyetek. 15 Ő helyezett el szilárdan álló hegyeket a földre, hogy a föld ne remegjen a lábatok alatt, valamint folyókat és utakat helyezett el a föld hátán – azért, hogy kövessétek az útmutatást –, 16 és útjelzéseket és csillagokat is elhelyezett, hogy ezek is vezessék az embereket. 17 Talán bizony az, aki teremt, ugyanolyan lenne, mint az, aki nem képes teremteni semmit? Nem gondoltok el ezen? 18 Ha meg akarnátok számolni Isten áldásait, soha nem érnétek a végére ezeknek. Isten megbocsátó és megkönyörülő! 19 Isten mindent tud, amit eltitkoltok, és azt is, amit felfedtek. 20 Azok, amiket a bálványimádók Isten mellett szólítanak, nem teremtettek semmit, inkább őket teremtették, 21 és inkább halottak, mindahányan vannak, mintsem élők. Azt sem veszik észre, hogy mikor támasztják fel őket. 22 A ti Istenetek az Egy Isten! Akik nem hisznek a túlvilágban, azok ezt a szívükben utasítják el és fennhézázóak. 23 Kétség nem férhet hozzá, hogy Isten mindent tud, amit eltitkoltok, és azt is tudja, amit felfedtek. Isten nem szereti a fennhézázókat. 24 Amikor megkérdezik tőlük: „Mit küldött le nektek a ti Uratok?”, ezt mondják: „Ezek a régi tanmesék!” 25 Ezért a Feltámadás napján vinniük kell a teljes terhüket, és valamenynyit azok terhéből is, akiket ők vittek tévútra minden igazi tudás hiányá-

ban. Milyen szörnyű is lesz az ő terhük! 26 Akik előttük éltek, ármánykodtak, de Isten alapjaiban rázta meg az építményüket, és a tető rájuk zuhant felülről. A büntetés pedig onnan sújtott le rájuk, ahonnan nem várták. 27 Isten a Feltámadás napján megszegyeníti *mindannyiukat*, és így szól majd hozzájuk: „Hol vannak azok az *úgynevezett társaim*, akik miatt ellenszegültetek nekem?” Akik megkapták a tudást, ezt fogják mondani: „Szégyen és nyomorúság szálljon a mai napon a hitetlenekre.” 28 Akiknek az életét az angyalok akkor viszik el, miután vétkeztek önmaguk ellen, azok látszólag alázatosnak mutatkoznak, és ezt mondják: „Általában semmi rosszat sem tettünk.” (-): „De igenis tettetek. Isten pontosan tud mindenről, amit tettetek. 29 Lépjete csak be a Pokol kapuin. Itt maradtok majd mindörökké. Bizony szörnyű a fennhéjázók lakóhelye.” 30 De amikor az istenfélőknek teszik fel ezt a kérdést: „Uratok mit küldött le?”, akkor ők ezt válaszolják: „Mindent, ami jó!” Akik jót tettek, azok ezen a világon is jutalmat kapnak. De a lakóhely a túlvilágon jobb *lesz még ennél is*. 31 Éden Kertjeibe lépnek majd, amelyekben patakok csörgedeznek, és ahol mindenük meglesz, amire vágnak. Isten így jutalmazza meg az istenfélőket, 32 akiknek az életét az angyalok akkor veszik magukhoz, amikor jók voltak, és ezt mondják majd nekik: „Békesség rátok! Lépjete be a Paradicsomba. Jutalmul mindazért, amit korábban tettetek.” 33 Talán bizony arra várnak a hitetlenek, hogy eljönnek hozzájuk az angyalok, vagy arra, hogy megérkezzen Urad döntése? Ugyanígy cselekedtek azok is, akik előttük éltek. Nem Isten vétkezett ellenük, ők vétkeztek önmaguk ellen. 34 Végül is ugyanazok a gonosz cselekedetek ütöttek vissza rájuk, amelyeket megtettek, és ugyanaz ölelte körbe őket végzetes öleléssel, amiből korábban gúnyt űztek. 35 Akik más isteneket imádtak Isten mellett, azok ezt mondták: „Ha Isten úgy akarta volna, akkor sem mi, sem az apáink nem imádtunk volna mást, csak egyedül Őt, és akkor mi valóban nem tiltottunk volna meg semmit Őhelyette.” Így tettek azok is, akik előttük éltek. Talán bizony a küldötteknek valami mást kéne tenniük, mint világosan átadni az üzenetet? 36 Minden közösséghez küldtünk egy küldöttet, aki ezt mondta: „Imádjátok az Istent, és kerüljétek a bálványokat!” Vannak köztük, akiket Isten a helyes úton vezérelt, és vannak köztük olyanok is, akikre jogosan *sújtott le* a tévelygés. Bármerre jártok a földön, nézzétek jól meg, hogyan végezték azok, akik hazugsággal vádolták a küldötteiket. 37 Próféta! Bármennyire próbálnád is a helyes

útra téríteni őket, Isten nem fogja a helyes útra vezetni azt *az embert*, akit tévútra visz. Nem lesz senki, aki segítene nekik! 38 A legerősebb esküjükkel megesküsznek Istenre, hogy Isten nem támasztja fel azokat, akik meghaltak. 39 De igen! Ez valóban egy kötelező ígéret az Ő részéről – de a *hitetlenek* közül a legtöbben nem tudják ezt –, és ez azért van így, hogy megmagyarázza nekik azt, amiben összekülönböztek egymással, és hogy a hitetlenek megtudják, hogy ezen a világon hazugok voltak. 40 Ha akarunk valamit, hogy legyen, akkor azt mondjuk neki: „Légy!”, és lesz. 41 Akik Isten útján kivándoroltak, miután elnyomták őket, azoknak még ezen a világon egy szép lakóhelyet adunk. De a jutalom a túlvilágon nagyobb lesz, bárcsak tudnák ezt! 42 Ők azok, akik állhatatosak voltak, és Urukba vetették a bizalmukat. 43 *Próféta!* Csak olyan férfiakat küldtünk előtted, akiknek kinyilatkoztatásokat sugalltunk. Kérdezzétek csak meg azokat, akiknek birtokában van a figyelmeztetés, ha valóban nem tudjátok ezt. 44 Világos jelekkel és az Írásokkal küldtük őket. *Próféta!* Azért küldtük le a figyelmeztetést, hogy megmagyarázd az embereknek, hogy mi is az, amit leküldtek számukra. Talán elgondolkoznak ezen! 45 Talán bizony azok, akik gonoszul ármánykodnak, olyannyira biztonságban érzik maguk attól, hogy Isten nem súllyesztí el velük együtt a földet, vagy nem sújt le rájuk a büntetés onnan, ahonnan nem is számítanak rá, 46 vagy miközben járnak-kelnek a földön, az Isten nem ragadja meg őket egy olyan módon, amit nem tudnak megakadályozni? 47 Vagy Isten nem ragadja meg őket a félelmükben? Urad jóságos és megkönyörülő. 48 A *hitetlenek* talán nem nézték meg azokat a dolgokat, amiket Isten teremtett? Az árnyékaik jobbra és balra térnek ki, miközben alázattal borulnak le Isten előtt? 49 Isten előtt borul le minden, ami az egekben és a földön van. Akár állatok, akár angyalok – nem viselkednek fennhéjázóan. 50 Félnék Uruktól, aki mindig felettük van, és azt teszik, amit parancsolnak nekik. 51 Isten így szól: „Ne fogadjatok magatoknak két istenséget. Hisz Egy az Isten! Tőlem féljete!” 52 Övé minden, ami az egekben és a földön van. Őt illeti meg az örök engedelmesség a hitben. Talán bizony valaki mástól akartok félni, mint Istentől? 53 Ha valami jó ér benneteket, az Istentől jön. Ha valami rossz ér benneteket, akkor Őhöz kiáltotok segítségért. 54 De amikor Isten megszabadított benneteket a nehézségektől, akkor néhányan közületek máris azon vannak, hogy más isteneket társítsanak Őmellé, 55 és hogy azon nyomban hálátlanok

legyenek *mind*azért, amiben részesítettük őket. Élvezzétek csak az *evilági életet!* Majd még megtudjátok! 56 Egy részt *pedig* abból, amivel gondoskodtunk róluk, azoknak a *bálványoknak* adják, amikről nem tudnak semmit. Istenre! *Majd még* felelősségre vonnak benneteket azért, amit kieszeltetek. 57 Istennek *lánygyermekeket* tulajdonítanak. Dicsőség Őnéi. Maguknak pedig azt, amire vágnak: *fiakat*. 58 Ha valamelyiküknek *lánygyermek* születéséről adnak hírt, az arca elsötétül, és düh tölti el. 59 Szégyenében a rossz hír miatt – amit éppen kapott – még képes elbújni az emberek elől. *Azt kérdezi magától, hogy* tartsa meg az *őt ért* szégyen ellenére, vagy ássa el a homokba? Milyen rossz, ahogy megítélik ezt! 60 Akik nem hisznek a túlvilágban, azok a legrosszabb példa. Isten *pedig* a legmagasztosabb példa. Ő a Hatalmas, a Bölcs. 61 Ha Isten felelősségre vonná az embereket a vétkeikért, akkor egyetlen *eleven lény* sem maradna a földön. De Ő haladékat ad nekik egy megszabott időpontig. De amikor elérkezik az időpontjuk, akkor azt nem késleltethetik egyetlen órával sem, *de* nem *is* siettethetik. 62 Istennek azt adják, amit *ők* maguk nem szeretnek. A nyelvük *pedig* azt állítja hazug módon, hogy nekik jár a legjobb. Kétség nem fér hozzá, hogy a Pokol *Tűzében* lesz részük. Elsőknek *őket* dobják be ide! 63 Istenre! Már előtted küldtünk küldötteket más közösségekhez. De akkor a Sátán vonzónak tüntette fel nekik a cselekedeteiket. Ma a *Sátán* a barátjuk, nekik *pedig* súlyos büntetésben lesz részük. 64 Csupán azért küldtük le neked a Könyvet, hogy megmagyarázd számukra azt, amiben összekülönböztek egymással: és útmutatás-ként, valamint könyörületességnak azok számára, akik hisznek! 65 Isten az, aki vizet küld le az égből, és életre kelti a kiszáradt földet. Ebben *valóban* egy jel van azok számára, akik hallanak. 66 Jó okotok van elgondolkozni a jószágaitokon is. Inni adunk nektek a *belsejük* tartalmából, ami a széklet és vér között van. Ez tiszta tej, és ízletes mindenkinek, aki iszik belőle. 67 A pálmafák és a szőlőtőkék gyümölcséből is adunk nektek, amiből édes italt és kellemes ételt nyertek. Ebben *valóban* egy jel van *mind*azoknak, akik használják az értelmüket. 68 Urad ezt sugallta a méhnek: „*Építs* magadnak házakat a hegyekben, a fákon és a *tetők* alatt, ahol emberek élnek. 69 Egyél minden gyümölcsből, és járj Urad útjain, amelyek számodra könnyen járhatók.” A *méh*ek testéből különféle folyadék származik, ami az ember gyógyulására használhat. Ebben *valóban* egy jel van azok számára, akik elgondolkoznak. 70 Isten teremtett meg

benneteket, majd *Ő lesz* az, aki magához szólít titeket. Egyeseket közületek olyan nyomorult öregségig visz el, *hogyan lesz majd köztük olyan, aki már azt sem tudja* majd, amit korábban tudott. Isten mindentudó és hatalmas. 71 Isten néhányatokat előnyben részesített másokkal szemben a gondoskodásában. De azok, akik előnyben részesültek, nem akarnak továbbadni ebből a rabszolgáiknak, nehogy mindenki egyenlő legyen. *Talán tagadni akarják Isten kegyességét?* 72 Isten belőletek alkotott meg feleségeket *a számotokra*. A feleségeitektől fiaikat és unokákat alkotott meg *nektek*, és gondoskodott rólatok *néhány jó dologgal*. Talán a hamiságban akarnak hinni és Isten áldásait tagadni, 73 vagy Isten helyett azt imádni, ami nem tud gondoskodni róluk, és különben sem képes semmire? 74 Istenhez ne készítenek képeket. Istené a tudás, *ti pedig* nem tudtok semmit. Isten azt a példázatot mutatja fel, hogy az egyik *ember* egy rabszolga, akinek nincs hatalma semmi fölött. 75 A másik egy olyan *ember*, akiről *Mi bőségesen gondoskodtunk*, és ebből titokban és nyíltan adakozik. Talán egyformák lennének ők ketten? Dicsőség Istennek! De a legtöbben nem tudják ezt. 76 Isten két ember példázatát mutatja fel, *két emberről*, hogy az egyikük néma, és nincs hatalma semmi felett, és csak terhére van a gazdájának. Bárhová küldi is, az nem hoz semmi jót. *Talán bizony az ilyen ember egyforma lenne* azzal, aki az igazságot parancsolja, és eközben egyenes úton jár? 77 Istené az egekben és a földön minden rejtett *titok*. Az *Utolsó Óra* döntése pedig csak egy szempillantás az *Ő számára*, vagy még annyi sem. Istennek hatalma van minden felett. 78 Isten az, aki előhozott benneteket anyátok méhéből, miközben nem tudtatok *róla* semmit. Hallást, látást és értelmet adott nektek. Talán hálások *lesztek érte!* 79 *Talán bizony nem látják a madarakat, ahogy az ég levegőjében a hasznukra repkednek?* Csak Isten tartja fenn őket *a magasan*. 80 Ebben *valóban* jelek vannak azok számára, akik hisznek! Isten teremtett pihenőhelyet számotokra a házaitekben. Az *állatok* bőréből pedig *Ő* teremtett nektek sátrat, amit az utazások közben, vagy *amikor* táborot vertek, könnyen kezelhettek. *A jószág* gyapjából, prémjéből és a szőréből pedig házi alkalmatosságokat és egyéb használati tárgyakat teremtett meg, hogy mindezek hasznokra legyenek egy időre. 81 Isten adott nektek árnyékot abból, amit megteremtett, és menedéket a hegyekben, és ruhát, ami megvéd a melegtől, és ruhát, ami megvéd a harcban. Így teljesíti be áldását rajtatok: azért, hogy *istenfélők* legyetek! 82 *Próféta!*

Tudd meg, ha elfordulnak, a te dolgod akkor is csupán az, hogy világosan átadd az üzenetet. 83 Bár ismerik Isten kegyességét, megtagadják, *hogy elismerjék ezt!* A legtöbben közülük *valóban* hitetlenek. 84 Azon a Napon, amikor minden közösségből feltámasztunk egy tanút, a hitetlenek nem kapnak engedélyt sem a bocsánatkérésre, sem a megbánásra. 85 Amikor a vétkesek szembesülnek a büntetéssel, akkor nem kapnak sem könnyítést, sem haladékot. 86 Amikor a bálványimádók meglátják társaikat, akiket Isten mellé helyeztek, akkor ezt mondják: „Urunk! Ezek azok a társak, akiket szólítani szoktunk helyetted!” A társaik pedig így felelnek majd vissza nekik: „Hazugok vagytok!” 87 Azon a Napon felajánlják Istennek, hogy behódolnak neki. Az pedig, amit kitaláltak, semmivé lesz. 88 A hitetlenekre és azokra, akik letérítenek másokat Isten útjáról, a kínok kínjaival sújtunk le: azért, mert *romlást hoztak* és bajt keverték! 89 *Proféta!* Egy Napon minden közösségből egy tanút támasztunk fel ellenük, és téged tanúként hozunk majd elő az emberek ellen, hisz neked küldtük le a Könyvet, amivel megmagyaráztunk mindent: útmutatásként, könyörületességként és örömhírként azok számára, *akik alávetik magukat Istennek.* 90 Isten az igazságosság gyakorlását, a jótetteket és a rokonok megajándékozását parancsolja! Tiltja a szégyenletet, az elutasíthatót és az *elnyomó erőszakot.* Isten figyelmeztet benneteket, hogy *elgondolkozzatok ezen!* 91 Tartsátok magatokat Isten szövetségéhez, ha szövetséget kötöttetek, és ne szegjétek meg az esküt, miután megerősítést nyert, hisz Istent tettétek meg kezesnek önmagatok felett. Isten tudja, amit tesztek. 92 Ne használjátok arra az esküiteket, hogy becsapjátok egymást, *mint az a nő,* aki szálakra bontja a szorosra font gombolyagot, csak azért, mert az egyik felén több van, mint a másikon: mert az egyik közösség nagyobb a másiknál. Isten próbára tesz benneteket, és a Feltámadás napján megmagyarázza nektek *mindazt,* amiben *korábban* összekülönböztetek *egymással.* 93 Ha Isten úgy akarta volna, akkor egyetlenegy közösséggé tett volna meg benneteket. *Isten* azt vezet tévútra, akit Ő akar, és azt vezet a helyes útra, akit Ő akar. *Bizony!* Még felelősségre fognak vonni benneteket *mindazért,* amit *korábban* tettetek. 94 Ne használjátok arra az esküiteket, hogy becsapjátok egymást, mert még az a láb is, amelyik *korábban* biztosan állt, remegni kezd *majd.* Akkor megízlelitek a büntetést, azért, hogy másokat letérítettetek az Isten útjáról. Hatalmas büntetésben lesz *akkor majd* részetek! 95 Ne

adjátok el aprópénzért a szövetséget, amit Isten *nevében* kötöttek. Ami Istennél van, az jobb nektek *ennél*. Bárcsak tudnátok *ezt!* 96 Ami a tiétek, az *minden* elfogy. Ami Istennél van, az *pedig* megmarad! Az állhatatosakat *valóban* megjutalmazzuk, *mégpedig* a legjobb tetteik szerint. 97 Aki jót tesz, akár férfi, akár nő, és emellett hívő is, annak kellemes életet biztosítunk, és legjobb tettei szerint jutalmazzuk meg. 98 *Próféta!* Amikor a Koránt felolvasod, keress menedéket Istennél a megkövezett Sátán elől. 99 *A Sátánnak* nincs hatalma azok felett, akik hisznek és bíznak Urukban. 100 *A Sátánnak* csak azok felett van hatalma, akik szövetkeznek vele, és akik *a sugallatára más isteneket* társítanak Isten mellé. 101 Amikor egy kinyilatkoztatást egy másikra cserélünk – Isten tudja *a legjobban*, mit küld alá! –, akkor azt mondják: „Te találod ki mindezt!” De a legtöbben közülük nem tudnak semmit. 102 *Próféta!* Mondd: „A Szent Lélek küldte alá a kinyilatkoztatást Uradtól, hogy megerősítse azokat, akik hisznek: útmutatásként és örömhírként *mindazoknak, akik alávetik magukat Istennek.*” 103 Jól tudjuk, hogy ezt mondják: „Az *egészen* bizonyos, hogy egy *másik* ember tanítja!” De akire ők utalnak, annak *az embernek* a nyelve idegen. Míg ez itt egy világos arab nyelv. 104 Akik nem hisznek Isten jeleiben, azokat Isten nem vezeti a helyes útra, és súlyos büntetésben lesz részük. 105 Csak azok találhatnak ki hazugságokat, akik nem hisznek Isten jeleiben. Ők azok, akik *igazán* hazugok. 106 Aki megtagadja Istent, azután, hogy hívő volt – azon kívül, akit kényszerítettek, miközben a szíve a hitben megnyugvást talált –, és azok, akik megnyitják a lelküket a hitetlenségnek, *mindazokra* Isten átka száll, és hatalmas büntetés vár rájuk. 107 *Ez azért van így*, mert *ezek az emberek* az evilági életet jobban szeretik, mint a túlvilágot, és mert Isten a hitetleneket nem vezeti a helyes útra. 108 Ők azok, akiknek Isten lepecsételte a szívét, a fülét és a szemét. Ők azok, akik semmire sem figyelnek oda! 109 Kétség nem fér hozzá, a túlvilágon ők lesznek a vesztesek. 110 Urad azokkal szemben, akik *mégiscsak* kivándoroltak – miután megfélemlítették őket –, és erőfeszítéseket tettek *Isten útján*, és állhatatosak maradtak, megbocsátó és megkönyörülő *lesz*. 111 Azon a Napon, amikor minden lélek önmagáért harcol majd, és minden lélek viszonzásként *ugyanazt* kapja meg, amit korábban tett, akkor nem követnek majd el igazságtalanságot velük szemben. 112 Isten egy város példáját hozza fel, amelyik biztonságban és nyugalomban élt. A megélhetéshez *szükséges dolgok* gazdagon áram-

lottak be minden irányból. A város egyszer csak hálátlan lett Isten áldásával szemben. Isten ezért az éhínség és a félelem köpenyét terítette rá: *mindazért, amit a lakói korábban tettek.* 113 Egy közülük való küldött jött el hozzájuk, akit hazugsággal vádoltak meg. Ekkor lesújtott rájuk a büntetés, miközben vétkeztek. 114 Egyetek *mindabból*, amivel Isten gondoskodott rólatok, ha jó és megengedett. Legyetek hálásak Istennek az Ő kegyességéért, ha valóban Őt szolgáljátok. 115 *Isten* megtiltotta nektek a döghúst, a vért, a sertéshúst és azt, ami felett mást szólítanak, mint az Istent. De ha valakit kényszerít az éhség, és nem ellenkezésből *teszi ezt, és azért, hogy áthágja vele a törvényes határokat*, akkor Isten megbocsátó és megkönyörülő. 116 Ne állítsátok hamisan *soha*: „Ez megengedett, amaz tiltott!”, miközben hazugságot találtak ki Istenről. Akik hazugságokat találnak ki Istenről, azok nem fognak boldogulni *semmiben*. 117 *Csupán rövid* örömök voltak itt számukra ezen a világon, de *végül* fájdalmas büntetésben lesz részük. 118 *Próféta!* Megtiltottuk azoknak, akik a zsidó hitet követik, azt, amiről korábban beszéltünk neked. Nem Mi vétkeztünk ellenük, ők vétkeztek önmaguk ellen. 119 A te Urad azokkal szemben, akik tudatlanságból rosszat tesznek, majd megbánást mutatnak, és fogadalmakat tesznek, nagyon megbocsátó és megkönyörülő. 120 Ábrahám példakép volt, Istennek alázatosan engedelmes és az *egyisten* hitben igaz. *Soha* nem tartozott a bálványimádók közé, 121 és hálás volt *Isten* jótéteményeiért, aki kiválasztotta és az egyenes útra vezette. 122 Ezen a világon *is minden* jót megadtunk neki, a túlvilágon *pedig* az igazak közé fog tartozni. 123 *Próféta!* Ezután kinyilatkoztattuk neked: „Kövess Ábrahám vallását, aki a tiszta egyistenhit követője volt, és nem tartozott a bálványimádók közé.” 124 A szombat kötelező lett azok számára, akik összekülönböztek rajta egymással. Urad a Feltámadás napján bizonyosan ítélni fog közöttük arról, amiben összekülönböztek egymással. 125 *Próféta!* Szólítsd Urad útjára az *embereket*, bölcsességgel és jó tanítással. Érvelj velük a legjobb formában. Urad jobban tudja, ki tévelyeg el az Ő útjáról, és Ő tudja *legjobb*ban azt is, hogy kik azok, akik követik az útmutatást. 126 *Hívők!* Ha büntetést mértek ki, ugyanolyan mértékben büntessetek, *amennyit* elszenvedtetek. De ha türelmesek vagytok, az a *legjobb* nektek. 127 *Próféta!* Légy türelmes. A te *állhatatosságod* csak Istentől jöhet. Ne szomorodj el miattuk, és ne aggódj az ármánykodásuk miatt sem. 128 Isten azokkal van, akik *istenfélők* és jóra való!

AZ ÉJSZAKAI UTAZÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, száztizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Dicsőség Őneki, aki egy éjszaka utazásra küldte a szolgáját *a szent imahelytől a legtávolabbi imahelyig*, aminek a környékét megáldottuk, hogy *ezzel is* megmutassunk számára néhányat a jeleinkből. Ő az, aki mindent hall és mindent lát! 2 Mózesnek *is* eljuttattuk a Könyvet, és útmutatásnak tettük meg ezt Izrael gyermekeinek, *akikhez így szoltunk*: „Ne fogadjatok magatoknak Énrajtam kívül mást, aki az ügyeitekben eljár: 3 ti, akik azok utódai vagytok, akiket Noéval vittünk el *a Bárákn*. Noé valóban hálás szolgánk volt!” 4 A Könyvben elrendeltük Izrael gyermekei számára *a következőket, és így szoltunk hozzájuk*: „Kétszer fogtok a földön bajt okozni, és *fennhéjázva hatalmaskodni*. 5 Amikor a fenyegetés az első alkalommal valóra válik, akkor Mi a szolgálóinkat küldjük ellentek, akiknek az ereje hatalmas, és akik feldúlják otthonaitokat. Ez egy figyelmeztető fenyegetés, ami beteljesedik! 6 Később hagyjuk, hogy felülkerekedjete *rajtuk*. Újra megsegítünk majd benneteket *nagy* vagyonnal és *számos* fiúgyermekkel, *majd* nagyszámú sereggé teszünk benneteket. 7 Ha jót tesztek, akkor önmagatokért teszitek ezt. Ha rosszat tesztek, azt is önmagatoknak *teszitek*. Amikor a fenyegetés *utolsó alkalommal* bekövetkezik, akkor *ismét* elküldjük *a szolgálóinkat, és hagyjuk, hogy megszégyenítsenek benneteket, és hogy behatoljanak az imahelyre, ahogy ezt az első alkalommal már megtették egyszer, és azt, hogy most mindent elpusztítsanak, ami a hatalmukban áll*. 8 Uratok még megkönyörülhet *rajtatok!* De ha visszatértek *a rossz cselekedeteitekhez*, akkor Mi *is* visszatérünk ugyanehhez. A Poklot a hitetlenek börtönének tettük meg.” 9 Ez a Korán arra *az útra* vezet, ami helyesebb, és azt hirdeti a hívőknek, akik jót tesznek, hogy hatalmas jutalomban lesz részük, 10 és azt, hogy akik nem hisznek a túlvilágban, azoknak fájdalmas büntetést készítettünk elő. 11 Az ember ugyanúgy *kihívja maga ellen* a rosszat, mint a jót. Mert az ember elhamarkodja a dolgokat! 12 Az éjszakát és a nappalt két jelnek tettük meg. Az éjszaka jelét *ezután* kioltottuk, és a nappal jelét pedig olyannak tettük meg, hogy látni lehessen: azért,

hogy Uratok kegyét kereshessétek *benne*, és azért is, hogy számolhassátok az éveket és kiszámíthassátok az időt. Minden egyes dolgot részletesen megmagyaráztunk! 13 Minden embernek a nyakába kötöttük a végzetét, és a Feltámadás napján *mindenkinek* előveszünk majd egy Könyvet, amit felütve talál *majd maga előtt, és így szólunk:* 14 „Olvasd a sorskönyvedet! A mai napon te magad elegendő vagy *ahhoz*, hogy elszámolj önmagaddal!” 15 Aki követi az útmutatást, önmagáért teszi. Aki pedig eltévelyedik, a maga kárára teszi *ezt*. Egyetlen *lélek* sem hordozza majd a másik terhét. *Soha* sem büntettünk *úgy és anélkül*, hogy ne küldtünk volna egy küldöttet! 16 Amikor elhatározzuk, hogy elpusztítunk egy várost, megparancsoljuk *benne* azoknak, akik jólétben élnek, hogy *vétkezzenek, és akkor* azok vétkezni is fognak. Így jogos lesz ellenük az ítélet, és el is pusztítjuk őket teljesen. 17 Hány nemzedéket pusztítottunk el Noé után! Urad elegendő, hogy *ismerje* a szolgálói vétkeit: Ő az, aki tud és lát mindent. 18 Aki a gyorsan bekövetkező *evilági életre* vágyik, annak Mi gyorsan megadjuk azt, amit akarunk, és annak, akinek Mi akarjuk. Végezetül a Poklot jelöljük ki a számára, amiben égni fog: megalázottan és kítaszítottan. 19 Akik a túlvilágra vágnak, és megfelelően fáradoznak azon, hogy elérjék ezt, és hisznek Istenben, azok köszönetet kapnak majd *Uruknál*. 20 Mindannyiuknak – az előbbieknél és az utóbbiaknak is – Urad adományából támogatást adunk, *hisz* Urad adománya senkitől sincs visszatartva. 21 *Próféta!* Nézd meg, hogyan részesítettünk előnyben egyeseket másokkal szemben. A túlvilágon magasabb *elismerések* és nagyobb kitüntetések vannak. 22 Ne társíts Isten mellé más istent, különben *úgy végzed, hogy magadra* maradsz megalázottan és elhagyatva. 23 Urad azt parancsolta, hogy egyedül Őt szolgáljátok, a szüleitekkel *pedig* jól bánjatok. Ha az egyikük vagy akár mindketten magas kort érnek meg, akkor ne beszélj durván velük, hanem tiszteletteljes szavakkal szólj hozzájuk. 24 Terjeszd ki rájuk – könyörületességből – az alázat szárnyait, és mondd: „Uram, légy könyörületes velük, ahogy ők is gondoskodtak rólam, amikor *jómagam* még kisgyermek voltam!” 25 Uratok tudja a legjobban, mi van a lelketek *mélyén*. Ha igazak vagytok, akkor Ő megbocsátó lesz azokkal szemben, akik *alázattal* fordulnak Őfelé. 26 Add meg a rokonaidnak, a rázorulóknak és az utazóknak azt, ami nekik jár, de ne légy túlságosan pazarló! 27 A pazarlók a Sátán testvérei. A Sátán pedig hálátlan Urával szemben. 28 Ha elfordulsz tőlük, miköz-

ben Urad könyörületességét keresed, mondj nekik néhány jó szót! 29 Ne légy szűkmarkú, de ne nyújtsd oda az egész karodat se, nehogy úgy végezd, hogy magadra maradsz: szégyenben és nincstelenül. 30 Urad bőségesen gondoskodik arról, akiről Ő akar, és mértékkel ad másoknak. Isten tud a szolgálóiról mindent, és jól látja őket. 31 Ne öljétek meg a gyerekeiteket csak azért, mert félték az elszegényedéstől. Róluk és rólatok is gondoskodni fogunk. Megölni őket hatalmas bűn! 32 Ne közelítetek a fajtalankodáshoz, mert ez szégyenletes dolog és rossz út! 33 Ne öljétek embert, mert Isten az emberi életet érinthetetlennek tette meg. Csak jogosan tegyétek ezt! Ha valakit jogtalanul megölnék, akkor teljhatalmat adunk a legközelebbi hozzátartozójának, hogy megbosszulja. De ne legyen mértéktelen az ölésben: Istennél akkor támogatást talál! 34 Ne közelítetek az árva gyermek vagyonához, hacsak nem a legjobb szándék vezérel: mindaddig, amíg eléri a nagykorúságát. Teljesítsétek a vállalt kötelezettségeket. Hisz a kötelezettségek teljesítését számon kérik majd rajtatok. 35 Mérjétek tele mértékkel, amikor mértek, és mérjétek helyes mérleggel. Ez jobb, és ennek jó a végeredménye is. 36 Ne kövesd vakon azt, amiről semmit sem tudsz. A hallásról, a látásról és a szívről – és minden másról – eljön a számonkérés Órája. 37 Ne járj-kelj fennhéjázóan a földön. Hisz nem leszel te soha képes arra, hogy keresztülfúrd a földet, vagy hogy elérd a hegyek magasságait. 38 A rossz viselkedés Urad színe előtt visszataszító. 39 Próféta! Urad a bölcsességből ezt nyilatkoztatta ki számodra. Ne állíts Isten mellé más istent, máskülönben a Pokol Tüzére vetnek megbüntetve és eltaszítva. 40 Talán az Uratok fiúgyermekeket választott ki nektek, magának pedig lánygyermekeket az angyalok közül? Bizony valami borzalmasat állítotok! 41 Mi ebben a Koránban különféle módon mutattuk meg az üzenetet, hogy az ilyen emberek elgondolkozzanak. De ez is csak fokozza bennük az ellenérzést. 42 Mondd: „Ha lennének más istenek Őmellette, ahogyan állítják, akkor azok már rég megpróbálták volna egy utat találni, hogy eljussanak a trón Urához.” 43 Dicsőség Őneki! Magasztosan felette áll mindannak, amit azok az emberek mondanak. 44 Őt dicsőíti mind a hét ég, a föld és ezek lakói. Nincs semmi, ami ne az Ő dicsőségét hirdetné. De ti nem fogjátok fel a dicsőségének hirdetését. Isten megértő és megbocsátó. 45 Próféta! Amikor felolvasod a Koránt, akkor egy láthatatlan függönyt helyezünk közéd és azok közé, akik nem hisznek a túlvilágban. 46 A szívükre fátylat borí-

tunk, hogy ne értsék meg az üzenetet, és a fülükben a hallást megnehezítjük. Amikor megemlíted a Koránban Uradat, egyedül Őt, akkor ezek az emberek nemtetszésükben hátat fordítanak. 47 Mi tudjuk a legjobban, hogy milyen módon figyelnek oda, amikor hallgatnak téged, és milyen módon beszélnek, amikor egymás közt bizalmas megbeszélésben vannak. Akkor a vétkesek ezt mondják: „Egy olyan embert követtek, akin varázslat ül?” 48 Nézd csak meg, hogy milyen példákat hoznak fel neked! Már olyannyira eltévelyedtek, hogy nem találják az utat. 49 Azt mondják: „Ha csontok és por lett belőlünk, akkor tényleg életre keltenek bennünket egy új teremtsében?” 50 Mondd: „Igen! Még akkor is, ha olyan kemények lennétek, mint a kő vagy a vas. 51 Vagy valami más teremtett dolog, ami még a képzeletetekben is alig lehetséges.” Akkor ezt fogják kérdezni: „Ki fog minket visszahozni az életbe?” Mondd: „Ő, aki az első alkalommal megteremtett benneteket!” Rázni fogják a fejüket feléd, és ezt mondják: „Mikor lesz ez?” Mondd: „Talán hamarosan, és már nagyon is közel van. 52 Azon a Napon fog bekövetkezni, amikor majd Isten szólít benneteket, és ti az Ő dicsőítésével válaszoltok. Miközben azt hiszitek, hogy éppen csak elidőztetek itt a földön.” 53 Próféta! Mondd meg a szolgálóimnak, hogy most a legszebb szavaikkal beszéljenek. A Sátán ugyanis viszályt szít köztük. A Sátán az ember esküdt ellensége. 54 Uratok mindent jól tud rólatok. Ha Ő úgy akarja, megkönyörül rajtatok, és ha Ő úgy akarja, megbüntet benneteket. Próféta! Mi nem azért küldtünk téged, hogy gondoskodj róluk. 55 Urad mindent jól tud mindenkiről, akik az egekben és a földön vannak. Néhány prófétának többet adtunk, mint a másoknak. Dávidnak például egy Írást adtunk: zsoltárokkal. 56 Mondd: „Szólítsátok most azokat, akikről azt állítjátok, hogy istenek, és Őrajta kívül léteznek. Azoknak nem áll hatalmukban a bajt sem feloldani, sem elhárítani felőletek.” 57 Az angyalok, akikhez imádkoznak, maguk is keresik az utat, hogy eljussanak Urukhoz. Még azok is, akik a legközelebb kerültek Őhöz. Reménykednek a könyörületességében és félnek a büntetésétől. Urad büntetésétől jobb félni! 58 Nincs egyetlen város sem, amit ne pusztítanánk el a Feltámadás napja előtt, vagy ne sújtanánk le rá hatalmas büntetéssel. Ez sorról sorra le van írva a Könyvben! 59 Semmi más nem akadályozott meg bennünket abban, hogy prófétákat küldjünk csodás jelekkel, mint az, hogy a korábbiak hazugságnak nevezték ezeket. Szamúd népéhez egy tevét küldtünk, világos jelként, de bűnt követtek el

vele szemben. A prófétákat a jelekkel csupán elrettentésnek küldjük le. 60 *Próféta!* Megmondtuk neked, hogy Urad az embereket körbeöleli a tudásával. A látomást, amit megpillanthattál, csupán próbatételnek tettük meg az embereknek, *akárcsak* az elátkozott Fát a Koránban. Félelmet keltünk bennük, de ez csak fokozza *amúgy is* nagy áthágásaikat. 61 Amikor azt mondtuk az angyaloknak: „Boruljatok le Ádám előtt”, mindannyian leborultak, Iblíszen kívül, aki ezzel *vágott vissza*: „*Talán egy olyan* előtt boruljak le, akit agyagból teremtettél?”, 62 majd hozzátette: „Látod te ezt a lényt, akit fölém helyeztél? Ha haladékot adsz nekem a Feltámadás napjáig, akkor az utódaikra – néhányuk kivételével – ráteszem a kötőféket.” 63 *Isten* így szólt: „Távozz! Ha bárki követ téged, akkor a Pokol lesz a jutalmatok, *bőséges* jutalom! 64 Riaszd fel a hangod dal bármelyiküket, akit csak tudsz. Vonultasd fel ellenük a lovasságotat és a gyalogságotat, és vegyél el tőlük egy részt a vagyonukból és a gyermekeikből, és tegyél ígéreteket feléjük.” A Sátán csak szemfényvesztést ígérget nekik! 65 (-): „A szolgálaim felett nem lesz hatalmad. Urad elegendő arra, hogy a védelmezőjük legyen!” 66 *Emberek!* Uratok az, akinek a szele a hajókat a tengereken hajtja, hogy az Ő kegyességét kereshessétek. Hisz Ő könyörületes irántatok! 67 Ha bármi baj ér benneteket a tengeren, akkor *persze* – Őrajta kívül – *elhagynak* benneteket azok az istenek, akikhez imádkoztok. De amikor *Isten* épségben partra visz benneteket, akkor elfordultok *Őtőle*. Az ember *valóban* hálátlan. 68 *Talán bizony teljes* biztonságban érzitek magatokat attól, hogy nem súllyesztí el egyszer, veletek együtt, a szárazföld egy sarkát, vagy hogy nem küld le rátok egy homokvihart, és akkor majd nem találtok magatoknak védelmezőt? 69 Vagy *talán olyan* biztosak vagytok abban, hogy *Isten* nem küld vissza benneteket egy másik alkalommal a tengerre, és nem küld le rátok egy pusztító vihart, hogy vízbe fullasszon benneteket, mert ennyire hitetlenek voltatok, és akkor nem találtok majd senkit, aki perbe szállna ellenünk? 70 Megbecsültük Ádám gyermekeit: a szárazföldön és a tengeren is szállítottuk őket, és mindenféle ízletes dologgal is elláttuk őket, és egyértelműen azok fölé emeltük őket, akiket megteremtettünk. 71 Azon a Napon, amikor minden közösséget a vezetőjével együtt a *színünk elé* idézünk, akkor mindazok, akiknek a jobb kezükbe adják a Könyvet, örömmel fogják olvasni ezt, és nem tesznek ellenük egy datolyamagrost *súlyával egyenlő* igazságtalanságot sem. 72 Aki az *evilági* életben vak, az

vak lesz a túlvilágon is, és még messzebb tévelyeg el az úttól. 73 *Próféta!* A hitetlenek csaknem eltántorítottak attól, amit kinyilatkoztattunk neked, és arra akartak rábírní, hogy eszelj ki valamit ellenünk. Akkor a barátjuknak fogadtak volna. 74 Ha nem erősítettünk volna meg téged *a hitben*, akkor még *talán* támaszt is kerestél volna náluk. 75 Akkor bizony kétszeres büntetéssel sújtottunk volna le rád ebben az életben, és kétszeres büntetéssel a haláloed után. *Bizony* nem találtál volna senkit, aki segített volna neked ellenünk. 76 El akartak riasztani innen, és el akartak úzni erről a földről, de *ők* sem időzhettek volna itt utánad túl sokáig. 77 Így bántunk azokkal a küldöttekkel is, akiket előtted küldtünk, és nem fogsz semmi változást találni abban, ahogy eljárunk. 78 Végezd el az imát, ahogy a nap lenyugszik, az éjszaka sötétségének beálltáig, és olvasd fel a Koránt napkeltekor is. A Korán hajnali felolvasásánál mindig jelen vannak az *angyalok*. 79 Az éjszaka folyamán kelj fel és imádkozz, ami ráadás a részedről azért, hogy Urad egy még dicsőségesebb rangra emelhesen fel téged. 80 Mondd: „Add meg nekem, Uram, hogy igaz lehessen, amikor bemegyek, és igaz lehessen, amikor kijövök, és add meg nekem a Te támogató erődet!” 81 Mondd: „Elérkezett az igazság, a hamisság tovatűnik. A hamisság gyorsan tovatűnik.” 82 Mi *csakis* azt küldjük le a Koránból, ami gyógyítást és könyörületességet hoz a hívőknek. De akik igazságtalanságot követnek el, azoknak csak még nagyobb veszteséget okoz. 83 *Bár* az embert kegyességünkben részesítjük, *ő* elfordul, és oldalazva arrébb megy. Amikor baj éri, akkor nagyon kétségbeesik. 84 Mondd: „Mindenki a maga módján cselekszik. De Urad tudja a *leg*jobbban, ki követi a helyes utat.” 85 *Próféta!* A Lélekről kérdeznak téged. Mondd: „A Lélek Uram parancsának része. Ti csak egy kis részt kaptatok a tudásból.” 86 Ha úgy akarnánk, *akkor még azt is* elvennénk *tőled*, amit kinyilatkoztattunk neked, és *akkor bizony* nem találnál senkit, aki a védelmeződ lenne velünk szemben, 87 hacsak nem a te Urad könyörületességéből *történne ez is*. Az *Ő* kegyessége irántad valóban nagy volt. 88 Mondd: „Ha az egész emberiség és az összes dzsinn összeállna, hogy valami hasonlóval álljon elő, mint ez a Korán, akkor sem tudnának előteremteni egy ilyent, *bármennyire* segítenének is egymásnak.” 89 Mi ebben a Koránban az embereknek különféle példázatokat hoztunk fel. De a legtöbb ember mégis ragaszkodik a hitetlenséghez. 90 *Próféta!* Azt mondják: „*Muhammad!* Nem fogunk hinni

neked mindaddig, amíg *nem* fakasztasz nekünk egy forrást a földből, 91 vagy ameddig *nem* lesz egy pálmaligeted, és *nem* lesznek szőlőid, és *nem* teszed meg azt, hogy patakok folyjanak keresztül a pálmaligeteiden. 92 Vagy *nem* teszed meg azt, hogy az ég darabokban ránk zuhanjon, ahogy állítottad, hogy meg fog történni, vagy *nem* hozod ide nekünk az angyalokat szemtől szembe, 93 vagy *nem* lesz egy házad színaranyból, vagy *nem* mész fel az égbe. De még akkor sem hiszünk neked, hacsak *nem* küldesz le nekünk egy Könyvet, amit el tudunk olvasni.” Mondd: „Dicsőség Uramnak! Mi más vagyok én, mint egy *halandó* ember és egy küldött?” 94 Amikor megérkezett az útmutatás az embereknek, semmi más *nem* akadályozta meg őket a hitben, csupán az, hogy ezt mondták: „Isten egy emberi lényt küldött küldöttnek?” 95 *Próféta!* Mondd: „Ha lennének angyalok, akik a földön a legnagyobb nyugalommal járhatnának, akkor egy angyalt küldtünk volna le hozzájuk küldöttnek az égből.” 96 Mondd: „Isten elegendő tanú köztem és közted. *Isten* tud a szolgáliról *mindent*, és figyelemmel kíséri őket.” 97 Akit Isten a helyes útra vezet, az a helyes úton jár. Akit pedig tévútra visz, annak *nem* találsz barátokat Őrajta kívül. A Feltámadás napján összegyűjtjük őket: vakon, némán és süketen az *arcukon húzzák be őket a Tűzbe*. A Pokol lesz a lakóhelyük. Valahányszor a Tűz alábbhagy, megnöveljük számukra a lángok *erejét*. 98 Ez a fizetség azért, mert visszautasították a Mi jeleinket, és ezt mondták: „Amikor csontok és por lettünk, talán akkor majd feltámasztanak bennünket egy új teremtéssel?” 99 Talán *nem* látták, hogy Istennek, aki az eget és a földet teremtette, hatalma van, hogy hozzájuk hasonlókat teremtsen? Egy határidőt szabott meg nekik, ami felől *nincs* kétség. A vétkesek azonban ragaszkodnak a hitetlenséghez. 100 Mondd: „Ha az én Uram könyörületességének *teljes* tárháza a birtokokban lenne, akkor bizony visszafogottabbak lennétek, hogy költekettek belőle. *Hisz* az ember fösvény.” 101 Mózesnek kilenc világos jelet juttattunk fel. Kérdezd *csak meg minderről* Izrael gyermekeit. Amikor Mózes az *egyiptomiakhoz* érkezett, Fáraó ezt mondta neki: „Mózes! Azt hiszem, hogy egy varázslatnak estél áldozatul!” 102 Mózes ezt mondta: „Nagyon jól tudod, hogy csakis az eget és a föld Ura küldhette le a megvilágosító jeleket. Én azt gondolom, hogy te, Fáraó, elvesztél!” 103 Fáraó ezután el akarta üldözni őket az országból, de mi vízbe fullasztottuk a katonáival együtt. 104 Halála után így szóltunk Izrael

gyermekéhez: „Lakjatok ezen a földön! Amikor a túlvilág ígérete bekövetkezik, akkor majd odaviszünk benneteket, megkötözött nyájként.”
105 Az Igazsággal küldtük le a *Koránt*, és ez az Igazsággal érkezett le. *Próféta!* Csupán azért küldtünk téged, hogy örömhírt hozz és figyelmeztess. 106 Ezt a *Koránt* részletekben küldtük le, hogy sietség nélkül olvashass fel belőle az embereknek. Sorban egyenként küldtük le! 107 Mondd: „Akár hisztek benne, akár nem! Akik korábban megkapták a tudást, azok boruljanak arccal a földre, amikor felolvassák nekik a *Koránt*, 108 és mondják ezt: »Dicsőség a mi Urunknak! Urunk ígérete beteljesedett.«”
109 Arccal leborulnak könnyek közt, és a *Korán* csak növeli az alázatukat. 110 Mondd nekik: „Szólítsátok Istent vagy a Könyörületest! De bármilyen néven is szólítjátok: Őt illetik meg a Legszebb Nevek.” *Próféta!* Ne légy se hangos, de halk sem az imáidban. Keresz inkább egy közéletet, 111 és mondj: „Dicsőség Istennek, akinek nincs gyereke, és nem osztzik a hatalmában *semmiféle* társ, és barátja sincs, akire szüksége lenne, hogy megvédje a megaláztatástól.” Hirdesd *nyomatékkal* az Ő nagyságát!

18. szúra

A BARLANG

Mekki kinyilatkoztatás, száztíz vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Dicsőség Istennek, aki leküldte a Szolgájának a Könyvet, és *nyílegyenes útmutatásnak* tette meg ezt: *azért, hogy* 2 figyelmeztessen a súlyos csapásra, ami Őtőle érkezik majd, és *azért is, hogy* meghozza az örömhírt a hívőknek, akik jót tesznek, hogy nagyszerű jutalomban lesz részük, 3 és ebben fognak időzni mindörökre, 4 és *azért, hogy* óva intse azokat, akik ezt állítják: „Istennek gyermeke van!” 5 Nincs *megfelelő* tudás a *birto*kukban erről, ahogy korábban az apáiknak sem volt. Rettenetes szó az, ami kijön a szájukból. Hazugságot mondanak ki! 6 *Próféta!* Talán majd elemészted magad az aggodástól, mert nem hisznek ebben az üzenetben, és elfordultak az *Igazságtól?* 7 A földön feldíszítettünk számukra *mindent csillogó dolgokkal*, hogy próbára tegyük őket, és kideríthessük, hogy közülük ki cselekszik a legjobban. 8 *Egyszer pedig* a földön mindent egy

kopár síksággá teszünk! 9 Próféta! Úgy gondolod, hogy a Barlang és a Felirat emberei egy csodás jel a jeleink között? 10 Amikor azok a fiatal emberek menedéket kerestek a barlangban, ezt mondták: „Uruk! Juttass nekünk a könyörületességéből, és készíts elő számunkra egy helyes kiutat az ügyünkéből.” 11 A barlangban álommal pecsételtük le a fülüket sok éven keresztül. 12 Később felébresztettük őket, hogy megtudjuk, a kettő közül melyik csoport tudta jobban, mennyi időt maradtak távol. 13 Próféta! Elmondjuk neked a történetüket úgy, ahogy ez valóban megtörtént. Olyan fiatal emberek voltak, akik hittek Urukban, és akiknek egyre több útmutatást adtunk. 14 A szívüket is megerősítettük akkor, amikor felálltak, és ezt mondták: „A mi Uruk az egek és a föld Ura! Soha nem fogunk Őrajta kívül egyetlen más istent sem szólítani, hisz akkor valami visszatartó dolgot mondanánk. 15 De a többiek a népünkéből más isteneket fogadtak maguknak Őhelyette. Miért nem hoznak egy világos bizonyítékot azokról? Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságokat talál ki Isten ellen? 16 Most, hogy elkerültétek az ilyen embereket, és mindazt, amit Isten helyett imádnak, keressetek menedéket a barlangban. Uratok kiteríti felettetek könyörületessége leplét, és megsegít benneteket dolgaitokban.” 17 Láthattad volna a napot, amint felkel és elhalad jobb felől a barlangjuknál, és amikor lenyugszik, akkor tőlük bal kéz felől megy el, miközben ők a barlang tágas belsejében vannak. Mindezek valóban Isten jelei közé tartoznak! Akiknek pedig az Isten megmutatja az utat, azok a helyes útmutatást kapják. De akiket az Isten tévútra visz, azoknak nem lesz egyetlen barátjuk sem, aki megmutatná nekik a helyes utat! 18 Azt hiszed, hogy ébren vannak, holott alszanak, és eközben először a jobb oldalukra, aztán a bal oldalukra fordítjuk őket. A kutyájuk pedig kinyújtja a két első lábát a bejáratnál az előtérben. Ha megláttad volna őket, akkor bizony félelmedben sarkon fordultál volna, és hanyatt-homlok elmenekültél volna. 19 Időben felébresztettük őket, hogy egymást kezdjék el kérdegetni. Az egyikük ezt mondta: „Mennyi időt töltöttetek el itt?” Néhányan közülük ezt mondták: „Egy napot, vagy egy napnak egy részét töltöttük el itt!”, míg mások közülük ezt mondták: „Uratok tudja legjobban, mennyi időt töltöttetek el itt. Küldjete el közületek egyvalakit a városba az ezüstpénzeitekkel. Nézze meg, hogy hol kapható a legtisztább étel, és hozzon belőle. Legyen óvatos, és ne hagyja, hogy bárki bármit is megneveljen rólatok. 20 Ha megtudják, hogy itt vagytok, akkor megköveznek

benneteket. Vagy arra kényszerítenek benneteket, hogy térjete vissza a vallásukhoz. Akkor *pedig* soha nem fogtok boldogulni.” 21 Ezen a módon hagytuk, *hogy az emberek mégiscsak felfedezzék őket*, és megértésék, hogy Isten ígérete igaz a *Feltámadásról*, mert hisz ahhoz, hogy *eljön az Óra*, nem fér kétség. Amikor elkezdtek vitatkozni egymással, *ezt* mondták: „Építsetek fel felettük egy épületet! Az Uruk *úgyis* jól tud róluk mindent.” Akik jobban átlátták a dolgot, azok *ezt* mondták: „Egy imahelyet építünk fel felettük!” 22 Néhányan *azt* mondták: „Három *alvó* és a kutyájuk, az négy!” Néhányan *azt* mondták: „Öt *alvó* és a kutyájuk, az hat!” Az egész csupán találgatás volt a rejtett *titokról*. Néhányan *azt* mondták: „Hét *alvó* és a kutyájuk, az nyolc!” *Proféta!* Mondd: „Uram tudja a legjobban, hogy hányan voltak!” Csak kevesen tudnak róluk bizonyosat. Ezért csak világos bizonyítékok alapján vitatkozz róluk. Ne kérj *egyetlen ilyen embertől* se felvilágosítást róluk. 23 Ne mondd azt valamiről: „Majd holnap megteszem”, 24 hacsak nem *teszed hozzá*: „Ha Isten is úgy akarja!” Ha pedig elfeledkeznél erről, emlékezz meg Uradról, és mondd ezt: „Bárcsak közelebb vinne engem az Uram ahhoz, ami a helyes cselekedet!” 25 *Néhányan azt mondják*: „Az *alvók* háromszáz évet töltöttek el a barlangban”, *míg néhányan hozzáadnak még kilencet*. 26 *Proféta!* Mondd: „Isten tudja legjobban, mennyi *időt* töltöttek el itt.” *Hisz* Ővé minden rejtett *titok* az egekben és a földön. Milyen nagyszerűen lát, és milyen nagyszerűen hall *Ő!* Őrajta kívül nincs senki, aki megvédené őket, és *Ő* nem ad részt senkinek sem az *Ő* hatalmában. 27 *Proféta!* Olvasd fel és *kövesd* a kinyilatkoztatást, amit Urad Könyvéből sugallatként kaptál. Senki sincs, aki változtatni tudna az *Ő* szavain, és nem találsz menedéket Őrajta kívül *sehol*. 28 Tarts állhatatosan és *szerényen* azokkal, akik reggel és este Urukat szólítják, és eközben az *Ő* Arcát keresik. Ne hagyj, hogy a pillantásod elforduljon tőlük, és *azt se*, hogy az evilági élet csillogásai után vágyakozz. Ne engedelmeskedj annak, akinek a szívét figyelmetlenné tettük azzal szemben, hogy megemlékezzen rólunk, és *annak se engedelmeskedj*, aki a *hiú* vágyait követi *csupán*, vagy aki mértéktelen *bármiben*. 29 Mondd: „Ez az Igazság, ami *eljött* a ti Uratoktól! Aki akar, higgyen *ebben*, és aki nem akar, az legyen hitetlen!” A vétkeseknek egy *olyan* Tüzet készítettünk elő, aminek a *füstje* sátorként zárul majd össze felettük. Amikor pedig segítségért kiáltanak, akkor *olyan* vízzel *húttik* le őket, ami olvasztott érchez *hasonló*, és megégeti az

arcukat. Milyen szörnyű ital! Milyen rettenetes szálláshely ez! 30 Akik hisznek, és jót tesznek, és valóban jót cselekszenek, azoknak a jutalmát soha nem hagyjuk elveszni. 31 Éden Kertjeiben lesz részük, amelyekben patakok csörgedeznek. Arany karkötőkkel lesznek felékszerezve, zöld selyem- és brokátruhákat fognak hordani, és *kényelmesen* hátradölvé kereveteken fekszenek majd. Milyen nagyszerű jutalom! Milyen szép szálláshely! 32 Mondd el nekik a példázatot a két emberről. Az egyiküknek két, szőlőkkel teli kertet alkottunk meg, amiket pálmákkal vettünk körbe, és *búzamezőket* helyeztünk el közéjük. 33 Mindkét kert meghozta a *maga* gyümölcsét, és nem volt hiánya semmiben. Egy patakot is fakasztottunk közöttük. 34 Így elegendő gyümölcse volt a kertjéből. *Egyszer* beszélgetés közben ezt mondta a társának: „Nekem nagyobb a vagyonom, és nagyobb nyájam van, mint neked.” 35 Ezután belépett a kertjébe, és maga ellen követett el vétket, amikor ezt mondta: „Nem hiszem, hogy ez a kert valaha is a *tönk szélére* jut! 36 Nem hiszek *abban* sem, hogy *eljön* az Óra. Amikor pedig visszavisznek Uramhoz, akkor ott egy még jobb helyet találok majd magamnak, *mint itt, az evilági életben.*” 37 A társa azt mondta, miközben beszélgettek: „Meg akarod tagadni azt, aki *földből*, majd egy *spermacseppből* megteremtett téged, és ezután emberré formált? 38 Ami engem illet, *nekem* Ő az Isten, az én Uram, és nem társítok Őhöz senkit sem. 39 Bárcsak azt mondtad volna, amikor beléptél a kertedbe: »Ez Isten akarata! Nincs más erő, csak az, amit Isten ad!« Ha azt gondolod, hogy nekem kisebb a vagyonom, és kevesebb gyermekem van, mint neked, 40 *tudd meg*, az én Uram *talán* majd még a te kertjeidnél is jobbat ad nekem. *Sőt villámcsapásokat* küld le az égből a *te kertedre*, hogy hirtelen ingoványos legyen a talaja, 41 vagy hogy a víz elapadjon *alatta*, és nem tudod majd soha többé megtalálni.” 42 *Így is történt.* A kertjének gyümölcsseit a *pusztulás* ölelte körbe. Reggel a tenyerét az égnek fordította *sajnálkozva*, hogy mennyit költött a kertre, ami kipusztult, és azt mondta: „Bárcsak ne társítottam volna senkit se Uram mellél!” 43 Nem volt serege, ami Isten helyett segítségére lett volna, és önmagán sem tudott *igazán* segíteni. 44 Egy ilyen helyzetben egyedül az Igaz Istennek van lehetősége barátként *segíteni*. Ő a legjobb jutalmazásban, és Ő teremti meg a legjobb végkifejletet. 45 *Mutass* nekik egy példázatot az evilági életből. Ez olyan, mint a víz, amit az égből küldünk alá, és amit a földön a növények felszívnak. Aztán hirtelen elszáradt *kórókká* válnak,

amit a szelek szanaszét fújnak. Istennek hatalma van minden dolog felett! 46 A vagyon és a fiúgyermek száma az evilági élet ékességei. Ami maradandó, azok a jótettek, és ezek a te Uradnál nagyobb jutalmat és jobb reményt alapoznak meg *neked*. 47 Azon a napon, amikor elmozdítjuk a *helyükről* a hegyeket, és meglátod a földet kiterítve, akkor összegyűjtjük mindnyájukat, anélkül, hogy egyetlenegy is kihagynánk közülük. 48 Azon a Napon egy sorban vezetik majd őket Urad elé, és így szólnak majd: „Ugyanúgy eljöttetek hozzánk, ahogy az első alkalommal megteremtettünk benneteket. Bár azt állítottátok, hogy nem jelölünk ki számotokra egy megbeszélte időpontot.” 49 A Könyvet odateszik majd eléjük kinyitva, és akkor majd meglátod, hogy a gonosztevők mennyire megrémülnek attól, ami benne áll. Ezt mondják majd: „Jaj nekünk! Micsoda Könyv ez! Mindent feljegyzett, és nem hagyott ki semmit: se kis, se nagy cselekedetet.” Mindent megtalálnak benne *feljegyezve*, amit *korábban* tettek. Mert Urad nem igazságtalan senkivel. 50 Próféta! Emlékezz arra, amikor így szoltunk az angyalokhoz: „Borultatok le Ádám előtt!” Mindannyian leborultak, Iblisz kivételével, mert ő a dzsinnek közé tartozott, és Ura parancsával szemben *engedetlen és bűnös* volt. Emberek! Talán bizony őt és az utódait akarjátok felfogadni barátaitoknak Énhelyettem, holott ők az *esküdt* ellenségeitek? Milyen rossz csere is ez – a vétkeseknek! 51 Nem hagytam, hogy jelen legyenek az egek és a föld teremtésénél, sem a saját teremtésüknél. Soha nem fogadok magamnak olyan segítőköt, akik tévelygésbe visznek másokat. 52 Azon a Napon Isten így szól majd: „Most hívjátok ide azokat, akikről azt állítottátok, hogy az Én társaim!” Szólítani is fogják őket, de amazok nem hallják meg. Egy *pokoli* szakadékot helyezünk közéjük! 53 A bűnösök meg fogják látni a Pokol Tüzét, és ráébrednek, hogy hamarosan beleesnek mindannyian, és nem találják meg a módját, hogy kimeneküljenek belőle. 54 Az emberek számára különféle példázatokat mutattunk fel ebben a Koránban. De az ember minden teremtmény közül a leginkább vitatkozó kedvű. 55 De most, hogy az útmutatás megérkezett hozzájuk, mi az, ami megakadályozza az embereket abban, hogy higgyenek és Uruk bocsánatát kérjék? Még mielőtt elődeik példája nyomán bánnak el velük, és a büntetés a saját szemük láttára sújtana le rájuk. 56 A küldötteket csupán azért küldtük, hogy örömhírt hozzanak és figyelmeztessenek. De a hitetlenek hamis *érveket hoznak fel* az Igazság ellen, és gúny tár-

gyává teszik a jeleimet és a figyelmeztetéseimet. 57 Ki vétkeesebb annál, mint az, akit figyelmeztetnek Ura jeleivel, és elfordul ezektől, majd elfeledkezik arról, hogy milyen tetteket is küldött előre a saját kezeivel? Egy fátylat borítottunk a szívükre, hogy ne értsék meg a Koránt, és a fülükbe süketséget tettünk. *Próféta!* Ha az útmutatáshoz hívod őket, akkor sem fogják soha követni az útmutatást! 58 Urad a Megbocsátó, a Könyörületesség ura. Ha felelősségre vonná őket a tetteikért, akkor valóban siettetné a büntetésüket. De van egy megadott időpont a számukra, ami elől nem menekülhetnek. 59 Akárcsak a városok esetében, amelyeket azért pusztítottunk el, mert vétkeztek. Ezek számára is meghatároztuk a pusztulásuk időpontját. 60 Mózes azt mondta a szolgájának: „Nem nyugszom addig, amíg el nem érem a helyet, ahol a két tenger egymásba folyik. Még akkor is, ha sokáig úton leszek!” 61 Amikor elértek a helyre, teljesen megfélemdtek a halukról. *A hal pedig azon nyomban elmerült a tengerben, és elúszott.* 62 *Ezután folytatták útjukat, és Mózes ezt mondta a szolgájának: „Add ide az ebédünket! Ez bizony egy fárasztó utazás!”* 63 *A szolgál pedig ezt mondta: „Emlékszel arra, amikor a sziklánál megpihentünk? Teljesen megfélemdtem a halról! A Sátán műve lehetett, hogy ne emlékezek rá. A hal pedig elúszott a tengerben.”* Mózes ezt mondta: „Milyen különös! 64 Hisz ez az a hely, amit kerestünk!” Akkor mindketten megfordultak, és a saját nyomaikat követve elindultak visszafelé. 65 Találkoztak az egyik szolgálunkkal, akinek juttattunk a könyörületességünköböl, és tanítást adtunk a tudásunkból. 66 Mózes azt mondta neki: „Követhetlek, hogy tanítást adj nekem az igaz útról, amire megtanítottak téged?” 67 *A szolgálunk azt válaszolta: „Nem leszel rá képes, hogy kitarst mellettem türelemmel! 68 Hogyan akarod elviselni türelemmel azt, amit nem ölel körbe a tudásod?”* 69 Mózes ezt mondta: „Ha Isten úgy akarja, állhatatosnak fogsz találni! Nem leszek engedetlen egyetlen parancsoddal szemben sem.” 70 *A szolgálunk ezt mondta: „Ha követsz engem, ne kérdezz semmit tőlem mindaddig, amíg magam nem beszélek róla.”* 71 *Ezután továbbmentek. Hajóra szálltak, és egy idő után a szolgálunk léket ütött a hajó aljában. Mózes azt kérdezte: „Hogyan üthetél léket a hajóba? Talán azt akarod, hogy vízbe fulladjanak az utasok? Milyen szörnyű dolgot tettél!”* 72 *A szolgálunk ezt válaszolta: „Nem megmondtam, hogy nem fogsz türelmesen kitarstani mellettem?”* 73 Mózes ezt mondta: „Bocsásd meg a feledékenységemet, és ne tedd még nehe-

zebbé, hogy kövessék téged.” 74 Mentek tovább az úton, és találkoztak egy fiatalemberrel, akit a szolgálk megölt. Mózes erre azt kérdezte: „Hogyan ölhettél meg egy ártatlan embert? Hisz nem ölt meg senkit! Milyen borzalmas dolgot követtél el!” 75 Az ember így szólt: „Nem mondtam neked, hogy nem fogsz türelmesen kitartani mellettem?” 76 Mózes erre azt mondta: „Ha mostantól még egyszer bármit is megkérdeznék tőled, ne engedd, hogy továbbra is veled tartsak. Ezzel most bocsánatot is kértem tőled.” 77 Mentek tovább az úton. Amikor egy városhoz értek, enni kértek a lakóitól. De ezek megtagadták, hogy vendégül lássák őket. Egy fal állt ott, ami épp le akart dőlni, és a szolgálk helyrehozta a falat, mire Mózes azt mondta: „Ha akartál volna, akár fizetséget is kérhettél volna érte.” 78 A szolgálk ezt mondta: „Most válnak el egymástól az útjaink! De elmondom neked a magyarázatát annak, amit nem tudtál türelemmel elviselni. 79 A hajó szegény embereké volt, akik a tengerből éltek. Kárt tettem benne, mert tudtam, hogy a király a katonáival a nyomukban van, mert minden hajót erőszakkal el akar venni. 80 A fiatalember szülei hívő emberek voltak, és attól féltünk, hogy mértéktelen bűnösségében és hitetlenségében csak nyomasztaná őket. 81 Azt akartuk, hogy Uruk adjon nekik cserébe egy másik gyereket, aki tisztább lelkű, alázatosabb és ragaszkodóbb nála. 82 A fal a városban két árva gyereké volt, és kincsek voltak eltemetve alatta, ami őket illette. Az apjuk egy igaz ember volt! Urad azt akarta, hogy a gyerekek felnőjenek és nagykorúak legyenek, és akkor találják meg a kincseiket – Urad könyörültelességből. Nem saját elhatározásomból tettem, amit tettem. Ez a magyarázata annak, amit nem viseltél el türelemmel.” 83 Proféta! Amikor a Kétszarvú felől kérdeznék téged, mondd ezt: „Felolvasok nektek egy történetet róla: 84 Hatalmat adtunk neki a földön, és utat nyitottunk számára mindenben. 85 Egyszer egy úton ment, 86 és alkonyatkor elérte a helyet, ahol a nap lenyugodott, ami úgy tűnt számára, mintha egy elizaposodott forrásban menne le. A forrás mellett néhány embert talált, és ekkor így szóltunk hozzá: »Te Kétszarvú! Vagy megbünteted őket, vagy jóindulattal leszel velük szemben.« 87 A Kétszarvú azt mondta: »Aki vétkes, azt megbüntetem, amikor pedig visszaviszik Urához, Ő majd ennél is jobban meg fogja büntetni mindannyiukat. 88 De akik hisznek és jót tesznek, azoknak a legnagyobb jutalomban lesz részük, és azt parancsoljuk majd nekik, ami könnyebbséget hoz mindannyiuknak.« 89 Majd

folytatta az útját. 90 Amikor arra a helyre ért, ahol a nap felkel, olyan embereket talált ott, akiknek nem adtunk semmiféle takarót, ami megvédené őket a nap melegétől. 91 Így történt! A Mi tudásunk valóban körülölel mindent, ami őt illeti! 92 Aztán folytatta az útját. 93 Amikor elért arra a helyre, ami két választófal közt van, olyan embereket talált ott, akik alig értették meg a beszédet. 94 Azt mondták: »Te, Kétszarvú! Góg és Magóg romlást hoztak mindenfelé a földön. Építenél egy választófalat köztük és köztünk, amiért mi a legnagyobb tisztelettel adóznánk neked?« 95 A Kétszarvú ezt mondta: »A tiszteletre méltó hely, amit az Uram juttatott nekem, jobb mindannál, mint amivel ti adózhatnátok nekem. Segítsetek inkább az erőtökkel, és felhúszok – köztetek és köztük – egy védősáncot! 96 Hozzatok ehhez vascölöpöket is!« Amikor a két hegyoldal közt feltöltötte a szakadékot, azt mondta: »Fújjátok!«, és amikor felizzott, azt mondta: »Hozzatok olvasztott rezet, hogy ráönthessem.« 97 Így ők ketten, Góg és Magóg nem tudtak átmászni a védősáncot, és rést sem tudtak ütni rajta. 98 Majd ezt is mondta: »Igen! Ez itt most az én Uram könyörületesége. De amint bekövetkezik Uram ígérete, akkor Ő porrá zúzza ezt a válaszfalat. Uram ígérete igaz!« 99 Azon a Napon egymáshoz csapjuk őket, mint a hullámokat, és amikor megfújják a trombitát, akkor összegyűjtjük mindannyiukat. 100 Azon a Napon megmutatjuk majd a Poklot a hitetleneknek, 101 akiknek a szemét fátyol fedte a figyelmeztetésem elől, és akik képtelenek voltak meghallani az üzenetet. 102 Talán bizony a hitetlenek majd még azt gondolják, hogy az Én szolgálóimat felfogadhatják barátaiknak helyettem? Már előkészítettük a Poklot a hitetlenek számára szálláshelynek. 103 Próféta! Mondd: „Talán mi mondjuk meg nektek azt, hogy kik fognak a legtöbbet veszíteni a tetteikkel, 104 és kiknek a fáradozása lesz sikertelen az evilági életben, miközben azt hiszik magukról, hogy helyes úton haladva cselekszenek? 105 Ők azok, akik nem hisznek Uruk jeleiben, és tagadják, hogy találkozni fognak Ővele.” A tetteik semmivé válnak, és a Feltámadás napján súlytalanná tesszük minden tetteiket. 106 A jutalmuk a Pokol Tüze lesz! Azért, mert nem hittek, és gúny tárgyává tették az Én jeleimet és az Én küldötteimet. 107 Akik hisznek és jót tesznek, azok a Paradicsom Kertjeit kapják meg lakóhelynek. 108 Itt időznek majd mindörökre, és nem akarnak majd elmenni innen soha. 109 Próféta! Mondd: „Ha minden tenger tinta lenne, hogy leírják vele Uram szavait, akkor

kifogyna az összes víz, még mielőtt Uram szavai elfogynának!” Még akkor is, ha még egyszer ugyanannyi vizet öntenénk hozzá. 110 Mondd: „Csupán egy *halandó* ember vagyok én is, akárcsak ti. De megkaptam a kinyilatkoztatást, hogy a ti istenetek Egyetlen Egy Isten! Aki reménykedik abban, hogy *majd* találkozik Urával, hajtson végre jó cselekedeteket, és ne társítson Őhozzá senkit, *ha valóban* Urát szolgálja.”

19. szúra

MÁRIA

Mekkai kinyilatkoztatás, kilencvennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Káf Há Já Ajn Szád. 2 Megemlékezéséért Urad könyörületességére a szolgálója, Zakariás iránt. 3 Amikor *Zakariás* titokban Urát szólította, 4 ezt mondta: „Uram! Elgyengültek a csontjaim, és megőszült a fejem az öregségtől. Uram! Soha nem volt hiábavaló, ha Téged szólítottalak. 5 Aggódok a rokonságomért, *hogy mi lesz vele* a halálom után. A feleségem meddő. Ajándékozz meg egy utóddal Magadtól, 6 aki az én örökösöm, és Jákob nemzetségének örököse lesz. Uram! Tedd meg *olyanná*, *hogy* örömdre legyen.” 7 (-): „Zakariás! Hírt adunk neked egy fiúgyermek *születéséről*, akinek a neve János lesz. Még soha senkit sem neveztünk hozzá hasonlóknak előtte.” 8 *Zakariás* ezt mondta: „Uram! Hogyan lehetne nekem fiam, ha a feleségem meddő, *jómagam pedig* – magas korom miatt – *a teremtető* végére értem?” 9 *Isten* ekkor így szólt: „Így lesz! Urad szólt így: »Ez könnyen megy nekünk! Hisz korábban megteremtettelek téged is, amikor még semmi sem voltál.«” 10 *Zakariás* erre azt mondta: „Uram! Mutass fel nekem egy *csodás* jelet!” *Isten* így szólt: „A jel az lesz számodra, hogy – bár egészséges vagy – *három napon és három éjszakán* nem beszélsz majd az emberekhez.” 11 János kiment a szentélyből a népéhez, és ezt mutatta nekik: „Dicsőítsétek *Istent* reggel és este!” 12 (-): „János! Ragadd meg erősen a Könyvet.” Már gyerekkorában megadtuk neki a bölcsességet, 13 az együttérzést mitőlünk, és a tisztaságot. Istenfélő volt, 14 a szüleikhez kedves, és *soha* nem volt hatalmaskodó zsarnok *sem*. 15 Béke legyen vele, azon a napon, amikor

megszületett, azon a napon, amikor meghal, és azon a napon, amikor újra életre keltik. 16 Emlékezz meg a *Koránban* Máriáról, aki a családja elől visszavonult egy helyre keleten, 17 és egy láthatatlan függönyt vont maga elé és a többiek közé. Akkor elküldtük hozzá a Lelkünket, ami egy jól megformált ember képében jelent meg számára. 18 Mária ezt mondta: „Menedéket keresek a Könyörületesnél, hogy megvédjen tőled! Ha istenfélő vagy, ne közelíts hozzám!” 19 A hírnök ezt mondta: „Én Urad hírnöke vagyok! Azért jöttem, hogy megajándékozzalak egy tiszta lelkű fiúgyermekkel.” 20 Mária ekkor azt mondta: „Hogyan lehetne nekem fiam? Eddig még nem érintett meg férfi, és erkölcstelen sem voltam soha!” 21 A hírnök ezt mondta: „Urad így szólt: »Mindez könnyen megy nekem! Egy jelnek tesszük majd meg őt minden ember számára. Ez egy olyan kegyesség, ami tőlünk való. Ez már egy eldöntött dolog.«” 22 Így fogant meg Móriában a gyermek, aki ezután pedig elvonult egy félreeső helyre. 23 A szülési fájdalmak egy pálmafa törzséhez vitték, és a pálmafaiba kapaszkodva ezt mondta: „Jaj nekem! Bárcsak meghaltam volna. Bárcsak teljesen megfélekeztek volna rólam, még ez előtt!” 24 De akkor megszólította alulról egy hang: „Ne búslakodj. Urad egy forrást fakasztott a lábaid alatt. 25 Rázd meg magad felé a pálma törzsét. Friss és érett datolyát hullat majd le rád. 26 Egyél, igyál, és légy boldog. Ha bárkit meglátsz, mondd ezt neki: »Mefogadtam a Könyörületesnek, hogy ma nem beszélek senkivel.«” 27 Később Mária visszament a népéhez, és magával vitte a gyermekét. Az emberek ezt mondták neki: „Mária! Valami borzalmas dolgot tettél! 28 Áron húga! Az apád nem volt rossz ember, és az anyád nem volt erkölcstelen.” 29 Mária a gyerekre mutatott, mire az emberek a népéből ezt mondták: „Hogyan beszélgesünk egy bölcsőben fekvő csecsemővel?” 30 Ekkor ő ezt mondta: „Isten szolgája vagyok! Isten egy Könyvet adott nekem, és prófétának tett meg engem. 31 Áldottá tett engem, bárhol vagyok. Feladatommá tette azt is, hogy imádkozzak és adakozzak – amíg élek –, 32 és hogy tisztelettudó legyek az anyámmal szemben. Nem valamiféle hatalmaskodó boldogtalanak tett meg. 33 Békesség szállt rám azon a napon, amikor megszülettem, és azon a napon, amikor meghalok, és azon a napon is, amikor újra életre keltenek, békesség száll majd rám!” 34 Jézus, Mária fia így beszélt, és ez az Igazság szava, amit kétségbe vonnak. 35 Nem lenne Istenhez illő, hogy fia legyen. Mert hisz Ő magasan felette áll minden-

nek. Ha pedig Ő eldönt valamit, így szól: „Légy!”, és az lesz. 36 (-): „Isten az én Uram és a ti Uratok is! Őt szolgáljátok! Ez az egyenes út!” 37 De a vallási csoportok akkor összekülönböztek egymással. Jaj lesz a hitetleneknek azon a rettenetes Napon! 38 Milyen jól fognak hallani és látni azon a Napon, amikor a színünk elé lépnek. A vétkesek pedig – ma, ezen a Napon – nyilvánvaló tévelygésben vannak. 39 *Próféta!* Figyelmeztess őket a Sajnálát napjára, amikor eldöntik az Ügyet, mert nincsenek tudatában ennek, és hitetlenek. 40 Mi fogjuk örökölni a földet és mindazt, ami a hátán van. Mihozzánk viszik majd vissza mindnyájukat. 41 Emlékezz meg a Koránban Ábrahámról, aki igaz ember volt és próféta. 42 Ábrahám ezt mondta az apjának: „Apám! Miért imádod azt, ami nem hall, nem lát, és nincs hasznodra semmi-ben? 43 Apám! Hozzám eljött az a tudás, ami tehozzád nem jött el. Kövess engem! Az egyenes útra vezetlek! 44 Apám! Ne szolgálj a Sátánt! A Sátán engedetlen a Könyörületessel szemben. 45 Apám! Félek, hogy lesújt rád a Könyörületes büntetése, és ettől te is a Sátán barátja leszel majd a Pokolban.” 46 Az apja erre azt mondta: „Te megvted az én isteneimet, Ábrahám? Ha nem hagysz fel ezzel, megkövezlek. Távozz innen tőlem, ameddig még megteheted.” 47 Ábrahám azt mondta: „Béke legyen veled! Arra kérem majd az Uramat, hogy bocsásson meg neked. Ő mindig kegyes irántam! 48 Mostantól fogva távol tartom magam tőletek és a bálványaitoktól, amiket Isten helyett szólítottok. Jómagam inkább az Uramhoz fogok imádkozni. Remélem, hogy az imám nem lesz hiábavaló Őhozzá!” 49 Miután eltávolodott tőlük és a bálványoktól, amiket Isten helyett imádtak, megajándékoztuk Izsákkal és Jákobbal. Mindkettőjüket prófétának tettük meg. 50 A könyörületességünkől megajándékoztuk őket, és magas és igaz hírnevet adtunk nekik. 51 Emlékezz meg a Koránban Mózesről. Kiválasztott volt: küldött és próféta. 52 A hegy jobb oldaláról szólítottuk meg, és a legközelebb engedték magunkhoz egy bizalmas megbeszélésre. 53 De könyörületességből megajándékoztuk Áronnal, a bátyjával, akit szintén prófétának tettünk meg. 54 Emlékezz meg a Koránban Ismaelről. Hű maradt az ígéretéhez: küldött volt és próféta! 55 Megparancsolta a családtagjainak, hogy végezzék el az imát, és adják meg az adományt. Ezzel valóban elnyerte Ura tetszését. 56 Emlékezz meg a Koránban Idrísről. Igaz ember volt és próféta. 57 Egy valóban magas

helyre emeltük fel a rangsorban. 58 Ezek voltak azok a próféták közül – Ádám utódaiból –, akikre Isten áldása szállt, és azokból, akiket elvitünk Noé Bárhájában – Ábrahám és Izrael utódaiból –, és azokból, akiket a helyes útra vezettünk, és akiket kiválasztottunk. Amikor felolvasták nekik a Könyörületes jeleit, akkor könnyek közt borultak le az imához. 59 De olyan utódok követték őket, akik elhanyagolták az imát, és csupán hiú vágyakat hajszoltak. Szembesülni fognak a pusztulásukkal, 60 azokon kívül, akik megbánással fordulnak Isten felé, hisznek, és jót tesznek. Ők a Paradicsomba léphetnek majd be, és nem történik semmiféle igazságtalanság sem velük szemben. 61 Éden Kertjeibe lépnek majd be, amit a Könyörületes ígért meg a szolgálóinak, akik akkoriban még nem láthatták meg ezt. De tudták, hogy Isten ígérete bizonyosan beteljesül. 62 Itt nem hallanak üres fecsegést, és így üdvözlik őket: „Béke!”, és ezen a helyen reggeltől estig tartó gondoskodásban lesz részük. 63 Ez a Paradicsom, amit örökül adunk a szolgálóinknak, akik istenfélők voltak. 64 (-): „Mi angyalok csak Urad parancsára szállunk alá a kinyilatkoztatással. Övé minden, ami előttünk, mögöttünk, és ami a kettő közt van. Urad nem feledékeny! 65 Ő az egek, a föld és a kettő közt minden Ura! Őt szolgálj, és légy állhatatos az Ő szolgálataiban. Ismersz talán egyetlen olyat, aki a nevében azonos lenne Ővele?” 66 Az ember azt kérdezi: „Ha meghaltam, valóban visszahoznak az életbe?” 67 Talán bizony nem gondolja át az ember, hogy korábban Mi teremtettük meg, miközben még semmi sem volt? 68 Próféta! Uradra! Össze fogjuk gyűjteni őket az összes ördöggel együtt, és a Pokol körül fognak előrecsúszni a térdükön, 69 és minden csoportból kiragadjuk majd azokat, akik a legelszántabban ellenszegültek a Könyörületesnek. 70 Mert Mi tudjuk a legjobban, ki érdemli meg leginkább azt, hogy a Pokol Tüzeiben égjen. 71 Nincs köztetek egy sem, aki ne menne le oda! Ez elkerülhetetlen, Urad részéről pedig már egy eldöntött dolog. 72 Ezután megmentjük mindazokat, akik istenfélők voltak, a vétkeseket pedig ott hagyjuk a Pokolban térden állva. 73 Amikor világos bizonyítékokként felolvassák nekik a Mi jeleinket, a hitetlenek ezt mondják a hívőknek: „A két csoport közül melyik van jobb helyzetben, és melyiknek jobb a társasága?” 74 Hány nemzedéket pusztítottunk már el előttük: olyanokat, amelyek gazdagságban és külsőségeikben túlszárnnyalták őket! 75 Próféta! Mondd ezt: „Akik tévelygésben vannak,

azok maradjanak csak meg hosszasan a *tévelygésükben*. Amikor végül majd meglátják azt, amire figyelmeztették őket: az *evilági* büntetést vagy a *Ítélet Óráját* –, és akkor megtudják majd, hogy ki van rosszabb helyzetben, és kinek gyengébb a serege!” 76 Isten mindazokat, akik követik az útmutatást, megerősíti az útmutatásban. A maradandó *dolgok*, a jótettek azok, amik valóban nagyobb jutalmat hoznak Uradnál, és egy jobb helyet biztosítanak a visszatéréshez. 77 Láttad azt az embert, aki nem hisz a jeleinkben, és azt kérdezi: „Olyan biztos az, hogy nagy vagyont és sok gyereket fognak adni nekem?” 78 Talán az ilyen ember behatolt a rejtett titkok mélyére, vagy egy ígéretet kapott a Könyörületestől? 79 Nem! Majd feljegyezzük mindazt, amit mondott, és meghosszabbítjuk számára a büntetést, 80 és Mi örököljük tőle még azt is, amiről beszél. Egyedül lesz teljesen, úgy lép majd Mielénk. 81 Isten helyett más isteneket fogadtak maguknak, hogy erőt meríthessenek belőlük: 82 de a *bálványok* elutasítják a hitetlenek imáit, sőt ellenük fognak fordulni. 83 *Proféta!* Nem láttad, hogyan küldtük az ördögöket a hitetlenek ellen azért, hogy felbujtsák őket a *bűnre*? 84 Semmit se akarj meggyorsítani ellenük! Már számoljuk a *napjaikat*. 85 Azon a Napon, amikor összegyűjtjük az *istenfélőket*, és mint egy tiszteletre méltó küldöttséget a Könyörületes elé *vezetjük őket*, 86 akkor a hitetleneket pedig mint egy csordát betereljük a *Pokolba*, 87 és ott valóban nem lesz senki, aki közbenjárna az *ügyükben*. Azokon kívül, akik ígéretet kaptak erre a Könyörületestől. 88 *Vannak, akik ezt állítják:* „A Könyörületesnek fia van!” 89 Bizony szörnyű *egy dologgal* hozakodtatok elő! 90 Szinte kettéhasadnak az egek, és megnyílik a föld, és a hegyek törmelékként dőlnek rá minderre, 91 mert azok az *emberek* egy gyermeket tulajdonítanak a Könyörületesnek. 92 A Könyörületeshez nem illik az, *hogy gyermeket* fogadjon *magának*. 93 Senki sincs, sem az egekben, sem a földön, aki ne szolgaként járulna a Könyörületes elé. 94 Ő az, aki számba vette *mindannyiukat*, majd pontosan megszámolta őket. 95 A Feltámadás napján mind egyedül lesznek, úgy lépnek az *Isten* elé. 96 Azoknak, akik hisznek és jót tesznek, a Könyörületes szeretetet fog adni viszonzásként. 97 *Proféta!* Könnyen érthetővé tettük ezt a te nyelveden, hogy hirdesd az örömhírt az *istenfélőknek*, és figyelmeztess a viszálykodó embereket. 98 Hány nemzedéket pusztítottunk már el előttük! *Talán bizony* érzed a jelenlétét még egyetlenegynek is közülük, *vagy* hallod még a sóhajtásukat?

20. szúra

TÁ HÁ

Mekkai kinyilatkoztatás, százharmincöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Tá Há. 2 *Próféta!* Nem azért küldtük le rád *kinyilatkoztatásként* a Koránt, hogy *ettől* boldogtalan légy, 3 hanem emlékeztetőnek annak, aki *istenfélő*, 4 és kinyilatkoztatásként *Őtől*, aki megteremtette a földet és a magasságos egeket. 5 A Könyörületes trónra szállt. 6 *Övé minden*, ami az egekben, a földön, a kettő között, és a föld felszíne alatt van. 7 Bármit mondasz ki hangosan, *Ő* tudja a titkot, még a legrejtettebbet is. 8 Isten! Nincs isten *Őrajta* kívül. *Őt* illetik meg a Legszebb Nevek. 9 *Próféta! Hallottad hírét* Mózes történetének? 10 Amikor meglátta a tüzet, ezt mondta a családjának: „Maradjatok itt! Megláttam egy tüzet. Talán tudok hozni egy *parázsló fahasábot* nektek, vagy *valakitől* útmutatást kapok *ott* a tűznél.” 11 Amikor odaérkezett, *egy hang* szólította: „Mózes! 12 *Én* vagyok a te Urad! Vedd le a saruidat. A szent Tuvá-völgyben vagy. 13 Kiválasztottalak! Hallgasd meg *ezt* a kinyilatkoztatást, *amit most megkapsz*. 14 *Én* vagyok az Isten! Nincs isten rajtam kívül. Engem szolgálj, végezd el az imát: megemlékezésésként *Énrólam*. 15 Valóban eljön az Óra! *Az időpontját* azonban titokban tartom. *Akkor majd* minden lélek megkapja a fizetséget azért, amit korábban tett. 16 Ne hagyd, hogy bárki, aki nem hisz benne, és *a saját hiú vágyait követi csupán*, eltérítsen *ettől*, mert *különben* elpusztulsz. 17 De mi az ott a jobb *kezedben*, Mózes?” 18 Mózes ezt mondta: „Ez a botom. Erre támaszkodom, és ezzel verem le a leveleket a juhaimnak. De más dolgokra is használom.” 19 Isten így szólt: „Mózes! Dobj el *a botodat!*” 20 Erre Mózes eldobta *a botját*, ami *azon nyomban* kígyóvá *változott* és *kúszni* kezdett. 21 Isten így szólt: „Vedd fel *a botodat*, és ne félj! *Visszaváltoztatjuk* az eredeti állapotába! 22 Szorítsd a kezed *a hónod alá*, fehéren jön majd elő: baj nélkül. Ez egy további jel 23 *azért*, hogy felmutassunk neked néhányat a legnagyobb jeleinkből. 24 Menj el Fáraóhoz, mert valóban zsarnok.” 25 Mózes *erre* ezt mondta: „Uram! Tágítsd ki a lelkem. 26 Könnyítsd meg a feladatomat. 27 Oldd le a csomót a nyelvemről, 28 hogy megértsék a beszédemet. 29 Adj mellém a családomból valakit, hogy segítségemre legyen. 30 Áront, a bátyámat. 31 Erősíts meg

vele a küldetésemben. 32 Tedd meg őt a társamnak a feladatomban, 33 hogy gyakran dicsérhessünk téged, 34 és többször megemlékezhessünk rólad. 35 Hisz mindig látsz bennünket!” 36 Isten így szólt: „Mózes! A kérésed teljesül. 37 Már máskor is pártfogásunkba vettünk téged!” Gondolj arra, amikor 38 ezt sugalltuk az édesanyádnak: 39 „Tedd be a gyereket egy ládába, és dobd be a folyóba. A folyó majd partra veti. Egy ellenségem pedig, aki az ő ellensége is, majd magához veszi.” Szeretemet borítottam terád, hogy a szemeim előtt neveljenek fel. 40 Akkor a nővéred odament, és ezt mondta neked: „Mutassak nektek valakit, aki gondját viseli?” Így juttattunk vissza téged az anyádnak, hogy öröm töltse el, és ne búslakodjon. Később megöltél egy embert. De megmentettünk a szorongatottságból, és újra próbára tettünk. Néhány évet a Madjan népénél időztél. Ezután idejöttél az elrendelt időpontban, 41 és Én kiválasztottalak téged Magamnak, és így szóltam hozzád: 42 „Menjetek el – te és a bátyád – a jeleimmel, és ne csüggedjete soha megemlékezni rólam az imáitokban. 43 Menjetek el mindketten Fáraóhoz, aki mértéktelenül bűnös. 44 Beszéljete hozzá szelíden. Talán elgondolkozik, vagy félelem tölti el.” 45 Ekkor mindketten ezt mondták: „Urunk! Félünk, hogy hirtelen haragjában ránk ront, vagy akár még megölet bennünket.” 46 Isten ekkor így szólt: „Ne féljete! Veletek vagyok. Én hallok és látok mindent, ami csak történik.” 47 Isten ezután így szólt: „Menjetek oda hozzá, és mondjátok ezt neki: »Mi ketten Urad küldöttei vagyunk. Küldd el velünk Izrael gyermekeit, és ne zsarnokoskodj tovább felettük. Egy jelet hoztunk neked Uradtól. Béke legyen avval, aki követi az útmutatást. 48 Azt a kinyilatkoztatást kaptuk, hogy büntetés sújt majd le arra, aki tagadja az üzenetet, és elfordul az Igazságtól.«” 49 Fáraó azt kérdezte: „Mózes! Ki a ti Uratok?” 50 Mózes ezt válaszolta: „A mi Urunk Ő, aki minden dolognak megadta a maga formáját, majd a helyes útra vezette.” 51 ... azt mondta: „Hogyan áll a dolog a korábbi nemzedékekkel?” 52 Mózes azt mondta: „Uram mindent tud róluk. Egy Könyvben fel van jegyezve minden. Az én Uram nem téved és nem felejt!” 53 Ő az, aki lakóhelynek tette meg számotokra a földet, és utakat helyezett el a hátán, és az égből vizet küldött le. A vízzel különféle növényeket sarjasztottunk! 54 Egyetek ezekből, és legeltessétek az állataitokat. Ebben valóban jelek vannak mindazoknak, akik használják az eszüket. 55 A földből teremtettünk meg benneteket, ide viszünk vissza benneteket, és innen hozunk majd elő benneteket egy másik időpontban.

56 Megmutattuk az összes jelünket Fáraónak, de ő egyre csak hazugságnak nevezte és tagadta *mindet*. 57 Fáraó ezt mondta: „Azért jöttél ide hozzánk, hogy elűzz bennünket az országunkból a varázslatoddal, Mózes? 58 Majd meglátod, hogy egy hasonló varázslattal jövünk elő mi is. Határozz meg egy időpontot a találkozóra közted és köztünk, amit egyikünk sem fog elmulasztani, *még* hozzá egy olyan helyen, ami megfelelő *mindnyájunknak*.” 59 Mózes így szólt: „A találkozó legyen az ünnepség napján, és az emberek gyűljenek össze késő délelőtt.” 60 Fáraó visszahúzódott, és összeszedte minden varázserejét. Majd visszajött. 61 Mózes *akkor ezt* mondta nekik: „Jaj nektek! Ne találjatok ki egyetlen hazugságot se Isten ellen, nehogy büntetésként elpusztítson benneteket. Aki *hazugságot* talál ki, az bizony rajtaveszik!” 62 Megvitatták egymás közt az ügyet, majd titokban összebeszéltek, 63 és ezt mondták: „Ezek itt mindketten varázslók, és a varázslatukkal el akarnak űzni benneteket az országotokból, és el akarják pusztítani a ti *példás életviteleteket*. 64 Szedjétek össze közös erővel minden létező ravaszságotokat, és álljatok fel egy sorba a megmérettetéshez. Aki ma győz, annak jól megy majd sora!” 65 Fáraó varázslói *ezt mondták*: „Mózes! Vagy te dobsz elsőként, vagy dobunk mi elsőnek!” 66 Mózes *ezt válaszolta nekik*: „Nem! Dobjatok csak ti!”, és egy varázslat által úgy tűnt neki, mintha Fáraó varázslóinak kötelei és botjai mozognának. 67 Mózes lelkében félelem gyűlt. 68 *Ekkor így szóltunk*: „Ne félj. Te fogsz felülkerekedni. 69 Dobj el a botot, ami a jobb kezeden van. Az *pedig* el fogja nyelni, amit azok a varázslók kieszeltek. *Hisz ez* nem más, mint varázslók ravaszkodása. Az ilyen varázslók nem győznek soha, bárholnan legyenek is!” 70 *Így történt*. A varázslók földre borultak, és ezt mondták: „Hiszünk Áron és Mózes Urában!” 71 Fáraó felkiáltott: „Micsoda? Ti hisztek benne? *Még* mielőtt megengedem nektek? Akkor *tehát* ő a ti mesteretek, aki varázslatra tanított benneteket. Bizony levágom a kezeiteket és a lábaitokat egymással szemben, és keresztre feszítelek benneteket a pálmafák törzsén. Majd megtudjátok, hogy ki az, aki kettőnk közül erősebb és maradandóbb büntetéssel sújt le.” 72 *A varázslók erre ezt mondták*: „Soha nem fogunk téged előnyben részesíteni a megvilágosító jellel szemben és Ővele szemben sem, aki minket megteremtett. Dönts, ahogy akarsz. A te döntésed az evilági életben *számít csupán!* 73 Hiszünk Urunkban, és reménykedünk, hogy megbocsátja a bűneinket és *mindazt* a varázslást, amire te kényserítettél minket korábban. *Hisz az* Isten a legjobb és legmaradandóbb!”

74 Aki bűnösként érkezik Ura színe elé, annak a Pokol Tüze jut, ahol nem hal meg, de nem is él tovább. 75 Akik pedig úgy térnek meg Őhozzá, hogy hívők voltak, és jótetteket hajtottak végre, azoknak a legmagasabb rangfokozatokban lesz részük és 76 Éden Kertjeiben, amelyekben patakok csörgedeznek, és ott időznek majd mindörökké. Ez a jutalma azoknak, akik megtisztultnak. 77 Kinyilatkoztattuk Mózesnek a következőket: „Az éjszaka leple alatt menj el a szolgálaimmal együtt, és vágj nekik egy száraz utat a tengerben. Ne aggódj attól, hogy majd utolérnek, és mástól se félj.” 78 Fáraó üldözőbe vette őket a csapataival, de a tenger hullámai átcsaptak a fejük felett. 79 Fáraó tévelygésbe vitte a népét. Nem a helyes útra vezette őket. 80 Izrael gyermekei! Megmentettünk benneteket az ellenségeitek-től. Megállapodtunk veletek a hegy jobb oldalán, mannat és fűrjeket küldtünk le számotokra, majd így szóltunk: 81 „Egyetek minden jóból, amivel elláttunk benneteket. De ne hágjátok át a határokat, mert ha így tesztek, akkor lesújt rátok a haragom. Akire pedig az Én haragom száll, az elbukik! 82 A Megbocsátó pedig azokkal szemben vagyok, akik felém fordulnak, hisznek, jótetteket hajtanak végre, és követik az útmutatást a helyes útra.” 83 Isten ezután így szólt: „Mi készítetted arra, hogy sietősen elhagyd a népedet, Mózes?” 84 Mózes ekkor ezt mondta: „Szorosan a nyomomban voltak. De egyre jobban siettem, Uram! Azért, hogy elnyerjem a tetszésedet.” 85 Isten így szólt: „Miután elmentél, próbára tettük a népedet. Számíri tévútra vitte őket.” 86 Mózes dühödten és szomorúan tért vissza a népéhez. Ezt mondta: „Népem! Talán az Uratok nem tett szép ígéretet nektek? Talán túl hosszú volt számotokra a távollétem a szövetség ügyében? Vagy talán azt akarjátok, hogy Uratok dühe sújtsa le rátok, azért, mert megszegitek a velem kötött egyezséget?” 87 Erre azt mondták: „Nem a saját akaratunkból szegtük meg az egyezséget. Súlyos terheket kellett odavinnünk – az arany ékszereiket –, amit aztán bedobtuk a Tűzbe, ahogy Számíri is bedobta. 88 Aztán előhúzott egy borjút az olvadt aranyból, aminek valódi volt a teste, és borzalmas tehénbögésszerű a hangja.” Erre azt mondták: „Ez a ti istenetek és Mózes istene! De ő elfelejtette ezt!” 89 Nem látták, hogy a borjút egyetlen szavukat sem válaszolja meg, és nincs sem a hasznukra, sem pedig a kárukra? 90 Áron pedig már megmondta nekik: „Népem! Ez a borjút egy próbatétel számotokra. A ti Uratok a Könyörületes! Kövessetek és engedelmeskedjete a parancsaimnak!” 91 Erre azt mondták: „Mindaddig ezt tiszteljük itt, amíg Mózes

vissza *nem* tér közénk.” 92 Mózes ezután ezt mondta: „Áron! Amikor láttad, hogy eltévelyednek, 93 mi akadályozott meg téged abban, hogy engem kövess? Engedetlen voltál a parancsaimmal szemben?” 94 Áron ezt mondta: „Anyám fia! Ne ragadd meg a szakállamat és a hajamat! Félttem, hogy azt fogod mondani: »Viszályt szítottál Izrael gyermekei közt, és nem tisztelted a szavamat.«” 95 Mózes ezt mondta: „Veled *most* mi van, Számíri?” 96 Számíri ezt mondta: „Én láttam azt, amit ők nem láttak! Vettem egy marékkal a küldött *tanításaiból*, és odahajítottam. A lelkem sugallta ezt nekem.” 97 Mózes azt mondta: „Menj innen! A *sorsod az evilági* életben az lesz, hogy ezt fogod *ismételgetni*: »Ne érintsetek meg!« Már megvan a kijelölt időpontod, ami *elől nincs menekvés*. Nézz csak jól oda az istenedre, amit *olyan* hűségesen imádtál. El fogjuk égetni, és a hamuját a tengerbe szórjuk. 98 *Emberek!* A ti istenetek az Egy Isten, és nincs isten Őrajta kívül. Az Ő tudása mindent körbefog.” 99 *Próféta!* Ezen a módon mondunk Mi el neked *olyan* történeteket, amelyek korábban megtörténtek, és egy tőlünk való figyelmeztetést is leküldtünk neked. 100 Aki elfordul ettől, az *valóban* súlyos terhet fog hordozni a Feltámadás napján. 101 Ezt hordozzák majd mindörökre. Szörnyű teher lesz ez számukra a Feltámadás napján! 102 Azon a Napon, amikor megfűjják a trombitát, Mi összegyűjtjük a vétkeseket, akik világtalanok lesznek, 103 és akik ezt suttogják majd egymásnak: „Csak tíz *napot* töltöttetek el a földön.” 104 Mi tudjuk a legjobban, hogy mit mondanak. De az *olyan ember*, aki közülük a legpéldásabban viselkedett, ezt fogja mondani: „Csupán egyetlen napot töltöttetek el *itt*.” 105 *Próféta!* Később a hegyekről kérdeznék meg téged. Mondd *ezt*: „Azon a Napon az Uram porként szórja szét őket a szélben, 106 és egy *kopár* síkság lesz belőlük, 107 ahol nem látni se egyetlenlétségeket, se magaslatokat.” 108 Azon a Napon az emberek a Hívó *hangját* követik majd, aki *elől* nincs menekvés. A hangok alázatosak lesznek a Könyörületes jelenlétében, és nem hallasz majd mást, mint suttogást. 109 Azon a Napon nem használ a közbenjárás senki részéről. Csak azoknak a *hangját hallod majd*, akiknek a Könyörületes engedélyt adott, és a szavaik *elnyerik* a tetszését. 110 *Isten jól* tudja, mi van előttük, és mi van mögöttük. De ők nem fogják körbe a tudásukkal *ezt*. 111 Az *arcok alázatosan* lehorgadnak majd az Élő, az Állhatatos előtt. *Akinek* a terhe *pedig*, amit *hordoz*, a bűn, az *olyan lélek valóban* csalódott lesz. 112 De aki jót tett és hitt, annak nem kell félnie sem igazságtalanságtól, sem pedig a jutalmának

csökkentésétől. 113 Így küldtünk le egy Koránt arab *nyelven*, és így magyaráztunk meg benne különféle figyelmeztetéseket. Talán *istenfélők* lesznek, vagy *ez* figyelmeztetést hoz számukra. 114 Magasságos az Isten, az Igaz Király! *Próféta!* Ne siess *túlságosan* a Korán *felolvasásával*, még mielőtt végére ér a kinyilatkoztatás. Mondd ezt: „Uram! Gyarapíts a tudásomban!” 115 Korábban kötelezettséget helyeztünk Ádámra, de ő elfeledkezett erről, és hiányzott belőle az eltökéltség. 116 Amikor így szólunk az angyalokhoz: „Boruljatok le Ádám előtt!”, akkor *mindannyian* leborultak. Iblisz azonban megtagadta. 117 Akkor így szólunk: „Ádám! Ez itt a te ellenséged és a feleséged *ellensége* is. Csak ki ne űzzön mindkettőtöket a *Paradicsomból!* Mert akkor boldogtalan leszel! 118 Mert hisz itt – ezen a helyen – soha nem *szenvedsz* éhséget, és nem *érezed* magad mezítelennek, 119 nem *gyötör* a szomjúság, és nem *vagy* *kitéve* a tűző napnak.” 120 A Sátán ekkor *gonosz módon* ezt súgta: „Ádám! Mutassam meg neked az Örökkévalóság Fáját és azt a hatalmat, ami soha nem hanyatlik le?” 121 Mindketten ettek a fáról, és így nyilvánvalóvá vált számukra a mezítelenségük. *Ezért aztán* elkezdtek leveleket összefűzni magukon a *Paradicsom fáiról*. Ádám engedetlen volt az Urával szemben, és eltévelyedett. 122 Később Ura az oldalára vette és kiengesztelődve fordult felé, majd a helyes útra vezette, és 123 így szól: „Menjetek le innen mindketten a földre! *Mostantól fogva* legyenek egymás ellenségei!” Aki követi az útmutatásomat, amikor az megérkezik hozzátok, az nem fog eltévelyedni *ezen a világon*, és nem lesz boldogtalan *a túlvilágon sem*. 124 Aki azonban elfordul a figyelmeztetésemről, annak szűkre szabott élete lesz. A Feltámadás napján pedig vakon visszük oda a Gyülekezéshez. 125 *Az ilyen ember ezt fogja* mondani: „Uram! Miért hoztál engem *ide a többiek közé* vakon, hiszen korábban láttam?” 126 *Isten* így szól majd: „Az van, *ami van!* Amikor eljöttek hozzád a jeleink, te megfeledkeztél róluk. Ezért ma rólad feledkeznek meg.” 127 Így fizetünk meg annak, aki mértéktelen, és nem hisz Ura *csodás* jeleiben. *Tudjátok meg*, a túlvilág büntetése még súlyosabb és még maradandóbb lesz. 128 *Talán bizony* nem vonták le a tanulságot abból, hogy hány nemzedéket pusztítottunk már el előttük, akiknek az országában most ők járnak-kelnek? Ebben *valóban* jelek vannak azok számára, akik elgondolkoznak ezen. 129 *Próféta!* Ha nem lett volna egy *korábban kimondott* Szó Uradtól és egy időpont, akkor halaszthatatlan lenne számukra a *büntetés*. De az időpontjuk ki van jelölve. 130 Viseld türelemmel, amit mondanak! Hirdesd Urad dicsőségét napkelte és nap-

nyugta előtt! Dicsőítsd Istent éjszaka, a nappal kezdetén és a *nappal* végén azért, hogy elégedett légy! 131 Ne függeszd a szemeidet vágyakozva azokra a *dolgokra*, amiket az evilági élet csillogásaként adtunk néhány embernek, hogy ezzel is próbára tegyük őket. Urad gondoskodása jobb és maradandóbb. 132 Parancsold meg a családodnak, hogy végezze el az *imát*. Te *magad is imádkozz* állhatatosan. Nem kérünk tőled gondoskodást *viszonzásképpen*. Inkább Mi gondoskodunk *majd* rólad. A végső *jutalom* az *istenfélőké* lesz. 133 A *hitetlenek* azt mondják: „Miért nem hoz egy *csodatévő* jelet az ő Urától?” Talán bizony nem érkezett meg hozzájuk annak az *üzenetnek* a világos bizonyítéka, ami a korábbi *Írások* lapjain állt? 134 *Próféta!* Ha egy büntetéssel *lesújtottunk volna rájuk*, és elpusztítottuk volna őket, még mielőtt *te, a Mi Küldöttünk* megérkezik hozzájuk, *akkor* azt mondták volna: „Urunk! Bárcsak küldtél volna egy küldöttet. Akkor követhettük volna a jeleidet: még mielőtt elszenvedjük ezt a megaláztatást és szégyent!” 135 Mondd: „Mindenki kivár! Várjatok ki ti is! Meg fogjátok tudni, hogy kik egymás társai az egyenes úton, és kik azok, akik útmutatást kapnak a *helyes útra!*”

21. szúra

A PRÓFÉTÁK

Mekкаи kinyilatkoztatás, száztizenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Közeledik az emberekhez az elszámoltatásuk *napja*, de ők nem figyelnek oda, és elfordulnak *Istentől*. 2 Ha pedig egy új figyelmeztetés érkezik le hozzájuk az *Uruktól*, nem hallják meg az *üzenetet*, és a játéknak adják át magukat, 3 a szívükben pedig szétszórtság van. A bűnösök titkon kimondják egymást közt: „Talán bizony ez itt nem egy ugyanolyan *halandó* ember, mint amilyenek ti vagytok? Elhiszitek a varázslatot, miközben láttok a szemetekkel?” 4 Mondd: „Az én Uram tud *minden kimondott* szóról az egekben és a földön is. Ő az, aki hall és tud mindent.” 5 Azt mondják *erre*: „Zavaros álmok ezek! *Csak* kitalálta az *egészet*. De nem! Ez egy költő! Hozzon ide nekünk egy jelet: olyat, amelyet a korábbi *küldötteknek* küldtek le.” 6 Egyetlen város *lakói* sem hittek soha, amelyeket *később* elpusztítottunk! Majd éppen ők lesznek azok, akik hinni fognak? 7 *Próféta!* *Előtte* is

olyan küldötteket küldtünk le csak, akiknek *kinyilatkoztatásokat* sugalltunk. Hitetlenek! Kérdezzétek *csak* meg azokat, akiknek birtokában van a figyelmeztetés: ha *valamit* nem tudtok *elég* jól. 8 Mi nem olyan testben alkottuk meg a *prófétákat*, hogy ők ne egyenek ételt, és örökkévalók sem voltak *soha*. 9 Végül betartottuk a feljűk tett ígéretet: megmentettük őket és azokat, akiket *meg* akartunk *menteni*, majd később elpusztítottuk azokat, akik mértéktelenek voltak. 10 *Emberek!* Leküldtünk nektek egy Könyvet, amelyben egy figyelmeztetés van a számotokra. *Miért is* nem használjátok az eszeteket? 11 Hány vétkes várost pusztítottunk el, és hány *más* népet alkottunk meg utánuk! 12 Amikor megérezték a dühünk közlegő viharát, akkor elmenekültek. 13 (-): „Ne meneküljete, inkább térjete vissza abba a bőségbe, amit az otthonaitokban *élvete*. Talán *majd még* számot kell adnotok *egyszer minderről!*” 14 *Ezt mondták:* „Jaj nekünk! Vétkeztünk!”, 15 és a kiáltásuk mindaddig nem maradt abba, amíg egy *kiszikkadt* tarlóhoz hasonlóvá tettük őket, és ott heverték, *ahogy* kioltottuk az *életüket*. 16 Az eget, a földet és mindazt, ami a kettő közt van, nem *kedvtelésből* teremtettük. 17 Ha szórakoztatás után vágytunk volna, akkor ezt önmagunkban tettük volna meg. Ha egyáltalán vágytunk volna ilyesmire. 18 Nem! Az igazságot hajítjuk a hamisság ellen, ami szétroncsolja a *hamisság ördögének* a fejét, és nézd csak meg, *ahogy* elillan! *Emberek!* Jaj nektek azért, amit *állítotok!* 19 Istené mindenki, aki az egekben és a földön van. Akik *Isten* közelségében vannak, *soha* nem tagadják meg fennhéjázóan, hogy Őt szolgálják, és nem fáradnak bele ebbe. 20 Őt dicsőítik fáradhatatlanul, éjjel és nappal. 21 *Talán* olyan isteneket fogadtak maguknak a földről, akik képesek feltámasztani a *holtakat*? 22 Ha lennének istenek – *az égben és a földön* – az *Egy* Istenen kívül, akkor *már mind rég* elpusztult volna. Dicsőség Istennek, a trón Urának! Ő magasan felette áll mindennek, amit állítanak Őrá! 23 Isten nem vonható felelősségre azért, amit tett, de a *bálványimádókat* felelősségre fogják vonni a tetteikért. 24 *Vagy talán* más isteneket fogadtak maguknak Őrajta kívül? *Mondd:* „Hozzáotok ide a bizonyítékaitokat! *Ez itt* egy figyelmeztetés azoknak, akik most velem vannak, és egy figyelmeztetés azoknak *is*, akik előttem éltek.” De a legtöbben közülük nem ismerik fel az Igazságot, és ezért fordulnak el az üzenettől ellenkezve. 25 *Muhammad!* *Soha* nem küldtünk előtted egyetlen küldöttet sem anélkül, hogy ne nyilatkoztattuk volna ki neki: „Nincs isten rajtam kívül. *Ezért egyedül* engem szolgáljatok!” 26 Azok, *akik*

bálványimádók, ezt mondják: „A Könyörületes egy fiat vett magának.” Dicsőség Istennek! Ezek csupán angyalok, és tiszteletre méltó szolgák!

27 Nem beszélhetnek az Ő Szava előtt, és az Ő parancsára cselekszenek.

28 Ő tudja, mi van előttük, és mi van mögöttük, és ők csak annak az ügyében járhatnak közben, akit Ő elfogad. *Mindannyiukat félelem tölti el Őtőle.*

29 *Ha bárki közülük ezt mondaná: „Én vagyok isten Őmellette!”, azt a Pokollal jutalmaznánk. Mert ezen a módon fizetünk meg a vétkeseknek.*

30 *Talán a hitetlenek nem látják azt, hogy az egek és a föld együtt voltak, de később kettéválasztottuk őket? Vagy azt, hogy minden élő dolgot a vízből alkottunk meg? Továbbra sem akarnak hinni az üzenetben?*

31 *A földre szilárdan álló hegyeket helyeztünk, hogy ne ingadozzon alattuk, és széles átjárókat tettünk rá utakként azért, hogy az emberek a helyes utat kövessék.*

32 *Az égboltból egy védelmező tetőt alkottunk meg a számukra, de ők még ennek a csodás jeleitől is elfordulnak.*

33 Ő az, aki megteremtette az éjszakát és a nappalt, a napot és a holdat, amelyek a saját pályájukon járnak.

34 *Muhammad! Előtted sem rendeltük el egyetlen ember számára sem, hogy örökké éljen. Ezért, ha egyszer meghalsz te is, akkor talán ők éljenek örökké?*

35 *Mindenkinek meg kell ízlelnie a halált. Valóban próbára teszünk benneteket a jóval, de a rosszal is, és hozzánk fognak visszahozni benneteket.*

36 *Ha a hitetlenek meglátnak, akkor még ki is gúnyolnak, és ezt is mondják: „Ez az a valaki, aki az isteneitekről beszél?” Az ilyen emberek nem hisznek a Könyörületes figyelmeztetésében.*

37 *Az ember csupa sietségből született meg! Hamarosan felmutatom majd nektek az Én jeleimet, csak ne kérjetek arra, hogy siettessem érkezésüket.*

38 *Azt mondják: „Mikor érkezik meg az a fenyegetés, ha igazat mondotok?”*

39 *A hitetlenek bárcsak megértenék, hogy valóban eljön az időpont, amikor majd nem lesznek képesek elhárítani a perzselő Tüzet sem az arcuktól, sem a hátukról, és segítséget sem kapnak sehonnan!*

40 *Nem! A büntetés olyan hirtelen tör majd rájuk, és úgy meglepi őket, hogy nem lesznek képesek elhárítani, és haladékot sem kapnak!*

41 *Muhammad! A küldötteteket már előtted gúny tárgyává tették a hitetlenek, de végül körbeölelte őket az, amit korábban kigúnyoltak, és amiről viccelődtek.*

42 *Mondd: „Ki tud megvédeni benneteket éjjel és nappal is a Könyörületestől?” De az ilyen emberek akkor is elfordulnak Uruk figyelmeztetésétől.*

43 *Talán vannak olyan isteneik, akik képesek megvédeni őket tőlünk? Azok még saját magukon sem tudnak segíteni, és támogatást sem kapnak sen-*

kitől velünk szemben. 44 Nem bizony! Hagytuk, hogy ezek a hitetlenek és az apáik is élvezzék az *evilági életet*, és magas kort érjenek meg. Talán nem látták, hogy mentünk le a földre, és a sarkainál fogva összerántottuk? Talán ők lesznek a győztesek? 45 Mondd: „Én csupán figyelmeztetlek beneteket a kinyilatkoztatással!” De a süketek nem hallják meg a kiáltást, amikor figyelmeztetik őket. 46 De amikor a te Urad büntetésének a pusztá lehelete megérinti őket, akkor ezt mondják: „Jaj nekünk! Vétkeztünk!” 47 Felállítjuk az igazságos mérlegeket a Feltámadás napjára. Egyetlen lélekkel szemben sem fog igazságtalanság történni. Ha csak egy mustármagnyi súly kellene hozzá, Mi még azt is előteremtjük majd az *elszámoltatáshoz*. Mert hiszen Mi elegendőek vagyunk elszámoltatónak! 48 Mózesnek és Áronnak eljuttattuk a megkülönböztető jelet, és egy fényt és egy figyelmeztetést az istenfélőknek. 49 Mindazoknak, akik félnek az Uruktól, aki láthatatlan a számukra, és rémülettel tölti el őket az, hogy *valóban* eljön az óra. 50 Ez a *Korán* egy áldott figyelmeztetés, amit leküldtünk, de ti – emberek! – el akarjátok vetni ezt. 51 Korábban Ábrahámot vezettük a helyes viselkedéshez, hisz jól ismertük őt. 52 *Ábrahám* ezt mondta az apjának és a népének: „Miféle szobrok ezek, amiket ennyire tiszteltek?” 53 Ők erre ezt mondták: „Már apáink is ezeket a *szobrokat* imádták!” 54 *Ábrahám* erre ezt mondta: „Ti és apáitok is nyilvánvaló tévelygésben vagytok.” 55 Azt kérdezték: „Az Igazsággal jöttél hozzánk, vagy te is egyike vagy azoknak, akik csak játszadoznak?” 56 Erre azt válaszolta: „Uratok az, aki az egek és a föld Ura! Ő az, aki teremtette *mindezt*, és én vagyok az, aki tanúsítja nektek *mindezt*! 57 Az Egy Istenre mondom! Ravasz cselet vetek a bálványaitok ellen, ahogy hátatokat fordítjátok, és *elmentek a közeliükből*.” 58 Ezután *Ábrahám* darabokra törte az összes bálványt, egy nagy bálvány kivételével, hogy ahhoz *azért* visszatérhessenek. 59 Azt mondták: „Ki tette ezt az isteneinkkel? Csak egy megátalkodott gonosztevő lehet *az ilyen!*” 60 *Néhányan* azt mondták: „Hallottunk egy fiatalemberről, akit *Ábrahámnak* hívnak, ő beszélt így róluk.” 61 *Majd* ezt mondták: „Hozzátok ide, minden ember szeme elé, hogy *az emberek* tanúi legyenek annak, amikor ítéleznek felette.” 62 Azt mondták: „Te voltál az, *Ábrahám*, aki ezt tette az isteneinkkel?” 63 *Ábrahám* azt válaszolta: „Nem bizony! A legnagyobbik tette. Kérdeztétek csak meg őket, ha tudnak beszélni.” 64 Ezután magukhoz tértek, és azt mondogatták egymásnak: „Ti vagytok a bűnösök.” 65 *Majd* visszájára fordították a dolgot: „Te tudod

legjobban, hogy ezek nem *tudnak* beszélni.” 66 *Erre Ábrahám* azt mondta: „Hogyan tudtok Isten helyett imádni valamit, ami nincs se előnyötökre, se károtokra?” 67 Szégyenletesek vagytok ti magatok, és azok is, amiket Isten helyett imádtok. Nem akarjátok végre használni az eszeteket? 68 *Erre azt mondták*: „Égessétek meg: így segítsetek az isteneiteknek, ha tenni akartok valamit.” 69 Ekkor így szóltunk: „Tűz! Légy hús és biztonságos Ábrahámnak!” 70 Ábrahám kárát akarták, de a legnagyobb veszteséget mértük ki rájuk. 71 Megmentettük őt, akárcsak Lótot, és arra a földre küldtük őket, amit mindenki számára megáldottunk. 72 *Majd* megajándékoztuk őket Izsákkal és Jákobbal: igazakká tettük mindannyiukat, 73 és példaképnek tettük meg mindannyiukat, akik a parancsunk szerint mutatják az utat másoknak. Kinyilatkoztattuk nekik, hogy tegyenek jót, végezzék el az imát, és adakozzanak. Hisz minket szolgáltak. 74 Lótnak ítélőképeséget és tudást adtunk, *majd* kimenekítettük abból a közösségből, amelyik korábban gonosz és *erkölcstelen* dolgokat tett. *Azok valóban szemérmetlen* és konokul engedetlen emberek voltak. 75 Lótot befogadtuk a kegyességünkbe, mert igaz ember volt. 76 *Korábban* Noé szólított minket, és Mi meghallgattuk őt, és megmentettük – őt és családját – a hatalmas sorscsapástól, 77 és megsegítettük azokkal az emberekkel szemben, akik megtagadták a jeleinket. Ezek gonosz emberek voltak, és ezért vízbe fojtottuk mindannyiukat. 78 *Emlékezz Dávidra* és *Salamonra*, akik egyszer arról a termőföldről hoztak ítéletet, amelyikre éjszaka beszabadultak a juhok. Jelen voltunk az ítékezésüknél. 79 *Salamonnak is segítettünk* megérteni ezt. *Mindkettőjüknek* ítélőképeséget és tudást adtunk. Dávid szolgálatára rendeltük a hegyeket és a madarakat, hogy *együtt* dicsérjenek minket. Mi tettük mindezt! 80 Megtanítottuk, hogy páncélruházatot készítsen nektek, ami megvéd benneteket a harcban. *Talán* hálásak vagytok érte? 81 *Salamon* szolgálatára rendeltük a viharos szelet, hogy az ő parancsára elszárguljon *a föld* felé, amit megáldottunk. Mert Mi tudunk mindenről *mindent!* 82 *A kis* ördögök közül voltak olyanok, akik alámerültek – *a tengerben* – a szolgálatában, és más munkákat is elvégeztek a számára: de szemmel tartottuk őket. 83 *Emlékezz Jóbra*, aki Urát hívta *segítségül*, és *ezt mondta*: „Lesújtott rám a balsors! Te vagy a Legkönyörületesebb a könyörületések közt!” 84 Meghallgattuk az imáját, elhárítottuk felőle a balsorsot, és visszaadtuk neki a családját – *megnövelve tagjainak számát* –, *mintegy jelélül* a könyörületességünknek, és figyelmeztetésként

mindazok számára, akik *bennünket* szolgálnak. 85 Emlékezz Ismaelre, Idriszre és Dzúl-Kiflre: mindannyian állhatatosak voltak. 86 Befogadtuk őket a könyörületességünkbe. Mert valóban az igazak közé tartoznak. 87 Emlékezz arra az emberre a *cethal gyomrában!* Mérgeesen elment, és közben azt gondolta, hogy nincs hatalmunk, hogy magunk alá gyűrjük. Aztán belekiáltott a sötétségekbe: „Nincs isten rajtad kívül! Dicsőség neked! Vétkeztem!” 88 Meghallgattuk és megmentettük a szomorúságtól. *Mi ezen a módon mentjük meg a hívőket is.* 89 Emlékezz Zakariásra, aki így kiáltott Urához: „Uram! Ne hagyj egyedül megöregedni: örökös nélkül! Te vagy a Legjobb azok közül, akik örökséget osztanak.” 90 Meghallgattuk őt is, majd megajándékoztuk Jánossal, *hisz* termékennyé tettük a feleségét. Ők ketten már korábban siettek jól tenni, reményben és félelemben szólítottak bennünket, és alázatosak voltak *felénk.* 91 Gondolj csak vissza Máriára, aki megőrizte szüzességét. Beleleheltünk a Lelkünkéből: és őt és fiát pedig jelnek tettük meg *ezen a módon minden ember számára.* 92 Isten így szólt: „Küldöttek! Ez a közösség egyetlen közösség. Én vagyok a ti Uratok! Engem szolgáljatok.” 93 Bár elválták a köteleiket a közös ügyükben, de akkor is hozzánk térnek vissza mindannyian. 94 Aki jól tesz és hisz, annak az erőfeszítéseit nem hagyják figyelmen kívül. Majd jóváírjuk a tetteiket a *Könyvben!* 95 Egy tilalom van azon a városon, amit elpusztítottunk: *oda valóban* nem fognak visszatérni addig, 96 amíg Góg és Magóg népének gátjait ki nem nyitják, hogy a *hegyekből* sietve lejöjjenek. 97 Amikor az Igaz Ígéret közeledik, akkor a hitetlenek pillantásai megmerevednek, és ezt mondják: „Jaj nekünk! Figyelmen kívül hagytuk az *üzenetet!* Vétkeztünk!” 98 *Hitetlenek!* Ti *magatok* és mindaz, amit Isten helyett imádtok, *táplálék* lesz a Pokol Tüvéhez. Ide juttok mindannyian. 99 Ha ezek a *bálványok igazi* istenek lettek volna, akkor nem jutottak volna ide: a Tűzbe. Most mindannyian itt maradtok – *ebben a perzselő Tűzben* – mindörökre. 100 Bár a *hitetlenek fájdalmasan* fognak sóhajtozni, a *bálványok* nem fognak meghallani semmit sem. 101 Akiknek a Legjobbat – a *Paradicsomot* – jelöltük ki, azok távol lesznek tartva a *Pokoltól,* 102 és a legkisebb hangot sem hallják majd. Abban maradnak majd mindörökre, amire a lelkeik vágyakoznak. 103 A Nagy Félelem sem szomorítja el őket, és az angyalok a *következő szavakkal* fogadják majd őket: „Ez a ti napotok, amit megígértünk nektek!” 104 Azon a napon feltekerjük *tekercsként* az eget, mint ahogy az írásokat feltekerik a *tekercsre az írások.* Mi kezdtük el az első teremést,

majd megismételjük ezt, és az ígéletünk kötelez bennünket. Mi valóban megtesszük ezt. 105 Megírtuk az Írásban a korábbi figyelmeztetés után, hogy az igaz szolgálaim fogják megörökölni a földet! 106 Ebben egy üzenet van azoknak az embereknek, akik bennünket szolgálnak. 107 Próféta! Téged csupán egy könyörületességnek küldtünk a világok lakóinak. 108 Mondd: „Azt a kinyilatkoztatást kaptam, hogy a ti istenetek egyetlen Egy Isten. Miért nem akarjátok végre alávetni magatokat az Istennek? 109 Ha elfordulnak, akkor mondd ezt: „Kihirdettem mindnyájatoknak, hogy egyenlőség van köztünk. Nem tudom, hogy az, amit ígértek nektek, közel van vagy távol. 110 Ő tudja, amit a szavakban hangosan kimondanak, és Ő tudja azt is, amit eltitkoltok. 111 Nem tudom, hogy ez az idő próbatétel számotokra, vagy csupán egy kis idő arra, hogy élvezétek az *evilági örömeiket*.” 112 Muhammad ekkor azt mondta: „Uram! Ítélezz igazsággal! Urunk a Könyörületes, akit segítségül hívnak az ellen, amit ti itt lértok!”

22. szúra

A ZARÁNDOKLAT

Medinai kinyilatkoztatás, hetvennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Emberek, féljetek Uratoktól! Hatalmas lesz a rengés, amikor *út* az *utolsó Óra*. 2 Azon a Napon meglátjátok majd, hogy a szoptatós *anya* elfeledkezik *még arról is*, akit szoptatott, és a terhes *anya* megszüli a terhet, amit hordott. Azt hiszed, hogy az emberek részegek, holott nem részegek. Az Isten büntetése *ennyire szörnyű lesz!* 3 Van az emberek között *nem egy*, aki úgy vitázik az Istenről, hogy *közben* nem tud semmit *sem*, és mindenféle lázadó Sátánt követ, 4 akiről meg van írva, hogy tévútra vezet *mindenkit*, és a Tűz kínjaiba viszi be azt, aki barátjának fogadja. 5 Emberek, *gondolkozzatok el ezen!* Ha kételkedtek a Feltámadásban, bár porból teremtettünk meg benneteket, majd egy csepp folyadékból, később egy tapadó alakból, azután egy darab húsból, *megformálva* és formálás nélkül. *Azért*, hogy világossá tegyük számotokra a *hatalmunkat!* *Hisz* Mi azt hagyunk meg az anyaméhben – egy kijelölt időpontig –, amit Mi akarunk. *Később* előhozunk benneteket gyermekként.

Majd gondoskodunk rólatok, hogy felnőjeteK. Van köztetek, akit idejekorán elszólítanak, és van, akit hagynak egy olyan magas kort megérni, hogy arról sem fog tudni, amit korábban tudott. A földet mozdulatlanK látod. De ha vizet küldünk le rá, akkor megbolydul, és növekedni kezd, majd különféle növényeket sarjaszt ki magából. 6 Ez azért van, mert Isten az Igazság. Ő kelti életre a holtakat. Ő az, akinek hatalma van minden felett. 7 Az Óra eljön, nincs kétség felőle, és afelől sincs, hogy az Isten feltámasztja mindazokat, akik a sírokban vannak. 8 Van az emberek közt nem egy, aki úgy vitázik az Istenről, hogy közben nem tud semmit sem. Nincs se útmutatás, se megvilágosító Könyv a birtokában, 9 és sandán oldalra fordulva csak azt lesi, hogy másokat letérítsen Isten útjáról. Az ilyen embernek ezen a világon megszégyenítésben lesz része, a Feltámadás napján pedig megízleltetjük vele a Tűz kínjait. 10 (-): „Ez azért van, amit korábban tettél. Isten sohasem igazságtalan a teremtményeivel.” 11 Az emberek között van olyan, aki csak látszatra imádja az Istent. Ha valami jó éri, akkor elégedett, de ha próbára teszik, elfordul Istentől. Ezzel elveszíti nemcsak ezt a világot, de a túlvilágot is. Ez az igazi veszteség! 12 Az ilyen ember Isten helyett ahhoz imádkozik, ami nem tesz se rosszat, se jót. Ez mélységes tévedés! 13 Az ilyen ember ahhoz imádkozik, ami inkább rosszat tesz, mint jót. Milyen rossz védelmező és milyen rossz társ is az ilyen ember! 14 Isten csak azokat bocsátja be a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, akik hisznek és jót tesznek. Isten azt tesz, amit Ő akar! 15 Aki azt hiszi, hogy Isten sem ezen a világon, sem a túlvilágon nem lesz segítségére, az húzzon fel egy kötelet az égre, majd másszon fel rajta. Nézze csak meg azt, hogy a ravaszkodása eltávolítja-e a haragot, amit ezzel kiváltott. 16 Így küldtük le a Koránt mint világos jeleket. Ezen a módon vezeti az Isten a helyes útra azt, akit Ő akar. 17 Isten a hívők, a zsidók, a szábeíták, a keresztények, a mágushitűek és a bálványimádók között a Feltámadás napján különbséget fog tenni. Isten a tanú minden dolog felett! 18 Próféta! Nem veszed észre, hogy Isten színe előtt mindenki leborul, aki az egekben és a földön van: a nap, a hold, a csillagok, a hegyek, a fák, az állatok és emberek közül sokan? Míg másokra a megérdemelt büntetés vár. Akit Isten megszégyenít, azt nem fogja tisztelni senki. Isten azt tesz, amit Ő akar! 19 Két ellenséges csoport az, amelyik összekülönbözik az Urukrol. A hitetleneknek ruhája tűzből lesz kiszabva, és a fejükre forró vizet öntenek, 20 ami

megolvasztja azt, ami a belsejünkben van és a bőrüket. 21 Vaskampók is lesznek majd ott, *hogy ezekkel szaggassák meg őket*, 22 és ha menekülni próbálnak elkeseredésükben, *ugyanoda* viszik vissza őket, *és ezt mondják majd nekik*: „Ízleljétek meg a Tűz kínjait!” 23 De az Isten mindazokat, akik hisznek és jót tesznek, bebocsátja a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek. Aranyból készült karperecekkal és gyöngyökkel ékesítik majd fel őket, és selyemből lesz a ruhájuk: 24 a jó szavakhoz és a Dicsőséges útjához vezérik őket! 25 A hitetlenek azok, akik eltérítenek másokat Isten útjától és a Szent Mecsettől, bár ezt minden ember számára alkottuk, mindegy, hogy városlakó vagy beduin. Aki bármiféle bűnös *tettel* meg akarja sérteni ezt, azzal megízleltetjük a fájdalmas büntetést. 26 Amikor kijelöltük Ábrahámnak a Ház helyét, *ezt mondtuk neki*: „Ne társíts hozzám senkit. Tisztítsd meg a Házamat *mindazok* számára, akik körbejárják, egyenesen állnak, meghajolnak, és földre borulnak *az imához*. 27 Hirdesd a Zarándoklatot minden embernek! Gyalogosan jönnek majd hozzád és sok sovány *tevén*, távoli hegyi ösvényekről. Azért, hogy mindenféle 28 előnyökben részesüljenek, és az Isten nevét említse az ismert napokon az állatok felett, amikkel Ő gondoskodott róluk. (-): Egyetek belőle, és adjatok enni *belőle* a szűkölködőknek és a szegényeknek. 29 Ezután vessenek véget az elhanyagoltságuknak, teljesítsék a fogadalmaikat, és járják körbe az Ősi Házat.” 30 Így szól *az Isten parancsa*: aki tiszteletben tartja Isten szent parancsait, annak *a legjobb helye* lesz Ura közelségében. *Törvényesen* megengedett számotokra az állatok *elfogyasztása*, azon kívül, ami kimondottan tiltott. Kerüljétek a bálványimádás szennyét, és kerüljétek a hamis beszédet. 31 Legyetek tiszta *egyisten*hittel az Isten iránt, és ne társítsatok *más isteneket* Őhöz. Ha valaki Istenhez *másokat* társít, az olyan, mintha valaki leesett volna az égből, és felkapnák a madarak, vagy a szél egy távoli helyre vetné. 32 Így szól *az Isten parancsa*: aki tiszteli Isten áldozati állatait, annak szívből jön a *valóságosság*. 33 Az állatok sokféleképpen a hasznatokra vannak egy bizonyos időpontig, *de* ezután az Ősi Háznál van az áldozati helyük. 34 Minden közösségnek meghatároztunk egy hálaadási formát, amivel megemlékezhetik Isten nevét az *áldozati* állatok felett, amikkel az *Isten* gondoskodott róluk. A ti istenetek egyetlen isten! Őneki vessétek alá magatokat! *Proféta!* Hirdesd az örömhírt azoknak, akik *Uruk előtt* alázatosan viselkednek, 35 a szívük félelemmel telik meg, amikor megemlékeznek az

Istenről, és türelemmel viselik *mind* azt, ami megtörténik, elvégzik az imát, és adakoznak *mind* abból, amivel gondoskodtunk róluk. 36 Az áldozati tevéket Isten szent jelképeinek tettük meg a számotokra. *Hisz* ezekből az állatokból sok jó *származik* nektek. Említsétek meg az Isten nevét felettük, amikor felsorakoztatjátok őket a feláldozáshoz, és amikor *holtan* oldalukra dőlnek, majd egyetek *a húsból*, és adjatok enni *belőle* a szegényeknek: annak, aki szerényen kér, és annak is, aki *hangosabban* kér. Így rendeltük szolgálatokra ezeket, talán hálásak lesztek érte. 37 Sem a húsup, sem a vérük nem jut el Istenhez, de a tőletek jövő istenfélelem eljut Őhöz. *Isten ezen a módon* rendelte a szolgálatokra az állatokat, hogy dicsérhessétek az Istent: azért, hogy *a helyes útra* vezérelt benneteket. Hirdessétek az örömhírt *mind* azoknak, akik jót tesznek! 38 Isten megvédelmezi a hívőket. Isten nem szereti azokat, akik hálátlanok és hűtlenek! 39 Akiket megtámadnak, engedélyt kapnak rá, hogy *fegyverrel védjék meg magukat*, hisz bűnt követtek el ellenük – Istennek hatalma van, hogy támogassa őket! –, *40 és azok is engedélyt kapnak erre*, akiket jogtalanul elűztek otthonaikból, csak azért, mert azt mondták: „A mi Urunk az Isten!” Ha Isten nem tartotta vissza az egyik embert a másik ember *keze* által, akkor bizonyosan lerombolták volna a kolostorokat, a templomokat, a zsinagógákat és a mecseteket, amelyekben *annyiszor* megemlékeztek Isten nevére. Isten megsegíti azokat, akik segítik Őt. Isten erős és hatalmas! *41 Isten megsegíti azokat is*, akiknek ha tekintélyt adunk a földön, elvégzik az imát, adakoznak, *valamint a jót* parancsolják, a rosszat *pedig* tiltják. Isten dönt a dolgok befejezéséről! *42 Próféta!* Ha hazugsággal vádolnak meg, *ez azért van így*, mert Noé népe, Ád és Szamúd *népei* ugyanúgy hazugsággal vádolták meg *a saját prófétáikat*, *43 akárcsak Ábrahám népe és Lót népe* *44 és Madjan lakói.* Mózes is hazugnak mondták! Haladékot adtam ugyan a hitetleneknek, de később lesújtottam rájuk. Mennyire *nagy* volt rosszallásom! *45 Hány bűnös várost* romboltunk le *teljesen!* Hány forrást, ami most elhagyott, és hány magasba nyúló palotát *pusztítottunk el!* *46 Talán ezek az emberek* nem járták be a földet értő szívvel és halló fülekkel? Nem a szemük vak, hanem vak a szívük, ami a mellkasukban van. *47 Próféta!* Azt kéri majd tőled, hogy siettesd a büntetést. Isten nem fogja megszegni ígéretét. A te Uradnál egyetlen nap annyi, mint ezer év a ti *időszámításotok* szerint. *48 Hány bűnös városnak* adtam haladékot!

Aztán lesújtottam rájuk. Hozzám vezet a végcél! 49 *Próféta! Mondd ezt: „Emberek! Engem csupán azért küldtek hozzátok, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket.”* 50 Akik hisznek és jót tesznek, azoknak megbocsátásban és bőkezű gondoskodásban lesz részük. 51 Akik viszont azon fáradoznak, hogy rábizonyítsák a jeleinkre ezek erőtlenségét, azok a Tűzben végzik. 52 *Muhammad! Egyetlen olyan küldöttet és prófétát sem küldtünk előtted, akinek a Sátán ne avatkozott volna közbe, hogy megakadályozza a kívánságai beteljesülését. Isten elhárítja a Sátán akadályoztatásait! Isten megszilárdítja az Ő jeleit. Isten mindentudó és bölcs.* 53 A Sátán akadályoztatásait Isten próbatételnek teszi azok számára, akiknek betegség van a szívében, és azoknak is, akiknek a szíve megkegyelmezett. A vétkesek örök ellentmondásban vannak az igazsággal szemben! 54 Akiknek megadták a tudást, azok tudják meg: ez Urad igazsága, és higgyenek benne, és a szívük legyen alázatos Ővele szemben. Isten egyenes útra vezet a hívőket! 55 A hitetlenek ragaszkodnak ahhoz, hogy kételkednek ebben a Koránban mindaddig, amíg hirtelen eljön az Órájuk, vagy lesújt rájuk egy meddő nap büntetése. 56 Azon a napon a hatalom egyedül Istené lesz. Egyedül Ő fog ítélni köztük. Akkor azok, akik hittek és jót tettek, az Örömök Kertjeiben lesznek. 57 Akik nem hisznek, és tagadják a jeleinket, azoknak viszont megalázó büntetésben lesz részük. 58 Akik kivándoroltak Isten útján, majd megölték őket, vagy más módon haltak meg, azokról Isten bőségesen gondoskodni fog. Isten a legjobb gondoskodó. 59 Isten bizonyosan bebocsátja őket egy olyan helyre, amiben örömüket lelik. Isten az, aki mindent tud és nagy-lelkű. 60 Így van ez! Aki ugyanolyan mértékkel viszonzza a bűnt, mint ami érte, majd újra támadás éri, azt Isten bizonyosan győzelemre segíti. Isten elnéző és megbocsátó. 61 Ez azért van így, mert Isten hagyja átmenni az éjszakát a nappalba, és a nappalt az éjszakába. Isten hall és lát mindent. 62 Isten az Igazság, és mindaz, amit Ő helyette szólítanak, az a hamisság maga. Isten a Magasságos, a Nagy. 63 *Próféta! Nem látod, hogyan küld le az Isten vizet az égből, és a föld ettől másnap reggelre kizöldül? Isten megértő és mindentudó.* 64 Ővé mindaz, ami az egekben és a földön van. Isten nincs ráutalva senkire és dicsőséges. 65 *Próféta! Nem láttad, hogy Isten a szolgálatotokra rendelte mindazt, ami a földön van, és a hajókat úgyszintén, amelyek az Ő parancsára úsznak a tengeren? Ő tartja meg az eget, hogy ne zuhanjon le a földre, hacsak nem az*

Ő engedélyével. Isten elnéző az emberekkel szemben és megkönyörül. 66 Ő az, aki életre keltett benneteket. Majd meghozza nektek a halált. Majd újra életre kelt titeket. Az ember azonban hálátlan! 67 Minden közösségnek kijelöltünk egy istentiszteleti *formát*, amit be kell tartania. *Próféta!* Ne engedd, hogy vitába szálljanak veled ebben az ügyben. Szólítsd *őket* Uradhoz, hisz te vagy az, aki az egyenes úton jársz. 68 Ha mégis vitába szállnak veled, akkor mondd: „Isten tudja a legjobban, mit tesztek. 69 Isten ítélni fog köztetek a Feltámadás napján mindarról, amiben összekülönböztetek egymással.” 70 *Próféta!* Te talán nem tudod, hogy Isten mindent tud, ami az egekben és a földön van? Mindez egy Könyvben áll! Mindez könnyen megy Istennek! 71 Isten helyett olyanokat imádnak, amire Ő nem küldött le *írásos* felhatalmazást, és amiről *valójában* nem tudnak semmit. A vétkeseknek *pedig* nem lesz senki, aki segítségükre lenne. 72 *Próféta!* Amikor felolvassák nekiről – *bizonyítékként* – a megvilágosító jeleinket, akkor a hitetlenek arcán meglátod az elutasítást. A legszívesebben megrohannák azokat, akik felolvassák nekiről a jeleinket. *Próféta!* Mondd ezt nekik: „Mondjam el nektek, hogy mi rosszabb, mint ez itt most? A Pokol Tüze! Az, amit Isten ígért meg a hitetleneknek. Szörnyű végcél ez!” 73 *Emberek!* Egy példázatot hoznak fel nektek! Hallgassatok rá! Azok az *istenek*, akikhez ti Isten helyett *imádkoztok*, nem képesek még arra sem, hogy egy legyet teremtsenek meg. Még ha *mind* összefognának egymással, akkor sem. Ha *pedig* egy légy elcsen tőlük valamit, még azt sem tudják visszaszerelni tőle. Erőtlenek azok is, akik kérnek, és erőtlenek azok is, akiktől kérnek! 74 Nem úgy mérték fel Isten hatalmát, amilyen az Ő mértéke. Isten erős és hatalmas! 75 Isten küldötteteket választ az angyalok közül, és az emberek *közül is*. Isten hall és lát mindent. 76 Isten tudja, mi van előttük, és mi van mögöttük. Istenhez visznek vissza minden ügyet! 77 *Hívők!* Hajoljatok meg, boruljatok le, szolgáljátok Uratokat, és tegyetek jót! Talán így boldogultok. 78 Tegyetek erőfeszítéseket Istenért, ahogy kijár neki. Ő választott ki benneteket, és nem tett rátok terhet a vallásban. Ez *itt most* az apátok, Ábrahám hite. Isten nevezett el benneteket muszlimnak, korábban és ebben a *Könyvben is*, hogy a Küldött tanú legyen felettetek, és ti tanúk lehessetek az emberek felett. Végeztétek el az imát, adakoztatok és ragaszkodjatok Istenhez. Ő a ti védelmezőtök. De milyen nagyszerű Védelmező, és milyen nagyszerű Támogató!

23. szúra
A HÍVŐK

Mekkai kinyilatkoztatás, száztizennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Mennyire boldogok is a hívők!* 2 Ők azok, akik alázatosak az imájukban, 3 az üres fecsegéstől elfordulnak, 4 adakoznak, 5 és megőrzik az erkölcsösségüket, 6 kivételt *képeznek ez alól* a feleségeik és a rabszolgánők, amiért *is* nem hibáztathatók. 7 Akik ezeken a nőkön kívül más nőket is megkívánnak, azok túlkapasokat követnek el. 8 Akik a rájuk bízott *javakra* és a kötelezettségeikre őszintén odafigyelnek, 9 és betartják az imát, 10 azok a Paradicsom örökösei lesznek. 11 Ők öröklik a Paradicsomot, és itt időznek *majd* mindörökre. 12 Az embert agyag kivonatából teremtettük. 13 Majd egy folyékony cseppként egy biztonságos helyre helyeztük el. 14 A folyékony cseppet kocsonyás formának tettük meg, aztán egy húsdarabbá, majd később a húsdarabot csontokká formáltuk. Ezután a csontokra húst tettünk. Ezután más formákban alkottuk meg. Dicsőség Istennek, a legjobb Teremtőnek! 15 Mindezek után meg fogtok halni, 16 a Feltámadás napján pedig életre fognak kelteni benneteket. 17 Hét utat teremtettünk meg felettetek, és soha nem feledkezünk meg arról, amit teremtettünk. 18 Megfelelő mértékben vizet küldtük le az égből, és *a víz* otthonává tettük a földet. De arra is képesek vagyunk, hogy újra elvegyük mindezt! 19 Ezzel alkottunk meg számotokra datolyapálmákkal és szőlőkkel *teli* kerteket, amelyekben számtalan gyümölcs van, és amiből ehettek, 20 és egy fát, ami a Sínai-hegyről nő ki, és *egy olyan fajta* olajat terem, ami az *ételeitek* ízesítésére való. 21 Az állatokban is egy jel van a számotokra. Inni adunk nektek abból, ami a testükben van, és számos más előnyötök *is származik* belőlük. Ehettek a húsból, 22 és utazhattok rajtuk, akárcsak a hajókon. 23 Noét elküldtük a népéhez, és ezt mondta: „Népem! Szolgáljátok Istent! Nincs számotokra más isten, csak Ő! Nem akartok *istenfélők* lenni?” 24 De népének hitetlen előkelői ezt mondták: „Ugyanolyan *halandó* ember ő is, mint ti. Valahogy fölétek akarja magát helyezni. Ha Isten úgy akarta volna, akkor angyalokat küldött volna le. Mindamellett soha nem hallot-

tunk ilyesmiről az ősapáinktól. 25 Ez az ember egy megszállott csupán. Várjátok ki, hogy mi lesz vele.” 26 Noé azt mondta: „Uram! Segíts rajtam! Hazugnak neveznek!” 27 Akkor Mi kinyilatkoztattuk neki: „Építsd meg a Bárkát a vigyázó szemünk előtt és a kinyilatkoztatásunk szerint. Amikor eljön hozzád a parancsunk, és a víz kiárad és elönti a földet, akkor vegyél fel rá minden állatfajtából egy párat, és a saját családodat: azokon kívül, akikre korábban ki lett mondva az ítélet. Ne kérd a közbenjárásomat a vétkesekért, azokat bizonyosan vízbe fojtják. 28 Amikor te és a társaid beszálltak a Bárkába, mondd: »Dicsőség Istennek, aki megmentett bennünket a vétkeستől!«, 29 és mondd: »Uram! Adj egy áldott lakóhelyet. Te vagy az, aki a legjobb lakóhelyet adja.«” 30 Ebben valóban jelek vannak. Mi mindig is próbára tettük az embereket. 31 Utánuk egy másik nemzedéket hagyunk felnőni, 32 és elküldtünk hozzájuk egy közülük való küldöttet, aki ezt mondta nekik: „Szolgáljátok az Istent. Nincs más isten számotokra Őrajta kívül! Nem akartok végre istenfélők lenni?” 33 De népének hitetlen előkelői hazugságnak nevezték a találkozást a túlvilággal. Bár ezen a világon jólétet és bőséget adtunk nekik, azt mondták: „Halandó ember ő is, akárcsak ti. Ugyanazt eszi, amit ti, ugyanazt issza, amit ti. 34 Ha egy ugyanolyan halandó embernek engedelmeskedtek, amilyenek ti vagytok, akkor valóban elveszettek lesztek. 35 Talán azt ígéri nektek, hogy ha meghaltatok, por és hamu lesztek, akkor újra életre keltenek benneteket? 36 Egy távoli, nagyon távoli dolog az, amire ti itt most ígéretet kaptok! 37 Csupán ez az egy evilági életünk van. Meghalunk, élünk, és soha nem támasztanak fel bennünket. 38 Ez csak egy ember, aki hazugságot eszelt ki az Istenről. Nem hiszünk neki!” 39 Noé ekkor azt mondta: „Uram! Segíts nekem! Hazugnak neveznek!” 40 Isten így szólt: „Hamarosan megbánják még.” 41 Akkor megragadta őket a hangorkán – az igazság szerint –, és úgy elsodortuk őket, mint az uszadék fát az ár. Félre a vétkesekkel! 42 Utánuk további nemzedékeket alkottunk meg. 43 Egyetlen közösség sem hozhatja előbbre, de nem is késleltetheti a kijelölt időpontját. 44 Sorban elküldtük a küldötteinket, egyiket a másik után, de valahányszor a küldötte megérkezett a népehez, a népe hazugnak mondta. Ezért elpusztítottuk őket, egyiket a másik után, és a múlt történeteivé tettük mindannyiukat. Félre a hitetlennel! 45 Akkor elküldtük Mózeszt és

a bátyját, Áront a jeleinkkel és egy világos felhatalmazással 46 Fáraóhoz és az előkelőihez, akik fennhéjázóak és gőgösek voltak, 47 és ezt mondták: „Higgyünk két *halandó* emberben? Akik ugyanolyanok, mint mi? Az egész népük pedig a szolgánk?” 48 Hazugsággal vádolták meg mindkettőjüket. Ezért pusztulásba taszították őket. 49 Mózesnek adtuk a Könyvet, hogy az igaz úton vezéreljék őket. 50 Mária fiát és az ő anyját *pedig* egy jelnek tettük meg: és *később* egy békés domboldalon rejtettük el őket, ahol forrásvíz is volt. 51 (-): „Küldöttek! *Fogyaszszátok azt*, ami jó, és tegyétek azt, ami jó! Én tudok mindent, amit *csak* tesztek. 52 A ti közösségetek egyetlenegy közösség! Én vagyok a ti Uratok. Tőlem féljete!” 53 De megosztódtak az ügyükben, és szektákra szakadtak, és minden csoport annak örül, ami épp nála van. 54 *Proféta!* Hagyd meg őket egy időre *tudatlanságuk* zavarában. 55 *Talán bizony* azt hiszik, hogy ha *nagy* vagyonnal és *sok* fiúgyermekkel ajándékozzuk meg őket, 56 akkor majd még azon is igyekszünk, hogy ennél is több jót adjunk nekik? Valójában fogalmuk sincs *semmiről!* 57 Akik félnek Uruktól, 58 hisznek Uruk jeleiben, 59 és nem társítanak más *isteneket* Urukhoz, 60 és adakoznak, és eközben a szívük félelemmel *teli*, hogy *egyszer* Urukhoz térnek majd vissza: 61 ők azok, akik egymással versengenek, hogy jót tegyenek, és hogy ebben a legelsőők legyenek. 62 Senkitől sem követelünk meg többet, mint amennyire képes. Van egy Könyvünk, amelyik megmondja az igazat. Nem fog igazságtalanság történni velük. 63 Nem! A hitetlenek szívében a *tudatlanság* zavara van a Koránról, és mindig mást tesznek: nem azt, amit a hívők! 64 Amikor a büntetésünk lesújt, akkor azok, akiket *megront a gazdagságuk*, segítségért kiáltanak. 65 (-): „Ma ne kiáltozzatok segítségért! Tőlünk *bizony* nem kaptok *semmiféle* segítséget. 66 Újra meg újra felolvasták nektek az Én jeleimet, de ti többnyire *gőgösen* sarkon fordultatok és 67 fennhéjázóak voltatok a Koránnal szemben, és *csak* az esti fecsegéseitek közben beszélgettetek róla.” 68 *Talán bizony* nem gondolkodnak el Isten szavain? *Talán* érkezett hozzájuk valami olyan dolog, ami az elődeikhez érkezett? 69 Vagy *talán* nem ismerik fel a *saját* küldöttjüket? Ezért utasítják el? 70 Vagy talán azt mondják: „Talán *ez egy* megszállott lenne?” Nem! Az Igazságot hozta el nekik. A legtöbben közülük azonban gyűlölik az Igazságot. 71 Ha az Igazság az ő vágyaikat követné, akkor az eget, a föld és mindenki *bennük*

elpusztulna. *Bár* meghoztuk számukra a figyelmeztetésüket, ők elfordultak tőle. 72 *Próféta! Talán bizony* kérsz tőlük *bármiféle* fizetséget? Urad jutalma a legjobb. Isten a legjobb Gondoskodó. 73 Te az egyenes útra hívod őket, 74 de akik nem hisznek a túlvilágban, elfordulnak ettől az úttól. 75 Ha könyörületsek lennének velük, és levennék róluk gondjaikat, akkor is ragaszkodnának vétkeikhez és vak tévelygésükhöz. 76 *Bár egy* büntetéssel sújtottunk le rájuk, de akkor sem engedelmeskedtek Uruknek, és nem váltak alázatossá. 77 Amikor pedig kinyitjuk nekik a súlyos büntetéshez vezető kaput, akkor kétségbeesnek. 78 Ő az, aki megalkotta számotokra a hallást, a látást és a szív érzékletességét. Milyen kevésbé vagytok hálásak ezért! 79 Ő az, aki a földön megszaportott benneteket, és Őhöz visznek majd vissza mindnyájatokat. 80 Ő az, aki életre kelt, majd meghozza a halált. Őtőle függ az éjszaka és a nappal váltakozása is. Nem akartok elgondolkodni *mindezen*? 81 Nem! Sőt, ugyanazt mondják, mint amit az elődeik mondtak: 82 „Ha meghaltunk, porrá és csontokká lettünk, akkor *valóban* feltámasztanak minket? 83 Ilyen ígéretet kaptunk már mi is, és az apáink is. Ezek a régi tanmesék.” 84 *Próféta! Kérdezd meg* tőlük: „Kié a föld, és minden, ami rajta van, ha *valóban* tudjátok?” 85 Erre ezt fogják *válaszolni*: „Istené!” Mondd: „Akkor miért nem akartok elgondolkozni ezen?” 86 Mondd: „Ki a hét ég Ura, és ki a hatalmas trón Ura?” 87 Azt fogják *válaszolni*: „Isten!” Mondd: „Nem akartok *istenfélők* lenni?” 88 Mondd: „Kinek a kezében van a hatalom minden dolog felett? Ki az, aki megvéd mindentől, de aki ellen nincs, aki megvédene? Ha *annyira jól* tudjátok *ezt*?” 89 Azt *válaszolják* majd: „Istené minden!” Mondd: „Miért estetek akkor áldozatul a varázslatnak?” 90 Mi *valóban* az Igazságot hoztuk el nekik. De ők hazudnak! 91 Istennek soha nem volt fia, és egyetlen más isten sincs Őmellette. Ha volnának *más istenek*, akkor minden egyes isten el akarná venni azt, amit Ő – *az Isten!* – teremtett, és a másik fölé akarna kerekedni. Dicsőség Istennek! Magasztosan felette áll mindannak, amivel leírják Őt! 92 Ő az, aki jól ismeri a rejtett *titkokat* és azt, ami látható: magasztosan felette áll *mindannak*, amit Őhöz társítanak. 93 Mondd: „Uram! Ha megmutatod nekem azt a *büntetést*, amire ígéretet kaptak, 94 engem akkor se tégy a vétkesek közé – Uram!” 95 Nekünk *valóban* a hatalmunkban van megmutatni neked a *büntetést*, amivel megfenyegetjük

őket! 96 Űzd el a rossz tettet egy jótettel! Jól tudjuk, hogy milyen jelzöket használnak. 97 Mondd: „Uram! Menedéket keresek nálad az ördögök gáncsoskodásai elöl. 98 Menedéket keresek nálad, Uram, hogy ne látogassanak meg.” 99 Amikor megérkezik valamelyikükhöz a halál, ezt mondja: „Uram! Küldj vissza, 100 talán jóvátéhetem, amit hátrahagytam.” Nem! Ezek amúgy is csak *üres* szavak, amiket kimond. Egy akadály áll mögöttük addig a Napig, amíg feltámasztják őket. 101 Azon a Napon, amikor megfújják a trombitát, a rokoni kötelékek sem számítanak majd köztük, és egymást sem fogják kérdezetni *semmiről*. 102 Akiknek a mérlege nehéz lesz, azok boldogulni fognak. 103 Akiknek a mérlege könnyű lesz, azok *pedig* elvesztették a lelküket, és a Pokolban idöznek majd *mindörökre*. 104 A Tűz égeti majd az arcukat, és a fogaikat fogják csikorgatni a *fájdalomtól*. 105 (-): „*Talán bizony* nem olvasták fel nektek a jeleimet, amiket *aztán* újra meg újra hazugságnak neveztetek?” 106 Azt fogják mondani: „Urunk! A saját balsorsunk győzött le bennünket, és eltévelyedtünk! 107 Urunk! Vigyél ki bennünket innen! Ha visszatérünk a rossz útra, akkor valóban vétkesek leszünk.” 108 Isten így szól: „El veletek! Ott bent *égjete*k a Tűzben! Hozzám ne szóljatok *többé!*” 109 „Voltak a szolgálaim közül *olyanok*, akik ezt mondták: »Uram! Mi hiszünk: bocsáss meg nekünk és könyörülj meg rajtunk. Te vagy a legjobb Megkönyörülő!« 110 De ti gúny tárgyává tettétek a *szolgáimat*, és *annyira* neveltetek rajtuk, míg *végül* elfelejtettetek megemlékezni rólam. 111 De a mai Napon, mivel állhatatosak voltak, azzal jutalmazom meg őket, hogy sikeresek lesznek.” 112 Isten így fog szólni: „Hány évet töltöttetek el a földön?”, 113 mire ők ezt válaszolják: „Egy napot töltöttünk el ott, vagy egy napnak egy részét. De kérdezd meg *inkább* azoktól, akik tudnak számolni.” 114 Isten így fog szólni: „*Bizony* rövid időt töltöttetek el! Bárcsak *időben* megtudtátok volna! 115 *Talán bizony* azt gondoltátok, hogy játékból teremtettünk benneteket, és nem hoznak majd vissza mindnyájatokat Mihozzánk?” 116 Magasztos az Isten, az igaz Király! Nincs isten Őrajta kívül. Ő a tiszteletre méltó trón Ura. 117 Bárki, aki Istenen kívül más istenhez imádkozik, amire nincs bizonyítéka, szembesülni fog Uránál az elszámoltatással. A hitetleneknek nem lesz jó sora. 118 *Próféta!* Mondd: „Uram! Bocsáss meg és légy könyörületes. Te vagy a legjobb azok közül, akik megkönyörülnek!”

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Ez egy szúra, amit leküldtünk és kötelezővé tettünk. Világos jeleket küldtünk le benne azért, hogy elgondolkozzatok rajta. 2 Ha egy nő és egy férfi erkölcstelenséget követ el, akkor korbácsoljátok meg őket: *mérjétek rájuk száz-száz korbácsütést*. Ne tartson vissza benneteket a részvét irántuk, amikor Isten vallásának *törvényeit alkalmazzátok*, ha *valóban* hisztek az Istenben és az Utolsó Napban! A büntetés *végrehajtásánál* legyen jelen a hívők egy csoportja. 3 Az erkölcstelen férfi *csakis egy* erkölcstelen vagy bálványimádó nővel házasodhat össze. Az erkölcstelen nő *csakis egy* erkölcstelen vagy bálványimádó férfival házasodhat össze. Ez tiltva van a hívőknek! 4 Akik tisztességes nőket *hűtlenséggel* vádolnak meg, és nem tudnak erre négy tanút hozni, azokat büntessétek meg nyolcvan korbácsütéssel. *Ezután soha többé* ne fogadjátok el a tanúvallomásukat. *Az ilyen emberek valóban törvénszegők*: 5 kivéve azokat, akik később megbánják *a tettüket* és megjavulnak. Isten megbocsátó és megkönyörülő! 6 Ha bárki erkölcstelenséggel vádolja meg a feleségét, és saját magán kívül nincs tanúja, akkor egy ilyen férfinak *az legyen* a tanúvallomása, hogy négyszer esküdjön *meg* Istenre, hogy az igazat mondja. 7 Ötödszörre pedig *arra esküdjön meg*, hogy Isten átka sújtson le rá, ha hazudik! 8 A nőről az háritja el a büntetést, ha négyszer *megesküszik* Istenre, hogy *a férfi* hazudik. 9 Ötödszörre pedig *arra esküszik meg*, hogy Isten átka sújtson le rá, ha a férfi igazat mondott. 10 Ha nem lenne Isten kegyessége és könyörületessége irántatok...! De Isten kiengesztelődve fordul felétek és bölcs! 11 Azok, akik egy hazugsággal hozakodtak elő közületek, *csupán* egy kis csoportot alkottak. De ne tekintsétek ezt úgy, mintha *ez valami rossz lenne* nektek. Nem! Ez inkább jó nektek. Mindenki közülük azt kapja majd meg fizetségnek, ami bűnt elkövetett. Aki a legnagyobb részt vette ki *a bűnökből*, annak hatalmas büntetésben lesz része. 12 Amikor meghallottátok a hazugságot, miért nem voltak a hívők – férfiak és nők *egyaránt* – jó véleménnyel egymásról és mondták ezt: „Ez nyilvánvaló hazugság!” 13 Miért nem hoztak elő *a vádaskodók* négy tanút? Ha nem tudnak előhozni tanúkat,

akkor Isten *színe* előtt ők azok, akik hazudnak! 14 Ha nem lenne Isten kegyessége és könyörületessége irántatok ezen a világon és a túlvilágon, akkor az oktan fecsegésetekért súlyos büntetés sújtana le rátok. 15 *Gondoljatok arra*, amikor nyelvetekre vettétek és a saját szátokkal kimondtátok azt, amiről fogalmatok sem volt. Jelentéktelen dolognak tartottátok, holott ez Istennek hatalmas dolog volt. 16 Amikor meghallottátok a hazugságot, miért nem mondtátok: „Nem lenne szabad megismételniük! Dicsőség neked! Ez *valóban* súlyos rágalom!”? 17 Isten figyelmeztet beneteket, hogy ne tegyetek soha többé ilyet, ha *valóban* hívők vagytok. 18 Isten *valóban* megmagyarázza nektek a jeleket. Isten mindentudó és bölcs. 19 Akik azt szeretnék, hogy elterjedjen az erkölcstelenség a hívők között, azoknak fájdalmas büntetésben lesz részük, ezen a világon és a túlvilágon *is*. Isten jól tudja ezt, de ti nem! 20 Ha nem lenne Isten kegyessége és könyörületessége irántatok, és ha Isten nem lenne részvétellel teli és megkönyörülő...! 21 Hívők! Ne kövessétek a Sátán lábnymait. Mert aki ezt teszi, annak a Sátán gyalázatos és elvetendő *dolgokat* parancsol. Isten felétek *gyakorolt* kegyessége és könyörületessége nélkül egyikőtök sem tisztult volna meg soha. Isten azt tisztítja meg, akit Ő akar. Isten hall és tud mindent! 22 Akik bőségben élnek és vagyonosak közületek, ne arra esküdjenek *fel*, hogy nem juttatnak többé semmit a rokonaiknak, a nélkülözőknek és azoknak, akik Isten útján kivándoroltak. Inkább bocsássanak meg és hunyjanak szemet a dolgok felett. *Talán* ti magatok nem azt szeretnétek, hogy Isten megbocsásson nektek? Isten megbocsátó és könyörületes! 23 Akik tisztos és semmit sem sejtő hívő nőket hűtlenséggel vádolnak meg, azok legyenek átkozottak ezen a világon és a túlvilágon *is*. Hatalmas büntetésben lesz részük! 24 Azon a Napon *még* a nyelvük, a kezük és a lábuk *is* tanúskodni fog ellenük arról, amit korábban tettek. 25 Azon a Napon Isten megfizeti nekik a teljes fizetségüket, és akkor megértik majd, hogy Isten *maga* a megvilágosító Igazság. 26 Hitvány nőkhöz hitvány férfiak *valók*, és hitvány férfiakhoz hitvány nők *valók*. Jóraivaló nők jóraivaló férfiakhoz *valók*, és jóraivaló férfiak jóraivaló nőkhöz *valók*. Ezek a *jóraivaló emberek* ártatlanok mindabban, amit róluk mondanak. Megbocsátásban és nagylelkű gondoskodásban lesz részük. 27 Hívők! Ne lépjete be mások házába, csak miután engedélyt kértetek erre, és köszöntetek a *ház* lakóinak. Ez *így* a *legjobb* nektek. Talán megértitek! 28 Ha nem találtok senkit a *házban*, ne lépjete be mindaddig, amíg engedélyt *nem* kaptok rá. Ha azt

mondják nektek: „Menjete el!”, akkor menjete el. Ez így jobban illik hozzátok. Isten jól tudja, amit tesztek! 29 De nem hibáztathat benneteket senki, ha lakatlan házakba léptek be, amelyek hasznotokra lehetnek. Isten mindent tud, amit felfedtek, és *azt is*, amit eltitkoltok. 30 *Próféta!* Mondd meg a hívő férfiaknak, hogy engedjék le a pillantásaikat, és takarják el testrészeiket. Ez jobban illik hozzájuk. Isten tud mindent, amit tesznek! 31 Mondd meg a hívő nőknek, hogy engedjék le a pillantásaikat, és takarják el a testrészeiket. Ne mutogassák az *ékességeiket*, azon kívül, ami látható. Vessék át a fátylukat a ruhájuk kivágásán, és ne mutogassák az *ékességeiket másoknak*. Csak a férjüknek, apjuknak, férjük apjának, férjük fiainak, fiútestvéreiknek, fiútestvéreik fiainak és lánytestvéreik fiainak, és azok feleségeinek, a rabszolgáiknak vagy azoknak a férfi rokonaiknak, akiknek már nincs ösztönös vágyakozásuk, és a gyerekeknek, akik még nem figyelnek oda a női meztelenségre. Ne tegyék egymásra a lábaikat úgy, hogy bárki észrevehesse, milyen ékességeket rejtenek. Hívők! Forduljatok mindannyian Isten felé, hogy boldoguljatok. 32 Házasítsátok meg közületek azokat, akik egyedülállók, és a jóra való rabszolgáitokat – férfiakat és nőket *egyaránt*. Ha szegények, akkor Isten gondoskodni fog róluk a kegyességével. Isten körbeölel és tud mindent. 33 Akiknek nincs lehetőségük megházasodni, maradjanak önmegtartóztatásban, amíg az Isten a kegyességével gazdaggá *nem* teszi őket. Ha a rabszolgáid közül bármelyik pénzzel ki akarja váltani magát, állítsatok ki nekik *szabadságlevelet*: ha bármi jót vesztek rajtuk észre. Adjatok nekik is valamennyit Isten gazdagságából, amit *Isten* adott nektek. Ne kényszerítsétek a rabszolgálynokat kéjelgésre, ha tisztességesek akarnak maradni. Csupán azért, mert ti az evilági élet javai után vágyakoztok. Ha mégis kényszerítené őket valaki, akkor az Isten ezek után megbocsátó és megkönyörülő *lesz vele!* 34 *Emberek!* Leküldtünk nektek jeleket, amelyek megvilágosítják nektek a *helyes utat* azok példáján, akik előttetek távoztak el az *élők sorából*, és figyelmeztetésként az *istenfélők* számára. 35 Isten az egek és a föld Fénye! Az *Ő* fénye egy lámpához *hasonlítható, ami egy fülkében van*. A lámpa egy üvegben van. Az üveg *így olyan*, mintha egy ragyogó csillag lenne. A fényt egy áldott olajfa táplálja, ami nem keleti, és nem nyugati, és aminek az olaja szinte *már akkor* fényt ad, *mielőtt* a tűz megérintette volna. Fény *van* a fényre. Isten azt vezeti az *Ő* fényéhez, akit *Ő* akar. Isten *ilyen* példázatokat mutat fel az embereknek. Isten mindenről tud mindent! 36 *Fény van a fényre* azokban

a házakban, amelyeket Isten engedélyével emeltek, hogy megemlékezzenek bennük az Ő nevére. Őt dicsőítik ezekben reggel és este 37 *olyan* férfiak, akiket nem térít el sem kereskedés, sem adás-vevés attól, hogy megemlékezzenek Istenről, elvégezzék az imát, megadják az adományt, és féljenek a Naptól, amikor *majd* a fejük tetejére állnak a szívek és a szemek. 38 Isten az *ilyen embereket* megjutalmazza a legjobb tetteikért, és még többet ad majd nekik a kegyességéből. Isten számolatlanul ad a gondoskodásából annak, akinek Ő akar. 39 A hitetlenek tettei *pedig* olyanok, mint délibáb a síkságon! A szomjazó *azt hiszi*, hogy vizet lát, de amikor odaér, csak Istent találja maga előtt, aki *most* – teljes mértékben – kiegyenlíti a számláját. Isten gyors az elszámoltatásban! 40 Vagy olyanok, mint a sötétségek egy mély tengerben, amiben hullámok vannak hullámok hátán, és ezek felett felhők: így sötétség van sötétség felett. Ha valaki kinyújtja a kezét, alig látja azt. Akinek Isten nem ad fényt, annak a számára nincs is fény. 41 *Próféta!* Nem látod, hogy *mindannyian* Istent dicsérik, akik az egekben és a földön vannak: és a madarak *is* kiterjesztett szárnyakkal? Mindegyikük tudja, hogyan imádkozzon, és hogyan hirdesse az Ő dicsőségét. Isten tud mindent, amit tesznek. 42 Istené a hatalom az egek és a föld felett. Istenhez vezet a végcél! 43 Nem látod, hogy Isten eltereli a felhőket, majd *újra* összegyűjti, és egymásra hordja őket? Ezután meglátod, ahogy a záporosó lehullik a réseikből. Isten ezután *felhő*hegyeket küld le az égből, amikben jégeső van, amivel arra sújt le, akire Ő akar, és attól tartja távol *mindezt*, akitől Ő akarja. A villámainak fellobbanása *pedig* csaknem elveszi a szeme világát annak, *aki megpillantja*. 44 Isten váltja fel az éjszakát a nappallal. Tanulságos példa ez *mindazoknak*, akiknek a szeme lát! 45 Isten mindenféle állati lényt teremtett a saját folyadékából. Van olyan, amelyik a hasán csúszik, és van olyan, amelyik két lábon jár, és van olyan, amelyik négyen. Isten azt teremt meg, amit Ő akar. Istennek hatalma van minden felett. 46 Mi *olyan* jeleket küldtünk le az *embereknek*, amelyek megmagyaráznak *mindent*. Isten azt vezeti a helyes útra, akit Ő akar. 47 Azt mondják: „Hiszünk az Istenben, a Küldöttben, és engedelmeskedünk!” De *alighogy kimondták ezt*, egy csoportjuk máris elfordul az *Igazságtól*. Az *ilyen emberek* nem igaz hívők! 48 Amikor Istenhez és a Küldöttéhez szólítják őket, hogy ítélkezzen közöttük, egy csoportjuk máris elfordul. 49 Ha az ő oldalukon állna az igazság, akkor engedelmesen jönnének oda a *Prófétához!* 50 *Talán* betegség van a szívükben? *Talán* kételkednek vagy

félnek, hogy Isten és a Küldötte igazságtalanul bánnának velük? Nem! *Valójában* ők azok, akik bűnösök. 51 De amikor a hívőket szólítják Istenhez és a Küldöttéhez, hogy ő ítéljen közöttük, akkor azok csupán ennyit mondanak: „Hallunk *mindent*, és engedelmeskedünk!” Ők azok, akik valóban boldogulni fognak. 52 Akik engedelmeskednek Istennek és a Küldöttének, és azok, akik félnek Istentől és óvakodnak Őtőle, azok *valóban* győzni fognak. 53 *Próféta!* A többiek ünnepélyesen megesküdtek Istenre, és ha te megparancsolod nekik, akkor kivonulnak *veled a harchoz*. Mondd: „Ne esküdözzetek. Inkább engedelmeskedjete, ahogy kell! *Ez az, amire most szükség van*. Isten tudja, *hogy mit tesztek!*” 54 Mondd: „Engedelmeskedjete Istennek és engedelmeskedjete a Küldöttnek!” Ha elfordultok *az üzenettől*, akkor – tudjátok meg – a Küldött csupán azért lesz felelős, ami az ő terhe, és ti azért lesztek felelősek, ami a ti terhetek. Ha engedelmeskedtek a Küldöttnek, akkor a helyes útra vezetnek benneteket. *Tudjátok meg*, a Küldött feladata csupán az, hogy világosan átadja *az üzenetet*. 55 Isten ígéretet tett mindazoknak közületek, akik hisznek és jól tesznek, hogy a földön őket teszi meg utódoknak: *ugyanúgy*, ahogy az előttük élőket utódoknak tette meg. Majd megerősíti a vallásukat, amit Ő választott nekik, és bár korábban félelemben éltek, most biztonságot ad nekik. (-): „Ők azok, akik Engem szolgálnak, és nem társítanak mellém semmit!” Akik ezek után nem hisznek, azok az igazi bűnösök. 56 Emberek, végezzétek el az imát, adakozzatok és engedelmeskedjete a Küldöttnek, hogy könyörületességben részesüljete. 57 *Próféta!* Ne hidd, hogy a hitetlenek elmene-külhetnek a földön *az Isten elől*. A Tűz lesz a lakóhelyük, ami átkozott egy végcél! 58 Hívők! A rabszolgáitok számára és azoknak, akik még nem érték el a serdülőkort, van három alkalom, amikor engedélyt kell kérniük, ha be akarnak lépni *a magánlakrészetekbe*: a hajnali ima előtt, amikor levezítete a ruháitokat a déli *forráságban*, és az esti ima után. Ez a három *időpont olyan*, amikor látni lehet a meztelenségeteket. Nem vagytok hibáztathatók, sem ti, sem ők, ha más időpontban látogatja meg egyikőtök a másikat. Isten ilyen módon teszi világossá számotokra a jeleit. Isten mindentudó és bölcs. 59 Ha a gyerekek közületek elérik a serdülőkort, akkor ők is kérjenek engedélyt rá, mint ahogy azok is engedélyt kértek erre, akik korábban éltek. Isten ezen a módon teszi világossá számotokra a jeleit. Isten a mindentudó, a bölcs. 60 Nem hibáztathatók az idősebb nők, akik már nem gondolnak a házasságra, ha levezítete külső ruháikat, anélkül, hogy testi

ékességeiket megmutatnák. De előnyösebb, ha tartózkodnak még ettől is. Isten hall és tud mindent! 61 *Nem hibáztathatók* a vakok, a bénák, a betegek, és nem vagytok hibáztathatók ti sem, ha a saját házaitekben esztek, vagy apátok, anyátok, fiútestvéretek, lánytestvéretek, apai nagybátyátok vagy apai nagynénétek, anyai nagybátyátok vagy anyai nagynénétek házában, vagy egy olyan házban, amelynek a kulcsai a ti birtokotokban vannak, vagy egy barátotok házában. Nem vagytok hibáztathatók, ha együtt vagy külön esztek. Ha beléptek egymás házaiba, köszöntsétek egymást áldásos és jóságos üdvözléssel, ahogy ez Istentől jön. Isten így magyarázza meg nektek a jeleket. Talán elgondolkoztok ezen! 62 *Az igaz hívók* azok, akik hisznek Istenben és a Küldöttében, és ha egy közösségi ügyben ott tartózkodnak nála, csak akkor mennek el, miután engedélyt kértek erre. *Proféta!* Akik engedélyt kérnek tőled, azok hisznek Istenben és a Küldöttében. Ha engedélyt kérnek tőled bármilyen rájuk vonatkozó ügyükben, akkor te – *Proféta!* – adj engedélyt annak, akinek akarsz. Kérd számára Isten bocsánatát. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 63 *Emberek!* Ne tartásotok ugyanolyan értékűnek azt, ha a Küldött szólít fel benneteket valamire, mint ha bárki közületek a másikat szólítja fel bármire. Isten jól tudja, hogy kik oldalognak el és rejtőznek el közületek. Akik a Küldött parancsai ellen tesznek, azok vigyázzanak, nehogy valami kísértés vagy egy fájdalmas büntetés érje őket. 64 Valóban Istené minden, ami az egekben és a földön van! Ő az, aki tudja, hogy milyen helyzetben vagytok ezen a világon. Azon a napon, amikor visszaviszik őket Őhozá, Isten elmondja majd nekik, hogy korábban mit tettek. Isten mindenről tud mindent!

25. szúra

A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ

Mekkai kinyilatkoztatás, hetvenhét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Áldott legyen, aki leküldte a Megkülönböztető *Jelet* a Szolgájának, hogy minden teremtmény figyelmeztetője legyen. 2 Ő az, akié a hatalom az egek és a föld felett. Ő az, akinek nincs se fia, se társa a hatalomban, és aki megteremtett és mértékkel megformált mindent. 3 Bár a *hitetlenek*

olyan isteneket fogadnak maguknak, akik nem teremtettek semmit, inkább őket teremtették, és akik nem képesek *se rosszat, se jót tenni*, és akiknek nincs hatalmuk a halál, az élet vagy a feltámasztás felett.

4 A hitetlenek ezt mondják: „*Ez a Korán csak egy hazugság, amit maga talált ki, és amiben mások segítettek neki.*” De ez csak igazságtalanság és hamisság, amit tesznek.

5 Azt mondják: „*Ezek a régi tanmesék, amiket feljegyeztetett magának. Tollba mondják neki reggel és este.*”

6 Mondd: „*Ő küldte le ezt a Koránt. Ő, aki ismer minden titkot az egekben és a földön. Ő a Megbocsátó, a Megkönyörülő.*”

7 Ekkor azt mondták: „*Miféle küldött az ilyen, aki közönséges ételt eszik, és piacra jár? Miért nem küldtek le hozzá egy angyalt, hogy segítségére legyen, amikor figyelmeztet?*”

8 Vagy adtak volna neki legalább kincseket, vagy egy kertet, aminek a gyümölcseiből ehet!”

A bűnösök ezt mondják: „*Ez csupán egy megigézett ember, akit ti követték!*”

9 Nézd csak meg, miféle példázatokot hoznak fel neked. Holott eltévelyedtek, és nem találják az utat.

10 Áldott legyen Ő, aki ennél jobbat is alkothat a számodra, ha úgy akarja: Kerteket, amelyekben patakok csörgedeznek, és palotákat.

11 Tagadják ugyan, hogy eljön az Óra. Akik tagadják, hogy eljön az Óra, azoknak egy lángoló Tüzet készítettünk elő.

12 A Tűz, ha meglátja őket a távolból, akkor a vétkesek azonnal meghallják, ahogy dühödten morog és felüvölt.

13 Amikor pedig összeláncolva bedobják őket egy szűk helyre, már csak a saját pusztulásukért fognak kiáltani.

14 (-): „*Ma ne csak egy halálért kiáltozzatok, inkább sok halálért!*”

15 Mondd: „*Mi jobb, ez itt most, vagy az Örökkévalóság Kertje, amire az igazak kaptak ígéretet, jutalmul korábbi tetteikért és végcélnak?*”

16 Itt mindenük meglesz majd, amire vágnak, és itt időzhetnek majd mindörökre. *Proféta!* Ez Urad ígérete, amihez tartja magát!”

17 Azon a napon, amikor Isten össze fogja gyűjteni őket és mindazt, amit Isten helyett imádtak, akkor így szól: „*Talán bizony ti voltatok azok, akik tévútra vittétek a szolgálimat, vagy ők maguk tévelyedtek el az útról?*”

18 Erre azt mondják majd: „*Dicsőség neked! Soha nem fogadnánk helyetted más barátokat! Te adtál nekik és apáiknak az evilági örömekből, mindaddig, amíg megfeledeztek a figyelmeztetésről, és elveszett nép lettek.*”

19 (-): „*A bálványaitok meghazudtolnak benneteket abban, amit mondotok. Nem tudjátok elkerülni a büntetést, és segítséget sem kaptok majd senkitől. Aki rosszat tesz közületek, azzal megízleltetjük a nagy büntetést.*”

20 Előtted is csak

olyan küldötteket küldtünk, akik *közönséges* ételeket ettek, és piacra jártak. *Mi valóban* próbatételnek tettünk meg benneteket egymásnak, hogy megállapíthassuk, állhatatosak vagytok-e. A te Urad lát mindent!

21 Azok, akik nem *félnek attól*, hogy találkozni fognak velünk, ezt mondják: „Miért nem küldtek le angyalokat hozzánk?“, vagy „Miért nem láthatjuk Urunkat?“ *Az ilyen emberek* túlzottan fennhéjázóak a lelükben, és *gőgösek* az önhittségükben.

22 Azon a Napon, amikor meglátják az angyalokat, a vétkesek számára nem *lesznek majd* örömhírek. *Az angyalok* azt mondják majd nekik: „Ez tilos! *Nem léphetitek át* a tiltó vonalat!”

23 Akkor Mi a korábbi tetteik felé fordultunk érdeklődéssel, és szétszórt porrá tettük őket.

24 Akik *viszont* a Paradicsomban egymás társai, azoknak azon a Napon jobb lakóhelyük és szebb pihenőhelyük lesz.

25 Azon a Napon, amikor az ég a felhőkön át kettéhasad, és az angyalokat leküldik, 26 azon a Napon az igazi hatalom a Könyörületesé lesz. A hitetleneknek *valóban* nehéz nap *lesz ez*.

27 Azon a Napon a vétkes a kezét harapdálva ezt fogja mondani: „Bárcsak *ugyanarra* az útra léptem volna, a küldöttel *együtt!*”

28 Jaj nekem! Bárcsak ne fogadtam volna bizalmasomnak azt a valakit!

29 Hisz tévútra vitt a figyelmeztetéstől, miután megérkezett hozzám.” A Sátán mindig cserbenhagyja az embert!

30 A küldött ezt mondja: „Uram! A népem ezt a Koránt úgy kezelte, mint amit kerülni kell!”

31 Mi minden egyes prófétának kijelöltünk egy ellenséget a vétkesek közül. *Tudd meg*, a te Urad elegendő Útmutatónak és Segítőnek.

32 A hitetlenek azt *kérdezik*: „Miért nem küldték le hozzá a Koránt egyszerre?“ *Így* küldtük le, hogy megerősítsük vele a szívedet. Részről részre olvastuk fel.

33 Amazok nem tudnak egyetlen érvet sem felhozni anélkül, hogy ne hoznánk meg neked erre az Igazságot és egy *még* jobb magyarázatot.

34 Akiket összegyűjtenek és az arcukon húzva a Pokol *Tüzébe* vetnek, azok még rosszabb helyzetben vannak, *mert hisz* még messzebb eltévelyedtek a *helyes* útról.

35 Eljuttattuk Mózesnek a Könyvet, és a bátyját, Áront jelöltük ki, hogy a segítségére legyen.

36 Így szóltunk hozzájuk: „Menjetek ti mindketten azokhoz az emberekhez, akik hazugságnak mondták a jeleinket.” Később elpusztítottuk őket.

37 Noé népét is *elpusztítottuk!* Amikor hazugnak mondták a küldötteket, vízbe fojtottuk őket, és ezzel példázatnak tettük meg őket az emberiség számára. Fájdalmas büntetést készítettünk elő a vétkeseknek.

38 Akárcsak Ád és Szamúd *népének*, valamint ar-Rassz lakóinak, és

köztük számos nemzedéknek. 39 Először minden népnek példázatokat mutattunk fel, majd később teljesen elpusztítottuk őket. 40 A hitetleneknek a város mellett kellett elmenniük, amire borzalmas eső zuhogott, ami elpusztította. Talán nem látták? Nem! Hisz nem remélték a Feltámadást. 41 Próféta! Amikor meglátnak téged, gúny tárgyává tesznek, és ezt mondják: „Ez lenne az, akit Isten küldöttnek tett meg? 42 Csaknem eltántorított bennünket az isteneinktől: ha nem ragaszkodunk hozzájuk olyan erősen.” Amikor meglátják a büntetést, akkor megtudják majd, ki tévelyedett el messzebbre a helyes úttól. 43 Próféta! Mit gondolsz arról, aki a saját vágyait teszi meg istenének? Talán bizony felette akarsz állni, és a védelmezője lenni? 44 Vagy talán úgy gondolod, hogy a legtöbben közülük hallanak vagy felfognak bármit is? Olyanok, mint az állatok! Ők tévelyedtek el legmesszebbre az úttól. 45 Talán nem láttad azt, hogy Urad hogyan nyújtja meg az árnyékot? Ha Ő úgy akarta volna, akkor mozdulatlaná tehette volna mindet ugyanazon a helyen. Majd a Napot ennek irányítójának tesszük meg. 46 Majd apránként visszahúzzuk magunkhoz. 47 Ő az, aki az éjszakát takarónak és az álmod pihenésnek tette meg számotokra. A nappalt pedig arra, hogy felkeljete. 48 Ő az, aki a szeleket leküldi a könyörületessége előtt, hogy örömhíreket hozzanak. Leküldjük az égből a tiszta vizet, 49 hogy életre keltsük vele a halott vidéket és inni adjunk a teremtményeinknek: jószágnak és embereknek egyaránt. 50 Bár sokféleképpen megmutattuk számukra mindezt, azért, hogy elgondolkozzanak rajta, de a legtöbb ember akkor is ragaszkodik a hitetlenséghez. 51 Ha úgy akartuk volna, akkor minden városba küldtünk volna egy küldöttet, hogy figyelmeztessen. 52 Próféta! Ne engedelmessédj a hitetleneknek, és küzdj ellenük nagy erővel: ezzel a Koránnal. 53 Ő az, aki a két nagy vizet egyszerre hagyta folyni. Az egyik vize édes és frissítő, a másik sós és keserű. Ő az, aki gátat emelt közéjük, ami áthághatatlan. 54 Ő az, aki a vízből egy embert teremtett, és vérrokonságon és házassággal szerzett rokonságon alapuló nemzetséggé tette. A te Urad mindenható! 55 De azok az emberek az Isten helyett azt szolgálják, ami se jót, se rosszat nem tesz senkinek. A hitetlen a rosszat támogatja az Ura ellen. 56 Mi csupán azért küldtünk téged, hogy örömhíreket vigyél és figyelmeztess. 57 Mondd: „Nem kérek tőletek fizetséget ezért! De aki akar, lépjen a helyes útra Ura felé!” 58 Bíz az Élőben, aki soha nem hal meg, és hirdesd az Ő dicsőségét. Ő önmagában elegendő arra, hogy

ismerje a szolgálai bűneit. 59 Ő az, aki az eget, a földet, és a kettő közt mindent Hat Nap alatt megteremtett, majd trónra szállt. Ő a Könyörületes. Kérdezz csak meg bárkit, aki tud Őröla. 60 Amikor azt mondják nekik: „Boruljatok le a Könyörületes előtt”, a hitetlenek ezt mondják: „Mi az a Könyörületes? Boruljunk le valami előtt, amit te parancsolsz nekünk?” Az ellenézés *pedig csak még jobban nő bennük.* 61 Áldott legyen az, aki az égen csillagképeket, egy szórt fényt és egy megvilágító holdat helyezett el. 62 Ő az, aki megalkotta az éjszakát és a nappalt, hogy kövessék egymást. *Az olyan ember számára, aki el akar gondolkodni vagy hálás akar lenni.* 63 A Könyörületes szolgálai azok, akik alázattal járnak-kelelnek a földön, és ha a tudatlanok megszólítják őket, azt mondják: „Béke!” 64 és azok, akik Uruk előtt töltik el az éjszakát, földre borulva, és egyenesen állva *az imához,* 65 és azok, akik azt mondják: „Urunk! Fordítsd el tőlünk a Pokol büntetését!” – Ez a büntetés szörnyű szenvedés! 66 Ez borzalmas lakóhely és otthon. 67 *Isten igaz szolgálai azok, akik ha adakoznak, nem tékozlóak és nem kicsinyesek, hanem a köztes utat választják, és szerények.* 68 Azok, akik nem szólítanak Isten mellé más istent, és nem vesznek el emberéletet, amit Isten szentnek nyilvánított, csak jogosan, és *Isten igaz szolgálai azok, akik nem fajtalanok.* Bárki, aki ezt teszi, *súlyos büntetéssel fog szembesülni.* 69 A kínjait a Feltámadás napján megkésztetik, és ott fog elidőzni megalázottan *a büntetésben mindörökre.* 70 Azon kívül, aki megbánja *bűneit,* hisz és jót tesz. Isten a rossz tetteit jótettekkel cseréli fel. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 71 Aki megbánást mutat és jót tesz, *az valóban megbánással fordul Isten felé!* 72 *A Megkönyörülő szolgálai azok, akik nem tanúskodnak hamisan, és ha üres fecsegés akad útjukba, méltóságteljesen továbbmennek,* 73 és azok, akiket ha Uruk jeleivel emlékeztetnek, akkor nem fordulnak el ezektől süketen és vakon, 74 és *mindazok, akik így imádkoznak:* „Urunk! Adj nekünk feleségeket és utódokat, akik szemünk fényei lesznek. Tégy meg bennünket az istenfélők példaképeinek!” 75 Ők mindannyian *a Parádicsom felső teremtésébe* jutalmul, mert türelmesek voltak. Itt *tiszteletteljes* üdvözléssel fogadják majd őket, és békeességben lesz részük. 76 Itt fognak időzni mindörökre. *Szép ez a hely otthonnak és lakóhelynek egyaránt.* 77 *Próféta!* Mondd *ezt a hitetleneknek:* „Uram nem törődne veletek, ha nem hívnátok Őt az imáitokban. De mivel mindezt hazugságnak mondtátok, hamarosan *megérkezik majd számotokra az Elkerülhetetlen.*”

26. szúra
A KÖLTŐK

Mekкаи kinyilatkoztatás, kétszázhuszonhét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Tá Szín Mím. 2 Ezek a megvilágosító Könyv jelei. 3 Próféta! Talán még végzel magaddal azért, mert nem akarnak hívók lenni? 4 Ha akarnánk, akkor leküldenénk rájuk egy jelet az égből, ami előtt a nyakuk aláztatosan meghajolna. 5 Akárhány új kinyilatkoztatást kapnak meg a Könyörületestől, elfordulnak az üzenettől, 6 hazugságnak mondják ezt. De a hír, amiből újra meg újra gúnyt űztek, hamarosan rájuk zúdul. 7 Talán bizony nem látják, hány nemes fajtát sarjasztottunk ki a földön? 8 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 9 A te Urad a Mindenható, a Megkönyörülő! 10 Amikor Urad Mózeset hívta, így szólt: „Menj el ezekhez a bűnösökhöz, 11 Fáraó népéhez: nem akarnak-e istenfőlökké válni?“, 12 akkor Mózes ezt mondta: „Uram! Félek, hogy hazugnak mondanak. 13 A torkom összeszorul és akadozni fog a nyelvem. Küldd el Áront is velem! 14 Elkövettem egy bűnt, amiért bosszút állhatnak rajtam. Félek, hogy megölnek.” 15 Isten így szólt: „Nem fognak megölni! Menjtek csak el mindketten a jeleinkkel. Veletek leszünk mindvégig, és figyelemmel kísérünk benneteket. 16 Menjetek Fáraóhoz, és mondjátok ezt neki: »A Világok Urának küldöttei vagyunk! 17 Küldd el velünk Izrael gyermekeit!«” 18 Fáraó ezt kérdezte: „Talán bizony nem mi neveltünk fel kisgyerekkorodtól, és nem köztünk töltöttél el sok-sok évet az életedből? 19 Majd elkövetted azt a bűnt, és hálátlan lettél!” 20 Mózes ezt mondta: „Akkor tettem, amikor még egyike voltam a tévelygőknek. 21 Elmenekültem előletek, mert féltém tőletek. De az én Uram ezután bölcsességet adott nekem, és a küldöttek egyikének tett meg. 22 Talán bizony az egy kegy, hogy Izrael gyermekeit rabszolgasorba taszítottad?” 23 Fáraó azt kérdezte: „Mi az, hogy a ‘Világok Ura’?” 24 Mózes ezt válaszolta: „Az egek, a föld, és a kettő közt minden Ura. Bárcsak hinnétek benne!” 25 Fáraó azt mondta a körülötte állóknak: „Nem halljátok, hogy mit mond?” 26 Mózes ezt mondta: „Ő a ti Uratok és apáitok Ura!” 27 Fáraó azt mondta: „Ez a küldött, akit hozzátok küldtek, egy megszállott!” 28 Mózes azt mondta: „Ő kelet, a nyugat és a kettő közt minden Ura. Bárcsak megérténétek ezt!”

29 Fáraó ekkor azt mondta neki: „Ha rajtam kívül más istent fogadsz magadnak, akkor börtönbe záratlak.” 30 Mózes ekkor ezt kérdezte: „Még akkor is, ha egy nyilvánvaló dolgot mutatok meg?” 31 Fáraó ezt mondta: „Hozd akkor ide, ha igazat mondasz!” 32 Mózes eldobta a botját, ami igazi kígyóvá változott, 33 majd kihúzta a kezét az ingéből, ami fehér lett a nézők szeme előtt. 34 Fáraó erre azt mondta a körülötte álló előkelőknek: „Valóban! Ez az ember egy tanult varázsló! 35 A varázslatával el akar úzni benneteket az országotokból és a földetekről. Mit tanácsoltok, mit tegyek?” 36 Az előkelők ezt mondták: „Adj némi haladékot. Neki és a bátyjának is. Küldj a városokba követeket, 37 akik minden tanult varázslót összegyűjtenek és idehoznak eléd.” 38 A varázslókat ezután összegyűjtötték egy bizonyos napon, egy bizonyos időpontra. 39 Azt mondták az embereknek: „Eljöttök mindannyian? 40 Mert akkor továbbra is követhetjük a varázslók útmutatását, ha ők győznek!” 41 Miután a varázslók megérkeztek, ezt kérdezték Fáraótól: „Kapunk valamiféle fizetséget, ha mi győzünk?” 42 Fáraó azt mondta „Igen! Sőt! A belső udvartartásom köreihez fogtok tartozni.” 43 Mózes ezt mondta nekik: „Dobjatok el bármilyen tárgyat, amit akartok!” 44 Ekkor a varázslók eldobták a köteleiket és a botjaikat, és azt mondták: „Fáraó hatalmára! Mi fogunk győzni!” 45 Most Mózes dobta el a botját, ami azon nyomban elnyelte a szemfényvesztéseiket. 46 A varázslók térdre estek 47 és felkiáltottak: „Hiszünk a Világok Urában, 48 Mózes és Áron Urában!” 49 Fáraó ezt mondta: „Hogyan merészeltek hinni benne, még mielőtt engedélyt adtam volna? Biztosan ő a mesteretek, aki varázslásra tanított benneteket! Majd még megtudjátok! Levágom a kezeteiket és a lábatokat egymással ellentétesen, és keresztre feszítem mindnyájatokat.” 50 Azt mondták: „Nem olyan nagy baj. Úgyis Urunkhoz térünk vissza mindannyian. 51 Reméljük, hogy Urunk megbocsátja majd a bűneinket: azért, mert mi voltunk az elsők, akik hittek.” 52 Mózesnek ezután kinyilatkoztattuk: „Éjjel menj el innen, a szolgálóimmal együtt! Tudd meg, hogy üldözni fognak benneteket.” 53 Fáraó követeket küldött a városokba, 54 akik kihírdették: „Egy maroknyi bajkeverő csoport az, 55 ami fel akar dühíteni minket! 56 De mi éberek vagyunk.” 57 Ezután elűztük őket a kertekből, a patakok vizétől, 58 a kincsektől és a kiváló helyekről. 59 Így történt! Mindezt később örökül adtuk Izrael gyermekeinek. 60 Napkeltekor aztán üldözni kezdték őket. 61 Amikor a két csapat meglátta egymást, Mózes társai ezt mondták:

„Utolérnek bennünket!” 62 Mózes akkor ezt mondta: „Nem! Uram velem van! Ő vezérelni fog engem!” 63 Akkor kinyilatkoztattuk Mózesnek: „Üss a botoddal a tengerre.” A tenger kettévált, és a két fele olyan lett, mint egy hatalmas hegy. 64 Hagytuk, hogy az üldözők közeledjenek hozzá. 65 Ezután Mózeset és azokat, akik vele voltak, megmentettük, 66 az üldözőket pedig vízbe fojtottuk. 67 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben nem hisznek benne. 68 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő! 69 Mondd el nekik Ábrahám történetét, 70 aki azt kérdezte az apjától és a népétől: „Mi az ott, amit ti imádtok?”, 71 mire amazok ezt válaszolták: „Mi bálványokat imádunk, és erős ragaszkodással tiszteljük őket.” 72 Ábrahám ekkor azt kérdezte: „Ezek a bálványok meghallanak benneteket, amikor szólítjátok őket? 73 Vagy a segítségetekre vannak, vagy a károtokra tudnak lenni?” 74 Azt válaszolták: „De így találtuk ezt már az apáinknál: ők is így tettek.” 75 Ábrahám azt mondta: „Talán bizony nem gondoltok el azon, hogy mi az, amit korábban imádtatok, 76 ti és az apáitok? 77 Ezek a bálványok mind az ellenségeim, hisz én a Világok Urát szolgálom, 78 aki megteremtett és a helyes útra vezérel, 79 ételt és italt ad nekem, 80 és amikor beteg vagyok, meggyógyít, 81 majd elhozza számomra a halált, és újra életre kelt, 82 és akitől azt remélem, hogy megbocsátja a bűneimet az Ítélet napján. 83 Uram! Adj nekem bölcsességet, és hagyd, hogy egyike lehessek az igazaknak. 84 Add meg nekem, hogy jó hírnevem legyen a későbbi nemzedékek közt. 85 Tégy meg engem az Örömök Kertjében az örökösök egyikének. 86 Bocsáss meg apámnak, mert azok közé tartozik, akik eltévelyedtek. 87 Ne szégyeníts meg engem azon a Napon, amikor feltámasztják őket. 88 Azon a Napon, amikor sem a gazdagság, sem a fiúgyermek számomra nem használ majd semmit. 89 Csak az számít majd, ha valaki tiszta szívvel lép az Isten színe elé.” 90 A Paradicsomot közelebb hozzák az igazak számára, 91 a Pokol Tüzének látványát pedig még közelebb hozzák az eltévelyedetteknek. 92 Azt kérdezik majd tőlük: „Hol van mindaz, amit eddig 93 Isten helyett imádtatok? Talán bizony azok az istenek tudnak majd nektek – vagy akár csak önmaguknak – bármi módon is segíteni?” 94 Mindannyian belezuhannak majd a Pokol Tüzébe: az eltévelyedettekkel 95 és Iblisz csapatával együtt. 96 Miközben ott bent egymással vitáznak, azt mondják majd a bálványaiknak: 97 „Istenre mondjuk! Valóban nyilvánvaló tévelygésben voltunk, 98 amikor egyenlőnek tettünk meg titeket a Világok Urával. 99 A bűnösök azok voltak, akik

tévútra vittek bennünket. 100 Most nincs senki, aki közbenjárna az ügyünkben, 101 és nincs egy igaz barátunk se. 102 Ha lenne számunkra még egy visszatérés az evilági életbe, akkor bizonyosan hívők lennénk.” 103 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben nem hisznek benne. 104 A te Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 105 Noé népe hazugsággal vádolta meg a küldötteket. 106 Amikor Noé, a testvérük azt kérdezte tőlük: „Nem akartok istenfélők lenni? 107 Egy őszinte küldött vagyok, akit hozzátok küldtek. 108 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjetez nekem! 109 Nem kérek érte fizetséget tőletek. Az én jutalmam a Világok Uránál lesz. 110 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjetez nekem”, 111 akkor azt mondták: „Hogyan higgyünk neked, amikor csak a leghitványabbak követnek téged?” 112 Noé ezt válaszolta: „De mit tudok én mindarról, amit korábban tettek? 113 Az elszámoltatásuk egyedül Uramnál van. Bárcsak észrevennétek! 114 Ami engem illet, én nem fogom elüldözni a hívőket: 115 csupán azért jöttem, hogy világosan figyelmeztessek mindenkite.” 116 Azt mondták: „Noé! Ha nem hagyod abba, akkor megköveznek.” 117 Noé így kiáltott: „Uram! A népem hazugsággal vádolt meg engem! 118 Ítélezze köztük és köztem! Ments meg engem és azokat a hívőket, akik követnek engem.” 119 Így megmentettük Noét és mindazokat, akik vele voltak egy telerakott Bárkán, 120 és vízbe fojtottuk azokat, akik hátramaradtak. 121 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 122 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 123 Ád népe hazugsággal vádolta meg a küldötteket. 124 Amikor testvérük, Húd ezt mondta nekik: „Nem akartok istenfélők lenni? 125 Egy őszinte küldött vagyok, akit hozzátok küldtek. 126 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjetez nekem. 127 Nem kérek érte fizetséget tőletek. Az én jutalmam a Világok Uránál lesz. 128 Minden magaslatra egy jelet akartok emelni hiú játszadozásokban? 129 Erődítményeket, palotákat és várakat emeltek magatoknak, abban a tévhitben, hogy itt maradtok a földön mindörökre? 130 Ha megtámadtok valamite, miért támadjátok rögtön erőszakkal és elnyomóként? 131 Féljete Istentől, és engedelmeskedjetez nekem. 132 Féljetez Őtőle, aki gondoskodott rólatok mindazzal, amit ismertek. 133 Gondoskodott rólatok háziállatokkal és gyermekekkel, 134 kertekkel és forrásokkal. 135 Féltetek benneteket, hogy egy szörnyű Nap büntetése sújt majd le rátok.” 136 Azt mondták: „Nekünk mindegy, hogy figyelmeztetsz vagy nem figyelmeztetsz bennünket. 137 Mi csupán

azt tesszük, ami az elődök szokása volt. 138 Ezért nem büntetnek meg bennünket.” 139 De hazugsággal vádolták meg Húdot. Ezért elpusztítottuk őket. Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 140 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 141 Szamúd népe hazugsággal vádolta a küldötteket. 142 Akkor a bátyjuk, Szálih így szólt hozzájuk: „Nem akartok istenfélők lenni? 143 Egy őszinte küldött vagyok, akit hozzátok küldtek. 144 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjete nekem. 145 Nem kérek érte fizetséget tőletek. Az én jutalmam a Világok Uránál lesz. 146 Azt hiszitek, hogy itt maradhattok biztonságban mindörökre, 147 a kertekben és a forrásoknál, 148 a gabonamezőkön és a pálmák közt, amelyek virágba borultak, 149 és továbbra is ügyes kézzel kivésítek a házaikat a hegyekből? 150 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjete nekem. 151 Ne engedelmeskedjete a mértéktelenek parancsainak: 152 azoknak, akik csupán bajt kevernek a földön, ahelyett, hogy jót tennének.” 153 Erre a hitetlenek ezt mondták: „Téged megigéztek! 154 Egy halandó ember vagy csupán, akárcsak mi. Hozz ide egy jelet, ha igazat mondasz.” 155 Erre ezt mondta: „Ez itt egy teve. Neki is megvan az időpontja az itatásra, és nektek is megvan ugyanez: mindegyiketeknek egy bizonyos napon. 156 Ne okozzatok kárt benne, máskülönben megragad benneteket a szörnyű Nap büntetése.” 157 De amazok átvágták a teve térdinát, és leölték az állatot. Később megbánták ugyan a tettüket, 158 de akkor lesújtott rájuk a büntetés. Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 159 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 160 Lót népe hazugsággal vádolta a küldötteket. 161 Amikor Lót, a bátyjuk azt mondta nekik: „Nem akartok istenfélők lenni? 162 Egy őszinte küldött vagyok, akit hozzátok küldtek. 163 Valóban féljete az Istentől, és engedelmeskedjete nekem. 164 Nem kérek érte fizetséget tőletek. Az én jutalmam a Világok Uránál lesz. 165 Hogyan közelíthettek vágyaitokkal férfiakkhoz, 166 és az asszonyokat, akiket az Uratok teremtett a számotokra, érintetlenül hagyjátok? Ezzel valóban áthágjátok a határokat!” 167 Azt mondták: „Lót! Ha nem hagysz fel ezzel a beszéddel, akkor még elúznak innen.” 168 Lót erre ezt mondta: „Visszataszítónak tartom, amit tesztek. 169 Uram! Ments meg engem és a családomat attól, amit ezek az emberek tesznek.” 170 Akkor megmentettük Lótot és a családját, 171 egy idős asszony kivételével, aki hátramaradt a többiekkel, és elpusztult. 172 Aztán elpusztítottuk a többieket is, 173 és egy hatalmas esőt küldtünk le rájuk. Milyen ször-

nyűsleges is volt az eső, ami azokra esett, akiket korábban figyelmeztettek!
174 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 175 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 176 Az Erdei emberek is hazugsággal vádolták meg a küldötteket. 177 Amikor Suajb azt mondta nekik: „Nem akartok istenfélők lenni? 178 Egy őszinte küldött vagyok, akit hozzátok küldtek. 179 Féljete az Istentől, és engedelmeskedjete nekem. 180 Nem kérek érte fizetséget tőletek. Az én jutalmam a Világok Uránál lesz. 181 Adjatok teli mércével, és ne okozatok veszteséget másoknak. 182 Mérjete teli mércével, 183 és ne rövidítsetek meg semmivel más embereket. Ne keverjete bajt a földön. 184 Féljete Ótőle, aki megteremtett benneteket és a korábbi nemzedékeket”, 185 akkor ezt mondták: „Téged megígéztek! 186 Te ugyanolyan halandó ember vagy, mint mi. Úgy gondoljuk, hogy hazudsz! 187 Tedd azt meg, hogy az ég darabjai hulljanak le ránk, ha igazat mondasz.” 188 Azt mondta: „Uram tudja a legjobban, hogy mit tesztek.” 189 De hazugsággal vádolták, amiért lesújtott rájuk az Árnyék napjának büntetése. Ez egy szörnyű nap büntetése volt. 190 Ebben valóban egy jel van. De a legtöbben közülük nem hisznek benne. 191 Urad a Mindenható, a Megkönyörülő. 192 Ez a Korán valóban a Világok Urának a kinyilatkoztatása, 193 amit a Hűséges Lélek hozott le 194 a szívedhez – Próféta! –, hogy figyelmeztethess bárkit, aki képes meghallani ezt: 195 világos arab nyelven. 196 Ez valóban ott áll a régiek Írásaiban. 197 Talán bizony nem volt számukra elegendő jel az, hogy a tudósok Izrael gyermekei közül tudtak róla? 198 Ha ezt egy olyan embernek nyilatkoztattuk volna ki, aki nem arab, 199 és egy olyan ember olvasta volna fel nekik ezt a Koránt, akkor nem hittek volna benne. 200 A gonosztevők szívéen pedig azonnal átengedjük. 201 De addig nem hisznek benne, amíg nem szembe-sülnek a fájdalmas büntetéssel, 202 ami olyan hirtelen sújt le rájuk, hogy észre sem veszik. 203 Akkor ezt fogják majd kérdezni: „Kaphatnánk némi haladékot?” 204 Talán bizony siettetni akarják a büntetésünket, ami lesújt majd rájuk? 205 Mit gondolsz? Ha hagyjuk, hogy élvezék még néhány évig az *evilági életet*, 206 de végül csak lesújt rájuk a megígért büntetés, 207 akkor mit érnek majd azzal, hogy részük volt a múltó örömköben? 208 Soha nem pusztítottunk el egyetlen várost sem anélkül, hogy ne küldtünk volna le hozzájuk figyelmeztetőket, 209 hogy figyelmeztessék őket. Mert hisz soha nem vagyunk igazságtalanok! 210 Valóban nem a dzsinnek szálltak alá ezzel a Koránnal, 211 mert ez az, ami nem illik hoz-

zájuk, és nem is képesek rá, 212 hisz ki vannak zárva abból, hogy meghallják ezt. 213 *Próféta!* Ne szólíts Isten mellé más isteneket, máskülönbön kihívod magad ellen a büntetést. 214 Figyelmeztess a közeli rokonaidat. 215 Borítsd védőszárnyaidat azokra a hívőkre, akik követnek téged. 216 Ha engedetlenek veled szemben, mondd ezt nekik: „Engem nem terhel felelősség azért, amit ti tesztek!” 217 Bízz a Mindenhatóban, a Megkönyörülőben, 218 aki lát téged, amikor felállsz imádkozni, 219 és aki látja a mozdulataidat azok közt, akik leborulnak az imához. 220 Ő az, aki hall és tud mindent. 221 Mondjam el nektek, kire szállnak le a dzsinnek? 222 Minden hazugra és bűnösre leszállnak. 223 Hallgatóznak, de a legtöbben közülük hazugok. 224 Csak azok követnek költőket, akik maguk is tévúton vannak. 225 Nem láttad, hogyan bolyonganak céltévesztetten minden völgyben, 226 és arról beszélnek, amit nem tesznek meg? 227 Azokon a költőkön kívül, akik hisznek, jótetteket hajtanak végre, Istenről gyakran megemlékeznek, és csak akkor védik meg magukat, ha igazságtalanság éri őket. A vétkesek pedig majd megtudják, hogy mihez térnek vissza!

27. szúra

A HANGYÁK

Mekkai kinyilatkoztatás, kilencvenhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Tá Szín. Ezek a Korán és egy megvilágosító Könyv jelei: 2 útmutatás-ként és örömhírnék a hívőknek, 3 akik elvégzik az imát, megadják az adományt, és szilárdan hisznek a túlvilágban. 4 Akik nem hisznek a túlvilágban, azok számára annyira csábítóvá tettük a cselekedeteiket, hogy *vakon* tévelyegnek. 5 Ők azok, akikre a legrosszabb büntetés vár. A túlvilágon ők lesznek a legnagyobb vesztesek. 6 *Próféta!* A Korán valóban Őtőle kapod, aki bölcs és mindentudó. 7 *Emlékezz arra, amikor Mózes ezt mondta a családjának:* „Megpillantottam egy tüzet. Elmegek és hírt hozok nektek onnan, vagy egy parázsló fahasábot, hogy melegeghessetek mellette.” 8 Amikor odaért a *tűzhöz, egy hang* szólította: „Áldott legyen az, aki a tűznél van, és azok, akik körülötte vannak. Dicsőség Istennek, a Világok Urának! 9 Mózes! Én vagyok az Isten,

a Hatalmas, a Bölcs! 10 Dobd el a botodat!” Amikor Mózes meglátta, hogy *a bot* kigyóként kezd el mozogni, hátat fordított, és *hanyatt-homlok* elmenekült. (-): „Ne félj! Az *ÉN jelenlétemben* nem kell félniük a küldötteknek. 11 Csak a vétkeseknek *kell félniük*. De ha a rossz tetteiket valami jóval helyettesítik, akkor megbocsátó és könyörületes *leszek*. 12 Csúsztasd a kezed az inged kivágásába, fehéren jön majd elő onnan, mint amit nem érintett a rossz. Ez a kilenc jel közé tartozik, amit Fáraónak és a népének meg fogsz mutatni. Ezek az emberek valóban *eleget* vétkeztek!” 13 Amikor a jeleink világosan és láthatóan megérkeztek hozzájuk, ezt mondták: „Ez egy nyilvánvaló varázslat!” 14 Megátalkodottságukban és fennhéjázásukban megtagadták *a jeleinket*, holott a lelkük mélyén meg voltak győződve ezekről. Nézd meg, mi lett a bajkeverők vége! 15 Dávidnak és Salamonnak a Tudást adtuk. Ők ezt mondták: „Dicsőség Istennek, aki előnyben részesített bennünket, sok hívő szolgálójával szemben!” 16 Dávid örökébe Salamon lépett, aki ezt mondta: „Emberek! Megtanítottak bennünket a madarak nyelvére, és mindenből adtak egy részt nekünk. Ez *valóban Isten* nyilvánvaló kegyessége.” 17 Akkor összegyűjtötték Salamonhoz a csapatait – dzsinnekből, embe-
rekből és madarakból –, majd sorba állították őket. 18 Amikor megérkeztek a Hangyák Völgyébe, *az egyik* hangya ezt mondta: „Hangyák! Húzódjatok vissza a házaikba, nehogy Salamon és katonái – akaratu-
kon kívül – széttapossanak benneteket.” 19 *Salamon* vidáman elmosolyodott *a hangya* beszédén, és azt mondta: „Uram! Sugalld azt nekem, hogy hálás lehessenek a kegyességedért, amivel megáldottál engem és a szüleimet, és azt, hogy jótetteket hajthassak végre, ami elnyeri a tet-
szésedet, és fogadj be a kegyességeddel az igaz szolgálád közé.” 20 *Ezután* megsejmelte a madarakat, és ezt mondta: „Miért nem látom a búbos bankát? Talán távol *maradt*? 21 Súlyos büntetéssel sújtok le rá. Vagy elvágom a torkát, hacsak nem hoz nekem egy meggyőző igazolást *a távolmaradására*.” 22 *A búbos banka* nem sokáig maradt távol, és amikor megjött, azt mondta: „Megtudtam valamit, amit te nem tudtál. Sábától hozok neked pontos híreket. 23 Megtudtam *azt is*, hogy van *ott* egy nő, aki uralkodik *a népe* felett. Mindenből kapott egy részt, és hatalmas a trónja. 24 Megtudtam *azt is*, hogy *ő* és a népe a nap előtt borulnak le: az Isten helyett. *De* a Sátán csábítóvá tette nekik a cselekedeteiket, és letérítette őket a *helyes* útról. Ezért nem követik a helyes utat. 25 *Hisz*

Isten előtt kéne leborulniuk, aki előhossa az egek és a föld rejtett *titkait*, és aki tudja, hogy mit titkoltok el, és mit fedtek fel. 26 *Ő az Isten! Nincs isten Őrajta kívül. Ő a fenséges trón Ura.*” 27 *Salamon erre ezt mondta:* „Meglátjuk, hogy igazat mondtál-e vagy hazudtál. 28 Vidd el és add át nekik a levelemet! Majd vonulj vissza és várd meg, mi lesz a válaszuk.” 29 *Sába királynője ezt mondta:* „Előkelők! Egy tiszteletre méltó levelet adtak át nekem. 30 Salamontól jött, és ezt mondja: »Isten nevében, a Könyörületes, a Megkönyörülő. 31 Ne helyeztétek magatokat fölém, gyertek inkább hozzám *olyanokként, mint* akik alávetették magukat Istennek.«” 32 *Sába királynője ezt mondta:* „Előkelők! Adjatok tanácsot, *hogyan döntsek ebben* az ügyben. Hiszen csakis a ti jelenlétetekben döntök el bármilyen ügyet.” 33 *Az előkelők azt mondták:* „Nagy a haderőnk és nagy a bátorságunk. De te adod ki a parancsot. Gondold meg, hogy mit parancsolsz.” 34 *Sába királynője ezt mondta:* „Ha királyok vonulnak be egy városba, akkor lerombolják *azt*, és megalázzák a vezetőit. Ez az, amit tesznek! 35 Ezért inkább egy ajándékot küldök oda, és megvárom, hogy milyen *válasszal* térnek vissza a követeim.” 36 Amikor a hírnökök megérkeztek Salamonhoz, *Salamon ezt mondta nekik:* „*Micsoda?* Kincsekkel akartok elhalmazni engem? Amit Isten adott nekem, az *sokkal* jobb annál, amit az Isten nektek juttatott. Leljétek örömtöket az ajándékaitokban. 37 Menj vissza hozzájuk. Akkora hadsereggel jövünk majd ellenük, aminek nem lesznek képesek ellenállni, és megszegyenítve és megalázva űzzük el őket az *országukból*.” 38 *Majd ezt mondta:* „Előkelők! Ki hozza ide nekem *Sába királynőjének* a trónját, mielőtt még mindannyian idejönnének hozzám, alávetve magukat Istennek?” 39 Egy ravaszdi, erősködő dzsinn ezt mondta: „Idehozom neked *azt a trónt*, még mielőtt felállnál a helyedről. Elég erőm van hozzá, és megbízható vagyok.” 40 De egy másik, akinek *némi* tudása volt a Könyvből, azt mondta: „Én egy szempillantás alatt elhozom neked!” Amikor Salamon meglátta *a trónt* maga elé letéve, azt mondta: „Ez az én Uram kegyessége, mert így tesz próbára engem, hogy hálás vagyok-e vagy hálátlan! Aki hálás, az önmagáért hálás. Aki pedig hálátlan, *az tudja meg, hogy* az én Uram nincs ráutalva senkire és nagylelkű.” 41 *Salamon azt mondta:* „Tegyétek felismerhetetlenné a trónját. Meglátjuk, hogy felismeri-e vagy sem.” 42 Amikor *Sába királynője* megérkezett, megkérdezték tőle: „Ez volt a trónod?”, mire ezt válaszolta: „Mintha ilyen

lett volna!” *Salamon ekkor ezt mondta:* „Már korábban megadták nekünk a tudást, és *mi már korábban* alávetettük magunkat az Istennek! 43 De az, amit *Sába királynője* Isten helyett imádott, eltérítette *Istentől*, *hisz* egy hitetlen nép közül jött.” 44 Azt mondták neki: „Lépj be a palotába!” Amikor meglátta, azt hitte, hogy egy vízzel teli medence, és mezítláb akart belépni. Salamon akkor azt mondta: „Ez csupán egy üvegekkel kikövezett palota!” *Sába királynője pedig ezt válaszolta:* „Uram! Valóban vétkeztem önmagam ellen. Alávetem magam Salamonnal együtt az Istennek, a Világok Urának.” 45 A Szamúd *népéhez a testvérbátyjukat*, Szálihót küldtük, *aki ezt mondta nekik:* „Szolgáljátok az Istent!” Ekkor hirtelen két csoportra szakadtak, és elkezdtek vitatkozni egymással. 46 *Szálih erre ezt mondta:* „Népem! Miért akarjátok siettetni a rosszat a jó előtt? Miért nem kéritek az Isten megbocsátását, hogy könyörületességben részesüljete?” 47 Erre ezt mondták: „Rossz előjelnek tekintünk: téged és a követőidet.” *Szálih ezt mondta:* „Az Isten fog dönteni *egyedül*, bármilyen előjelről legyen szó. De ti egy próbatétel előtt álltok.” 48 A városban kilencen voltak, akik csak bajt okoztak, és nem hoztak semmiféle javulást. 49 Azt mondták: „Esküdjetek meg egymás előtt Istenre, hogy éjjel megtámadjuk őt és a háza népét, majd azt mondjuk a legközelebbi hozzátartozóinak: »A közelében sem voltunk, amikor elpusztították a családját. Higgyétek el! Igazat mondunk.«” 50 Ármánykodtak *ugyan*, de *Mi* csapdát állítottunk nekik: anélkül, hogy észreveték volna. 51 Nézd, mi lett a vége az ármánykodásuknak! Elpusztítottuk őket, a népükkel együtt. 52 Mivel vétkeztek, a házaik romokban hevernek. Ebben *valóban* jel van azok számára, akik megértik *ezt*. 53 De *mind* azokat, akik hittek és félték *az Istentől*, megmentettük. 54 *Lótót is elküldtük* a népéhez, aki ezt mondta: „Erkölcstelenséget akartok elkövetni, holott tudjátok, mit tesztek? 55 Inkább férfiakra vágyakoztok nők helyett? Milyen ostobák vagytok!” 56 A népének válaszként *csupán ennyit* mondott: „Úzzétek el Lótót és a családját a városotokból! Ezek olyan emberek, akik tisztának tartják magukat.” 57 Megmentettük őt és a családját, a feleségén kívül. Úgy döntöttünk, hogy a *felesége* maradjon hátra, és *pusztuljon el*. 58 Majd esőt küldtünk le rájuk. Rettenetes volt az eső, ami azokra hullott, akik megkapták a figyelmeztetést. 59 *Proféta!* Mondd: „Dicsőség Istennek! Béke legyen a szolgálain, akiket kiválasztott! Isten talán nem jobb annál, amit Őhozzá társítanak? 60 Ki

teremtette az egeket és a földet, és ki küld le vizet az égből a számotokra, aminek *a segítségével* kerteket sarjasztottunk, amelyek aztán örömt szereznek? *Emberek!* Ti *soha* nem lettetek volna képesek a fákat megnöveszteni a *kertekben*. Van talán egy *másik* isten az Isten mellett? Ezek *viszont* olyan emberek, akik egyenlőséget tesznek azok közt az istenek és az Isten között. 61 Ki teremtette a szilárd földet, *hogy élhető legyen?* Ki helyezte el a hátára folyókat, és alkotott meg szilárd hegyeket, és ki tett a két tenger közé gátat? Van *talán* egy *másik* isten az Isten mellett? Nem! De a legtöbben nem tudják *ezt*. 62 Ki hallgatja meg a rászoruló *panaszait*, ha szólítja? Ki távolítja el a szenvedéseiket? Ki tesz meg benneteket egymás utódaivá a földön? Van *talán* egy *másik* isten az Isten mellett? Milyen kevésé gondolkodtok el erről! 63 Ki vezet benneteket a szárazföld és a tenger sötétségeiben? Ki küldi a szeleket örömhírnek: a könyörületesége előtt? Van *talán* egy *másik* isten az Isten mellett? Isten magasan áll *minden* felett, amit Őhöz társítanak. 64 Ki kezdi el a teremtést, és ki ismétli meg *ezt?* Ki gondoskodik rólatok az ég és a föld *gyümölcszeivel?* Van *talán* egy *másik* isten Isten mellett? Mondd: „Hozzátok ide a bizonyítékokot, ha igazat mondotok.” 65 Mondd: „Senki sem ismeri a rejtett *titkokat*, amik az egekben és a földön vannak, Istenen kívül.” Nem tudják azt sem, hogy mikor támasztják fel őket. 66 De mi az, amit a túlvilágról *egyáltalán* tudnak? Többnyire kételkednek benne. Mert vakok *minderre*. 67 A hitetlenek *ezt* mondják: „Ha mi és az apáink porrá lettünk, akkor újra életre keltenek bennünket? 68 Már kaptunk ilyen ígéretet, és korábban az apáink is *kaptak*. Ezek csak a régi tanmesék.” 69 *Proféta!* Mondd: „Járjátok be a földet, és nézzétek meg, hogyan végezték a bűnösök.” 70 *Proféta!* Ne szomorkodj miattuk, és ne szoruljon *el a szíved* az ármánykodásuk miatt! 71 *Ezt is* mondják *majd*: „Mikor teljesedik be *végre* ez az ígéret, ha igazat mondotok?” 72 Mondd nekik: „Amit ti siettetni akartok, talán már szorosan ott áll *a hátatok* mögött.” 73 A te Urad kegyes ugyan az emberekhez, de a legtöbben *közülük* hálátlanok. 74 Urad jól ismeri a szívük rejtett titkait, és *azt is*, amit felfednek. 75 Nincs rejtve semmi az égben és a földön, ami ne állna egy megvilágosodott Könyvben, *ami mindent megmagyaráz*. 76 Ez a Korán az, *ami valóban* megmagyarázza Izrael gyermekeinek a legtöbbet abból, amiben összekülönböznek egymással. 77 Ez útmutatás és egyben könyörületeség a hívőknek. 78 Urad ítélni fog közöttük a bölcsességével.

Ő a Mindenható, a Mindentudó. 79 *Próféta! Bízz Istenben! Akkor a megvilágosító Igazság útján vagy!* 80 *Hisz te nem vagy képes arra, hogy a holtak halljanak, és a süketek meghallják ezt az üzenetet és a Hívást, ha egyszer hátat fordítanak neki.* 81 *Nem vagy képes arra sem, hogy kivezessed a vakot a tévelygésből. Csupán arra vagy képes, hogy hallásra bírd azokat, akik hisznek a jeleinkben, és így alávetik magukat Istennek.* 82 *Amikor beteljesedik felettük az Ítélet, akkor előhozunk számukra egy teremtményt a földből, ami elmondja nekik, hogy az embereknek nem volt szilárd bizonyosságuk a jeleinkben.* 83 *Azon a Napon minden közösségből összegyűjtünk majd egy-egy sereget azokból, akik tagadták a jeleinket, és rangsorba állítjuk őket.* 84 *Amikor aztán Isten színe elé lépnek, Ő így szól majd hozzájuk: „Megtagadtátok a jeleimet, holott fel sem értétek a tudásotokkal ezeket, vagy mit is tettetek?”* 85 *Az ítélet beteljesedik felettük a vétkeik miatt, és a hitetlenek akkor bizony egy szót sem fognak szólni.* 86 *Talán nem látták, hogy megalkottuk számukra az éjszakát, hogy lepihenjenek benne, és a nappalt, amiben látni lehet? Ebben valóban jelek vannak azok számára, akik hisznek.* 87 *Azon a Napon, amikor megfújják a trombitákat, akkor az egekben és a földön majd rémület fog el minden teremtményt. Csak azokat nem fogja el a rémület, akik esetében az Isten úgy akarja. Mindannyian alázattal lépnek majd Isten színe elé.* 88 *Meg fogod látni a hegyeket. Azt hiszed róluk, hogy szilárdan állnak, miközben úgy úsznak majd el, mint a felhők. Ez is az Isten műve, aki mindent tökéletességre vitt. Ő az, aki tud mindent, amit tesztek!* 89 *Akik egy jótettel érkeznek meg, egy ennél jobbat kapnak majd vissza jutalomként. Azon a Napon biztonságban érezhetik magukat a félelmek elől.* 90 *Akik egy rossz tettel érkeznek meg, azok pedig az arcukon csúsza bukdácsolnak majd a Pokol Tüzébe. (-): „Talán bizony itt valami másért kaptok viszonzást, mint azért, amit korábban tettetek?”* 91 *Próféta! Mondd: „Azt parancsolták nekem, hogy ennek a városnak az Urát szolgáljam, aki szentté nyilvánította ezt. Övé minden hatalom. Azt parancsolták nekem, hogy azok egyike legyek, akik alávetik magukat Istennek.* 92 *Azt parancsolták nekem, hogy hirdessem a Koránt.”* Aki követi az útmutatást, az önmagáért teszi ezt. Aki pedig eltévelyedik, annak mondd ezt: „Én csupán azért vagyok itt, hogy figyelmeztessenek.” 93 *Mondd: „Dicsőség Istennek! Ő valóban megmutatja nektek a jeleit, és ti fel fogjátok ismerni ezeket. Isten soha nem hagyja figyelmen kívül azt, amit tesztek!”*

28. szúra

A TÖRTÉNET

Mekкаи kinyilatkoztatás, nyolcvannyalc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Tá Szín Mím. 2 Ezek a megvilágosító Könyv jelei! 3 *Proféta! Részeket olvasunk fel neked – Mózes és Fáraó történeteiből az igazságnak megfelelően –*, és azoknak az embereknek, akik hisznek. 4 Fáraónak nagy hatalma volt a földön. A népét csoportokra osztotta. Az egyik csoportot elnyomta, és a fiaikat lemészároltatta, csak a nőket hagyta életben. *Fáraó* egyike volt azoknak, akik romlást hoztak. 5 Mi azonban előnyben akartuk részesíteni azokat, akiket *akkoriban abban* az országban elnyomtak, és példaképeknek és örökösöknek akartuk megtenni őket, 6 és egy tiszteletre méltó helyet adni számukra az országban, és rajtuk keresztül megmutatni azt, amitől Fáraó, Hámán és a hadseregeik *igazán* félték. 7 Mózes anyjának ezt sugalltuk: „Szoptasd a fiadat! De ha félsz, *hogy baja esik*, akkor *bízd a folyóra*. Ne félj, és ne búslakodj. Vissza fogjuk adni neked a fiad, és *később* megtesszük küldöttnek.” 8 Fáraó háza népéből valaki úgy vélte, hogy a gyerekből *később* ellenségük válik, és gondot okoz majd a számukra. Mert Fáraó, Hámán és a *hadseregeik* mind *bűnösök* voltak! 9 Fáraó felesége ezt mondta: „Szemünk fénye lesz, neked is és nekem is. Ne öljétek meg. Talán majd még hasznunkra is lesz valamiben. Akár fiunkká is fogadhatjuk.” *De valójában* nem fogták fel a *dolog jelentőségét*. 10 *Másnap reggelre* Mózes anyja ürességet érzett a szívében. Kis híján elárulta a *gyermek kilétét*, de Mi megerősítettük a szívet, hogy hinni *tudjon, mint a többi hívő*. 11 *Az anyja* ezt mondta Mózes nővérenek: „Kövessed a nyomát.” A nővére pedig messziről megleste, amit nem vettek észre. 12 Korábban megtiltottuk *Mózesnek* a szoptatós dajkát. Mózes nővére ezt mondta: „Vezesselek el beneteket egy olyan családhhoz, ahol gondját viselik, és jóindulattal lesznek hozzá?” 13 Ilyen módon *később* visszajuttattuk *Mózes* az édesanyjához, hogy nyugalmat találjon, és ne búslakodjon, és *azért*, *hogy* megtudja: Isten ígérete igaz! De a legtöbben nem tudják ezt. 14 Amikor Mózes felnőtté és férfivá vált, bölcsességet és tudást adtunk neki. *Mert így* jutalmazzuk meg azokat, akik jól tesznek. 15 Amikor Mózes *megérkezett* a városba, az emberek nem vettek róla tudomást. *Egyszer csak* meglátott két férfit, akik

egymással küzdöttek. Az egyik *férfi* az övéi közül, a másik az ellenségből való volt. Aki az övéi közül volt, segítségül hívta Mózeset a másikkal a szemben. Mózes pedig egy ökölcsapással megütötte, és véletlenül megölte. Mózes ezt mondta: „Ez a Sátán műve! Ő esküdt ellenség, aki tévútra visz *benneteket*.” 16 Ezt mondta: „Uram! Vétkeztem önmagam ellen. Bocsáss meg nekem!”, és Isten megbocsátott neki. Ő a Megbocsátó, a Megkönyörülő. 17 Azt mondta: „Uram! Mivel kegyes voltál irántam, soha nem fogom támogatni a bűnösöket.” 18 Reggel, a városban járva, félve tekingetett körbe, és ugyanaz az ember, aki előző nap a segítségét kérte, most is a segítségéért kiáltott. Mózes azt mondta neki: „Te nyilvánvalóan eltévelyedtél!” 19 Amikor Mózes meg akarta ütni – azt, aki mindkettőjük ellensége volt –, az *ember* ezt mondta: „Mózes! Meg akarsz ölni, ahogy tegnap megölted a másik embert. *Te is* elnyomó akarsz lenni *ebben* az országban! Nem javulást akarsz hozni!” 20 Ekkor egy ember érkezett futva a város legtávolabbi végéről, és azt mondta: „Mózes! A város vezetői arról *tanácskoznak*, hogy megölnek téged. Hagyd el a várost. Valóban jó tanácsot adok neked.” 21 Amikor Mózes elhagyta a várost, félve tekingetett minden *irányba* és ezt mondta: „Uram! Ments meg a bűnösöktől!” 22 Amikor elindult Madjan irányába, azt mondta: „Bárcsak az én Uram a helyes útra vezérelne engem!” 23 Amikor megérkezett a Madjan *forrásaihoz*, néhány férfit talált ott, akik az *állataikat* itatták. Nem messze tőlük két nőt talált, akik visszatartották az *állataikat a víztől*. Mózes ezt mondta: „Mi van veletek?”, mire a nők ezt mondták: „Addig nem tudjuk megitatni a saját állatainkat, ameddig a pásztorok nem viszik el a *nyájukat*. Az apánk pedig már nagyon öreg.” 24 Mózes megitatta az *állataikat*, majd visszahúzódt az árnyékba, és azt mondta: „Uram! Nagy szükségem van rá, hogy leküldj számomra *végre* valami jót!” 25 Ekkor az egyik a két nő közül félénken odalépett Mózeshez, és ezt mondta neki: „Apám hív, hogy odaadja a fizetséget, mert megitattad az *állatainkat*.” Mózes akkor elment hozzá, és elmesélte neki a történetet. Az idős ember ezt mondta: „Ne félj! Megmenekültél a vétkesek elől!” 26 Az egyik *nő* ezt mondta az *apjának*: „Apám! Fogadd fel *ezt az embert*. A legjobb, akit fel tudsz fogadni: erős és megbízható.” 27 Az *apja* ezt mondta: „Két lányom közül az egyiket hozzád adom feleségül, azzal a feltétellel, hogy nyolc éven keresztül nekem szolgálj. De ha kitöltöd a tíz évet, az már a te döntésed. Nem fogok keményen bánni veled. Majd meglátod – ha Isten is úgy akarja –, hogy igazat mondok.”

28 Mózes azt mondta: „Legyen akkor ez *egy megállapodás* köztem és közted. A két időpontból bármelyiket kitöltöm, de ne történjen igazságtalanság velem szemben. Isten a tanúja annak, amit *most* mondunk!” 29 Miután Mózes kitöltötte az idejét, a családjával együtt elindult. A hegy oldalában meglátott egy tüzet, és ezt mondta a családjának: „Várjatok meg itt! Észrevettem egy tüzet. Talán tudok onnan hírt hozni, vagy egy parázsló fahasábot, hogy megmelegedhessetek *mellette*.” 30 Amikor odaért, a völgy jobb oldaláról, egy fáról – ami az áldott helyen *állt* – *egy hang* szólította: „Mózes! Én vagyok Isten, a Világok Ura! 31 Dobd el a botodat!” Amikor Mózes meglátta *a botját*, ahogy elkezd mozogni, mint egy *fürge* kígyó, *hanyatt-homlok* elmenekült, és vissza se fordult többé. *Isten ekkor így szólt hozzá*: „Mózes! Gyere közelebb, és ne félj. Te biztonságban vagy. 32 Dugd be a kezed az inged kivágásába, ahonnan fehéren jön majd elő. Nem lesz semmi rossz rajta. Aztán húzd végig magadon a kezed: félelem nélkül. Ez *valóban* két bizonyíték a számodra, ami Uradtól *van*: Fáraó és előkelői *ellen*. Hisz mindannyian bűnösök.” 33 Mózes ezt mondta: „Uram! Megölttem egy *embert* közülük. Félek, hogy *ezért* megölnék. 34 A bátyám, Áron járatosabb a beszédben nálam. Küldd el *őt is* velem, hogy tanúsítsa a szavaimat. Félek, hogy hazugnak mondanak.” 35 *Isten így szólt*: „Megerősítünk a bátyáddal. Olyan hatalmat adunk nektek, hogy ne érinthessenek meg benneteket. Te és azok, akik téged követnek, győzni fognak: a jeleink *segítségével!*” 36 Amikor Mózes megérkezett a jeleinkkel – a világos bizonyítékkal –, ezt mondták neki: „Ez csupán egy *jól* kitalált varázslat. Az elődeinktől *soha* nem halottunk *ilyen vallásról*.” 37 Mózes azt mondta: „Az én Uram tudja a legjobban, hogy ki érkezik meg az útmutatással tőle, és kié lesz a Túlvilági Otthon. A bűnösök nem boldogulnak *soha!*” 38 Fáraó ezt mondta: „Előkelő *urak!* Nem ismerek számotokra más istent, csak önmagamat! Hámán! Gyújts tüzet és égess téglákat agyagból! Építs ezekből egy magas tornyot, hogy felmehessek rá, és *megnézhessem* Mózes istenét. Meg vagyok győződve róla, hogy hazudik!” 39 Fáraó és a katonái fennhézárdóan *viselkedtek* a földön, anélkül, hogy joguk lett volna rá. Azt hitték, hogy nem hozzák vissza *őket* hozzánk. 40 *Ezért* ragadtuk meg a katonáival *együtt*, és dobtuk a tengerbe mindnyájukat. Nézd meg, hogyan végezték a vétkesek! 41 *Olyan* vezetőknékk tettük meg *őket*, akik a Tűzbe szólítanak. A Feltámadás napján nem lesz a segítségükre senki. 42 Az átkunk kíséerte *őket* ezen a világon, a Feltámadás napján *pedig* meg-

vetettek lesznek a megvetettek közt. 43 Mózesnek eljuttattuk a Könyvet – miután a korábbi nemzedékeket elpusztítottuk –, hogy megvilágosodás-ként szolgáljon az emberiségnek, valamint útmutatásként és könyörületességként is, és azért, hogy *mindenki* elgondolkozzon rajta. 44 *Muhammad!* Te nem voltál ott a hegy nyugati oldalán, amikor Mózes számára eldöntöttük a feladatot, és te nem voltál a tanúk közt. 45 Nemzedékeket hoztunk létre sorban *egymás után*, amelyek hosszú életűek voltak. Te nem telepedtél le a Madjan népe közt, hogy felolvasd nekik a verseinket. Mi *mindig is* küldtünk *le küldötteket az emberekhez!* 46 Te nem voltál ott a hegy oldalában, amikor Mózeszt szólítottuk. Urad könyörületessége *küldött téged*, hogy figyelmeztess egy olyan népet, amelyhez nem érkezett előtted senki, aki figyelmeztette. Talán elgondolkoznak ezen. 47 *Ez azért történik, hogy ha egy sorscsapás éri őket korábbi tetteikért, akkor ne mondhassák: „Urunk! Ha küldtél volna nekünk egy küldöttet, akkor követhettük volna a jeledet, és mi is hívők volnánk.”* 48 Holott megérkezett hozzájuk az Igazság tőlünk, *még most is* ezt mondják: „Miért nem kapott meg *ugyanolyan* jeleket ő is, mint amelyeneket Mózes megkapott?” De hisz tagadták azt is, amit Mózes megkapott! Azt mondták: „Két varázslat ez, amelyek egymást segítik!”, és ezt is mondták: „Nem hiszünk egyikben sem!” 49 *Muhammad!* Mondd *ezt nekik:* „Akkor hozzatok ide egy Könyvet Istentől, ami jobb útmutatást ad, mint ez a kettő, és én követni fogom azt. Ha valóban igazat mondotok.” 50 Ha nem válaszolnak, abból megtudhatod, hogy *csupán a saját* vágyaikat követik. Ki tévelyedett el jobban annál, mint az, aki Isten útmutatása nélkül *csupán a saját* vágyait követi? Isten nem vezeti a helyes útra a vétkeket! 51 A szavunkat *egyenként* juttattuk el hozzájuk, hogy elgondolkozhassanak ezen. 52 Akiknek korábban eljuttattuk a Könyvet, azok hisznek benne. 53 Amikor felolvassák nekik, ezt mondják: „Hiszünk benne. Ez az Igazság a mi Urunktól! Mi már előtte alávetettük magunkat Istennek.” 54 *Az ilyen emberek* kétszeresen kapják majd meg a jutalmukat: azért, mert állhatatosak, jóval viszonzózzák a rosszat, és adakoznak *mind* abból, amivel gondoskodtunk róluk. 55 Amikor *pedig* üres fecsegést hallanak, elfordulnak *ettől*, és ezt mondják: „A mi cselekedeteink a mi *felelősségünk*, a ti cselekedeteitek a ti *felelősségetek*. Béke legyen veletek! Nem keresünk a tudatlanok *társaságát*.” 56 *Próféta!* Te vagy képes arra, hogy mindenkit, akit szeretnél, a helyes útra vezess. Isten az, aki a helyes útra vezeti azt, akit Ő akar. Ő tudja *a legjobban*, hogy ki követi az útmutatást. 57 Azt mondják:

„*Muhammad!* Ha veled *együtt* követjük az útmutatást, akkor *még* elűznek bennünket a földünkről. Talán nem adtunk nekik egy biztonságos szentélyt: gondoskodásunkként, ahová a legkülönbélebb gyümölcsöket viszik oda? De a legtöbben nem tudják *ezt*. 58 Hány várost pusztítottunk el, amelyik mértéktelen volt az életvitelében! Ott állnak most is azok a házak, amelyek lakatlanok maradtak: kevés kivételével. Mi vagyunk azok, akik *mindezt megörökölték!* 59 Urad soha nem pusztítana el egyetlen várost sem mindaddig, amíg nem küldött el egy közülük való küldöttet, aki felolvasta a jeleinket *a város* lakóinak. Soha nem pusztítottunk volna el egyetlen várost sem, ha a lakói nem vétkesek. 60 Bármit adnak nektek az evilági életre, *ez múlt* élvezet és hivalkodás csupán. Ami Istennél van, az a *legjobb*, és az maradandóbb! *Miért* nem gondolkoztok el ezen?” 61 Talán az, akinek ígéretet tettünk a jóra, amivel majd találkozni fog, egyforma lenne azzal, akinek csak az evilági élet élvezetét adtuk, és aki a Feltámadás napján azok közé fog tartozni, akiket elővezetnek *a büntetés kínjaihoz?* 62 Azon a Napon, *ami biztosan eljön*, Isten szólítani fogja *mindannyiukat*, és *ezt kérdezi majd tőlük*: „Hol vannak *most* a »társaim«, akikről azt állítottátok, *hogy léteznek?*” 63 Akikre jogosan kimondták a döntő szót, azok ezt mondják majd: „Uruk! Ők azok, akiket tévútra vittünk. Úgy vittük őket tévútra, ahogy mi magunk eltévelyedtünk. Megtagadjuk őket a színed előtt! Minket *ugyan* nem szolgáltak!”, 64 *majd hozzáteszik*: „Hívjátok *csak* ide a társaitokat!” Hívni is fogják őket, de azok nem válaszolnak nekik. Akkor majd szembesülnek a büntetéssel. Bárcsak követték volna az útmutatást! 65 Azon a Napon Isten hívni fogja őket, és így szól hozzájuk: „Mit válaszoltatok a küldötteknek?” 66 Azon a Napon szertefoszlik minden történetük: egymástól sem tudnak majd tanácsot kérni. 67 *De* aki *Isten felé fordult alázattal*, hitt és jótetteket hajtott végre, az reménykedhet abban, hogy egyike lesz azoknak, akik boldogulnak. 68 Urad azt teremt meg, amit Ő akar. *Nekik azonban* nincs *lehetőségük* választani. Dicsőség Istennek! Ő az, aki magasztosan felette áll *mindazoknak*, akiket Őhozza társítanak. 69 Urad *jól* tudja, hogy milyen titkokat rejt a szívük, és azt is, hogy mit fednek fel. 70 Ő Isten! Nincs isten Őrajta kívül. Dicsőség neki ezen a világon és a túlvilágon is. Ővé az ítékezés. Őhozza fognak visszavinni benneteket. 71 *Próféta!* Mondd: „Mit gondoltok, ha Isten állandó éjszakát borítana rátok a Feltámadás napjáig, melyik lenne az a másik isten – Isten helyett! –, amelyik fényt hozna nektek? Nem akarjátok meghallani *ezt?*”

72 Mondd: „Mit gondoltok? Ha az Isten örök nappalt adna nektek a Feltámadás napjáig, melyik lenne az a másik isten – Isten helyett! –, amelyik egy nyugodalmas éjszakát hozna nektek? Nem akarjátok belátni *ezt*?

73 Isten a könyörületességében megalkotta számotokra az éjszakát és a nappalt, hogy megeléjétek benne a nyugalmatokat, és kereshessétek a kegyességét. Talán hálások leszték érte.” 74 Azon a napon, *ami biztosan eljön, Isten* szólítani fogja őket, és így szól: „Hol vannak *most* azok a *bizonyos* »társaim«, akikről azt állítottátok, *hogyan léteznek?*” 75 Minden közösségből kiemelünk majd egy tanút, és így szólunk: „Hozzátok ide a bizonyítékokat!” Akkor megtudják majd, hogy Istené az Igazság. Azok *az istenek pedig*, amiket korábban kitaláltak, továtűnnek tőlük. 76 Kárún Mózes népéhez tartozott, de elnyomta a népét. Akkora kincseket adtunk neki, hogy a kulcsai még egy csapat erős férfi számára is túl nehezek lettek volna. Ekkor az emberei azt mondták neki: „Ne légy annyira *mohó!* Isten nem szereti azokat, akik *túl mohók!*” 77 Keresd mindazzal, amit Isten adott neked, a Túlvilági Otthont, de ne feledkezz meg a *neked járó* részesedésről ezen a világon *sem*. Tégy jót, ahogy Isten jót tett veled. Ne okozz bajt a földön. Isten nem szereti a bajkeverőket.” 78 Kárún *erre* azt mondta: „Ezt a *gazdagságot* a tudás alapján kaptam, ami a birtokomban van!” *Talán bizony* nem tudta, hogy az Isten már olyan nemzedékeket is elpusztított előtte, akik erősebbek voltak nála, és nagyobb vagyont gyűjtöttek össze? A vétkeseket nem fogják *egyenként* megkérdezni a bűneikről! 79 Kárún a népe elé lépett *teljes* pompában, és mivel ezek az emberek csakis az evilági örömökre vágytak, ezt mondták: „Bárcsak mi is kaptunk volna *valami ehhez* hasonlót, amit Kárún kapott. Hatalmas a vagyona!” 80 De azok, akik megkapták a Tudást, azt mondták: „Jaj nektek! *Tudjátok meg*, az Isten jutalma *sokkal* jobb lesz azok számára, akik hisznek és jót tesznek. De csak az állhatatosoknak és türelmeseknek lesz része ebben.” 81 Akkor elsüllyesztettük alatta a földet, vele és az otthonával együtt. *Most* nem volt hadserege, ami segítségére lett volna Istene ellen. *Most* nem kapott segítséget sehonnan. 82 Akik az előző napon a helyére áhítoztak, azok már *korán* reggel elkezdték mondogatni: „Jaj *neked, Kárún!* Isten bőkezűen vagy mértékletesebben gondoskodik azokról a szolgálóiról, akikről Ő akar. Ha Isten nem lett volna kegyes velünk, akkor hagyta volna, hogy minket is elnyeljen a föld. Jaj a hitetleneknek! *A hitetlenek* soha nem boldogulnak.” 83 A Túlvilági Otthont azoknak adjuk meg, akik nem akarják mások fölé

helyezni magukat, és nem akarnak romlást hozni a földön. 84 Aki egy jótettel lép az Isten színe elé, egy még jobbat kap majd viszonzásként. Aki pedig egy rossz tettel lép Isten színe elé, az csak a rossz tettéért kap viszonzást. 85 *Próféta!* Ő, aki feladatodnak tette meg a Korán felolvasását, vissza fog hozni téged a visszatérés helyére. Mondd: „Uram jól tudja azt, hogy ki hozza el az útmutatást, és ki van nyilvánvaló tévelygésben.” 86 *Próféta!* Nem remélted, hogy átadják neked a Könyvet. Ez Urad könyörületessége volt csupán. Ne segítsd a hitetleneket! 87 Ne hagyd, hogy eltérítsenek Isten jeleitől, miután kinyilatkoztatták neked őket. Uradhoz hívd az embereket, és ne tartozz a bálványimádók közé! 88 Ne szólíts Isten mellé más istent! Nincs isten Őrajta kívül! Minden dolog elpusztul, csak Isten Arca nem. Övé az Ítékezés. Őhöz visznek vissza benneteket.

29. szúra

A PÓK

Mekkai kinyilatkoztatás, hatvankilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 *Talán* azt hiszik az emberek, hogy *csak úgy* kimondhatják: „Hiszünk!”, anélkül, hogy próbára tennék őket? 3 Mi már próbára tettük azokat, akik előttük éltek. Isten meg fogja tudni, kik a szavahihe-tők, és hogy kik a hazugok. 4 Azok, akik *gonoszságokat* tesznek, *talán még* azt hiszik, hogy megmenekülnek előlünk? Milyen *hibás* a döntésük! 5 Ha valaki a találkozásra vár az Istennel, *legyen csak nyugodt, hisz bizonyosan* elérkezik a *kiszabott* határideje. Isten hall és tud mindent! 6 Aki erőfeszíté-
éseket tesz *Isten útján*, az önmagáért teszi. *Hisz* Isten nincs ráutalva a világok lakóira. 7 Akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azoknak meg fogjuk bocsátani a rossz cselekedeteiket, és a legjobb tetteik szerint jutalmazzuk meg őket. 8 Az ember feladatának tettük meg azt, hogy jól bánjon a szüleivel. De ha ők ketten azon fáradoznának, hogy társítsatok valamit Énmellém, amiről nem tudsz semmit, akkor ne engedelmeskedj nekik! Hozzám tértek vissza mindannyian, és el fogom mondani nektek, hogy korábban mit tettetek. 9 Akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azokat bebocsátjuk az igazak közé. 10 Vannak olyanok az emberek közt,

akik ezt mondják: „Hiszünk Istenben!” De ha Isten ügyéért valamit is elszenved, akkor azt gondolja, hogy az emberektől *jövő* megpróbáltatások ugyanolyan *súlyosak*, mint Isten büntetése. *Próféta!* Amikor *pedig* segítség érkezik *számokra* Uradtól, akkor ezt mondják: „Mi *mindig* veletek voltunk!” Talán nem Isten tudja a legjobban, hogy mi van bárkinek *is a szívében?* ¹¹ Isten *azonban* tudomást szerez *majd* arról, hogy kik a hívők, és kik a képmutatók. ¹² A hitetlenek ezt mondják a hívőknek: „Kövessétek a mi utunkat. Mi *majd* hordozni fogjuk a vétkeitek *terhét!*” De nem fognak hordozni semmit a mások vétkeiből, mert hisz hazugok mind! ¹³ A saját *bűneik* terhét fogják vinni, és *más* terheket is a saját terheik mellé. A Feltámadás napján *pedig* felelni fognak *az összes hazugságért*, amit kitaláltak. ¹⁴ Elküldtük a népéhez Noét. Ott élt köztük ezer évet, ötven év híján: akkor elragadta mindannyiukat az ár, mert még mindig vétkesek voltak. ¹⁵ Megmentettük őt is és a Bárka utasait, és *ezt az eseményt* egy jelnek tettük meg mindenki számára. ¹⁶ Elküldtük Ábrahámot is, aki ezt mondta a népének: „Szolgáljátok Istent, és Őtőle féljete! Ez a *legjobb* nektek! Bárcsak tudnátok! ¹⁷ Amit ti az Isten helyett imádtok, azok bálványok, és amit kitaláltok, *az mind* hazugság. Azok, akiket ti az Isten mellett imádtok, nem képesek gondoskodni rólatok. A gondoskodást Istennél *kell* *hogy* keressétek. Őt szolgáljátok, és neki legyetek hálásak. *Hisz* Őhöz visznek vissza mindnyájatokat. ¹⁸ Ha hazugságnak mondjátok *az üzenetet*, ahogy elöttetek más népek is hazugságnak mondták *az üzenetet*, akkor *tudjátok meg*, hogy a küldött dolga csupán az, hogy világosan átadja *az üzenetet.*” ¹⁹ Nem látják, hogyan *hívja életre* kezdetben a teremtést az Isten, és hogyan ismétli ezt meg később? Istennek mindez könnyen megy! ²⁰ Mondd: „Járjátok be a földet, és nézzétek meg, hogyan hívta életre kezdetben a teremtést az Isten. Ezután Isten megalkotta a következő teremtést is. Istennek hatalma van minden felett! ²¹ Isten azt büntet meg, akit Ő akar, és azt részesíti a kegyességében, akit Ő akar. Őhöz visznek vissza mindnyájatokat. ²² *Isten elől* nem tudtok elmene-külni sem a földön, sem az égben. Őrajta kívül senki sem képes arra, hogy megvédjen benneteket, sem arra, hogy segítségetekre legyen *bármiben.*” ²³ Akik nem hisznek Isten jeleiben, és a találkozásban Ővele, azoknak reményük sincs az Én kegyességemre. Nekik *valóban* fájdalmas büntetésben lesz részük. ²⁴ Ábrahám népének válasza csak ez volt: „Öljétek meg, vagy égessétek meg!” De Isten megmentette a tűztől. Ebben

valóban jelek vannak azok számára, akik hisznek. 25 Ábrahám ezt mondta nekik: „Isten helyett bálványokat fogadtatok magatoknak, mert az evilági élet túlzott imádata az, ami összeköt benneteket egymással. A Feltámadás napján azonban megtagadjátok és megátkozzátok majd egymást. A lakóhelyetek a Pokol Tüzében lesz, ahol nem segít senki rajtatok.” 26 Lót hitt neki, és ezt mondta: „Menedéket keresek Uramnál! Ő a Mindenható, a Bölcs.” 27 Izsákot és Jákobot ajándékoztuk neki, utódai közé helyeztük a próféataságot és a Könyvet, és jutalmat adtunk neki ezen a világon. A túlvilágon az igazak közé fog tartozni. 28 Később elküldtük Lótot, aki ezt mondta a népének: „Olyan szégyenteljes dolgokat követtek el, amit a világok lakói közül senki sem tett meg előttetek. 29 Inkább férfiakhoz közeledtek, útonálló akartok lenni, és a gyűléseiteken rosszat forraltok?” Lót népe ezt válaszolta: „Hozd csak le ránk Isten büntetését, ha valóban igazat mondasz!” 30 Ekkor Lót ezt mondta: „Uram! Segíts meg engem az ilyen emberekkel szemben, akik csak romlást hoznak.” 31 Amikor a hírvivőink megérkeztek Ábrahámmal az örömhírrrel, hogy fiúgyermek születik, akkor ezt mondták: „El fogjuk pusztítani ennek a városnak a lakóit. Mert mindannyian vétkesek!” 32 Ábrahám ekkor ezt mondta: „Lót is ott van közöttük!”, mire azt válaszolták: „Mi tudjuk a legjobban, hogy ki van ott. Őt és a családját megmentjük. A felesége kivételével, mert az asszony egyike lesz azoknak, akik hátramaradnak és elpusztulnak.” 33 Amikor a küldötteink megjelentek Lótnál, akkor gondterhelten tűnt, mint aki nem lát kiutat a helyzetből. A küldöttek ezt mondták neki: „Ne félj, és ne búslakodj! Megmentünk téged és a családodat: a feleséged kivételével, aki egyike lesz azoknak, akik hátramaradnak és elpusztulnak. 34 Ennek a városnak a népére pedig hatalmas büntetést küldünk le az égből, mert áthágták Isten rendelkezéseit.” 35 De ebből a városból meghagyunk valamit világos jelnek azok számára, akik használják az eszüket. 36 Madjan népéhez a testvérüket, Suajbot küldtük, aki ezt mondta: „Népem! Szolgáldjátok az Istent, és gondoljatok az Ítélet napjára. Ne tegyetek rosszat, és ne keverjétek bajt a földön.” 37 Suajbot azonban hazugsággal vádolták meg. Ezért elpusztította őket egy földrengés. Reggelre élettelen testekként heverték a házaikban. 38 Emlékezz arra, hogyan pusztítottuk el Ád és Szamúd népét. A sorsuk beteljesedése nyilvánvalóvá vált a számotokra a házaik romjaiból! A Sátán csábítóvá tette számukra a rossz tetteiket, és letérítette őket a helyes útról, holott volt szemük, hogy lássanak. 39 Gondolj arra, hogyan

pusztítottuk el Kárúnt, Fáraót és Hámánt. Mózes világos bizonyítékokkal jött el hozzájuk, de ők fennhéjázóan *viselkedtek* ezen a földön. De nem tudtak elmenekülni előlünk! 40 Egyenként büntettük meg őket a bűneikért. Volt, aki ellen egy homokvihart küldtünk le, és volt *olyan*, akit egy hangorkán ragadott el. Mások *lába* alatt pedig elsüllyesztettük a földet. Megint másokat vízbe fojtottunk. Nem Isten vétkezett ellenük, ők vétkeztek önmaguk ellen! 41 Azok, akik Isten helyett másokat fogadnak fel védelmezőiknek, olyanok, mint a pók, amelyik házat *épített* magának. Minden ház közül a leggyengébb háza a póknak van! Bárcsak *megértenék* ezt! 42 Isten jól tudja, hogy *miféle dolog* az, amit Őhelyette szólítanak. Isten a Hatalmas, a Bölcs. 43 *Bár ilyen és több ilyen* példázatot mutatunk fel az embereknek, csak azok fogják megérteni, akik a tudás birtokában vannak. 44 Isten teremtette az egeket és a földet – igazsággal. Ebben *valóban* egy jel van a hívőknek. 45 *Próféta!* Olvasd fel, amit *kinyilatkoztatás*-ként megkaptál a Könyvből! Végezd el az imát. Az ima megóv az erkölcs-telenségtől és a rossz tettektől. A megemlékezés az Istenre *valóban* a legjobb *dolog*. Isten tud mindenről *mindent*, amit tesztet. 46 *Hívők!* Csak a legjobb *módon* vitázzatok a Könyv népével, azok kivételével, akik vétkeznek és ezt mondják: „Hiszünk a *kinyilatkoztatásban*, amit mi kaptunk, és a *kinyilatkoztatásban*, amit ti kaptatok. A mi istenünk és a ti istenetek: egy. Alávetjük magunkat neki.” 47 *Próféta!* Ezen a módon küldtük alá a Könyvet neked. Azok közül, akiknek már korábban eljuttattuk a Könyvet, vannak olyanok, akik hisznek a *Koránban*. Csak a hitetlenek tagadják a jeleinket. 48 Korábban nem olvastál fel a Könyvből sem, és soha nem írtál a jobb kezeddél. *Ha így tettél volna*, akkor kételkedhetnének *mindazok*, akik hamissággal vádolják meg ezt az *üzenetet*. 49 Nem! Ez a *Korán egy kinyilatkoztatás*, és világos jelekként hatol be azok szívébe, akik megkapták a tudást. Csak a vétkesek tagadják a jeleinket. 50 A *hitetlenek* ezt *kérdezik*: „Miért nem küldött le az Ura *csodákat* neki?” *Próféta!* Mondd: „A jelek Isten kezében vannak: én azért jöttem *csupán*, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket.” 51 Talán bizony nem elegendő számukra, hogy leküldtük neked a Könyvet, amit felolvasnak nekik, ami valóban könyörületesség és figyelmeztetés a hívőknek? 52 Mondd: „Isten elegendő tanú köztem és köztetek. Ő tudja, mi van az egekben és a földön. Akik hamis *bálványokban* hisznek – nem Istenben –, azok bizony vesztesek lesznek.” 53 Azt kéri tőled, hogy siettesd a büntetésüket. Ha nem lenne

egy kijelölt időpont, akkor a büntetés *már rég lesújtott* volna rájuk. De olyan hirtelen ragadja majd el őket, hogy észre sem veszik. 54 Azt kériktől, hogy siettesd a büntetést. A Pokol valóban minden oldalról körül fogja zárni a hitetleneket. 55 Azon a Napon, amikor a büntetés beborítja őket fentről és *még a lábuk alól is, akkor az Isten így szól hozzájuk*: „Ízleljétek most meg a büntetés kínjait azért, amit korábban tettetek.” 56 Hívó szolgálaim! Bizony tágas az Én országom *mindnyájatok számára*: csak Engem szolgáljatok! Engem *egyedül!* 57 Minden lélek meg fogja ízlelni a halált. Hozzánk hoznak vissza mindnyájatokat. 58 Akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azoknak Mi *valóban* tágas termekben adunk szálláshelyet a Paradicsomban, amelyek alatt patakok csörgedeznek, és *az ilyen emberek* itt időznek majd mindörökké. Nagyszerű a jutalma azoknak, akik *a jótetteken* munkálkodnak, 59 állhatatosak és a bizalmukat Urukba vetik! 60 Hány teremtménye van az Istennek, amelyik nem képes gondoskodni magáról! Isten gondoskodik róluk és rólatok. Ő az, aki hall és tud mindent! 61 Ha megkérdezed a hitetlenektől, hogy ki az, aki az egeket és a földet teremtette, és a napot és a holdat alárendelte, hogy szolgáljanak, *akkor bizonyosan* ezt mondják: „Isten!” Milyen könnyen hagyják megéveszteni magukat! 62 Isten bőkezűen ad annak a szolgáljának, akinek Ő akar, míg mértéktelesebben másoknak. Isten mindenről tud mindent! 63 Amikor azt kérdezed tőlük: „Ki az, aki az égből vizet küld le, és ezzel újra életre kelti a *kiszáradt* földet?”, ezt válaszolnák: „Isten!” Mondd: „Dicsőség Istennek!” De a legtöbben közülük nem gondolkoznak el ezen! 64 Az élet ezen a világon nem más, mint szórakozás és játék. A Túlvilági Otthon az *igazi* örök élet. Bárcsak tudnák ezt! 65 Amikor hajóra szállnak, Istenhez imádkoznak, és *őszinték* felé a hitben. De amint Isten épségben a szárazföldre juttatja őket, *újra más istenségeket* társítanak hozzá. 66 Legyenek csak hálátlanok, amiért gondoskodtunk róluk: élvezzék csak *az evilági életet még egy kis időre*. Majd még megtudják! 67 Nem látják, hogy egy biztonságos szentélyt alkottunk meg számukra: miközben körülöttük mindenhol erőszakkal elűzik az embereket? *Inkább* hisznek a hamisságban, és tagadják Isten kegyességét? 68 Ki vétkeesebb, mint az, aki hazugságot eszel ki Isten ellen, vagy hazugságnak nevezi az Igazságot, amikor megérkezik hozzá? *Talán bizony* nem a Pokolban van a megfelelő lakóhely minden hitetlen számára? 69 Akik erőfeszítéseket tesznek Miértünk, azokat *a helyes* útjainkra fogjuk vezetni. Isten azok oldalán áll, akik jót tesznek.

30. szúra

A BIZÁNCIAK

Mekkai kinyilatkoztatás, hatvan vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 Legyőzték a bizánciakat 3 egy közeli országban. De a vereségük után ők fognak győzni: 4 néhány éven belül. Istené a döntés előbb és utóbb *is!* Azon a Napon a hívők örülni fognak: 5 az Isten segítségének. *Isten* annak nyújt segítséget, akinek *Ő* akar! *Ő* a Hatalmas, a Megkönyörülő. 6 Ez Isten ígérete. Isten *sohasem* szegi meg az ígértét! De a legtöbben nem tudják *ezt*. 7 *Ennek* a világnak a külsőségeit ismerik *csupán*. A túlvilágot *pedig* figyelmen kívül hagyják. 8 *Talán* nem gondolkoznak el – *minderről* – önmagukban? Isten teremtette az eget, a földet, és mindent a kettő közt: igazsággal és egy megszabott határidőre. Mégis sokan tagadják, hogy találkozni fognak Urukkal. 9 *Talán bizony* nem jártak-keltek a földön, és *nem* látták *azt*, hogyan végezték azok, akik *korábban előttük* éltek? Erősebbek voltak, a földet is jobban szántották fel, és jobban is művelték meg, mint ők. A küldötteik *pedig* eljöttek hozzájuk a világos jelekkel. Nem Isten tett velük rosszat, ők maguk tettek rosszat önmagukkal szemben. 10 A gonoszok gonosz véget értek, mert Isten jeleit hazugságnak nevezték, és gúnyt űztek belőlük. 11 Isten kezdi meg a teremtést, majd *Ő* ismétli meg. Végül *Ő*höz visznek vissza benneteket. 12 Azon a Napon, amikor eljön az Óra, a bűnösök *teljesen* kétségbe fognak esni. 13 Nem lesz ott egy sem azok közül, akiket ti *az Isten* mellé társítottatok, hogy közbenjárjon értük, és *a bűnösök* még meg is tagadják *majd* őket. 14 Azon a Napon, amikor eljön az Óra, az emberek csoportokra oszlanak. 15 Akik hittek és jótetteket hajtottak végre, azokra egy Kertben örömök várnak. 16 De akik hazugságnak mondták a jeleinket és a találkozást a túlvilággal, azokat elővezetik, és *a Pokol kínjaiba taszítják be*. 17 Dicsőítsétek Istent, *amikor reggel* felkeltek és *este* nyugovóra tértek! 18 Dicsőség Istennek, az egekben és a földön: estefelé és dél körül! 19 *Ő* hozza elő az élőt a holtból, és *Ő* hozza elő a holtból az élőt. *Ő* kelti életre a földet, miután kihalt, és *Ő* hoz elő benneteket is *a sírjaitokból*. 20 Az

Ő jeleihez tartozik, hogy porból teremtett benneteket, majd embereként szétszóródtatok *mindenfelé a földön*. 21 Az Ő jeleihez tartozik, hogy feleségeket teremtett nektek belőletek, hogy velük éljete. Szeretetet és könyörületeséget helyezett közétek. Ebben *valóban* jelek vannak *mindazok* számára, akik elgondolkoznak *ezen*. 22 Az Ő jeleihez tartozik, hogy megteremtette az egeket és a földet, és a sokféleséget a nyelvekben és a színekben. Ebben *valóban* jelek vannak *mindazok* számára, akik a tudásuk *alapján elgondolkoznak*. 23 Az Ő jeleihez tartozik, hogy éjszaka alhattok, nappal *pedig Isten* kegyességét kereshetitek. Ebben *valóban* jelek vannak azok számára, akik hallanak. 24 Az Ő jeleihez tartozik, hogy megmutatja a villámot, ami félelemmel tölt el benneteket, és *egyben* vágyakat ébreszt *bennetek*, és az is, hogy vizet küld le az égből, amivel a *kiszáradt* földet életre kelti. Ebben *valóban* jelek vannak azok számára, akik használják az eszüket. 25 Az Ő jeleihez tartozik, hogy az egek és a föld a parancsa *szerint* állnak. De amikor egyetlen kiáltással előhív benneteket a földből, akkor *bizony mindannyian* előjöttek *majd a sírjaitokból*. 26 Övé mindenki, aki az egekben és a földön van. Ő neki engedelmeskedik minden *teremtmény*. 27 Ő az, aki megkezdi a teremtést, és Ő ismétli meg ezt: mindez az Ő számára *nagyon is* könnyen megy. Ő az, aki minden felett áll: az egekben és a földön is. Ő a Mindenható, a Bölcs. 28 *Isten olyan* példázatot hoz fel nektek, amit a saját életetekből merít. Talán *bizony* rabszolgáitoknak részestársként ugyanakkora részesedést adtok, mint amennyit Mi juttatunk nektek? Talán ugyanannyira félték tőlük, mint amennyire egymástól félték? *Így magyarázzuk* meg a jeleinket azoknak, akik használják az eszüket! 29 De *bizony* nem! A vétkesek a saját vágyaikat követik, anélkül, hogy tudnának bármit is. Ki tudja a helyes útra vezérelni azokat, akiket Isten tévútra vitt? Nekik nincs, aki segítsen. 30 *Próféta!* *Úgy fordítsd* az arcodat a vallás felé, mint a tiszta hit követője! Isten erre teremtette az embert, és az, ahogy Ő teremtett, nem változtatható. Ez a helyes vallás! De a legtöbb ember nem tudja ezt. 31 *Erre gondolatok mindannyian*, amikor megbánással az Isten felé fordultok. Féljete *Istentől*, és végezzéte el az imát. Ne tartozzatok a bálványimádók közé 32 vagy azokhoz, akik megosztják a vallásukat és csoportokra szakadnak, és minden csoport annak örül, ami *éppen* nála van. 33 Amikor az

embereket baj éri, akkor Urukat szólítják, és megbánással Őfelé fordulnak segítségért. De alighogy megízlelteti velük a könyörületességét, néhányan közülük máris más *isteneket* társítanak Urukhoz, 34 mert hálátlanok azért, amiben részesítettük őket. (-): „Örüljete csak! Hamarosan majd megtudjátok!” 35 *Talán* bármiféle felhatalmazást küldtünk volna le nekik, ami arról szólna, amit *ők maguk* társítanak Istenhez? 36 Amikor megízleltetjük az emberekkel a könyörületességet, akkor örülnek. De ha valami rossz éri őket *azért*, amit korábban a saját kezükkel tettek, akkor meginognak. 37 Nem látják, hogy Isten bőkezűen gondoskodik arról, akiről Ő akar, míg másokról *mértékletesebben?* Ebben *valóban* jelek vannak azok számára, akik hisznek. 38 Add meg a rokonnak, a rászorulónak és az utazónak azt, ami megilleti őket. Ez a *legjobb* azok számára, akik Isten Arcát *keresik*. Ők azok, akik *boldogulnak!* 39 Amit *uzsorakamatra* adtok kölcsön, hogy *az más* emberek vagyónából gyarapodjon, az Isten előtt nem fog gyarapodni. De amit adományként adtok Isten Arcát *keresve*, annak a kétszerese térül meg *majd jutalomként a számotokra*. 40 Isten az, aki megteremt benneteket, majd gondoskodik rólatok, és Ő az, aki később elhozza számotokra a halált, majd újra életre kelt benneteket. Talán van a „társaitok” között *egyetlen olyan*, aki képes lenne mindebből bármire? Dicsőség Őneki! Magasztosan áll *mindazok* felett, amiket *Őmellé* társítanak. 41 Megmutatkozott a romlás mind a *szárazföldön*, mind a tengeren *azért*, amit az emberek korábban tettek: *azért, hogy Isten* ízelítőt adjon nekik ezzel a tetteik *következményeiből*. Talán *majd* visszatérnek a *helyes útra!* 42 Mondd: „Járjátok be a földet, és nézzétek meg, hogyan végezték azok, akik korábban éltek. A legtöbbben közülük bálványimádók voltak.” 43 *Próféta!* Fordulj az igaz hit felé! Mielőtt még megérkezik Istentől az elháríthatatlan Nap. Azon a Napon az emberek *csoportokra* oszlanak. 44 Aki hitetlen volt, arra visszaszáll a hitetlensége. Akik viszont jót tesznek, azok önmaguknak készítik elő a *legjobb* helyet a megnyugvásra – a *Paradicsomban*. 45 *Ez azért van így, hogy Isten* megjutalmazza a kegyességéből mindazokat, akik hisznek, és jótetteket hajtanak végre. *Isten* nem szereti a hitetleneket! 46 Az Ő jeleihez tartozik az is, hogy szeleket küld le, amelyek örömhíreket hoznak, hogy megízleltessék veletek az Ő könyörületességét, és az is, hogy a hajók az

Ő parancsa szerint haladjanak a vízen, hogy ti – emberek – utazásaitok során az Ő kegyességét kereshessétek, és hogy hálásak lehessétek. 47 *Próféta! Már elötted küldtünk küldötteket a saját népükhöz. Világos bizonyítékokkal érkeztek hozzájuk. Később bosszút álltunk mindazonkon, akik bűnösök voltak. A kötelességünk az volt, hogy a hívőknek segítsünk!* 48 Isten az, aki a szeleket küldi, *hogy felkavarják a felhőket. Ő az, aki később szétteríti ezeket az égen – úgy, ahogy Ő akarja –*, majd foszlányokká teszi *mindet*. Akkor meglátod a záporosőt leesni *a felhők* közül. Az eső *Istennek* szolgálai közül azokra esik, akikre Ő akarja: *ők pedig valóban örülnek ennek.* 49 *Bár korábban, mielőtt leküldték volna rájuk az esőt, teljesen kétségbe voltak esve.* 50 Nézz csak oda a nyomokra, amelyekben Isten könyörületessége van. *Hogyan kelti életre a földet, miután kiszáradt tarlóvá vált!* Egy ilyen *Isten képes feltámasztani a holtakat is. Hisz hatalma van minden felett!* 51 *Ha egy forró szelet küldenénk le, és azok az emberek látnák, ahogy minden elsárgul, azok az emberek akkor is hitetlenek maradnának.* 52 *Próféta! Te nem vagy képes arra, hogy hallást adj a holtaknak vagy a süketeknek, hogy meghallják a hívó szót, ha egyszer hátrat fordítanak neked.* 53 *Te nem vagy képes a vakokat a helyes útra vezetni a tévelygésükből. Csak azokat tudod hallásra bírni, akik hisznek a jeleinkben, és alávetik magukat Istennek.* 54 *Isten az, aki először gyengének teremt meg benneteket, és Ő az, aki a gyengeség után erőt ad nektek. Az erő után pedig újra gyengeséget és szürke hajat ad. Isten azt teremt meg, amit Ő akar. Ő a Mindentudó, a Mindenható.* 55 *Azon a Napon, amikor eljön az Óra, a bűnösök megesküsznek rá, hogy csak egy órát töltöttek el itt. Ez azért van, mert újra meg újra hagyták megtéveszteni magukat.* 56 *Akiknek eljuttatták a tudást és a hitet, azok majd ezt mondják nekik: „Isten Könyve szerint a Feltámadás napjáig időztetek itt! Ez a Feltámadás napja. De ti nem tudtátok ezt.”* 57 *Azon a Napon a vétkeseknek nem használ majd semmit a bocsánatkérésük, és esküdni sem hagyják őket akkor semmire.* 58 *Sokféle példázatot hoztunk fel az embereknek ebben a Koránban. Próféta! Bármilyen jellel jöhetsz oda hozzájuk, a hitetlenek akkor is ezt mondják: „Hamisítványt hoztok!”* 59 *Isten ilyen módon pecsételi le a tudatlanok szívét.* 60 *Próféta! Légy türelmes. Isten ígérete igaz. Ne hagyd, hogy elbátortalanítsanak azok, akik nem bizonyosak a hitben.*

31. szúra
LUKMÁN

Mekkai kinyilatkoztatás, harmincnégy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 Ezek a bölcs Könyv jelei, 3 útmutatásként és könyörületességként az igazaknak, 4 akik elvégzik az imát, megadják az *előírt* adományt, és bizonyosak a túlvilágban. 5 Ők azok, akiket Uruk *a helyes útra* vezet, és ők azok, akik boldogulnak! 6 Vannak az emberek között olyanok, akik *inkább* szórakoztató történetekre cserélik be *az igazságot*, és *megfelelő* tudás nélkül letéritenek másokat Isten útjáról, *vagy még gúny tárgyává is teszik ezt. Valóban* fájdalmas büntetésben lesz részük! 7 *Az ilyen ember*, amikor felolvassák neki a jeleinket, fennhéjázóan elfordul, mintha meg se hallaná, és mintha süketség lenne a fülében. Mondd meg neki, hogy *fájdalmas büntetésben lesz része!* 8 Akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azok az Örömök Kertjeiben 9 *időzhetnek majd* mindörökre. Ez Isten ígérete: *ami maga az igazság. Ő a Mindenható, a Bölcs.* 10 *Ő teremtette az egeket, látható oszlopok nélkül. Ő helyezett el a földre szilárd hegyeket, hogy földrengéskor ne rázkódjanak meg veletek együtt, és Ő szaporított el mindenféle állatot a föld hátán. Mi küldtük le a vizet is az égből, és sokféle nemes növényt sarjasztottunk a föld hátán.* 11 Ez Isten teremtése! Mutassátok meg nekem, hogy mit teremtettek azok *az istenek*, akik *állítólag* Őrajta kívül *léteznek*. Nem! A vétkesek nyilvánvalóan eltévelyedtek. 12 Mi adtuk meg Lukmánnak a bölcsességet, és *így szólunk* *őhozzá*: „Légy hálás Istennek! Aki hálás, az *csupán* önmaga hasznára hálás. De aki hálátlan, *tudja meg*, hogy Isten nincs ráutalva senkire, és dicsőséges.” 13 Lukmán ezt a tanítást adta a fiának: „Kedves fiam! Ne helyezz társakat Isten mellé. Akik *más isteneket* társítanak *őhozzá*, azok borzalmas *vétket követnek el.*” 14 Megparancsoltuk az embereknek, hogy bánjanak jól a szüleikkel. Az anyjuk kínok közt hordta ki őket, és az elválasztás két évig tart. Légy hálás Nekem és a szüleidnek! Énhozzám vezet a végcél! 15 *Ha a szüleid* tesznek erőfeszítéseket arra, hogy *bármilyen* más társíts mellém, amiről semmit sem tudsz, ne engedelmeskedj nekik! Tartsd tiszteletben őket az életben ezen a világon, de kövesd azok útját, akik felém fordulnak *alázattal*. Végcélként hozzám tértek vissza

mindannyian. Én *pedig* elmondok majd nektek *mindazt*, amit korábban tettetek. 16 *Lukmán így folytatta*: „Kedves fiam! Ha *abból, amire vágysz*, csak egy mustármagnyi súly van elrejtve egy kőben vagy *bárhol* az egekben, Isten *akkor is* előhozza ezt. Isten megérző és mindentudó! 17 Kedves fiam! Végezd el az imát, parancsold azt, ami helyénvaló, és tiltsd, ami elvetendő. Viseld türelemmel, ami ér téged. Ezek azok a dolgok, amelyek határozottságot *igényelnek!* 18 Ne hordd *magasan* az orrod az emberekkel szemben, és ne járj-kelj a földön fennhéjázóan. Isten nem szereti azt, aki fennhéjázóan *viselkedik* és magamutogató. 19 Járj szerényen, és beszélj halkán. A legvisszataszítóbb minden hang között a szamarak hangja.” 20 *Emberek!* Nem látjátok, hogyan rendelt az Isten a szolgálatokra mindent, ami az egekben és a földön van, és hogyan zúdította rátok a kegyességét, kívülről és belülről egyaránt? Néhányan vitatkoznak *ugyan* az Istenről, anélkül, hogy a tudás, az útmutatás, vagy egy megvilágosító Könyv birtokában lennének, 21 és amikor ezt mondják nekik: „Kövessétek Isten kinyilatkoztatását”, akkor ezt mondják: „Inkább követjük azt, amit az elődeink követtek.” *Talán bizony* még akkor is azt teszik *majd, amikor* a Sátán a lángoló Tűz kínjaiba hívja be őket? 22 Aki alárendeli *magát* Istennek, és jótetteket hajt végre, valóban a legbiztosabb kapaszkodót ragadta meg. *Tudjátok meg*: Istenhez vezet minden ügy vége! 23 *Proféta!* Ha valaki hitetlen, ne szomorítson el a hitelensége. Mihozzánk fognak visszatérni, és megmondjuk nekik *nyíltan* azt, amit korábban tettek. Isten jól ismeri a legbensőbb *titkokat*. 24 Még meghagyunk nekik valamennyit az örömökből, aztán belekényszerítjük őket egy súlyos büntetésbe. 25 Ha megkérdezed tőlük: „Ki teremtette az egeket és a földet?”, ezt mondják: „Isten!” Mondd: „Dicsőség Istennek!” De a legtöbben közülük nem tudnak *semmit*. 26 Istené minden, ami az egekben és a földön van. Isten nincs ráutalva senkire, és dicsőséges. 27 Ha a földön az összes fa írótoll és az összes tenger, és még hét tenger hozzá *tintából* lenne, Isten szavai akkor sem fogynának el. Isten *valóban* mindenható és bölcs. 28 Mindannyiótokat megteremteni és feltámasztani *pedig* ugyanannyi, mint egyetlen embert feltámasztani. Isten hall és lát mindent! 29 *Proféta!* Nem látod, hogyan folytatja át az Isten az éjszakát a nappalba, és a nappalt az éjszakába? Isten rendelte szolgálatra a napot és a holdat, hogy a pályájukon egy határozott időre mozogjanak. Isten tud mindenről mindent, amit tesztek. 30 Ez azért van így, mert Isten az Igazság. Amit Őmellé helyeznek, *az pedig* hamisság. Ő a Magasztos,

a Nagyságos. 31 *Próféta!* Nem láttad azt, ahogy a hajók Isten kegyelméből járnak a tengereken azért, hogy Isten megmutasson nektek – *embereknek* – *valamennyit a csodálatos jeleiből?* Ebben *valóban* jelek vannak mindenki számára, aki türelmes és hálás. 32 Amikor a hullámok árnyékot vető fátylakként fölējük emelkednek, *akkor az emberek* Istent hívják, és *ilyenkor valóban őszinték* a hitben *Őfelé*. De amikor *biztonságban* megérkeznek a szárazföldre, akkor sokan közülük megínognak. *De tudjátok meg:* csak az árulók és a hálátlanok tagadják meg a jeleinket! 33 Emberek! Féljetez Uratoktól és féljetez a Naptól, amikor egyetlen apa sem lesz majd képes bármit is tenni a gyermekéért, és egyetlen gyermek sem lesz képes bármit is tenni az apjáért. Isten ígérete igaz! Ne hagyjátok, hogy elkápráztasson benneteket az élet ezen a világon! Ne hagyjátok, hogy elkápráztasson benneteket – Istennel kapcsolatban – a Megtévesztő. 34 Isten tudja *egyedül*, mikor jön el a *Feltámadás* órája. *Ő* küldi le az esőt, és *Ő* tudja *egyedül*, mit *rejt* az anyaméh. Senki sem tudja, kivel mi fog történni a következő napon, és senki sem tudja, *hogy ki* milyen földön fog meghalni. Isten valóban tud mindent, és tud mindenről!

32. szúra

A LEBORULÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, harminc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Alif Lám Mím. 2 Ezt a Könyvet – kétség nem fér hozzá – a Világok Ura küldte alá. 3 Azt is mondják: „*Muhammad* eszelte ki *az egészet*.” Nem! Ez az igazság a te Uradtól! *Azért*, hogy figyelmeztess egy olyan népet, amelyikhez korábban nem jött el senki, hogy figyelmeztesse. *Talán* majd követik a helyes utat. 4 Isten az, aki az eget, a földet és a kettő közt mindent Hat Nap alatt teremtett. Ezután trónra szállt. Nincs rajta kívül *senki*, *hogy* megvédelmezzon benneteket vagy közbenjárjon *az ügyeitekben*. Nem akartok elgondolkozni ezen? 5 *Ő* irányítja az Ügyet: az égtől le a föld *felé*, ami ezután *Őhózzá* megy fel egyetlen nap alatt, és aminek a mértéke ezer év – a ti számításotok szerint. 6 Ez *Ő*, aki ismeri a rejtett *titkokat* és a látható *dolgokat*. *Ő* a Hatalmas, a Megkönyörülő. 7 *Ő* az,

aki a legtökéletesebben alkotott meg mindent, amit teremtett. Először az embert teremtette meg agyagból, 8 majd az utódait zavaros víz kivonatából. 9 Aztán megformálta az embert, és a saját Lelekéből lehelte bele. Hallást, látást és értelmet adott nektek. Milyen kevésbé vagytok hálások ezért! 10 A hitetlenek gúnyosan ezt mondják: „Ha eltűntünk a földben, akkor majd valóban újra teremtenek bennünket?” Az ilyen emberek tagadják a találkozást Urukkal. 11 Mondd: „A Halál Angyala fog szólítani benneteket – akinek ez a feladata!” Uratokhoz fognak visszavinni mindnyájatokat. 12 Próféta! Bárcsak látnád, ahogy a vétkesek lehorgasztják a fejüket Uruk előtt szégyenükben, és ezt mondják: „Urunk! Most, hogy láttunk és hallottunk, vigyél vissza bennünket. Mostantól fogva csak jót cselekszünk. Most valóban meggyőztek bennünket.” 13 Ha úgy akartuk volna, akkor mindenkinek megadtuk volna az útmutatást. Bizony beigazolódtott a mondásom: „A Poklot tele fogom tölteni dzsinnekkal és emberekkel!” 14 Ízleljétek meg a büntetést, mert elfeledkeztetek a találkozásról ezzel a Nappal. Most viszont Mi feledkezünk el rólatok! Ízleljétek meg az örökké tartó büntetés kínjait: mindazért, amit korábban tettetek. 15 Csak azok hisznek igazán a jeleinkben, akik – ha emlékeztetik őket a jelekkel, akkor – leborulnak az imához, Uruk dicsőségét hirdetik, és nem viselkednek fennhéjázóan. 16 Ők azok, akik éjszánként kerülnek az ágyukat, félve és reménykedve imádkoznak Urukhoz, és adakoznak mindabból, amivel gondoskodtunk róluk. 17 Senki sem tudja, hogy milyen örömök vannak számukra egy rejtett helyen jutalomként azért, amit korábban tettek. 18 Talán a hívő egyforma lenne a vétkessel? 19 Akik hisznek és jót tesznek, azoknak a Kertekben lesz a menedékük mindazért, amit korábban tettek. 20 Akik vétkesek, azoknak pedig a Tűz lesz a menedékük. Akárhányszor ki akarnak jönni innen, újra és újra visszaviszik őket, és ezt mondják nekik: „Ízleljétek csak meg a Tűz kínjait, amit mindig is hazugságnak neveztetek.” 21 A nagyobb büntetés előtt még ezen a világon megízleltetjük velük a könnyebb büntetést, hogy visszatérhessenek a helyes útra. 22 Ki vétkesebb, mint az, aki elfordul az igazságtól, miután figyelmeztették Ura jeleivel? Még majd bosszút állunk a vétkeseken! 23 Mózesnek adtuk a Könyvet – és neked ne legyenek kétségeid felőle, hogy te is ezt kapod meg –, és útmutatásnak tettük meg Izrael gyermekeinek. 24 Példaképeket állítottunk ki közülük, hogy vezessék őket a parancsunk szerint, miután állhatato-

sak lettek, és valóban hittek a jeleinkben. 25 *Proféta!* Uratok a Feltámadás napján dönteni fog közöttük arról, amiben összekülönböztek egymással. 26 Nem elegendő számukra tanulságnak, hogy hány nemzedéket pusztítottunk el előttük, akiknek a házaiban most ők járnak-kelnek? Ebben *valóban* jelek vannak! 27 Nem gondolkoznak el azon, hogy a szikkadt földet Mi öntözzük meg vízzel, amivel gabonát sarjasztunk, és amiből az állataik és ők maguk is táplálkoznak? *Talán* nem látnak a szemeikkel? 28 Azt kérdezik: „Mikor hozzák már meg ezt a Döntést, ha igaz, amit mondotok?” 29 Mondd: „A Döntés napján a hitetlenek nem érnek majd semmit azzal, ha hinni *kezdenek*, és haladékot sem kapnak majd.” 30 *Proféta!* Fordulj el tőlük és várj ki! Ők is *kivárnak!*

33. szúra

A SZÖVETSÉGESEK

Medinai *kinyilatkoztatás*, hetvenhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Proféta!* Félj Istentől, és ne engedelmeskedj se a hitetleneknek, se a képmutatóknak! Isten mindentudó és bölcs! 2 Kövesd azt, amit Urad kinyilatkoztatott neked. Isten *jól* tud mindent, amit tesztek! 3 Bízz Istenben. Isten elegendő bizalmasnak. 4 Isten nem helyezett egyetlen ember *belsejébe* se két szívet, és a feleségeitek sem változtatja át anyáitokká, akiktől ezzel a mondással válnátok el: „Legyél olyan nekem, mint az anyám háta.” *Isten* a fogadott fiaitokat sem teszi *vér szerinti* fiaitokká. Ezek a *saját* szavaiatok a *ti* szátokból! Isten az Igazságot mondja ki, és a helyes útra vezet. 5 A fogadott fiaitokat neveztétek el a *vér szerinti* apjuk után. Ez méltányosabb Isten szemében. Ha nem tudjátok, hogy ki az apjuk, akkor ők a testvéreiteknek számítanak a hitben és a védeneciteknek. Nem róható fel hibátoknak, ha ezzel kapcsolatban tévedtek, *mert valójában az számít*, amit a szívetek *jó* szándékkal tesz. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 6 A *Profétának* inkább joga van a hívőkre, mint önmaguknak. A *Proféta* feleségei *pedig olyanok, mint a saját* anyjuk. A vérrokonok közelebb állnak egymáshoz – Isten Könyve alapján –, mint a hívők és azok, akik kivándoroltak, hacsak nem akartok jót tenni a *barátaistokkal*. Isten Könyvében

mindez soronként fel van jegyezve! 7 Amikor a prófétáktól átvettük a fogadalmukat: tőled – *Muhammad* –, Noétól, Ábrahámától, Mózesztől és Jézustól, Mária fiától, akkor erős szövetséget kötöttünk velük. 8 Isten még az igazakat is kérdőre fogja vonni őszinteségük felől. A hitetleneknek pedig fájdalmas büntetést készít elő. 9 Hívők! Emlékezzetek Isten kegyességére felétek, és arra, amikor erős *hadseregek gyülekeztek ellenetek*. Mi akkor *vad* szelet küldtünk le ellenük, és láthatatlan seregeket. Isten jól lát mindent, amit tesztek! 10 Amikor felülről és alulról törtek rátok, és amikor a szemetek a félelemtől kikerekedett, a szívetek a torkotokban dobogott, és az Istenről *mindenfélét feltételeztetek*, 11 akkor a hívőket valóban próbára tették ott, és jó erősen megrázták őket. 12 A képmutatók és a betegszívűek ezt mondták: „Isten és a Küldötte csupán káprázatot ígérték nekünk!” 13 Néhányan *akkor ott* ezt mondták: „Ti emberek, Jaszribból! Ez nem a ti helyetek itt! Térjetez haza!” Néhányan közülük engedélyt kértek a Próféától, hogy *elmehessenek*, és ezt mondták: „A házaik védtelenek!” Miközben a *házaik* nem voltak védtelenek, csupán el akartak menekülni. 14 Ha az *ellenség* több oldalról betört volna a városba, akkor arra biztatnák őket, hogy engedjenek a csábításnak, és *tagadják meg a hitüket*, amit némi habozás után csaknem biztos, hogy megtettek volna. 15 Korábban ígéretet tettek Istennek, hogy nem fordítanak hátat, és *nem menekülnek el hanyatt-homlok a harcból*. *Tudjátok meg*, az Istennek tett kötelezettségvállalás után felelősségre vonás következik. 16 *Próféta!* Mondd: „A meneküléssel semmire se mentek. Ha a halál vagy az elől menekültök, hogy a *harcban* megölnék benneteket, talán még kaptok némi haladékot az *életre ezen a világon*.” 17 Mondd: „Ki képes megóvni benneteket, ha az Isten a veszteteket akarja? *Ha pedig Isten* kegyet akar gyakorolni felétek, *akkor ki tudja megakadályozni Őt?*” Istenen kívül nem találnak maguknak sem védelmezőt, sem aki segítségükre lenne. 18 Isten jól tudja, hogy kik közületek azok, akik gáncsokodnak, és kik mondják ezt a testvéreiknek: „Csatlakozzatok hozzánk!”, miközben ők maguk alig szállnak harcba, 19 és szűkmarkúak a *segítségnyújtásban* veletek szemben. *Próféta!* De amikor a félelem elhatalmasodik rajtuk, akkor meglátod *majd* őket, ahogy tágra nyílt szemekkel pillantanak feléd, mint akiket az ájulás kerülget a halálfélelemtől. Amikor pedig elmúlik a félelmük, akkor belétek szűrnek az éles nyelvükkel, és sajnálni fognak tőletek *minden jót*. Az ilyen emberek nem hívők. Isten ezért semmivé teszi a tetteiket. *Mindez* könnyen megy

Istennek! 20 Azt gondolják, hogy a szövetségesek nem vonultak el. De ha a szövetségesek újra visszajönnének, akkor azt kívánnák, bárcsak a sivatagban lehetnének a beduinok közt, és – *a biztos távoból* – kérdezősködhetnének felőletek. De ha köztetek lennének, akkor is alig bocsátkoznának harcba. 21 Isten Küldöttében nagyszerű példakép van mindazok számára közületek, akik reményeiket Istenbe és az Utolsó Napba helyezik, és gyakran megemlékeznek az Istenről. 22 Amikor a hívők meglátták a szövetségeseket, ezt mondták: „Ez az, amit Isten és a Küldötte megígért nekünk. Isten és a Küldötte igazat mondtak.” Ez pedig csak megerősítette őket hitükben és odaadásukban. 23 Vannak olyanok a hívők közt, akik betartották az egyezséget Isten felé, míg mások közülük elvégezték a feladatukat ebben az életükben, míg megint másoknak még várniuk kell, *mert önmaguk semmit sem változtak*. 24 *Ez azért van így*, hogy Isten megjutalmazhassa az igazakat a hűségükért, és megbüntethesse a képmutatókat, ha *Ő úgy akarja*, vagy *éppenséggel könyörületesen* forduljon feléjük, *ha Ő úgy akarja*. Isten megbocsátó és könyörületes. 25 Isten visszafordította a hitetleneket: a dühükkel *együtt*. *Ezért visszavonultak*: anélkül, hogy bármi jóra szert tettek volna. *Isten ezen a módon* megóvta a harctól a hívőket. Isten erős és hatalmas. 26 A Könyv *népéből* azokat, akik támogatták *az ellenségeiteket*, az Isten kihozta az erődítményeikből, és rettegést helyezett a szívükbe. *Hívők!* Néhányukat megöltétek, *míg* másokat fogságba ejtettetek. 27 Isten nektek adta örökül a földjeiket, a házaikat és a vagyoniukat, és egy olyan földet, ahová korábban még nem tettétek be a lábatiukat. Istennek hatalma van minden felett! 28 Próféta! Mondd meg a feleségeidnek: „Ha *csupán* az életre ezen a világon és ennek *hiú* díszreire vágytok, akkor gyertek ide hozzám, megadom *azt*, ami jár nektek, és a *legszebb módon szabadon bocsátalak* benneteket. 29 De ha Istenre, a Küldöttére és a Túlvilági Otthonra vágytok, akkor *tudjátok meg*, hogy Isten közületek azoknak, akik jó cselekedeteket hajtanak végre, nagy jutalmat készített elő.” 30 *Ti!* A Próféta feleségei! Aki közületek egyértelmű erkölcstelenséget követ el, annak megkétszerezik a büntetését! Istennek mindez könnyen megy! 31 De annak, aki engedelmeskedik közületek az Istennek és a Küldöttének, megkétszerezük a jutalmát. *Valóban* bőkezű gondoskodást készítettünk elő számukra. 32 *Ti!* A Próféta feleségei! *Ti* nem olyanok vágytok, mint bármelyik *más* nő. Ha *valóban* félték az Istenőtől, akkor ne legyetek *túlságosan* gyengédek a szavaitokkal, nehogy valamelyik *férfi*,

akinek *gyenge a jelleme*, és betegség van a szívében, megkívánjon benneteket. Használjatok illő szavakat! 33 Tartózkodjatok a házaitekben. Ne mutogassátok az ékszereket magatokon, mint *régebben*, a tudatlanság korában. Végezzétek el az imát, adjátok meg az *előírt* adományt, engedelmeskedjétek Istennek és a Küldöttének. Ti! A *Próféta Háza* népe! Isten távol akarja tartani tőletek a tisztátalanságot, és teljesen meg akar tisztítani benneteket. 34 *Mindig* emlékezzetek meg arról, hogy mit olvasnak fel a házaitekben Isten jeleiből és a Bölcsességből. Isten megértő és mindentudó. 35 A muszlimoknak – férfiaknak és nőknek *egyaránt* –, akik hívők, engedelmesek, igazak, türelmesek és alázatosak, és akik megadják az adományt, megtartják a böjtöt, megőrzik az erkölcsösségüket, és gyakran megemlékeznek Istenről, azoknak Isten megbocsátást és nagy jutalmat készített elő. 36 Ha Isten és a Küldötte *már* döntöttek egy ügyben, akkor egy hívőnek – férfinak és nőnek *egyaránt* – ne legyen szabad választási lehetősége ezek után ebben. Aki nem engedelmeskedik Istennek és a Küldöttének, nyilvánvalóan eltévelyedett. 37 *Próféta! Emlékezz arra*, amikor azt mondtad annak az *embernek*, akivel szemben Isten kegyet gyakorolt, és te is kegyesen *viselkedtél*: „Tartsd meg a feleségedet, és félj az Istentől!” A szívedben *azonban* eltitkoltad azt, amit *később* Isten felfedett. Te az emberektől féltél, pedig Istennek több joga van arra, hogy *egyedül* Őtőle félj! Amikor Zajd elvált tőle, akkor összeházasítottunk téged azzal az *asszonnyal*, hogy a hívőknek ne legyen oka rossz érzésre, ha fogadott fiaik *elvált* feleségeivel akarnak összeházasodni, miután az asszonyok *valóban* elváltak tőlük. Isten parancsa beteljesedett. 38 A *Próféta* nem hibáztatható abban, amit Isten előírt számára. Így bánt Isten azokkal is, akik korábban eltávoztak az *élok sorából*. Isten parancsa egy elrendelt elhatározás 39 azok számára, akik átadják Isten üzeneteit, *egyedül* csak Őtőle félnek, és *valóban* senki mástól nem félnek: csak egyedül az Istentől. Isten elegendő, hogy elszámoltasson! 40 *Emberek!* Muhammad nem az apja egyikőiteknek sem. Ő Isten Küldötte és a próféták pecsétje. Isten mindenről tud mindent! 41 Hívők! Gyakran emlékezzetek meg Istenről, 42 és dicsőítsétek Őt, reggelente és esténként. 43 Ő az, aki az angyalaival együtt áldást küld rátok, hogy kivezessen benneteket a sötétségekből a fényre. Ő az, aki mindig könyörületes a hívőkkel. 44 Azon a Napon, amikor a hívők találkoznak Ővele, akkor így üdvözlik majd őket: „Béke!” Isten nagy jutalmat készített elő számukra. 45 *Próféta!* Azért küldtünk, hogy tanúsítsd az

Igazságot, vidd meg az örömhírt és figyelmeztess, 46 és hogy Istenhez hívd az embereket – az Ő engedelmeivel! – fénylő lámpásként! 47 Hirdesd az örömhírt a hívőknek, hogy nagy kegy várja őket az Istentől! 48 Ne engedelmeskedj a hitetleneknek és a képmutatóknak! Ne törődj azzal, hogy kárt okoznak neked. Bízz Istenben! Isten elegendő védelmezőnek. 49 Hívők! Ha hívő nőekkel házasodtok össze, majd elváltok tőlük, még mielőtt megérintettétek volna őket, akkor nem szükséges, hogy számoljatok az őket megillető várakozási idővel. Biztosítsátok az ellátásukat, és bocsássátok el őket a legszebb módon. 50 Próféta! Megengedettnek nyilvánítottuk számodra a feleségeidet, akikért megadtad a fizetségüket, a rabszolgánokat, akiket jogosan birtokolsz, mert Isten neked adta őket hadizsákmányként, a nagybátyáid és nagynénéid lányait apai és anyai ágról, akik kivándoroltak veled, és bármelyik hívő nőt, aki a Prófétának felajánlja magát, és akit a Próféta feleségül óhajt venni. Próféta! Ezek az előnyök kizárólag téged illetnek meg a többi hívővel szemben. Mi jól tudjuk, hogy mit tettünk kötelezővé számukra a feleségek és a rabszolgák kapcsán, és ezért téged nem hibáztathat senki. Isten megbocsátó és megkönyörülő. 51 A feleségeid közül megvárathatod, amelyiket akarod, és magadhoz engedheted, amelyiket te akarod. Ha meg akarsz kapni valakit azok közül, akiket korábban visszautasítottál, akkor ezért sem hibáztathat senki téged, és ők emiatt nem szomorkodnak majd. Inkább jókedvűek lesznek, és örülni fognak annak, amit juttatsz nekik. Isten tudja, mi van a szívetekben! Isten mindentudó és türelmes. 52 Próféta! A továbbiakban nem vehetsz feleségül más nőket, és nem cserélheted el őket más feleségekre, még akkor sem, ha megtetszene neked a szépségük, kivéve a rabszolgánokat. Isten lát mindent! 53 Hívők! Ne lépjete be kéretlen vendégként a Próféta házaiba – azért, hogy itt étkezzetek, és anélkül, hogy kivárnátok az étkezés idejét –, hacsak nem kaptok engedélyt rá. Ha meghívnak beneteket, akkor lépjete be, és ha ettetek, akkor menjetek utatokra. Ne maradjatok ott egy bizalmas beszélgetésre, mert csak nehézséget okoztok ezzel a Prófétának, hisz ő restelli elöttetek, hogy távozásra szólítson fel beneteket. Isten azonban nem szégyelli az Igazságot! Ha valamit kértek a Próféta feleségeitől, akkor egy függöny mögül tegyétek ezt. Ez tisztább a ti szíveteknek is és az ő szíveknek is. Nem illendő, hogy Isten Küldöttét megsértsetek, vagy az, hogy valaha is összeházasodjatok valamelyik feleségével őutána. Ez valóban szörnyű vétek lenne Isten előtt! 54 Akár felfed-

tek, akár eltitkoltok valamit, Isten mindenről tud mindent. 55 *A Próféta feleségei* nem követnek el hibát, ha *meglátja őket* az apjuk, a fiaik, a fiútestvéreik és azok feleségei, valamint a rabszolgáik. Féljetez Istentől! Isten minden dolog tanúja. 56 Isten és az *Ő* angyalai áldást mondanak a Prófétára. *Hívők!* Mondjatok rá ti is áldást, és köszöntsetek őt a megfelelő köszöntéssel! 57 Akik Istennek és a Prófétájának kárt okoznak, azokat Isten elátkozza ezen a világon és a túlvilágon is. *Isten* megalázó büntetést készített elő a számukra. 58 Akik a hívőknek – férfiaknak és nőknek – kárt okoznak egy olyan dologért, amit *ezek a hívők* meg sem tettek, azok a rosszhiszeműség *vádját* és a nyilvánvaló bűn *terhét* veszik magukra. 59 Próféta! Mondd meg a feleségeidnek, a lányaidnak és a hívők feleségeinek, hogy a külső ruházatukat húzzák lejjebb. Így nagyobb elismerésben lesz részük, és kevésbé zaklathatják őket. Isten megbocsátó és könyörültes. 60 Ha a képmutatók és azok, akiknek betegség van a szívében, és azok, akik rémhíreket terjesztenek a városban, nem hagynak fel ezzel, akkor bizony ellenük fordítunk téged. Már csak egy kis időre lesznek a szomszédságodban. 61 Legyenek átkozottak. Bárhol találják is meg bármelyiküket, fogják el, és könyörtelenül öljék meg őket! 62 Ilyen volt Isten példaadó bánásmódja azokkal szemben, akik korábban *távoztak az élők sorából*. Isten bánásmódjában nem fogsz változást találni. 63 Az emberek azt kérdezik tőled, hogy mikor jön el az Óra. Mondd ezt: „Egyedül Isten tudja ezt!” *Próféta!* Honnan is tudhatnád? Talán már közel van az Óra. 64 Isten megátkozta a hitetleneket, és a *Pokol* Tüzét készítette elő számukra. 65 Ebben időznek majd mindörökre: itt nem találnak majd maguknak barátokat, és *senkit*, aki segítségükre lenne. 66 Azon a Napon, amikor az arcukat megforgatják a Tűzben, ezt mondják majd: „Bárcsak engedelmeskedtünk volna Istennek! Bárcsak engedelmeskedtünk volna a Küldöttnek!” 67 *Majd ezt* mondják: „Urunk! Engedelmeskedtünk az urainknak és nagyjainknak, de tévútra vittek bennünket. 68 *Urunk!* Szabj ki rájuk kétszeres büntetést, és átkozd el őket a legsúlyosabb átkokkal.” 69 *Hívők!* Ne legyetek olyanok, mint azok, akik megsértették Mózeszt, bár Isten felmentette mindazok alól, amit mondtak róla. Isten előtt nagy becsben állt. 70 *Hívők!* Féljetez Istentől, és használjatok megfelelő szavakat. 71 Akkor *az Isten* a tetteiteket *áldásossá* teszi, és a bűneiteket megbocsátja. Aki engedelmeskedik Istennek és a Küldöttének, az igazi győzelmet arat! 72 Mi felajánlottuk a Bizalmi Letétet az egeknek, a földnek és a hegyek-

nek, de megtagadták, hogy magukra vegyék a terhet, mert megijedtek *ettől*. Az emberiség pedig magára vette a *terhet*. *Hisz vétkes és tudatlan.* 73 Isten megbünteti a képmutató és bálványimádó férfiakat és nőket. Isten a hívő férfiak és hívő nők felé fordul. Isten megbocsátó és megkönyörülő.

34. szúra

SÁBA

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvennégy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Dicsőség Istennek, akié *minden*, ami az egekben és a földön van, és övé a dicsőség a túlvilágon! Ő a Bölcs, a Mindentudó! 2 Ő tudja, hogy mi kerül be a földbe, és mi nő ki belőle, hogy mi jön le az égből, és mi emelkedik fel oda. Ő a Megkönyörülő, a Megbocsátó. 3 A hitetlenek ezt mondják: „Nekünk *soha* nem fog *ütni* az Óránk!” Mondd: „Dehogynem! Nektek is *üt majd* az Órátok! *Istenre mondom, aki* a láthatatlan *titkok* tudója! Egy por-szemnyi súly sem kerül el a figyelmét. Vagy ami kisebb vagy nagyobb ennél, és ami az egekben és a földön van – az sem.” Így *van feljegyezve* ez egy megvilágosító Könyvben, 4 hogy *Isten* megjutalmazhassa mindazokat, akik hisznek és jót tesznek. Nekik megbocsátásban és nagylelkű gondoskodásban lesz részük. 5 *De* akik azon dolgoznak, hogy a jeleink erőtlenségét bizonyítsák, azoknak fájdalmas büntetés kínjaiban lesz részük. 6 *Próféta!* Akik megkapták a tudást, láthatják, hogy az, amit a te Urad kinyilatkoztatott neked, *magá* az Igazság, és *ez Isten* útjára vezérel, a Hatalmaséra, a Magasztoséra. 7 A hitetlenek ezt mondják: „Mutassunk nektek egy olyan embert, aki azt állítja, hogy miután darabokra téptek benneteket, akkor újra megteremtenek? 8 Talán *inkább egy jókora* hazugságot talált ki Istenről? Vagy *éppenséggel* megőrült?” Nem! Akik nem hisznek a túlvilágban, *azoknak lesz részük* a büntetésben, és ők vannak nagy tévelygésben! 9 Nem nézték meg, hogy mi van előttük és mögöttük, az égen és a földön? Ha úgy akarjuk, akkor elsüllyesztjük alattuk a földet velük együtt, vagy rájuk szakasztunk darabokat az égboltból. Ebben *valóban* egy jel van minden szolga részére, aki megbánással fordul *Isten* felé. 10 Kegyet gyakoroltunk Dáviddal szemben, *amikor így szóltunk*: „Hegyek! Visszhan-

gozzátok vele *együtt* Isten dicsőítését, és ti, madarak is!” Meglágyítottuk számára a vasat, **11** és *így szóltunk*: „Készíts páncélingeket, a láncszemeket pedig illeszd össze pontosan. Hajtsatok végre jó cselekedeteket, hisz látok mindent, amit *csak* tesztek!” **12** Salamon *szolgálatára rendeltük* a szelet, aminek reggeli útja egy hónap, és esti útja *is* egy hónap. Forrást fakasztottunk neki olvasztott rézből, és néhány dzsinn is dolgozott alatta: Ura engedélyével. Ha bármelyikük elhajlik a Mi parancsunktól, azzal megízleltetjük a lángoló Tüzet. **13** Azt készítették neki, amit akart: palotákat, szobrokat, akkora tálakat, mint a víztartályok, és lábakon álló üstöket. *Mi így szóltunk*: „Dolgozzatok hálásan, Dávid nemzetsége!” Milyen kevesen vannak a szolgálaim közül *azok, akik* hálásak! **14** Amikor elrendeltük Salamon számára a halált, akkor a halálára csak egy csúszómászó utalt, ami a botját rágta. Amikor Salamon földre zuhant, akkor a dzsinnek előtt világozóssá vált: ha ismerték volna a rejtett *titkokat*, akkor nem kellene a megalázó büntetésükben megmaradniuk. **15** Sába *népének is* volt egy jel a szálláshelyén. Két kert, jobbról és balról. (-): „Egyetek abból, amivel Uratok gondoskodott rólatok, és legyetek hálásak neki. földjeitek jók, és Uratok megbocsátó!” **16** De *ők elfordultak tőlünk*. Ekkor rájuk küldtük a gátak *mögül* az árvizet, és a két kertjüket két, keserű gyümölcsöket termő kertre cseréltük, amelyekben tamariszkuszok és néhány lótuszfa volt. **17** Így büntettük meg *őket* azért, mert hálátlanok voltak. Talán bizony megbüntetünk bárki mását, *azokon kívül*, akik hálátlanok? **18** Közéjük és a városok közé, amelyeket megáldottunk, több várost *helyeztünk el* látótávolságban, amelyek közt könnyűszerrel utazhattak. *Így szóltunk*: „Utazzatok ezek közt a városok közt biztonságban éjjel és nappal.” **19** De *amazok ezt mondták*: „Uruk! Túl hosszúra nyújtottad a távolságot az utazásaink közt.” *Ezzel* önmaguk ellen vétkeztek: a történetüket *pedig* közmondásossá tettük. Darabokra téptük *őket*. Ebben valóban jelek vannak mindenki számára, aki türelmes és hálás! **20** Az Ördögnek beigazolódtott a véleménye róluk. Mind követték *őt*, a hívők egy csoportját kivéve. **21** *Mert* felettük nem volt hatalma! *Ezzel* akartuk megkülönböztetni, ki az, aki hisz a túlvilágban, és kinek vannak kétségei felőle. *Próféta!* A te Urad *örkődik* minden felett. **22** Mondd: „Most szólítsátok azokat, akiket Isten mellé helyeztek!” Ezeknek egy porszemnyi súlyú *hatalma* sincs, sem az egekben, sem a földön, és *az Istennek* ezek a *bálványok* nem tudnak segítségére lenni semmiben! **23** Senki közbenjárása nem használ nála, csak azé, akinek **Ő**

engedélyt ad erre. A Feltámadás napján ezt kérdezik majd tőlük, miután a félelem súlyát levették a szívükről: „Mit mondott a ti Uratok?”, mire ezt válaszolják: „Az Igazságot.” Ő a Magasztos, a Nagy. 24 *Próféta!* Mondd ezt: „Ki gondoskodik rólatok az egekből és a földről?” Mondd: „Isten! Ezért hát vagy bennünket vezérelnek a helyes úton, vagy ti vagytok nyilvánvaló tévelygésben!” 25 Mondd: „Nektek nem kell számot adnotok a mi bűneinkről, és nekünk sem arról, amit ti tesztek.” 26 Mondd: „A mi Urunk majd összegyűjt bennünket. Később pedig igazságosan ítélni fog köztünk. Mert hisz Ő az, aki igazságosan ítélni fog, és mindenről tud mindent.” 27 Mondd: „Mutassátok meg nekem azokat, akiket társaknak adtatok Őmellé.” Bizony nem! Ő Isten, a Mindenható, a Bölcs. 28 *Próféta!* Mi minden emberhez küldtünk téged, hogy vidd meg az örömhírt és figyelmeztess. De a legtöbb ember nem érti meg ezt. 29 Azt mondják: „Mikor teljesül be ez a fenyegetés, ha igaz, amit állítotok? 30 Mondd: „Ki van jelölve egy találkozás a számotokra arra a Napra, amiről nem késhettek le, és amit nem siettethettek egyetlen órával sem.” 31 A hitetlenek ezt mondják: „Soha nem fogunk hinni ebben a Koránban, és azokban a könyvlatkoztatásokban sem, amelyeket ez előtt küldtek alá.” *Próféta!* Bárcsak látnád, ahogy a vétkeseket Uruk elé állítják, és ahogy ott egymást vádolják! Az elnyomottak ezt mondják majd az elnyomóknak: „Ha ti nem lettetek volna ilyenek, akkor mi hívők lettünk volna!” 32 Az elnyomók ezt mondják majd az elnyomottaknak: „Talán mi voltunk azok, akik eltérítettünk benneteket az útmutatástól, miután megérkezett hozzátok? Nem! Inkább ti voltatok a bűnösök.” 33 Az elnyomottak ezt mondják majd az elnyomóknak: „A ti ármánykodásotok volt inkább az oka mindennek, amin éjjel-nappal dolgoztatok. Ti parancsoltátok azt nekünk, hogy ne higgyünk az Istenben, és helyezzünk mellé másokat.” Titokban megbánást mutatnak, amikor szembesülnek a büntetéssel. Akkor pedig nyakbilincseket teszünk a hitetlenekre. Talán bizony valami másért kellene jutalomban részesülniük, mint azért, amit korábban tettek? 34 Nem volt egyetlen olyan város, ahová ne küldtünk volna valakit, hogy figyelmeztessen, és ahol azok, akik bőségben éltek, ne mondták volna: „Nem hiszünk abban az üzenetben, amivel hozzánk küldtek!” 35 Azt is hozzátették: „Nekünk nagyobb a vagyónk, és több gyerekünk van, mi nem kapunk büntetést.” 36 *Próféta!* Mondd ezt: „Az én Uram bőséggel gondoskodik arról, akiről Ő akar, és szűkösebben arról, akiről Ő akar. De a legtöbb ember nem érti meg ezt.”

37 Sem a vagyonotok, sem a gyermekeitek száma nem hoznak benneteket a közelségünkbe. De akik hittek és jót tettek, azoknak kétszeres jutalomban lesz részük *mindazért*, amit tettek. Biztonságban élnek majd a Paradicsomban, tágas termekben. 38 Akik *pedig* a jeleink ellen tesznek, hogy az erőtlenségüket bizonyítsák, azokat elővezetik a büntetéshez. 39 Mondd: „Az én Uram bőséggel gondoskodik az Ő szolgálai közül arról, akiről Ő akar, vagy éppenséggel szűkösebben. Bármit adományoztok is, Ő pótolja ezt a számotokra. Ő a legjobb Gondoskodó.” 40 Azon a napon, amikor Isten összegyűjti mindannyiukat, így szól majd az angyalokhoz: „Ezek az emberek itt korábban titeket imádtak?” 41 Ők erre ezt fogják mondani: „Dicsőséget Neked! Te vagy a mi védelmezőnk, és nem ők! *Amazok* korábban a dzsinneket szolgálták, és a legtöbben közülük bennük hittek.” 42 (-): „Ma *azonban* nem tudtok sem használni, sem pedig ártani egymásnak!” Mi ezt mondjuk majd a vétkeseknek: „Ízleljétek meg a Tűz kínjait. Azt, amit *mindig is* hazugságnak neveztetek.” 43 Amikor világos bizonyítékokként felolvassák nekik a jeleinket, azt mondják: „Hisz ő is csak egy halandó ember, aki el akar tántorítani benneteket attól, amit az apáitok szolgáltak! Ez a *Korán pedig szintén* csak egy kitalált hazugság.” A hiteltek pedig, amikor az Igazság megérkezik hozzájuk, ezt mondják: „Ez itt csupán nyilvánvaló varázslat!” 44 Talán bizonyadtunk nekik Könyveket, hogy tanulmányozzák ezeket, és nem küldtünk hozzájuk előtted egyetlen *küldöttet sem*, hogy figyelmeztesse őket? 45 Hazugságnak mondták az *üzenetet korábban* azok is, akik előttük éltek, bár ezek az emberek az egytizedét sem érték el *semmiben* annak, amit az *elődeiknek* adtunk. Hazugsággal vádolták meg a küldötteimet! Milyen szörnyű volt a büntetésem! 46 *Proféta!* Mondd: „Csupán egyet tanácsolok nektek. Álljatok Isten elé, párosával vagy egyenként, és gondolkozzatok el. A társatok – *a Proféta!* – nem megszállott! Azért jött csupán, hogy figyelmeztessen benneteket, még az előtt, amikor *megérkezik* a súlyos büntetés.” 47 Mondd: „Ami fizetséget kérnék tőletek, az legyen inkább a tiétek. Az én fizetésem Istenre tartozik. Ő minden dolog Tanúja.” 48 Mondd: „Az én Uram *odaveti elétek* az Igazságot! Ő minden rejtett titokról tud!” 49 Mondd: „Eljött az Igazság! A hamisság *gyenge és erőtlen*.” 50 Mondd: „Ha eltévelyedek, a saját káromra teszem. De ha az útmutatást követem, akkor *mindez* az Uram kinyilatkoztatásán *keresztül* történik. Ő mindent hall, és mindig közel van.” 51 *Proféta!* Bárcsak látnád az ijedtségüket a *Feltá-*

madás napján, ahonnan nincs menekvés, és egy közeli helyről ragadják majd meg őket. 52 Akkor ott ezt fogják mondani: „Most hiszünk benne!” De hogyan lennének képesek – ilyen messziről – egyszerre csak hinni benne? 53 Hisz nem hittek benne a múltban, és csak találgatásokba bocsátkoznak a Láthatatlanról egy távoli helyről. 54 Ezért egy válaszfalat helyeznek közéjük és vágyaik közé, ahogy korábban a hozzájuk hasonlókkal tették. Bizony, nyugtalanító kétségek közt voltak!

35. szúra

TEREMTŐ

Mekкаи kinyilatkoztatás, negyvenöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Dicsőség Istennek, az eget és a föld teremtőjének, aki küldötteknek tette meg az angyalokat, és két, három vagy négy *pár* szárnyat *adott nekik*. Ő azt tesz hozzá a teremtéshez, amit Ő akar. Istennek hatalma van minden dolog felett. 2 Ha Isten feltár az emberek számára *bármiféle* könyörületességet, akkor azt nem tudja visszatartani senki. De ha visszatart valamit, azt nem képes kibocsátani – Őrajta kívül – senki. Ő a Mindenható, a Bölcs. 3 Emberek! Emlékezzetek meg Isten kegyességéről, amit felétek gyakorol. *Talán* van más teremtő Istenen kívül, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből? Nincs isten Őrajta kívül. Hogyan is fordulhattok el *Őtőle*? 4 *Próféta!* *Ahogy* téged *most* hazugnak neveznek, ugyanúgy hazugnak neveztek a küldötteket előtted. *De* Istenhez viszik vissza az ügyeket! 5 *Emberek!* Isten ígérete igaz. Ne hagyjátok, hogy az élet ezen a világon megtévesszen benneteket! Ne hagyjátok, hogy Istennel kapcsolatban megtévesszen benneteket a *Megtévesztő!* 6 A Sátán a ti *esküdt* ellenségeitek. Bánjatok vele ellenségként! Arra veszi rá azokat, akik követik, hogy a lángoló Tűzben legyenek egymás társai. 7 A hitetleneknek kemény büntetésben lesz részük, de akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, azoknak megbocsátásban és nagy jutalomban lesz részük. 8 *Talán bizony azt vezessek a helyes útra*, akinek a gonosztett kívánatosnak tűnik, és még szépnek is találja ezt? Isten azt visz tévútra, akit Ő akar, és azt vezet *a helyes útra*, akit Ő akar. *Próféta!* A te lelked ne vesződjön azzal, hogy sajnálkozol

rajtuk. Isten jól tudja, *hogy* mit tesznek! 9 Isten az, aki a szeleket küldi, és ezek feltámasztják a felhőket. *Majd* egy *kiszáradt* föld felé tereljük őket, és újjáélesztjük velük *ezt* a földet. Ilyen a Feltámadás is! 10 Ha valaki hatalomra vágyik, *tudja meg, hogy* Istené minden hatalom. Őhöz emelkedik fel *minden* jó szó, és Ő emeli magához a jótetteket. Akik gonosz terveket szőnek, azoknak súlyos büntetésben lesz részük, és *minden* ármánykodásuk megghiúsul. 11 Isten porból, majd egy csepp folyékony anyagból teremtett meg benneteket, és *később* párokat alkotott belőletek. Egyetlen nő sem fogan meg vagy hozza világra a terhét, csakis az Ő tudtával. Senkinek sincs meghosszabbítva vagy megrövidítve az élete anélkül, hogy ne lenne feljegyezve egy Könyvben. *Mindez* könnyű *dolog* Istennek! 12 A két tenger nem egyforma. Az egyik vize édes és üdítő, és *kellems* inni *belőle*. A másik sós és keserű. Mindkettőből friss *halat* esztek, és ékszernek valót hoztok *felszínre*, amit felvesztek magatokra. *Hisz* látod a tengert, amint átszelik a hajók, hogy Isten kegyét keressétek! Talán hálások lesztek *érte*! 13 Ő teszi azt, hogy az éjszaka átmenjen a nappalba, a nappal *pedig* az éjszakába. Ő rendelte alá a napot és a holdat, hogy mindkettő a kijelölt időben *a pályáján* haladjon. Ilyen az Isten: a ti Uratok! Övé minden hatalom! *Azoknak*, akiket Őmelleste szólítottok, nincs semmi hatalmuk, még annyi se, mint egy datolyamagon a hártjának. 14 Ha *segítségül* hívjátok őket, nem hallanak benneteket. De ha *mégis* meghallának benneteket, akkor sem válaszolnának nektek. A Feltámadás napján még azt is tagadni fogják, hogy Isten mellé más isteneket társítottatok. *Próféta!* Senki nem képes ezt úgy elmondani neked, mint a Mindentudó. 15 Emberek! Ti vagytok azok, akiknek szükségük van Istenre! De Ő nincs ráutalva senkire. Ő a Dicsőséges. 16 Ha Ő úgy akarja, végez veletek, és egy új teremtést alkot meg. 17 *Mindez* könnyű *dolog* Istennek! 18 Egyetlen lélek sem fogja a másik terhét hordozni. Hiába hív *egy másik lelket segítségül*, hogy az vigye a terhét *helyette*, akkor sem segít neki senki, még egy rokon sem. *Próféta!* Csak azokat tudod figyelmeztetni, akik félnek Uruktól, a Láthatatlantól, elvégzik az imát, és *megadják az adományt*. *Aki így tesz, az megtisztul, és önmagáért tisztul meg*. Istenhez vezet a végcél! 19 A vak és a látó nem egyformák, 20 a sötétség és a fény *sem*, 21 az árnyék és a *nyári forróság sem*. 22 Nem egyformák az élők és a holtak. Isten annak ad hallást, akinek Ő akar. Te – *Próféta* – nem vagy az, aki hallóvá teszed azokat, akik a sírokban vannak. 23 A te dolgod csupán az, hogy figyelmeztessed *az embereket!*

24 Az Igazsággal küldtünk téged, és azért, hogy örömhírt vigyél és figyelmeztess. Nincs olyan közösség, amelyikben *korábban* ne lett volna egy figyelmeztető. 25 *Próféta!* Ha hazugnak neveznek, *akkor tudd meg, hogy* az elődeik is hazugnak neveztek a küldötteiket. Bár a küldötteik világos jelekkel jöttek hozzájuk, Írásokkal és a megvilágosító Könyvvel. 26 Majd megragadtam a hitetleneket. Milyen rettenetes volt az én büntetésem! 27 *Próféta!* Talán nem láttad, hogyan küldi le Isten a vizet az égből? *A segítségével* mindenféle színű gyümölcsöt érlelünk, *hisz* a hegyek is sávokban mindenféle színűek, fehérek, vörösek és hollófeketék, 28 ahogy az emberek, a vadállatok és az állatok is különböző fajtájúak és színűek. Istentől csak azok félnek az Ő szolgálai közül, akiknek megvan a tudásuk. Isten Mindenható és Megbocsátó. 29 Akik felolvassák Isten Könyvét, elvégzik az imát, és abból, amivel gondoskodtunk róluk, titkon vagy nyíltan adakoznak, azok egy olyan csereüzletet remélhetnek, ami soha nem enyészik el, és 30 Isten megfizeti nekik a teljes jutalmukat, és ráadást is ad az Ő kegyességéből. *Mert Isten Megbocsátó és Hálás.* 31 *Próféta!* Amit kinyilatkoztattunk neked a Könyvből, az *maga* az Igazság, és azt bizonyítja, ami *korábban* már megvolt. 32 Isten mindent tud a szolgálairól, és mindent lát! A Könyvet örökül adtuk a szolgálainknak, akiket kiválasztottunk. Vannak köztük, akik saját lelkük ellen vétkeznek, és vannak köztük, akik mértékletesek, míg megint mások – Isten engedelmével! – mindenki mást megelőznek a jótettekben. Ez a legnagyobb kegyesség: 33 Éden Kertjeibe lépnek majd be, és arany karperecekkkel és gyöngyökkel díszítik fel őket, és a ruháik selyemből lesznek. 34 Ezt fogják mondani: „Dicsőség Istennek, aki eltávolította felőlünk a szomorúságot. A mi Urunk valóban megbocsátó és hálás. 35 A kegyessége telepített le minket *ide*, az Örökkévalóság Otthonába, ahol nem nyomaszt minket sem a fáradság, sem a kimerültség.” 36 Azoknak viszont, akik hitetlenek, a Pokol Tüzeiben lesz részük, ahol nem ítélik meg számukra az *utolsó* halált, és nem könnyítik meg a büntetésüket. Így büntetünk meg minden hitlent! 37 *A Pokolban* így kiáltanak majd fel: „Urunk! Engedj ki bennünket! *A jövőben csak* jót teszünk. Mást, mint eddig.” (-): „Talán nem adtunk nektek elég hosszú életet ahhoz, hogy mindegyikőtök elgondolkozhatott volna a figyelmeztetésről, *akinek lehetősége volt erre? Sőt!* Eljött hozzátok a figyelmeztető! Ízleljétek *csak* meg a büntetést!” A vétkeseknek *itt bizony* nem segít majd senki. 38 Isten ismeri az eget és a föld láthatatlan *titkait*. Ő mindent tud

a rejtett titkokról. 39 Ő az, aki egymást követő nemzedékekké tett meg benneteket a földön. Aki hitetlen, viselni fogja hitelenségének *következményeit*. A hitelleneket pedig még utálatosabbá teszi hitelenségük Uruk előtt, és csak meggyorsítja a vesztüket. 40 Mondd: „Gondolkozzatok el a társaitokról, akiket Isten mellett szólítotok! Mutassátok meg, melyik részét teremtették a földnek! *Vagy talán* van egy részük az egekben? *Vagy talán* átadtunk nekik egy Könyvet, úgyhogy világos bizonyítékaik lennének?” Nem! Azok, akik vétkesek, egymásnak is csak hamis ígéreteket tesznek. 41 Isten tartja fenn az egeket és a földet, hogy ne enyészzenek el. De ha elenyésznének, akkor senki sem tudná fenntartani őket. Isten türelmes és megbocsátó. 42 *A bálványimádók* megesküdték Istenre a legerősebb esküjükkel, hogy ha valaki eljön hozzájuk, hogy figyelmeztesse őket, akkor jobban fogják követni az útmutatást, mint bármelyik *más* közösség, de amikor megérkezett hozzájuk egy figyelmeztető, csak az ellenszenvük erősödött *fel még jobban*, 43 mert fennhéjázóan *viselkedtek mindenfelé* a földön, és gonosz terveket szőttek. De a gonosz cselszövések azokat fonják majd körbe, akik kitalálták ezeket. *Talán bizony* valami másra számítanak, mint arra, ahogy az elődeikkel elbántak?! Isten bánásmódjában soha nem találsz sem változást, sem eltérést. 44 Nem járták be a földet, és nem látták azt, hogyan végezték az elődeik, bár azok erősebbek voltak náluk? Nincs semmi az egekben és a földön, ami megghiúsíthatná Isten *akarátát*. Ő *valóban* tud mindent, és erős. 45 Ha Isten megbüntetné az embereket azért, amit korábban tettek, akkor nem hagyna meg egyetlen *élőlényt* sem a föld hátán. De Ő haladékot ad számukra egy meghatározott időpontig. De amikor eljön az időpontjuk, akkor Isten mindent látni fog a szolgáiról.

36. szúra JÁ SZÍN

Mekkai kinyilatkoztatás, nyolcvanhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Já Szín. 2 A bölcs Koránra! 3 *Próféta!* Te valóban egyike vagy a küldötteknek 4 az egyenes úton – 5 ez a Mindenható, a Megkönyörülő kinyilatkoztatása! –, 6 *azért*, hogy figyelmeztess egy népet, amelynek az őseit

még nem figyelmeztették, és ezért nincsenek tudatában ennek. 7 Az ítélet a legtöbbször felett korábban már beigazolódott, de nem hisznek. 8 Nyakbilincset tettünk rájuk, ami az állukig ér, így a fejüket felfelé kell tartaniuk. 9 Eléjük és mögéjük is falakat emeltünk, és így körbezártuk őket, hogy ne lássanak semmit. 10 Nekik mindegy, hogy figyelmezteted őket vagy sem: ők akkor sem fognak hinni. 11 Csak azt tudod figyelmeztetni, aki követi a Korán figyelmeztetését és fél a Könyörületestől, bár Ő láthatatlan marad a számára. Az ilyen embereknek hirdesd a megbocsátást és a bőséges jutalmat. 12 Mi valóban életre keltjük a holtakat, és feljegyezzük, amit korábban tettek, és a nyomaikat szintűgy. Minden dolgot számba veszünk egy világos Könyvben. 13 Hozd fel példának nekik a város lakóit, akikhez küldötted érkeztek. 14 Amikor két küldöttet küldtünk hozzájuk, mindkettőt hazugsággal vádolták meg. Ezután megerősítettük őket egy harmadikkal. Ezt mondták: „Mi vagyunk a küldötteitek!”, 15 mire amazok ezt mondták: „Ti is csak halandó emberek vagytok, akár csak mi. A Könyörületes nem küldött alá semmiféle kinyilatkoztatást. Hazudoztok csupán.” 16 A küldöttek erre ezt mondták: „Urunk tudja a legjobban az Igazságot! Mi vagyunk a küldötteitek! 17 A feladatunk csupán az, hogy világos módon átadjuk az üzenetet.” 18 Az emberek ezt mondták: „Rossz előjelnek tartunk benneteket. Ha nem hagytok fel azzal, amit most tesztek, akkor megkövezünk benneteket: szörnyű és fájdalmas büntetést kaptok tőlünk.” 19 A küldöttek ezt mondták: „Ti magatok vagytok a rossz előjel. Miért tartjátok rossz előjelnek, ha figyelmeztetést kaptok? Azért, mert mindannyian vétkesek vagytok!” 20 Ekkor egy ember érkezett futva a város legtávolabbi végéből, és azt mondta: „Népem! Kövessétek a küldötteket! 21 Kövessétek azokat, akik nem kérnek fizetséget tőletek, és az igaz utat követik. 22 Miért ne szolgáljálam Őt, aki teremtett engem, és akihez visszavisznek benneteket? 23 Talán fogadjak magamnak más isteneket Őmellé, amiknek a közbenjárása – ha a Könyörületes káromat akarná – semmit sem ér, és akik nem tudnak megmenteni semmitől? 24 Ebben az esetben nyilvánvaló tévelygésben lennék. 25 Hiszek az Uratokban! Hallgassatok rám!” 26 Ezt mondták neki: „Lépj be a Paradicsomba!”, mire ő ezt mondta: „Bárcsak tudná a népem, 27 hogy az Uram megbocsátott nekem, és felemelt azok közé, akiknek tiszteletre méltó bánásmódban van részük!” 28 Utána nem küldtünk alá sereget az égből a népe ellen, és mást se küldtünk le

ellenük. 29 Elég volt egyetlen hangorkán, és máris elhamvadtak! 30 Kár minden emberi lényért! Ahány küldött érkezett hozzájuk, mindegyikből gúnyt űztek. 31 Talán nem látták, hány nemzedéket pusztítottunk már el előttük, akik soha nem térnek már vissza hozzájuk? 32 Majd elének vezetik még mindannyiukat! 33 Az élettelen föld is egy jel a számukra. Mi keltettük életre és sarjasztottunk ki gabonát belőle, amiből esznek. 34 Kerteket, datolyapálmákat és szőlőt telepítettünk rá. Forrásokat fakasztottunk rajta mindenfelé, amelyek előtörnek belőle. 35 Azért tettük ezt, hogy egyenek a gyümölcsceiből. Nem az ő kezeik teremtették ezeket! Talán nem akarnak hálásak lenni mindezért? 36 Dicsőség Őneki, aki megteremtette a párokat mindabból, ami a földön kisarjad, és önmagukból is párokat teremtett, és abból is, amiről nem tudnak! 37 Az éjszaka szintén egy jel számukra. Csak elhúzzuk tőle a nappal fényét, és máris sötétség veszi körül őket. 38 A nap egy bizonyos pályán fut a nyugvóhelyére, amit Ő rendelt el, a Mindenható, a Mindentudó. 39 A holdnak állomásokat határoztunk meg, míg végül elfogy, és olyan lesz, mint egy kiszáradt palmaág. 40 A nap nem érheti utol a holdat, és az éjszaka nem előzheti meg a nappalt. Mindahány a saját pályáján halad. 41 Egy további jel a számukra az is, hogy elvittük az utódaikat a megtelt Bárkán, 42 és az is, hogy ehhez hasonló hajókat teremtettünk számukra, amikre felszállhatnak. 43 Ha úgy akarjuk, akkor vízbe fojtjuk mindannyiukat, és senkihez sem kiálthatnak segítségért, és nem menekülnek meg. 44 Csupán a Mi könyörületességünkől élvezhetik még egy megszábot időre az életet ezen a világon. 45 Amikor ezt mondják nekik: „Övakodjatok mindattól, ami ott van még előttetek, és attól, ami ott van már mögöttetek, hogy a könyörületességben lehessen részetek” ..., 46 de az ilyen emberek minden Uruktól érkező jelet visszautasítanak. 47 Amikor pedig azt mondják nekik: „Adakozzatok mindabból, amivel az Isten gondoskodott rólatok!”, akkor a hitetlenek ezt mondják a hívőknek: „Talán bizony mi etessük azokat, akiket Isten is etethetne, ha Ő úgy akarná? Valóban súlyos tévelygésben vagytok!” 48 Azt mondják: „Mikor következik be az a bizonyos fenyegetés, ha igazat mondotok?” 49 Bizony csak arra az egyetlen hangorkánra várnak, ami majd elragadja őket, miközben egymással vitáznak. 50 Ezután nem lesz már módjuk arra, hogy végrendelkezzenek, sem pedig arra, hogy visszatérjenek az övéikhez. 51 Akkor majd megfújják a trombitát, és a sírokból

mindannyian egyenesen Urukhoz sietnek. 52 Ezt mondják majd: „Jaj nekünk! Ki keltett fel bennünket a nyugvóhelyünkről?”, *mire ezt válaszolják nekik*: „Ez az, amire a Könyörületes ígéretet tett. A küldöttek tehát igazat mondtak.” 53 Egyetlen hangorkán elég, és mindannyiukat odahozzák elénk! 54 (-): „Ma senkit sem ér igazságtalanság. Csupán azt fizetik most vissza nektek, amit korábban tettetek.” 55 A Paradicsom lakói ma örömeiket lelik az ittlétükben. 56 Ők és a feleségeik *kényelmesen* hátradőlnek az árnyékban álló kereveteken, 57 és *mindenféle* gyümölcs lesz majd itt a számukra, és minden más, amire csak vágnak, 58 és egy könyörületes Úr így *üdvözli* majd őket: „Béke!”. 59 (-): „Ma különüljtek el a hívóktól: ti, vétekesek! 60 Ádám gyermekei! Talán bizony nem tettem meg a kötelességeteknek azt, hogy ne a Sátánt szolgáljátok, hisz ő a ti esküdt ellenségetek? 61 Engem szolgáljatok! Ez az egyenes út! 62 Sokakat közületek tévútra vitt. Nem gondolkoztok el ezen? 63 Ez itt a Pokol, amire már többször is figyelmeztettek benneteket. 64 Ebben fogtok ma égni azért, mert hitetlenek voltatok.” 65 Ma lepecsételjük a szájukat, és a kezeik fognak beszélni Mihozzánk, és a lábaik tanúsítják majd, hogy korábban mit tettek. 66 Ha úgy akarnánk, kiolthatnánk a szemük világát, és versenyt futhatnának egymással a helyes út felé, de hogyan látnák meg ezt? 67 Ha pedig úgy akarnánk, akár megbéníthatnánk őket ott, azon a helyen, ahol épp megálltak, és se előre, se hátra nem tudnának egy lépést sem tenni. 68 Akinek pedig hosszú életet adunk, azt visszavetjük a testi erejében. Miért is nem gondolkoznak el ezen? 69 Mi nem költészetre tanítottuk a *Profétát*, mert ez nem hozzá illő! 70 Ez itt egy figyelmeztetés és egy világos Korán, hogy figyelmeztesse mindazokat, akik most ezen a világon élnek, és azért, hogy Isten ítélete beigazolódjon a hitetlenekkel szemben. 71 Talán bizony nem látták, hogy a saját kezünkkel teremtettük a jószágokat, amik felett rendelkezhetnek? 72 A szolgálatukra rendeltük az állatokat: némelyik hátra felülhetnek, míg a többit elfogyaszthatják ételként. 73 De az állatok sokféleképpen a hasznukra vannak: az emberek ihatnak a tejükből. Miért nem hálásak érte? 74 Isten mellé más isteneket fogadtak maguknak, hogy azok legyenek a segítségükre. 75 De azok nem képesek erre, hisz az egy olyan sereg, amit szintén előállítanak majd az ítélkezéshez! 76 *Proféta!* Ne szomorítson el téged a beszédük! Jól tudjuk, hogy mit titkolnak el, és mit mondanak ki. 77 Miért is nem látja be az ember, hogy egy folyékony cseppből

teremtettük? *Még vitába száll erről, sőt 78 egy példát hoz fel nekünk, és elfeledkezik a saját megteremtéséről. Azt mondja: „Ki képes arra, hogy újra életre keltse az ilyen csontokat, miután elporladtak?” 79 Mondd: „Ő kelti majd életre. Ő, aki az első alkalommal megalkotta ezeket. Hisz Ő minden teremtményről tud mindent. 80 Ő az, aki a zöld fából tüzet alkotott nektek, úgy, hogy azonnal tüzet gyújthassatok azzal. 81 Ő, aki az egeket és a földet teremtette, talán nem képes arra, hogy hozzájuk hasonló embereket teremtsen? De bizony! Ő a Teremtő, a Mindentudó! 82 Az Ő parancsa csupán annyi – ha akar valamit –, hogy így szól hozzátok: „Légy!”, és lesz. 83 Dicsőség Őneki, akinek a kezében van a legfőbb hatalom minden dolog felett. Őhöz visznek vissza mindnyájzatokat!*

37. szúra

A FELSORAKOZÓK

Mekkai kinyilatkoztatás, száznyolcvankét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A felsorakozókra! 2 A szitkokat szórókra! 3 A figyelmeztetést felolvasókra! 4 A ti istenetek bizony egy! 5 Az egek, a föld és a kettő közt minden Ura, és minden napkelte Ura. 6 A legelső eget csillagokkal díszítettük, 7 védőpajzsként az engedetlen ördögökkel szemben: 8 mert így nem hallgathatják ki az *angyalok* legfelsőbb tanácsát. Minden oldalról *csillagokkal* dobálják meg őket, 9 és miután elűzték mindannyiukat, örök büntetésben lesz részük. 10 Ha valamelyikük mégis lopva megszerez valamit, *akkor* egy éles fényű hullócsillag fogja üldözőbe venni. 11 *Próféta!* Kérdezd meg a *hitetlenektől* a *véleményüket*, hogy kit nehezebb megteremteni: őket vagy másokat, akiket teremtettünk? Megtapadó agyagból teremtettük őket. 12 Te valóban elcsodálkozol ezen, de ők gúnyt űznek belőle. 13 Amikor pedig figyelmeztetik őket, nem gondolkoznak el rajta, 14 és amikor egy jelet látnak, továbbra is gúnyt űznek belőle. 15 Azt mondják: „Ez egy varázslat csupán! 16 *Talán bizony*, ha meghaltunk, porrá és csontokká lettünk, *akkor majd* újra feltámasztanak *bennünket?* 17 Az őseinkkel együtt?” 18 Mondd: „Igen! *Sőt, még alázatosak is* lesztek!” 19 Egyetlen kiáltás elég lesz, és *már*is odafigyelnek rá. 20 *Ezt* mondják

majd: „Jaj nekünk! Ez az Ítélet napja!” 21 Azt mondják nekik: „Ez a Döntés napja, amit korábban hazugságnak neveztetek.” 22 (-): „Angyalok! Gyűjtsétek össze a vétkeseket, a hozzájuk hasonló társaikat, és azt is, amit szolgáltak – 23 az Isten helyett! Vezessétek őket a Pokol útjára! 24 Állítsátok fel őket sorba, mert most a felelősségre vonás következik.” 25 (-): „Most meg mi van veletek, hogy nem segítetek egymáson?” 26 Nem! Ma, ezen a Napon mindannyian teljesen alávetik majd magukat, 27 és hiába kérdezzetik egymást! 28 Ezt fogják mondani nekik: „Ti mindig a jobb kéz felőli oldalról jöttetek oda hozzánk.” 29 Erre azt mondják: „Nem! Inkább ti voltatok azok, akik nem akartatok hinni Istenben, 30 és nekünk nem volt semmiféle hatalmunk fölöttetek. Ti hágtátok át a törvényes határokat. 31 Urunk ítélete jogos volt felettünk, most mindannyian meg kell hogy ízelejünk a büntetés kínjait. 32 Tévelygésbe vittünk benneteket, és magunk is eltévelyedtünk.” 33 Azon a Napon valóban megosztoznak majd ugyanabban a büntetésben. 34 Így járunk el a bűnösökkel! 35 Amikor azt mondták nekik: „Nincs isten az Egy Istenen kívül!”, fennhéjázóan viselkedtek, 36 és ezt mondták: „Talán bizony hagyjuk el az isteneinket egy örült költő miatt?” 37 A Próféta az Igazsággal érkezett és azzal, hogy megerősítse a korábbi küldötteket. 38 Bizony! Majd megízlelitek még a fájdalmas büntetést, 39 és fizetséget is csak a korábbi tetteitekért kaptok, bár kivételek lesznek ez alól – 40 Isten kiválasztott szolgálói. 41 Meghatározott gondoskodásban lesz részük: 42 gyümölcsöket kapnak, és tisztelettel bánnak velük 43 az Örömök Kertjeiben, 44 ahol egymással szemben kényelmesen hátradőlnek a kereveteken, 45 és egy kupát hordoznak körbe közöttük egy olyan itallal egy forrásból, 46 ami áttetszően fehér és ízletes lesz azoknak, akik isznak belőle, 47 azoknak nem okoz semmiféle bajt, se részegséget. 48 Szemérmes pillantású, szép szemű hűrik lesznek a társaik, 49 akik jól megőrzött tojásokra hasonlítanak, 50 és a kérdéseikkel majd egymáshoz fordulnak. 51 Az egyikük ezt mondja majd: „Volt egy társam a földön”, 52 aki azt mondta: »Te valóban elhiszed azt, 53 hogy ha meghaltunk, és porrá és csonttá leszünk, akkor majd ítélkeznek felettünk?«” 54 Majd ez mondja: „Le akartok pillantani?” 55 Akkor ő maga néz le, és meglátja a másikat a Pokol közepén, 56 és ezt mondja: „Istenre mondom! Csaknem vesztemet okoztad! 57 Uram kegyessége nélkül most azok közé tartoznék, akiket elővezetnek a büntetésre.” 58 Majd ezt mondja

a társának: „Nem kell tehát többé meghalnunk 59 az első halálunk után, és nem fogunk soha többé szenvedni? 60 Ez az igazi győzelem!” 61 Ezen dolgozzanak hát mindazok, aki tenni akarnak valamit! 62 Melyik a jobb vendéglátás: ez itt, vagy a Zakkúm-fa, 63 amit csábításnak tettünk meg a vétkeseknek? 64 Ez egy olyan fa, ami a Pokol talaján nő ki, 65 és a gyümölcssei olyanok, mintha ördögfejek lennének. 66 A vétkesek enni is fognak belőle, sőt a hasukat teletömik ezzel, 67 és forró vízkeveréket kapnak majd inni rá: 68 azután visszatérnek a Pokolba. 69 Bár már az apáikat is eltévelyedve találták, 70 most ők is sietve lépnek azok nyomdokaiba. 71 Úgy, ahogy korábban a legtöbben közülük eltévelyedtek, 72 hiába küldtünk Mi le küldötteket, hogy figyelmeztessék őket. 73 Nézd csak meg, hogyan végezték azok, akik megkapták a figyelmeztetést: 74 Isten kiválasztott szolgálói kivételével! 75 Korábban Noé hívott minket segítségül, és milyen nagyszerű is volt a válaszuk! 76 Megmentettük őt és a családját a szorongató bajból, 77 meghagytuk az utódait a földön, 78 és megőriztük hírét a későbbi nemzedékekben, akik ezt mondhatták: 79 „Béke szálljon Noéra a világok lakói között!” 80 Mert ezen a módon jutalmazzuk az igazakat! 81 Bizony, Noé egyike volt a hívő szolgálainknak, 82 a többieket vízbe fojtottuk. 83 Ábrahám is Noé közösségéhez tartozott, 84 és romlatlan szívvel lépett Ura elé. 85 Az apjának és a népének ezt mondta: „Mi az ott, amit ti ott imádtok? 86 Hogyan kívánhattok magatoknak hamis isteneket – az Isten helyett! 87 Mit gondoltok a Világok Uráról?” 88 Ezután felnézett a csillagokra. 89 Majd ezt mondta: „Beteg vagyok!” 90 Az emberek ekkor hátat fordítottak neki, és elmentek tőle. 91 Ekkor Ábrahám a bálványaik felé fordult, és azt kérdezte tőlük: „Miért nem esztek? 92 Miért nem beszéltek?” 93 Majd nekik esett, és lesújtott rájuk a jobb kezével. 94 Az emberek erre odasiettek hozzá. 95 Ábrahám ezt mondta nekik: „Hogyan is imádhajátok azt, amit saját magatok faragtok, 96 holott Isten teremtett benneteket, és azt is, amit itt csináltok!” 97 Erre azt mondták: „Rakjatok neki egy máglyát, és dobjátok be a Pokolba.” 98 Összeesküdtek ellene, hogy ártsanak neki, de Mi megmentettük, és így a bálványimádók lettek a vesztesek. 99 Ezt mondta: „Elmegyek az Uramhoz, és Ő a helyes útra fog vezetni engem. 100 Uram! Ajándékozz nekem egy gyermeket, aki egyike lesz az igazaknak!” 101 Ekkor meghoztuk számára az örömhírt, hogy egy szelíd és jószágos fia fog születni. 102 Amikor a fiú elérte azt a kort, hogy el tudott

menni vele *dolgozni*, akkor Ábrahám ezt mondta neki: „Kedves fiam! Álomban azt láttam, hogy feláldozlak téged. Figyelj rám! Mit gondolsz erről?” Erre a *fiú* ezt válaszolta: „Apám! Tedd azt, amire parancsot kaptál. Ha az Isten úgy akarja, akkor megbékélnek fogsz találni.” 103 Miután mindketten megbékéltek Istennel, és Ábrahám a homloka egyik oldalára fektette a *fiút*, 104 akkor rákiáltottunk: „Ábrahám! 105 Valóra váltottad a látomást!” Ez azért van így, mert így jutalmazzuk meg az igazakat, 106 és ez világos próbatétel volt mindkettőjük számára. 107 Ezután kiváltottuk a fiát egy áldozati felajánlással, 108 és megőriztük a híret a későbbi nemzedékek közt. 109 „Béke legyen Ábrahámon!” 110 Ezen a *módon* jutalmazzuk meg az igazakat, 111 és Ábrahám szolgálóink egyike volt, aki *valóban* hitt. 112 Meghoztuk neki az örömhírt Izsákról, aki Próféta volt, és az igazak egyike. 113 Megáldottuk őt és Izsákot is. Az utódaik között vannak olyanok, akik igazak, és vannak olyanok, akik nyilvánvalóan vétkeznek önmagukkal szemben. 114 Kegyet gyakoroltunk Mózes és Áron felett, 115 megmentettük őket és a népeiket is a nagy és szorongató bajtól, 116 segítettünk nekik, így ők lettek a győztesek! 117 Átadtuk nekik a megvilágosító Könyvet, 118 és az egyenes útra vezettük őket. 119 Megtartottuk az *emlékezetüket is* a későbbi nemzedékekben, *hogy ezt mondassák* mindkettőjükre: 120 „Béke legyen Mózesen és Áronon!” 121 Mert ezen a *módon* jutalmazzuk meg azokat, akik jól tesznek. 122 Mindketten a hívő szolgálóink közé tartoztak. 123 Éliás szintén a küldöttek egyike volt. 124 Ezt kérdezte a népétől: „Nem akartok *istenfélők* lenni? 125 Hogyan vagytok képesek Bált imádni, és elhagyni a Legnagyszerűbb Teremtőt, 126 az Istent, a ti Uratokat és őseitek Urát?” 127 De Éliást a *népe* hazugnak mondta, és ezért a büntetés *kínjaiba* terelik *be* mindannyiukat: 128 az Isten kiválasztott szolgálóinak kivételével. 129 Az emlékezetét megőriztük a későbbi nemzedékekben, *akik ezt mondják*: 130 „Béke legyen Éliáson!” 131 Mert így jutalmazzuk meg azokat, akik jól tesznek. 132 Ő is a hívő szolgálóink közé tartozott! 133 Lót is a küldöttek egyike volt. 134 Megmentettük őt és az egész családját is 135 egy öregasszonyon kívül, aki a többiekkel együtt hátramaradt. 136 Később elpusztítottuk a többieket is. 137 Elmentek mellettük reggel 138 és éjszaka. Nem gondolkoztok el ezen? 139 Jónás is egyike volt a küldötteknek. 140 Akkor odamenekült a túlterhelt hajóhoz: 141 sorsot húztak, de ő vesztett. 142 Később elnyelte egy hal, *mivel a rossz tetteiért*

rászolgált a megrovásra. 143 Ha nem tartozott volna azok közé, akik dicsőítik az Isten, 144 akkor biztosan bent marad a hal hasában, addig a Napig, amíg mindenkit feltámasztanak. 145 Akkor kivetettük egy elhagyatott partra: betegen, 146 és egy tökindát sarjasztottunk a feje fölé. 147 Ezután elküldtük Jónást százezer vagy még ennél is több emberhez: 148 mivel hívők lettek, hosszú életet adtunk nekik. 149 *Próféta!* Kérdezd csak meg őket, hogy a te Uradnak szerintük lánygyermekai vannak, nekik pedig fiaik? 150 Vagy talán az angyalokat női lényeknek teremtettük, és ők jelen voltak tanúként a teremtésüknél? 151 Kétségtelen, hogy hazudnak, amikor ezt mondják: 152 „Isten nemzett!” Mennyire hazudnak! 153 Talán lánygyermekeket választott ki magának az Isten a fiúgyermekek előtt? 154 Mi van veletek? Hogyan ítéltetek így erről? 155 Nem gondolkoztok el ezen? 156 Talán a birtokokban van egy nyilvánvaló felhatalmazás? 157 Hozzátok ide a Könyveteket, ha igazat mondotok! 158 Azt állítják, hogy rokoni kapcsolat van az Isten és a dzsinnek között, a dzsinnek azonban jól tudják, hogy egyszer az ítélszék elé viszik őket – 159 dicsőség Istennek, aki felette áll mindannak, amit neki tulajdonítanak! –, 160 Isten választott szolgáló kivételével. 161 Sem te, sem az, amit ti szolgáltok, 162 nem tántoríthat el senkit Istentől. 163 Azok kivételével, akik amúgy is a Tűzben fognak égni. 164 Az angyalok ezt mondják: „Közülünk mindenkinek megvan a kijelölt helye, 165 mi vagyunk, akik felsorakozunk 166 és Isten dicsőségét hirdetjük.” 167 A hitetlenek korábban ezt mondták: 168 „Ha hozzánk is érkezett volna egy figyelmeztetés, mint ahogy az elődeinknek, 169 akkor most mi is Isten igaz szolgálói lennénk.” 170 De nem hisznek a Koránban: ezért még hamarosan megtudják! 171 Már korábban kimondtuk a szolgálóinknak – a küldötteknek – a Szót, 172 hogy ők lesznek azok, akik segítséget kapnak, 173 és hogy a Mi seregeink fognak győzni. 174 *Próféta!* Fordulj el egy időre a hitetlenektől! 175 Figyeld meg őket, hisz hamarosan meglátják! 176 Talán bizony siettetni szeretnék azt, hogy lesújtson rájuk a büntetésünk? 177 Amikor majd leszáll a házaik udvarára, bizony borzalmas reggel virrad majd mindazokra, akiket már korábban figyelmeztettek. 178 *Próféta!* Fordulj el egy időre a hitetlenektől! 179 Figyeld meg őket, hisz hamarosan majd meglátják! 180 Dicsőség Uradnak, a hatalmas erő Urának, aki magasan felette áll mindannak, amit Őneki tulajdonítanak. 181 Béke legyen a küldöttekre! 182 Dicsőség Istennek, a Világok Urának!

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Szád. A Koránra és a figyelmeztetésére! 2 A hitetlenek önimádatba és ellenkezésbe süllyednek. 3 Hány nemzedéket pusztítottunk már el őelőt-
tük! Akkor kezdtek el *segítségért* kiáltozni, amikor már nem volt idő
a menekésre. 4 *A hitetlenek* csodálkoznak, hogy valaki közülük jött el
hozzájuk, hogy figyelmeztesse *őket*. A hitetlenek ezt mondják: „Ez *csak*
egy hazug varázsló!” 5 *Talán majd* az istenekből egyetlen Istent csinál?
Meglepő dolog ez!” 6 Az előkelők *pedig* továbbmentek, *és ezt mondták*:
„Menjetez innen *arrébb!* Ragaszkodjatok az isteneitekhez! Ezt kell tenne-
tek! 7 Nem hallottunk *semmi* ilyesmiről a korábbi hitben. Ezt is csak kíta-
lálta. 8 *Talán mindannyiunk* közül egyedül neki nyilatkoztatták volna ki
a figyelmeztetést?” Kétségbe vonják a figyelmeztetésemet, *mert* még nem
ízlelték meg a büntetésemet. 9 *Vagy talán* náluk vannak Urad könyörüle-
tességének *kincsei*, a Hatalmasé, az Adakozóé? 10 Övé a hatalom az egek,
a föld és a kettő közt *minden* felett! Másszanak fel ide az égbe köteleken!
11 Milyen szedett-vedett, vert sereg! 12 *Már előttük* hazugsággal vádolták
a *küldötteiket* Noé, Ád, az oszlopok ura és Fáraó *népei*, 13 *továbbá* Szamúd és
Lót népe, valamint az Erdők emberei. Ezek azok a csoportok, 14 amelyek
mind hazugnak mondták a küldötteket. Az én büntetésem jogos volt.
15 Egyetlen hatalmas hangorkánra várnak, ami nem késlekedik. 16 Ezt
mondják: „Urunk! Siettesd a *büntetésünket*, *hogy gyorsabban utolérhessen*
bennünket az *Elszámoltatás* napja előtt.” 17 *Próféta!* Viseld el türelemmel
a szavaikat! Emlékezz szolgálunkra, Dávidra, aki erős volt, és újra meg újra
Őfelé fordult. 18 Szolgálatára rendeltük a hegyeket, hogy *vele együtt* dicsőít-
senek bennünket, *és* hogy minket dicsérjenek napnyugtakor és napkelte-
kor, 19 és a madarakat *is* rajokban. Mindenki újra meg újra *Őfelé* fordul!
20 Megerősítettük a királyságát. Bölcsességet adtunk neki, és a képességet,
hogy kimondja a döntő szót. 21 Hallottad híret a két pereskedőnek, akik
átmásztak a falon, és behatoltak a magánlakrészébe? 22 Amikor beléptek
a szobába, Dávid megijedt. Azt mondták: „Ne félj *tőlünk!* Csak két perben
álló ember vagyunk. Egyikünk megkárosította a másikat. Ítélezz igazsá-

gosan közöttünk – ne légy igazságtalan! –, és vezess minket a helyes útra. 23 Ez itt a bátyám, akinek kilencvenkilenc anyajuha van, míg nekem csak egy anyajuhom van. Azt mondta: »Engedd, hogy gondját viseljem *ennek az egynek*«, és meggyőzött a szavaival.” 24 Dávid ezt mondta: „Valóban megkárosított téged, amikor elkérte tőled az egyetlen juhodat, hogy *növelje vele* a saját nyáját. Bizony sokan megkárosítják a másikat! De akik hisznek, és jót tesznek, nem így cselekszenek: ezek *azonban* kevesen vannak.” Akkor Dávid megértette, hogy próbára tettük, és Ura bocsánatát kérve térdre borult, és megbánással fordult *Isten felé*. 25 Akkor megbocsátottunk neki. A közelségünkbe léphet, és van egy jó hely számára *fenntartva*, ahová visszatérhet. 26 (-): „Dávid! A *próféták* utódjának tettünk meg téged a földön. Ítélezz igazságosan az emberek között. Ne kövesd a *saját* vágyaidat. Azért, hogy ne térítsenek le Isten útjáról.” Akik letérnek Isten útjáról, azoknak súlyos büntetésben lesz részük, mert elfeledkeztek az Elszámoltatás napjáról! 27 Nem szándék nélkül teremtettük meg az egeket, a földet, és azt, ami a kettő közt van. Ez a hitetlenek feltételezése. Jaj lesz a hitetleneknek a Tűzben! 28 Talán ugyanúgy bánjunk azokkal, akik hisznek és jót tesznek, mint azokkal, akik bajt kevernek a földön? Vagy *talán az istenfélőket egy rangsorba* helyezzük a bűnösökkel? 29 *Próféta!* Ez egy áldott Könyv, amit Mi küldtünk le neked, hogy *az emberek* megértsek a verseit, és hogy a belátók elgondolkozzanak *rajta*. 30 Dávidot is Mi ajándékoztuk meg Salamonnal! Nagyszerű szolga volt, aki újra meg újra *Isten felé* fordult. 31 Amikor egy délután könnyűlábú *tenyészlovakat* vezettek elé, 32 ezt mondta: „Jobban kedveltem *ennek a világnak* a szép dolgait az Uram figyelmeztetésénél!” Mire ezek egy szempillantás alatt eltűntek egy függöny mögött. 33 Így kiáltozott ekkor: „Hozzátok vissza *nekem a lovakat!*” Majd elkezdte csapkodni és *ütni-vágni* a lábukat és a nyakukat. 34 Próbára tettük Salamont, *és egy hozzá hasonló alakot* helyeztünk a székére: ezután megbánással fordult *Isten felé*. 35 Ezt mondta: „Uram! Bocsáss meg nekem, és ajándékozz meg engem egy olyan királysággal, amelyhez hasonló nem illet meg senkit, aki majd utánam *következik*. Te vagy a bőkezű Ajándékozó.” 36 A szolgálatára rendeltük a szelet, hogy parancsára gyengéden fújjon, amerre *irányítja*, 37 és összeláncoltuk a *dzsinneket*, az építőmestereket, és a bűvárokat 38 és másokat. 39 (-): „Légy belőle kegyes vagy tartsd meg *magadnak*, *de* számolatlanul.” 40 A közelségünkben *egy* jó hely lesz számára *fenntartva*, ahová megtérhet. 41 Emlékezz szolgálánk-

ra, Jóbra, amikor így kiáltott az Urához: „A Sátán megérintett, gyötrellemmel és szenvedéssel.” 42 (-): „Toppants *egy*t a lábaddal! Ez itt hús víz, ami fürdésre és inni is való!” 43 Újra megajándékoztuk őt hozzátartozókkal: *majd* szám szerint még egyszer annyival – könyörületességből, és figyelmeztetésként a belátóknak. 44 (-): „Végy egy köteg *vessző*t a kezedbe, azzal csapj oda, hogy ne kelljen megszegned az esküdet.” Milyen türelmesnek *is* találtuk! Milyen nagyszerű szolgának, aki újra meg újra megbánással fordul *Isten felé*. 45 Emlékezz a szolgálainkra, Ábrahámra, Izsákra és Jákobra, akik erősek és látnokok voltak. 46 Különösképp kiválasztottuk és emlékeztettük őket a *Tűlvilági* Házra. 47 Ők azok, akik Minálunk kiválasztottak, és a legjobbak közé tartoznak. 48 Emlékezz Ismaelre, Elisára és Dzül-Kifre! Ők mindannyian a legjobbak közé tartoznak. 49 Ez egy figyelmeztetés! Az istenfélőknek szépséges lakóhelyük lesz 50 – Éden Kertjei –, és kapui nyitva vannak számukra. 51 Itt kényelmesen hátradőlnek majd, és gyümölcsök és italok után kiálthatnak. 52 Visszafogott pillantású és korban hozzájuk illő híruk lesznek a társaik. 53 Ez az, amit ígérnek nektek az *Elszámoltatás* napjára! 54 A gondoskodásunk kifogyhatatlan. 55 Így van ez! A vétkeseknek pedig a legrosszabb hely jut, ahová betérhetnek: 56 a Pokol, ahol égni fognak. Milyen rossz lakóhely is ez! 57 Ízleljék meg a forró vizet és a bűzlő gennyet 58 és az ezekhez hasonlókat. 59 Itt van egy másik sokaság, ami veletek együtt rohan be a Tűzbe. Nincs számukra üdvözlés! A *Pokol* Tűzében fognak égni! 60 A többiek ezt fogják mondani azoknak, akik félrevezették őket: „Számotokra nincs üdvözlés! Ti hoztátok ezt ránk. Boldogtalan egy hely”, 61 és hozzáteszik: „Uruk! Bárki hozta is ránk ezt, kétszerezd meg a büntetését a Pokol Tűzében”, 62 majd így folytatják: „Miért nem látunk olyan embereket, akiket mi a gonoszak közt tartottunk számon? 63 Talán bizony igazságtalanok voltunk, amikor kigúnyoltuk őket, vagy amikor a pillantások elfordultak tőlük?” 64 Így veszekszenek majd egymással azok, akik a Tűzben lesznek társak. 65 *Próféta!* Mondd: „Én azért jöttem csupán, hogy figyelmeztessek.” Nincs isten Istenen kívül. Ő az Egyetlen, a Legyőzhetetlen. 66 Az egek, a föld, és a kettő közti Ura. Ő a Hatalmas, a Megbocsátó. 67 *Próféta!* Mondd: „Ez egy hatalmas üzenet, 68 de ti elfordultok ettől! 69 Nem tudtam a legfelsőbb tanácsról, és arról sem, hogy miről vitáznak ott egymással. 70 Csupán azt a *kinyilatkoztatást* kaptam, hogy világosan figyelmeztessek.” 71 Uratok azt mondta az angyaloknak: „Egy emberi lényt teremtek agyag-

ból. 72 Miután megformáltam és életet leheltem bele a Lelkemből, borulatok le előtte.” 73 Akkor az angyalok mindannyian leborultak, 74 Iblíszen kívül, aki fennhézázó volt, és a hitetlenek egyike. 75 Isten így szólt: „Iblísz! Mi akadályozott meg téged abban, hogy leborulj az előtt, akit saját kezeimmel teremtettem? Talán bizony fennhézázó vagy? Vagy talán te vagy a magas rangsorban álló vezetők egyike?” 76 Iblísz erre ezt válaszolta: „Én jobb vagyok nála. Engem tűzből teremtettél, őt pedig csak agyagból teremtetted.” 77 Isten azt mondta: „Menj ki innen! Kifelé a Paradicsomból! Megérdemled, hogy megkövezzenek! 78 Az átkom lesz rajtad az Ítélet napjáig.” 79 Iblísz erre ezt mondta: „Uram! Adj nekem haladékat addig a Napig, amikor feltámasztják őket.” 80 Isten erre így szólt: „Haladékat kapsz 81 a kijelölt Napig!” 82 Iblísz ekkor ezt mondta: „Esküszöm a hatalmadra, hogy mindannyiukat tévútra vezetem, 83 a kiválasztott szolgálid kivételével.” 84 Isten így szólt: „Ez az igazság. Mert hisz Én csak az igazságot mondom: 85 a Poklot veled és a követőiddel töltöm tele!” 86 *Próféta!* Mondd: „Nem kérek tőletek semmiféle jutalmat, mert nem tartozom a színlelők közé.” 87 Ez egy figyelmeztetés mindenki számára. 88 Majd még megtudjátok az üzenetét mindennek – egy idő múlva!

39. szúra

A SEREGEK

Mekкаи kinyilatkoztatás, hetvenöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Ezt a Könyvet Isten küldte alá, a Mindenható, a Bölcs. 2 *Próféta!* Mi küldtük le neked a Könyvet az Igazsággal. Szolgálj Istent, és légy őszinte felé a hitben. 3 *Egyedül* Istent illeti meg az őszinte hit. Akik Isten mellé más védelmezőket fogadnak maguknak, és ezt mondják: „Csak azért szolgáljuk őket, hogy Isten közelségébe vigyenek bennünket”, azok közt ítékezni fog Isten mindarról, amiben összekülönböznek egymással. Isten nem vezeti a helyes útra a hazugokat és a megátalkodottan hitetleneket. 4 Isten, ha gyermeket akart volna magának, akkor azt választhatott volna teremtményei közül, akit csak akar. Dicsőség Őneki! Ő az Isten, az Egyetlen, a Mindenható. 5 Ő teremtette az egeket és a földet igazsággal. Ő gón-

gyöhlíti rá az éjszakát a nappalra, és Ő göngyöhlíti rá a nappalt az éjszakára. Ő rendelte szolgálatra a napot és a holdat, hogy mindegyik a *saját pályáját* járja a megszabott időpontokra. Ő a Hatalmas, a Megbocsátó. 6 Isten egyetlen lényből teremtett meg benneteket, amiből megalkotta a feleségeket. Ő adott nektek négyféle lábasjóságot párokban. Ő teremt meg benneteket anyáitok méhében, egymás utáni *fokozatos* teremtésben, háromszoros sötétségben. Ő az Isten, a ti Uratok! Övé a legfőbb hatalom! Nincs isten Őrajta kívül. Hogyan is fordulhattok el *Őtőle*? 7 Ha hitetlenek vagytok, *gondoljatok mindig arra, hogy Isten nem szorul rátok semmiben. De Isten* nem leli örömét a szolgálói hálátlanságában. Ha hálásak vagytok, akkor örömét leli ebben. Egyetlen lélek sem fogja a másik terhét hordozni. Végül Uratokhoz fogtok visszatérni, és Ő a tudatokra adja majd, hogy *korábban* mit tettetek. *Mert hisz Ő az, aki jól tudja, mi van a szívetek mélyén.* 8 Amikor baj éri az embert, akkor Urát szólítja, és alázattal fordul Őfelé. De amikor *Isten* kegyében részesül, akkor elfelejti, amiért korábban imádkozott, és még ellenfeleket helyez Őmellé, hogy *másokat* eltérítsen az útvjáról. Mondd: „Élvezd még egy rövid időre a hitetlenségedet. Egyike leszel azoknak, akik egymás társai lesznek a Tűzben.” 9 *Talán bizony az, aki éjszaka – mintha csak nappal lenne – odaadó alázattal leborul az imához, vagy felállva imádkozik, és fél a túlvilágtól és reménykedik Ura könyörületességében, ugyanolyan lenne, mint az, aki nem így tesz?* Mondd: „*Talán azok, akiknek a birtokukban van a tudás, ugyanolyanok, mint azok, akik nem tudnak semmit?*” De csak azok gondolkoznak el ezen, akik használják az eszüket. 10 Mondd: „*Isten így szól: Hívó szolgálaim, féljete Ura-toktól! Akik ezen a világon jót tesznek, jót kapnak viszonzásképpen. Isten földje tágas! Akik állhatatosak és türelmesek, azok a jutalmukat a maga teljességében és számolatlanul kapják majd meg.*” 11 Mondd: „*Azt a parancsot kaptam, hogy Istent szolgáljam, és teljesen Őneki szenteljem a hitemet.* 12 *Azt a parancsot is kaptam, hogy az első én legyek, aki aláveti magát Istennek.*” 13 Mondd: „*Félek egy rettenetes nap büntetésétől: ha az én Urammal szemben engedetlen leszek.*” 14 Mondd: „*Az Istent szolgálom egyedül, és a hitemet teljesen Őneki szentelem.* 15 *Ti pedig szolgáljátok Őhelyette azt, amit akartok.*” Mondd: „*Az igazi vesztesek azok lesznek, akik önmagukat és a családjukat veszítik majd el a Feltámadás napján. Ez a nyilvánvaló veszteség!* 16 *A Tűz árnyékot vető fátylai borítják be őket: felülről és alulról.*” Isten ezzel kelt félelmet a szolgáliban. (-): „Szol-

gáim! Féljetekek Engem!” 17 Akik kerülnek a *bálványimádást*, és Isten felé fordulnak alázattal, azok számára örömhír érkezik. *Próféta!* Hirdesd az örömhírt a szolgálóimnak, 18 akik meghallgatják a Szót, és követik azt, ami a legjobb belőle. Ők azok, akiknek Isten útmutatást adott, és ők azok, akik megértik ezt. 19 Akire ki lett mondva az ítélet a büntetésről, azt te – *Próféta!* – talán meg tudod menteni a Tűztől? 20 Akik félnek Uruktól, *tágas* termekben *időznek majd*, amelyek fölél további termeket építettek, és amik alatt patakok csörgedeznek. Ez Isten ígérete. Isten nem szegi meg az Ő ígétét! 21 Nem láttad, ahogy Isten vizet küld le az égből, és forrásokként vezetli a földben? Különböző *színű* növényeket sarjaszt belőle, amelyek később elsorvadnak. Látod majd elsárgulni őket azért, hogy később szétporladjanak! *Ez itt egy emlékeztető* azoknak, akik használják az eszüket, és *elgondolkoznak*. 22 Talán az, akinek Isten kitágította a szívet, *hogy alávesse magát Őneki*, hogy Ura fényében járhasson, *ugyanolyan, mint az, aki keményszívű?* Jaj azoknak, akiknek szíve Isten figyelmeztetésével szemben megkeményedett! Ők nyilvánvaló tévelygésben vannak. 23 Isten küldte le a legszebb *üzenetet*, egy Könyvet: egymáshoz hasonló és ismétlődő *versekkel*, amik megborzongatják azok bőrért, akik félnek Uruktól. De amikor megemlékeznek Istenről, akkor megnyugszik a bőrük és a szívkük is. Ez Isten útmutatása. Ő annak mutat utat, akinek Ő akar. De ha Isten tévútra visz valakit, annak számára nincs, aki megmutassa a helyes utat. 24 *Talán az, aki az arcával takarja el magát a Feltámadás napjának büntetése elől, ugyanolyan lenne, mint az, aki biztos az Ítélet napjának eljövételében?* A vétkeseknek ezt mondják majd: „Most ízleljétek meg mindazt, amit magatoknak kerestetek!” 25 Bár hazugságnak mondták ezt azok is, akik előttük éltek, és a büntetés onnan zúdult alá rájuk, ahonnan nem is számítottak rá. 26 Isten megízleltette velük a szégyent az életben ezen a világon, de a büntetés a túlvilágon *még ennél is* nagyobb lesz számukra. Bárcsak tudták volna! 27 Ebben a Koránban sokféle példát mutattunk fel az embereknek: *azért*, hogy elgondolkodjanak. 28 *Ez egy arab nyelvű Korán*, ferdítések nélkül. Talán *istenfélők* lesznek! 29 Isten egy példázatában egy embert mutat fel, *egy rabszolgát* – akinek több tulajdonosa van, és ezek vitáznak egymással –, és egy olyat, akinek csak egy tulajdonosa van. *Talán ők ketten egyformák a példázatban?* Dicsőség Istennek! Bizony a legtöbben nem tudják ezt! 30 *Próféta!* Te is bizonyosan meghalsz, és ők is bizonyosan meghalnak. 31 A Feltámadás napján ti is Uratok előtt

fogtok egymással vitázni. 32 Ki vétkeesebb annál, aki Istenről hazugságot mond, és az Igazságot is hazugságnak mondja, amikor elérkezik hozzá? *Talán* nem a Pokolban van a lakóhely a hitetlenek számára? 33 Akik eljöttek az Igazsággal, és hittek benne, ők az igaz istenfélők. 34 Nekik mindenképpen, amit csak kívánnak, meglesz az Uruk közelségében. Ez lesz az igazak jutalma, 35 és Isten leveszi vállukról a legrosszabb tetteik súlyát, és a jó cselekedetekért megjutalmazza őket. 36 Talán az Isten nem elegendő az Ő Szolgájának? *Próféta!* A hitetlenek azokkal akarnak félelmet kelteni benned, akik állítólag léteznek az Isten mellett! Akit Isten tévútra visz, annak nincs senki, aki megmutatná a helyes utat. 37 Akit pedig az Isten vezérel, azt nem vezetheti tévútra senki. *Talán* Isten nem a leghatalmasabb és nem a bosszú ura? 38 Ha megkérdezed tőlük, ki teremtette az eget és a földet, biztosan ezt mondják: „Isten!” Mondd: „Gondoljatok azokra, amiket ti az Isten mellett szólítottok! Ha az Isten a káromat akarná, akkor azok talán képesek lennének elhárítani felőlem az Ő sorscsapását? Vagy ha Isten kegyességet akarna gyakorolni felém, akkor azok talán képesek lennének visszafogni az Ő kegyességét?” Mondd: „Isten elegendő nekem. Őbenne bíznak mindazok, akik bíznak valakiben.” 39 Mondd: „Népem! Tegyetek helyzetetek szerint. Én is így teszek. Majd megtudjátok még, 40 hogy kire sújt le a megszegyenítő, örökké tartó büntetés.” 41 *Próféta!* Leküldtük neked és minden ember számára a Könyvet az Igazsággal. Aki követi az útmutatást, az a saját hasznára teszi, aki eltévelyeg, az pedig a saját kárára teszi ezt. Te nem vagy az ügyeik gondnok! 42 Isten magához szólítja a lelküket a haláluk pillanatában, és azokét is, akik nem haltak meg álmukban. Isten megtartja a lelkét azoknak, akiknek a halált ítélte meg, a többiekét pedig visszaküldi egy kijelölt időpontig. Ebben valóban nyilvánvaló jelek vannak azok számára, akik elgondolkoznak. 43 *Talán* Isten mellett másokat fogadnak maguknak, akik közbenjárnak az ügyeikben? Mondd: „De mi történik akkor, ha amazoknak nincs se erejük, se értelmük?” 44 Mondd: „Egyedül Istené minden közbenjárás. Övé minden hatalom az eget és a föld felett. Őhöz visznek vissza mindnyájukat.” 45 Amikor Istent említik egyedülként, akkor azoknak a szíve, akik nem hisznek a túlvilágban, összeszorul az ellenszenvtől. Amikor amazokat említik meg, amik állítólag ott vannak Őmellette, akkor hirtelen öröm tölti el őket. 46 Mondd: „Isten! Az eget és a föld teremtője! A rejtett

titkok és látható dolgok tudója! Te fogsz ítélni a szolgálid közt mind-
abban, amiben összekülönböztek egymással.” 47 Ha a vétkesek birtoká-
ban lenne a földön minden, és még egyszer annyi hozzá, akkor ők szíve-
sen megváltanák magukat ezzel a kinccsel a Feltámadás napján –
a szörnyű büntetéstől, ami lesújt majd rájuk. Isten olyasmit mutat majd
meg nekik, amivel nem számoltak. 48 Nyíltan megmutatják nekik
a rossz cselekedeteiket, amelyeket korábban elkövettek, és körbefogja
majd őket az, amit mindeddig gúny tárgyává tettek. 49 Ha valami baj éri
az embert, akkor bennünket szólít. De amikor a kegyességünkől adunk
neki, ezt mondja: „Mindezt a saját tudásom alapján kaptam!” De nem!
Ez egy próbatétel csupán! De a legtöbben közülük nem tudják ezt. 50 Bár
akik előttük éltek, ugyanezt mondták, de hisz ők sem értek semmit azzal,
amit az életükben ezen a világon szereztek. 51 A rossz cselekedeteik –
amelyeket elkövettek – visszaütöttek rájuk. Közülük is minden vétkesre
visszaütnek majd a rossz cselekedetei, és ezt nem tudják megakadályoz-
ni semmiféleképpen. 52 Talán nem tudják azt, hogy Isten bőségesen
gondoskodik majd azokról, akiről Ő akar, és mértékletesebben mások-
ról? Ebben valóban jelek vannak azok számára, akik hisznek. 53 Mondd:
„Isten így szól: »Szolgálaim! Ti, akik önmagatok ellen vétkeztetek, ne
adjátok fel a reményt Isten könyörületére.« Isten minden bűnt megboc-
sát. Ő a Megbocsátó, a Könyörületes. 54 Forduljatok megbánással
Uratok felé, és vessétek alá magatokat Őneki, még mielőtt megérkezik
a büntetés. Akkor már nem segít rajtatok senki. 55 Kövessétek a legjobbat
a kinyilatkoztatásból, amit Uratok aláküldött nektek, mert olyan hirte-
len fog rátok zúdulni a büntetés, hogy észre sem veszitek.” 56 A lelketek
ekkor azt mondja majd: „Jaj nekem! Milyen kevés figyelmet szenteltem
Istennek, és a gúnyolódók egyike voltam.” 57 Vagy azt mondhatja: „Ha
Isten vezérelt volna, akkor most egyike lennék az istenfélőknek.” 58 Vagy
azt mondja, amikor meglátja a büntetést: „Ha lehetőségem lenne a visz-
zatérésre, akkor az igazak egyike lennék.” 59 A válasz így hangzik majd:
„Igen ám! De hisz megérkeztek hozzád is az Én jeleim, amiket hazugság-
nak neveztl, fennhéjázóan viselkedtl, és te is egyike voltál a hitetlenek-
nek.” 60 Próféta! A Feltámadás napján meglátod majd, ahogy mindazok-
nak megfeketedik az arca, akik hazugságokat eszeltek ki Istenről. Talán
bizony nincs elég hely a Pokolban minden gögös fennhéjázónak? 61 Isten

megmenti a Pokol kínjaitól mindazokat, akik istenfélők voltak, és a boldogulásuk helyére viszi el őket, ahol nem érinti majd őket semmi rossz, és búslakodni sem fognak. 62 Isten teremtett mindent, és Isten örököl minden felett. 63 Ónála vannak az egek és a föld kulcsai. Akik pedig nem hisznek jeleiben, azok mindannyian vesztesek lesznek. 64 Mondd: „Talán majd még azt parancsolnátok meg nekem, hogy mást szolgáljak Isten mellett? Ti ostobák!” 65 *Próféta!* Te és mások, akik előtted éltek, megkapták a kinyilatkoztatást: „Ha társakat fogadsz az Isten mellé, akkor minden cselekedeted semmivé lesz, te magad pedig az elveszettek egyike leszel. 66 Ne legyen így! Szolgálj Istent! Legyél inkább egy azok közül, akik hálásak.” 67 Azok az emberek nem mérték fel Isten erejét kellőképpen. Isten a Feltámadás napján az egész földet a markában fogja tartani, az egeket pedig összegöngyölve a jobbájában. Dicsőség Őneki! Ő magasan felette áll azoknak, akiket hozzá társítanak! 68 Amikor megfújják a trombitát, mintha villám sújtotta volna, úgy esik össze mindenki, az egekben és a földön. Azokon kívül, akiket Isten *meg* akar *óvni* ettől. Azután egy második alkalommal is megfújják a *trombitát*, és akkor mindenki feláll és odanéz. 69 A föld ragyogni fog Ura fényében, és a Könyvet kinyitva kiterítik. A prófétákat és a tanúkat odavezetik, és igazságosan ítéleznek közöttük. Nem éri jogtalanság őket. 70 Minden lélek megkapja a jutalmát azért, amit tett. *Hisz az Isten az, aki* a legjobban tudja, hogy mit tesznek. 71 A hitetleneket hordákban hajtják majd be a Pokol *kapuján*, és amikor odaérnek, akkor a Pokol kapui kinyílnak *előttük*, és a *Pokol* *őrei* ezt *kérdezik* majd tőlük: „*Talán bizony* nem érkeztek hozzátok küldöttek, akik közületek valók voltak, és nem olvastak fel nektek Uratok jeleiből, és nem figyelmeztettek benneteket, hogy találkozni fogtok ezzel a nappal?” Amazok ezt fogják *válaszolni*: „De igen!” Így a hitetleneket sújtó büntetés – *amit korábban kimondtak* – jogossá vált. 72 *Ezután* azt mondják *nekik*: „Lépjetek be a Pokol kapuin, hogy itt időzzetek majd *mindörökre*. Bizony rossz a lakóhelyük a *gőgös* fennhéjázóknak!” 73 Akik féltek Uruktól, azokat seregestül vezetik be a Paradicsomba, és amikor odaérnek, kinyitják a kapukat *előttük*, és a *Paradicsom* *őrei* ezt mondják nekik: „Béke legyen veletek! Jó *emberek* voltatok! Lépjetek be, és időzzetek itt *mindörökre*.” 74 Ők pedig azt mondják: „Dicsőség Istennek, aki beteljesítette felénk az Ő ígéretét, és örökül adta nekünk a földet. A Paradicsomban ott telepedhetünk le, ahol akarunk. Mennyire nagyszerű azok

jutalma, akik dolgosak!” 75 *Próféta!* Látni fogod az angyalokat, ahogy körülveszik a trónt, és Uruk dicsőségét hirdetik. Igazságosan ítélnének majd közöttük, és ezt mondják: „Dicsőség Istennek, a Világok Urának!”

40. szúra

A MEGBOCSÁTÓ

Mekkai kinyilatkoztatás, nyolcvanöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 Isten küldte alá *ezt* a Könyvet, a Mindenható, a Mindentudó, 3 a bűn Megbocsátója, a megbánás Elfogadója, aki súlyosan büntet, *de* akinek a jósága végtelen. Nincs isten Őrajta kívül. Őhózzá vezet a végcéll! 4 Csak a hitetlenek vitatják Isten jeleit. *Próféta!* Ne tévesszen meg az, hogy *sokat utaznak* szerte a különböző országokban. 5 Korábban Noé népe, később aztán több csoport is hazugnak nevezte *a küldöttét*, mint ahogy utánuk *többen* is. *Majdnem* minden közösség *kis híján* összeesküdött a küldötte ellen. Hamis *érvekkel* vitáztak, hogy cáfolják az Igazságot. De elpusztítottam őket! Milyen szörnyű volt a büntetésem! 6 Ezen a módon teljesült be Urad szava a hitetlenek felett, hogy a Tűzben legyenek egymás társai. 7 *Az angyalok*, akik a trónt hordozzák és körülállják, és Uruk dicsőségét hirdetik, *mert* hisznek Őbenne, és a hívők számára megbocsátást kérnek, *ezt* mondják: „Urunk! Te mindent átölelsz a kegyességeddel és a tudásoddal. Bocsáss meg azoknak, akik megtértek hozzád, és követték az utadat. Mentsd meg őket a Pokol kínjaitól. 8 Urunk! Bocsásd be őket – igaz elődeikkel, feleségeikkel és utódaikkal együtt – Éden Kertjeibe, amire ígéretet tettél nekik! Te vagy a Mindenható, a Bölcs. 9 Óvd meg őket a rossz *cselekedeteik következményeitől!* Akit azon a napon megóvsz *a büntetéstől*, azon *valóban* megkönyörültél. Ez az igazi győzelem!” 10 A hitetleneknek *viszont* hangosan *ezt* fogják mondani: „Isten megvetése felétek nagyobb az önutálatotoknál, amit *a mai napon* éreztek. *Mert hisz* amikor a hitre szólítottak benneteket, akkor ti hitetlenek maradtatok.” 11 *Ezt* fogják mondani: „Urunk! Kétszer osztottad ki ránk a halált, és kétszer keltettél életre bennünket. Most *valóban* bevalljuk a bűneinket. Van *számunkra* kiút innen?” 12 *Ezt válaszolják majd nekik:* „Ez azért van így, mert amikor egyedül Istent

szólították, *akkor* nem hittetek, de amikor más *isteneket* társítottak Őhöz, akkor – *azokban* – hittetek. A döntés Istennél van.” Ő a Magasztos, a Nagyságos. 13 Ő az, aki megmutatja nektek a jeleit, és aláküldi számotokra az égből *az esőt* gondoskodásként. De erre csak az figyel oda, aki *Isten felé* fordul. 14 Szólítsátok Istent, és legyetek őszinték a hitben Őfelé, bármennyire nincs is mindez a hitetleneknek kedvére. 15 Ő áll a legmagasabban, és Ő a trón ura, aki parancsának szellemét a szolgálai közül annak sugallja, akinek Ő akarja. Azért, hogy figyelmeztesse *az embereket* a Találkozás napjára, 16 arra a Napra, amikor mindannyian előjönnek *a sírokból*, és semmi sem marad rejtve *se* róluk, *se a tetteikről* az Isten előtt. (-): „Kié ma a hatalom?” (-): „Istené, az Egyetlené, a Mindenhatóé. 17 Ma minden lélek megkapja a jutalmát korábbi tetteiért. Ma nem *történik* igazságtalanság! Isten gyors az elszámoltatásban.” 18 *Próféta!* Figyelmeztessd őket a közeledő Feltámadás napjára, amikor a szívek a torkokat fojtogatják *majd*. A vétkeseknek *pedig* nem lesznek barátai – és szószólójuk sem lesz –, akiknek *bárki* engedelmeskedne. 19 Ő az, aki mindent tud az árulkodó pillantásokról és a szívek titkairól. 20 Isten igazságosan fog ítélni, míg azok, akiket Ő helyette szólítanak, nem ítélni sehogy. Isten hall és lát mindent! 21 *Talán* nem utaztak *eleget mindenfelé* a földön, és nem látták, *milyen* véget értek azok, akik előttük éltek? Pedig erősebbek voltak náluk, és *több nyomot* hagytak maguk után a földön, mint ők! Isten *mégis* elpusztította őket a bűneikért, és Istennel szemben nem akadt egyetlen védelmezőjük sem. 22 *Ez azért történt így, mert hiába* jöttek el hozzájuk a küldötteik a világos bizonyítékokkal, ők hitetlenek maradtak. Isten elpusztította őket! Ő a legerősebb, és a büntetése rettenetes. 23 Mózeset *is* Mi küldtük el a jeleinkkel és a nyilvánvaló felhatalmazással 24 Fáraóhoz, Hámánhoz és Kárúnhoz, akik ezt mondták: „*Ez egy hazug varázsló!*” 25 Amikor meghozta az Igazságot számukra Mitőlünk, ezt mondták: „*Öljétek meg azoknak a fiait, akik vele együtt hisznek, és csak az asszonyaikat hagyjátok életben!*” De a hitetlenek ármánykodása csak tévútra mehet. 26 Fáraó ezt mondta: „*Hagyjátok, hogy megöljem Mózeset! Szólítsa csak az Urát!* Félek, hogy megváltoztatja a vallásokat, és *még* bajt kever az országunkban.” 27 Mózes ezt mondta: „*Menedéket keresek az én Uramnál és a ti Uratoknál minden fennhéjázó elnyomó elől, aki nem hisz az Elszámoltatás napjában.*” 28 Egy hívő férfi Fáraó családjából, aki titokban hitt *az üzenetben*, ezt mondta: „*Megölnétek egy embert, mert azt mondja: »Az én*

Uram Isten«? Holott világos bizonyítékokat hozott nektek az Uratoktól! Ha hazudik, szálljon vissza a fejére a hazugsága, de ha igazat beszél, akkor bizony valami rátok fog lesújtani abból, amivel megfenyegetett titeket. Isten nem vezeti a helyes útra azt, aki mértéktelen és hazug! 29 Népem! Ma ugyan tiétek a hatalom, és ti vagytok az urak az országban. De ki segít majd rajtunk akkor, amikor Isten csapása zúdul ránk?» Fáraó ezt mondta: „Én csupán azt mutatom meg nektek, amit magam is jónak látok, és a helyes útra vezetlek benneteket.” 30 A hívő ember most ezt mondta: „Népem! Féltetek benneteket attól, hogy ugyanolyan Nap vár rátok, mint a bálványimádókra, 31 és hogy ugyanolyan sors vár rátok, mint ami Noé népének, valamint Ád és Szamúd népének jutott, és mindazoknak, akik utánuk éltek. Isten nem akarja, hogy igazságtalanság érje a szolgálait. 32 Népem! Féltetek benneteket attól a naptól, amikor egyikőtök a másikat hangos szóval hívja. 33 Attól a naptól, amikor hátat fordítva menekültök, és nem lesz senki, aki Istennel szemben megvédelmezne benneteket! Akit Isten tévútra visz, azt nincs, aki vezérelné. 34 Korábban József is eljött hozzátok a világos bizonyítékokkal, de ti kételkedtetek az üzenetben, és amikor meghalt, ezt mondtátok: »Isten nem küld több küldöttet.«” Isten így vezet tévútra minden engedetlen kétkedőt! 35 Akik vitatkoznak Isten jeleiről – anélkül, hogy felhatalmazást kaptak volna rá –, azok Isten és a hívők szemében visszatetszést aratnak. Isten lepecsételi minden fennhéjázó elnyomó szívét! 36 Fáraó ezt mondta: „Hámán! Építs nekem egy olyan magas tornyot, hogy elérjem a folyosókat, 37 amelyek az égbe vezetnek. Azért, hogy megnézhessem Mózes istenét. Meg vagyok győződve róla, hogy hazudik!” Fáraónak a gonosztett csábítónak tűnt, és így tévútra vezették. Fáraó gonosz ármánykodásának eredménye pedig a romlás lett. 38 A hívő ember ezt mondta: „Népem! Kövessetek, és a helyes útra vezetlek benneteket. 39 Népem! Az élet ezen a világon múló öröm csupán. Az örök lakóhely a túlvilágon van. 40 Aki rosszat tesz, az pedig ugyanennyit kap majd vissza fizetségnek. De bárki, aki jót tesz és hisz – férfi és nő egyaránt –, az a Paradicsomba kap bebocsátást, ahol bőséges gondoskodásban lesz része. 41 Népem! Miért is szólítalak benneteket az üdvözülésre, miközben ti a Tűzbe hívtok engem! 42 Ti arra szólítotok, hogy ne higgyek Istenben, és társítsak hozzá más isteneket, amikről semmit sem tudok, én azonban Őhöz hívlak benneteket, a Hatalmashoz, a Megbocsátóhoz. 43 Kétség nem fér hozzá, hogy az, amihez ti szólítotok engem, nem való

arra, hogy imádkozzanak hozzá, sem ezen a világon, sem a túlvilágon. Istenhez térünk vissza mindannyian! Azok pedig, akik mértéktelenek, a Tűzben lesznek egymás társai. 44 Egy napon még majd emlékezni fogtok arra, amit most mondok nektek. Én Istenre bízom az ügyemet. Isten szemmel tartja az Ő szolgáit!” 45 Isten megóvta a rossztól, amit terveztek ellene, és Fáraó embereit borzalmas büntetés zárta körül: 46 a Tűz, amire odavetik őket reggel és este. Azon a napon, amikor eljön az Óra, elhangzik majd ez a mondat: „Dobjátok be Fáraó embereit a legsúlyosabb kínok közé.” 47 A Tűzben pedig összevitatkoznak majd egymással. A gyengék ezt mondják majd a fennhéjázóknak: „A ti követőitek voltunk csupán. Elhárítanátok rólunk a Tűz egy részét?” 48 A fennhéjázók ezt válaszolják majd: „Most mindannyian itt vagyunk benne. Isten ítélkezett az Ő szolgálói között!” 49 Akik a Tűzben vannak, ezt mondják a Pokol őreinek: „Kérjétek meg az Uratokat, hogy könnyítsen egy napra a szenvedéseinken.” 50 De az örök ezt fogják kérdezni tőlük: „Nem jöttek el hozzátok a küldötteitek – az Igazság szerint – világos bizonyítékokkal?” Erre a vétkesek ezt mondják: „De igen!” A Pokol őrei pedig ezt mondják: „Akkor hívjátok az Istent ti magatok. A hitetlenek imája azonban hiábavaló lesz!” 51 Mi valóban támogatjuk a küldötteinket és a hívőket az életben ezen a világon, és azon a napon is, amikor a tanúk előlépnek. 52 Azon a napon a vétkesek nem érnek majd semmit a bocsánatkéréseikkel. Átok száll rájuk, és lakóhelyük a legrosszabb Pokol lesz. 53 Útmutatást adtunk Mózesnek, és a Könyvet örökül adtuk Izrael gyermekeinek: 54 útmutatásként és figyelmeztetésnek mindazok számára, akik megértik ezt. 55 Proféta! Légy türelmes. Isten ígérete bekövetkezik. Kérj megbocsátást a vétkeidért. Hirdesd Urad dicsőségét, reggeltől estig. 56 Akik Isten jeleiről vitatkoznak, anélkül, hogy felhatalmazásuk lenne rá, azoknak csak fennhéjázás van a szívükben, amit soha nem tudnak kielégíteni. Keress menedéket Istennél! Ő hall és lát mindent! 57 Az egek és a föld teremtése sokkal nagyobb dolog, mint az emberiség megteremtése. De a legtöbb ember nem tudja ezt. 58 A vak és a látó nem egyformák. A hívők, akik jót tesznek, szintén nem egyformák a vétkesekkel. Emberek! Milyen keveset gondolkodtok ti el minderről! 59 Az óra eljön, kétség nem fér hozzá, de a legtöbb ember nem hisz benne. 60 Uratok így szól majd: „Engem szólítsatok, és én válaszolni fogok nektek! Akik fennhéjázásból nem szolgálnak engem, azok lealacsonyítva és megaláztatásként lépnek majd be a Pokolba.” 61 Isten alkotta

meg számotokra az éjszakát, hogy megpihenjeteK benne, és a nappalt, hogy lássatok benne. Isten valóban kegyes az emberekhez. De a legtöbb ember hálátlan. 62 Ilyen az Isten, a ti Uratok, minden dolog Teremtője. Nincs isten Órajta kívül. *De milyen könnyen hagyjátok félrevezetni magatokat!* 63 *Milyen könnyen hagyták félrevezetni magukat azok, akik korábban tagadták Isten jeleit.* 64 Isten az, aki a földet szilárd lakóhelynek alkotta meg a számotokra, és az eget egy építménynek. Ő adott formát nektek, és Ő tökéletesítette az alakotokat. *Ő az, aki minden jóban részesített benneteket.* Ilyen az Isten, a ti Uratok! Áldott legyen Isten, a Világok Ura! 65 Ő az Élő! Nincs isten Órajta kívül. Őt hívjátok, miközben őszinték vagytok a *hitben*. Dicsőség Istennek, a Világok Urának! 66 *Próféta!* Mondd: „Amikor megérkeztek Uramtól a világok jelek, akkor a tiltás *is megérkezett* számomra, hogy azokat szolgáljam, akiket ti az Isten mellett szólítottok, és parancsot kaptam, hogy vesseK alá magam a Világok Urának.” 67 Ő az, aki porból, majd egy *spermacseppből, aztán* egy vérrög**ből** teremtett benneteket. Később – amikor gyerekek vagytok –, hagyja, hogy megnőjeteK, majd *az engedelmével hagyja*, hogy felnőtté váljatok, és azt is, hogy megöregedjeteK – noha néhányat közületeK előbb szólít el –, majd engedélyt ad rá, hogy megérjeteK a számotokra kijelölt határidőt. Talán elgondolkoztok ezen! 68 Ő az, aki életre kelt, és Ő az, aki meghozza a halált. Ha dönt egy dolgról, csak ennyit mond: „Legyél!”, és az van. 69 *Próféta!* Látod, mennyire könnyen hagyják félrevezetni magukat azok, akik vitába szállnak az Isten jeleiről, 70 és visszautasítják a Könyvet és *az üzenetet*, amit a küldötteink *vittek nekik?* Hamarosan *majd* megtudják! 71 Amikor a bilincsekben és a nyakuk köré *tekert* láncokkal rángatják *be* őket 72 a forró vízbe és a Pokol Tüzébe, hogy ott égieneK meg, 73 és ezt kérdezik tőlük: „Hol vannak most azok, akiket *imádtatok* és 74 az Isten mellé társítottatok?”, akkor ezt fogják válaszolni: „Eltűntek mellőlünk. Sőt! Mindaz, amit korábban szólítottunk, valójában nem volt semmi!” (-): „Isten így viszi tévelygésbe a hitetleneket. 75 Csupán örömeKet és gondtalan életet kerestetek a földön – j^ogtalanul. 76 LépjeteK most be a Pokol kapuin, és *maradjatok itt* mindörökre. Milyen szörnyű lakóhelye van a fennhéjázóknak!” 77 *Próféta!* Légy türelmes. Isten ígérete igaz. Akár megmutatunk neked valamit abból, amit a hitetleneknek ígértünk *az életben ezen a világon*, akár téged szólítunk először magunkhoz, *végül is* mindannyian hozzánk fognak visszatérni. 78 Mi előtted is küldtünk küldötteket: *néhányukról*

már szóltunk neked, míg másokról még nem szóltunk neked. Egyetlen küldött sem hozott – az Isten engedélye nélkül! – egyetlen jelet sem. Amikor eljön a *Nap*, amit Isten elrendelt, igazságos döntés születik, és azok, akik hamisnak nevezték az *üzenetet*, most valóban elveszettek lesznek. 79 Isten alkotta meg számotokra a jószágokat, hogy legyenek, amelyekre felülhettek, és olyanok, amiket megehettek, 80 *de* egyéb módon is hasznatokra válnak. Ha a szívetek arra vágyik, a hátukon utazhattok, és akkor úgy hordoznak majd, ahogy a hajók visznek benneteket a tengeren. 81 Isten megmutatja az Ő jeleit. Isten melyik jelét tagadjátok még? 82 Ezek az emberek talán nem jártak-keltek eleget a földön, és nem látták, hogyan végezték azok, akik előttük éltek? Amazok többen voltak és erősebbek voltak náluk, és több *nyomot hagytak hátra* a földön, de mégsem értek semmit azzal, amit ezen a világon szereztek. 83 Amikor a küldöttek eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékokkal, örültek a tudásnak, ami a birtokukban volt. De ezután körbezárta őket az a büntetés, amiből korábban mindig gúnyt űztek. 84 Amikor aztán szembesültek a büntetésünkkel, ezt mondták: „Egyedül Istenben hiszünk. Azokban pedig, akiket Őhozta társítottunk, nem hiszünk.” 85 De amikor szembesültek a büntetésünkkel, akkor ezzel a hitükkel már nem mentek semmire. Isten a múltban mindig is így bánt el a szolgálóival. A vesztesek pedig a hitetlenek lettek.

41. szúra

MEGKÜLÖNBÖZTETETTEK

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvennégy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 Ez egy kinyilatkoztatás, amit a Könyörületes, a Megkönyörülő küldött le. 3 Ez egy Könyv, megkülönböztető *versekkel*, egy arab nyelvű Koránként az embereknek, akik megértik. 4 Ez a Korán örömhírt hoz és figyelmeztet. De a legtöbben elfordulnak, és nem hallják meg az *üzenetet*! 5 Ezt mondják: „A szívünk egy tokba van bezárva a hittel szemben, amihez szólítasz bennünket. A fülünkben süketség van. Köztünk és közted *pedig* egy függöny. Cselekedj belátásod szerint, mi is úgy teszünk!” 6 *Proféta!* Mondd ezt: „Én is egy *halandó* ember vagyok

csupán, akárcsak ti, de megkaptam a *kinyilatkoztatást*, hogy a ti istenetek az *egyetlen* Egy Isten! Lépjetek az egyenes útra, ami *Őfelé vezet*, és kérjétek az Isten bocsánatát. Jaj a *bálványimádóknak*, 7 akik nem adják meg az előírt adományt, és nem hisznek a túlvilágban *sem*. 8 Akik hisznek és jótetteket *hajtanak végre*, azoknak *viszont* végtelen jutalomban lesz részük. 9 Mondd: „Ti valóban nem hisztek *Őbenne*, aki Két Nap alatt teremtette a földet, és más *isteneket* helyeztek mellé? *Ő* minden teremtmény Ura!” 10 *Ő* helyezett szilárd hegyeket a *földre*, megáldotta ezeket, és meghatározta azt, amire mindenkinek *egyformán* szüksége lehet – Négy Nap alatt. 11 Ezután az ég felé fordult, ami *akkor* még füstből állt, és így szólt hozzá és a földhöz: „Legyetek meg! *Önszántatokból* vagy akaratotok ellenére!” Erre mindketten ezt válaszolták: „*Önszántunkból* létrejövünk.” 12 Ezután megformálta a hét eget – Két Nap alatt. Majd kinyilatkoztatta nekik, hogy mi legyen a dolguk. (-): „A legközelebbi eget *csillagfényekkel* díszítettük, hogy védelmet *nyújtsanak*.” Ez a Mindenható, a Mindentudó döntése. 13 Ha elfordulnak, mondd ezt: „*Bizony* figyelmeztetek benneteket egy mennydörgésre, ami *ugyanolyan lesz*, mint amelyik *Ád és Szamúd népét sújtotta*.” 14 Amikor a küldöttek előlről és hátulról is odajöttek, ezt mondták az *embereknek*: „Egyedül Istent szolgáljátok!”, *akkor az emberek* ezt mondták: „Ha a mi Urunk úgy akarta volna, akkor angyalokat küld le. Nem hiszünk abban az *üzenetben*, amivel titeket küldtek.” 15 *Ád népe* fennhéjázóan viselkedett a földön – amire nem volt joga! –, és ezt mondta: „*Ki lenne* erősebb minálunk?” *Talán* nem látták, hogy Isten, aki megteremtette őket, erősebb önáluk? De *azok az emberek egyre csak* tagadták a jeleinket, 16 amiért – vészterhes napokon – dühödő szelet küldtünk le rájuk, hogy megízleltessük velük a *megszégyenülés kínjait* az életben ezen a világon, bár a büntetés a túlvilágon még *ennél is* szégyenteljesebb lesz. *Ott, ahol valóban* nem segít rajtuk senki. 17 Bár megmutattuk a *helyes* utat Szamúd népének, de *ők* a vakságot részesítették előnyben az útmutatással szemben. A megalázó büntetés villámcsapása sújtott le rájuk azért *a rosszáért*, amit korábban tettek. 18 Akik hittek és *istenfélők* voltak, azokat megmentettük! 19 Azon a napon, amikor Isten ellenségeit összegyűjtik, hogy *Tűzre vessék őket*, sorba állítják majd *őket*, 20 és amikor odaérnek, a hallásuk, a pillantásaik és a bőrük is ellenük tanúskodik majd arról, amit korábbi tetteikkel *elkövettek*. 21 Ezt *kérdezik* majd a bőrüktől: „Miért tanúskodtok ellenünk?”, *mire a bőrük ezt válaszolja nekik*: „Isten mondat-

ja ezt velünk, hisz Ő mondat ki mindent mindenkivel.” Ő az, aki megte-
remtett benneteket az első alkalommal, és Őhöz visznek vissza benne-
teteket. 22 A hallásotok, a pillantásaitok és a bőrötök elől pedig nem tudtok
elrejtőzni, hogy azok ne tanúskodjanak rólatok. Bár azt hittétek, hogy
Isten sok mindent nem tud a korábbi tetteitekről. 23 Uratokról ilyen és
ehhez hasonló feltételezéseket eszeltetek ki. Ez az, ami pusztulásba döntött
benneteket. Ez az, amiért most elveszettek lettetek. 24 Még akkor is
a Pokol Tüze lesz a lakóhelyük, ha türelmességet mutatnak. Ha pedig
kegyelmet kérnek, akkor sem tartoznak majd azok közé, akik kegyelmet
kapnak. 25 Olyan társakat adtunk a hitetlenek mellé, akik a múltjukat és
a jövőjüket is csábítónak festették le a szemükben. Ezért beteljesedett felet-
tük az ítélet, akárcsak a dzsinnek és az emberek felett, akik *erről a világról*
már előttük távoztak – hisz elveszettek voltak mind. 26 A hitetlenek ezt
mondták: „Ne figyeljetek oda erre a Koránra! Fecsegyetek csak közbe!
Talán így majd fölé kerekedtek.” 27 A hitetlenekkel megízleltetjük a súlyos
büntetést, és a legrosszabb tetteikért adunk fizetséget nekik. 28 Ez lesz
a jutalma Isten ellenségeinek. A Tűzben lesz a lakóhelyük mindörökre.
Fizetségül azért, hogy tagadták a jeleinket. 29 A hitetlenek *pedig* ezt
fogják mondani: „Urunk! Mutasd meg nekünk azokat a dzsinneket és
azokat az embereket, akik tévútra vittek bennünket, hogy a lábunkkal
megtiporjuk őket, úgy, hogy mélyen lealacsonyodjanak.” 30 Akik azt
mondják: „A mi Urunk az Isten!”, és *az egyenes útra lépnek Őfelé, azoknak*
a vállára szállnak az angyalok, és ezt mondják nekik: „Ne féljete-
tek és ne búslakodjatok! Örüljete a hírnék a Paradicsomról, amire ígéretet kapta-
tok. 31 A védelmezőitek vagyunk az életben ezen a világon és a túlvilágon
is. Tudjátok meg, hogy ott valóban meglesz mindenetek, amit a lelketek
kíván, és amit *csak* kértek: 32 üdvözlő ajándékként a Megbocsátótól,
a Megkönyörülőtől.” 33 Ki beszél helyesebben annál, mint az, aki Isten-
hez szólít, jótetteket hajt végre, és ezt mondja: „Egy vagyok azok közül,
akik alávetik magukat Istennek! 34 A jótett nem egyforma a rossz cseleke-
dettel! *Próféta!* A rosszat jóval válaszold meg, és az ellenséged olyan közel
kerül hozzád, mint egy hűséges barát. 35 Csak azok részesülnek ebben
a kegyben, akik türelmesek és igazságosak. 36 Ha gonosz sugallat érkezne
hozzád a Sátántól, keress menedéket az Istennél. Ő az, aki mindent hall,
és mindent tud! 37 A jelei közt megtalálhatók az éjszaka, a nappal, a nap
és a hold. Ne boruljatok le se a nap, se a hold előtt. Boruljatok le Isten

előtt, aki megteremtette ezeket: ha valóban Őt szolgáljátok. 38 *Próféta!* Ha a hitetlenek fennhéjázóan viselkednek, emlékezz arra, hogy az angyalok, akik a te Urad közelében vannak, Őt dicsérik fáradhatatlanul, éjjel és nappal. 39 *Isten* jelei közt van az is, hogy meddőnek látod a földet. De amikor vizet küldünk le rá, akkor mozgásba jön, és minden nőni kezd rajta. Ő az, aki életet ad, és életre kelti a holtakat. Ő az, akinek hatalma van minden felett! 40 Akik kiforgatják a verseink értelmét, nem rejtőzködhetnek el előlünk! Talán bizony az a jobb, akit a Tűzre vetnek, vagy az, aki biztonságban lép elő a Feltámadás napján? Tegyetek bármit is, amit csak akartok: *Isten* lát mindent, amit tesztek! 41 Vannak, akik nem hisznek a *Koránban*, amikor megérkezik hozzájuk, holott ez egy hatalmas Könyv, 42 amit nem érinthat hamisság: sem előlről, sem hátulról. *Isten* kinyilatkoztatása ez. Ő a Bölcs, a Dicsőséges. 43 *Próféta!* Csupán azt mondják el neked, amit már előtted elmondtak a küldötteknek. A te Urad a megbocsátás ura, de a fájdalmas büntetések *Ura is egyben!* 44 Ha egy idegen nyelvű *Korán*nak alkottuk volna meg ezt a *Könyvet*, akkor azt mondták volna: „Miért nincsenek megmagyarázva a versei? *Hogy is van ez? A nyelv idegen és a küldött arab?*” Mondd: „A hívőknek mindez útmutatás és lelki gyógyítás! De a hitetleneknek süketség van a fülükben, és vakság a szemükben. Olyan ez a számukra, mintha a távolból kiáltoznának nekik.” 45 Mózesnek átadtuk a *Könyvet*, de azok az emberek összekülönböztek egymással felőle, és ha nem lett volna *Uradnak* egy korábbi döntése, akkor rég ítélték volna felettük. Valóban nyugtalanító kétségeik vannak miatta! 46 Aki jót tesz, az a saját lelkeért tesz, aki pedig rosszat tesz, az a saját lelke ellen cselekszik. A te Urad *soha* nem igazságtalan a szolgálóival szemben! 47 *Egyedül* Övé a tudás arról is, hogy mikor jön el az Óra, és egyetlen gyümölcs sem bújik ki a burkából, egyetlen asszony sem fogan meg vagy szül anélkül, hogy *Isten* ne tudna róla. Azon a *Napon* az *Isten* így szól majd a hitetlenekhez: „Hol vannak a társaim?” Akkor azok az emberek ezt fogják mondani: „Bevalljuk Neked, hogy egyikünk sem látta őket.” 48 Az istenek, akiket korábban szólítottak, *ugyanis mind* tovatűntek. Bizony meglátják majd, hogy nincs számukra menekvés. 49 Az ember *soha* nem fárad bele abba, hogy a jóból kérjen. De amikor baj éri, elveszti a reményét, és kétségbeesik. 50 De akárhányszor megízleltetjük vele a könyörületességünket – miután baj érte –, ezt mondja: „Ez megillet engem! Nem hiszem, hogy eljön az Óra. Ha pedig visszavisznek az én Uramhoz, akkor

a legjobb jutalomban lesz részem Őnála.” *De majd* Mi elmondjuk a hitetleneknek, hogy mit tettek *korábban*, és ízelítőt adunk nekik a súlyos büntetésből. 51 Amikor kegyesek vagyunk az emberrel, akkor elfordul és eltávolodik *az üzenettől*, de amikor baj éri, hosszas könyörgésbe kezd. 52 *Próféta!* Mondd: „Egondolkoztatok már azon, hogy mi történik akkor, ha ez a Korán valóban Istentől van, és ti nem hisztek benne? Ki tévelyedhet el jobban, mint az, aki teljesen elszakad Istentől?” 53 Megmutatjuk nekik a jeleinket *a föld minden táján* és saját magukban is mindaddig, amíg *nem* válik világossá számukra, hogy ez az igazság. *Talán* nem elegendő az, hogy a te Urad minden dolog felett tanú? 54 *Minden bizonnyal* kétségeik vannak, hogy találkozni fognak Urukkal. *Isten a tudásával* valóban mindent átölel!

42. szúra

A TANÁCSKOZÁS

Mekкаи kinyilatkoztatás, ötvenhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 Ajn Szín Qáf. 3 Isten, a Hatalmas, a Bölcs ezen a módon küldi le neked – *Próféta!* – a kinyilatkoztatást, ahogy azoknak *leküldte*, akik előtted voltak. 4 Ővé *minden* az egekben és a földön. Ő a Magasztos, a Mindenható. 5 Az egek csaknem széthasadnak felettük, amikor Uruk dicsőségét hirdetik az angyalok, és bocsánatért könyörögnek azok számára, akik a földön *élnek*. Isten a Megbocsátó, a Könyörületes. 6 Akik *Isten* helyett más barátokat fogadnak maguknak, azoknak Isten az *őrzője*, és nem te: *Próféta!* 7 *Próféta!* Kinyilatkoztattunk neked *ezen a módon* egy arab *nyelvű* Koránt, hogy figyelmeztess *ezt* a fontos várost és azokat, akik a környékén élnek. Figyelmeztess a Gyülekezés napjára, amihez nem fér kétség, és a *lakóinak* egy része a Paradicsomban, a másik része a Pokol lángoló Tüzeiben *időzik majd*. 8 Ha Isten úgy akarta volna, akkor egyetlen közösséggé tette volna meg *őket!* De *Ő* csak azt fogadja kegyeibe, akit *Ő* akar. A vétkeseket *pedig* nem védi meg senki, és nem segíti meg senki. 9 Hogyan is szerezhetnének maguknak más védelmezőket, mint *Őt?* *Hisz* Isten az *egyedüli* védelmező. Isten kelti életre a holtakat. *Ő* a hatalmas minden felett! 10 Ha bármiben összekülönböztök egymással, abban is

Istené az ítélkezés. Mondd: „Ez Isten, az én Uram! Őbenne bízom, és Őfelé fordulok, 11 Ő az eget és a föld teremtője.” Ő teremtett belőletek asszonyokat – és nektek meg az állatoknak is párokat –, hogy szaporodjatok. Nincs Őhöz hasonló. Ő az, aki hall és lát mindent. 12 Ővé az eget és a föld kulcsai. Ő gondoskodik bőséggel vagy szerényebben arról, akiről Ő akar. Ő az, aki valóban mindenről tud mindent. 13 Isten a hitben ugyanazt rendelte el nektek, amit Noénak parancsolt, és ez az, amit kinyilatkoztatunk neked – Muhammad –, és ez az, amit Ábrahámnak, Mózesnek és Jézusnak parancsoltunk: „Tartsátok meg a hitet, és ne szakadjatok pártokra.” Próféta! Nehéz dolog a bálványimádók számára az, amire felszólítod őket. Isten azt választja magának, akit Ő akar, és azt vezeti magához a helyes útra, aki Őfelé fordul! 14 Azok az emberek csak akkor szakadtak pártokra – egymás közti viszálykodásuk miatt –, miután megérkezett hozzánk a tudás. Ha nem előzte volna meg ezt Urad Szava, hogy haladékat kapnak egy megszabott határidőre, akkor már korábban ítéletet hoztak volna közöttük. Akik utánuk kapták örökül a Könyvet, azok valóban nyugtalanító kétségek közt vannak. 15 Próféta! Szólítsd az embereket a hitre, és járj az egyenes úton, ahogy parancsot kaptál. Ne kövesd a hiú vágyaikat. Mondd: „Hiszek abban, amit Isten küldött le Írásként. Parancsot kaptam, hogy igazságot tegyek köztetek. Isten a mi Urunk, és a ti Uratok. A felelősség a mi tetteinkért a miénk, a ti tetteitekért pedig a tiétek. Ne legyen vita ebben köztünk és köztetek. Isten majd összegyűjt bennünket, és Őhöz térünk vissza mindannyian.” 16 Akik Istenről vitatkoznak, miután korábban hallgattak rá, azok érvelése Uruk előtt érvénytelen lesz. Isten haragja száll rájuk, és súlyos büntetésben lesz részük. 17 Isten az, aki leküldte a Könyvet az igazsággal és a Mérleget! Mitől is tudhatnád, mi lesz? Talán már közel van az Óra. 18 Akik nem hisznek benne, siettetnék. De akik hisznek, azok félnek tőle, és tudják, hogy ez az Igazság. Akik vitatkoznak arról, hogy eljön az Óra – kétség nem fér hozzá –, messze eltávolodtak. 19 Isten kegyes a szolgálival, és kegyes gondoskodásban részesíti azt, akit Ő akar. Isten az Erős, a Hatalmas. 20 Aki a túlvilágon akar aratni, annak még nagyobbá tesszük a termését. De aki ezen a világon akar aratni, annak csupán egy részt adunk belőle, és nem lesz részesedése a túlvilágon. 21 Hogyan is hihetnek – az emberek – azoknak, akik egy olyan vallás törvényeit parancsolták rájuk, amit Isten nem engedélyezett? Ha nem hangzott volna el Isten mindent eldöntő Szava, akkor már rég ítélkez-

tek volna közöttük. A vétkeseknek fájdalmas büntetésben lesz részük! 22 Majd meglátod, ahogy a vétkeseket korábbi tetteik miatt félelem tölti el, amikor lesújt rájuk a büntetés. De akik hittek és jót tettek, azoknak a Kertek virágzó rétjeiben lesz részük, és Uruknál minden *jóban*, amit kívánnak maguknak. Ez a legnagyobb kegyesség! 23 Ez az, amiről Isten örömhírt hoz *azoknak* a szolgálóinak, akik hisznek, és jótetteket *hajtanak végre*. *Próféta!* Mondd: „Nem kérek fizetséget tőletek *mindezért*, csupán rokoni szeretetet!” Aki jót tesz, annak ezt még több jóval viszonzzuk. Isten megbocsátó és *megháláló*. 24 Vagy talán azt mondják: „Hazugságot talált ki az Istenről.” Ha Isten úgy akarja, lepecsételi a szívedet. Isten eltörli a hazugságot, és szavainak *erejével* megerősíti az Igazságot. *Ő az, aki* tud minden belső titokról, 25 elfogadja a megbánást a szolgálótól, és megbocsátja a rossz tetteket. *Ő tud mindent, bármit tesztek is*. 26 *Isten valóban* meghallgatja azokat, akik hisznek és jót tesznek, és még többet ad nekik a kegyességéből. De a hitetleneknek súlyos büntetésben lesz részük. 27 Ha Isten túlzott *bőkezűséggel* gondoskodik *minden* szolgálójáról, akkor azok igazságtalanságokat követnének el a földön. *Ezért mértékkal* küld le mindent, amit csak akar. *Isten* mindent tud a szolgálóról, és figyelemmel kíséri mindegyiküket. 28 *Ő küldi le az esőt, és Ő az, aki* kiterjeszti a könyörületességét, miután *az emberek* reményüket veszítették. *Ő a* Védelmező, a Magasztos. 29 *Isten* jelei közé tartoznak az egek, a föld és a teremtmények megteremtése, amelyeket *Ő szaporított el* mindkettőben, és hatalmában áll összegyűjteni ezeket, amikor *Ő akarja*. 30 Ha valami balserencse ért benneteket, saját kezetekkel tettétek ezt. De Isten sok mindent megbocsát. 31 *Sehova sem* tudtok menekülni a földön. Istenen kívül nincs védelmezőtök, se segítőtök. 32 *Az Ő jelei közt vannak* a hajók, amelyek olyan magasak, mint a hegyek, és a *tengeren* úsznak. 33 Ha *Ő akarja*, lecsendesíti a szeleket, amik mozdulatlanul megállnak a *tenger* színén. Ebben *valóban* jelek vannak mindenki számára, aki állhatatos és hálás. 34 De *Isten* akár el is pusztíthatja a hajókat azért, amit *az utasaik* korábban tettek. *Isten* azonban megbocsát sok mindent! 35 Akik *azonban* vitába szállnak a jeleinkről, azok tudják meg, hogy nincs számukra menekvés! 36 Bármit adnak nektek, az csupán az élet futó öröme ezen a világon. Jobb és maradandóbb az, amit az Isten *ad majd* *azoknak*, akik hisznek, és Urukba vetik a bizalmukat, 37 a nagy bűnöket és a szégyentel-

jes dolgokat kerülük, ha harag tölti el őket, azután megbocsátanak, 38 hallgatnak az Urukra, *elvégezik az imát*, és az ügyeket egymás közti tanácskozással *oldják meg*, adakoznak *mindabból*, amit juttattunk számukra, 39 és megvédik magukat az elnyomás ellen. 40 Egy rossz tett jutalma ugyanolyan rossz. De aki megbocsát és megbékél, azt Isten megjutalmazza. Isten nem szereti a bűnösöket! 41 Bárki, aki jogtalanságot szenved el és megvédi magát, nem *hibáztatható!* 42 Csak azok hibáztathatók, akik elnyomják az embereket, és áthágják az igazságosság határait a földön. Nekik fájdalmas büntetésben lesz részük! 43 Ha valaki türelmes és megbocsátó, bizony, ez a legfontosabb. 44 Ha Isten tévútra vezet valakit, azt az *embert* sem védi meg senki *az Isten büntetése* után. *Próféta! Majd látod a vétkeket*, amikor szembesülnek a büntetéssel, *és ezt mondják*: „Van bármilyen út visszafordulni *innen?*” 45 Majd meglátod ezeket az embereket, amint megalázottan, szégyenkezve és oldalra pillantva *mennek*, amikor odavezetik a *Tűzre mindannyiukat*. Akik *pedig* hittek, ezt fogják mondani: „Azok az elvesztettek, akik a Feltámadás napján önmaguk és családjaik vesztét okozták.” A vétkeseknek valóban véget nem érő kínokban lesz részük, 46 és nem lesz védelmezőjük, aki Istennel szemben segítségükre lenne. Akit Isten tévútra visz, annak számára nincs *kiút*. 47 *Emberek!* Hallgassatok Uratokra! *Még* mielőtt eljön az a Nap, amit Isten *sem* hárít *már* el *felőletek!* Azon a Napon nem lesz hová meneküljétek, és nem lesz *lehetőségetek* letagadni *bűneiteket*. 48 *Próféta!* Ha elfordulnak a *hittől*, emlékezz rá, hogy nem azért küldtünk téged, hogy *örködj* felettük. A te feladatod *csupán* az, hogy átadd az üzenetet. Amikor a könyörületességünkől izelítőt adunk az embereknek, akkor *bizony* örömet lelik benne. De ha valami rossz éri őket azért, amit a saját kezükkel tettek, akkor *hálátlanok lesznek*. 49 *Tudjátok meg*: Istené *minden* hatalom az egek és a föld felett. Ő azt teremt meg, amit Ő akar! Utódként lányokat ad annak, akinek úgy akarja, és fiúkat annak, akinek úgy akarja. 50 Vagy megajándékozza lány- és fiúgyermekkel, ha úgy akarja. Vagy meddővé teszi azt, akit Ő akar. Isten tud mindent, és hatalma van minden felett! 51 Egyetlen embernek sem jár ki az, hogy Isten szóljon hozzá. *Csupán* a *kinyilatkoztatáson* át vagy egy fátyol mögül. Vagy *Isten* egy küldöttet küld, hogy *a küldött* az Ő engedélyével *közölje* a *kinyilatkoztatást*, amit Ő akar. Isten magasztos és bölcs! 52 *Próféta!* Ezen a módon sugalltuk neked a parancsunk szellemét, hisz

nem ismerted sem a Könyvet, sem a hitet! De fénné tettük ezt a Könyvet, amivel a szolgálaink közül azt vezéreljük, akit Mi akarunk. *Próféta! Te pedig az egyenes útra vezetsz másokat!* 53 Isten útjára, akié minden, ami az egekben és a földön van. Istenhez tér vissza minden úgy – az elszámoltatáskor!

43. szúra

A DÍSZEK

Mekкаи kinyilatkoztatás, nyolcvankilenc vers

Isten, a Könyörület, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 A Megvilágosító Könyvre! 3 Ezt egy arab nyelvű Koránnak alkottuk meg, hogy megértsétek az üzenetet. 4 Az Őskönyvben, ami Minálunk van, ez is le van írva: magasztosan és bölcsen. 5 Talán bizony ne is vegyünk tudomást rólatok, és vonjuk meg tőletek a kinyilatkoztatást, mert ellenkeztek? 6 Hány prófétát küldtünk már le a korábbi nemzedékekhez, 7 de a hitetlenek mindegyikükből gúnyt űztek. 8 Náluk erősebb népeket is elpusztítottunk korábban, ami mára a múlt tanulsága lett. 9 *Próféta!* Ha ezt kérdezed tőlük: „Ki teremtette az egeket és a földet?”, akkor biztosan ezt válaszolják majd: „A Mindenható, a Mindentudó teremtette.” 10 Ő tette ezt, aki kisímította a földet a számotokra, hogy a hátán megpihenjete, és Ő helyezte el utakat rá, hogy a helyes útra térjete. 11 Ő küldi alá a vizet az égből megfelelő mértékkel. (-): „Ezzel életre keltjük a kiszáradt földet, ugyanúgy, ahogy előhoznak és életre keltene benneteket a sírokból!” 12 Ő teremtett meg mindent párban, és Ő alkotta meg a hajókat és a jószágokat, amikre felszállhattok. Amikor rajtuk ültök, 13 emlékezzetek meg Uratok kegyességéről, és mondjátok ezt: „Dicsértessék az Isten, aki szolgálatunkra rendelte ezeket. Mi magunk valóban nem lettünk volna képesek rá! 14 Urunkhoz térünk vissza mindannyian!” 15 Azok az emberek viszont az Isten leszármazottainak tekintik a szolgálainak egy részét. Mennyire hálátlan az ember! 16 Isten talán lánygyermeket választott ki magának a teremtményei közül, és nektek fiúgyermeket adott? 17 Amikor pedig valamilyüknek hírül adják, hogy lánya született – amit az ilyen ember a Megkönyörülőnek tulajdonít –, akkor elsötétül az arca, és harag tölti el. 18 Talán majd azokat tulajdonítják Isten utódainak, akiket ékszerek közt nevelte fel,

és a vitákban nem tudnak világosan érvelni? 19 Az angyalokat pedig, akik a Könyörületes szolgálói, nőnemű lényeknek teszik meg? *Talán* tanúi voltak a megteremtésüknek? A tanúvallomásukat feljegyzik, és majd még kérdőre lesznek vonva ezért. 20 Azt mondják: „Ha a Könyörületes úgy akarta volna, akkor nem imádtuk volna *őket*.” De nem tudnak semmit, csupán találgatnak. 21 Talán nem adtunk nekik korábban egy Könyvet, amihez ragaszkodhatnának? 22 De nem! Azt mondták: „Ez volt apáink vallása, az *ő* nyomdokaikban járunk.” 23 De bármelyik városba küldtünk is előtted *küldöttet*, hogy figyelmeztessen, azok az emberek, akik a vagyontól *elferdültek*, ugyanazt mondták: „Ez volt apáink vallása, az *ő* nyomdokaikban járunk.” 24 A *küldött* ezt mondta: „Még akkor is, ha én egy jobb és *igazabb* útmutatást hoztam nektek, mint az, ami az *őseitek hite* volt?” Erre ezt válaszolták: „Nem hiszünk abban, amivel téged küldtek.” 25 Akkor bosszút álltunk rajtuk! Gondolkozz csak el, hogy milyen véget értek azok, akik hazugságnak mondták az *igazságot*. 26 *Emlékezz arra*, amikor Ábrahám ezt mondta az apjának és népének: „Elutasítom *mindazt*, amit ti imádtok! 27 Csak az *Istent* imádom, aki megteremtett. *Hisz* *Ő* az, aki a helyes útra vezet!” 28 *Ábrahám* az utódaira hagyta időtálló szavait, hogy forduljanak *Isten felé*. 29 Nekik és apáiknak is örömben *teli életet* adtam mindaddig, amíg meg *nem* érkezett hozzájuk az igazság és egy megvilágosodott *Küldött*. 30 De amikor az igazság megérkezett hozzájuk, ezt mondták: „Ez egy varázslat! Nem hiszünk benne!” 31 *Majd* ezt *is* mondták: „Miért nem küldték le ezt a Koránt egy tiszteletre méltó személynek a két város valamelyikéből?” 32 *Talán bizony azok az emberek fogják* elosztani Urad könyörületességét? Mi osztjuk el köztük a megélhetésüket ezen a világon, és emeljük rangban az egyiket közülük a másik fölé, hogy néhányan közülük a szolgálatukba fogadjanak másokat. Urad könyörületessége jobb annál, amit az *ilyen emberek* összegyűjtenek. 33 Ha az egész emberiség nem egyetlen közösség lenne, akkor azoknak, akik megtagadják a Könyörületest, ezüsttetős házakat és ezüstpécsöket készítenénk, amelyeken felmehetnek, 34 és kapukat ezüsből és ágyakat, amelyeken fekhettek, 35 és további díszeket. De mindez *csupán* az élet öröme ezen a világon. A helyek a túlvilágon Uradnál az *istenfélőknek* vannak fenntartva! 36 Az olyan ember mellé, aki elfordul a Megkönyörülő kinyilatkoztatásától, egy *gonosz lényt* jelölünk ki társnak, és *valóban* az lesz a társa. 37 A *gonosz lények* letérítik az embereket a helyes útról, miköz-

ben az ilyen emberek azt hiszik, hogy az útmutatást követik. 38 Amikor egy ilyen ember végül megérkezik elének, így szól a társának: „Bárcsak akkora távolság lenne énköztem és teközted, mint amekkora kelet és nyugat közt van.” Milyen gonosz társ vagy! 39 Akkor így szólnak: „A mai Napon nincs semmi a hasznokra, és ugyanabban a büntetésben részesültök, mint a társaitok.” 40 Próféta! Talán bizony képes vagy visszaadni a süketnek a hallását, vagy vezetni tudod a vakot, vagy azokat, akik messze eltévelyedtek? 41 Vagy magunkhoz veszünk téged és megbüntetjük őket, 42 vagy hagyjuk, hogy tanúként végignézd mindazt, amivel korábban megfenyegettük őket. Hisz teljesen hatalmunkban vannak. 43 Ragaszkodj ahhoz, amit kinyilatkoztatott számodra, hisz a helyes úton jársz. 44 Ez valóban egy figyelmeztetés neked és a népednek, mert hamarosan kérdőre vonnak mindnyájatokat. 45 Kérdezd meg azokat a küldötteinket, akiket előtled küldtünk, hogy a Könyörületes helyébe rendeltünk-e más isteneket, hogy azokat imádják? 46 Elküdtük Mózeszt a jeleinkkel Fáraóhoz és az előkelőihez. Mózes akkor ezt mondta: „Én valóban a Világok Urának küldötte vagyok!” 47 Amikor megérkezett hozzájuk a jeleinkkel, kinevették. 48 Hiába mutatunk fel nekik egyre hatalmasabb jeleket. Ezután hatalmas büntetéssel sújtottunk le rájuk, hogy így talán majd visszafordulnak a helyes útra. 49 Ezt mondták: „Te varázsló! Szólítsd az Uradat, aki szövetséget kötött veled. Mi is követjük az útmutatást!” 50 De amint levettük róluk a büntetés kínjait, azon nyomban megszegték a szavukat. 51 Fáraó közhírré tette népének: „Népem! Talán bizony nem az enyém a hatalom Egyiptom felett? Talán nem az enyémekek ezek a folyók, amelyek a lábam alatt folynak? Talán nem látjátok mindezt? 52 Talán nem én vagyok jobb nektek ennél a jelentéktelen alaknál, aki alig tudja világosan kifejezni magát? 53 Miért nem húztak a karjára arany karpereceket? Miért nem kísérték angyalok?” 54 Erre biztatta a népét, és az emberek engedelmeskedtek neki, mert maguk is bűnösök voltak. 55 Amikor kihívták a haragunkat, akkor büntetéssel sújtottunk le rájuk, és vízbe fojtottuk mindannyiukat. 56 Tanulásnak és példának tettük meg őket a későbbi nemzedékek számára. 57 Próféta! Amikor Mária fiát hozták fel példának, akkor a népedből az emberek hangoskodva kinevették, 58 és ezt mondták: „A mi isteneink jobbak, vagy ő?” Csak azért hozzák őt fel neked, Próféta, példának, hogy kihívhassanak egy vitára. Bizony! Kötekedő emberek ezek! 59 Jézus egy szolga csupán, akire az áldásunk szállt, és akit példának tettünk meg

Izrael gyermekei számára. 60 Ha úgy akartuk volna, akkor angyaloknak teremtünk meg benneteket, akik a földön egymást követnék. 61 Ez a Korán elmondja nektek, hogy eljön az Óra! Ne kételkedjete bennem! Engem kövessetek a helyes úton! 62 *Emberék!* Ne hagyjátok, hogy a Sátán letérítsen benneteket a helyes útról, hisz ő az esküdt ellenségetek. 63 Amikor Jézus a világos jelekkel megérkezett hozzájuk, ezt mondta: „A bölcsességgel jöttem hozzátok, és azért, hogy érthetővé tegyek számotokra néhány dolgot, amiben összekülönböztetek egymással. Féljete Istentől, és engedelmeskedjete nekem. 64 Isten az én Uram és a ti Uratok! Őt szolgáljátok. Ez az egyenes út!” 65 De a különböző csoportosulások összekülönböztek egymással. Jaj lesz a vétkeseknek! Súlyos büntetésben lesz részüök azon a kínokkal teli Napon. 66 *Talán bizony* valami mást várnak, mint az Órát, ami olyan hirtelen és váratlanul lepi meg őket, hogy észre sem veszik? 67 Azon a Napon a barátok egymás ellenségeivé válnak. Azok kivételével, akik valóban félnek az Istentől! 68 Isten így szól majd hozzájuk: „Szolgáim! Ma ne féljete és ne búslakodjatek!” 69 *Ti, akik valóban istenfélők vagytok, ti hittete a jeleinkben és alávetettete magatokat Nekem.* (-): 70 „Lépjete be a Paradicsomba – ti és feleségeite –, itt boldogságban és örömben lesz részetek!” 71 Aranytalakat és serlegeket adnak majd körbe köztük, és mindazt, amit a lélek megkíván, és ami a szemet gyönyörködteti. Itt időztök majd mindörökre. 72 Ez az a Paradicsom, amit most jutalomként megkaptate azért, amit korábban tettete. 73 Itt bőségben lesz részetek és sok ízletes gyümölcsben, amiből majd ehettek. 74 A bűnösök pedig a Pokol kínjai közt időznek majd mindörökre. 75 A Pokol büntetése alól nem kapnak könnyítést, és teljes kétségbeesésbe zuhannak. 76 Soha nem vétkeztünk ellenük, őök maguk vétkeztek önmagukkal szemben.” 77 Így fognak kiáltani: „Málik! Bárcsak végezne már velünk a te Urad!”, mire az angyal ezt válaszolja: „Nem! Mind itt maradtok!” 78 Az igazságot hoztate neked, de a legtöbben közületek gyűlölik az igazságot. 79 Vagy talán ármánykodnak? Bizony! Mi is terveket szövünk ellenük. 80 *Talán azt hiszik, hogy nem halljuk titkos megbeszéléseiket és bizalmas tanácskozásait?* De bizony! *Halljuk mindet!* A küldötteink pedig mindig ott vannak szorosán mellettük, és feljegyzik minden szavukat. 81 *Proféta!* Mondd: „Ha a Könyörületesnek valóban lenne egy Fia, akkor én lennék a legelső, aki szolgálná őt. 82 Dicsőség az egek és a föld Urának, és a trón Urának, aki magasztosan áll minden felett, amit állítanak Őróla.”

83 Hagyd meg az ilyen embereket üres fecsegésükben és hiú játékaikban mindaddig, amíg *nem* szembesülnek a számukra megígért Nappal. 84 Ő az Isten az égben, és Ő az Isten a földön. Ő a Bölcs, a Mindentudó. 85 Áldott legyen Ő, akié *minden* hatalom az egek, a föld, és a kettő közt *minden* felett. Ő tudja egyedül, mikor jön el az Óra. Őhöz tért vissza mindannyian. 86 Azoknak az *isteneknek*, akikhez a *bálványimádók* Őmellette imádkoznak, nincs hatalmuk közbenjárni semmiben. *Csak* azok *tehetik meg ezt*, akik tanúsították és elismerték az igazságot. 87 *Próféta!* Ha megkérdezed tőlük, ki teremtette őket, akkor *erre* bizonyosan azt *válaszolják neked*: „Isten!” Milyen könnyen hagyják magukat eltérideni *Őtőle!* 88 *A Próféta ekkor* azt mondta: „Uram! Ezek az emberek nem hisznek.” 89 Fordulj el tőlük *megértéssel*, és mondd: „Béke!” Majd megtudják még!

44. szúra

A FÜST

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvenkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 A Megvilágosító Könyvre! 3 Egy áldott éjszakán küldtük alá – *mert hisz* Mi mindig is figyelmeztettük az *emberiséget!* –, 4 amikor minden bölcs dolog eldőlt. 5 A parancsunk szerint, *mert hisz* mindig is küldtünk *le* *üzeneteket* az *embereknek*. 6 *Próféta!* Urad kegyességeként *van ez így*, *mert Ő* hall és tud mindent. 7 *Ő* az egek, a föld, és a kettő közt minden Ura. *Emberek!* Bárcsak bizonyosak lennétek a *hitben!* 8 Nincs isten Őrajta kívül. *Ő* kelt életre, és *Ő* hozza meg a halált. *Ő* a ti Uratok, és *Ő* apáitok Ura. 9 *Próféta!* Ezek az *emberek* kételkedésük miatt *csak* játszadoznak *veled*. 10 Várj arra a Napra, amikor az ég – mindenki számára! – világosan *látható* füstfelhőket hoz elő, „11 *ami majd* ellepi az embereket. Ez *lesz* a fájdalmas büntetés! 12 *Ezt fogják mondani*: „Urunk! Hárítsd el rólunk a kínokat. Hívók vagyunk!” 13 De mit érnek *majd* ezzel a *hirtelen jött hittel!* Hisz korábban már egy küldött is eljött hozzájuk, hogy felvilágosítsa őket az *igazságról*, 14 de elfordultak tőle, és azt mondták neki: „Ez egy kitanult *varázsló!* Egy megszállott!” 15 Egy időre visszatartjuk a büntetést, és ti visszaestek újra. 16 Azon a Napon borzalmas erővel ragadjuk majd

meg őket, és bosszút állunk rajtuk. 17 Már előttük próbára tettük Fáraó népét. Egy nemes küldött érkezett hozzájuk, 18 *aki ezt mondta*: „Adjátok ki nekem Isten szolgálói. Én egy szavahihető küldött vagyok, akit *hozzátok küldtek*. 19 Ne tartsátok magatokat Isten felett állóknak. Nyilvánvaló felhatalmazással jövök hozzátok. 20 Menedéket keresek Uramnál és Uratoknál a sértéseitek elől. 21 Ha nem hisztek nekem, akkor *legalább* hagyjatok magamra.” 22 Mózes ekkor Urát hívta: „Ezek az emberek bűnösök!” 23 *Isten így szól*: „Indulj útra éjszaka a szolgálóimmal *együtt*. Üldözni fognak benneteket. 24 Hagyd *magad mögött* a tengert *ugyanúgy, ahogy kettévált*: az egész hadsereg vízbe fullad.” 25 Mennyi kertet és forrást hagytak hátra, 26 szántóföldet és nagyszerű építményeket, 27 mennyi mindent, amiben örömeiket lelték! 28 *Mi pedig egy másik népnek* adtuk örökségül *mindezt*. 29 Sem az ég, sem a föld nem ejtettek könnyet értük, és nem kaptak haladékot. 30 Mi mentettük meg Izrael gyermekeit a megalázó szenvedéstől, 31 Fáraó *kezzeitől*, aki fennhéjázóan *viselkedett*, és a mértéktelenek közt is mértéktelen volt. 32 Őket választottuk ki *korábban* mindenki előtt, 33 és jeleket adtunk nekik, *mintegy világos próbatételként*. 34 De ezek az emberek azt mondják: „Csak az első halálunk *létezik!* 35 Nem keltenek *újra* életre bennünket. 36 Hozzátok vissza apáinkat, ha szavahihetőek vagytok.” 37 *Talán bizony* ők jobbak *lennének* Tubba népénél vagy azoknál, akik előttük éltek? Elpusztítottuk *mindnyájukat*, mert bűnösök voltak. 38 *Nem céltalan játékot űztünk*, amikor megteremtettük az eget, a földet, és a kettő között mindent. 39 Mi teremtettük meg mindkettőt való igaznak, de a legtöbben értik *ezt*. 40 A Döntés napja a *kiszabott* határidő mindannyiuknak. 41 Ez az a Nap, amikor egyik barát sem veheti át a másik helyét, 42 és senki sem kap segítséget: csak azok, akiken Isten megkönyörül. Ő a Mindenható, a Megkönyörülő. 43 A Zakkúm-fa *gyümölcse* 44 lesz a vétkesek eledele, 45 ami forró, mint az olvasztott fém, és úgy fortyog majd a hasukban, 46 mint a forrásban lévő víz. 47 *A bűnösöknek ezt fogják mondani*: „Ragadjátok meg és vonszoljátok be a Pokol kellős közepébe! 48 Öntsetek büntetésként forró vizet a fejére. 49 Ízleld meg! Te vagy az a hatalmas, tiszteletre méltó *személyiség, akinek hitted magad?* 50 Ez most itt az, amiben kételkedtetek!” 51 Az *istenfélőknek pedig* biztos helyük lesz: 52 kertekben és források *mellett, ahol* 53 selyembe, brokátba öltözve *kényelmesen hátradőlnek majd egymással szemben*. 54 Így lesz ez bizony! Szép szemű hűrikkel fogjuk összeházasítani őket. 55 *Itt majd biz-*

tonságban és elégedetten *élhetnek*, és bármiféle gyümölcsöt megkívánhatnak. 56 Az első halál után nem kell több halált megízlelniük, *Isten* megóvja őket a Pokol kínjaitól: 57 Urad kegyességéből *lesz mindez*. Ez a legnagyobb győzelem! 58 *Próféta!* Ezt a *Koránt* könnyen érthetővé tettük a nyelveden! Talán elgondolkodnak ezen. 59 Várj ki! *A hitetlenek* is kívárnak!

45. szúra

A LETÉRDELÉS

Mekкаи kinyilatkoztatás, harminchét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 Isten küldte le ezt a Könyvet, a Hatalmas, a Bölcs. 3 Az egekben és a földön is jelek vannak a hívők számára. 4 A teremtetésekben és minden teremtményben, amelyeket *Isten* szaporított el a földön, szintén jelek vannak azok számára, akik szilárdak a hitben. 5 Az éjszakák és nappalok váltakozásában, *az esőben*, amit Isten küld le az égből gondoskodásként, hogy életre keltse vele a kiszáradt földet, és a szelek forgandóságában is jelek vannak azok számára, akik használják az eszüket. 6 *Próféta!* Ezek Isten versei, amelyeket Mi elmondunk neked, *hogy megmutassuk velük az igazságot neked*. Ha *a hitetlenek* megtagadják Istent és az Ő jeleit, akkor milyen *üzenetben* akarnak *majd még* hinni? 7 Jaj minden hazug bűnösnek, 8 aki meghallotta ugyan, amikor felolvasták neki Isten verseit, de mégis úgy ragaszkodik a fennhéjázáshoz, mintha sohasem hallotta volna *ezeket a verseket!* *Próféta!* Vidd meg nekik a fájdalmas büntetés hírért! 9 *Jaj azoknak*, akik kigúnyolják a verseket, amikor meghallják *ezeket!* Megalázó büntetésben lesz részük. 10 Előttük tátong majd a Pokol, és semmit sem érnek azzal, amit *korábban* szereztek *maguknak*, és azok sem *lesznek képesek segítségükre lenni*, akiket Isten helyébe a pártfogóiknak tettek meg. Hatalmas büntetésben lesz részük! 11 *Ez egy igaz útmutatás!* Akik nem hisznek Uruk jeleiben, azoknak gyötrelmes kínokban lesz részük. 12 Isten szolgálatotokra rendelte a tengert, hogy a hajók a parancsa szerint haladjanak *a hullámain*, és azért, hogy a kegyét kereshessétek. Talán *még* hálásak lesztek *ezért!* 13 *Isten* szolgálatotokra rendelt mindent, ami az egekben és a földön van. Minden az Ő *műve*. Ezekben *valóban* jelek

vannak azok számára, akik elgondolkodnak! 14 Mondd meg a hívőknek, hogy bocsássanak meg azoknak, akik nem hisznek Isten Napjaiban. Isten visszafizeti mindenkinek azt, amit korábban tett. 15 Aki jót tesz, a maga hasznára teszi ezt. Aki rosszat tesz, önmaga kárára tesz. Hisz Uratokhoz fognak visszavinni mindnyájatokat! 16 Mi adtuk Izrael gyermekeinek a Könyvet, a bölcsességet, a prófétaságot, és elláttuk őket minden jóval, és korábban a Mi kegyességünkben részesítettük őket másokkal szemben. 17 Mi adtunk nekik világos bizonyítékokat a vallásban, de miután eljutott hozzájuk a tudás, kölcsönös irigykedésükben összekülönböztek egymással. A Feltámadás napján Urad ítélkezni fog közöttük mindarról, amiben összekülönböztek. 18 Mi indítottunk el téged – Muhammad – a vallás kijelölt útján: kövesd ezt! Ne kövesd azok vágyait, akiknek nincs meg a Tudásuk, 19 hisz azok az emberek nem lesznek a hasznodra semmiben Isten színe előtt. A vétkesek egymás segítói csupán. Az istenfélő igazak védelmezője pedig az Isten. 20 Ez a kinyilatkoztatás bizonyíték, útmutatás és könyörületesség mindazoknak, akik szilárdak a hitben. 21 Azok, akik rosszat tesznek, talán bizony azt hiszik, hogy Mi ugyanúgy bánunk majd velük, mint azokkal, akik hisznek és jót tesznek, és hogy életükben és halálukban ugyanúgy rangsoroljuk majd őket, mint a hívőket? Milyen rosszul ítélik meg ezt! 22 Isten teremtette az eget és a földet igazsággal: minden lélek azért kapja meg a jutalmát, amit tett, és nem lesz megkárosítva senki sem. 23 Próféta! Elgondolkoztál már az olyan emberen, aki a vágyait teszi meg istenének, és akit Isten szándékosan hagyott eltévelyedni, lepecsételte a szívét és a fülét, és a szemére fátylat terített? Ki lesz képes egy ilyen embert a helyes útra téríteni, ha már egyszer Isten tévútra vezette? Emberek! Nem akartok elgondolkodni ezen? 24 A hitetlenek ezt mondják: „Csak ez az életünk van ezen a világon, és más nem létezik. Meghalunk és élünk: csak az idő pusztít el bennünket.” Valójában nem tudnak semmit, csupán találgatnak. 25 Amikor felolvassák nekik a világos jeleinket, csak ezzel tudnak érvelni: „Hozzátok vissza az elődeinket, ha igaz az, amit mondotok!” 26 Próféta! Mondd: „Isten az, aki életre kelt benneteket, és Ő az, aki elhozza számotokra a halált. Ő fog összegyűjteni benneteket a Feltámadás napján, amihez nem fér kétség. De a legtöbb ember nem érti meg ezt!” 27 Istené a legfőbb hatalom minden felett az egekben és a földön. Azon a Napon pedig, amikor út az Óra, mindazok, akik a hamisságot követik, vesztesek lesznek. 28 Meglá-

tođ majd, ahogy minden közösség letérđel, és azt is, ahogy minden közösséget a Könyvéhez szólítanak majd, és ezt mondják nekik: „Ma mindazt visszafizetik nektek, amit korábban tettetek. 29 Ezek itt a feljegyzéseink, amik kimondják rólatok az igazságot! Mert feljegyeztünk mindent, amit tettetek. 30 Akik hittek, és jó cselekedeteket hajtottak végre, azokat Uruk a kegyeibe fogadja. Ez az igazi győzelem!” 31 A hitetlenekhez pedig így szól az Isten: „Talán nem úgy volt, hogy amikor felolvasták nektek a verseimet, fennhéjázóan viselkedtetek és ragaszkodtatok gonoszságaitokhoz?” 32 Amikor pedig azt mondták nektek: „Isten ígérete igaz, és nem fér kétség ahhoz sem, hogy eljön az Óra!”, akkor ezt mondtátok: „Nem tudunk semmiféle Óráról. Csak sejtéseink vannak felőle, és nem vagyunk meggyőződve róla!” 33 Korábbi gonosztetteik következményei most nyilvánvalóvá válnak számukra. A büntetés, amiből korábban gúnyt űztek, most körbepárja őket. 34 Így szólnak majd hozzájuk: „A mai Napon elfelejtünk benneteket, ahogy ti is elfelejtettétek a találkozásotokat ezzel a Nappal. A lakóhelyetek a Tűzben lesz, és ott nem lesz senki, aki a segítségetekre lenne. 35 Ez azért lesz így, mert kigúnyoltátok Isten jeleit, és az élet ezen a világon elkápráztatott benneteket!” Azon a Napon nem fogják kihozni őket a Tűzből, és nem lesz lehetőségük arra sem, hogy megbékéljenek. 36 Dicsőség Istennek, az egek és a föld Urának, és minden teremtmény Urának! 37 Istené minden Nagyság az egekben és a földön. Ő a Hatalmas, a Bölcs.

46. szúra

A HOMOKDOMBOK

Mekkai kinyilatkoztatás, harmincöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Há Mím. 2 Ezt a Könyvet az Isten küldte le, a Hatalmas, a Bölcs. 3 Mi teremtettük az egeket, a földet és a kettő közt mindent: igazsággal és a megadott időpontra. De azok, akik nem hisznek, elfordulnak attól a figyelmeztetéstől, amit kaptak. 4 *Próféta!* Mondd: „Mit gondoltok azokról, akikhez ti Isten mellett imádkoztok? Mutassátok meg nekem, hogy azok ott mit teremtettek meg a földből! Vagy mi részük van nekik az egekben? Hozzatok nekem ide egy korábbi Könyvet, vagy az isteni tudás bármi nyomát,

ha igazat mondotok.” 5 Ki tévelyegőbb annál, mint az, aki Isten helyett azokhoz imádkozik, akik nem adnak választ neki a Feltámadás napjáig, és ügyet sem vetnek az imáikra, 6 és akik, amikor összegyűjtik az embereket, ellenségeikké válnak, és letagadják a szolgálatukat? 7 Amikor felolvassák nekik a világos jeleinket, a hitetlenek ezt fogják mondani az Igazságról, ami már korábban megérkezett hozzájuk: „Ez egy nyilvánvaló varázslat!” 8 Vagy azt mondják: „Maga találta ki az egészet.” *Próféta! Mondd nekik ezt:* „Ha én találtam volna ki az egészet, akkor Isten előtt semmit hasznomra nem lennétek, hisz Ő tudja a legjobban, hogy mit mondotok egymás közt erről a *dologról*. Isten elegendő tanúnak köztem és köztetek. Ő a Megbocsátó, a Könyörületes.” 9 *Próféta! Mondd:* „Nem vagyok én újító Isten küldöttei közt, azt *sem* tudom, hogy mi történik majd velem vagy veletek. Csak azt követem, amit *kinyilatkoztatásként* megkaptam, és világosan figyelmeztetek *benneteket*.” 10 *Próféta! Mondd:* „Elgondolkoztatok már azon, hogy ha ez a Korán Istentől való, és ti nem hisztek benne, holott Izrael gyermekei közül egy tanú már tanúsította, hogy ez hasonló a *korábbi Írásokhoz*, és ő hitt benne, *akkor mi történik?* Ti meg fennhéjázóak vagytok? Tudjátok meg, Isten nem vezeti az igaz útra a vétkeket!” 11 A hitetlenek ezt mondják a hívőknek: „Ha ez a Korán olyan jó dolog lett volna, akkor *amazok* nem jutottak volna hozzá mielőttünk!” Bár elutasítják az útmutatását, azt mondják: „Ez egy régi hazugság!” 12 Bár Mózes könyvének kinyilatkoztatása előbb érkezett le, példaképnek és könyörületességnek, ez itt most egy Írás, ami arab nyelven megerősíti a figyelmeztetést azoknak, akik *rosszat tesznek*, és örömhírt hoz mindazoknak, akik jót tesznek. 13 Akik ezt mondják: „A mi Urunk az Isten!” , majd követik az egyenes utat, azoknak *valóban* nem kell félniük, és búslakodni sem fognak. 14 Ők a Paradicsomban lesznek egymás társai, és ott időznek majd mindörökre: jutalomként azért, amit korábban tettek. 15 Az ember feladatává tettük, hogy jól bánjon a szüleivel. Anyja nehézségek közt hordta ki, és nehézségek közt szülte meg. A terhesség kezdetétől az elválasztásig harminc hónap telik el. Amikor felnőtté válik és eléri a negyvenedik életévét, ezt mondhatja: „Uram! Engedd, hogy megköszönjem kegyességedet, amiben engem és szüleimet részesítettél. Uram! Engedd, hogy jót tehessek, amiben örömod leled, és ajándékozz meg engem azzal, hogy örömet leljem az utódaimban. Hozzád fordulok, és valóban egyike vagyok azoknak, akik alávetik magukat Neked.” 16 Az *ilyen emberektől* elfogadjuk a legjobb cselekedeteiket, és elnézzük a rossz csele-

kedeteiket. A Paradicsomban fognak időzni mindörökre. Ez igaz ígélet, amit *korábban* megkaptak. 17 Van azonban olyan ember is, aki ezt mondja a szüleinek: „Na, ti ketten! Azt akarjátok elhitetni velem, hogy feltámasztanak onnan, ahová nemzedékek tűntek el énelőttem?” Akkor a szülei Isten segítségét kérik, és ezt mondják: „Jaj neked! Higgyél! Isten ígérete igaz!” De az ilyen ember ezt válaszolja: „Ezek csak a régi tanmesék!” 18 Az ilyen emberekben beteljesedik majd az ítélet, akárcsak a dzsinnek és emberek *korábbi* közösségein. Valóban ők lesznek a vesztesek! 19 Mindenkit a tettei szerint rangsorolnak: Isten viszonzza a saját tetteit mindenkinek, és nem ér igazságtalanság senkit! 20 Azon a Napon, amikor azokat, akik nem hittek, bedobják a Tűzbe, ezt mondják nekik: „A jó dolgokat, amiket az életetekben ezen a világon kaptatok, mind eltékozoltátok, és csak élvezeteket halmoztatok. Ezért ellenszolgáltatásként a mai Napon megszégyenítő büntetésben lesz részetek, hisz a földön fennhéjázóan viselkedtetek, és áthágtátok a törvényes határokat.” 21 Gondolj Húdra, Ád testvérére, aki figyelmeztette népét a homokdombok közt. Voltak mások, akik eljöttek előtte, és elmentek utána, és figyelmeztették az embereket, és ezt mondták: „Ne szolgáljatok mást, csak Istent! Féltetek benneteket egy Hatalmas Nap büntetésétől.” 22 A bálványimádók ezt mondták: „Azért jöttél hozzánk, hogy elfordíts bennünket az isteneinktől? Hozd le ránk azt a bizonyos büntetést, amivel fenyegetsz bennünket, ha igazat mondasz!” 23 Húd erre azt mondta: „Isten tudja egyedül, mikor érkezik meg! Én csupán átadom nektek az üzenetet, amivel küldtek, bár úgy látom, valóban tudatlan egy nép vagytok.” 24 Amikor meglátták a látóhatáron, amint egy felhő közeledik a völgyeikhez, azt mondták: „Ez egy felhő, ami esőt hoz nekünk.” (-): „Nem! Ez inkább az, amit annyira siettetni akartatok: egy szélvihar, ami fájdalmas büntetést hoz a számotokra, 25 és ami – Ura parancsára! – elpusztít majd mindent.” Reggelre csak a romba döntött házaik látszottak. Mi ilyenfajta viszonzást adunk a bűnös embereknek! 26 Pedig olyan jó helyet adtunk nekik, amit nektek – mekkaiaknak – nem adtunk meg. Hallást, szemet és szívet adtunk nekik, de hallásukkal, szemükkel és a szívükkel mit sem értek, hisz továbbra is tagadták Isten jeleit. Maga alá gyűrte őket a büntetés, amiből eddig gúnyt űztek! 27 Pedig korábban már elpusztítottunk olyan városokat, amelyek körülöttetek voltak, és később is sokféle jelet adtunk, hogy visszatérhessetek a helyes útra. 28 Miért is nem segítettek nekik azok, akiket az Egy Isten mellé helyeztek isteneknek, hogy közelebb kerülhessenek Őhöz? Ellenke-

zöleg! *Eltűntek mellőlük. Az egész hazugság volt, amit ők maguk találtak ki.* 29 *Próféta! Emlékezz arra, amikor egy csoport dzsinnt irányítottunk hozzád, hogy hallgassák a Koránt. Amikor meghallották, azt mondták: „Legyetek csendben!” Amikor befejeződött a felolvasás, visszatértek a többiekhez, és figyelmeztették őket.* 30 *Ezt mondták nekik: „Mieink! Meghallgattunk egy Írást, amit Mózes után küldtek le, és ami tanúsítja a korábbi írásokat, és ami útmutatást ad az igazsághoz, és az egyenes útra vezet.”* 31 *Így folytatták: „Mieink! Figyeljete oda a Hívóra, aki Istenhez hív titeket. Higgyetek Istenben, aki megbocsátja bűneiteket, és megóv benneteket a fájdalmas büntetéstől.”* 32 *Akik nem hallgatnak Isten hívó szavára, azok nem menekülhetnek majd Isten elől sehová a földön, és nem lesz senki, aki megvédelmezze őket Istennel szemben. Ezek az emberek nyilvánvaló tévelygésben vannak.* 33 *Miért is nem értik meg a hitetlenek, hogy az Isten – aki megteremtette az eget és a földet, és nem fáradt bele a teremtésükbe – képes arra is, hogy feltámassza a holtakat? De bizony! Istennek hatalma van minden felett!* 34 *Azon a Napon, amikor a hitetleneket Tűzre vetik, ezt mondják nekik: „Talán bizony ez itt most nem igaz?”, mire ők azt mondják: „De igen! Urunkra!” Erre Isten így szól majd: „Akkor ízleljétek meg a büntetést. Azért, amiért hazugságnak mondtátok az igazságot, és hitetlenek voltatok.”* 35 *Muhammad! Légy állhatatos, mint azok a küldöttek, akik szilárdak voltak, és ne kívánd, hogy sietős legyen nekik a büntetés. Mert azon a Napon a hitetlenek valóban meglátják azt, amire figyelmeztették őket, és úgy tűnik majd számukra, mintha egyetlen nap egyetlen óráját töltötték volna el az evilági életben. Ez egy figyelmeztető üzenet! Ki más pusztítanáknak Mi el, mint a bűnös embereket?*

47. szúra

MUHAMMAD

Medinai kinyilatkoztatás, harmincnyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Isten* semmivé teszi a cselekedeteit azoknak, akik nem hisznek, és másokat Isten útjáról letérítenek. 2 *De azoknak a hívőknek, akik jól tesznek, és hisznek abban, amit leküldtek Muhammadnak – hisz ez*

maga az igazság Uruktól! – Isten elnézi a rossz tetteit, és javít a helyzetükön. 3 Ez azért van így, mert a hitetlenek a hamisságot követik, míg azok, akik hisznek, az Uruktól jövő igazságot követik. Isten így mutatja meg az embereknek valódi énjüket. 4 Ha a harcban hitetlenekkel kerülök szembe, vágiatok a nyakukba. Amikor pedig véglegesen legyőztétek őket, a rabokat szorosán kötöztétek meg, majd engedjétek őket szabadon kegyelemből vagy váltságdíjért, amikor a háború véget ért. Így legyen! Ha Isten úgy akarná, Ő maga büntetné meg őket, de Isten célja próbára tenni az egyik embert a másikon keresztül. Akiket Isten útján ölnek meg, azoknak a tetteit Isten soha nem hagyja semmivé lenni: 5 az igaz útra vezérli őket, javít a helyzetükön, 6 és bebocsátja őket a Paradicsomba, ahogy ezt már korábban elmondta nekik. 7 Hívők! Ha segítetek Istennek, Ő is segíteni fog nektek, és biztossá teszi majd lépteiteket a helyes úton. 8 Jaj minden hitetlennek! Pusztulás szálljon rájuk! Isten semmivé teszi tetteiket. 9 Ez azért van így, mert gyűlölték azt, amit Isten kinyilatkoztatásként leküldött. Isten ezért semmivé tette a cselekedeteiket. 10 Nem jártak-keltek eleget mindenfelé a földön, és nem látták, hogyan végezték az elődeik? Isten pusztulást küldött le rájuk. A hitetlenekre is hasonló sors vár! 11 Ez azért van így, mert Isten azokat támogatja, akik hisznek. A hitetleneknek pedig nincs támogatójuk. 12 Isten azokat, akik hisznek, bebocsátja a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek. A hitetlenek élvezhetik ugyan az életet ezen a világon, és ehetnek, ahogy a barom eszik, de végül a Tűzben lesz a lakóhelyük. 13 Próféta! Nem egy olyan várost pusztítottunk már el korábban, ami erősebb volt a te városodnál, ami elűzött téged, és nem volt senki, aki segítségükre lett volna. 14 Talán bizony az, akinek világos bizonyítéka van Urától, egyenlő lenne azokkal, akiknek a saját rossz cselekedetei csábítóknak tűnnek, és akik csupán a saját vágyaikat követik? 15 Itt a Paradicsom példája, amit megígérték az istenfélőknek, és amiben – mindig tiszta vízű – patakok csörgedeznek. Patakok örökké friss tejjel vagy borral, ami ízletes és élvezetes mindazoknak, akik isznak belőle, és patakok szűrt mézzel. A hívők mindenféle gyümölcsöket és Uruk megbocsátását találják majd meg itt. Talán a Paradicsom lakója egyenlő lenne azzal, aki a Tűzben fog égni, és fortyogó vizet kap inni, ami a beleit széttépi? 16 Próféta! Vannak ugyan néhányan köztük, akik hallgatnak rád, de amint elmennek a közeledből, gúnyosan ezt mondják azoknak, akik megkapták a Tudást: „Mit

is mondott nemrég?” Ők azok az emberek, akiknek Isten lepecsételte a szívét, és akik a saját vágyaikat követik csupán. 17 Isten megerősíti az útmutatásban azokat, akik követik az útmutatást, és istenfélelemmel tölti el őket. 18 Mi másra várhatnak a hitetlenek, mint arra az Órára, ami majd váratlan hirtelenséggel lepi meg őket? Az előjelek már megérkeztek hozzájuk! De ha eljön az Órájuk, mit érnek majd a figyelmeztetéssel? 19 Próféta! Vésd eszedbe! Nincs isten Istenen kívül! Kérj bocsánatot a bűneidért, és a hívő férfiak és a hívő nők bűneiért egyaránt. Isten tudja, ha bárhová mentek és bárhol megpihentek. 20 Vannak olyan hívők, akik ezt kérdezik: „Miért nem küldtek alá egy szúrát a harcról?” De amikor egy pontos szúra alászáll a harcról, akkor majd láthatod – Próféta! –, hogy a betegszívűek úgy néznek rád, mint akik eszméletüket veszítik a halál látványától. Jobb lenne nekik, 21 ha engedelmeskednének és illendő szavakat mondanának, és jobb lenne nekik, ha Istennel szemben őszinték lennének akkor, amikor a harcról döntés születik. 22 Ha most elfordultok, akkor lehet, hogy ezzel viszályt szítotok a földön, és elvágjátok a rokoni kötelékeiteket! 23 Ők azok, akiket Isten megátkozott, akiket süketté és vakká tett. 24 Nem gondolkodnak el a Koránon? Vagy lakat van a szívükön? 25 Akik hátat fordítanak, miután megvilágosodott számukra az útmutatás, azoknak a Sátán bebeszélte a csábítást, hogy haladékot ad nekik. 26 Az ilyen emberek azt mondják azoknak, akik gyűlölik mindazt, amit Isten küldött le nekik: „Engedelmeskedni fogunk nektek néhány dologban.” De Isten tudja, hogy titokban mit beszélnek! 27 Hogy fogják érezni majd magukat akkor, amikor az angyalok a halálba rántják őket, miközben az arcukat és a hátukat ütik? 28 Ez azért fog így történni, mert olyasmit követtek, ami megharagította Istent, és gyűlölték a jótéteményeit. Isten ezért semmivé tette cselekedeteiket. 29 Azok, akiknek betegség van a szívükben, talán bizony azt hiszik, hogy Isten nem hozza felszínre a gyűlölködésüket? 30 Próféta! Ha Mi úgy akarnánk, akkor megmutatnánk őket neked, és felismernéd őket a jegyeikről, de így is fel fogod ismerni őket a hanghordozásukról. Isten mindent tud mindent, amit csak tesztel! 31 Majd még próbára teszünk benneteket, hogy megtudjuk, kik azok, akik Isten útján harcba szállnak, és kik azok, akik állhatatosak közületek, és megvizsgáljuk azt is, hogy mennyire igaz a történetetek. 32 A hitetlenek, akik másokat letérítették az Isten útjáról és szembeszegültek a Küldöttel – miután már

világossá vált számukra az útmutatás –, nem tudnak ártani Istennek semmiben. *Isten* semmivé teszi a cselekedeteiket! 33 *Hívők!* Engedelmeskedjétek Istennek és a Küldöttnek, és ne hagyjátok, hogy a tetteitek kárba vesszenek! 34 Isten soha nem bocsát meg azoknak, akik hitetlenek, Isten útjáról letérítenek *másokat*, majd hitetlenként halnak meg. 35 *Hívők!* Ne lankadjatok el, és ne kérjétek békét, hisz ti fogtok felülkerekedni. Isten veletek van, és a jótetteitekért nem fogja megrövidíteni a *jutalmatokat*. 36 Az élet ezen a világon csak játék és időöltés. Ha hisztek és *istenfélők* vagytok, *akkor az Isten* megjutalmaz majd benneteket, és nem kéri *érte cserébe* a vagyontokat. 37 Ha ezt kérné *tőletek*, vagy *akár* kényszerítene titeket, *hogy a vagyontokat adjátok cserébe*, akkor a fősvénységetek kerülne felszínre, és gyűlölködnétek. 38 Bár felszólítottak benneteket, hogy adakozzatok Isten útján, de vannak köztetek fősvények. Aki fősvény, *az önmaga* kárára fősvény *csupán*. Isten nincs ráutalva senkire! A szegények ti vagytok! Ha elfordultok *a hittől*, akkor *pedig* az Isten egy másik néppel fog felcserélni benneteket. *Olyan emberekkel*, akik nem olyanok lesznek, mint *amilyenek* ti vagytok.

48. szúra

A GYŐZELEM

Medinai kinyilatkoztatás, huszonkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Proféta!* Megnyitottuk számodra *az utat* a világos győzelemhez, 2 hogy Isten megbocsássa múlt- és jövőbeli vétkeidet, beteljesítse rajtad a kegyességét, és *az egyenes útra* vezéreljen, 3 és *hogy* hatalmas erővel megsegítsen! 4 *Ő* küldte alá a nyugalmat a hívők szívébe, hogy hittel erősítse meg hitüket. Istenhez *tartoznak* az egek és a föld seregei. Isten mindentudó és bölcs. 5 *Ő* bocsátja be a hívőket – férfiakat és nőket *egyenként* – a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, hogy itt időzzenek mindörökké, és *hogy* eltörölje rossz cselekedeteiket – mert ez a nagy győzelem Isten szemében –, 6 és *hogy* megbüntesse a képmutatókat és a bálványimádókat – férfiakat és nőket *egyenként* –, akiknek Istennel kapcsolatban gonosz gondolataik vannak. *Ők azok*, akiknek

a balsorsban lesz részük! Isten dűhe és átka szállt rájuk. *Isten már előkészítette számukra a Poklot. Szörnyű egy végcél!* 7 Istenhez tartoznak az egek és a föld seregei. Isten hatalmas és bölcs. 8 *Próféta!* Mi tanúnak küldtünk téged, az örömhír hozójának és figyelmeztetőnek, 9 hogy – *ti, emberek!* – higgyetek Istenben és a Küldöttében, támogassátok, tiszteljétek és dicsőítsétek Őt: reggel és este! 10 *Próféta!* Akik hűségesküt tesznek neked, azok *valójában* Istennek *magának* esküsznek hűséget. Isten keze az ő kezükre van téve! Aki esküszegő lesz, az *ön maga ellen teszi ezt.* De aki teljesíti a kötelezettségét Istennel szemben, annak az Isten nagy jutalmat ad. 11 A beduinok, akik *szántsándékkal* otthon maradtak, ezt fogják mondani neked: „El voltunk foglalva a javainkkal és a családunkkal. Kérj *bűnbocsánatot* értünk *az Istentől!*” De a szívükben nem az van, ami a nyelvükön! *Próféta!* Mondd *ezt nekik:* „Ha Isten ártani akar nektek, vagy jót akar tenni veletek, akkor ki járhat közben értetek Istennél? *Bizony!* Isten tud mindent, amit tesztek! 12 Azt gondoltátok *magatokban,* hogy se a Küldött, se a hívők nem fognak soha visszatérni a családjaikhoz. Ez melengette a szívetek! Gonosz gondolataitok voltak, és *törvénszegő, bűnös emberek* vagytok.” 13 Aki nem hisz Istenben és a Küldöttében, annak *már* előkészítettük a lángoló Tüzet. 14 Istené a hatalom az egek és a föld felett. *Isten* annak bocsát meg, akinek *Ő* akar, és azt bünteti meg, akit *Ő* akar. Isten megbocsátó és könyörületes. 15 *Hívők!* Amikor kivonultok *a harcba,* hogy hadizsákmányra tegyetek szert, akkor azok, akik *korábban szándékosan* otthon maradtak, ezt fogják mondani: „Hadd menjünk *mi is* veletek!” *De csak azért, mert* meg akarják változtatni Isten szavait. *Próféta!* Mondd *ezt:* „Nem jöhettek velünk. Isten *ezt* már *korábban kimondta.*” *Erre ezt* fogják mondani: „Irigyek vagytok ránk, *csupán ezért viselkedtek így!*” De milyen keveset értenek meg! 16 *Próféta!* Mondd *meg* az otthon maradt beduinoknak: „Majd harcba fognak hívni benneteket egy nép ellen, amelynek a hadereje erős, hogy addig harcoljatok ellenük, amíg *meg* nem adják magukat. Ha engedelmeskedtek, Isten nagy jutalmat ad nektek, de ha elfordultok *a hittől,* ahogy *korábban elfordultatok,* akkor *az Isten* fájdalmas büntetéssel sújt le rátok: 17 a vakok, a bénák és a betegek *kivételeivel,* hisz *ők* nem hibáztathatók. Aki engedelmeskedik Istennek és a Küldöttének, azt *Isten* bebocsátja *majd* a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek. De aki elfordul a hittől, arra

Ő fájdalmas büntetéssel sújt le. 18 Isten örömét lelte a hívőkben *akkor*, amikor hűségüket tettek neked a Fa alatt: jól tudta, hogy *akkor* mi volt a szívük *mélyén*. Az Ő nyugalmat adó jelenlétét küldte le rájuk, és gyors győzelemmel jutalmazta meg őket 19 és nagy *hadizsákmánnyal*, amiben *részük lesz a közeli jövőben*. Isten hatalmas és bölcs. 20 Isten megígérte nektek, hogy nagy *hadizsákmányt* szereztek. *Ezt is* siettetete számotokra, és az *ellenségeitek fegyvereit* távol tartotta tőletek, hogy *ez is* jel legyen a hívők számára, és *hog*y egyenes útra vezessen benneteket. 21 *Tudjátok meg: számos hadizsákmány vár rátok*, de ezek felett *még* nincs hatalmatok. Isten *azonban* már ellenőrzése alá vonta ezeket. Istennek hatalma van minden felett! 22 Ha a hitetlenek harcba bocsátkoztak volna ellenetek, akkor bizony *menekülőre fogták volna*, mert nem találtak volna senkit, aki segítségükre lett volna. 23 Isten így járt el *a múltban*, és később sem fogsz *semmiféle* változást találni abban, ahogy Isten eljár. 24 Ő volt az, aki a Mekka Völgyben visszafogta az *ellenség* kezét, és *később* a ti kezetekeket, miután hagyta, hogy felülkerekedjete rajtuk. Isten lát mindent, ami tesztek! 25 *Azok az emberek valóban* hitetlenek voltak: elűztek benneteket a Szent Mecsettől, és megakadályoztak benneteket *abban*, hogy felajánlásaitokkal eljussatok az áldozóhelyre. Ha nem lettek volna köztük hívők – férfiak és nők *egyaránt* –, akiket ti nem ismerhettetek, akkor letapostátok volna őket, és *ezzel* vétkeket követtetek volna el ellenük. *Isten* azt bocsátja be kegyeibe, akit Ő akar. Ha *a hívők* világosan elkülönültek volna *azoktól az emberektől*, akkor fájdalmas büntetéssel sújtottunk volna le a hitetlenekre. 26 Miközben a hitetleneknek düh volt a szívében – a tudatlanság dühe! –, Isten leküldte a nyugalmat adó jelenlétét a Küldöttére és a hívőkre, és kötelességükké tette az esküt, hogy engedelmeskedjenek Istennek. Ők voltak a legméltóbbak erre, és ők érdemelték meg ezt leginkább. Isten mindent tud minden dologról! 27 Isten beteljesítette az Ő Küldöttének a látomását: „Isten akaratával minden bizonnyal be fogtok lépni a Szent Mecsetbe, biztonságban, kopaszra nyírva vagy akár rövidre vágott *hajjal*, félelem nélkül!” Ő tudta, amit ti nem tudtatok, és *emellett még* gyors győzelmet *is* adott nektek. 28 Ő volt az, aki elküldte a Küldöttét az útmutatással és az igazság vallásával, ami minden *hamis* vallás felett áll. Isten elegendő tanú *erre*! 29 Muhammad az Isten Küldötte! Akik követik őt, azok keményen bánnak a hitetlenekkel, egy-

mással szemben *pedig* megértők. Látod őket meghajolni és leborulni az *imához*, amint Isten tetszését és kegyét keresik, és a leborulás jelét az arcukon viselik. Így mutatták be őket a Tórában és az Evangéliumban. Olyanok, mint a vetőmag, ami hajtásokat hoz, amelyek *később* megerősödnek, megvastagodnak, majd szárba szöknek. Azért, hogy ámulattal töltsék el mindazokat, akik elvetették a *magokat*, és azért, hogy Isten ezeken keresztül is dühre gerjessze a hitetleneket. Isten megbocsátást és nagy jutalmat ígér *mindazoknak*, akik hisznek és jót tesznek.

49. szúra

A MAGÁNLAKRÉSZ

Medinai kinyilatkoztatás, tizennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Hívők! Ne tülekedjete Isten és a Küldötte elé! Féljete Istentől! Isten hall és tud mindent. 2 Hívők! Ne emeljete fel a hangotokat a Próféta hangja fölé, és *soha* ne beszéljete olyan hangosan vele, mint ahogy egymás közt hangoskodtok. Nehogy *jótetteite* semmivé legyenek, *úgy*, hogy észre sem veszite. 3 Akik lehalkítják hangjukat Isten Küldötte előtt, azoknak Isten már próbára tette a szívüket az *istenfélelemben*. Megbocsátásban és nagy jutalomban lesz részük. 4 *De* akik *túl* hangosan szólítanak téged – *Próféta* –, miközben a magánlakrészedben vagy, azok nagy része nem használja az esztét. 5 Jobb lenne számukra, ha türelemmel *várakoznának addig*, amíg kimész hozzájuk. Isten megbocsátó és könyörületes. 6 Hívők! Ha egy *rosszindulatú* ember jön oda hozzátok egy híreszteléssel, tegyete próbára, nehogy tudatlanságból kárt okozzatok bárkinek, és *nehogy* később megbánjátok *azt*, amit tettete. 7 Legyete *mindig* tudatában *annak*, hogy Isten Küldötte ott van köztekte! Ha *túlzottan* engedelmeskedne az óhajaitoknak, *akkor akár még* szorongatott *helyzetbe is* kerülnéte! Isten a hitet szeretni valónak és a szívetek örömeére alkotta meg. A hitelenséget, a bűnt és az engedetlenséget *pedig* visszataszítóvá tette számotokra. Az *ilyen emberek* azok, akiket a helyes úton vezérelnek: 8 Isten kegyelmével és áldásával. Isten a Mindentudó, a Bölcs. 9 Ha a hívők két csoportja harcol egymással, akkor

tegyetek békét köztük *igazságosan*. De ha az egyik továbbra is el akarja nyomni a másikat, akkor harcoljatok az elnyomó ellen mindaddig, amíg vissza *nem* tér Isten parancsához. Ha visszatér, akkor tegyetek békét köztük igazságosan és méltányosan. Isten szereti azokat, akik méltányosan cselekszenek. 10 A hívők *mindannyian* testvérek. Tegyetek békét két testvéretek közt, és féljete Istentől. Talán megkönyörül rajtatok. 11 Hívők! Az egyik csoport *férfi* ne gúnyolódjon a másik csoport *férfin*, akik talán jobbak önáluk, és az asszonyok se gúnyoljanak ki más asszonyokat, akik talán jobbak önáluk. Ne rágalmazzatok meg egymást, és ne adjatok gúnyneveket egymásnak. Milyen rossz is az, ha valakit bajkeverőnek hívnak, miután felvette a hitet. Akik *ezután* nem mutatnak megbánást, azok bűnt követnek el. 12 Hívők! Kerüljétek a *túlzott* feltételezéseiteket, mert a túl sok feltételezés bűn. Ne kémkedjete egymás után, és ne rágalmazzatok meg egymást! Talán bizony van olyan ember köztetek, aki enne a halott testvére húsából? Nem! Bizony, hogy utálnátok ezt! Féljete Istentől! Isten kiengesztelődő és könyörületes. 13 Emberek! Mi teremtettünk meg benneteket: egyetlen férfitől és egyetlen nőtől, majd népekké és törzsekké tettünk meg benneteket, hogy felismerhessétek egymást. Isten szemében a legnemesebb közületek az, aki a leginkább *istenfélő*. Isten mindentudó, és mindenről tud mindent. 14 A beduinok *azt* mondják: „Hiszünk!” *Próféta!* Mondd *ezt nekik*: „Nem hisztek! Azt kellene mondanotok: »Alávetjük magunkat Istennek.« A hit még nem *nyert bebocsátást* a szívetekbe!” Ha engedelmeskedtek Istennek és a Küldöttének, *akkor Isten* nem fogja semmiben sem kisebbíteni az *érdemeiteket*. Isten megbocsátó és könyörületes! 15 Az *igazi* hívők azok, akik hisznek Istenben és a Küldöttében, nem kételkednek a *hitben*, erőfeszítéseket tettek Isten útján, a vagyonukkal és testben-lélekbén. Ők az igazak! 16 *Próféta!* Mondd: „Talán bizony kioktatnátok Istent a vallásokról, miközben Isten tudja a *legjobban*, mi van egekben és a földön? Isten mindenről tud mindent!” 17 *Próféta!* Azt gondolják talán, hogy szívességet tettek neked azzal, hogy alávetették magukat *Istennek*? Mondd *ezt nekik*: „Ne gondoljátok, hogy szívességet tettetek nekem azzal, hogy *alávetettétek magatokat Istennek*. Ellenkezőleg! Isten tett jót veletek, hogy a hitre vezérelt benneteket. Ha valóban őszinték vagytok.” 18 Isten az, aki ismeri az egek és a föld rejtett titkait. Isten lát mindent, amit tesztek!

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Qáf. A dicsőséges Koránra! 2 A hitetlenek meglepődnek, hogy egy közülük való *halandó ember* jött el hozzájuk, hogy figyelmeztesse őket. Azt mondják: „Ez egy különös dolog! 3 Amikor meghalunk és porrá leszünk, akkor újra életre keltenek? Ez a visszatérés *túlságosan távolinak tűnik* nekünk!” 4 *De Mi jól* tudjuk, hogy a föld mit emészt fel belőlük. Van egy Könyvünk, amiben minden *tettük rögzítve* van. 5 *A hitetlenek* hazugságnak mondták az Igazságot, ezért nehéz helyzetben vannak. 6 *Talán* nem látják az eget maguk felett, amit felépítettünk és kidíszítettük hasadékok nélkül, 7 és *nem látják* a földet, amit kiterítettünk, és amire szilárd hegyeket helyeztünk, és amiből mindenféle gyönyörű *növényt* sarjasztottunk: 8 tanításként és figyelmeztetésnek minden *olyan* szolgálának, aki *valóban Isten felé* fordul? 9 *Talán nem látják, ahogy* leküldjük az égből az áldott vizet, amivel kerteket, aratni való gabonát 10 és *datolyafürtökkel teli*, magasra növvő pálmákat sarjasztunk 11 *gondoskodásként Isten szolgálairól*, és ezzel a *vízzel* életre keltjük a kihalt földeket? Ugyanígy *lesz ez majd akkor is*, amikor előjönnek a *sírokból!* 12 Noé népe már korábban *hitetlen* volt. Ugyanígy, mint *ezek a mostani hitetlenek*: az ar-Rasz, a Szamúd népének 13 és az Ád népének tagjai, Fáraó és Lót testvérei, 14 az Erdő emberei és Tubba népe, akik mind hazugnak mondták a küldötteket. *Ezért a fenyegetésem beteljesedett* rajtuk! 15 *Talán bizony* belefáradtunk volna az első teremtésbe? Nem! Inkább *ők azok, akik* kételkednek: a második teremtésben! 16 *Mi* teremtettük meg az embert, és *Mi* tudjuk *legjobban*, hogy a lelke mennyi *rosszat* sugall neki, hisz *Mi* közelebb állunk hozzá, mint a nyakán a *saját* ütőere. 17 Amikor a Két Átvevő *angyal* átveszi a *tetteinek listáját*, az egyik a jobb, a másik a bal oldalán ülve, 18 *akkor* egyetlen hangot se adhat majd ki magából anélkül, hogy ne lenne ott egy megfigyelője, amelyik mindig készen áll. 19 Az átmenet a halálba magával hozza az igazságot! *Ezt mondják majd neki*: „Ez az, amit mindig el akartál kerülni!” 20 *Amikor pedig* megfújják a trombitát, *hozzáteszik*: „Ez az a Nap, amire figyelmeztettek

téged!” 21 Itt minden ember megjelenik: egy *angyal* tereli majd maga előtt, és tanúként egy másik *angyal van jelen*. 22 Az egyik *angyal ezt fogja mondani neki*: „Nem törődte ezzel a nappal! De levettük a szemedről a fátylat, és ma tisztán fogsz látni!” 23 A társa pedig ezt mondja majd: „Itt van, amit előkészítettem!” 24 (-): „Ti ketten! Dobjatok be a Pokolba minden megátalkodott hitetlent, 25 aki megakadályozta a jót, áthágta a határokat és kételkedett, 26 és Isten mellé más istent helyezett. Ti ketten! Dobjátok csak be őket a súlyos büntetés kínjai közé!” 27 A társa pedig ezt mondja majd: „Urunk! Nem én vezettem be a bűnbe. Maga tévelyedett el a legmeszebbre.” 28 Isten ekkor így szól: „Ne veszekedjete a színem előtt. Már küldtem korábban a számotokra egy figyelmeztetést. 29 A szavam nem másítható meg. Nem vagyok igazságtalan senkivel szemben!” 30 Azon a Napon azt kérdezzük a Pokoltól: „Megteltél?”, mire ezt válaszolja: „Van még több is belőlük?” 31 A Paradicsomot most közelebb hozzák az igazakhoz, és most már valóban nem lesz távoli tőlük. 32 (-): „Erre kapott ígéretet mindenki, aki gyakran Isten felé fordult és megőrizte az emlékezetében Őt, 33 aki félt a Megkönyörülőtől, még ha láthatatlan maradt számára, akkor is, és aki megbánásra kész szívvel jött el Őhöz. 34 Lépjete hát be ide békében! Ez az Örökkévalóság napja.” 35 Mindenük meglesz, amit csak odakívánnak, de Nálunk még ennél is több jó áll készen a számukra. 36 Korábban olyan nemzedékeket is elpusztítottunk, amelyek erősebbek voltak nálunk, és számos területet bejártak. Volt talán egyetlen olyan hely is a számukra, ahová elmenekülhettek? 37 Ebben valóban egy figyelmeztetés van mindenkinek, akinek szíve és füle van, amivel figyelmesen meghallgatja ezt. 38 Mi teremtettük Hat Nap alatt az eget és a földet, és a kettő közt mindent, és nem fáradtunk bele. 39 Próféta! Viseld türelemmel, bármit mondanak, és hirdesd Urad dicsőségét napkelte és napnyugta előtt. 40 Őt dicsérd éjszaka és minden ima végén. 41 Figyelj oda azon a Napon, amikor egy Hívó szólít majd egy közeli helyről. 42 Azon a Napon kijönnek a sírjaikból, és meghallják a hangorkánt: ez a Kijövetel napja! 43 Tudják meg, Mi keltünk életre, és hozzuk el a halált. Hozzánk vezet a végcél. 44 Azon a Napon megnyílik a föld, és ők mindannyian sietve jönnek elő. Könnyű dolog lesz számunkra összegyűjteni őket. 45 Mi tudjuk a legjobban, hogy mit beszélnek a hitetlenek! Próféta! A te dolgod nem az, hogy kényszerítsd őket bármire! Csupán figyelmeztess – ezzel a Koránnal! – azt, aki valóban fél a figyelmeztetésemről!

A FELKAVARÓ SZELEK

Mekkai kinyilatkoztatás, hatvan vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A felkavaró szelekre; 2 az eső terhét hordozókra, 3 a könnyedén elsuhanókra, 4 az esőt a parancs szerint elosztókra! 5 *Emberek!* Amire ígéretet kaptatok, igaz bizony! 6 Az ítélet bekövetkezik! 7 A *csillagok* ösvényeivel teli égre! 8 *Bizony* különféle dolgokat mondotok! 9 Aki hagyja magát félrevezetni, azt félrevezetik *bizony!* 10 Pusztuljanak a hazugok, 11 a tudatlanságban és hibákban hánykolódók, 12 *akik* ezt kérdezik: „Mikor érkezik meg az Ítélet napja?” 13 *Azon a Napon*, amikor próbára teszik őket a Tűzben, 14 *ezt mondják majd nekik:* „Ízleljétek meg a büntetést. Ez az, amit *annyira* siettetni akartatok!” 15 Az igazak *csörgedező* patakokkal teli Kertekben időznek majd, 16 *ahol* átveszik Uruk ajándékait, mert korábban jóravalók voltak, 17 éjszakánként keveset aludtak, 18 hajnalhasadáskor Uruk bocsánatát kérték, 19 és a vagyonukból *jogos* részt adtak a koldusoknak és a rászorulóknak. 20 *Akik* szilárdak a hitben, azok számára a földön *is* jelek vannak, 21 akárcsak önmagatokban! Nem akarjátok meglátni *a jeleket?* 22 Az égben *valóban* gondoskodásban lesz részetek, és abban, amire ígéretet kaptatok. 23 Az ég és a föld Urára! Mindez *olyannyira* igaz, mint a kimondott *szavaitok!* 24 *Proféta!* Hallottad hírért a történetnek Ábrahám tiszteletre méltó vendégeiről? 25 *Emlékezz arra,* amikor beléptek Ábrahámhoz, és ezt mondták *neki:* „Béke!”, mire *Ábrahám* ezt mondta: „Béke nektek! Ismeretlenek!” 26 Majd a háza népéhez fordult, és egy kövér sült borjúval tért vissza, 27 amit eléjük tett, és ezt mondta: „Nem esztek?” 28 *Amikor látta, hogy az ismeretlenek nem fogadják el az ételt,* félelem fogta el tőlük, *de azok* azt mondták: „Ne félj!”, és hírül adták neki, hogy egy tudással megáldott fia fog születni. 29 Akkor belépett a felesége, és hangosan kiáltozva és az arcát verve ezt mondta: „Egy meddő öregasszony vagyok!” 30 Erre *az idegenek* ezt mondták: „Ez az, amit kimondott a te Urad, a Bölcs, a Mindentudó!” 31 *Ábrahám ezután ezt kérdezte tőlük:* „Mi járatban vagytok? Hírnökök!”, 32 *mire ezt válaszolták:* „Egy bűnbe esett néphez küldtek bennünket, 33 hogy agyagköveket szórjunk le rájuk, 34 amelyeket Urad jelölt meg

azok számára, akik hitetlenek és áthágják a törvényes határokat. 35 Kihoztuk és kimenekítettük ugyan a hívőket onnan, 36 de csupán egyetlen házat találtunk, amiben olyan emberek laktak, akik alávetették magukat Istennek. 37 Egy jelet hagytunk hátra ebben a házban azok számára, akik félnek a fájdalmas büntetéstől. 38 Mózesen, akit egy világos meghatalmazással leküldtünk Fáraóhoz, szintén volt egy jel. 39 De Fáraó és a követői elfordultak tőle, és ezt mondták: „Ez egy varázsló vagy egy megszállott!” 40 Akkor megragadtuk Fáraót a katonáival együtt, és bedobtuk őket a tengerbe, mert megrovást érdemeltek. 41 Egy másik jel Ád népén volt, amelyre egy pusztító szelet küldtünk le, 42 ami semmit sem hagyott épségben ott, ahová megérkezett, és porrá zúzott mindent. 43 Szamúd népén is volt egy jel. Ezt mondták nekik: „Élveztétek csak az életeteket ezen a világon még egy ideig!” 44 De fellázadtak Uruk parancsa ellen, így hát lesújtott rájuk a mennykő. Reményvesztetten néztek, 45 és nem voltak képesek továbbra is állva maradni. Egymagukra maradtak, és nem volt senki, aki segítsen rajtuk. 46 Noé népét már előttük elpusztítottuk. Mert valóban bűnös emberek voltak! 47 Felépítettük az egeket erőnk erejével, és végtelenné tettük ezeket. 48 Kiterítettük a földet, és milyen egyszerűen kisimítottuk! 49 Majd megteremtettünk mindenfajta élőlényből egy-egy párt. Emberek! Talán elgondolkoztok ezen! 50 Próféta! Mondd meg nekik: „Keressetek menedéket Istennél! Ő küldött, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket.” 51 Ne társítatok Isten mellé más istent! Ő küldött, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket. 52 Minden korábbi nép, amelyikhez egy küldött érkezett – kivétel nélkül –, ezt mondta a küldöttének: »Ez vagy varázsló vagy megszállott!« 53 Talán továbbadták volna egymásnak, hogy így tegyenek? Nem! Az ilyen emberek áthágják a törvényes határokat.” 54 Próféta! Ne végy tudomást róluk. Nem okol majd érte senki. 55 De figyelmeztess a többi embert, hisz a figyelmeztetés a hívők előnyére van! 56 Azért teremtettem a dzsinneket és az embereket, hogy egyedül engem szolgáljanak. 57 Nem kívánom, hogy gondoskodjanak rólam, és azt sem, hogy tápláljanak engem. 58 Isten a Gondoskodó, az Erő ura, a Szilárd. 59 A vétkeseknek – akárcsak az elődeiknek – ugyanabban a büntetésben lesz részük. Ne kívánják, hogy siettessem! 60 Jaj azoknak, akik nem hisznek abban, hogy valóban eljön a Nap, amire ígéretet kaptak!

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A hegyre! 2 A Könyvre, amit leírtak 3 a kigöngyölt pergamenen! 4 A meglátogatott Házra! 5 A magasba emelt boltozatra! 6 A megáradt tengerre! 7 Urad büntetése bekövetkezik, 8 és senki sem képes elhárítani ezt. 9 Azon a Napon az ég erősen megrázkódi, 10 és a hegyek elmozdulnak helyükről. 11 Jaj lesz ezen a Napon mindenkinek, aki hazugságnak nevezi az Igazságot, 12 és azoknak, akik hiú beszéddel játszadoznak! 13 Ezen a Napon bedobják őket a Tűzbe, 14 és ezt mondják nekik: „Ez az a Tűz, amit mindig is hazugságnak neveztek. 15 *Talán bizony ez most egy varázslat? Még mindig nem veszitek észre?* 16 Égietek benne és viseljétek el türelemmel, vagy legyetek türelmetlenek, nektek már egyre megy. Most azért kapjátok meg a fizetséget, amit korábban tettetek.” 17 *Az istenfélőknek Kertekben és örömben lesz részük, 18 és élvezhetik majd mindazt, amit Uruk adott nekik. Mert hisz Uruk megóvta őket a Pokol kínjaitól. 19 Ezt mondják majd nekik: „Egyetek és igyatok örömtökre: jutalmul korábbi tetteitekért!” 20 Kényelmesen hátradőlhetnek a sorba állított kereveteken, és szép szemű hűrikkel házasítjuk össze őket. 21 A hívőket egyesítjük utódaikkal, akik követték őket a hitben, és semmiben sem kicsinyítjük tetteik nagyságát. Mindenki saját tetteinek záloga lesz! 22 Itt valóban bőségesen gondoskodunk róluk, gyümölcsökkel és hússal, bármennyit kívánnak is. 23 Egy serleget adnak majd körbe egymásnak, *amiben az ital nem ösztönöz sem üres fecsegésre, sem bűnre. 24 Ifjak fognak járkalni közöttük, akik olyanok, mint az elrejtett igazgyöngyök. 25 A hívők odalépnek majd egymáshoz, és 26 ezt mondják: „Amikor a családunk körében voltunk a földön, félelemben éltünk. 27 De Isten jót tett velünk, és megóvott bennünket a forró szélvihartól. 28 Korábban Őt hívtuk és Őhöz imádkoztunk. Ő a Jótevő, a Megkönyörülő!” 29 Próféta! Ezért figyelmeztess az embereket. Hisz Urad kegyelméből nem vagy se jóvendőmondó, se megszállott! 30 Ha azt mondják: „Ez csak egy költő! Várjuk csak ki, hogy beteljesedjen a balsorsa!”, 31 akkor mondd ezt nekik: „Várjatok csak! Én is kivárok!” 32 Vagy az eszük paran-**

csolja nekik, amit tesznek, vagy *csupán* arcátlanok! 33 Ha azt mondják: „Csak kimondatja önmagával, amit mond!”, akkor *ezek az emberek* valóban hitetlenek. 34 Hozzanak egy ehhez hasonló üzenetet, ha igazat beszélnek! 35 *Talán a semmiből* teremtették őket? Vagy *ők maguk* lennének a teremtők? 36 *Ők maguk* teremtették volna az eget és a földet? Nem! Hisz nincs hitük. 37 *Talán* náluk vannak Urad kincsei? Vagy *talán* övék a hatalom *mindezek* felett? 38 *Talán* van egy létrájuk, amin felmásznak az égbe, ahonnan kihallgathatják *az ég titkait*? Hozzon a hallgatózók közül csak egy is egy nyilvánvaló bizonyítékot erre. 39 *Talán az Istennek* lányai vannak, és nektek fiaiatok? 40 Vagy te – *Próféta!* – *talán* fizetséget kérsz tőlük, hogy adósság terhelje őket? 41 Vagy *talán hozzáférnek* a rejtett titkokhoz? *Vagy* le tudják írni ezeket? 42 *Talán azt gondolják*, hogy ármánykodhatnak ellened? De a hitetlenek maguk esnek majd a cselszövés hálójába. 43 *Talán* van nekik más istenük Isten mellett? Isten magasan áll minden felett, amit *Őhozzá* társítanak. 44 Ha látnák, ahogy az ég egy darabja lezuhan rájuk, még akkor is ezt mondanák: „Ezek *csupán* egymásra fektetett felhők.” 45 *Próféta!* Hagyd őket, míg szembe *nem* találkoznak azzal a Nappal, amikor mennydörgés csap le rájuk, 46 azzal a Nappal, amikor mit sem érnek *majd* az ármánykodásukkal, és amikor sehonnan sem kapnak segítséget. 47 A vétkeseknek azonban még ezen kívül is kijár egy büntetés, de a legtöbbjük nem tudja ezt! 48 *Próféta!* Várj csak türelemmel Urad döntésére. Mi majd rajtad tartjuk a szemünket. Hirdesd Urad dicsőségét, amikor felkelsz, 49 dicsőítsd *Őt* éjszaka és akkor, amikor továtúnnek a csillagok!

53. szúra

A CSILLAG

Mekkai kinyilatkoztatás, hatvankét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A csillagra, amikor alászáll! 2 Társatok – *Muhammad* – nem tévelyeg, nem megtévesztett, 3 és nem a saját vágyai szerint beszél! 4 Ez a sugallat a *Korán*, és *nem más, mint maga* a kinyilatkoztatás. 5 Egy nagy erejű *angyal* tanította meg őt erre, 6 aki hatalmas volt, és ott állt 7 a látóhatár legmagasabb *pontján*. 8 *Ezután* közelített hozzá, és alászállt. 9 *Majd* két könyök-

re tőle vagy még közelebb hozzá megállt, 10 és kinyilatkoztatta Isten Szolgájának, amit Ő kinyilatkoztatott. 11 A Próféta szíve nem ferdítette el a látottakat. 12 Talán kétségbe akarjátok vonni azt, amit látott? 13 Egy másik alkalommal ismét látta, amint az angyal alászállt 14 a lótuszfa közelében, ami a legtávolabbi határon állt, 15 a Megnyugvás Kertjénél, 16 amikor a lótuszfát eltakarta egy mindent felülmúló ragyogás. 17 A tekintet nem tévedt le róla, és nem hatolt át rajta: 18 a Próféta Ura legnagyobb jeleiből látott egyet. 19 Hitetlenek! Gondoljatok csak al-Látra, al-Uzzára 20 és a harmadikra: Manátra! 21 Talán titeket illetnének meg a férfi istenek, és nekik járnának a női istenek? 22 Ez a felosztás valóban igazságtalan lenne! 23 Ezek nevek csupán, amelyeket ti magatok: ti és apáitok találtak ki. Isten nem küldött le semmiféle felhatalmazást nekik erre. Feltételezéseiket és lelkük vágyait követik, bár megérkezett számukra az útmutatás Uruktól! 24 Talán azt hiszik az ilyen emberek, hogy majd megkapnak mindent, amire csak vágyakoznak, 25 holott a kezdet és a vég is egyedül Isten kezében van! 26 Hány angyal van az egekben, akiknek a közbenjárása mit sem ér, hacsak Isten nem engedélyezi ezt annak közülük, akinek Ő akarja, és aki elnyeri az Ő tetszését. 27 Akik nem hisznek a túlvilágban, azok női neveket adnak az angyaloknak. 28 Semmit sem tudnak: a találgatásaikat követik csupán. De a találgatások értéktelenek az igazsággal szemben. 29 Próféta! Fordulj el attól, aki elfordul a figyelmeztetésüktől, és aki csak az élet káprázatára vágyik ezen a világon. 30 Eddig ér el a tudásuk! Urad tudja legjobban, ki tévelyedett le az útvjáról, és ki követi az útmutatást. 31 Istené minden, ami az egekben, és ami a földön van. Isten valóban a büntetés kínjaival fogja viszonzni a gonosztetteket, de a jótetteket a legjobbal viszonzza majd. 32 Akik kerülnek a súlyos vétéseket és a szégyenteljes tetteket, és csupán apró hibákat követnek el, azokkal szemben Urad nagylelkű lesz a megbocsátásban. Ő az, aki a legtöbbet tud rólatok. Ő alkotott meg benneteket földből és az anyátok méhében. Ne hangsúlyozzátok a saját tisztaságotokat! Isten tudja a legjobban, hogy ki az istenfélő köztetek! 33 Próféta! Gondolj arra, aki elfordul a hittől, 34 és másoknak keveset ad és fukar. 35 Talán nála van a tudás a rejtett titkokról, és látja a túlvilágon a következő életet? 36 Talán nem kapott hírt arról, ami Mózes írásaiban 37 és Ábraháméban állt, aki teljesítette a feladatát, és arról sem, hogy 38 egyetlen ember sem fogja hordozni a másik terhét, 39 mert minden ember ugyanazt kapja vissza, amin koráb-

ban munkálkodott. 40 Láthatóvá válik majd a munkálkodása, 41 és végül *majd* viszonzást kap érte. 42 A végcél Uradhoz vezet! 43 Ő az, aki megneveltet, vagy sírásra késztet. 44 Ő az, aki elhozza a halált, és életre kelt. 45 Ő az, aki két nemet teremtett – a hímet és a nőstényt – 46 egy kilövellő *spermacseppből*. 47 Ő az, aki el fogja végezni a második teremtetést *is!* 48 Ő az, aki gazdaggá és vagyonossá tesz. 49 Ő Szíriusz Ura! 50 Ő pusztította el Ád *népét* 51 és Szamúd *népét is*, és nem kímélt meg senkit közülük. 52 Elöttük Noé népét pusztította el, hisz ők még *emezeknél is* vétkesebbek és ellenszegülőbbek voltak. 53 Ő döntette *porba* a városokat, 54 és Ő *zúdította rájuk* a büntetéseket. 55 Urad melyik jótéteményét vonod kétségbe – *te, aki elfordulsz a hittől?* 56 Ez *ugyanolyan* figyelmeztetés, mint a korábbi figyelmeztetések voltak. 57 Közeledik a Nap, *és eljön az Óra!* 58 Egyedül Isten az, aki elháríthatja ezt. 59 *Talán* elcsodálkoztok ezen? 60 Nevettek, ahelyett, hogy sírnátok? 61 Szórakoztok, *ahelyett, hogy elgondolkoznátok?* 62 Boruljatok le Isten előtt, *és Őt szolgáljátok!*

54. szúra

A HOLD

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvenöt vers

Isten, a Könyörület, a Megkönyörülő nevében

1 Közeledik az Óra, kettéhasad a hold! 2 Ha *a hitetlenek* egy jelet látnak, elfordulnak, és azt mondják: „Ugyanaz a varázslat!” 3 Tagadják *a hitet*, és *hiú* vágyaikat követik, de minden dolognak elrendeltetése van. 4 Elrettentő híreket kaptak, 5 mély bölcsességeket, de a figyelmeztetések nem használnak nekik. 6 *Próféta!* Fordulj el tőlük! Azon a Napon, amikor a Hívó egy szörnyű eseményre hív, 7 akkor előjönnek majd a sírokból – lesütött tekintettel –, és mint kirazjó sáskák 8 a Hívóhoz sietnek. A hitetlenek ezt fogják mondani: „Nehéz nap ez!” 9 Noé népe már előttük hazugságnak nevezte *az igazságot*, és hazugnak mondta a szolgánkat. Azt mondták rá: „Ez egy megszállott!” *Amikor a saját népe* elutasította Noé *üzenetét*, akkor Noé 10 az Urát hívta: „Legyőztek! *Uram!* Segíts!” 11 Mi akkor megnyitottuk az ég kapuit a lezúduló vizeknek, 12 és forrásokat fakasztottunk a földből: a vizek pedig rátaláltak arra, amit elrendeltünk. 13 Aztán *egy*

deszkából és szögekből ácsolt Bárkára vittük, 14 ami vigyázó szemünk előtt haladt: jutalomként Noénak, akit elutasított a saját népe. 15 Ezt a történetet intő jelnek hagytuk hátra. Van olyan köztetek, aki elgondolkozik ezen? 16 Milyen súlyos volt a büntetésem, amikor a figyelmeztetésem beteljesültek! 17 Könnyen érthetővé tettük a tanulságokat a Koránban. Van köztetek olyan, aki elgondolkozik ezen? 18 Ád népe visszautasította az igazságot. Milyen súlyos volt a büntetésem, amikor beteljesültek a figyelmeztetésem! 19 Egy pusztítóan hideg szelet küldtünk le rájuk a szörnyű szerencsétlenség napján, 20 ami úgy ragadta el az embereket, mint gyökerűket vesztett pálmafatorzszeket. 21 Milyen súlyos volt a büntetésem, amikor a figyelmeztetésem beteljesültek! 22 Könnyen érthetővé tettük a tanulságokat a Koránban. Van olyan köztetek, aki elgondolkozik ezen? 23 Szamúd népe hazugságnak nevezte a figyelmeztetéseket, 24 és ezt mondták: „Micsoda! Egy halandó ember! Talán bizony egy közülünk való halandó embert kövessünk? Tévelygők és eszeveszettek lennénk, ha így tennénk. 25 Talán egyedül ő kapta volna meg közülünk a figyelmeztetést? Nem! Ez egy arcátlan hazudozó!” 26 Holnap majd megtudják, ki az arcátlan hazudozó! 27 Próbatételnek egy tevét fogunk leküldeni hozzájuk. Figyeld csak meg őket, és légy türelemmel. 28 Mondd meg nekik, hogy a vizet osszák meg egymás és a teve közt, és felváltva igyanak. 29 De a hitetlenek odahívták egy társukat, aki levágta a tevét. 30 Milyen súlyos volt a büntetésem, amikor a figyelmeztetésem beteljesültek! 31 Egyetlen magányos mennydörgést küldtünk le rájuk, amitől olyanokká váltak, mint a száraz fadarabok, amilyeneket a palánkkészítő használ. 32 Könnyen érthetővé tettük a tanulságokat a Koránban. Van olyan köztetek, aki elgondolkozik ezen? 33 Lót népe hazugságnak nevezte a figyelmeztetéseket. 34 Egy kővihart küldtünk le rájuk, kivéve Lót családját, mert őket hajnalban megmenekítettük 35 a kegyességünkből. Mert azokat, akik hálásak, megjutalmazzuk. 36 Bár figyelmeztették őket közelgő csapásunkról, de ők kételkedtek a figyelmeztetésben. 37 Még a vendégei kapcsán is rá akarták beszélni valamire, de akkor lepecsételtük a szemüket, és ezt mondtuk nekik: „Ízleljétek meg súlyos büntetésemet és a figyelmeztetésem beteljesülését!” 38 Korán reggel véget nem érő büntetés sújtott le rájuk. 39 „Ízleljétek meg súlyos büntetésemet és figyelmeztetésem beteljesülését!” 40 Könnyen érthetővé tettük a tanulságokat a Koránban. Van köztetek olyan, aki elgondolkozik ezen? 41 Fáraó emberei számára szintén megérkeztek a figyel-

meztetések, 42 de amazok hazugságnak mondták a jeleinket. Ezért aztán megragadtuk őket teljes erőnkkel és hatalmunkkal! 43 Ti, akik hitetlenek vagytok, talán jobbak vagytok ezeknél az embereknél? Vagy talán felmentést kaptatok az Írásokban? 44 *Lehet, hogy erre* ezt mondják: „Mi hatalmas hadsereg vagyunk, és győzni fogunk.” 45 De hamarosan legyőzik a hadseregüket, és ők hátat fordítanak, és hanyatt-homlok elmenekülnek. 46 *Amikor eljön az Óra, az lesz a megígért időpont számukra. Az Óra, ami még kegyetlenebb és még keserűbb lesz.* 47 A vétkesek pedig azok, akik eltévelyedtek, és ők lesznek az elveszettek! 48 Azon a Napon, amikor az arcukon fogva húzzák be őket a Tűzbe, *ezt mondják majd nekik:* „Ízleljétek meg a Tűz érintését.” 49 Mi mindent megfelelő mértékkel teremtettünk meg! 50 A parancsunk egyetlen szempillantás alatt valóra válik! 51 A múltban már elpusztítottuk az ilyen embereket, mint amilyenek ti vagytok. Van *végre olyan köztetek, aki megérti a figyelmeztetést?* 52 Minden, amit *csak* tettek, az Írásokban áll. 53 Minden kisebb vagy nagyobb *tett* fel van jegyezve. 54 Az igazak a Kertekben és folyók közelségében *időznek majd:* 55 kiemelt helyen, egy Hatalmas Uralkodó közelségében.

55. szúra

A KÖNYÖRÜLETES

Medinai kinyilatkoztatás, hetvennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A Könyörületes 2 megtanította a Koránt! 3 Ő teremtette az embert, 4 és Ő tanította meg az érthető beszédre. 5 A nap és a hold *pontosan* kiszámított úton járnak. 6 A csillagok és a fák leborulnak. 7 Ő emelte magasba az eget, és állította fel a Mérleget, 8 hogy ne lépjétek túl a mértéket, 9 és hogy igazságosan mérjétek, és a mércét ne rövidítsétek meg. 10 Ő terítette ki földet a teremtményeinek: 11 gyümölcsökkel és virágzó datolya-pálmákkal, 12 szárazon álló gabonával és illatos növényekkel. 13 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 14 Ő teremtette az embert agyagból. 15 Ő teremtette a dzsinneket füst nélküli lángból. 16 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 17 Ő mindkét kelet és mindkét nyugat Ura! 18 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok

hát mindketten? 19 Ő hagyta áramlani mindkét tengert, hogy egymásra találjanak, 20 de egy gátat *emelt* közöttük, amit nem léphetnek át. 21 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 22 Gyöngyök és korallok nőnek ki belőlük. 23 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 24 *Istené* minden mozgó hajó, ami hegyként *úszik* a tengereken. 25 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 26 Minden kipusztul, ami *a földön van*, 27 *csupán egy* marad meg: Urad Arca, a Fenségesé, a Méltóságosé! 28 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 29 *Az Ő közbenjárását* kéri mindenki az egekben és a földön. *Istennek valóban* mindennap *újra* tennivalója van *egy üggyel*. 30 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 31 De hamarosan foglalkozunk *majd* mindkettőtökkel: a két hatalmas sereggel – *emberekkel és dzsinnekkel!* 32 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 33 Dzsinnnek és emberek! Ha képesek vagytok áthatolni az egek és a föld tájain, tegyétek meg. *De tudjátok, hogy* csak az engedélyünkkel fogtok áthatolni ezeken! 34 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 35 Tűzlángokat és füstöt engednek rátok, ami ellen képtelenek lesztek védekezni. 36 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 37 Akkor kettéválik az ég, és bíborvörös lesz, mint a karmazsin bőr. 38 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 39 Azon a Napon nem kérdeznek sem embert, sem dzsinnt bűneikről. 40 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 41 A bűnözőket felismerik jegyeikről, és üstöküknél és lábuknál fogva ragadják meg őket. 42 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 43 *Ez itt most* a Pokol, amit tagadtak a vétkesek. 44 *Itt járnak* majd körbe lángok és fortyogó víz között. 45 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 46 De akik félték *az elszámoltatástól, azoknak*, amikor Uruk előtt állnak majd, két Kertben lesz részük. 47 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 48 *Árnyat* adó ágakkal *lesz tele* mindkét Kert. 49 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 50 Két forrás fakad bennük. 51 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 52 Minden gyümölcsből párosával lesznek *a Kertekben*. 53 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 54 Kényelmesen hátradőlnek majd brokáttal bevont kereveteken, és mindkét Kert gyümölcsei elérhető közelségben lesznek számukra. 55 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 56 Szemérmes pillantású nők *lesznek* itt,

akiket nem érintett eddig se ember, se dzsinn. 57 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 58 Olyanok, mintha jácintok és korallok lennének. 59 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 60 A jótettekért a jutalom mi más lenne, mint a jó? 61 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 62 A két kert alatt van két másik *Kert is*. 63 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 64 Két *másik* sötéten zöldellő *Kert*. 65 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 66 Két bőségesen bugyogó forrás van bennük. 67 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 68 Gyümölcsök, datolyapálmák és gránátalma fák *nőnek* bennük. 69 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 70 Jó természetű, gyönyörű *fiatal nők* vannak bennük. 71 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 72 *Sötét szemű* hűrik, akik visszavonultan *élnék sátraikban*. 73 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 74 Nem érintette őket előttük sem ember, sem dzsinn. 75 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 76 Zöld párnákon és gyönyörű szőnyegekben fognak hátradőlni *kényelmesen*. 77 Uratok melyik jótéteményét tagadjátok hát mindketten? 78 Áldott legyen Urad neve, a Magasztosé, a Méltóságteljesé!

56. szúra

A BEKÖVETKEZŐ ESEMÉNY

Mekkai kinyilatkoztatás, kilencvenhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Ha bekövetkezik az *Esemény*, ami *valóban* be fog következni, 2 senki sem tagadhatja azt, hogy bekövetkezett. 3 *Lesz olyan, akit lealacsonyít, és lesz majd olyan, akit felel meg.* 4 Amikor a földet erős rengés rázza meg, 5 a hegyek porrá morzsolódnak, 6 és szanaszét szálló porrá válnak, 7 akkor háromfélék lesztek. 8 Azok, akik a jobb kéz felőli oldalon vannak: de milyenek a jobb kéz felőli oldalon *állók?* 9 Akik a bal kéz felőli oldalon vannak: de milyenek a bal kéz felől *állók?* 10 A legelsőek azok, akik a legelsőek. 11 Ők kerülnek a legközelebb *Istenhez*: 12 az Öröme Kertjében. 13 Sokan a múltból, 14 *de* kevesen a későbbiek közül. 15 Szóttésekkel borí-

tott kereveteken, 16 *kényelmesen* hátradőlnek majd egymással szemben, 17 és kortalan ifjak járnak körbe közöttük: 18 korsókkal, kancsókkal és poharakkal, amik tele vannak egy tiszta itallal, 19 ami nem okoz fejfájást, és nem részegít le. 20 *Mindenféle* gyümölcsben lesz részük, amit kiválasztanak maguknak, 21 és szárnyasok húsában, amit megkívánnak, 22 és húsokban – *gyönyörű társakban* –, 23 akik olyanok, mint a jól megőrzött gyöngyszemek, 24 jutalomként az igaz hívőknek korábbi tetteikért! 25 Itt nem hallanak sem üres fecsegést, sem bűnös beszédet, 26 csak ezt a szót: „Béke! Béke!” 27 Akik a jobb kéz felőli oldalon állnak: de milyenek a jobb kéz felőli oldalon állók? 28 Ők tüskétlen lótszsfák 29 és dús levelű akácok 30 megnyújtott árnyékai alatt *időzhetnek mindörökre*, 31 a szünet nélkül csobogó víznek 32 és a sokféle gyümölcsnek *pedig* 33 soha nem lesznek híján, ami soha nincs tiltva számukra. 34 Megemelt kereveteken *dőlnek hátra kényelmesen* 35 a hűrikkel együtt, akiket egy másik teremtéssel teremtettünk meg, 36 szüzeknek, 37 odaadóknak és korban megfelelőek: 38 a jobb kéz felőli oldalon állóknak, 39 az elődök egy csoportjának 40 és az utódok egy csoportjának. 41 De a bal kéz felőli oldalon állók: milyenek a bal kéz felőli oldalon állók? 42 Forró szelekben, fortyogó vízben 43 és fekete füstárnyékban *lesz a lakóhelyük*, 44 ami nem hús és nem kellemes. 45 Korábban, *amikor* elsüppedtek a bőségben 46 és megátalkodottak voltak a bűnben, 47 ezt mondták: „Micsoda? Ha meghaltunk, és por és csontok leszünk, akkor majd feltámasztanak bennünket? 48 *És az ősapáinkat is?*” 49 *Próféta!* Mondd: „Az elődöket és az utódokat is 50 összegyűjtik majd egy kijelölt időpontra: egy meghatározott Napon. 51 Ti tévelygők és hittagadók, 52 a keserű Zakkúm-fáról fogtok enni, 53 arról tömitek tele a hasatokat, 54 és forró vizet isztok majd rá, 55 és úgy fogtok lefetyelni, mint szomjas tevék.” 56 Ez lesz számukra a fogadjisten az Ítélet napján! 57 Mi teremtettünk meg benneteket! Nem akarjátok elhinni? 58 Gondoljatok arra, amit kilövelltek! 59 Talán ti magatok teremtettétek meg, vagy Mi vagyunk a teremtője ennek? 60 Mi rendeltük közétek a halált, és senki sem szárnyalhat túl bennünket 61 abban, hogy felcseréljünk benneteket másokra, vagy hogy egy számotokra ismeretlen állapotban hozzunk létre újra benneteket. 62 *Bár ti magatok is jól* tudjátok, hogyan lettetek először megteremtve, miért nem gondoltok el ezen? 63 Gondoljatok a magokra, amit a földbe elvettek. 64 *Talán bizony* ti növesztitek meg a növényeket, vagy Mi tesszük ezt? 65 Ha akarnánk, bármikor elsár-

gult kórókká változtathatnánk az *egészet*. Ti *pedig* nagyon elcsodálkoznátok ezen, 66 és ezt mondanátok: 67 „Adósságokkal terheltek meg minket! Kifosztottak bennünket!” 68 Gondoljatok *csak* a vízre, amit isztok. 69 *Talán bizony* ti küldtétek le az esőfelhőkből, vagy *Mi tettük ezt?* 70 Ha *Mi úgy* akarnánk, sós vízzé változtatnánk az *esővizet*. Miért nem vagytok hálások *érte?* 71 Gondoljatok a tűzre, amit meggyújtotok. 72 *Talán bizony* ti sarjasztottátok ki a *földből* a fát ehhez, vagy *Mi tettük ezt?* 73 *Mi sarjasztottuk ki a fákat a földből*, hogy gondoskodjunk a sivatagi vándorokról. 74 *Próféta!* Dicsérd Urad nevét, a Hatalmasét! 75 *Igen!* Esküszöm a helyre, ahol a csillagok lenyugszanak! 76 Hatalmas eskü ez! Bárcsak megértenétek: 77 ez egy nemes Korán, 78 ami egy *jól* megőrzött Könyvben van, 79 és amit csak a megtisztítottak érinthetnek meg, 80 és amit a Világok Ura küldött le. 81 Nektek *talán* közömbös ez az üzenet, 82 és cserébe a napi megélhetésekért megtagadjátok ezt? 83 Miért nem *abban* a *pillanatban* teszték *így*, amikor valaki kileheli a lelkét, 84 és ti éppen odanézték? 85 *Mi közelebb* vagyunk hozzá, mint ti, de ti nem vagytok képesek látni ezt. 86 Ha nem vár rátok az ítékezés, 87 akkor miért nem hozzátok vissza *ezt* a *lelket* a *testbe*, ha *valóban* igazat mondotok? 88 Ha a *haldokló* egyike azoknak, akiket közel visznek *Istenhez*, 89 akkor nyugalom, megkönnyebülés és az Örömszék Kertjei *várják*. 90 Ha a jobb oldalon *állók* közül való, 91 akkor a jobb oldalon *állók* *így* üdvözlnek *majd*: „Béke neked!” 92 De ha azok közé tartozott, akik az *Igazságot* hazugságnak mondták és eltévelyedtek, 93 akkor forró vízzel vendégelik meg, 94 és a Tűzben perzselik *majd* meg! 95 Ez *valóban* az *Igazság!* 96 *Próféta!* Dicsérd Urad nevét, a Hatalmasét!

57. szúra

A VAS

Medinai kinyilatkoztatás, huszonkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Istent dicséri *minden*, ami az egekben és a földön van. Ő a Hatalmas, a Bölcs. 2 Ővé a legfőbb hatalom az egek és a föld *felett*. Ő kelt életre, és Ő hozza el a halált. Ő az, akinek hatalma van minden *felett*. 3 Ő az Első

és az Utolsó. Ő a Látható és a Láthatatlan. Ő az, aki mindenről tud mindent. 4 Ő az, aki megteremtette az eget és a földet Hat Nap alatt, majd trónra szállt. Ő tudja, mi kerül be a földbe, és mi jön ki belőle, és hogy mi száll alá az égből, és mi megy fel oda. Ő az, aki veletek van, bárhol legyetek is. Isten látja *mindazt*, amit tesztek! 5 Ővé a legfőbb hatalom az eget és a föld felett. Isten elé viszik vissza az ügyeket. 6 Ő olvasztja be az éjszakát a nappalba, és a nappalt az éjszakába. Ő ismeri a szívek titkait. 7 Higgyetek Istenben és a Küldöttében, és adakozatok *mindabból*, amit Ő rátok hagyott. Akik hisznek és adakoznak közületek, azoknak nagy jutalomban lesz része. 8 Ha valóban hívők vagytok, miért nem hisztek *végtére is* az Istenben, *amikor* a Küldött hív benneteket, hogy higgyetek Uratokban, hisz Ő már egyezséget kötött veletek? 9 Ő az, aki világos jeleket küld alá a Szolgájára, hogy kivezessen benneteket a sötétségekből a fényre. Isten jóságos veletek, és könyörületes *irányotokban*. 10 Mi van veletek? *Miért nem akartok* Isten útján adakozni, amikor Istené lesz az eget és a föld *minden* öröksége? Akik a győzelem előtt adakoztak és harcoltak, nem egyenrangúak azokkal, akik később adakoztak és harcoltak, mert az előbbiek rangosabbak az utóbbiaknál, *bár* Isten mindannyiuknak a legjobbat ígéri. Isten tud mindent, amit tesztek! 11 Ki lesz az, aki jó kölcsönt ad Istennek, amit Ő majd megkétszerezve ad vissza neki, és bőkezűen megjutalmazza? 12 *Próféta!* Azon a Napon, amikor látod a hívőket – férfiakat és nőket *egyaránt* –, ahogy a fényük előttük és jobbjukon halad, *ezt mondják nekik*: „Ma örömhír van számotokra: a Kertek, amelyekben patakok csörgedeznek, és ahol majd időztök mindörökre. Ez az igazi győzelem!” 13 *Ugyanazon* a Napon a képmutatók – férfiak és nők *egyaránt* – ezt mondják a hívőknek: „Várjatok meg minket! Hadd részesülhessünk a fényetekből.” De ekkor ezt mondják nekik: „Térjete vissza önmagatok mögé, és ott keressétek a fényt.” Ekkor egy falat húznak fel közéjük, amin egy kapu van. Belül a megbocsátás, kívül pedig a büntetés *várákodik*. 14 *A képmutatók* ezt fogják mondani *a hívőknek*: „Hát nem veletek voltunk?!” *Mire a hívők ezt válaszolják*: „De igen! Csak kísértésbe estetek, haboztatok, kételkedtetek és a hiú vágyak megtévesztettek benneteket addig, amíg meg *nem* érkezett Isten parancsa. Istennel kapcsolatban *a Sátán* elkápráztatott és félrevezetett benneteket.” 15 Ma viszont se tőletek, se a hitetlenektől

nem fogadnak el váltságdíjat. A Pokol Tüze lesz a lakhelyetek! *Ide valók vagytok.* Szörnyű egy végcél! 16 *Talán* nincs itt az ideje annak az igaz hívők számára, hogy a szívük alázattal *teljen meg*, amikor megemlékeznek az Istenről és a kinyilatkoztatott Igazságról, és hogy ne legyenek olyanok, mint azok, akiknek korábban átadták a Könyvet, és akiknek volt idejük bőven, de a szívük megkeményedett, és sokan közülük megátalkodott *törvényszegő* bűnösök lettek? 17 Emlékezzetek rá, hogy Isten újra életre kelti a földet, miután kihalt. *Valóban* világossá tettük *számotokra* a jeleinket. Talán használjátok az eszete-
ket! 18 Az adakozóknak – férfiaknak és nőknek *egyaránt* –, akik jó kölcsönt adnak Istennek, *Isten majd* megkérteszerve adja vissza ezt számukra, és nagy jutalomban lesz részük. 19 Akik hisznek Istenben és a Küldöttében, azok lesznek Uruk előtt az igazak és a tanúk. Jutalomban és fényben lesz részük. Akik nem hisznek, és hazugságnak mondják a jeleinket, azok a Pokol *lakói* lesznek. 20 Tudjátok meg! Az élet ezen a világon csupán játék, szórakozás, ékeskedés és kérkedés egymás közt, és versengés a nagyobb vagyonért és *még* több gyermekért. Olyan ez, mint amikor az esőtől a virágok kinőnek, aztán kiszáradnak, és elsárgult kórók lesznek. A túlvilágon súlyos büntetés, de megbocsátás és megértés *is* vár Istentől. Az élet ezen a világon csak káprázat és szórakozás. 21 Versengjete a megbocsátásért, amit Uratok ad majd nektek, és *azért*, *hogy bejuthassatok* a Kertbe, ami olyan széles, mint az ég és a föld, és *ami nyitva áll* mindazok számára, akik hisznek Istenben és a Küldöttében. Ez Isten kegyessége, és *Ő* annak ad belőle, akinek *Ő* akar. Isten kegyessége végtelen! 22 Sem a földön, sem bennetek nem történhet meg egyetlen sorscsapás sem anélkül, hogy ne állna egy Könyvben, még mielőtt megtörténtté tesszük. Ez könnyű dolog Istennek! 23 *Ezért is* ne szomorkodjatok, ha veszteség ér benneteket, és ne örüljete túlzottan, *ha bármiféle* nyereségre *tette-tek szert*. Isten nem szereti az öntelt dicsekvőket, 24 sem azokat, akik szűkmarkúak és másokat szűkmarkúságra biztatnak. Aki elfordul *a hittől*, emlékezzen arra, hogy Isten önmagában elegendő és dicsőséges. 25 Mi küldtük le a küldötteinket világos bizonyítékokkal, és küldtük le velük a Könyvet és a Mérleget, hogy az emberek igazságosak lehessenek. Mi küldtük le a vasat *is*, amiben nagy erő van, és hasznára *válík* az emberiségnek. *Ez azért van így*, hogy Isten kijelöl-

hesse azokat, akik támogatják Őt és a Küldöttét, *holott* Ő láthatatlan marad a számukra. Isten erős és mindenható. 26 Mi küldtük Noét és Ábrahámot, és az utódaiknak adtuk a Profétaságot és a Könyvet. Voltak köztük, akik az igaz úton jártak, de a többségük törvénszegő bűnös volt. 27 Mi küldtük utánuk a többi küldöttet, hogy a nyomdokaikba lépjenek. Mi küldtük Jézust, Mária fiát és vele az *Evangéliumot*. Mi helyeztünk együttérzést és bocsánatot a követői szívébe. A szerzetességet ők találták ki – nem Mi írtuk elő nekik! –, hogy *ezen a módon* keressék Isten tetszését. De nem tartották be *ezt sem* a megfelelő módon. A hívőket megjutalmaztuk, de sokan közülük megátalkodottan engedetlenek voltak. 28 Hívők! Féljetez Istentől, és higgyetek a Küldöttében. Akkor Ő kétszeres részt fog juttatni számotokra az Ő könyörületességéből, és világosságot ad nektek, hogy segítse a lépteiteket, és megbocsát nektek. Isten megbocsátó és könyörületes! 29 A Könyv embereinek tudniuk kell, hogy nincs semmiféle hatalmuk Isten kegyessége felett, és a kegyesség *egyedül* Isten kezében van! Ő pedig annak ad belőle, akinek Ő akar. Isten kegyessége hatalmas!

58. szúra

A VITA

Medinai kinyilatkoztatás, huszonkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Proféta!* Isten meghallotta annak *az asszonynak a szavait*, aki a férje miatt vitába szállt veled, és aki vádat emelt Istennél. Isten hallotta a szóváltásokat. *Mert hisz* Isten hall és lát mindent! 2 *Vannak köztetek olyanok*, akik a feleségüktől az *'Olyan legyél nekem, mint az anyám háta!'* mondással válnak el: bár *jól tudják*, hogy a feleségük nem az anyjuk. Az anyjuk az, aki világra hozta őket! Amit *az ilyen férfiak* mondanak, elvetendő és hazugság. Isten azonban elnéző és megbocsátó. 3 *Akik a feleségüktől az 'Olyan legyél nekem, mint az anyám háta'* mondással válnak el, majd mégis visszatérnek *a feleségükhöz*, azoknak egy rabszolgát kell felszabadítaniuk, mielőtt újra megérintenék egymást. Ez *legyen egy intés és figyelmeztetés a számotokra*. Isten tud

mindent, amit tesztek! 4 Aki nem képes erre, annak böjtölnie kell két egymást követő hónapon át, mielőtt újra megérintenék egymást. Aki nem képes erre, annak gondoskodnia kell hatvan rászoruló élelméről. *Mindez* azért van így, hogy higgyetek Istenben és a Küldötében. Ezek Isten törvényes határai. A hitetleneknek *pedig* fájdalmas büntetésben lesz részük. 5 Akik ellenszegülnek Istennek és a Küldötének, azokat *ugyanúgy* lealacsonyítják, ahogy az elődeiket lealacsonyították. *Mert hisz* világos jeleket küldtünk le! A hitetleneknek megszégyenítő büntetésben lesz részük. 6 *Ez lesz a Nap*, amikor Isten majd feltámaszt mindenkit, és tudtára adja mindenkinek, hogy *korábban* mit tett, *mert hisz* az Isten feljegyzett mindent, még akkor is, ha *ők maguk* megfeledkeztek róla. Isten a tanúja mindennek! 7 *Próféta! Talán bizony* nem láttad, hogy Isten jól tudja, mi van az egekben és a földön? Nincs olyan bizalmas beszélgetés három ember közt, hogy ne Ő lenne a negyedik *a körükben*, vagy ha öten vannak, ne Ő lenne a hatodik *a körükben*, vagy ha kevesebben vagy akár többen vannak ennél, akkor Ő ne lenne ott köztük, bárhol vannak is. A Feltámadás napján *valóban* tudtukra adja, hogy *korábban* mit tettek. *Mert* az Isten mindenről tud mindent. 8 *Talán* nem láttad azokat, akiknek megtiltották, hogy titkos megbeszéléseket folytassanak, de egyre csak visszatértek ahhoz, amit megtiltottak nekik, és titokban *továbbra is arról* beszélnek, ami bűn, ellenségeskedés és engedetlenség a Küldöttel szemben? Amikor odajönnek hozzád, olyan módon üdvözölnek, ahogy Isten soha nem üdvözöl, és azt mondják egymás közt: „Miért nem büntet meg bennünket Isten azért, amit mondunk?” A Pokol elegendő büntetés lesz nekik. Milyen szörnyű végcél! 9 Hívők! Amikor titkos megbeszéléseket folytattok egymás közt, ne beszéljétek *olyan módon*, hogy ez bűn, ellenségeskedés vagy engedetlenség legyen a Küldöttel szemben. Beszélgetsetek el egymással *a legteljesebb* őszinteségben és istenfélelemben. Féljetez Istentől, aki elé majd összegyűjtene benneteket! 10 A titkos megbeszélések *mind a Sátán műve*, aki a hívőket *csak* el akarja szomorítani ezzel. De *a Sátán* nem árthat nekik, hacsak *nem* Isten engedelmeivel. Istenben bízzanak a hívők mindannyian! 11 Hívők! Ha azt mondják nektek: „Adjatok helyet *egymásnak!*”, akkor tegyétek ezt meg a gyűléseken, és *akkor*

Isten is helyet fog adni nektek. Amikor azt mondják nektek: „Emelkedjete fel!”, akkor emelkedjete fel, hogy Isten majd felemelhesse mindazokat közületek egy-egy fokkal a rangsorban, akik hisznek és megkapták a Tudást. Isten tud mindent, amit tesztek! 12 Hívők! Ha egy magánbeszélgetést akartok *folytatni* a Küldöttel, akkor a beszélgetés előtt adjatok egy adományt. *Ez így a legjobb és a legtisztább* nektek. Ha nem áll módotokban megtenni ezt, Isten *akkor is* megbocsátó és könyörületes *lesz veletek*. 13 *Talán bizony* megijedtetek attól, hogy a magánbeszélgetés előtt adományt *kell* adjatok? Ha nem teszitek meg ezt, Isten akkor is kiengesztelődve fordul *majd* felétek. De *mindenképpen* végezzétek el az imát, adjátok meg az adományt, engedelmeskedjete Istennek és a Küldöttének. Isten jól tud mindent, amit tesztek! 14 *Próféta!* Nem látod azokat, akik olyanokkal szövetkeznek, akikre haragszik az Isten? *Az ilyen emberek* nincsenek se veletek, de velük sem. Tudatosan hamis esküt tesznek. 15 Isten súlyos büntetést készített elő számukra. Bizony rossz az, amit tettek! 16 Esküiket védőpajzs-nak használják, hogy az embereket letérítsék Isten útjáról. Megalázó büntetésben lesz részük. 17 Vagyonukkal és gyermekeikkel mit sem érnek majd Isten előtt. A Tűzben lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. 18 Ezen a Napon, amikor Isten feltámasztja mindannyiukat, *ugyanúgy* fognak esküdni *Istennek*, ahogy nektek is megesküdtek. Azt hiszik, lesz bármi alapjuk? Látod, hogy mennyire hazugok! 19 A Sátán hatalmába kerítette őket, és elfeledtette velük, hogy emlékezzenek Istenre. Akik a Sátán pártján állnak, azok az elveszettek. 20 Akik ellenszegülnek Istennek és a Küldöttének, azokat alázzák meg *majd a legjobban*. 21 Isten előírta: „*Én fogok győzni, Én és a küldötteim!*” Isten erős és hatalmas! 22 *Próféta!* Nem fogsz azok közt, akik őszintén hisznek Istenben és az Ítélet napjában, olyanokat találni, akik szeretnék azokat *az embereket*, akik ellenszegülnek Istennek és a Küldöttének, még *akkor sem*, ha ezek az apáik, a fiaik, a testvéreik vagy a nemzetségük tagjai lennének. Az ilyen emberek szívébe *Isten* beleírta a hitet, és az *Ő* szellemével erősítette meg őket. Bebocsátja őket a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Isten örömét leli majd bennük, és ők hasonlóképp. Ők Isten pártján *állnak*, és ők lesznek a győztesek!

59. szúra
AZ ÖSSZEGYŰJTÉS

Medinai kinyilatkoztatás, huszonnégyszöveg

Isten, a Könyöröltes, a Megkönyörölő nevében

1 Istent dicséri *minden*, ami az egekben és ami a földön van. Ő a Hatalmas, a Bölcs. 2 Ő az, aki elűzte lakóhelyükről a Könyv népéből az első összegyűjtéshez azokat, *akik megszegték a szavukat. Hívők!* Nem gondoltátok volna, hogy valaha is elmennek, ők pedig azt hitték, hogy erődtéményeik megvédik őket Istennel szemben. De Isten onnan sújtott le rájuk, ahonnan nem várták, és félelmet költöztetett szívükbe, úgyhogy a házaikat *saját* kezeikkel vagy a hívők kezei rombolták le. Tanuljatok ebből, ha belátóak vagytok! 3 Ha Isten nem rendelte volna el számukra, hogy elűzzék őket, akkor bizony még *ennél is jobban* megbüntette volna őket *ezen* a világon. A büntetésük a túlvilágon a Tűz lesz. 4 Azért, mert szembefordultak Istennel és a Küldöttével. Aki szembefordul Istennel, *azt* az Isten keményen megbünteti! 5 *Hívők!* Akárhány pálmafát vágatok is ki vagy hagyatok meg a törzsen, *az mind* Isten engedélyével történt, *és csakis azért*, hogy megszégyenítse az engedetlen bűnösöket. 6 *Mindazért, amit* Isten hadizsákmányként a Küldöttének juttatott tőlük, nem kellett hadba vonulnotok: sem lovaikkal, sem tevéitekkel. Isten hatalmat ad a küldötteinek *a felett*, ami felett Ő úgy akarja. *Mert* Istennek hatalma van minden dolog felett! 7 Amit Isten hadizsákmányként a Küldöttének juttatott a városok lakóitól, *az mind* Istent, a Küldöttet, a rokonságot, az árvákat, a szükségét szenvedőket és az utazókat *illeti meg. Ez azért van így, hogy a vagyon ne mindig* a gazdagaitok között forogjon. Amit a Küldött ad nektek, azt fogadjátok el. Amitől *a Küldött* eltilt benneteket, attól pedig tartsátok távol magatokat! Féljete Istenről! Isten keményen büntet! 8 *Ez a hadizsákmány legyen* a szegény kivándorlóké, akiket elűzték otthonaikból és *megfosztottak* vagyonuktól, miközben ők Isten kegyességét és tetszését keresték, és Istent és a Küldöttét segítették. Ők az igazak! 9 Ők azok, akik már előttük otthon voltak *ezen* a lakóhelyen, *és akik* szeretettel a hitben fogadják *mindazokat*, akik kivándoroltak hozzájuk, és a szívükben nem vágynak arra, ami azoknak jutott,

és jobban szeretik őket saját maguknál, még akkor is, ha maguk szükségét szenvednek. Akik megszabadultak saját bírványuktól, azok boldogulnak! 10 Akik utánuk jöttek, ezt mondják: „Urunk, bocsáss meg nekünk és testvéreinknek, akik megelőztek bennünket a hitben, és ne tégy gyűlöletet a szívünkbe a hívőkkel szemben. Urunk! Te megértő és könyörületes vagy.” 11 *Próféta! Talán bizony nem látod a képmutatókat, akik ezt mondják a Könyv népéhez tartozó hitetlen testvéreinknek: „Ha elűznek benneteket, veletek tartunk, és nem engedelmeskedünk soha senki olyannak, aki a ti károtokra lenne. Ha megtámadnak benneteket, mi majd a segítségetekre leszünk!”* Isten a tanúja *annak, hogy hazudnak!* 12 Ha elűzik őket, nem mennek el velük, és ha megtámadják őket, nem segítenek nekik. Ha mégis a segítségükre mennek, akkor *pedig nagyon* gyorsan hátat fordítanak, és menekülőre fogják. *Így végül is nem kapnak segítséget.* 13 *Hívők! Ti nagyobb félelmet keltetek a szívükben, mint Isten, mert hisz az ilyen emberek semmit nem értenek!* 14 *Csak egyesített erővel mernek harcba szállni ellenetek, csak erődítményekkel körbevett városokból vagy magas falak mögül. Ezek az emberek egymással is ellenségesek! Azt hinnéd róluk, hogy egységesek, de a szívük megosztott. Ez azért van, mert nem használják az eszüket.* 15 Hasonlóak elődeikhez, akiket kevéssel előttük *űztek el.* Ők már megízlelhették viselkedésük súlyos következményeit, de *még további* fájdalmas büntetésben lesz részük. 16 *Ez olyan, mint* amikor a Sátán ezt mondja az embernek: „Ne higgy!”, és amikor az ember hitetlenné válik, ezt mondja *neki:* „Ártatlan vagyok az ügyedben! Én félek az Istentől, a Világok Urától!” 17 De mindketten a Tűzben végzik, és ott időznek majd mindörökre. Ez a vétekesek jutalma! 18 *Hívők! Féljete*k Istentől, és reméljetek magatoknak egy olyan holnapot, amit a *saját* tetteitek *alkotnak meg.* Féljetek Istentől! Isten mindenről tud mindent, amit ti tesztek. 19 Ne legyetek olyanok, mint azok, akik megfélemeznek Istentől, és aki ezért elfeledtette velük saját magukat. *Az ilyen emberek mindannyian tévelygő engedetlenek.* 20 A *Pokol* Tüzének lakói nem egyformák a Paradicsom lakóival. A Paradicsom lakói a győztesek. 21 *Próféta! Ha Mi* ezt a Koránt egy hegyre küldtük volna le, akkor láthattad volna, amint a *hegy* alázatosan *megilletődik* és kettéhasad: félelmében az Istentől! Azért hozunk fel ilyen példázatokat az embereknek, hogy elgondolkozzanak. 22 *Ő Isten, akin kívül nincs más isten! Ő*

a láthatatlan és a látható Tudója. Ő a Könyörületes, a Megkönyörülő. 23 Ő Isten, akin kívül nincs más isten. Ő a Király, a Szentséges, a Békességes, a Biztonságos, a Védelmező, a Hatalmas, az Ellenállhatatlan, a Nagyságos. Dicsőség Istennek minden más felett, amit Őhöz társítanak! 24 Ő Isten, a Teremtő, a Megalkotó, a Megformáló. Őt illetik meg a Legszebb Nevek! Őt dicsőíti minden, ami az egekben és a földön van. Ő a Hatalmas, a Bölcs.

60. szúra

A VIZSGÁZTATÁS

Medinai kinyilatkoztatás, tizenhárom vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Hívők! Se az Én ellenségeimet, se a ti ellenségeiteket ne fogadjátok szövetségeseiteknek azzal, hogy barátságot kínáltok nekik. Mert hisz nem hisznek a hozzátok érkezett Igazságban, és elűzték a Küldöttet és benneteket is: azért, mert hittetek Istenben, a ti Uratokban! Ha valóban erőfeszítéseket tesztek az Én utamon, hogy elnyerjétek tetszésemet, de közben titokban megértést mutattok feléjük – Én jól tudom, hogy mit titkoltok el, és mit fedtek fel! –, és ha bárki tiközületek így tesz, az eltelyedett a helyes útról. 2 Ha fölétek kerekednek, akkor az ellenségeiteké válnak, és kinyújtják a kezüket ellenetek és a nyelvüket is, hogy kárt okozzanak nektek. Mert hiszen azt szeretnék, hogy ti is megtagadjátok a hiteteket. 3 Sem a rokonaitok ereje, sem a gyermekeitek száma nem lesznek hasznotokra a Feltámadás napján. Isten különválaszt benneteket az ítélethez. Isten lát mindent, amit tesztek! 4 Jó példa elöttetek Ábrahám és társai, akik ezt mondták a népüknek: „Távol tartjuk magunkat tőletek és attól, amit Isten mellett szolgáltok! Megtagadunk benneteket! Köztünk és köztetek legyen örökös viszály és a gyűlölet mindaddig, amíg nem hisztek egyedül Istenben!” Kivételt képeztek ez alól Ábrahám szavai, amelyeket apjához intézett: „Mebocsátást kérek számodra! De nincs semmi hatalmam az Istennel szemben, hogy eljárhassak az érdekedben.” Így imádkoztak: „Urunk! Benned bízunk, Tehozzád fordulunk. Te vagy a végcél mindenkinek! 5 Urunk, ne tégy próbára minket azzal, hogy

a hitetlenek kezére juttatsz bennünket. Bocsáss meg nekünk, Urunk. Hisz Te vagy a Mindenható, a Bölcs.” 6 Ők valóban jó és követendő példát mutatnak nektek – hívőknek – és mindazoknak, akik félnek Istentől és az Utolsó Naptól. Ha bárki elfordul Istentől, *gondolj arra*, hogy Isten nem szorul rá senkire és dicsőséges! 7 Isten talán megértést helyez közétek és azok közé, akikkel *most* egymás ellenségei vagytok. Isten megbocsátó és könyörületes! 8 Isten nem tiltja meg számotokra, hogy megbocsátók legyetek, és igazságosan bánjatok azokkal, akik nem harcoltak ellenetek a hit miatt, és nem űztek el benneteket az otthonaitokból. Isten szereti azokat, akik igazságosan cselekszenek. 9 De Isten megtiltja nektek, hogy szövetségeseiteknek tegyétek meg azokat, akik a hit miatt harcoltak ellenetek, elűztek benneteket az otthonaitokból, és segítettek *másoknak* elűzéseikben. Aki szövetséget köt velük közületek, az vétkes. 10 Hívők! Ha kivándorló hívő nők érkeznek hozzátok, vonjátok őket próba alá – *hisz* Isten ismeri legjobban a hitüket –, és ha biztosak vagytok benne, hogy hisznek, ne küldjétek vissza őket a hitetlenekhez, *hisz ezek a nők* nem jogosak *feleségnek* nekik, és azok a *férfiak* sem jogosak *férjként* nekik. De add meg a hitetleneknek azt, amit a *nők*re költöttek. Nem hibáztatnak benneteket, ha feleségül veszitek *ezeket a nőket*, *miután* megadtátok a *hitetleneknek* azt, ami jár nekik. Ne ragaszkodjatok a házasság kötelékéhez a hitetlen *nőkkel*, *inkább* kérjétek vissza azt az *összeget*, amit rájuk költöttetek, és a hitetlenek kérjék vissza azt, amit ők költöttek. Ez Isten döntése. *Hisz Ő* az, aki ítélkezik köztetek. Isten mindentudó és bölcs. 11 Ha közületek bárkinek a felesége elment a hitetlenekhez, és *később* győztesen a *hitetlenek* fölé kerekedtek, adjatok azoknak, akiknek elment a felesége, annyit, amennyit ők költöttek. Féljetez Istentől, akiben hisztek! 12 Próféta! Ha hívő nők jönnek hozzád, akik fogadalmat tesznek neked, hogy Isten mellé nem társítanak semmit, nem lopnak, nem követnek el házasságtörést, nem ölik meg gyermekeiket, nem hozakodnak elő hazugságokkal, *hogy ki a gyerekük apja*, és nem lesznek engedetlenek veled szemben az igaz ügyekben, akkor fogadd el a hűségesküjüket, és kérd számukra Isten bocsánatát. Isten megbocsátó és könyörületes! 13 Hívők! Ne fogadjátok szövetségeseiteknek azokat, akikre Isten haragja szállt! Ők azok, akik *feladták* a reményt a túlvilágra, ahogy a hitetlenek is feladták a reményt, *hogy* a sírok lakói *egyszer majd feltámadnak*.

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Istent dicséri minden, ami az egekben és ami a földön van. Ő a Hatalmas, a Bölcs. 2 *Hívők!* Miért mondjátok *ki azt*, amit *végül is* nem tesztet meg? 3 Isten előtt nagyon gyűlöletes, ha *olyasmit* mondotok, amit *aztán* nem tesztet meg. 4 Isten azokat szereti, akik az Ő útján harcolnak *egy sorban*, szilárd *falként*. 5 Mózes ezt mondta a népének: „Népem! Miért bántotok, holott jól tudjátok, hogy Isten küldött hozzátok?” De *az emberek* elfordultak az *igazságtól*, és ezért akkor Isten elfordította a szívüket. Mert *hisz* az Isten nem vezeti a helyes útra a bűnösöket. 6 Jézus, Mária fia ezt mondta: „Izrael gyermekei! Isten küldött hozzátok, hogy megerősítem a Tórából *mindazt*, ami már előttem megvolt, és *azért*, hogy hírt adjak egy Küldöttről, aki majd utánam érkezik meg, és akinek a neve Ahmad lesz.” Bár világos jelekkel érkezett hozzájuk, ezt mondták: „Ez nyilvánvaló varázslat!” 7 Ki vétkesebb annál, mint az, aki hazugságot talál ki Isten ellen, miután szólították, hogy *alávesse magát Őneki?* Isten nem vezeti a helyes úton a vétkeseket. 8 *Bár a szavaikkal* ki akarják oltani Isten fényét, Isten tökéletességre viszi a fényét, még akkor is, ha a hitetlenek gyűlölik ezt. 9 Ő az, aki elküldte a Küldöttét az útmutatással és az Igazság vallásával, hogy minden vallás fölé emelje ezt, még akkor is, ha *mindazok*, akik *más isteneket* társítanak Őmellé, utálkoznak *emiatt*. 10 *Hívők!* Mutassak nektek egy olyan csereüzletet, amelyik megment titeket egy fájdalmas büntetéstől! 11 Higgyetek Istenben és a Küldöttében! Küzdjete Isten útján vagyonotokkal és *testtel és lélekkel*, *hisz ez a legjobb* nektek. Bárcsak tudnátok ezt! 12 Isten megbocsátja *akkor* a bűneiteket, és bebocsát benneteket a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és a kellemes lakóhelyekre Éden Kertjeiben. Ez lesz a legnagyobb siker! 13 Isten még *egy kegyességet juttat nektek*, ami valóban örömetökre lesz: Isten segítségét és a közeli győzelmet. Hirdesd az örömhírt a hívőknek! 14 *Hívők!* Legyetek Isten segítői, ahogy Jézus, Mária fia mondta a tanítványoknak: „Kik lesznek az én segítőim az Istenhez vezető úton?” A tanítványok ezt mondták: „Mi vagyunk Isten segítői!” Egy csoport Izrael gyermekei közül hívó volt, egy másik csoport hitetlen. Mi erőt adtunk a hívőknek ellenségeikkel szemben, és ezért a hívők győzedelmeskedtek.

62. szúra

A PÉNTEK

Medinai kinyilatkoztatás, tizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Istent dicséri minden, ami az egekben, és ami a földön van, a Királyt, a Szentségest, a Mindenhatót, a Bölcsét. 2 Ő küldött el – azok közé, akik nem ismerik az írást – egy közülük való Küldöttet, hogy felolvassa nekik a jeleit, megtisztítsa őket, és megtanítsa nekik a Könyvet és a bölcsességet, hisz korábban nyilvánvaló tévelygésben voltak, 3 és azért, hogy a Küldött megtanítsa a Könyvet nekik és másoknak, akik még nem csatlakoztak hozzájuk. Ő a Mindenható, a Bölcs. 4 Ez Isten kegyessége, amiből annak ad, akinek Ő akar. Isten a hatalmas kegyesség ura! 5 Azok, akikre a Tórát bízta, de nem vitték ezt a terhet, olyanok, mint egy szamár, amelyik könyveket szállít. Milyen rossz példát mutatnak azok, akik tagadják Isten jeleit! Isten nem vezeti a helyes útra a vétkezőket. 6 Próféta! Mondd: „Ti, zsidók! Ha azt állítjátok, hogy egyedül ti vagytok Isten barátai, és más embereket kizártok ebből, akkor kívánjátok magatoknak a halált, ha igazat mondotok.” 7 Soha nem fogják maguknak a halált kívánni: már csak azért sem, amit korábban tettek a saját kezükkel. Isten mindent tud a vétkezőkről. 8 Próféta! Mondd: „De hisz a halál, ami elől annyira menekültök, bizonyosan utolér titeket, és akkor vissza fognak vinni benneteket Őhozzá, aki ismer minden láthatatlant és láthatót, és aki elmondja majd nektek, hogy korábban mit tettetek.” 9 Hívők! Amikor pénteken imára hívnak, siessetek megemlékezni Istenről, és hagyjátok abba egymással az adás-vevést. Ez így a legjobb nektek! Csak hogy tudjátok! 10 Amikor befejeződik az ima, széledjete szét mindenfelé a földön, és keressétek Isten kegyességét. Emlékezzetek meg gyakran Istenről, azért, hogy boldoguljatok. 11 Próféta! Amikor meglátnak egy üzletet vagy valamiféle szórakozást, odacsődülnek mindannyian, téged pedig ott hagynak állni egymagadban. Mondd ezt nekik: „Ami Isten közelségében van, jobb minden szórakozásnál és üzletnél. Isten a legjobb gondoskodó!”

63. szúra

A KÉPMUTATÓK

Medinai kinyilatkoztatás, tizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Amikor a képmutatók odajönnek hozzád, ezt mondják: „Tanúsítjuk, hogy az Isten Küldötte vagy!” Isten tudja, hogy te valóban az Ő Küldötte vagy, és Isten a tanúja annak is, hogy a képmutatók hazudnak. 2 Az esküiket veszik védőpajzsnak, így térítenek le másokat Isten útjáról. Milyen rossz is az, amit tesznek! 3 *Hisz* korábban hívők voltak, de később hitetlenek lettek. Akkor lepecsételték szívüket, és ezért nem értenek meg semmit. 4 *Próféta!* Amikor rájuk nézel, a külsejük elnyeri a tetszésedet, és amikor beszélnek, a szavaik megragadják a figyelmet. *Az ilyen emberek olyanok, mint az odatámasztott gerendák, és azt hiszik, hogy minden kiáltás ellenük irányul. Ők az igazi ellenség. Óvakodj tőlük! Isten, pusztítsd el őket! Mennyire megtéveszthetők!* 5 Amikor azt mondják nekik: „Gyertek ide, hogy Isten Küldötte megbocsátást kérjen számotokra”, akkor elfordítják a fejüket, és megláthatod, hogy fennhéjázva elfordulnak. 6 Mindegy, hogy megbocsátást kérsz számukra vagy sem. Isten nem fog megbocsátani nekik. Isten nem vezeti a helyes úton az engedetleneket. 7 *Az ilyen emberek* azt mondják: „Semmit se adjatok azoknak, akik Isten Küldöttét követik, míg el nem hagyják a Küldöttet. Istené az egek és a föld minden kincse, de a képmutatók ezt nem értik meg. 8 *Azt* mondják: „Ha visszatérünk a városba, a hatalmasok majd elűzik a gyengéket!” *De a hatalom Istené, a Küldötté és a hívőké. De a képmutatók nem tudják ezt.* 9 *Hívők!* A vagyonotok *nagysága* és a gyermekeitek száma ne vonják el a figyelmeteket attól, hogy Istenre emlékezzetek. *Mert* akik így tesznek, azok *valóban* vesztesek lesznek! 10 Adakozzatok *mindabból*, amivel gondoskodtunk rólatok, még mielőtt elér a halál bárkit is közületek. *Akkor ugyanis ezt fogja mondani:* „Uram! Ha egy kis időre késleltetnéd a kijelölt időpontomat, akkor adakoznék, és egyike lennék az igazaknak.” 11 *De* Isten nem késlelteti senki időpontját, ha elérkezik a *határ*ideje. Isten mindenről tud mindent, amit tesztek!

A KÖLCSÖNÖS MEGTAGADÁS

Medinai kinyilatkoztatás, tizennyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Istent dicséri minden, ami az egekben és ami a földön van! Övé a legfőbb hatalom, és Övé a dicsőség. *Ő az, akinek hatalma van minden felett!* 2 *Ő az, aki megteremtett benneteket, bár vannak köztetek hitetlenek, míg mások hisznek. Isten mindent lát, amit tesztek.* 3 *Ő teremtette az egeket és a földet igazságossággal. Ő formázta meg, és Ő szabta remekbe alakotokat, Őhöz tértetek vissza majd mindannyian.* 4 *Ő tudja, hogy mi van az egekben és a földön, és Ő tudja azt is, hogy mit titkoltok el és mondotok ki. Isten ismeri a szívetek titkait!* 5 *Hitetlenek! Talán bizony nem jutott el hozzátok a híre azoknak, akik korábban hitetlenek voltak? Ők már megízlelhetnék viselkedésük keserű következményeit. Fájdalmas büntetésben lett részük.* 6 *Ez azért történt így, mert bár a küldötteik világos bizonyítékokkal jöttek el hozzájuk, ők ezt mondták: „Talán majd közönséges halandók vezessenek bennünket a helyes útra?” Ezek az emberek hitetlenek voltak, és elfordultak az igazságtól. Istennek nem volt szüksége rájuk. Isten elegendő önmagában és dicsőséges.* 7 *A hitetlenek azt állítják, hogy soha nem támasztják fel őket, ha meghaltak. Próféta! Mondd: „De bizony! Uramra mondom! Feltámasztanak benneteket, és tudtokra adják azt is, hogy korábban mit tettetek. Istennek mindez könnyen megy.”* 8 *Ezért higgyetek Istenben, a Küldöttében és a Fényben, amit leküldtünk nektek. Isten tud mindent, amit tesztek.* 9 *Amikor Isten összegyűjt benneteket a Gyülekezés napjára, ami a kölcsönösség napja, akkor Ő annak, aki hitt Istenben és jót tett, megbocsátja a bűneit, és azt az embert bebocsátja a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és ők itt időznek majd mindörökre. Ez a legnagyobb győzelem.* 10 *Akik hitetlenek voltak és tagadták a jeleinket, azok pedig a Tűzben lesznek egymás társai, és itt időznek majd mindörökre. Milyen szörnyű végcél ez!* 11 *Senkit sem ér balszerencse, csak Isten engedelmeivel. Aki hisz Istenben, annak Isten az igaz útra*

vezeti a szívét. *Mert Isten mindenről tud mindent!* 12 *Ezért engedelmeskedjétek Istennek, és engedelmeskedjétek a Küldöttnek.* Ha elfordultok *az igazságtól, akkor jusson az eszetekbe, hogy a Mi Küldöttünknek csupán az a feladata, hogy az üzenetet világosan átadja.* 13 *Isten! Nincs isten Őrajta kívül. Istenben bízson minden hívő.* 14 *Hívők! Még a feleségeitek és gyermekeitek között is akadnak olyanok, akik az ellenségeitek. Óvakodjatok tőlük!* De ha szemet hunytok felette, elnézőek és megbocsátók vagytok velük szemben, *akkor Isten megbocsátó és könyörületes lesz veletek.* 15 *Vagyonotok és gyermekeitek száma csupán próbatétel nektek. Az igazán nagy jutalom Istennél van.* 16 *Féljétek Istentől, amennyire képesek vagytok rá, figyeljétek oda az üzenetre, és engedelmeskedjétek. Adakozzatok, mert hisz ez a legjobb nektek és a lelketeknek.* Akik saját fősvénységüktől megszabadulnak, azok boldogulnak! 17 *Ha Istennek jó kölcsönt adtok, Ő ezt megsokszorozva viszonzozza, és megbocsát nektek.* Isten a Hálás, a Türelmes. 18 *Ő ismeri a láthatatlant és a láthatót. Ő a Hatalmas, a Bölcs.*

65. szúra

A VÁLÁS

Medinai kinyilatkoztatás, tizenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta! Ha elváltok a feleségeitektől, akkor váljatok el tőlük olyan módon, hogy betartjátok a váraozási idejüket. Számoljátok ki gondosan a váraozási idejüket. Féljétek az Istentől, a ti Uratoktól!* Ne űzzétek el őket a házaikból, és ne kelljen távozniuk innen, hacsak nem követtek el *valami nyilvánvaló erkölcstelenséget.* Ezek Isten törvényes határai! Aki áthágja Isten határait, önmagával szemben vétkezik, és nem tudhatod, hogy Isten ezek után milyen új helyzetet teremt. 2 *Amikor az asszonyok kitöltötték a váraozási idejüket, akkor vagy tartásátok meg őket törvényesen, vagy váljatok el tőlük törvényesen.* Két igaz férfi legyen közületek a tanú, és tegyetek tanúvallomást Isten előtt is. *Ez itt egy figyelmeztetés bárkinek, aki hisz*

Istenben és az Utolsó Napban. Aki fél Istentől, annak Ő megtalálja majd a kiutat, 3 és onnan gondoskodik róla, ahonnan nem is számít rá. Aki hisz Istenben, annak Ő elegendő. Isten eléri azt, ami szándékában van. Isten megszabta a mértéket mindennek! 4 Ha a nők felől, akiknek már nincs havivérzésük, kétségeitek lennének, akkor legyen a várakozási idejük három hónap, akárcsak azoké, akiknek még nem jött meg a havivérzésük. Akik terhesek, azoknak a határ-ideje addig tartson, amíg világra nem hozzák a terhüket. Az istenfélőknek Isten megkönnyíti az ügyét. 5 Isten rendelkezése ez, amit Ő küldött le nektek. Aki fél Istentől, annak Ő megbocsátja bűneit, és annak megemeli a jutalmát. 6 Hagyjátok – lehetőségeitek szerint –, hogy ezek az asszonyok ott lakjanak, ahol ti laktok. Ne károsítsátok meg őket, nehogy szorult helyzetbe kerüljenek. Ha terhesek, gondoskodjatok az ellátásukról mindaddig, amíg világra nem hozzák a terhüket. Ha a gyermekeiteket szoptatják, adjatok nekik fizetséget érte. Egyeztetek meg egymás közt az ügyben a törvény szerint. Ha nehézségeket támasztotok egymásnak, akkor egy másik nő szoptasson a vér szerinti apának. 7 A tehetős vagyona szerint adjon, akinek kevesebb jutott, annyit költsön, amennyit Isten adott neki. Isten nem ró annál nagyobb terhet senkire, mint amennyit Ő adott neki. Isten a nehézségekre könnyebbséget hoz! 8 Hány város lázadt Isten parancsa és a küldöttei ellen, amiért súlyos számvetésnek vetettük alá mindet, és szörnyű büntetéssel sújtottunk le rájuk! 9 Akkor megízlelhatték viselkedésük következményeit, aminek a vége pusztulás lett. 10 Isten komoly büntetést készített elő számukra. Féljete tehát Istentől mindannyian, akik használjátok az eszeteiket és hisztek. Isten egy figyelmeztetést küldött le 11 és egy Küldöttet, aki felolvassa nektek Isten verseit, amelyek megvilágosítanak mindent, hogy mindazokat, akik hisznek és jótetteket hajtanak végre, kihozza a sötétségekből a fényre. Aki hisz Istenben és jót tesz, azt Isten beocsátja majd a Kertekbe, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Isten a legjobb módon fog gondoskodni róluk. 12 Isten az, aki teremtette a hét eget, és szám szerint ugyanannyi földet. Az Ő parancsa száll le közétek, hogy megtudjátok: Istennek hatalma van minden felett, és a tudásával körbefog mindent.

A TILALOM

Medinai kinyilatkoztatás, tizenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Próféta! Miért tiltod meg azt, amit Isten engedélyezett neked: mert a feleségeid kedvére akarsz lenni? Isten megbocsátó és megkönyörülő.
2 Isten elrendelte nektek, hívőknek, hogyan oldozhatjátok fel magatokat az ilyenfajta esküitek alól. Isten a Segítőök. Ő a Mindentudó, a Bölcs.
3 Amikor a Próféta bizalmasan elmondta a történeteket az egyik feleségének, és az asszony elmesélte egy másik feleségnek, akkor Isten tudatta ezt a Prófétával, aki egy részét elmondta, egy részét mellőzte. Amikor a Próféta szembesítette a feleséget a tétével, azt kérdezte tőle: „Ki mondta el neked?” A Próféta ezt válaszolta: „Ő adta tudtomra, a Mindentudó, aki mindenről mindent tud.”
4 Ha ti – feleségek – mindketten megbánással Isten felé fordultok, bár a szívetek a szóbeszéd felé hajlott, akkor minden jóra fordul. De ha összefogtok a Próféta ellen, tudjátok meg, hogy Isten megvédi, és Gábiel, az igaz hívők és az angyalok is melléállnak.
5 Ura jobb feleségekkel helyettesít majd titeket, ha a Próféta úgy dönt, hogy elválik bármelyikőtöktől. Olyan feleségekkel, akik alávetik magukat Istennek, hívők és alázatosak, akik engedelmesek, és megbánással fordulnak Isten felé, olyanokkal, akik Istent szolgálják önzetlennül: akár házások voltak korábban, vagy még szüzek.
6 Hívők! Óvjátok magatokat és családtagjaitokat egy olyan tűztől, amelyet emberek és kövek táplálnak. Ami felett komor és szigorú angyalok állnak őrt, akik engedelmeskednek Isten parancsainak, és akik azt teszik, amit Ő parancsol nekik.
7 Hitetlenek! Ma ne mentegezőzzetek! Most csupán azért kapjátok meg a fizetségeteket, amit korábban tettetek.
8 Hívők! Forduljatok Isten felé: őszinte megbánással. Uratok talán leveszi rólatok rossz tetteiteket terhét, és bebocsát benneteket a Kertekbe, ahol patakok csörgedeznek. Ezen a Napon Isten nem alázza meg majd sem a Prófétát, sem azokat, akik vele együtt hittek. A fényük fog előttük és a jobbukon haladni, és ezt fogják mondani: „Urunk! Tedd tökéletessé a fényünket, és bocsáss meg nekünk. Hisz hatalmad van minden felett.”
9 Próféta! Küzdj a hitetlenek és a képmutatók ellen, és légy velük szigorú! A Pokol

lesz a lakóhelyük. Szörnyű egy végcél! 10 Isten egy példát mutatott meg a hitetleneknek. Noé és Lót feleségeit, akik mindketten a Mi igaz szolgáink alá tartoztak, és akik mindketten elárulták a férjeiket: így Isten előtt a férjeik sem tudtak segíteni rajtuk. Ott azt mondták nekik: „Lépjetek be a Pokol Tüzébe mindketten, azokkal együtt, akiknek be kell lépniük ide.” 11 Isten egy másik példázatot is felmutatott a hívőknek. Fáraó feleségét, aki azt mondta: „Uram! Építs nekem egy házat a közelségemben, a Parádicsomban. Ments meg Fáraótól és gonosztetteitől. Ments meg a bűnös emberektől!” 12 Isten egy másik példázatot is felmutatott: Máriát, Imrán lányát, aki megőrizte a szemérmét, és akibe belelehelünk a lelkünkéből. Aki hitt Ura szavaiban és Könyveiben, és aki alázatos volt és engedelmes.

67. szúra

A LEGFŐBB HATALOM

Mekkai *kinyilatkoztatás*, harminc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Áldott legyen Ő, akinek a kezében van a Legfőbb Hatalom, és akinek hatalma van minden felett. 2 Aki a halált és az életet teremtette *azért, hogy* próbára tegyen benneteket: ki a legjobb közületek a cselekedeteiben. Ő a Hatalmas, a Megbocsátó, 3 aki a hét eget teremtette, egymás felett. Nem fogsz tökéletlenséget találni abban, amit a Könyörületes teremtett! Nézd meg újra! Látsz *ebben* bármiféle hiányosságot? 4 Nézd meg újra és még egyszer! A pillantásod megszégyenülten és leverten tér majd vissza hozzád. 5 A legelső eget lámpásokkal díszítettük fel, amiket az ördögök megkövesítésére alkottunk meg, és előkészítettük nekik a lángoló Tűz kínjait is. 6 Akik nem hisznek Urukban, azoknak a Pokol kínjaiban lesz részük. Szörnyű egy végcél! 7 Amikor *a vétkeseket* bedobják ide, a fortyogás felüvölt, 8 és csaknem szétreped dühében. Akárhányszor bedobnak egy csoportot, az örök *megkérdezik* tőlük: „*Talán bizony nem jött el valaki hozzátok, hogy figyelmeztessen titeket?*” 9 Ezt fogják *válaszolni*: „De igen! Eljött *valaki*, hogy figyelmeztessen bennünket, de mi hazugsággal vádoltuk meg, *és ezt* mondtuk *neki*: »Isten nem küldött le semmiféle *kinyilatkoztatást!*«” Bizony ezek az emberek nagyon eltévelyedtek! 10 Azt is fogják mondani: „Bárcsak

hallgattunk volna rá, bárcsak elgondolkoztunk volna az üzeneten, akkor most nem lennének egymás társai itt, ebben a lángoló Tűzben.”¹¹ Ezzel pedig beismerik bűneiket. El mindannyiukkal, egymás társai lesznek a lángoló Tűzben!¹² De megbocsátásban és hatalmas jutalomban lesz mindazoknak részük, akik félnek Uruktól: még akkor is, ha Ő rejtve marad számukra.¹³ Akár titokban, akár nyíltan beszéltek, Isten jól tudja, mi van a szívek mélyén.¹⁴ Ő ne tudhatna azokról, akiket Ő teremtett, a Gyengéd, a Mindentudó?¹⁵ Ő az, aki alárendelte számotokra a földet, hogy bejárhassátok, és Ő az, aki gondoskodott az élelmetekről. Őhöz lesz a visszatérés mindnyájatoknak!¹⁶ Talán annyira biztonságban érzitek magatokat, hogy Ő, aki az égben van, nem süllyeszti el a földet veletek együtt, egy hatalmas földrengésben?¹⁷ Talán annyira biztonságban érzitek magatokat attól, hogy Ő, aki az égben van, nem küld le rátok egy kővihart? Majd még megtudjátok, mit jelent a figyelmeztetésem!¹⁸ Azok, akik előttük éltek, szintén tagadták az igazságot. Milyen hatalmas volt akkor a rosszállásom!¹⁹ Talán nem látták maguk felett a madarakat, ahogy kitérnek és összezárják szárnyaikat? Nem más tartja fenn őket a magasban, mint a Könyörületes. Ő az, aki mindent lát!²⁰ Melyik sereg az, amelyik képes lenne segíségekre lenni, a Könyörületesen kívül? A hitetlenek káprázatban élnek!²¹ Ki az, aki képes gondoskodni rólatok, ha Isten megvonja tőletek a gondoskodását? De nem! A hitetlenek kitartanak arcátlanságukban és elutasításukban.²² Talán az olyan ember követi jobban az útmutatást, aki folyton arcára esik, vagy aki állhatatos, és egyenes úton jár?²³ Próféta! Mondd: „Ő alkotott meg benneteket. Ő adott nektek hallást, látást és szívet. De milyen kevéssé vagytok hálásak mindezért.”²⁴ Mondd: „Ő az, aki megszorította benneteket a földön, és Őhöz lesztek összegyűjtve mindannyian.”²⁵ Ekkor ezt kérdezik majd tőled: „Ha igaz, amit mondasz, mikor teljesedik be ez az ígélet?”²⁶ Mondd: „Ezt egyedül Isten tudja! Az én feladatom csupán az, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket.”²⁷ Amikor közelről megpillantják, a hitetlenek arca elkomorodik majd. Ekkor így szólnak hozzájuk: „Ez az, amit kívántatok!”²⁸ Mondd: „Gondolkozzatok csak el azon, hogy ha Isten elpusztít engem és a követőimet, vagy éppenséggel megkönyörül rajtunk, a hitetleneket ki védi majd meg akkor a fájdalmas büntetéstől!”²⁹ Mondd: „Ő a Könyörületes, Őbenne hiszünk, és Őbenne bízunk. Ti pedig majd még megtudjátok, hogy ki van nyilvánvaló tévelygésben.”³⁰ Mondd: „Mit gondoltok, ha egyik reggelre elapad a vizeitek, ki hoz nektek helyette forrásvizet?”

68. szúra

AZ ÍRÓTOLL

Mekкаи kinyilatkoztatás, ötvenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Nún. A tollra, amivel írnak, és arra, amit leírnak! 2 Próféta! Urad kegyelméből nem vagy megszállott! 3 A jutalmad valóban végtelen lesz, 4 hisz jellemed nemes, és indíttatásod magasztos. 5 Majd meglátod, és azok az emberek is meglátják majd, 6 hogy ki az, aki közületek ki van téve az elmezavar kísértésének. 7 Urad tudja a legjobban, ki tért le az Ő útjáról, és Ő tudja legjobban azt is, hogy kik követik a helyes utat. 8 Ne engedelmeskedj azoknak, akik tagadják az Igazságot. 9 Azt akarják, hogy légy engedeke ny velük, és akkor ők is engedeke nyek lesznek veled. 10 *Próféta!* Ne engedelmeskedj egyetlen hitvány esküdözőnek 11 és gáncsoskodó rágalmazónak sem, 12 aki megakadályozza a jót. Ne engedelmeskedj annak, aki áthágó és vétkes, 13 viselkedésében durva és semmirekellő, 14 csupán azért, mert vagyonos és számos fiúgyermeke van! 15 Amikor felolvassák neki a verseinket, azt mondja: „Ezek csak a régi tanmesék!” 16 Ezért egy bélyeget fogunk sütni a homlokára! 17 Mi ugyanúgy próbára tettük őket, ahogy a kert gazdáit is próbára tettük, akik megesküdtek rá, hogy reggelre leszedik a gyümölcsöket, 18 anélkül, hogy tekintettel lettek volna Isten akaratára. 19 Urad álmodunkban sújtott le rájuk, mint egy jelenés, 20 és reggelre a kert olyanná vált, mintha lecsupaszították volna. 21 Reggel a következő szavakkal figyelmeztették egymást: 22 „Jó korán induljatok ki a földjeitekre, ha le akarjátok szedni a termést.” 23 Útra is keltek, és ezt sugdosták egymásnak: 24 „Ma bizony nem jön be ide egyetlen nincstelen sem a mi kárunkra.” 25 Korán útra keltek, abban a hitben, hogy elérik a céljukat. 26 De amikor megpillantották a kertet, azt mondták: „Jól eltévedtünk! 27 De nem! Kifosztottak bennünket!” 28 A mértéktartó közülük azt mondta: „Nem megmondtam nektek, hogy dicsérjétek inkább Istent?” 29 Erre azt mondták: „Dicsőség Urunknak! Biztosan rosszat tettünk.” 30 Ezután egymásnak estek, és szemrehányásokkal illették egymást. 31 Ezt mondták: „Jaj nekünk! Áthágtuk a törvényes határokat. 32 De Urunk talán ennél jobb kertet ad majd nekünk cserébe! Urunk felé fordulunk alázattal.” 33 Ilyen volt a büntetés! De a büntetés a túlvilágon ennél is nagyobb lesz, bárcsak

tudnák ezt! 34 De az istenfélőkre az Örömök Kertjei várnak Uruknál. 35 Talán bizony ugyanúgy bánjunk azokkal, akik alávetik magukat Nekünk, mint a gonosztevőkkel? 36 Mi lelt benneteket? Végül is hogyan ítélezhettek így? 37 Vagy talán van egy könyvetek, ami szerint 38 az történik veletek majd, amit kiválasztotok magatoknak? 39 Vagy talán esküvel megerősített kötelezettséget vállaltunk a Feltámadás napjáig, hogy azt kapjátok, amit ti ítélték meg saját magatoknak? 40 *Próféta!* Kérdezd meg tőlük, hogy ki az közülük, aki kezeskedik ezért? 41 Vannak talán társaik: Isten mellett? Hozzák csak ide a „társaikat”, ha igazat beszélnek. 42 Azon a Napon, amikor az ügyük szorongatóvá válik, és felszólítják őket, hogy boruljanak le a földre, nem lesznek rá képesek. 43 Azon a Napon le fogják sütni a szemüket, és rájuk nehezedik a megaláztatás. Korábban már felszólították őket, hogy boruljanak le. Akkor, amikor még döntésképesek voltak. 44 *Próféta!* Hagyd csak meg mindazokat nekem, akik tagadják ezt a kinyilatkoztatást. Majd Mi megmarkoljuk őket, szép lassan: onnan, ahonnan a legkevésbé várják. 45 Még haladékat is adok nekik, de a tervem szilárd. 46 Vagy talán fizetséget kértél tőlük, hogy adósságokkal lennének terhelve? 47 Vagy a birtokukban van a rejtett Tudás, és feljegyezhetnek belőle bármit is? 48 *Próféta!* Légy türelemmel Urad döntéséig! Ne légy olyan, mint az ember a hallal, aki Istent szólította, amikor bajban volt. 49 Ha Ura kegyelme nem ér el hozzá időben, a kies partra vetődik, és egyedül marad. 50 Ura azonban kiválasztotta, és megtette az igazak egyikének! 51 *Próféta!* A hitetlenek csaknem felöklelnek a pillantásaikkal, amikor meghallják a figyelmeztetést, és ezt mondják: „Ez egy megszállott!” 52 Pedig ez csupán egy figyelmeztetés, mindenki számára!

69. szúra

AZ ELKERÜLHETETLEN

Mekkai kinyilatkoztatás, ötvenkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Az elkerülhetetlen! 2 De mi az elkerülhetetlen? 3 Honnan is tudhatnád, mi az elkerülhetetlen? 4 Szamúd és Ád népei tagadták a megrázkódtatást. 5 Szamúdot egy fülsiketítő hangorkán, 6 Ádot pedig egy dühös szél

pusztította el, 7 amit *Isten* hét egymást követő éjszakán és nyolc egymást követő napon át küldött ellenük. Akkor láthattad volna *ott* az elesett embereket a földön heverni, mint datolyapálmák üreges törzseit. 8 Látod bármi *nyomat*, *hogy* maradt volna *belőlük* valami? 9 Fáraó és az elődei, és az elpusztított városok lakói *mindannyian* bűnt követtek el! 10 Nem engedelmeskedtek Uruk küldöttének. Ezért *Isten* egyre erősebb *marokkal* ragadta meg őket! 11 Amikor a víz *mindent* elöntött, akkor megmentettünk benneteket egy hullámokon járó hajón azért, 12 *hogy* emlékeztetőnek tegyük meg számotokra *ezt az eseményt*, és hogy minden fül, amelyik hallani képes, meghallhassa *ezt*. 13 Amikor egyetlenegyszer megfújják a trombitát, 14 amikor a földet és a hegyeket felemelik és egy csapásra porrá zúzzák, 15 ezen a Napon bekövetkezik az, aminek be kell következnie: *az elkerülhetetlen*. 16 Az ég kettéhasad ezen a Napon, és törekeny lesz: 17 az angyalok a szélén fognak állni: nyolc közülük ezen a Napon magasba emelve viszi majd Urad trónját. 18 Ezen a Napon átadnak benneteket *az ítélkezésnek*, és egyetlen titkotok sem marad rejtve. 19 Akinek a sorskönyvét *az előző életéről* a jobb kezébe adják, *ezt* fogja mondani: „Fogjátok *neki* és olvassátok *fel a tettem listáját*.” 20 Tudtam, hogy szembesülni fogok az elszámoltatással.” 21 *Az ilyen embereknek* örömmel teli életük lesz, 22 és egy függőkertben, 23 fákról lelógó gyümölcsök között *fognak időzni*. 24 *Ezt mondják majd nekik*: „Egyetek és igyatok kedvetekre, *juttamul* mindazért, amit a tovatúnt múlt napjaiban tettetek.” 25 Akinek a sorskönyvét *az előző életéről* a bal kezébe adják, *ezt* fogja mondani: „Bárcsak ne adták volna *nekem* ide *a tettem listáját!* 26 Bárcsak ne tudtam volna meg semmit az elszámoltatásomról! 27 Jaj nekem! Bárcsak vége lenne mindennek! 28 Semmit sem érek a vagyonommal! 29 Semmivé lett *minden* hatalmam!” 30 (-): „Fogjátok meg, és tegyetek rá *nyakbilincseket!* 31 Aztán *vessétek a lángoló Tűzbe* őket! 32 Kötözzétek meg egy láncsal *is*, ami hetven könyök hosszú! 33 *Mert* nem hitt *Istenben*, a Hatalmasban, 34 és nem buzdított *másokat* a rászorulók élelmezésére. 35 *Az ilyen embernek* ma és itt nem lesz egyetlen igaz barátja sem, 36 és nem lesz számára más élelem a folyékony gennyen kívül, 37 amit csak a bűnösök esznek!” 38 Esküszöm arra, amit ti láttok, 39 és *esküszöm* arra *is*, amit ti nem láttok! 40 Ez a *Korán* egy tiszteletre méltó Küldött beszéde. 41 *Ezek* nem egy költő szavai. De milyen kevéssé hisztek! 42 *Ezek* nem egy jószavai. De milyen kevéssé gondolkoztok el! 43 Ez a *Korán* a Világok Urának a kinyilatkoz-

tatása. 44 Ha a *Próféta* ellenünk forgatta volna ki a szavakat, 45 akkor megragadtuk volna a jobbját, 46 és átvágtuk volna az ütőeret a szívében: 47 ezt pedig senki sem tudta volna elhárítani közületek. 48 Ez a *Korán* egy figyelmeztetés az *istenfélőknek!* 49 Jól tudjuk, hogy néhányan közületek tagadjátok ezt. 50 A hitetleneknek *súlyos okuk lesz még a megbánásra.* 51 Ez *magá* a *tiszta igazság.* 52 *Próféta!* Dicsérd Urad nevét, a Hatalmasét!

70. szúra

A FELEMELKEDÉS ÚTJAI

Mekkai kinyilatkoztatás, negyvennégy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Valaki azt kérdezte *gúnyosan*, hogy mikor érkezik már meg végre az a bizonyos büntetés, 2 ami a hitetleneket fogja sújtani, és amit nem tud megakadályozni senki, 3 és ami Istentől, a felemelkedés útjainak urától érkezik. 4 Az angyalok és a Lélek egyetlen nap alatt – aminek a hossza ötvenezer év – mennek fel Őhozzá. 5 *Próféta!* Legyél példás türelemmel! 6 A hitetlenek ugyan távolinak látják, 7 de Mi közelinek látjuk! 8 Ezen a Napon az ég olyan lesz, mint az olvadt réz, 9 a hegyek *pedig* olyanok, mint a gyapjúpamacsok, 10 és a legjobb barát sem kérdez majd *semmit* a legjobb barátja felől: 11 még ha *egészen közelről* látják egymást, *akkor sem.* A bűnös *majd* szeretné megváltani magát ennek a Napnak a büntetésétől, és feláldozná a fiait, 12 a feleségét, a testvérét, 13 vagy akár a nemzetségét, ami számára otthont és menedéket adott, 14 és *minden mást és mindenki mást* a földön, csak hogy megmenekülhessen! 15 De nem *így lesz!* Van egy őrző láng, 16 ami letépi a fejbőrt, 17 és *magához* szólítja azt, aki hátat fordított az *igazságnak* és elfordult a *hittől*, 18 és aki csak vagyonát halmozta és harácsolt! 19 Az embert kishitűnek teremtették. 20 Amikor balszerencse éri, elbátortalanodik, 21 de ha szerencse éri, akkor ezt megtagadja másoktól. 22 Azok kivételével, akik imádkoznak, 23 imáikban állhatatosak, 24 a vagyonukból jogszerű részt adnak 25 a koldusoknak és a nélkülözőknek, 26 akik hisznek az Ítélet napjában, 27 és akik rettegnek Uruk büntetésétől. 28 Ura büntetése elől senki sem érezheti magát *soha* biztonságban! 29 *Azok kivételével*, akik megtartóztatják *önmagukat*, 30 és

a feleségeiken és a jogosan birtokolt rabszolgalányokon kívül *nem érintenek másokat*: ők nem hibáztathatók. 31 De azok, akik a *fentiek*en kívül más *nőket* is megkívánnak, áthágást követnek el. 32 Azok *kivételével*, akik a rájuk bízott javakkal *jól bánnak* és kötelezettségeiket teljesítik, 33 tanúvallomásaikban *igazat mondanak*, 34 és betartják az imáikat. 35 Az *ilyen embereket* tisztelet övezi majd az Örömök Kertjeiben. 36 *Próféta!* Mi bajuk a hitetleneknek? Miért sietnek feléd és bámulnak meg téged, 37 jobbról is és balról is, csoportokba verődve? 38 Talán azt képzeled mindegyikük, hogy beléphet az Örömök Kertjébe? 39 De nem! *Mert hisz* mi teremtettük meg őket, *még-hozzá* abból az *anyagból*, amit ismernek. 40 Esküszöm minden napkelte és minden napnyugta Urára! Hatalmunkban áll, hogy 41 *bármelyik pillanatban* felcseréljük őket másokkal, akik jobbak náluk, és ebben Minket nem akadályozhat meg senki sem. 42 *Próféta!* Hagyd őket, hadd csapongjanak *csak a szavaikkal*, és játszadozzanak addig, amíg *nem* szembesülnek a számukra megígért Nappal. 43 Ezen a Napon úgy sietnek majd elő sírjaikból, mintha *mindannyian* egy *cél* felé rohannának: 44 lesütött szemekkel, a megaláztatás súlyát hordozva. Ez az a Nap, amire ígéretet kaptak!

71. szúra
NOÉ

Mekkai *kinyilatkoztatás*, huszonnyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Noét a *következőkkel* küldtük el a népéhez: „Figyelmeztessd a népedet, még mielőtt megérkezne hozzájuk a fájdalmas büntetés.” 2 Noé ezt mondta: „Népem! *Azért jöttem*, hogy világosan figyelmeztesselek benneteket. 3 Szorgáljátok az Istent, *Ótőle féljete*k, és engedelmeskedjetek nekem. 4 Akkor *Ő* megbocsátja vétkeiteket, és haladékat ad nektek a kijelölt időpontig. De amikor elérkezik Isten időpontja, nem lesz *több* haladék. Bárcsak tudnátok ezt!” 5 Noé ezt *is* mondta: „Uram! Hívtam a népemet éjjel és nappal. 6 De minél jobban hívtam őket, annál inkább menekülőre fogták. 7 Akárhányszor hívtam őket, hogy részük lehessen a megbocsátásodban, fülükbe dugták az ujjukat, *a fejüket* becsavarták a köpenyükkel, megmakacsolták magukat, elutasítóak és fennhézázóak voltak. 8 Felszólítottam őket fenn-

hangon, hogy higgyenek, 9 beszéltem hozzájuk nyilvánosan és titokban is, 10 és azt mondtam *nekik*: »Kérjétek Uratok bocsánatát! Ő a Megbocsátó! 11 *Ha így tesztek, akkor* bőséges esőt küld majd le rátok az égből, 12 *nagy* vagyont és *sok* fiúgyermeket, kerteket és patakokat ad nektek. 13 Mi van veletek, hogy nem félték Isten nagyságától, 14 amikor Ő teremtett meg benneteket fokozatosan? 15 *Talán* nem látjátok, Isten hogyan teremtette meg a hét eget, egyiket a másik fölé, 16 és hogyan helyezte el bennük a holdat fénynek és a napot lámpásnak? 17 *Talán* nem látjátok, Isten hogyan sarjasztott ki titeket a földből, mint ahogy kisarjasztja a növényeket, és 18 hogyan visz majd vissza *ugyanoda*, majd hoz elő onnan újra, 19 és *nem látjátok, hogy* Isten hogyan terítette ki a földet számotokra, 20 hogy széles útjain járhattatok?« 21 Noé ezt mondta: „Uram! Az *emberek* nem engedelmeskedtek nekem. *Inkább* azokat követték, akik vagyonukkal és gyermekeik számával csak a saját pusztulásukat erősítették, 22 és akik ármánykodtak 23 és ezt mondták: »Ne hagyjátok el isteneiteket! Ne hagyjátok el Vaddot, Szuvát, Jagúst, Jaúkot vagy Naszrt!« 24 Noé *így szólt*: „Ezek az *istenek* sok embert tévútra vittek. *Uram!* A vétkeket csupán a tévelygésükben erősítsd meg!” 25 Gonoszságukért vízbe fojtották és a Tűzbe vetették őket. Nem találtak *maguknak ezután senkit*, aki Istennel szemben segített volna nekik. 26 Noé ezt mondta: „Uram! Ne hagyj meg a földön egyetlen hitetlent sem! 27 *Hisz* ha meghagyod őket a földön, akkor tévútra viszik a szolgálóidat: csak bűnös és hitetlen *utódokat* nemzenek. 28 Uram! Bocsáss meg nekem, a szüleimnek és *mindenkinek*, aki hívőként lép be a házamba. Bocsáss meg *minden* hívőnek – férfinak és nőnek *egyaránt!* A vétkeket *pedig* a pusztulásukban segítsd meg *csupán!*”

72. szúra

A DZSINN

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonnyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Proféta!* Mondd: „Azt a sugallatot kaptam, hogy egy csoport dzsinn hallgatózott, és ezt mondták: Egy csodálatos Koránt halottunk, 2 ami a helyes útra vezet. Hiszünk benne, és nem társítunk Urunk mellé másokat 3 – magasztos legyen Urunk dicsősége! –, akinek nincs se felesége, se fia. 4 Egy bolond közü-

lünk szörnyű dolgokat mondott ki az Isten ellen. 5 Azt hittük, hogy se ember, se dzsinn nem *merészel* Istenről hazugságokat terjeszteni. 6 Néhány *halandó* ember menedéket keresett az embernek *látszó* dzsinnekél, akik *csak* tovább növelték a tiszteletlenséget bennük. 7 *Mert azok is ugyanúgy* gondolták, ahogy ti gondoljátok, hogy Isten nem fog feltámasztani senkit.” 8 (-): „Megpróbáltuk elérni az eget, de tele volt szigorú őrökkel és hullócsillagokkal. 9 Különböző helyekre ültünk le a közelében, hogy hallgatózzunk. De ha bárki most megpróbálna hallgatózni, arra egy hullócsillag leselkedik. 10 *Így most* nem tudjuk, hogy azokra, akik a földön élnek, valami rossz vár, vagy hogy Uruk a helyes útra vezeti őket! 11 Vannak köztünk igazak, és vannak köztünk, akik nem azok. Különböző utakon járunk! 12 *Jól* tudjuk, hogy Isten *döntését* nem hiúsíthatjuk meg a földön, és nem menekülhetünk előle. 13 Amikor meghallottuk az útmutatást, hittünk benne. Aki hisz Urában, annak nem kell félnie sem veszeségtől, sem igazságtalanságtól. 14 Vannak köztünk, akik alávetik magukat *Istennek*, és *muszlimok lesznek*, *míg* mások közülünk a rossz útra térnek. Akik alávetik magukat Istennek, azok a helyes útra törekszenek. 15 De akik a hamissághoz vonzódnak, azok a Pokolra kerülnek tűzifának.” 16 Ha a helyes útra tértek volna, akkor bősséggel adtunk volna nekik ivóvizet, 17 hogy ezzel is próbára tegyük őket, de aki elfordul Ura figyelmeztetésétől, azt *Isten* a szakadatlan kínok irányába vezeti! 18 Az imahelyek egyedül Istenhez *tartoznak*. *Ezért is* ne imádkozzatok ezekben Isten mellett másokhoz! 19 Amikor Isten Szolgája felállt, hogy *Istenhez* imádkozzon, a *dzsinn* csaknem agyonnyomták a tülekedésben. 20 Mondd: „Egyedül Uramhoz imádkozom, és nem társítok senkit *Ő*hoz.” 21 Mondd: „Nekem nincs hatalmam *se* a hibás, *se* a helyes út felett *a ti számotokra*.” 22 Mondd: „Istennel szemben senki sem fog megvédelmezni, és nem találok menedéket *se*, csak *Ő*nála. 23 Az én dolgom csupán az, hogy átadjam *nektek* az Istentől *kapott* üzenetet.” Aki nem engedelmeskedik Istennek és a Küldöttének, annak a Pokol Tüzeiben lesz a lakóhelye mindörökre. 24 Amikor szembesülnek azzal, amire figyelmeztették őket, akkor majd megtudják, hogy kinek vannak gyengébb támogatói, és kik vannak kevesebben. 25 Mondd: „Nem tudom, hogy az, amire figyelmeztettek benneteket, közel van-e, vagy hogy Uram adott-e némi haladékat?” 26 *Ő* a rejtett *titkok* tudója, és rejtett titkait nem fedi fel senkinek, 27 csupán a Küldöttének, ha *ez olykor* kedvére van. A küldöttek előtt és mögött *örök* járnak, 28 hogy *Isten* tudja, a *küldöttek* átadták-e Uruk üzeneteit. *Isten* tud róluk mindent, és számon tart mindent.

73. szúra

A BEBURKOLÓDZOTT

Mekkai kinyilatkoztatás, húsz vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Te, aki beburkolódtál a köpenyedbe! *Próféta!* 2 Kelj fel éjszaka – talán egy kis részére ne *kelj fel*, 3 felére vagy kevesebbre, 4 vagy valamivel többre, és olvasd fel a Koránt tagoltan! 5 Nagy szavak *terhét* helyezzük rád! 6 Az éjszakai *ébredlét idején* erősebb az *ima*, élesebbek a szavak. 7 *Hisz* napközben elmerülsz elfoglaltságaidban. 8 *Ezért éjszaka* emlékezz meg Urad nevéről, és neki szenteld magadat teljesen! 9 Ő a kelet és a nyugat Ura. Nincs más isten Őrajta kívül! Őt fogadd el Védelmződnék! 10 Viseld türelemmel, bármit mondanak, és távolodj el tőlük szívélyesen. 11 Hagyd csak Énrám azokat, akik hazugságnak mondják az *üzenetet*, és *fényűzésben* élnek. Adj nekik még egy kis haladékat! 12 Már előkészítettük számukra a bilincseket, a lobogó Tüzet 13 és *olyan* ételt, ami megakad a torkon, és a fájdalmas büntetést – 14 azon a Napon, amikor a föld és a hegyek megremegnek, és a hegyek szétporladó homokdombok lesznek. 15 Egy Küldöttet küldtünk hozzatok, *emberek*, hogy tanúja legyen *tetteiteknek*, ahogy *korábban* Fáraóhoz küldtünk egy küldöttet. 16 De Fáraó nem engedelmeskedett a küldöttnek, *ezért* súlyos büntetéssel sújtottunk le rá. 17 Ha hitetlenek vagytok, hogyan akarjátok megóvni magatokat attól a Naptól, amikor a csecsemőkből *egy nap alatt* *ősz* öregemberek lesznek? 18 Ezen a Napon kettéhasad az ég, és beteljesedik az Ő ígérete. 19 Ez egy figyelmeztetés. Aki *úgy* akarja, az vegye az útját Urához! 20 *Próféta!* Urad jól tudja, hogy felkelsz, és *imádkozással* *töltöd* az éjszaka kétharmadát vagy a felét, vagy egyharmadát, mint néhányan azok közül, akik veled vannak. Isten meghatározza az éjszaka és a nappal *mértékét*, mert jól tudja, hogy nem vagytok képesek felfogni ennek a *mértékét*: *ezért* kiengesztelődve fordul felétek. Annyit olvassatok fel a Koránból, amennyi könnyen *megy számotokra!* Isten jól tudja, hogy lesznek köztek *olyanok*, akik betegek, és *olyanok*, akik vándorutakra *mennek különböző* országokba, Isten kegyét keresve, *míg* lesznek mások, akik Isten útján harcolnak. Annyit olvassatok fel a Koránból, amennyi könnyen

megy a számotokra. Végezzétek el az imát, adjátok meg az adományt, és nyújtsatok *bőséges* kölcsönt Istennek. Bármilyen jótettet halmoztok fel magatoknak, Istennél azért nagyszerűbb és bőségesebb viszonzást fogtok találni. Kérjétek Isten bocsánatát! Isten megbocsátó és megkönyörülő.

74. szúra

A KÖPENYÉBE BURKOLÓDZÓ

Mekкаи kinyilatkoztatás, ötvenhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Te, aki a köpenyedbe burkolódzol! 2 Kelj fel, és figyelmeztess! 3 Urad nagyságát hirdesd! 4 Tisztulj meg, 5 és tartsd távol magad a szennytől! 6 Ne azért adj, hogy többet kapj! 7 Urad ügyében legyél állhatatos! 8 Amikor megfújják a trombitát, 9 azon a Napon gyötrelmes nap lesz, 10 és a hitetleneknek nem lesz könnyű dolguk. 11 *Próféta!* Hagyd rám annak az embernek az ügyét, akit különállónak teremtettem, 12 és akinek nagy vagyont adtam, 13 és sok fiúgyermeket, akik mellette állnak, 14 és megkönyítettem számára mindent, 15 amitől azt hitte persze, hogy majd még többet adok neki! 16 Engedetlen volt a jeleinkkel szemben, 17 amiért a kínok kínjával sújtok le rá. 18 Elgondolkozott a dolgon, majd ármánykodott. 19 Pusztuljon! Hisz ördögi cselet szőtt. 20 Igen! Pusztuljon! Hisz ördögi cselet szőtt. 21 Ezután körbetekintett, 22 összeráncolta homlokát, és haragosra váltott. 23 Majd hátat fordított, és fennhéjázóan 24 csak ennyit mondott: „Ez nem más, mint egy régi varázslat! 25 Ezek csupán egy halandó ember szavai!” 26 A perzselő Tűzbe fogom bedobni. 27 Honnan is tudhatnád, mi a perzselő Tűz? 28 Ez a Tűz nem kímél meg semmit, és nem hagy hátra semmit, 29 megégeti az ember bőrét és húsát: 30 tizenkilenc angyal áll őrt körülötte! 31 A Tűz őrzőinek kizárólag angyalokat tettünk meg, a számuk pedig próbatétel a hitetleneknek. Ezért azok, akik megkapták a Könyvet, megbizonyosodnak. Akik hisznek, azok pedig megerősödnek hitükben. Akik megkapták a Könyvet, nem fognak kételkedni, és a hívők sem. A betegszívűek és a hitetlenek viszont ezt fogják mondani: „Mit akar mondani az Isten ezzel a példázattal?” Isten azt vezeti tévútra,

akit Ő akar, és annak ad útmutatást, akinek Ő akar. Urad erőit senki sem ismeri, csak Ő. Ez a példázat egy figyelmeztetés minden halandó embernek. 32 A holdra! 33 A tovatűnő éjszakára! 34 A kivilágosodó hajnalra! 35 Ez bizony az egyik legnagyobb csapás, ami bekövetkezik. 36 Figyelmeztetés minden halandó embernek, 37 és mindazoknak közületek, akik előre akarnak menni, és azoknak is, akik hátra akarnak maradni. 38 Mert minden lélektől számon kérik a tetteit. 39 Azok kivételével, akik a jobb kéz felőli oldalon állnak, 40 mert hisz űk a Kertekben időznek majd, és egymást kérdezzetik 41 a bűnösökről: 42 „Mi terelt be a perzselő Tűzbe benneteket?” 43 Amazok erre ezt válaszolják: „Nem imádkoztunk, 44 nem adtunk enni a szegényeknek, 45 üres fecsegésünkkel kigúnyoltuk a hívőket, 46 hazugságnak mondtuk az Ítélet napját, 47 míg végül elért bennünket az a Biztos Végzet.” 48 A szószólók, akik közbenjárának ügyükben, mit sem érnek majd nekik. 49 Mi van velük? Miért fordulnak el a figyelmeztetéstől? 50 Mintha megriadt vadszamarak lennének, 51 amelyek egy oroszlán elől menekülnek! 52 Dehogynem! Mindegyikük azt szeretné, hogy kiterítsék a lapjait, és Istentől így kapják meg ezeket. 53 Nem! Nem félnek a túlvilágtól! 54 Pedig ez egy emlékeztető figyelmeztetés! 55 Aki akar, emlékezzen rá, és figyeljen oda a figyelmeztetésre! 56 De csak akkor fognak odafigyelni rá, ha Isten is úgy akarja. Ő az istenfélelem és a megbocsátás ura!

75. szúra

A FELTÁMADÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, negyven vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Esküszöm a Feltámadás napjára! 2 Esküszöm az önvádoló lélekre!
3 *Talán bizony* azt hiszi az ember, hogy nem gyűjtjük egybe a csontjait? 4 *Ellenkezőleg!* Képesek vagyunk még arra is, hogy átforgalmazzuk akár az ujjhegyét. 5 De az ember tagadni akarja még azt is, ami ott van előtte. 6 Ezt kérdezi: „Mikor lesz a Feltámadás napja?” 7 Amikor a szem elvakul, 8 a hold elsötétül 9 és a nap és a hold egyesülnek, 10 *akkor*, ezen a *bizonyos* Napon az ember ezt mondja majd: „Merre

menekülhetnék?” 11 De nem! Nem lesz számára menekvés! 12 Ezen a Napon *csakis* Uradnál lesz menedék. 13 Ezen a Napon megmondják majd mindenkinek, hogy mit vitt előre, és mit mozdított hátra. 14 Az ember önmaga ellen tanúskodik majd, 15 még akkor is, ha számtalan mentséget hoz fel. 16 *Próféta!* Ne mozdasd úgy a nyelvedet, hogy sietted a *Korán felolvasását*, 17 *hisz* a Mi dolgunk, hogy összeálítsuk és felolvassuk ezt. 18 Amikor felolvastuk, akkor ismételd meg a felolvasást ugyanilyen módon, 19 és ezután a Mi dolgunk lesz az is, hogy megmagyarázzuk. 20 De ti, emberek, inkább ezt a tovatűnő világot szeretitek, 21 a túlvilágot pedig elhanyagoljátok. 22 Azon a Napon ragyogni fognak az arcok, 23 amelyek Uruk felé tekintenek. 24 Azon Napon reményvesztettek lesznek azok arcai, 25 akik arra gondolnak, hogy *most* a gerincüket törik. 26 Amikor a lélek eléri a kulcscsontot, 27 és a hozzátartozók ezt kérdezik: „Van itt egy varázsló a közelben?”, 28 akkor a haldokló megtudja, hogy ez a búcsúzás. 29 Amikor az egyik láb a másikkal összefonódik, 30 azon a Napon az ember lelkét Uradhoz terelik. 31 *Hisz olyan volt, aki* nem hitt és nem imádkozott, 32 tagadta az üzenetet, és elfordult az igazságtól! 33 Fennhézájó léptekkel ment vissza az övéihez. 34 „Jaj neked! Jaj bizony!” 35 „Jaj neked! Jaj bizony!” 36 *Talán* az ember azt hiszi, hogy majd megfeledeznek róla? 37 *Talán* nem egy csepp kiömlött sperma volt csupán, és később magzat lett, 38 amit *Isten* teremtett meg és öntött alakba, 39 és amiből egy párt alkotott: a férfit és a nőt? 40 *Isten talán* nem képes arra, hogy életre keltse a holtakat?

76. szúra

AZ EMBER

Medinai kinyilatkoztatás, harmincegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Talán bizony* nem volt egy olyan időszak, amikor az ember *semmi sem volt?* Még egy említésre méltó dolog *sem?* 2 Valóban egy összevegyült folyadékból teremtettük meg az embert, és azért, hogy próbára tegyük. 3 Hallást és a látást adtunk neki. A helyes útra vezettük őt,

akár hálás érte, akár hálátlan. 4 A hitetleneknek láncokat készítetünk elő, *nyakbilincseket* és a lángoló Tüzet. 5 Az igaz hívők *azonban olyan* italt kapnak egy korsóban, amibe kámfor van keverve, 6 egy forrásból, amiből Isten szolgálái isznak, és ami bőséggel csobog. 7 Ők azok, akik teljesítik fogadalmaikat, és félnek attól a Naptól, amikor a gonoszság szétárad. 8 Ők azok, akik élelmet adnak a rászorulóknak, az árvának és a rabnak, és ezt mondják: 9 „Isten Arcáért adunk nektek élelmet. Nem kérünk tőletek se fizetséget, se köszönetet érte. 10 Valóban félünk Urunk sötétséggel teli, komor Napjától.” 11 Isten ezen a módon óvja majd meg őket annak a Napnak a csapásaitól. Ragyogó örömöket és boldogságot ad nekik, 12 és megjutalmazza mindannyiukat a türelmességükért: egy Kerttel és *selyemruhákkal*. 13 Itt a Kertben *kényelmesen* hátradőlhetnek majd a kereveteken, és itt nem érzik sem a nap forróságát, sem a *fagyos* hideget. 14 Lombok árnyékai borulnak rájuk, a gyümölcsök pedig karnyújtásnyira lógnak majd le tőlük. 15 Ezüstedényeket és kristályserlegeket adnak körbe nekik. 16 Fényes ezüstserlegeket, amelyekbe *kedvükre tölthetnek*. 17 Egy korsóban gyömbérral kevert italt kapnak: 18 egy forrás vizéből, amit Szalszabálnak hívnak. 19 Örökifjak fogják kiszolgálni őket, akiket – ha meglátod őket – szétszóródott gyöngyszemeknek hiszel. 20 Itt, ha körbenéznél, *csupa* örömet és bőséget láatsz. 21 Akik itt vannak, zöld selyemruhákat és brokátköpenyeket hordanak, és ezüst karkötőkkel vannak felékesítve. Uruk egy tiszta italt ad nekik, 22 és így szólnak majd hozzájuk: „Ez a jutalmatok, és egyben a köszönet is a fáradozásotokért!” 23 *Próféta!* Bizony Mi küldtük le neked ezt a Koránt fokozatosan. 24 Várj türelemmel Urad ítéletére, és ne engedelmeskedj senkinek közülük, aki bűnös vagy hitetlen. 25 Emlékezz meg Urad nevééről, hajnalban és este, 26 éjszaka pedig borulj le előtte, és az éjszakában hosszasan dicsérd. 27 Azok az emberek kedvelik a múltó pillanatot, és hátuk mögé *dobják még annak a gondolatát is, hogy valóban lesz egy Nehéz Nap!* 28 Megteremtettük őket, és megszilárdítottuk az alakjukat. De ha úgy akarnánk, akkor hozzájuk hasonlókkal cserélnénk fel őket. 29 Ez egy figyelmeztetés! Aki úgy akarja, elindul az úton Ura felé. 30 De csak akkor akarhatjátok ezt, ha Isten is úgy akarja. Isten a Mindentudó, a Bölcs. 31 Aki csak azt fogadja be a könnyőületességébe, akit Ő akar. A vétkeseknek pedig fájdalmas büntetést készített elő!

A LEKÜLDÖTTEK

Mekkai kinyilatkoztatás, ötven vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A gyors egymásutánban leküldöttekre, 2 a viharosan fújókra, 3 a szanaszét szóródókra, 4 a világosan megkülönböztetőkre, 5 és azokra, akik figyelmeztetést hoznak: 6 *a* megbocsátásra vagy *a* figyelmeztetésre! 7 Amire ígéretet kaptatok, *valóban* bekövetkezik! 8 Amikor a csillagok elhomályosulnak, 9 amikor az ég kettéhasad, 10 és amikor a hegyek szétporladnak, 11 akkor a küldötteknek kijelölik az időpontjukat. 12 *De* melyik nap lesz az időpont? 13 Ez a Döntés napja! 14 Honnan is tudhatnád, mi a Döntés napja? 15 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 16 *Talán bizony* nem Mi pusztítottuk el az elődöket, 17 és küldtük utánuk az utódokat? 18 Így bánunk el a bűnösökkel! 19 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 20 *Talán* nem Mi teremtettünk meg benneteket zavaros vízből, 21 amit később biztonságos helyre tettünk: 22 egy meghatározott időre. 23 *Talán* nem Mi döntöttünk *erről*, és milyen nagyszerűen döntöttünk! 24 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 25 *Talán* nem Mi tettük meg a földet közös gyűjtőhelyé, 26 élőknak és holtaknak *egyaránt*, 27 és nem Mi emeltünk rá szilárd, magasba törő *hegyeket*, vagy *talán* nem Mi adtuk nektek a frissítő vizet? 28 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 29 *Ezt mondják majd nekik*: „Induljatok csak el oda, amit mindig is tagadtatok! 30 Menjetek a hármasszlopban felszálló füst árnyékába, 31 ami nem ad árnyékot, és nem véd meg benneteket a lángoktól sem.” 32 Toronymagas szikrákat szór, 33 sárgán csillogókat, akár csak a tevék *szőre*. 34 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 35 Ezen a Napon nem beszélhetnek majd, 36 és nem kapnak engedélyt, hogy bocsánatot kérhessenek. 37 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 38 *Isten így szól majd hozzájuk*: „Ez a Döntés napja! Összegyűjtöttünk benneteket és az elődöket. 39 Ha *bármilyen* ármányt szőttetek, akkor most vessétek be ellenem *minden* cselszövéseteket!” 40 Jaj lesz ezen a Napon *az üzenet* tagadóinak! 41 *Az istenfélők* árnyékban és forrásoknál *időzhetnek majd*, 42 *ahol olyan* gyümölcsökben *lesz részük*, amikre *csak* vágnak. 43 *Így szólnak majd hozzájuk*: „Egyetek-igytok örömtökre: jutalomként

eddig tetteitekért.” 44 Így jutalmazzuk meg azokat, akik jót tesznek. 45 Jaj lesz ezen a Napon az üzenet tagadóinak! 46 (-): „Egyetek, és élvezétek a hátralévő kis időt ezen a világon, mert bűnösök vagytok.” 47 Jaj lesz ezen a Napon az üzenet tagadóinak! 48 Amikor azt mondják nekik: „Hajoljatok meg az imához”, nem hajolnak meg. 49 Jaj lesz ezen a Napon az üzenet tagadóinak! 50 Az ilyen emberek milyen kinyilatkoztatásban hisznek majd ezután?

78. szúra

A HÍR

Mekkai kinyilatkoztatás, negyven vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Miről kérdezzétek egymást? 2 A hatalmas Hírről, 3 amiről különböző véleményen vannak! 4 *De bizony!* Meg fogják majd tudni! 5 Majd még megtudják! 6 *Talán* nem Mi tettük meg a földet nyugvóhelynek, 7 és rá oszlopoknak a hegyeket? 8 *Talán* nem teremtettünk meg pároknak benneteket, 9 és *nem* adtuk *nektek* az álmot azért, hogy kipihenhessétek magatokat? 10 *Vagy nem* tettük meg az éjszakát lepelnek, 11 és a nappalt étellel *telinek*? 12 *Talán nem* építettünk fel hét szilárd *eget*, 13 és helyeztünk el egy fénylő lámpást föltek? 14 *Talán nem* küldtünk le a felhőkből bőségesen vizet, 15 hogy gabonát és növényeket sarjasszunk ezzel, 16 és burjánzó kerteket? 17 A Döntés napjának időpontja ki van jelölve. 18 Ezen a Napon, amikor megfújják majd a trombitát, és tömegesen jöttök elő, 19 az ég kapui kitárulnak, 20 és a hegyek délibábokká válnak. 21 A Pokol *pedig csak* arra vár, 22 hogy helyet adjon az áthágóknak, 23 hogy itt időzzenek majd *időtlen* időig, 24 *ahol* nem ízlelhetik meg sem a hűsítő *árnyékot*, sem a hűsítő italt, 25 csak a forró vizet és a bűzlő genyvet. 26 Ez lesz számukra a megfelelő jutalom. 27 Nem számítottak az elszámoltatásra, 28 amikor hazugságnak nevezték a jeleinket. 29 De mindent feljegyeztünk egy Könyvben. 30 Ízleljétek csak meg ezt, mert *még számos* bűntetést fogtok kapni Mitőlünk, és csak növelni fogjuk *ezek számát*. 31 Az *istenfélőkre* egy sikerekkel *teli* hely vár: 32 kertjeik, szőlőik, 33 kortalan és hullámozó keblű társnőik lesznek, 34 és egy színültig teli pohár. 35 *Itt* nem hallanak se üres fecsegést, se hazudozást. 36 *Mindez* jutalomként és

az elszámoltatás ajándékként Uradtól. 37 Az egek, a föld és kettő közt minden Urától, a Könyörületestől. *Azok az emberek pedig* nem kapnak felhatalmazást, hogy szólhassanak Őhöz. 38 Ezen a Napon a Lélek és az angyalok sorba fognak állni, és csak azok szólhatnak meg, akiknek a Könyörületes engedélyt ad rá. Lesz olyan, aki azt fogja mondani, ami helyes. 39 Ez az Igazság napja! Aki akar, most megtér Urához. 40 *Már korábban* figyelmeztettünk benneteket a közelgő büntetésre és erre a Napra, *amikor minden ember meglátja*, hogy a saját kezei milyen tetteket küldtek előre. A hitetlen *pedig így* kiált fel: „Jaj nekem! Bárcsak por lennék!”

79. szúra

AZ ERŐVEL ELRAGADÓK

Mekkai kinyilatkoztatás, negyvenhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Az erővel elragadókra! 2 A könnyedén kivevőkre! 3 A suhanva elúszókra, 4 a másokat maguk mögött hagyókra, 5 az ügyek befejezőire! 6 Ezen a Napon, amikor *bekövetkezik az üvöltő* rengés, 7 amit egy másik követ, 8 ezen a Napon *a hitetlenek* hevesen verő szívvel 9 és lesütött szemmel 10 ezt mondják *majd*: „*Talán bizony* a korábbi állapotunkba visznek vissza bennünket? 11 Akkor is, ha már *egyszer* porladó csontok voltunk?” 12 *Majd gúnyosan hozzáteszik*: „Különös visszatérés lesz!” 13 *De csupán* egyetlen hangorkán *üvölt majd fel*, 14 és ők azon nyomban a föld felszínén találják magukat. 15 *Próféta!* Hallottad hírét Mózes történetének? 16 Ura így szólt hozzá Tuvá szent völgyében: 17 „Menj el Fáraóhoz, aki áthágta *a határokat*, 18 és mondd ezt neki: »Nem akarsz megtisztulni *a bűneidtől?*» 19 Urához vezetlek a helyes úton, hogy *istenfélő* légy!» 20 *Ezután* felmutatta neki a legnagyobb jelet, 21 amit *Fáraó* hazugságnak nevezett és engedetlenül elutasított, 22 *majd* elfordult és elsietett. 23 *Később* összegyűjtötte *népét*, és így beszélt *hozzájuk*: 24 „Én vagyok a ti legfőbb uratok!” 25 Isten félelmetes büntetéssel sújtott le rá: a túlvilágon és ezen a világon is. 26 *Bizony, nagy* tanulság van ebben az *istenfélők* számára. 27 *Talán bizony* benneteket volt nehezebb megteremtteni, vagy az eget, amit *szintén Isten* épített fel? 28 Magasra emelte a boltozatát, és megformálta. 29 Sötétté tette

éjszakáit, és előhozta reggeli fényeit. 30 Kiterítette a földet: 31 vizeket és legelőket hozott elő belőle, 32 szilárd hegyeket helyezett rá, 33 hogy mindez nektek és állataitoknak hasznára legyen. 34 De amikor megérkezik a nagy sorscsapás, 35 azon a Napon az ember emlékezni fog rá, hogy mit tett, 36 és a Pokol láthatóvá válik azoknak, akik képesek arra, hogy lássanak. 37 Az áthágóknak *pedig*, 38 akik előnyben részesítették az életet ezen a világon, 39 a Pokol lesz a lakóhelyük. 40 Aki azonban félt, hogy *egyszer* majd Ura elé kell állnia, és a lelkét távol tartotta a hiú vágyaktól, 41 annak a Paradicsom lesz a lakóhelye. 42 *Proféta!* Téged kérdeznek: „Mikor van itt az ideje, hogy *eljőjön* az Óra?” 43 De te hogyan is mondhatnád meg nekik *ezt*? 44 Az *ember* időpontja *egyedül* Uradtól függ. 45 Te csak figyelmeztetheted azokat, akik félnek ettől. 46 Azon a Napon, amikor megpillantják, akkor úgy tűnik majd nekik, mintha csak egy estét töltöttek volna el itt a *sírban*, és a *rákövetkező* reggelt.

80. szúra

ÖSSZERÁNCOLTA A HOMLOKÁT

Mekkai *kinyilatkoztatás*, negyvenkét vers

Isten, a Könyörület, a Megkönyörülő nevében

1 Összeráncolta a homlokát és elfordult, 2 amikor a vak *ember* odalépett hozzá. 3 Honnan is tudhatnád? *Talán* meg akart tisztulni 4 vagy elgondolkozni, hogy hasznára legyen a figyelmeztetés. 5 *De te – Muhammad –* az önelégült gazdagnak 6 szenteled magad, 7 holott nem rajtad múlik, hogy *az ilyen ember* megtisztuljon. 8 Arra *az emberre*, aki buzgón hozzád igyekszik 9 és *istenfélő*, 10 nem figyelsz! 11 *De igen!* Ez a *Korán* egy emlékeztető! 12 Az, aki akar, emlékezzen rá! 13 Tiszteletre méltó lapokon *áll*, 14 amelyek megtisztultak, és amiket magasba emelnek 15 az írkokok kezei, 16 akik nemesek és igazak. 17 *Vesszen az ember!* Mennyire hitetlen! 18 *De miből is teremtette az Isten?* 19 Egy *spermacseppből* teremtette, majd alakba öntötte: 20 egyengeti az útját, 21 elhossa számára halálát és temetését. 22 Ha *pedig* úgy akarja, újra életre kelti. 23 *De nem!* *Az ember* még nem teljesítette azt, amit *Isten* parancsolt neki! 24 *Nézze csak meg, hogy mit eszik!* 25 *Mi bőséggel zúdítunk alá vizet az égből*, 26 és megnyitjuk vele a földet, 27 *ahol*

gabonát sarjasztunk, 28 szőlőtőkét, zöldségeket, 29 olajfákat, pálmákat, 30 dús kerteket, 31 gyümölcsöket és a takarmányhoz füvet, 32 hogy hasznát vegyétek *mindennek*: ti *magatok* és a jószágaitok. 33 Amikor megérkezik a fülsiketítő *hangorkán*, 34 ezen a Napon az ember elmenekül *még a saját* testvére elől, 35 az anyja és az apja elől, 36 a felesége és a fiai elől *is*. 37 Ezen a Napon mindenkit leköt majd a saját dolga. 38 Ezen a Napon néhány arc majd ragyogni fog: 39 mosollyal és örömmel lesz telve. 40 De néhány arcot ezen a Napon por lep majd el 41 és sötétség borít be: 42 azok *arcai*, akik *hitetlenek voltak és bűnösen kicsapongók*.

81. szúra

A BEBURKOLÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Amikor a napot beburkolja a sötétség, 2 amikor a csillagok elhomályosulnak, 3 amikor a hegyeket elmozdítják *helyükről*, 4 amikor a vemhes tevéket magukra hagyják, 5 amikor a vadállatokat összetereleik, 6 amikor a tengerek kiöntenek, 7 amikor a lelkeket összepárosítják, 8 amikor az élve eltemetett lánygyermektől megkérdezik, 9 hogy milyen bűnéért ölték meg, 10 amikor a *sorskönyvek* lapjait kiterítik, 11 amikor az eget lecsupaszítják, 12 amikor a Pokol *Tüzét* meggyújtják, 13 és amikor a mennyországot közelebb hozzák, 14 akkor majd megtudja minden lélek, hogy *korábban* mit tett! 15 Esküszöm a bolygókra, amik tovatűnnek, 16 a pályájukon járnak vagy elrejtőznek! 17 Az éjszakára, amikor leszáll! 18 A fellélegző reggelre! 19 Ez valóban egy nemes *Küldött* beszéde, 20 akinek *hatalmas* ereje és egy *tiszteletre méltó* helye van a trón Ura mellett. 21 Akinek engedelmeskednek és akiben megbíznak ott. 22 Társatok – a *Proféta* – nem megszállott. 23 Valóban látta őt – *Gábrriel arkangyalt* – a tiszta látóhatáron, 24 és nem őrzi meg magának a láthatatlanból jött *kinyilatkoztatást*: önzésből. 25 Ez itt *most* nem egy megkövezett ördög beszéde! 26 *Emberek*, hová mentek? 27 Ez csupán egy figyelmeztetés mindenkinek! 28 *Mindazoknak* közületek, akik az egyenes úton akarnak járni. 29 Bár ti csak akkor akarhatjátok ezt, ha az Isten is úgy akarja: mindenki Ura!

82. szúra

A KETTÉHASADÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Amikor az ég kettéhasad, 2 amikor a csillagok szétszóródnak, 3 amikor a tengerek kiöntenek, 4 és amikor a sírokat kifordítják, 5 akkor minden lélek meg fogja tudni, hogy mit mozdított előre, és *mit* késleltetett. 6 Emberek! Mi térített el benneteket Uratoktól, a Kegyestől? 7 *Őtőle*, aki megteremtett benneteket, alakot adott nektek és arányossá tett benneteket, 8 és abban az alakban rakott össze, amiben *Ő* akart. 9 De nem! *Ti, emberek – ennek ellenére –* hazugságnak mondjátok az Ítéletet! 10 *Őrök* állnak *majd* felettetek: 11 két tiszteletre méltó őrök, *akik mindent felírnak*, 12 és *jól* tudják, hogy mit tesztek. 13 Az igazaknak örömeiben lesz részük, 14 a bűnösöknek *pedig* a Tűzben, 15 ahol az Ítélet napján égnek *majd*, 16 és ahonnan nem menekülnek. 17 *De* honnan is tudhatnád, mi az Ítélet napja? 18 Bizony! Honnan is tudhatnád, mi az Ítélet napja? 19 Ezen a Napon egyetlen lélek sem tehet semmit a másikért. Ezen a Napon *egyedül* Istené *minden* ügy!

83. szúra

A MÉRCERÖVIDÍTŐK

Mekkai kinyilatkoztatás, harminchat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Jaj a mércerövidítőknek: 2 akik maguknak másoktól teli mércével kérnek, 3 de kevesebbet adnak a kelletténél, amikor másoknak ők mérnek! 4 *Talán bizony* nem gondolnak arra, hogy feltámadnak: 5 egy Nagy Napon? 6 Egy *bizonyos* Napon, amikor az emberek a Világok Ura elé állnak *majd mindannyian?* 7 Bizony nem! A bűnösök *névsorának* könyve a legsötétebb börtön mélyén van. 8 Honnan is tudhatnád, hogy mi a legsötétebb börtön? 9 *Ez* a könyv *egy névsor*. 10 Jaj lesz azon a Napon *mindazoknak*, akik hazugságnak mondják *az Igazságot*, 11 és tagadják az

Ítélet napját. 12 De csak a bűnös áthágó mondja *mindezt* hazugságnak, 13 aki – amikor felolvassák neki a verseinket – ezt mondja: „Ezek *csak* a régi tanmesék!” 14 De bizony! Minden korábbi tettük *mind* ránehezedik *majd* a szívükre. 15 Ezen a Napon *pedig valóban egy függönnyel* választják *majd* el őket Uruktól. 16 A Pokolban fognak égni, 17 és ezt mondják majd nekik: „Ez az, amit *korábban* hazugságnak neveztetek!” 18 De bizony! Az igaz és tiszta emberek névsora a legfelsőbb magasságokban lesz. 19 Honnan is tudhatnád, mi a legfelsőbb magasság? 20 Ez a könyv egy névsor, 21 amit csak azok látnak, akik *Istenhez* közel állók. 22 Az igaz és tiszta embereknek örömben lesz részük, 23 és kereveteken *kényelmesen hátradőlve* szemlélődnek majd. 24 Az arcukon meglátod a boldogság ragyogását. 25 Az italuk pezsétes nektár lesz, 26 amin a pecsét pézsmailatú – erre törekedjenek azok, akik *a helyes útra* törekvők –, 27 és Taszním vizével keverik össze nekik: 28 a forrásból, amiből azok isznak, akik *Istenhez* közel állók. 29 *Voltak olyanok*, akik gonoszságokat követtek el, és kinevették a hívőket, 30 és amikor *a hívők* elmentek mellettük, odahunyoritottak egymásnak, 31 majd amikor visszatértek az övéikhez, tovább gúnyolódtak. 32 Amikor meglátták *a hívőket*, ezt mondták: „Ezek tévelygők!” 33 De hisz nem azért küldték őket, hogy *a hívők* felett őrködjenek! 34 Ma – ezen a Napon – a hívők nevetnek a hitetleneken, 35 és kereveteken *kényelmesen hátradőlve* szemlélődnek. 36 *Talán bizony* a hitetleneknek nem azt fizették vissza, amit *korábban* tettek?

84. szúra

A MEGHASADÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Amikor az ég meghasad 2 és Urára hallgat – engedelmesen, ahogy tennie kell –, 3 és amikor a földet kiterítik, 4 hogy kivesse magából *mindazt*, ami benne van, és kiürül, 5 mert Urára hallgat – engedelmesen, ahogy tennie kell –, 6 *akkor* ti, emberek, fáradozva Uratokhoz igyekeztek majd, és *valóban* találkozni fogtok Ővele. 7 Akinek a jobb *kezébe* adják a sorskönyvét, 8 annak könnyű lesz az elszámoltatás, 9 és bol-

dogan fog visszatérni az övéihez. 10 De akinek a háta mögül adják ki a sorskönyvét, 11 az így fog felkiáltani: „Milyen szörnyű pusztulás!”, 12 és a perzselő Tűzben fog égni. 13 Ezen a világon boldog volt az övéi közt, 14 mert azt hitte, hogy sohasem fog visszatérni Urához. 15 De nem! Ura mindvégig szemmel tartotta! 16 Esküszöm az alkonyat bíbor színére, 17 az éjszakára és arra, amit magába ölel, 18 a teliholdra, 19 és esküszöm arra, hogy – ti, emberek! – fokról fokra haladtok előre! 20 Mi van velük? Miért nem hisznek? 21 Miért nem borulnak le Isten előtt, amikor felolvassák nekik a Koránt? 22 A hitetlenek hazugságnak mondják a Koránt, 23 de a legjobban az Isten tudja, hogy mi az, amit eltitkolnak. 24 Ezért adj hírt nekik a fájdalmas büntetésről, 25 azokon kívül, akik hisznek és jót tesznek: az ő a jutalmuk valóban végtelen lesz.

85. szúra

A CSILLAGKÉP

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonkét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A toronyszerű csillagképpel teli égre! 2 A megígért Napra! 3 Tanúra és tanúsítottra! 4 Pusztuljanak az árok urai, 5 akik olajat öntenek a tűzre! 6 Később körülülték 7 és végignézték, hogy mit tettek a hívőkkel, 8 akikre csupán azért nehezteltek, mert hittek Istenben, a Mindenhatóban, a Dicsőségesben. 9 Őbenne, akié minden hatalom az egek és a föld felett. Isten tanú minden felett. 10 Akik a hívő férfiakat és hívő nőket üldözik, és ezt később sem bánják meg, azoknak a Pokol és a lángoló Tűz kínjaiban lesz részük. 11 Akik hisznek és jót tesznek, azoknak pedig olyan Kertekben lesz részük, amelyekben patakok csörgedeznek: ez a nagy győzelem! 12 Próféta! Urad markának szorítása kemény. 13 Ő az, aki először ad életet, és Ő az, aki megismétli ezt. 14 Ő a Megbocsátó, a Szeretetteljes. 15 Ő a Dicsőséges trón Ura, 16 aki azt tesz, amit Ő akar. 17 Hallottál már a seregek történetéről: 18 Fáraóról és Szamúd népéről? 19 A hitetlenek ragaszkodnak ahhoz, hogy tagadják az Igazságot, 20 de Isten bármikor körülzárja őket hátulról kemény marokkal! 21 Ez itt valóban egy dicsőséges Korán, 22 ami fel van írva egy jól megőrzött Táblán!

86. szúra

AZ ÉJSZAKAI JÖVEVÉNY

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenhét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Az égre és az éjszakai jövevényre! 2 Honnan is tudhatnád, hogy mi az éjszakai jövevény? 3 A ragyogó csillag, 4 mert hisz minden lélek felett áll egy őr. 5 Az ember gondolkozzon csak el rajta, hogy miből teremtették! 6 Kilövellő folyadékból teremtették, 7 ami a gerinc és a bordák közt fakad. 8 Isten képes rá, hogy visszahozzon az életbe: 9 azon a Napon, amikor a rejtett titkokat felfedik, 10 akkor nem lesz ereje és nem lesz senki a segítségére. 11 Az égre és a visszatérő esőkre! 12 A földre és a kiszarjadó rügyekre! 13 Döntő szavak ezek, 14 amiket nem lehet könnyen venni. 15 A hitetlenek ármánykodnak ugyan, 16 de Mi cselet vetünk ellenük. 17 *Próféta!* Adj némi haladékot a hitetleneknek, adj nekik még egy kis időt!

87. szúra

A MAGASSÁGOS

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Dicsérd Urad nevét, a Magasságosét, 2 aki megteremtett és alakba öntött mindent, 3 aki meghatározza a sorsokat, és aki utat mutat, 4 és aki kiszarjasztja a legelő fűvét, 5 majd elsárgult tarlóvá teszi azt. 6 *Próféta!* Felolvastatjuk veled a Koránt, és nem fogod soha elfelejteni ezt. 7 Csak azt fogod elfelejteni, amit Isten akar, mert hisz Ő ismeri azt, ami látható, és ismeri a rejtett titkokat. 8 Mi majd könnyebbé tesszük számodra az utat. 9 Figyelmeztess! Ha hasznos, ha nem: a figyelmeztetés! 10 Az istenfélő megszívleli, 11 de a legelvetemültebbje tagadja majd. 12 Ezért a Nagy Tűzben fog égni, 13 amiben élni sem fog, de meghalni sem tud majd. 14 Csupán azok boldogulnak, akik megtisztulnak, 15 Uruk nevéről megemlékeznek, és imádkoznak! 16 De ti az életet ezen a világon többre tartjátok, 17 holott a túlvilág jobb és maradandóbb. 18 Valóban, ez áll a korábbi Írások lapjain: 19 Ábrahám és Mózes írásainak lapjain.

88. szúra

AZ ELBORÍTÓ

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonhat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Hallottad hírért a mindent elborító *Ítéletnek?* 2 Ezen a Napon *a vétke-*
sek lesütött *tekintettel*, 3 elcsigázott és kimerült arccal *jönnek elő*, 4 és lángoló
Tűzben égnek, 5 és egy fortyogó vízű forrásból isznak, 6 az ételük *pedig* száraz
és keserű tüskéből áll, 7 ami nem táplál, és az éhséget sem csillapítja. 8 *De*
ezen a Napon *láthatsz* boldogságtól sugárzó arcokat is. 9 *Azoknak az arcát*,
akik elégedettek korábbi tetteikkel. 10 Egy függőkertben *időznek*, 11 ahol nem
kell üres fecsegést hallgatniuk, 12 és ahol egy forrás csörgedezik, 13 és maga-
sított ágyak vannak 14 – és korsókat helyeznek eléjük – 15 sorba rakott pár-
nákkal, 16 kiterített szőnyegekkel. 17 *A hitetlenek talán* nem *akarják* meglátni
azt sem, hogyan öntötték alakba a tevéket, 18 hogyan emelték magasra az eget,
19 hogyan állították fel a hegyeket, 20 és hogyan terítették ki a földet? 21 *Próféta!*
Figyelmeztess! *A te dolgod* csupán a figyelmeztetés: 22 nem a számonkérés!
23 *De* akik elfordulnak *az üzenettől* és hitetlenek, 24 azokra Isten a legnagyobb
büntetéssel fog lesújtani. 25 Mihozzánk fognak visszatérni *mindannyian*, 26 és
az elszámoltatásuk a Mi dolgunk lesz!

89. szúra

A NAPKELTE

Mekkai kinyilatkoztatás, harminc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A napkeltére, 2 a Tíz Éjszakára, 3 a párosra és a páratlanra! 4 Az éjszaká-
ra, amikor továtúnik! 5 Nem *elég súlyos ez az eskü* annak, aki használja az
eszét? 6 *Próféta!* *Talán bizony* nem láttad, hogyan bánt el Urad *Ád népével*,
7 az oszlopokkal *telí* Irámmal, 8 amelyekhez hasonlókat nem emeltek más
országokban, 9 és Szamúd *népével*, akik kivésték a sziklákat a völgyben,
10 és Fáraóval, a cölöpök urával? 11 *Mindannyian áthágásokat* követtek el
a *saját országukban*, 12 és *csak* romlást hoztak *a földön*. 13 Urad a büntető

korbácsával sújtott le rájuk. 14 *Mert Urad mindig éber!* 15 Az ember azonban olyan, hogy ha Ura a nagylelkűségével és a kegyességével teszi próbára, akkor ezt mondja: „Az Uram nagylelkű volt velem.” 16 De amikor Ura úgy teszi próbára, hogy gondoskodásában szűkmarkú felé, akkor az ember ezt mondja: „Az Uram megalázott engem!” 17 De nem! Nem tisztelitek az árvákat, 18 és nem biztatjátok egymást a szegények élmezésére. 19 Az örökséget mohón feléletek, 20 a gazdagságot pedig túlságosan szeretitek. 21 Bizony így van ez! De amikor az egész földet szétmorzsolják, míg nem porrá morzsolódik, 22 akkor Urad majd eljön az angyalokkal, rangsoruk szerint, 23 és amikor a Poklot közelebb hozzák, azon a Napon az ember majd emlékezni fog mindenre. De mit ér majd vele akkor, azon a Napon? 24 Az ember ezt fogja mondani: „Bárcsak megelőlegeztem volna valamit is a mostani életemért!” 25 Azon a Napon senki sem büntet majd úgy, ahogy Ő büntet, 26 és senki sem köt úgy gúzsba, ahogy Ő gúzsba köt! 27 Lélek, te, aki nyugalmat találtál, 28 térj vissza Uradhoz elégedetten, és az Ő megelőzésére. 29 Lépj be az Én szolgálaim sorába, 30 és lépj be az Én Kertembe!

90. szúra

A VÁROS

Mekkai kinyilatkoztatás, húsz vers

Isten, a Könyörület, a Megkönyörülő nevében

1 Esküszöm erre a városra! 2 *Mert hisz te, Próféta,* ennek a városnak a lakója vagy! 3 *Esküszöm* apára és utódra! 4 Az embert megpróbáltatásokra teremtettük. 5 *Talán* azt hiszi, hogy senkinek nincs hatalma felette? 6 Azt mondja: „Nagy vagyont tékoztoltam el!” 7 *Talán* azt hiszi, hogy nem látja senki a tetteit? 8 *Talán* nem adtunk neki két szemet, 9 egy nyelvet és két ajkat? 10 *Vagy* nem mutattuk meg neki mindkét utat? 11 Bárcsak belevágna a meredek útba! 12 De honnan is tudhatnád, mi a meredek út? 13 *A meredek út:* egy rabszolgát felszabadítani, 14 éhínség idején élelmet adni 15 egy árva rokonnak, 16 vagy egy porban fetregő koldusnak. 17 Továbbá azok közé tartozni, akik hisznek, és egymást türelemre és könyörületességre intik: 18 ők a jobb kéz fölőli oldalon állók lesznek. 19 De akik nem hisznek a jeleinkben, azok a bal kéz fölőli oldalon állók lesznek. 20 A Tűz pedig össze fog zárulni fölöttük.

91. szúra

A NAP

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenöt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A napra és reggeli fényére! 2 A holdra, amikor követi! 3 A nappalra, amikor beragyogja! 4 Az éjszakára, amikor beborítja! 5 Az égre és arra, ahogy Ő felépítette! 6 A földre és arra, aki kiterítette! 7 A lélekre és Őrá, ahogy formába öntötte, 8 és felkeltette benne mind az ellenkezést, mind az engedelmisséget! 9 Aki megtisztítja a lelkét, az boldog lesz, 10 és aki megrontja ezt, az reményvesztett lesz. 11 Szamúid népe gőgösségében hazugnak nevezte a küldöttét, és 12 amikor a legalantasabb közülük kiállt ellene, 13 akkor Isten küldötte ezt mondta nekik: „Ez Isten tevéje, hagyjátok inni!” 14 De ők hazugnak nevezték a küldöttet, és levágták a tevét. Uruk a bűnükért elpusztította őket, és a föld színével tette egyenlővé a lakóhelyüket. 15 Isten nem tart a saját tetteinek következményeitől.

92. szúra

AZ ÉJSZAKA

Mekkai kinyilatkoztatás, huszonegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Az éjszakára, amikor *mindent* elfed! 2 A nappalra, amikor felragyog! 3 Őrá, aki megteremtette a férfit és a nőt! 4 Útjaitok, *amelyeken jártok*, bizony különböznek egymástól! 5 Aki adakozik és *istenfélő*, 6 és hisz a Legszebben, 7 annak megkönynyítjük az útját minden jóhoz. 8 Aki fősvény, és azt hiszi, hogy nincs ráutalva senkire, 9 és hazugságnak tartja a Legszebbet, 10 annak *pedig* megkönynyítjük az útját a nyomorúsághoz: 11 mit sem fog érni a vagyonával, amikor alázuhan a Pokolba! 12 A Mi feladatunk az útmutatás! 13 Hisz a miénk ez a világ, és a miénk a túlvilág is. 14 Óvlak benneteket a lángoló Tűztől, 15 amiben a leggonoszabb fog égni: 16 az, aki hazugságnak mondta az *üzenetet*, és elfordult a *hittől*. 17 A leginkább istenfélőt *azonban* megkímélik a Tűztől: 18 azt, aki a vagyonát odaadja, hogy maga megtisztuljon, 19 és nem marad adósa senkinek egyetlen jótettért *sem*, 20 és Ura Arcát keresi, a Legmagasztosabbét. 21 Az *ilyen ember boldog és elégedett lesz!*

93. szúra

A REGGELI FÉNY

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A reggeli fényre 2 és az elcsendesülő éjszakára! 3 *Próféta!* Urad nem hagyott el, és nem gyűlöl téged. 4 A túlvilág jobb lesz számodra, mint az evilági élet. 5 Urad *annyi mindent* fog adni neked, hogy elégedett leszel. 6 *Talán bizony* nem árvaként talált rád, és menedéket adott neked? 7 *Talán* nem tévelygőként talált rád, és útmutatást adott neked? 8 Nem nélkülözőként talált rád, és a magad urává tett? 9 *Ezért* ne bánj durván az árvaival, 10 és a koldust ne kergesd el. 11 *Inkább* Urad kegyességéről beszélj!

94. szúra

A KITÁRÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, nyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* *Talán bizony* nem tártuk ki a szívedet számodra, 2 és vettük le rólad a terheket, 3 amelyek a hátadra nehezdedtek? 4 Majd emeltük a tekin-télyedet! 5 Ahol nehézség van, ott könnyebbség is van. 6 *Bizony!* Ahol nehézség van, ott könnyebbség is van. 7 Amint elvégeztél egy *feladatot*, fáradozz tovább, 8 és fordulj Urad felé vágyakozva!

95. szúra

A FÜGEFA

Mekkai kinyilatkoztatás, nyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A fügefára, az olajfára, 2 a Sínai-hegyre 3 és erre a biztonságos városra! 4 Az embert a legtökéletesebb alakban teremtettük meg, 5 majd a legalan-

tasabbá alacsonyítottuk le. 6 Azokon kívül, akik hisznek, és jót tesznek: az ő jutalmuk kifoghatatlan lesz! 7 Mi késztet téged, ember, még ezek után arra, hogy hazugságnak nevezd az Ítéletet? 8 Talán nem Isten az, aki a bírók közül a legbölcsebb?

96. szúra

AZ ALVADÉK

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenkilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Olvass Urad nevében, aki teremtett. 2 Megteremtette az embert egy véravadékból. 3 Olvasd! Urad a Legkegyesebb! 4 Ő, aki az íróttal tanított, 5 és megtanította az embert arra, amit nem tudott. 6 Az ember azonban túllépi a mértéket: 7 amikor azt hiszi, hogy egymaga mindenre képes. 8 *Próféta!* Uradhoz fognak visszatérni mindannyian! 9 Láttad azt az embert, aki megakadályozott 10 egy szolgát az imája elvégzésében? 11 Mit gondolsz róla? A helyes úton jár, 12 vagy istenfélő? 13 Mit gondolsz róla? Megtagadja az igazságot, és elfordul az üzenettől? 14 Talán nem tudja, hogy Isten mindent lát? 15 Bizony! Ha nem hagy fel a hitelenséggel, akkor a homlokáról lelógó hajtincsnél fogva megragadjuk, és jól megrángatjuk: 16 hazug és bűnös homlok ez! 17 Hívja csak az övéit! 18 Mi a Pokol őreit fogjuk hívni. 19 Nem! Ne engedelmeskedj neki! *Próféta!* Borulj le inkább, és keresd Isten közelségét.

97. szúra

AZ ELRENDELÉS ÉJSZAKÁJA

Mekkai kinyilatkoztatás, öt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Az Elrendelés Éjszakáján küldtük le a Koránt. 2 Mitől is tudhatnád, mi az Elrendelés Éjszakája? 3 Az Elrendelés Éjszakája jobb, mint ezer

hónap. 4 Az angyalok és a Lélek ekkor szállnak alá *egymás után sorban*, Uruk engedélyével minden ügy felett. 5 Ezen az *éjszakán* békesség van, *egészen hajnalhasadásig*.

98. szúra

A VILÁGOS BIZONYÍTÉK

Medinai kinyilatkoztatás, nyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A Könyv embereiből a hitetlenek és a bálványimádók mindaddig nem akarnak felhagyni a *hitetlenségükkel*, amíg megérkezik hozzájuk a Világos Bizonyíték, 2 és egy Küldött Istentől, megtisztult lapokról olvas fel nekik, 3 amelyeken igaz írások állnak. 4 Akik megkapták az Írást, csak azután szakadtak szét *csoportokra*, miután megérkezett hozzájuk a világos bizonyíték. 5 *Holott* csupán azt a parancsot kapták, hogy Istent szolgálják, Őhozzá legyenek őszinték a tiszta *egyistenhitben*, végezzék el az imát, és adják meg az előírt adományt. *Mert hiszen ez az igaz vallás!* 6 Azoknak, akik a Könyv embereiből hitetlenek, és a bálványimádóknak a Pokol Tüzeben lesz a *lakóhelyük mindörökre*. *Mert hiszen* minden teremtmény közül ők a legalávalóbbak. 7 Akik *viszont* hisznek és jótetteket cselekszenek, ők a teremtmények közül a legjobbak. 8 Uruknál meglesz a jutalmuk: Éden Kertjei, amelyekben patakok csörgedeznek, és itt időznek majd mindörökre. Isten ott majd örömét leli bennük és *viszont*. Ez azok számára lesz majd így, akik félnek Uruktól!

99. szúra

A FÖLDRENGÉS

Medinai kinyilatkoztatás, nyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Amikor a föld erősen megremeg, 2 és amikor a föld kiveti magából súlyos terheit, 3 akkor majd így fog felkiáltani az ember: „*Mi történik most velem?*”

4 Azon a Napon *a föld* elmondja *korábbi* történeteit, 5 mert Urad a kinyilatkoztatásával *erre készíti*. 6 Azon a Napon az emberek *külön* csoportokban jönnek majd elő, hogy tetteikkel szembesüljenek: 7 aki egy porszemnyi jót tett, szembesülni fog vele, 8 és aki egy porszemnyi rosszat tett, azzal szembesül majd.

100. szúra

A VÁGTÁZÓK

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A zihálva vágtázókra! 2 A szikrákat szórókra! 3 A hajnalban támadókra, 4 a porfelhőket kavarókra, 5 az *ellenség* sűrűjébe nyomulókra! 6 Az ember Urával szemben hálátlan, 7 amit tanúsít azzal *is, hogy* 8 legjobban az *evilági* javakat szereti. 9 *Talán* nem tudja, hogy amikor *felforgatják* a sírokat, és *kiborítják* a tartalmukat, 10 és a szívek rejtett titkait felfedik, 11 *akkor* azon a Napon Uruk mindannyiukról tudni fog *mindent*?

101. szúra

A SORSCSAPÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, tizenegy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A sorscsapás! 2 Mi a sorscsapás? 3 Mítől is tudhatnád, mi a sorscsapás? 4 Azon a Napon az emberek szétszórt molylepkékre, 5 a hegyek gyapjú-csomókra fognak hasonlítani. 6 Akiknek a mérlege a *jótettektől* súlyos lesz, 7 azoknak boldog élete lesz. 8 *De* akiknek a mérlege könnyű lesz, 9 *mind* azoknak a lakhelye a feneketlen mélység lesz. 10 Honnan *is* tudhatnád, mi az? 11 *Bizony!* Ez maga a perzselő Tűz!

102. szúra

A HARÁCSOLÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, nyolc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A harácsolás elvonja *minden* figyelmeteket, 2 *míg végül a saját sírjaitok* ba juttok el. 3 *Dehogynem!* Majd megtudjátok még! 4 *Bizony!* Majd még megtudjátok! 5 *Dehogynem!* Bárcsak bizonyosan tudátok! 6 *De* majd mennyire meglátjátok a Pokol *Tüzét!* 7 *Így lesz* ez bizonyosan! A saját szemetekkel fogjátok meglátni! 8 Azon a Napon *majd* számot fogtok adni az *evilági örömeitekről.*

103. szúra

A DÉLUTÁN

Mekkai kinyilatkoztatás, három vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 A délutánra! 2 *Bizony!* Az ember a vesztébe *rohan!* 3 Csak azok nem, akik hisznek, jót tesznek és egymást igazságosságra és türelemre *buzdítják.*

104. szúra

A RÁGALMAZÓ

Mekkai kinyilatkoztatás, kilenc vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Jaj minden gáncsoskodó rágalmazónak, 2 aki a vagyonát *egyre* csak halmozza és számolja, 3 *mert* azt hiszi, hogy a vagyona halhatatlanná teszi. 4 *De* nem! A *Nagy Zúzdába* dobják *majd* be! 5 *De* honnan *is* tudhatnád, *hogy* mi a *Nagy Zúzda?* 6 *Ez maga* Isten fellobbanó Tüze, 7 ami átcsap az emberi szíveken, 8 és összezárul felettük, 9 feltornyosuló *lángoszlopokban!*

105. szúra

AZ ELEFÁNT

Mekkai kinyilatkoztatás, öt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

- 1 *Próféta!* Nem láttad, hogy Urad hogyan bánt el az elefánt gazdáival?
2 *Talán* nem vitte tévútra *minden* cselvetésüket, 3 *és nem* küldött *le* ellenük
rajokban madarakat, 4 amik égetett agyaggolyókkal dobálták meg őket,
5 *és ezzel* lerágott szalmaszálakhoz *hasonlóvá* tette őket?

106. szúra

KURAJJS

Mekkai kinyilatkoztatás, négy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

- 1 *Ő vitte véghez mindezt* a Kurajs ügyéért, 2 téli és nyári karavánútjaik
ügyéért. 3 *Ezért mindannyian* ennek a Háznak az Urát szolgálják! 4 *Őt*, aki
éhségük ellen ételmet, és félelmeik ellen biztonságot ad.

107. szúra

A SZÍVESSÉGEK

Mekkai kinyilatkoztatás, hét vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

- 1 *Próféta!* Elgondolkoztál arról az emberről, aki hazugságnak mondja az
Ítéletet? 2 *Az ilyen ember eltaszítja magától* az árvát, 3 *és másokat* nem
buzdít arra, hogy a rászorulókat élelmezze. 4 *Jaj* azoknak, akik imádkoz-
nak *ugyan*, 5 de imáikban figyelmetlenek, 6 *és jaj* a magamutogatóknak is,
7 akik az *apró* szívességeket megtagadják *másoktól!*

108. szúra

A BŐSÉG

Mekкаи kinyilatkoztatás, három vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Mi a bőséget adtuk neked, *Próféta!* 2 Ezért Uradhoz imádkozz, és csak Neki áldozz. 3 Aki gyűlöl téged, az pedig maradjon utódtalan!

109. szúra

A HITETLENEK

Mekкаи kinyilatkoztatás, hat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Mondd: „Hitetlenek! 2 Én nem imádom azt, amit ti imádtok, 3 hisz ti sem imádjátok azt, amit én imádok. 4 *Soha* nem fogom imádni azt, amit ti imádtok, 5 hisz ti sem fogjátok *soha* imádni azt, amit én imádok. 6 Tietek a ti vallásotok, enyém az én vallásom!”

110. szúra

A SEGÍTSÉG

Mekкаи kinyilatkoztatás, három vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Amikor Isten segítsége megérkezik, és az út a győzelemhez megnyílik, 2 és amikor látod az embereket tömegesen megtérni Isten vallásához, 3 akkor Urad dicsőségét hirdesd, és kérd az Ő bocsánatát! Ő mindig készen áll arra, hogy a megbánást elfogadja.

111. szúra

A PÁLMAROST

Mekkai kinyilatkoztatás, öt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Száradjon le Abú Lahab keze! Pusztuljon ő is *vele!* 2 Semmit sem fog érni a vagyonával, *sem azzal*, amit szerzett *magának.* 3 A lángoló Tűzben fog égni, 4 *mint* a felesége, a fahordó, 5 akinek egy kötél lóg a nyakában pálmarból.

112. szúra

A TISZTA HIT

Mekkai kinyilatkoztatás, négy vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Mondd: „Ő Isten, az Egy! 2 Isten, az Örök! 3 Nem nemzett *senkit*, és nem nemzették *Őt sem:* 4 nincs Őhöz hasonló egyetlen *lény sem.*”

113. szúra

A HAJNALHASADÁS

Mekkai kinyilatkoztatás, öt vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 *Próféta!* Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál 2 a teremtményeinek ártásai elől, 3 a leszálló sötétség ártásai elől, 4 a csomókra fújó *boszorkányok* ártásai elől, 5 és az irigyek irigysége elől.”

114. szúra

AZ EMBEREK

Mekkai kinyilatkoztatás, hat vers

Isten, a Könyörületes, a Megkönyörülő nevében

1 Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál, 2 az emberek királyánál, 3 az emberek istenénél 4 a rejtőzködve súgó ártása elől, 5 aki *rosszat* sugall az emberek szívébe, 6 *legyenek* ezek *akár* dzsinnek, *akár* emberek.

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

JEGYZETEK

1. szúra A MEGNYITÁS

A NYITÓ SZÚRA. A Könyv, a Korán megnyitása, ill. megnyitó szúrája. **1,1** Isten / Allah maga a Könyörületes (ar-Rahmán), aki a Könyörületesség ura, és általánosságban az. A Megkönyörülő (ar-Rahím) szintén maga Isten / Allah, aki egy adott pillanatban, vagy konkrétabb és hatékonyabb formában ad az Ő könyörületességéből. **1,2** az összes világ, mindenki és minden élőlény urának. **1,4** az (Utolsó) Ítélet napja. **1,6** egy egyenes útra, egy egyenes úton.

2. szúra A TEHÉN

2,1 mágikus betűk, amelyek több szúra elején találhatóak, és a jelentésükre nincs magyarázata. **2,2** a Könyv; A Korán, az Írás. **2,4** neked; Mohamed proféta. (A hívő muszlimok a Proféta nevének említésekor kimondják, ill. leírják, hogy BLV, azaz béke legyen vele.) **2,8** az Utolsó Napban; az Ítélet napjában, a végítéletben. **2,13** mások; más emberek. **2,14** démonaikkal; ördögi társaikkal, kis sátánjaikkal. **2,23** a Szolgánknak; Mohamednek. **2,24** tápláléka; tüzelőanyaga, tűzifája. **2,25** patakok csörgedeznek; amelyek alatt folyók, patakok folynak. **2,27** valóban elveszettek lesznek; az igazi vesztesek ők lesznek. **2,30** egy utódot; a kalifát, aki Isten helytartója és képviselője a földön. **2,34** Iblisz; egyes Korán-magyarázók Ibliszt angyalnak tartják, míg mások a dzsinnekhez sorolják. **2,35** mindketten rosszat tesztetk; vétkesekké váltok, bünt követtek el. **2,37** Ura vigasztaló szavai; Urától megbánásra biztató szavakat kapott. **2,43** fizessétek meg az előírt adományt; fizessétek meg az előírt adót, adjátok meg az adományt. **2,44** a Könyvet; a Tórárt. **2,45** támaszt; segítséget. **2,53** megkülönböztető jelet; ami a rosszat a jótól megkülönbözteti, vö. 25. szúra. **2,58** ebbe a városba; Jeruzsálembé. **2,60** mindenki; Minden embercsoport, minden törzs. **2,60** forrása; ivóhelye, kútja. **2,72** eltitkoltatok; elhallgatatok. **2,83** beszéljetek szépen; barátságosan, szép szavakkal. **2,85** mégiscsak kiváltjátok őket; a különböző zsidó törzsek különböző arab törzsek szövetségesei voltak. **2,85** Isten jól tudja mindazt, amit tesztetk; Isten nem hagyja figyelmen kívül, amit tesztetk. **2,88** a mi szívünk be van zárva; a mi szívünk körülmételetlen, burok védi a hit ellen, nehogy az áthatoljon rajta. **2,94** ha valóban szavahihetőek vagytok; ha igazat mondotok. **2,100** azon

nyomban elvetik ezt; elvetik a szövetséget Istennel vagy Mohamed prófétával. **2,102** ördögi lények; sátánok. **2,102** csupán csábítás vagyunk; próbatétel, jelenés vagyunk (Hárút és Márút). **2,103** „figyelj ránk”, „nézz ránk”; kétértelmű szóhasználat a korabeli arab nyelvben, amivel a helyi zsidók kigúnyolták Mohamed prófétát. **2,106** bármilyen jelet; a Korán bármelyik szúrájának bármelyik versét. **2,109** megérkezik Isten a közbenjárásával; a Parancsával, az Igéjével. **2,112** aki teljesen aláveti magát; aki aláveti az arcát. **2,114** a neki szentelt imahelyen; a mecsetekben, vö. **2,142**. **2,116** Istennek gyermeke van; isten gyermeket szerzett magának, vett magához, vö. 9,30 és 16,57. **2,119** nem követed a vallásukat; nem lesznek megelégedve veled, amíg nem követed a vallási irányzatukat, életmódjukat, útjaikat. **2,121** ahogy ezt olvasni kell; úgy követik a Könyvet, ahogy méltó követni. **2,125** a Ház; a Kába, amit az Isten szent helynek tett meg. **2,128** alá vessük magunkat neked; muszlimok legyünk! **2,129** felolvassa nekik a jeleidet; felolvassa nekik a verseidet, a Korán szúráit. **2,130** gúnyt űz Ábrahám vallásából; vö. 2. szúra, 26. lábjegyzet. **2,131** a vallást; a tiszta egyistenhitet. **2,138** Isten ismertetőjele; színjele. **2,142** az imairánytól; Mekka előtt az imairány Jeruzsálem volt. **2,143** középen álló közösséggé tettünk meg benneteket; középutas, kiegyensúlyozott és igazságos közösséggé. **2,143** a Küldött tanú lehessen felettetek; a muszlimok tanúk ezen a világon és a túlvilágon is mások felett; kiváló életvitelükkel és vallásukkal. **2,145** ők akkor sem fogják követni a te imairányodat; a zsidók és a keresztények. **2,150** az emberek ne tudjanak semmiféle érvet felhozni ellenetek; azért, hogy a zsidók és a bálványimádók ne vitatkozhassanak egy eldöntött tényről. **2,153** keressetek támaszt a türelmességben; segítséget az állhatatosságban. **2,158** Isten szent helyei közé tartoznak; kultikus, rituális helyek. **2,158** a két domb; Szafá és Marva két domb a Kábánál, amire a hívőknek a zarándoklat idején fel kell menniük, vagy futniuk. Annak emlékére, hogy Hágár vizet keresett a fiának, Ismaelnek. A kis zarándoklat (umra) bármikor elvégezhető, míg a nagy zarándoklat (haddzs) csak az előírás szerinti időszakban. **2,162** használják az eszüket; élnek az eszükkel, elgondolkoznak a dolgokon. **2,165** a vétkesek; azok, akik bálványokat imádnak. **2,170** azt mondják nekik; a bálványimádóknak vagy az embereknek általában. **2,170** inkább apáink útját követjük; inkább az követjük, amit apáinknál találtunk. **2,177** a jóság; a jámborság. **2,177** a veszélyek idején; az erőszak idején. **2,178** megtorlás; emberölés

esetén a bosszúállás, vérbosszú. 2,178 a megölt ember fiútestvére; bárki, aki jogosult a vérbosszúra, és elfogadja a díjat az élet helyett. 2,178 az elismert módon; az elismert szabályok szerint. 2,179 a megtorlásban élet van; Mivel a vérbosszú intézménye elrettentő, ezért megakadályozhatja a vérontást és életet menthet. 2,187 együtt legyetek az asszonyaitokkal; közösüljetek a feleségetekkel. 2,189 az őszinte hit; a jámborság. 2,193 a Szent Mecsetnél; a harcok a Szent Mecsetért folynak, és a tét a mekkaiak legyőzése, vö. 2,191 és 8,39. 2,195 ne akarjátok a saját pusztulásotokat; ne dolgozzatok a saját kezetekkel a pusztulásotokon. 2,197 az előírt hónapokban; a hónapok nevei – Savvál, Dzúl-Káda, Dzúl-Hiddzsa. 2,197 ne keveredjen semmiféle összetűzésbe; ne vitatkozzon, ne veszekedjen. 2,198 a szent hely; a Muzdalifa egyik része. 2,205 hátat fordít a hitnek; elmegy tőled, ill. mihelyt elmegy a közeledből. 2,208 a Békességbe; a megbékélésbe, békébe, az iszlámba. 2,217 a hit üldözése rosszabb, mint mások megölése. 2,219 amikor a borról ... kérdeznek; minden kábító hatású szer gyújtófogalma is lehet. 2,220 Isten hatalmas; mindenható. 2,221 a Paradicsomba; a Kertbe. 2,223 ahogyan akartok; a Medinába kivándoroltak egy zsidó elmondása alapján attól tartottak, hogy a hátulról megközelített asszony, ha teherbe esik, nem szül egészséges gyermeket. 2,226 várjanak ki négy hónapot; az iszlám előtti időkben a férj bármelyik időpontra elbocsáthatta a feleségét. 2,228 az elbocsátott; az elvált. 2,229 a válás kétszer történhet meg; a válás kétszer lehetséges és megengedett. 2,229 Isten törvényes határait; a házasságot. 2,229 a házastársak; ők ketten. 2,230 a törvénynek megfelelő módon; jogszerűen, a jog szerinti módon. 2,235 emlékezzetek; tudjátok. 2,243 ezrével; vö. 2,246. 2,245 egy megfelelő kölcsönt nyújt; jó kölcsönt ad Isten felé, őszinte kölcsönt nyújt Istennek. 2,246 az egyik prófétájuknak ezt mondták; Sámuelnek. 2,246 a lakóhelyükről; vö. 2,243. 2,247 Tálút; Saul arab neve. 2,248 a Láda; a Frigyláda. 2,248 Uratok nyugalmat adó jelenléte; a „nyugalom ajándéka” az Istentől. 2,248 ereklyék; a maradványai annak, amit Mózes nemzetsége és Áron nemzetsége hátrahagytak. 2,251 Isten jóságos az Ő teremtményeivel; Isten kegyes a világok lakóival. 2,253 a Szent Lélekkel; a Tiszta Lélekkel, vagy Gábiel arkangyallal. 2,255 az Állhatatos; vö. 13,33. 2,257 Isten azok szövetségese; barátja, támogatója, védelmezője. 2,258 nem gondolkoztál el azon az emberen, aki vitába szállt; Nimródon. 2,260 tedd ki őket egyenként; egy madarat négy darabra vágva. 2,263 Isten végtelenül gazdag; olyan gazdag, hogy

nincs ráutalva senkire, és elegendő önmagában. 2,273 kereskedelmi utakat tegyenek; azok, akik szegények és / vagy teljesen elfoglaltak Isten útján, és emiatt nem tudnak kereskedelmi célú karavánutakra indulni. 2,273 felismerheted Őket jellemvonásokról; jelükön, jelükről. 2,275 uzsorakamat; vö. pl. 3,130 és 4,161. 2,275 agyba-főbe ver; elver. 2,282 ügygondnok; gyám, védelmező. 2,282 ha a két nő közül az egyik tévedne; a szó klasszikus értelmében „elfelejtené”.

3. szúra **IMRÁN NEMZETSÉGE**

IMRÁN CSALÁDJÁ. 3,3 Evangélium; egy Könyv, amit Isten küldött le Jézusnak, és mivel nem írásos formában érkezett, így ez nem azonos az Evangélium szövegével. 3,4 a megkülönböztetést a jó és a rossz között; vö. 5,48 és 25,1. 3,5 nincs isten; nincs Isten. 3,7 versek; jelek. 3,7 alapjuk van a tudásban; a tudományban járatosak. 3,9 egy olyan Napra, amihez nem fér kétség; vö. 102,3–8. 3,19 az iszlám; a feltétel nélküli odaadás Istennek. 3,19 a Tudás; a tudomány, a Korán. 3,20 alávetem magam; az arcomat. 3,20 az írástudatlanoktól; a tanulatlanoktól. 3,26 Tiéd minden hatalom; Te, akié a Királyság. Te, aki a hatalom birtokosa vagy. 3,28 szövetségeseiknek; barátainknak. 3,33 Imrán nemzetségét; a Korán szerint Imrán nemzetségéből származik Mária, Jézus anyja és így Jézus is. 3,39 Isten Szava; maga Jézus. 3,41 mutass nekem egy jelet; tégy egy jelet. 3,49 mit tartotok a házaítokban; mit tároltok, raktározatok. 3,52 alávetettük magunkat Istennek; muszlimok vagyunk. 3,64 egyezzünk meg egy dologban; jussunk közös nevezőre egy ügyben. 3,64 alárendeljük magunkat Istennek; muszlimok vagyunk. 3,67 azok követelhetik maguknak Ábrahámot; azok állnak legközelebb Ábrahámmal, azok tarthatnak igényt Ábrahámra. 3,70 a Könyv emberei; a Könyv követői. 3,75 dinár; ma is használatos pénzegység bizonyos országokban. 3,75 az idegenekkel szemben; az uzsoratorvény a zsidóknál. 3,81 egyezséget; szövetséget. 3,85 alávetettséget Istennek; az iszlámot. 3,93 Izrael tiltott meg önmagának; Jákob másik neve. 3,96 Mekkában; Bakkában. 3,96 útmutatás mindenki számára; a világok lakóinak. 3,105 mint azok; a zsidók és a keresztények. 3,108 Isten jelei; Isten versei. 3,110 létrejött az emberekből; létrehoztak az emberek közül, ill. kialakult az emberekből. 3,112 áthágásokat követtek el; vö. 2,61. 3,119 hisznek a teljes Könyvben; az összes kinyilatkoztatásban, összes Írásban, amit leküldtek. 3,130 ne éljetez ... uzsorakamatból; ne emésszék fel mások vagyó-

nát. **3,137** az ilyen emberekkel; általánosságban az ellenséges emberekkel, de a Korán-magyarázók nincsenek egy véleményen ebben. **3,140** hasonló sebeket kaptak; utalás az uhudi csatára, amikor a muszlimok nem engedelmeskedtek a Próféta parancsainak. **3,140** Isten tanúkat szólítson; az (Utolsó) Ítélet napján a vértanúk, mártírok, a prófétákkal együtt állnak Isten színe előtt. **3,143** szembenézhetettek vele; a badri győzelem és az uhudi vereség körülményeiről vö. 2,140–143. **3,144** Muhammad csupán egy küldött; Mohamed egyike a küldötteknek. **3,147** túlkapásainkat; mértéktelenségeinket az ügyeinkben. **3,154** ha ez a sorsotok; ha a házaitekban maradtok, akkor is megölik őket, ha egyszer ez van előírva számukra. **3,164** az Ő verseit; Isten verseit, a Korán verseit. **3,175** a követőitől; a barátaitól, a cimboráitól. **3,179** a rosszat a jótól; a képmutatókat az igazaktól. **3,185** egyszer mindenki meghal; minden lélek kipróbálja, megízleli a halált. **3,187** Isten átvette a kötelezettséget; a kötelező érvényű ígéretet, egyezséget, szövetséget. **3,189** a legfőbb hatalom; a Királyság, minden hatalom. **3,196** a környéken; az országban, a környező vidékeken.

4. szúra **A NŐK**

AZ ASSZONYOK. **4,1** Isten az, aki öröködik felettetek; az ő felettetek. **4,2** az árváknak; amikor elérték a serdülőkort. **4,3** az árva lányokkal; vö. 4,127. **4,3** a rabszolganőitekkel; amit a jobb kezetek, ill. a jobbotok birtokol, vagy azokkal a nőekkel, kiket a harcban foglyul ejtettek. **4,6** amennyi helyénvaló; helyes, jogszerű, a helyes úton van. **4,15** erkölcsstelenséget; paráznaságot. **4,15** másik kiutat; vö. 65,2. **4,19** megörököljétek; akár az örökséget, akár magát az özvegyet. **4,19** bánjatok velük a jog szerint; tisztességesen és kedvesen. **4,23** szoptatós anyáitokkal; a szoptatós anyának, akit a férfi fizet, hogy szoptassa a gyermekét, az iszlámban jelentős jogállása van. **4,25** hisz egyikőtök a másiktól származik; az egyik ember olyan, mint a másik; minden ember az emberiség nagy családjából származik. **4,34** felelőssége van a nőekkel szemben; kötelezettsége. **4,34** legyintsétek meg őket; intsétek meg őket, csapjatok rájuk a kézfejetekkel, üssétek meg őket. **4,43** ha részegek vagytok; vö. 2,219 és 5,90–91. **4,45** Isten elegendő védelmezőnek; barátnak, segítőnek. **4,46** néhány zsidó elferdíti a szavak értelmét; a Tóra szövege. **4,46** ránk figyelj, hallgass, nézz ránk; vö. 2,104, *ráiná* és *unzurná*. (A zsidók egy része kigúnyolta a muszlimokat és a Próféta bizonyos héber és arab szavak elferdítésével.) **4,47** megszeg-

ték a sabbathot; akik egymás társai a sabbathban, vö. 2,64. **4,51** ördögi erőkben; fekete mágiában. **4,53** legfőbb hatalomban; Isten hatalmában, Isten Királyságában. **4,54** Isten kegyességét; a prófétaságot, amiből Mohamednek adott. **4,54** Ábrahám utódainak; Ábrahám nemzetségének, családjának. **4,57** hűsítő árnyékot; kiterjedt árnyékokat. **4,58** jogos tulajdonosaiknak; vö. 2,283 és 3,75. **4,59** fölhatalmazottaitoknak; eljárók abban az értelemben, ahogy a vallásjog tudósai azok, és olyan formában, ahogy a szunniták a kalifa személyét (akit a helyes úton vezérelnek) és a síiták az imám személyét (aki tévedhetetlen a döntéseiben) felfogják. **4,60** bálványok elé vinni; egy bizonyos egyeduralkodó, vagy egy képmutató, vagy egy *kohanita zsidó*, aki a Próféta ellenlábasa volt. **4,69** az igazság tanúi; a mártírok, akik életüket áldozták Isten útján. **4,73** nagy sikereket értem volna el; nagy zsákmányra tettem volna szert, ill. nagy szerencse ért volna. **4,75** ebből a városból; Mekkából. **4,76** a bálványok útján harcolnak; többféle fordítás lehetséges. **4,77** tartózkodjatok a harctól; tartsátok vissza, fogjátok vissza a kezeiteket. **4,78** ez tőled jön, Muhammad; néhányan a Próféát okolták, ha valami rossz történt velük, vö. 7,131. **4,86** viszonzóztatok; vö. 4,94. **4,88** oda, ahová valók; a hitetlenség állapotába. **4,89** bárhol találjátok is őket; vö. 2,191. **4,90** Isten nem engedélyezi, hogy megtámadjátok őket; Isten nem ad szabad utat nektek, hogy harcoljatok ellenük. **4,91** kezét emelnek rátok; nem fogják vissza a kezüket. **4,94** kivonultok; portyáztok, jártok-keltek. **4,95** testben és lélekben; életük kockáztatásával, ők maguk. **4,97** elnyomtak bennünket a földön; elnyomottak voltunk az országban, ill. gyengékként bántak velünk. **4,102** ha nem figyelnétek oda ... a tárgyaitokra; a csomagjaitokra, felszerelésekre. **4,105** ne légy az árulók védelmezője; a hazugok, a csalók védelmezője. (Egyszer egy medinai ember ellopott valamit és hamis módon egy zsidót vádolt meg a tettel.) **4,114** a bizalmas beszélgetéseikben; a titkos, titokban folytatott megbeszéléseikben. **4,117** női lényeket szólítanak; vö. 53,19–20. **4,119** metsszék meg a tevéik fülét; egy pogány arab szokás; a hátasjóság, de főképp a nősténytevék fülének megvágása vagy a fülek levágása. **4,120** hazug látszatot; varázslatot. **4,127** a jogi véleményedet kérdezik; a nők jogállásának szabályozásáról kérdeznek. **4,127** elnyomott gyerekről; azokról, akiket gyengékként kezeltek. **4,137** azoknak Isten nem fog megbocsátani; azok számára lehetetlenség, hogy Isten megbocsásson. **4,140** mint amilyenek ők; vö. 6,68. **4,141** lehetőséget; utat. **4,142** de Isten az, aki túl fog járni az eszükön; Isten (nem) fogja

becsapni őket. 4,153 fogták a borjút; imádni kezdték a borjút. 4,154 a hitelenségük miatt; mert nem hittek Jézusban. 4,159 tanú lesz felettük; tanuskodni fog ellenük. 4,162 szilárdak a tudásban; a tudósok, akik behatóan tanulmányozták az Írásokat. 4,165 ne legyen semmiféle érvük arra, hogy nem tudnak Istenről; ne lehessenek érveik Isten ellen. 4,171 Három; Szentháromság. 4,176 Isten így magyarázza meg nektek; Isten így teszi világossá.

5. szúra **AZ ASZTAL**

AZ ÜNNEPI LAKOMÁHOZ MEGTERÍTETT ASZTAL. 5,1 teljesítetek a kötelezettségeiteket; tartsátok be a szerződéseiteket. 5,2 Isten szent jeleit; szentségeit, szent helyeit, az áldozati állatokat, a rítusokat. 5,5 a Könyv emberei; a zsidók és a keresztények. 5,12 Isten átvette a kötelezettséget; a szövetséget, az egyezséget. 5,12 jó kölcsönt adtok az Istennek; vö. 5,7,18 és 6,4,17. 5,13 Isten az igazakat szereti; Isten szereti a jóra valókat, akik jót tesznek. 5,14 kötelezettséget; vö. 5,4. 5,17 a Megváltó; Krisztus. 5,17 Isten megteremt bármit; Isten képes megteremteni bárkit és bármit, vö. 3,47. (Jézus teremtése, a szeplőtelen fogantatás.) 5,21 ne forduljatok vissza; ne meneküljete el, ne fordítsatok hátat. 5,22 ezen a földön; ebben az országban, a „szent földön”. 5,34 visszafordulnak a helyes útra; megbánással elfordulnak a bűntől. 5,41 ha ezt a döntést kapjátok...; utalás a kettős mércére, amivel a zsidók a saját előkelőiknek kedveztek, ha bűnt követtek el; a megkövezés helyett csak szurokkal kenték be az arcukat, míg más Korán-magyarázók szerint egy előkelő zsidó férfi és egy előkelő zsidó nő házasságtörést követtek el, és a zsidók képviselői a Prófétát keresték fel tanácsért. 5,42 ítélezz közöttük igazságosan; pártatlanul. 5,44 akik követik a zsidó hitet; a zsidók. 5,44 írástudók; tudósok. 5,48 újra megerősítse ezt; erősen megragadja, kézben tartsa, utoljára megerősítse, vagy a törvényeket megerősítse. 5,48 mindegyikőtöknek; minden egyes közösségnek. 5,48 tudotokra adja; elmondja nektek. 5,49 eltántorítsanak; káprázattal elcsábítsanak 5,49 azokért a bűneikért; a bűneik egy részéért. 5,50 a tudatlanság korának; az iszlám előtti kornak. 5,51 szövetségeseiteknek; barátoknak, vö. 4,144. 5,54 akik a hívőkkel szemben jók; aki a hívőkkel szemben nyájasak, kedvesek. 5,61 hitetlenként jönnek, és hitetlenként távoznak; hitetlenként lépnek be a házba, és hitetlenként mennek ki innen. 5,63 jogtalanul szerzett haszon; jogtalanul szerzett javak. 5,64 Isten marka zárva van; Isten keze meg van bilincselve. 5,66 bőséges gondosko-

dásban lenne részük; akkor az égből, de még a lábuk alól is enni kapnának, ill. fentről és a lábuk alól. **5,70** átvettük Izrael gyermekeitől a kötelezettséget; szövetséget, egyezséget kötöttünk Izrael gyermekeivel. **5,75** a hittől; az Igazságtól. **5,76** se jót, se rosszat nem tesz nektek; nincs se előnyötök-re, se károtokra, nem hoz hasznot, de kárt sem okoz nektek. **5,77** Könyv emberei; ti, akik megkaptátok a Könyvet. **5,82** a bálványimádók; azok, akik Isten mellé más isteneket társítanak. **5,89** olyan esküitekért, amelyek kötnek benneteket; amire esküt kötöttetek és nem tartjátok be. **5,91** legyenek éberek; legyenek óvatosak. **5,95** ne vadásszatok; ne öljétek meg a vad-állatokat. **5,95** megtisztult állapotban vagytok; kegyelmi, felszentelt állapotban, a sérthetlenség állapotában vagytok. **5,96** halászat; a tenger állatainak vadászata. **5,101** gondot okoznának nektek; fájdalmat, nehézségeket okoznának nektek. **5,103** ... azért, hogy ne gyengüljön a teremtőerejük; a tulajdonságaik miatt szentnek tartott állatok nevei: Bahíra, Száiba, Vaszíla, Hám. **5,104** gyűljetek oda Isten kinyilatkoztatásához; gyertek oda ahhoz, amit Isten leküldött nektek. **5,107** hamisan esküdtek; bűnnel terhelték magukat, „megkárosították az örökösöket”. **5,111** a tanítványoknak; az apostoloknak. **5,112** egy asztalt; egy asztal ünnepi lakomával.

6. szúra **A JÓSZÁG**

6,2 egy saját sorsot; egy másik határidőt, a Feltámadás napjáig, ami minden egyes ember élete. **6,8** egy angyalt; vö.25,7. **6,8** az ítélet már rég ki lenne mondva felettük; az ügy el lenne döntve. **6,13** Istené minden, ami ... csak létezik; lakik, él, van. **6,19** tanúbizonyság; tanúságtétel. **6,34** az üldöztetést; azt, hogy a hitetlenek testi és lelki fájdalmakat okoztak nekik. **6,37** ... az Urától?; Miért nem küldtek le rá egy jelet az Urától. **6,44** minden dologhoz; minden földi jóhoz. **6,50** minden kincse; tárháza, élesztára. **6,52** az Ő Arcát keresik; vö. 92,19–21. **6,52** ... te is a vétkesek közé tartoznál; vö. 80,1. **6,59** egy Könyvben; egy megvilágosító Könyvben. **6,73** az Igazság szerint; igaz céllal. **6,85** János; Jahja. **6,92** figyelmezted a Városok Anyját; figyelmezted Mekkát. **6,95** megrepeszt; kicsíráznak. **6,95** ... hagyjátok elfordítani magatokat; milyen könnyen hagyjátok elfordítani magatokat Istentől és az Igazságtól. **6,100** ... dzsinneket; vö. 38,76 és 55,15. **6,100** amivel leírják; amivel jellemzik, amit állítanak Őróla. **6,102** eléri a pillantásokat; a Látó, Isten mindent lát, amit az emberi szem nem lát. **6,110** ellenkezésükben; áthágásukban. **6,118** az Ő jeleiben; a kinyilatkoztatásaiban. **6,124** armány-

kodtak; áskálódtak, összeesküvést szőttek. 6,125 kitágítja szívét az iszlámhoz; kitágítja a lelkét, mellkasát, hogy alávesse magát Istennek, vö. 2,131–132. 6,128 sok embert szereztetek meg; sok emberi lelket toboroztatok a soraitokba. 6,128 hasonmásaik; követőik, barátai. 6,136 nem érkezik meg a bálványaikhoz; mert az akkori hitélet haszonélvezői megtartották maguknak ezt. 6,141 a jogos részt; ami a szegényeknek jár. 6,146 a zsidóknak; azoknak, akik a zsidó vallást követik. 6,152 ne nyúljatok...; ne közéletsetek az árva gyerek vagyonához. 6,156 ne mondjátok azt...; a mekkaiak állítása szerint csak a keresztények és a zsidók kapták meg a Könyvet.

7. szúra A MAGASLATOK

7,2 ... szorongása miatt; vö. 6,33–36 és 20,22. 7,3 pártfogókat; barátokat, urakat. 7,3 mennyi rosszat tettünk; bizony vétkesek voltunk. 7,13 távozz innen; menj le belőle, menj le a földre a Paradicsomból. 7,16 rosszba vittél; tévútra. 7,20 a Sátán; egy ördög, egy démon képében. 7,20 ráéberesse őket; megmutassa nekik. 7,22 esküdt ellenségetek; nyilvánvaló ellenségetek. 7,24 egymás ellenségei; Iblisz az egész emberiség ellensége, és az ember az ördög ellensége. 7,26 eltakarjátok; ezzel elfedjétek. 7,27 az ördögöket; a sátánokat, kis sátánokat, kis ördögöket, démonokat. 7,28 szégyenteljes dolgot tesznek; az iszlám előtti korban, a férfiak és a nők meztelenül járták körbe a Kábát. 7,29 imahelynél; mecsetnél. 7,32 ízletes dolgokat; ételeket. 7,33 amiről nem tudtok semmit; nincs meg a kinyilatkoztatott tudás, vö. 6,148. 7,37 az angyalaink; a küldötteink. 7,39 ... jobbak nálunk; nincs semmiféle előnyötök velünk szemben. 7,45 magaslatok; hegyhát. 7,58 gazdag földből; jó vidéken. 7,99 Isten terveitől; Isten csapdáitól, cselvetéseitől. 7,110 el akar űzni benneteket a földetekről.; ... az országotokból. 7,116 elkápráztatták az emberek szemét; elvarázsolták az emberek pillantását. 7,123 hinni benne; Mózesben vagy Mózes Urában, vö. 20,71. 7,126 alávetették magukat istennek; muszlimokként. 7,132 megigézz bennünket; a varázslattal sújts bennünket. 7,137 az ország; a föld. 7,137 Urad legszebb ígérete; Urad szép szava. 7,150 Urad ítéletét; Urad parancsát, döntését. 7,150 hajánál; fejénél. 7,155 néhány ostoba; a tudatlanok. 7,157 tanulatlan; írástudatlan. 7,159 Mózes népében van egy közösség; vélhetően azok a zsidók, akik felvették az iszlámot, vö. pl. 2,121 és 17,107 valamint 28,53. 7,179 nincsenek tudatában semminek; nem vesznek tudomást semmiről. 7,180 a Leg-

sebb Nevek; vö. pl. 17,110 és 20,8 valamint 59,23–24. **7,185** milyen üzenetben akarnak még hinni ezután; a Korán kinyilatkoztatása után. **7,196** pártfogóm; barátom. **7,199** elnéző; megbocsátó. **7,202** az ördög követői; testvérei, a hitetlenek, vö. 17,27. **7,203** én csak megismétlem; vö. 75,18.

8. szúra A HADIZSÁKMÁNY

A ZSÁKMÁNY. **8,2** meghallják az Isten nevét; megemlékeznek az Istentől, megemlítik nekik Istent. **8,5** igaz cél érdekében; az Igazság érdekében, igazság szerint. **8,7** a két ellenséges csoportból az egyik; a mekkai kereskedelmi karaván vagy hadsereg. **8,11** a lépteiteket; a lábaitokat. **8,17** a marék homokot; a csata előtt a Próféta imát mondott és egy marék homokot dobott az ellenség felé. **8,24** Isten az embert és a szívét elválasztja egymástól; Isten választóvonalat húz az ember teste és a szíve közt, a halál pillanatában, az életben, a vágyakban. **8,25** csábítástól; káprázattól, varázslattól, ill. nehogy – mint igaz hívők – letérjete a helyes útról. **8,36** Isten útjáról letérítsenek másokat; távol tartsanak másokat. **8,37** elkárhozott lelkek; elveszettek. **8,39** ...; vö. 2,191–193 és 2,17. **8,48** ott leszek majd mellettetek; szomszédotok leszek. **8,49** ezeket itt; a hívőket. **8,55** a leghitványabb; a legrosszabb. **8,58** mondd fel a szerződést velük; hajítsd vissza rájuk a szerződést. **8,59** elmenekülhetnek előletek; hogy bármiben megelőzhetnének benneteket, vagy megghiúsíthatnának bármit is. **8,67** a teljes győzelem; az iszlám terjesztéséhez a győzelem volt az elsődleges, és nem a foglyok ejtése, vö. 47,4. **8,72** a kivándorlók ... egymás testvérei; akik Medinába kivándoroltak, azok egymás barátai, szövetségesei.

9. szúra A MEGBÁNÁS

9,1 ...; a szerződést a hívők kötötték a bálványimádókkal, vö. 54,3. **9,3** zarándokoknak; az emberek számára. **9,3** ...; vö. 9,1. **9,7** a Szent Mecsetnél; a szent imahelynél. **9,7** őszinték veletek; egyenesen viselkednek. **9,8** hogyan is lenne lehetséges ez?; hogyan is lehetne a bálványimádóknak bármiféle egyezsége veletek? **9,8** a szavaikkal; a szájukkal. **9,12** a szerződés; a megegyezés. **9,14** a hívők lelkét boldogítsa; üdvöztse, gyógyítsa. **9,17** Isten imaheleyn; Isten / Allah mecseteiben. **9,23** szövetségeseiteknek; barátaitoknak, harcostársaitoknak, vö. 4,144. **9,24** rokonságotok; nemzetségetek, törzsetek. **9,24** az Ő ítéletével; parancsával, büntetésével **9,30** Uzajr; Ezra. **9,31** a nyelv

vükkel; a szájukkal. **9,36** számítás; vallás. **9,36** a szent hónapok eltolása; egy régi arab szokás szerint lehetőség volt egy hónap beiktatására. **9,40** mindketten; Mohamed próféta és Abú Bakr. **9,52** a két legszebb dolog; a győzelem és jutalom a túlvilágon. **9,61** a fül; meghallja, amit mondotok, és megtartja magának. **9,67** egy tőről fakadnak; egymástól származnak, mind egyformák. **9,70** Isten nem volt igazságtalan velük szemben; nem az Isten vétkezett ellenük. **9,71** egymást segítik; egymás közt barátok. **9,83** Isten visszavisz téged közéjük; egy csoportjukhoz. **9,92** lóra szállhassanak; bármilyen hátsó jóságra, ill. állatra. **9,100** Segítőkkal; a medinai muszlimokkal, akik segítettek a mekkai emigránsokat. **9,103** fogadj el egy részt a vagyonukból; amit szabadon adnak. **9,116** támogatók; barátok, mesteretek, védelmezők. **9,117** Isten megsajnálta őket; feljüket fordult. **9,126** csábításnak; betegségnek, szárazságnak, éhínségnek. **9,128** jóságos; könyörületes.

10. szúra JÓNÁS

10,7 ... nem remélik a találkozást Mivelünk; azok, akik nem félnek a találkozástól Mivelünk. **10,16** hírért halljátok; tudjatok a Koránról. **10,17** bűnösök; gonosztevők. **10,21** a Mi küldötteink; követeink, az angyalok. **10,22** ti pedig örültök; a többes szám második személy itt arra szolgál, hogy közvetlenebbé tegye és hangsúlyozza a történetet. **10,59** megengedettnek tettetek meg; törvényesnek vagy törvénytelennek tettetek meg, vö. 5,103. **10,66** bálványokat imádnak; ... szólítanak, hívnak. **10,72** egyike legyek azoknak, akik alávetik magukat Istennek; egyike legyek a muszlimoknak. **10,74** akik áthágják a határokat; akik nem hisznek Istenben. **10,78** az országban; a birodalomban, a földön. **10,83** üldözni fogják őket; megpróbáltatásoknak vetik alá őket. **10,85** csábítás legyünk a vétkesek számára; ezért üldözzenek bennünket. **10,90** én is alávetem magam Istennek; én is muszlim vagyok!

11. szúra HÚD

11,1 egyértelműen; az egyértelmű és a többértelmű versek a Koránban, vö. 3,7. **11,3** féltetek titeket; félek értetek. **11,5** lelkük rejtett titkait; ami a mellkasban, a lélegzetvételben; tehát a szívekben és a lelkekben van. **11,6** végső nyugvóhelye; vö. 6,98. **11,7** a hatalma; a trónja. **11,12** szorongasz; a lelkedet szorongatottságban érzed. **11,17** bizonyítéka; a Korán. **11,17** Istentől küldött tanú; vélhetően Gábiel arkangyal. **11,39** kinszenvedés; büntetés. **11,40** víz tört fel a földből; fölforrat a kályha, a katlan.

11,44 a Dzsúdi-hegyen; egy alacsony hegy neve Szíria északi részén. **11,46** ne légy tudatlan; ne légy ostoba, kishitű. **11,51** fizetséget; jutalmat, bért. **11,56** ne Ő gondoskodna; a hajánál fogva meg ne markolná, ill. ne tartaná kézben. **11,58** Ítéletünk; parancsunk. **11,81** Urad küldöttei; hírnökei, hírvivői. **11,82** a vétkesek városától; Mekkától, vö. 37,137–138. **11,87** amit az apáink szolgáltak; tiszteltek, imádtak. **11,91** ha nem lennének a követőid; utalás Mohamed próféta helyzetére, akinek a nemzetsége és a követői egy ideig elég erősek voltak Mekkában.

12. szúra JÓZSEF

12,5 fiam; kisfiam, fiacskám. **12,7** bár mi többen vagyunk; sokan vagyunk, egy sereg vagyunk. **12,10** egy mély kútba; egy víztároló rejtett mélyébe. **12,12** szaladgálhasson; mozoghasson. **12,13** elgondolkoztat; elszomorít. **12,24** József meglátta Ura bizonyítékát; emlékezett arra, hogy a házasságtörés törvénysértő, és látta az apját, Jákobot, megjelenni, aki erőt adott neki. **12,25** aki rosszat akart a családotnak; aki meg akarta becstelényíteni a feleségedet... **12,33** megkörménykezem őket; közeliíteni fogok hozzájuk. **12,34** mesterkedéseiktől; ravasz cselszövésüktől. **12,35** mindannyian; a városi előljáró és a családja. **12,38** elődeim vallását; elődeim vallási irányzatát, hitét. **12,40** találtatok ki; megneveztetek. **12,50** küldött; követ, hírvivő. **12,51** becsületes; szavahihető. **12,59** a testvéreket; Benjaming, a féltestvért apai ágról. **12,63** a következő adagot; az elosztást, a fejadagot, a mércét. **12,66** túlerővel; hacsak nem csálnak törbe benneteket, nem győz le erővel az ellenség vagy a halál, ill., ha lehetséges emberileg. **12,69** ne szomorkodj; ne érezd magad nyomorúságosan a tetteik miatt. **12,75** a fizetség maga a személy legyen; a büntetés az legyen, hogy azt a személyt vessék rabszolgasorsba. **12,77** akkor a testvére is tolvaj volt; József, az édesanyja, Ráhel parancsára ellopta apja bálványait és összetörte őket. **12,78** igaz ember; jóságos ember. **12,89** ...van fogalmatok arról; emlékeztek még arra? **12,102** rejtett titkokról; a Láthatatlanról.

13. szúra A MENNYDÖRGÉS

13,2 láthatatlan oszlopokkal; olyan tartóoszlopokkal, amiket nem láttok, ill. tartóoszlopok nélkül, hisz látjátok! **13,4** a hozamában; az ízletességében. **13,11** egy nép helyzetén; vö.8,53 és 16,112. **13,13** menny-

dörgést; mennyköveket. **13,14** ... igaz hívás; Őt illeti meg az igaz ima! **13,22** az igazi otthon; a túlvilági otthon. **13,37** az előírást arab nyelven; a Koránt, hogy ítéletet mondjunk a segítségével, normákat állítsunk vele. **13,39** a Könyv Anyja; a Könyv, amelyik örök időkre és minden korszakra vonatkoztatható, az Őskönyv, az Ősírás. **13,41** ... zsugorítjuk össze a határait; hogyan jövünk az országukba és szűkítjük le cselekvésünk határait **13,43** Isten elegendő tanú...; Isten elegendő Tanú köztem, köztetek és azok közt, akik korábban megkapták a Könyvet és a Tudást, ill. a tudomány kapcsán, vö. pl. 2,121 és 3,18 valamint 10,94 vagy 22,54 és 27,40.

14. szúra **ÁBRAHÁM**

14,5 emlékeztess őket Isten Napjaira; vö. 2,30–61. **14,9** megpróbálták elhallgattatni; a szájukba dugták a markukat, a kezükkel befogták a szájukat. **14,18** már nincs semmijük abból; már nincs hatalmuk felette, ill. már nem birtokolnak semmit abból, amit az evilági életükben szereztek. **14,19** a földet igazságosan teremtette; igazsággal, az igazság szerint. **14,21** elnyomottak; a gyengék, a hátrányos helyzetűek, a kizsákmányoltak. **14,29** hasonmásokat; más isteneket, hamis isteneket. **14,31** adás-vevés; cserekereskedelem, csereberélés. **14,34** felmérni; kiszámolni, szám szerint összeadni. **14,35** területet; várost. **14,37** emberek szíve; néhány ember szíve. **14,37** minden jóval; gyümölcsökkel **14,39** Ismaellel; Iszmáállal. **14,42** hitetlenek; azok, akik nem igaz hívók, ill. a vétkesek, vö. 14,44. **14,46** ármánykodtak; cselet szőttek, összeesküdtek. **14,48** a Hatalmas; Isten, akié a „legnagyobb erő”, a túlerő, a mindent maga alá kényszerítő erő. **14,52** Egyetlen Isten; az „egy isten”, az „egyetlen Egy Isten”.

15. szúra **AL-HIDZSR**

A KŐVÁROS. (Vö. Petra, Jordániában.) **15,2** ... bárcsak muszlimok lettek volna; bárcsak alávetették volna magukat Istennek. **15,4** várost; közösséget. **15,6** a figyelmeztetést; a Koránt. **15,8** Ítélettel; az Igazsággal, vagy az Ítélet igazságával, a fenyegető büntetés igazságával. **15,61** követek; küldöttek, hírvivők. **15,66** elmondtuk neki; átadtuk a parancsot Lótnak. **15,78** Erdei emberek; vö. 26,176–191 és 38,13 valamint 50,24. **15,79** ott fekszik mindkettő; Lót városa és a Madjan erdős területei jól látható

útmutatóként fekszenek ott. **15,87** a Hét ... verset; a „nyitó szúrát” a hét verssel, vagy a teljes Koránt, vagy a hét leghosszabb szúrát. **15,90** akik felosztanak; a bálványimádók Mekkában, akik több istenségre osztják fel az Egy Istent. **15,91** a Koránt szétdarabolják; elrontják. **15,99** ami bizonyos; a végzet, a halál.

16. szúra A MÉHEK

16,1 döntése; ítélete, parancsa. **16,5** ... a hátságjóságot; az állatokat is Ő teremtette meg. **16,10** vizet küld le; a múlt idő használata az eredeti szövegben ebben az esetben is a mondanivaló nyomatékosítását szolgálja. **16,14** friss halat; friss húst. **16,19** amit felfedtek; amit kimondotok, kinyilvánítottok. **16,22** a ti Istenetek az Egy Isten; a ti istenetek az egyetlen Egy Isten. **16,33** Urad döntése; vö. 16,1 és a hozzá tartozó lábjegyzetet. **16,36** a bálványokat; a hamis isteneket. **16,41** Isten útján kivándoroltak; Mekkából Medínába. **16,41** miután elnyomták őket; gonoszsgágot követtek el ellenük, rosszat tettek ellenük. **16,56** a bálványok adják; vö. 6,136. **16,62** Istennek azt adják; a legszívesebben azt adnák oda, amit ők maguk nem szeretnek. **16,67** édes italt; bódító italt, bort vagy éppenséggel ecetet. **16,71** kegyességét; áldását. **16,74** Istenhez ne készítetek képeket; Istenhez ne kapcsoljatok olyan példázatokat, amelyek hasonlatosak lennének Őhozá. **16,87** semmivé lesz; tovatűnnek tőlük a hamis isteneik. **16,87** közösséggé; néppé. **16,98** megkövezett Sátán elől; a kitaszított Sátán elől. **16,102** a Szent Lélek; Gábrriel arkangyal. **16,103** egy másik ember; a hagyomány szerint egy szolga lehetett, aki a Szent Írásokat olvasni tudta, és valószínűsíthető az is, hogy egy bizánci keresztény vagy egy perzsa, vö. 25,4–6 és 44,14. **16,110** megfélemlítették őket; csábításnak lettek kitéve. **16,118** megtiltottuk azt; vö. 6,146. **16,124** Szombat; összekülönböztek azon, hogy melyik nap legyen az ünnepnap – a péntek vagy a szombat. **6,125** tanítással; figyelmeztetéssel. **6,128** jórahalók; Isten azokkal tart, akik tudatában vannak Istennek, és jót tesznek.

17. szúra AZ ÉJSZAKAI UTAZÁS

17,2 a szent imahelytől a legtávolabbi imahelyig; a Mekkai Nagymecset-től az jeruzsálemi Al-Akszá mecsetig. **17,4** hatalmaskodni; nagy hatalomra szert tenni. **17,7** utolsó alkalommal; Titus csapatai i. sz. 70-ben, második alkalommal is beveszik Jeruzsálemet. **17,11** ugyanúgy kihívja maga ellen a rosszat; ugyanúgy imádkozik a jóért. **17,13** nyakába kötöttük

a végzetét...; a „saját sorsát”, vö. 7,131, valamint a Könyv, amiben a tettek vannak felsorolva, vö. 18,49 és 81,10. **17,21** elismerések vannak; a rangsorban. **17,22** ...; ez a felhívás az emberiségnek szólhat. **17,28** néhány jó szót; kedves, gyengéd szót. **17,31** ne öljétek meg a gyerekeiteket; 6,151 és 81,89. **17,39** megbüntetve; megalázva. **17,44** megértő; gyengéd, jóságos. **17,55** zsoltárokkal; vö. 4,163–166. **17,58** tevét; nősténytevét. **17,60** elátkozott Fát; 56,52 és 44,43–46. **17,61** ráteszem a kötőféket; az orruknál fogva vezetem majd őket. **17,71** a vezetőjével; vö. 16,89. **17,76** ők sem; a mekkaiak sem. **17,85** a Lélek Uram parancsának része; fennhatóságának, területének része, a legtágabb értelemben.

18. szúra **A BARLANG**

18,1 nyílegyenes útmutatásnak tette meg; nem tett bele elhajlást, görbeséget vagy „görbe dolgot”. **18,4** Istennek gyermeke van; Isten fiúgyermeket fogadott magának, az Istennek utóda van. **18,8** kopár síksággá; kiszáradt talajjá. **18,9** ...; Ar-Raқím; a hegy nevének tartják, amiben a barlang van, vagy a feliratok elnevezésének, ami a „fiatal emberek” neveit tartalmazza, és a Hétalvók keresztény legendája, ami a szír és görög vallásos irodalomban található meg, vö. 18,9–26. **18,19** az egyikük; egy beszélő közülük ezt mondta. **18,21** akik jobban átlátták a dolgot; akik magasabban álltak, az előkelők. **18,21** imahelyet; mecsetet. **18,25** sem az Ő hatalmában; ... döntéshozatalában, ítélőképességében, ítélőerejében. **18,28** ...; vö 17,73–74 és 80,1–10. **18,29** hűtik le; segítenek rajtuk. **18,34** a társának; a barátjának, a szomszédjának. **18,35** a tönk szélére jut; eltűnik. **18,40** villámcsapásokat; nyilakat. **18,45** amit a földön a növények felszívnak; amivel a föld növényei egybevegyülnek. **18,54** vitatkozó kedvű; vitaéhes, ellentmondó. **18,65** az egyik szolgálókkal; az említett szolgál-Hidr volt, akivel Mózes találkozott. **18,83** a Kétszarvú; Nagy Sándor – egyes Korán-magyarázók szerint. **18,90** takarót; sátrat, leplet, szőnyegget. **18,103** ... mi mondjuk meg; vélhetően maga a Próféta és a körülötte lévő hívők. **18,109** minden tenger; a világ összes vize. **18,110** Urát szolgálja; Ura imádatában, miközben Urát imádja.

19. szúra **MÁRIA**

19,4 soha nem volt hiábavaló ...; soha nem voltam boldogtalan, amikor Téged hívtalak, amikor hozzád imádkoztam. **19,5** ... egy utóddal Magad-

tól; ajándékozz meg egy közeli rokonnal Tetőled. **19,7** (-)...; Isten egy angyalon keresztül szól így, vö. 3,39 és 19,9. **19,16** a Koránban; a Könyvben. **19,18** Urad küldötte; Urad hírnöke, követe. **19,20** erkölcstelen sem voltam soha; nem vagyok utcalány, ringyó. **19,28** Áron húga; te, aki Áron törzséből való vagy. **19,32** tisztelettudó; kedves, jámbor. **19,36** (-) ...; Mohamednek vagy Jézusnak tulajdonítják a következő mondatokat. **19,37** csoportok; pártok, felekezetek. **19,41** a Koránban; a Könyvben. **19,48** Isten helyett hívtok; vö. 19,16. **19,51** küldött és próféta; Mózes különösen kiválasztott volt, vö. 19,16 és 19,41. **19,54** Ismaelről; Iszmáílról. **19,58** könnyek közt; sírva, zokogva. **19,64** a legelszántabban; a legerősebben, legviharosabban. **19,71** ... ne menne le oda; nincs egyetlen ember se vagy nincs egyetlen bűnös sem, aki ne menne a Pokolba, ugyanúgy, mint ahogy a jószágok egy itatóhoz mennek. **19,82** a hitetlenek imáit; ... imádatát. **19,85** ...; küldöttséget; lovascsapatot, „huszárregimentet”. **19,86** a Pokolba; az itatóvályúhoz. **19,87** ígéretet kaptak; engedélyt kaptak a Könyörületestől, vö. 10,3 és 78,38. **19,97** könnyen érthetővé tettük ezt...; a Koránt vagy ezt a szúrát.

20. szúra **TÁ HÁ**

20,9 halottad hírét...; eljutott hozzád Mózes története? **20,10** parázsló fahasábot; üszköt, zsarátnokot, égő fahasábot. **20,24** zsarnok; mértéktelenül bűnös, és áthágja a törvényes határokat. **20,39** dobd be a folyóba; ... a tengerbe. **20,45** akár még megölet; áthágja a határokat, túlkapásokra vetemedik. **20,51** ...; vö. 20,53–55. **20,59** ünnepség napján; a Feldíszítés napján. **20,60** varázserejét; cselvetését, ravaszságát. **20,85** Számíri; néhány Korán-magyarázó egy izraelitára gondol, aki a Szamira nemzetségől származott. **20,86** a velem kötött egyezséget; megszegték a megállapodást, az ígéretet, a szövetséget. **20,87** az arany ékszereiket; vélhetően az egyiptomiak aranytárgyait. **20,94** vizsályt szítottál; szakadást okoztál. **20,96** tanításaiból; lábnyomából. **20,99** figyelmeztetést; a Koránt. **20,102** világtalanok; kék szeműek lennének. **20,103** ... a földön; csupán tíz éjszakát töltöttetek el a sírban. **20,108** a Hívó; az Isten maga vagy az angyalok, és nincs lehetőség elhajolni előlük. **20,128** országaikban; földjeiken, birodalmaikban, otthonaikban, szálláshelyeiken. **20,132** a végső jutalom az istenfélőké lesz; a dolgok végkimenetele az istenfélelem javára dől el.

21. szúra A PRÓFÉTÁK

21,15 kiszikkadt tarlóhoz; learatott mezőhöz, lekaszált földhöz. 21,16 kedvtelésből; játszadozásból. 21,22 amit állítanak Óröla; amivel körülírják, jellemzik az Istent. 21,30 ... együtt voltak; egyetlen egység voltak. 21,44 ... összerántottuk; összehúztuk azt a területet a széleinél fogva. 21,73 szolgáltak; imádtak. 21,81 föld; hely, ország. 21,85 ...; Ismael megfelelője Iszmáíl és Idrísz kapcsán, ld. 19,56, Dzúl-Kifl pedig lehet Ezekiel, vagy akár Jósua, Éliás vagy Zakariás. 21,97 az Igaz Ígéret; az igazi fenyegetés. 21,103 a Nagy Félelem; az Ítélet napja.

22. szúra A ZARÁNDOKLAT

22,3 ... lázadó Sátánt követ; a lázadó Sátánt követi, de mindenféle gonosz lázadót követ, ill. olyanokat követ, akik Isten ellen lázadnak. 22,15 húzzon fel egy kötelet az égre; vágja el a kötelet, akassza fel magát a mennyezetre, vö. 6,35. 22,17 mágushitűek; zoroasztriánusok. 22,17 ... különbséget fog tenni; Isten dönteni, ítélni fog. 22,24 a jó szavakhoz; ezek a jó szavak a Korán szavai, az angyalok szavai, vö. 10,10. 22,28 az állatok felett; áldozati állatok, amelyeket a Zarándoklat végén levágnak, vö. 22,34. 22,30 hamis beszédet; az állatok bálványozását. 22,31 a vallásosság; jámborság, szelídség, béketűrés – a szívek vallásosságának kifejezése. 22,40 kolostorokat; szerzetesi cellákat. 22,45 teljesen; a háztetőkig. 22,46 ezek az emberek; a mekkaiak. 22,60 a bűnt; az elnyomást, az erőszakot, a támadást. 22,63 megértő; jóérzésű. 22,65 úsznak; haladnak. 22,65 elnéző; engedékeny. 22,67 istentiszteleti formát; rítust. 22,70 a Könyvben; az Írásban, a Feljegyzésekben. 22,73 ... imádkoztok; azok a bálványok, akiket ti az Isten helyett szólitotok. 22,78 muszlimnak; annak, aki aláveti magát Istennek.

23. szúra A HÍVŐK

23,8 kötelezettségeikre őszintén odafigyelnek; a rájuk bízott tárgyakat és személyeket nem kezelik hűtlenül. 23,14 más formákban; egy másik teremtményt alkottunk meg; csecsemőkor, gyermekkor, serdülőkör, felnőttkor, vö. 22,5 és 40,67. 23,17 hét utat; hét szintet, azaz hét eget. 23,27 a víz kiárad; a katlan felforr. 23,49 őket; Izrael gyermekeit. 23,57 akik félnek Uruktól; akik félelmükben az ő Uruktól megrettennek, ill. elővigyázatosak. 23,62 ... amennyire képes; egyetlen lélekre sem

teszünk több terhet, mint amennyit elbír. 23,71 ... elpusztulna; romlás venne erőt az égen a földön és minden lakóján. 23,72 a legjobb Gondoskodó; a gondoskodók legjobbika. 23,96 milyen jelzőket használnak; amivel leírják, amilyen jelzőket használnak rá. 23,102 a mérlege; a mérlegének a serpenyője.

24. szúra A FÉNY

24,2 erkölcstelenséget; házasságtörés, a házasságon kívüli nemi kapcsolat férfi és nő között, fajtalanság, paráznaság. 24,4 törvényszegők; vétkesek. 24,5 Isten megbocsátó és megkönyörülő; Isten a legmegbocsátóbb, a gyakran megbocsátó és megkönyörül, ill. megkönyörülő. 24,10 ...; akkor lesújtana rátok a balszerencse, vö. 2,64. 24,18 ... megmagyarázza nektek a jeleket; Isten megvilágosítja számotokra a jeleket, az Ő üzeneteit. 24,20 Ha nem lenne Isten ...; akkor lesújtana rátok a balszerencse. 24,26 ... ártatlanok; fel kell menteni őket a rágalmak alól és az alól, amit róluk terjesztenek. 24,31 ékességeiket; ékszereiket és fizikai szépségüket. 24,45 saját folyadékából; vízből. 24,49 igazság; jog. 24,51 hallunk; figyelünk. 24,57 elmenekülhetnek; meghíúsíthatnak bármit is a földön.

25. szúra A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ

25,1 a Megkülönböztető Jelet; ami megkülönbözteti a jót a rossztól – a Koránt. 25,15 amihez tartja magát; Urad kötelezettségvállalása és egyben ígérete, ami számon kérhető Őrajta. 25,19 elkerülni; elhárítani magatoktól. 25,21 gőgösek az önhittségükben; túlságosan büszkék önmagukra, és ellenkeznek. 25,22 a tiltó vonalat; tilalom, tabu, tilalmas, vö. 23,100. 25,31 részről részre olvastuk fel; lassan, érthetően, részenként. 25,34 arcukon húzva; vö. 67,22. 25,38 Ar-Rassz lakóinak; a Kút emberei. 25,44 az állatok; a jószág, a barmok. 25,47 az éjszakát takarónak; köpeny, amivel be lehet takarózni. 25,53 a két nagy vizet; a két tengert. 25,58 bízz az Élőben; helyezd bizalmadat az élő Istenbe.

26. szúra A KÖLTŐK

26,14 bosszút állhatnak rajtam; mert Mózes megölt egy egyiptomit, vö. 20,40. 26,27 ... egy megszállott; ez a ti küldöttetek egy olyan ember, akit megszállt egy dzsinn. 26,30 nyilvánvaló dolgot mutatok meg;

egy világos jelet hozok ide. 26,37 tanult varázslót; tudós, tapasztalt, dolgát értő varázslót. 26,39 eljöttek mindannyian; összegyűltek ott. 26,56 éberek vagyunk; egy éber sereg vagyunk. 26,72 szólítjátok őket; hívjátok őket, imádkoztok hozzájuk, a segítségüket kéritek. 26,95 Iblisz csapataival együtt; Iblisz a támogatóival együtt. 26,111 a leghitványabak; az alacsonyrendű, a legrosszabb fajtából való emberek. 26,154 egy jelet; egy csodatévő jelet. 26,155 teve; nőstényteve. 26,193 Hűséges Lélek; a Korán-magyarázók általában Gábiel arkangyalra gondolnak. 26,198 nem arab; az anyanyelve nem arab, de összefüggésbe hozható számos mekkai elutasító magatartásával. 26,220 a dzsinnek; a sátánok.

27. szúra A HANGYÁK

27,7 parázsló fahasábot; vö. 20,10. 27,8 akik körülötte vannak; az angyalok. 27,11 rossz tetteiket; vö. 28,15. 27,18 akaratukon kívül; anélkül, hogy észrevennék. 27,31 alávetették magukat Istennek; muszlimokként. 27,33 nagy a haderőnk ...; nagy a katonaságunk és az ütőképességünk. 27,34 megalázzák a vezetőt; a város lakói közül a hatalmasokat megalázzák. 27,35 ajándékot küldök oda; nekik, a királyi udvarnak. 27,41 felismeri-e vagy sem; az igaz útra vezérlik-e vagy sem. 27,44 mezítláb akart belépni; felfedte a lábait. 27,48 kilencen voltak...; egy banda kilenc tagja. 27,58 figyelmeztetést; vö. 7,80–84. 27,59 a szolgálain; a küldötteken. 27,61 a két tenger; az édesvíz és a sós víz közé. 27,63 a könyörületessége; az eső. 27,76 megmagyarázza; elmondja, elmeséli. 27,82 teremtményt ...; egy állati lényt. 27,91 városnak; Mekkának. 27,92 hirdessem...; felolvassam a Koránt.

28. szúra A TÖRTÉNET

28,4 a földön; a birodalomban 28,7 bízd a folyóra; tedd be a tengerbe. 28,11 kövesd a nyomát; vö. 20,40. 28,22 forrásaihoz; vizeihez. 28,28 Isten a tanúja; Isten jóáll azért, amit most kimondunk. 28,31 hanyatt-homlok; hátat fordított 28,32 mindannyian bűnösök; bűnös nép. 28,46 a hegy; Sínai-hegy. 28,51 egyenként; darabokban, azaz versekként, történetekként, hogy könnyebben megjegyezhesék és felolvashassák. 28,52 hisznek benne; a Koránban. 28,55 üres fecsegést; hiú beszédet. 28,57 biztonságos szentélyt; Mekkát. 28,60 nem gondolkoztok el ezen; nem használjátok az eszeteket. 28,66 történetük; híradásaik, érveik.

28,69 szívük; belsejük, mellkasuk. 28,76 túl mohók; ne örülj annyira, Isten nem szereti azokat, akik túlzottan örülnek. 28,85 a visszatérés helyére; a Túlvilági Otthonba, a következő életbe vagy Mekkába.

29. szúra A PÓK

29,3 próbára tettük azokat; kísértésnek tettük ki az elődeiket. 29,4 megmenekülnek előlünk; megelőznek bennünket. 29,6 a világok lakóira; senkire és semmire. 29,10 a szívében; a világok lakóinak, a teremtményeknek a belsejében. 29,15 mindenki számára; a világok lakóinak, minden teremtménynek. 29,22 elmenekülni; nem tudtok megakadályozni semmit. 29,37 a házaikban; a lakóhelyükön. 29,38 Kárúnt; Qárúnt, ill. Kórét. 29,40 ... a bűneikért; egyenként megragadtuk őket a vétkeikért. 29,45 megóv; tilt. 29,47 ...; Mohamed próféta életében voltak olyan keresztények és zsidók, akik hittek a küldetésében. 29,50 csodákat; jeleket.

30. szúra A BIZÁNCIAK

A KELETRÓMAIAK. 30,21 velük éljetez; velük háljatok, és nyugalmat találjatok velük. 30,22 sokféleséget ...; Isten megteremtette a sokféleséget a nyelveitekben, bőrszíneitekben és az emberi fajtákban. 30,24 kiszáradt földet; miután a föld kihalt. 30,27 könnyen megy; könnyebb, még könnyebb. 30,30 a tiszta hit követője; tiszta egyistenhit követője; haníf. 30,37 mértékletesebben; szerényebben, szűkösebben. 30,39 uzsorakamatra; kamattilalom, vö. 2,275–278. 30,43 ... az igaz hit felé; fordítsd az arcodat a helyes vallás felé. 30,44 jót tesznek; jó cselekedeteket hajtanak végre.

31. szúra LUKMÁN

31,15 ... semmit sem tudsz; nincs róla bizonyíték, Írás vagy Könyv formájában. 31,16 Isten megérező; Isten jóérzésű, jóságos. 31,22 alárendeli magát...; alárendeli az arcát Istennek. 31,27 egyetlen embert; egyetlen lelket.

32. szúra A LEBORULÁS

A LEBORULÁS AZ IMÁHOZ. 32,5 az Ügyet; az Igét, ami parancsait és tiltásait tartalmazza. 32,8 zavaros víz; spermacseppből. 32,9 Lelkéből; szelleméből. 32,23 és neked...; Mohamed próféta. 32,26 tanulság ... házaiban; nem érthető számukra, nem elegendő mint útmutatás, hogy azoknak az embereknek az otthonaiban, lakóhelyein és országáiban élnek.

33. szúra A SZÖVETSÉGESEK

A PÁRTOK. 33,3 elegendő bizalmasnak; az ügyek intézőjének, pártfogónak. 33,4 legyél olyan nekem, mint az anyám háta; az iszlám előtti korban ezzel a mondással bárki elválhatott a feleségétől, elbocsáthatta a feleségét, vö. 58,1–4. 33,6 a barátaitokkal; a testvéreitekkel a hitben. 33,10 ... mindenfélét feltételeztetek; Istenről több különböző vélemények volt. 33,13 Jaszrib; Medina iszlám előtti neve, ill. nem voltak képesek ellenállni a támadásnak. 33,18 nagyra nyílt szemekkel; elkerekedett, nagyra nyílt. 33,19 sajnálni fognak tőletek minden jót; irigyelni fogják tőletek a hadizsákmányt. 33,20 a szövetségesek; az egyesült erők, a pártok. 33,20 beduinok; sivatagi arabok, nem városiak. 33,25 Isten visszafordította; ... egy homokviharral elüldözte. 33,26 a Könyv népéből; a Könyv emberei közül, a Kurajza (Qurajza) zsidó törzs tagjai közül. 33,27 ... egy olyan földet; Perzsia és Bizánc. 33,28 ... a feleségeidnek; a Próféta feleségei között voltak olyanok, akik nagyobb javadalmazást kívántak, mert Mohamed sikeres lett. 33,28 ... szabadon bocsátalak benneteket; elbocsátalak benneteket, elválok tőletek, és a szokásjog szerint a hozomány felét visszakapjátok. 33,32 gyengédek a szavaitokkal; túl alázatosak a beszédetekben. 33,34 ... a Bölcsességből; mit olvasnak fel az otthonaitokban Isten jeleiből és az Igazságból, ill. tanuljátok meg kívülről a Korán verseit. 33,37 Zajd elvált tőle; mivel nem volt vérrokonság köztük, a Próféta összeházasodhatott Zajnabbal, fogadott fiának, Zajdnak a volt feleségével. 33,39 ... elszámoltasson; Isten elegendő arra, hogy számon kérjen bármit is. 33,40 a próféták pecsétje; a Korán szerint Mohamed az utolsó próféta, akit Isten kijelölt, de Mani is ezt vonatkoztatta magára. 33,50 a fizetségüket; a menyasszonyért járó ajándékot. 33,56 megfelelő köszöntéssel; illendően, békességgel, azzal, hogy „Béke!” 33,60 a városban; ezeket az embereket elűzik Medinából. 33,67 urainknak és nagyjainknak; uralkodóinknak és elöljáróinknak. 33,70 használjatok megfelelő szavakat; beszéljetez egyenesen.

34. szúra SÁBA

34,6 a Magasztoséra; a magasztalásra méltóéra. 34,13 palotákat; szép épületeket, szentélyeket. 34,16 lótuszfa; Krisztus-tövisfa. 34,16 hálátlanok; hitetlenek. 34,20 az ördögnek; Iblisznak. 34,26 igazságosan; az Igazság szerint. 34,31 ... elnyomóknak; akiket eddig gyengességük miatt

megaláztak, azt mondják majd azoknak, akik korábban fennhéjázóan viselkedtek. **34,33** amin ... dolgoztatok; ármánykodtatok, csejt szóttetek. **34,46** egyet tanácsolok nektek; egy dologra figyelmeztetek benneteket. **34,49** a hamisság gyenge és erőtlen; ... nem képes sem újrateremteni, sem megismételni semmit. **34,53** a Láthatatlanról; Istenről és a túlvilágról.

35. szúra **TEREMTŐ**

35,11 nő; nőstény. **35,12** a két tenger; a két víztömeg. **35,19** a vak és a látó nem egyformák; nem egyenlők a rangsorban Isten színe előtt **35,26** büntetésem; a rosszallásom. **35,28** akiknek megvan a tudásuk; Isten szolgálói közül valójában csak a tudósok félnek igazán. **35,31** ami már korábban megvolt; a korábbi kinyilatkoztatásokat bizonyítja. **35,44** erősebbek; hatalmasabbak.

36. szúra **JÁ SZÍN**

36,1 Já Szín; vö. mágikus betűk magyarázata, 2,1 jegyzet. **36,5** ez a Mindenható ... kinyilatkoztatása; a Korán. **36,9** falakat; gátakat. **36,19** vétkesek vagytok; áthágjátok a törvényes határokat, túl messzire mentek. **36,30** ... emberi lényért; kár isten minden szolgájáért! **36,36** a párokat; a fajtákat. **36,41** a megtelt Bárkán; egy jól megterhelt, telített bárkán. **36,49** hangorkánra; üvöltésre. **36,69** világos Korán; egy Korán, ami megmagyaráz mindent. **36,75** ...; még akkor sem tudnak segíteni rajtuk, ha egy egész seregnyt hívnak össze belőlük. **36,79** Ő minden teremtményről tud mindent; mindent tud a teremtés egészéről.

37. szúra **A FELSORAKOZÓK**

37,1 a felsorakozók; az angyalok, vö. 37,165–166 és 78,38. **37,26** alávetik magukat; megadják magukat a sorsuknak. **37,28** jobb kéz felőli oldalról; a helyes oldalról, a tisztelet oldaláról, vö. 2,25. **37,41** gondoskodásban; vö. 43,71 és 76,5–6. **37,47** bajt; mellékhatás, részegség. **37,62** vendéglátás; menedék, lakóhely, szálláshely. **37,64** a Pokol talaján nő ki; a Pokolban gyökeredzik. **37,71** a legtöbben közülük; a mekkaiak közül. **37,74** ...; Isten igaz szolgálói kivételével! **37,82** Noé közösségéhez; ugyanazt a hitet, hitvallást követte. **37,91** a bálványaik felé fordult; Ábrahám ekkor az isteneik felé fordult. **37,97** rakjatok neki egy máglyát ...; emeljetek neki egy építményt, és dobjátok be a Pokolba. **37,102** kedves fiam; fiacskám. **37,117** a megvi-

lágosító Könyvet; az Írást, ami mindent megmagyaráz. 37,137 elmentek mellettük; a romjaik, a maradványaik mellett. 37,151 kétségtelen, hogy hazudnak; a hamisságuk, a csalárdságuk mondatja ezt velük.

38. szúra SZÁD

38,1 Szád; vö. mágikus betűk magyarázata, 2,1 jegyzet. 38,1 a figyelmeztetésre; vö. 50,1–2. 38,7 ... a korábbi hitben; a korábbi vallási közösségben, a kereszténységben a Szentháromság. 38,9 kincsei; tárháza. 38,10 az égbe köteleken; vö. 22,15. 38,13 ... jogos volt; megérdemelten, igazságosan kapták meg a büntetést. 38,16 a büntetésünket; a részünket. 38,21 a magánlakrészekbe; a termekbe. 38,26 próféták utódjának ...; kalifának, követőnek, földi helytartónak tettünk meg az országban, ill. a földön. 38,31 tenyészlóvakat; kitenyésztett paripákat. 38,34 hozzá hasonló alakot; csontvázat, életszerű vagy éppen élettelen lényt. 38,37 a dzsinneket; a kis ördögöket, a sátánokat, vö. 34,12–13. 38,44 ...; Jób megesküdtött, hogy száz ütést mér a feleségére, ha felgyógyul, később megbánta, amit mondott, és Isten azért, hogy ne kelljen megszegni a fogadalmát, azt parancsolta neki, hogy egy fűcsomóval verje az asszonyt.

39. szúra A SEREGEK

39,3 csak azért szolgáljuk őket; más isteneket, a bálványokat. 39,4 a Mindenható; aki egy hatalmas és legyőzhetetlen erő birtokosa. 39,6 egyetlen lényből; Isten egyetlen lélekből, egyetlen „én-ből” teremtett férfit és nőt. 39,6 Ő adott nektek négyféle ...; Ő küldött le... nyolc pár..., vö. 6,143–144. 39,10 Isten földje tágas; vö. 29,56–60. 39,22 Isten kitágította a szívét ...; kitágította a mellkasát, a lélegzetvétélét, a lelkét az izlámnak. 39,23 a legszebb üzenetet; tanítást, híradást. 39,38 gondolatok azokra ...; gondolatok a bálványokra, amikhez imádkoztok. 39,73 jó emberek voltak; jók voltak. 39,74 örökölni adta nekünk a földet; nekünk adta ezt az országot.

40. szúra A MEGBOCSÁTÓ

A HÍVŐ (Al-Mu'min). 40,4 sokat utaznak ...; bejárják a földet, az országokat, és vagyont gyűjtenek – a karavánutakon – a kereskedelemből. 40,21 több nyomot hagytak; magasabb építményeket emeltek. 40,26 az országunkban; a birodalomban, a tájékunkon, a földön. 40,27 az Elszá-

moltatás; a Számadás. 40,30 ugyanolyan Nap; a Pártok napja, a Csoportok napja, ami azokra vár, akik elutasították a prófétáikat. 40,40 bőséges; számolatlan, végtelen. 40,43 akik mértéktelenek; akik mértéktelenül áthágják a határokat. 40,52 a Könyvet; az Írást. 40,56 fennhéjázás van a szívükben; csak nagyzástól dagad a mellkasuk. 40,64 a Világok Ura; minden teremtmény Ura. 40,65 a hitben; a vallásban. 40,82 ... nyomot hagytak hátra; magasabb építményeket emeltek. 40,83 ... a tudásnak; örültek a tudásnak a hamis hitről.

41. szúra **MEGKÜLÖNBÖZTETETTEK**

A MEGKÜLÖNBÖZTETETT VERSEK. 41,1 arab nyelvű Koránként; a Könyv, az Írás „arab nyelvű Olvasataként” egy értő nép számára. 41,6 ... Egy Isten; a ti Istenetek az Egy Isten! 41,7 az előirt adományt; a zakátot. 41,9 Két Nap; Isten napjai nem azonosak a földi halandók napjaival, vö. 41,10. 41,16 a megszegyenülés kínjait; a szégyen büntetését. 41,25 olyan társakat; vö. 43,36 és 50,27. 41,44 miért nincsenek megmagyarázva a versei; bárcsak lennének világos, megkülönböztetett versei. 41,45 korábbi döntése; korábbi Szava. 41,53 a föld minden táján; a látóhatárokon. 41,53 minden dolog felett tanú; jelen van mindenhol és mindenkor, és tudomása van mindenről. 41,54 mindent átölel; Isten mindent átölel a tudásával és a hatalmával, Isten mindenről tud, és hatalma van minden felett.

42. szúra **A TANÁCSKOZÁS**

42,7 ezt a fontos várost; Mekkát, a Városok Anyját. 42,13 a hitben; a vallásban. 42,13 ne szakadjatok pártokra; csoportokra, frakciókra, felekezetekre. 42,14 a Könyvet; az Írást. 42,15 Írásként; Könyvként. 42,22 a Kertek; a Paradicsom. 42,23 rokon szeretetet; nem kérek ezért jutalmat tőletek, csupán a rokonok vagy felebarátok közti szeretetet cserébe. 42,23 megháláló; hálás, elismerő. 42,53 az elszámoltatáskor; az Ítélet napjára, a végső elszámoltatásra.

43. szúra **A DÍSZEK**

AZ ARANY ÉKSZEREK. 43,8 náluk erősebb népeket; a mekkaiaknál erősebb... 43,28 időtálló; maradandó. 43,29 megvilágosodott Küldött; egy küldött, aki megmagyarázza a dolgokat. 43,31 a két város;

Mekka vagy Táif. **43,33** ezüsttetős házakat; a házaiknak ezüsttetőt. **43,36** gonosz lényt; ördögi lényt, egy kis sátánt, a Sátánt. **43,47** megérkezett; odalépett. **43,47** egyre hatalmasabb jeleket; minden következő jel nagyobb volt az előzőnél. **43,58** kötekedő; vitatkozó, kötözködő, ellentmondó emberek. **43,61** a Korán; de Jézus is lehet az, aki hírt ad, hogy eljön az Óra. **43,69** alávetettétek magatokat Nekem; muszlimok lettetek. **43,72** megkaptatok; örökül kaptatok. **43,74** a pokol kínjai közt; ... büntetésében. **43,77** Málík; a Pokol őrző angyala. **43,80** a küldötteink; az angyalaink.

44. szúra A FÜST

44,12 a kínokat; a büntetést. **44,20** a sértéseitek elől; nehogy megkövezzenek. **44,34** ezek az emberek; a mekkaiak. **44,37** Tubba; a jemeni királyok tiszteletbeli címe.

45. szúra A LETÉRDELÉS

45,13 Minden az Ő műve; Mindez ajándék a ti számotokra Őtőle! **45,14** ... Isten Napjaiban; nem hisznek benne, hogy eljönnek azok a Napok, amikor bekövetkezik Isten büntetése. **45,17** eljutott hozzájuk a tudás; ... a tanítás. **45,25** az elődeinket; atyáinkat, őseinket. **45,37** nagyság; dicsőség, magasztosság.

46. szúra A HOMOKDOMBOK

46,12 Írás; Könyv. **46,12** rosszat tesznek; helytelenül viselkednek, nem hisznek. **46,25** viszonzást; fizetséget, jutalmat. **46,26** tagadták isten jeleit; ... kinyilatkoztatását. **46,29** visszatértek a többiekhez; ... a közösségükhöz, a dzsinnek közösségéhez. **46,30** mieink; népünk. **46,35** akik szilárdak voltak; Noé, Ábrahám, Mózes, Jézus és Mohamed.

47. szúra MUHAMMAD

MOHAMED. **47,4** engedjétek őket szabadon kegyelemből vagy váltságdíjért...; amíg a háború le nem veti magáról a fegyverek terhét, amíg a háborúskodás nem fejeződik be. (A Korán-magyarázók kiemelik a sorrend jelentőségét.) **47,11** Isten azokat támogatja; védelmezi, pártfogolja. **47,19** vésd eszedbe; tudd. **47,20** egy pontos szúra; egyértelmű szúra. **47,21** a harcról döntés születik; eldőlt az ügy. **47,27** az ilyen

emberek ...; ezek az emberek beleegyezhetnek abba, hogy Mohamedet nem tekintik prófétának, de nem tartanak azokkal, akik tagadják a Fel-támadást. 47,30 hanghordozásukról; hamis beszédükről.

48. szúra A GYŐZELEM

A SIKER. 48,10 Isten keze az ő kezükre van téve; aki húiségesküt kötött, az Mohamed próféta kezére tette a jobb kezét. 48,11 a beduinok; siva-tagi arabok, nomádok, nem városlakók. 48,14 Isten megbocsátó; a legmegbocsátóbb, gyakran megbocsátó. 48,18 a Fa alatt; i. sz.. 628-ban, Hudajbíjjánál „a Fa” jelentőséggel bír egy hadművelet kapcsán. 48,23 Isten így járt el a múltban; ez volt Isten eljárása (szunna) a múltban. 48,26 a tudatlanság dühe; a tudatlanág (dzsáhilíjja), azaz a bálványimádás, ill. a pogányság dühe és féktelensége. 48,27 rövidre vágott hajjal...; a zarándoklat utolsó részében végezhető. 48,29 leboru-lás; alázat.

49. szúra A MAGÁNLAKRÉSZ

49,5 megbocsátó; a legmegbocsátóbb. 49,6 rosszindulatú; vétkes, bűnös, bajkeverő. 49,11 bajkeverőnek hívnak; vö. 50,16. 49,11 nem mutatnak megbánást; nem fordulnak Isten felé megbánással. 49,12 ... feltételezé-seiteket; a gyanakvást. 49,14 alávetjük magunkat Istennek; föl vesszük az iszlámot. 49,14 nem nyert bebocsátást; nem hatolt be.

50. szúra QÁF

50,10 datolyafürtökkel teli; virágokkal teli, „fürt hátán fürt”. 50,11 elő-jönnek a sírokból; ugyanilyen lesz az Újjászületés. 50,12 ar-Rassz; akik a kút körül laktak. 50,21 minden ember; minden lélek. 50,23 a társa...; vö. 50,27. 50,27 a társa ...; vö. 64,38 és 41,25. 50,29 nem vagyok igazság-talan senkivel; a szolgálóimmal szemben. 50,36 számos területet; földet, országot. 50,40 minden ima végén; minden leborulás után. 50,42 kijön-nek; előjönnek. 50,43 a végcél; az életút, ill. a végső visszatérés.

51. szúra A FELKAVARÓ SZELEK

51,4 ...; a parancs, hogy a jóindulatú szelek vigyék az esőt. 51,29 meddő öregasszony vagyok; vö. 15,22 és 18,45–46. 51,47 végtelenné; tágassá.

52. szúra A HEGY

52,1 a hegyre; a Sínai-hegyre, vö. 95,2 és 23,20. 52,4 a Házra; a zarándoklat idején meglátogatott Kábára. 52,5 boltozatra; mennyezetre, égboltra. 52,10 a hegyek elmozdulnak helyükről; vö. 27,88. 52,21 tetteik nagyságát; érdemeiket. 52,24 igazgyöngyök; a legszebb igazgyöngyöket rejtve tartották, és csak kivételes alkalmakkor vették elő. 52,28 a Jótevő; a Jóságos. 52,44 az ég egy darabja lezuhan rájuk; vö. 17,92. 52,45 mennydörgés; mennykő.

53. szúra A CSILLAG

53,1 a csillagra; Szíriuszra, amit a mekkaiak imádtak. 53,5 az angyal; Gábiel. 53,14 lótuszfű; krisztustövisfű, vö. 56,28. 53,24 ... csak vágyakoznak; a hitetlenek azt gondolták, hogy a pogány istenek közelebb viszik őket Istenhez, vö. 6,94 és 39,3. 53,25 a kezdet és a vég; az élet ezen a világon és a következő élet, azaz a túlvilág.

54. szúra A HOLD

54,37 lepecsételtük a szemüket; megvakítottuk őket. 54,43 ti, akik hitetlenek vagytok; a mekkaiak. 54,43 felmentést; mentességet.

55. szúra A KÖNYÖRÜLETES

55,2 megtanította a Koránt; a Könyörületes, az Isten tanította meg az Olvasatot, az olvasást. 55,4 ... érthető beszédre; mások, a világos üzenet és a Korán megértésére. 55,13 mindketten; ember és dzsinn, emberek és dzsinnek. 55,19 mindkét tengert; a sós és az édesvizet.

56. szúra A BEKÖVETKEZŐ ESEMÉNY

56,54 tevék; nősténytevék. 56,58 arra; spermacseppekre. 56,73 ...ti sarjasztottátok ki; Mi sarjasztottuk a fákat azok számára, akik gondoskodnak róluk, és megművelik a földet. 56,79 a megtisztítottak; az angyalok.

57. szúra A VAS

57,1 ...; vö. 59,1. 57,2 ...; vö. 7,158 és 2,107. 57,3 a Láthatatlan; a Rejtett. 57,5 ...; vö. 2,210. 57,6 ...; vö. 3,27 és 2,164. 57,7 amit Ő rátok hagyott; ... a korábbi nemzedékeken keresztül. 57,19 lakói; egymás társai lesznek.

58. szúra A VITA

58,2 „Olyan legyen nekem ...”; az iszlám előtti kor válási gyakorlata szerint ezzel a mondással minden további következmény nélkül el lehetett taszítani egy asszonyt, és Mohamed próféta ezt a szokást elvetette. 58,8 ...; vö. 33,56. 58,8 olyan módon üdvözölnek; a köszöntés elferdítése. „A béke szálljon rátok” (arab; asz-szalámu alajkum) helyett „A halál szálljon rátok” (arab; asz-szamu alajkum) formát mondták bizonyos zsidók, mintegy kigúnyolva ezzel is a muszlimokat. 58,11 emelkedjete fel; álljatok fel. 58,12 ez az előírás azokra vonatkozik, akik képesek adakozni a nincsteleneknek, ill. a túlbuzgó muszlimokra, akik olykor a kelletténél többször vették igénybe a Próféta idejét; ezért ez a vers az ő visszafogásukra is vonatkoztatható. 58,14 azokról a képmutatókról esik szó, akik szövetkeztek a *korabeli* zsidókkal. 58,22 ők Isten pártján állnak; ők Isten pártja.

59. szúra AZ ÖSSZEGYŰJTÉS

59,2 akik megszegték a szavukat; a Banú an-Nádir zsidó törzs megszegte az ígéretet a Prófétaival szemben, és ezért a muszlimok i. sz. 625-ben huszonegy napon át ostromolták őket, amíg megadták magukat, és elfogadták a kivándorolást a mai Szíria (As-Sám) területére, ahol az Összegyűjtés, azaz a Feltámadás napja bekövetkezhet. 59,6–7...; Isten adta a hadizsákmányt, így tehát Mohamed próféta rendelkezik felette. 59,7 hadizsákmányként; a harc nélkül szerzett hadizsákmány nem ugyanaz, mint a harccal megszerzett. 59,9 ezen a lakóhelyen; Medinában. 59,15 hasonlóan elődeikhez; a Banú an-Nádir előtt egy másik zsidó törzset, a Banú Qajnúkát is elűzték, ami a badri csata után, i. sz. 624-ben történt. 59,19 ...; saját magukat; a saját lelküket. 59,22–24 ...; Isten Legszebb Nevei közül számos megtalálható az említett versekben.

60. szúra A VIZSGÁZTATÁS

A PRÓBÁNAK ALÁVETETT ASSZONY. 60,8 ... a hit miatt; nem harcoltak ellenetek a vallás miatt. 60,12 ... a gyerekek apja; nem eszelnek ki dolgokat arról, ami a kezük és a lábuk között van.

61. szúra A SOR

61,4 falként; építményként, oszlopként küzdenek. 61,6 Ahmad; Ahmed. 61,7 alávesse magát Őneki; az iszlámnak. 61,8 a szavaikkal; azzal, ami kiáramlik a szájukból. 61,8 ...; Isten fénye lehet a Korán, az iszlám, Mohamed próféta, vagy lehetnek Isten jelei is, vö. 9,32. 61,14 a tanítványoknak; az apostoloknak.

62. szúra A PÉNTEK

62,3 ... másoknak; azoknak, akik még csatlakozni fognak az iszlámhoz, azaz a nem arabok, a perzsák vagy az egész emberiség. 62,4 ...; Isten kegyessége, hogy nem kizárólag az araboknak szánja az iszlámot, vö. 57,21. 62,6 ti, zsidók; ti, akik a zsidó vallást gyakoroljátok, ill. ti, akik a zsidó hitet követitek. 62,8 a láthatatlant; a rejtett titkot. 62,11 ...; vö. 24,37, 63,9 és 102,1.

63. szúra A KÉPMUTATÓK

63,6 az engedetleneket; a gonoszokat, a gonosz népet. 63,8 a városba; Medinába. 63,8 ...; vö. 4,139.

64. szúra A KÖLCSÖNÖS MEGTAGADÁS

64,8 ...; Mohamed a Küldött, a Korán pedig a Fény. 64,9 a Gyülekezés napja; a péntek. 64,9 a kölcsönösség napja; a kölcsönös önzés és a másik ember megtagadása. 64,10 ...; vö. 2,39.

65. szúra A VÁLÁS

65,1 elváltok a feleségeitektől; elbocsátjátok az asszonyokat. 65,1 Isten törvényes határai; Isten előírásai, törvényei, előírt törvényhatárai. 65,2 törvényesen; a megfelelő módon, a törvények betartásával. 65,6 a vér szerinti apának; az iszlám jog szerint az apa kötelessége a gyermeke élrelmezése. 65,6–7 ...; vö. 2,233.

66. szúra A TILALOM

66,1–4 ...; a Próféta két felesége, Hafza és Ájsa egy esetben nem viselkedtek megfelelően. 66,2 a Segítőök; a Pártfogók. 66,5 ...; önmegtartóztatással, ahogy a vándorló szerzetesek éltek, vö. 9,112. 66,11 ...; vö. 28,9. 66,12 ...; vö. 3,33–4. Mária, Jézus anyja, a hívők példaképe.

67. szúra A LEGFŐBB HATALOM

67,1 a Legfőbb Hatalom; a Királyság, a Fennhatóság. 673 ...; vö. 2,29. 675 a legalsó eget; ennek a világnak az eget. 675 ...; vö. 15,17–18 és 37,6–10. 67,18 szintén tagadták az igazságot; szintén hazugnak mondták a küldötteiket. 67,23 ...; vö. 23,78. 67,24 ...; vö. 23,79. 67,27 amikor közelről megpillantják; a büntetést a túlvilágon. 67,28 Isten elpusztít engem...; a mekkaiak a Próféta halálában reménykedtek. 6730 ...; a Zamzam és a Majmún források vize Mekkában.

68. szúra AZ ÍRÓTOLL

NÚN. 68,1 ...; a tollra vonatkoztatható, amivel az angyalok leírják az emberek tetteit, ugyanakkor eskütétel is lehet arra, hogy Isten megadta a halandó embereknek az írásra való készséget, vö. 96,4–5. 68,4 ...; Ájsa szavai szerint Mohamed próféta jellemvonásainak összessége maga a Korán volt. 68,16 a homlokára; az orrára, az ormányára. 68,18 ...; anélkül, hogy azt mondták volna; „Ha Isten is úgy akarja!”, ill. anélkül, hogy adtak volna a gyümölcsökből a rászorulóknak. 68,45 a tervem szilárd; a cselvetésem elháríthatatlan. 68,48 az ember a hallal; Jónás. 68,52 ...; a világok lakóinak, azaz mindenkinek.

69. szúra AZ ELKERÜLHETETLEN

69,1–3 ...; vö. 69,13–18 és 101,1–3. 69,1 az Elkerülhetetlen; a Bekövetkező, az Elkerülhetetlen Óra. 69,2 ...; vö. 101,7. 69,4 ...; vö. 101. 69,19 a sorskönyvét; a tetteinek listáját. 69,22 ...; vö. 88,10. 69,27 bárcsak vége lenne mindennek; bárcsak ez lenne a legutolsó halál számomra! 69,40 ...; vö. 81,19.

70. szúra A FELEMELKEDÉS ÚTJAI

70,4 ...; vö. 32,5. 70,19 kishitűnek...; nem állhatatosnak, hanem örök elégedetlennek teremtették. 70,29–32 ...; vö. 23,5–8. 70,39 ...; vö. 56–62. 70,42 ...; vö. 43,83. 70,43 egy cél; áldozati kő, zászló, vö. 5,3.

71. szúra NOÉ

71,10 a Megbocsátó; a Legmegbocsátóbb. 71,25 ne hagyj meg ...; ne hagyj meg lakóhelyet egyetlen hitetlen számára sem a földön.

72. szúra A DZSINN

72,1 ...; 55,15 és 15,27. 72,1 egy csodálatos Koránt; egy csodálatos Olvasatot, Felolvasást. 72,4 egy bolond közülünk; Iblisz, a dzsinnnek apja. 72,8–9 ...; vö. 15,17–18 és 37,7–10. 72,17 próbára tegyük őket; a mekkaiakat, és a bőségről, ill. az ínségről van szó, ami ugyanakkora próbatétel. 72,18 imahelyek; mecsetek.

73. szúra A BEBURKOLÓDZOTT

73,1 ...; vö. 53,1–3. 73,10 ...; vö. 9,5. 73,11...; vö. 68,44. 73,20 akik veled vannak; társaid a hitben.

74. szúra A KÖPENYÉBE BURKOLÓDZÓ

74,4–5 tisztulj meg; tisztítsd meg a ruháidat, azaz „tisztítsd meg önmagad”, és kerüld a bálványokat. 74,11 hagyd rám annak az embernek az ügyét; hagyjál csak magamra, egyedül az „emberrel”, akit teremtettem, vagy egy bizonyos emberrel, aki a Próféta egyik ellenlábasa lehetett. 74,11 ...; vö. 73,11. 74,30 ...; vö. 66,6. 74,31 ...; a 19-es szám nem szükségszerűen a szám fontosságát jelöli, inkább a csoportot. 74,50 ...; oroszlán.

75. szúra A FELTÁMADÁS

75,16 ne mozdítsd úgy a nyelvedet, hogy siettesd ...; sietteted a Korán felolvasását, mert félsz, hogy valamit elfelejtesz a kinyilatkoztatásból. 76,37 magzat; véralvadék, alvadék.

76. szúra AZ EMBER

76,2 egy összevegyült folyadékból; kilövellő spermából, a férfi és a nő összevegyült nedvéből. 76,7–8 ...; a jelen idő használata arra utal, hogy az igaz hívők így viselkednek evilági életük során. 76,16 kedvükre tölthetnek; olyan mértékkel mérnek, ahogy akarják. 76,20 bőséget; hatalmas birodalmat, királyságot. 76,24 Urad ítéletére; Urad döntésére. 76,29 ...; vö. 73,19.

77. szúra A LEKÜLDÖTTÉK

77,1–2 ...; angyalok, szelek. 77,25 ...; vö. 38,57. 77,38 ...; vö. 77,13. 77,43 ...; vö. 52,19. 77,50 ... ezután; a Korán után.

78. szúra A HÍR

78,2 a hatalmas Hírről; az Ítélet napjáról. 78,7 oszlopoknak; karónak, cölöpnek. 78,33 ...; vö. 38,52 és 2,25.

79. szúra AZ ERŐVEL ELRAGADÓK

79,1 az erővel elragadókra; az angyalokra, akik erővel elragadják a hitetlenek lelkét. 79,2 a könnyedén kivevőkre; az angyalokra, a „kihúzókra”, akik a hívők lelkeit viszik el. 7,15 ...; vö. 7,103–137 és 20,9–56. 79,33 ...; vö. 80,32.

80. szúra ÖSSZERÁNCOLTA A HOMLOKÁT

80,1 ...; Mohamed próféta a Kurajs fontos embereivel tárgyalt, akiket meg akart nyerni az iszlám ügyének, amikor egy vak ember, odalépett hozzá, de ő elfordult; ez a kinyilatkoztatás figyelmeztet az ilyen viselkedés helytelenségére. 80,12 ...; vö. 74,54–55. 80,13 ...; vö. 43,4 és 85,21–22. 83,33 hangorkán; robbanásszerű zaj, üvöltés, forgószél, szélvihar, ez a Feltámadás napja, és az Utolsó Óra.

81. szúra A BEBURKOLÁS

81,7 összepárosítják ...; a jobbat a ballal, vagy a testtel. 81,8 ...; az iszlám előtti kor pogány arab szokása volt, hogy a lánygyermeket olykor élve eltemették. 81,14 ...; vö. 82,5 és 3,30. 81,22 ...; vö. 7,184. 81,19 vélhetően Gábiel arkangyal, aki Isten trónja mellett áll. 81,23 ...; vö. 53,7.

82. szúra A KETTÉHASADÁS

AMIKOR MEGNYÍLIK AZ ÉG. 82,10 ...; vö. 6,61. 82,13 ...; vö. 83,22.

83. szúra A MÉRCERŐVIDÍTŐK

A CSALÓK. 83,1 ...; vö. 6,152. 83,7 a legsötétebb börtön; Sziddzsín, a legmélyebb Pokol, a börtön. 83,13 ...; vö. 6,25. 83,18 a legfelsőbb magasságokban; Illijjín, a Legmagasabb Helyen, a „hetedik mennyországban”. 83,21 Istenhez közel állók; az angyalok. 83,34 ma...; az Ítélet napján.

84. szúra A MEGHASADÁS

84,7 ...; vö. 17,71. 84,7 a sorskönyvét; a tetteinek feljegyzéseit. 84,10 ...; vö. 69,25. 84,19 ...; a halálból a feltámadásba; ahogy a nappalra az alkonyat és erre az éjszaka jön.

85. szúra A CSILLAGKÉP

85,3 a Tanúra; Istenre. **85,4** vélhetően egy i. sz. 6. sz.-i jemeni zsidó uralkodó önkényeskedéseiről lehet szó, aki a keresztények kínzásához árkot ásatott, vagy Nimródra vonatkozatható, aki Ábrahámmal bánhatott ilyen módon. **85,8** ...; vö. 5,59. **85,13** ...; vö. 10,4. **8,22** ...; a „jól megőrzött Táblát” Isten mindig magánál tartja.

86. szúra AZ ÉJSZAKAI JÖVEVÉNY

AZ ÉJSZAKAI CSILLAG. **86,6–7** ...; vö. 28,37.

87. szúra A MAGASSÁGOS

A LEGMAGASSÁGOSABB. **87,1** ...; vö. 56,74. **87,6** ...; vö. 2,106. **87,8** ...; vö. 92,7. **87,18** ...; vö. 21,133.

88. szúra AZ ELBORÍTÓ

A MINDENT ELBORÍTÓ UTOLSÓ ÍTÉLET. **88,10** ...; vö. 69,22. **88,17** ...; az esőfelhőket. **88,22** ...; vö. 50,45.

89. szúra A NAPKELTE

89,2 ...; a Dzúl-Hidzsa hónap első tíz napja, ami nagy zarándoklatban (haddzs) teljeseedik ki, és amit már Mohamed próféta előtt is ünnepeltek. **89,6** ...; vö. 7,65–72 és 26,123. **89,7** ...; vélhetően az Ád nép, törzs vagy nemzetség városa. **89,9** ...; vö. 7,73–79 és 26,141. **89,10** ...; vö. 7,103–137 és 38,12. **89,27** ...; vö. 13,28.

90. szúra A VÁROS

90,1 ... erre a városra; Mekkára, a területre, vagy akár földre. **90,10** mindkét utat; a helyes utat és a tévutat.

91. szúra A NAP

91,7 ...; vö. 18,37 és 75,38. **91,8** ...; vö. 90,10. **91,11** a küldöttét; Szálihót. **91,2** ...; vö. 84,18. **91,15** ...; Isten „nem habozott”.

92. szúra AZ ÉJSZAKA

92,1 ...; vö. 91,4. **92,2** ...; vö. 91,3. **92,11** ...; vö. 3,10 és 69,28.

93. szúra **A REGGELI FÉNY**

93,4 a túlvilág; a következő, az utolsó élet jobb lesz, mint az első. 93,7 ...; a hagyományos muszlim magyarázatok többnyire azt a felfogást képviselik, hogy Mohamed próféta ekkor még nem volt birtokában minden tudásnak a vallási rendelkezések és a törvény felől, vö. 42,52 és 12,3. 93,8 ... a magad urává tett; gazdaggá tett.

94. szúra **A KITÁRÁS**

94,1 a szívedet; a mellkasodat, a lélegzetvételeidet, lelkedet.

95. szúra **A FÜGEFA**

95,2 ...; vö. 23,20 és 52,1. 95,3 ... városra; Mekkára, a „biztonságos területre”. 95,5 ...; az öregedés vagy a Pokol Tüze, vö. 16,70. 95,7 ...; az emberiség általában vagy Mohamed próféta maga, vö. 82,9 és 107,1. 95,8 ...; vö. 23,115–116.

96. szúra **AZ ALVADÉK**

A MAGZAT. 96,2 ...; embrió, vérrög, vö. 22,5. 96,4 ...; Isten a toll és az írás segítségével tanította meg az embernek a Tudást, vö. 2,31. 96,9–10 ...; Abú Dzsháról, egy gazdag emberről van szó, aki Mohamed prófétát egyszer megakadályozta az imája elvégzésében.

97. szúra **AZ ELRENDELÉS ÉJSZAKÁJA**

97,1 az Elrendelés Éjszakáján; Ramadán (hónap) 27. napjának éjjele, amelyet a hívő muszlimok imádkozással töltenek. 97,4 a Lélek; Gábiel arkangyal vagy egy másik angyal. 97,5 hajnalhasadásig; a hajnalpír megjelenéséig.

98. szúra **A VILÁGOS BIZONYÍTÉK**

98,1 a világos bizonyíték; világos jel, a nyilvánvaló bizonyíték. 98,4 az Írást; a Könyvet. 98,6 ...; a Könyv emberei, ill. a Könyv népei alatt a Korán ezen a helyen a medinai zsidókat és a helyi keresztényeket érti, a bálványimádók alatt pedig a mekkaiakat.

99. szúra **A FÖLDRENGÉS**

99,2 ... súlyos terheit; a föld kiveti magából a holtakat, a sírok tartalmát. 99,6 ...; vö. 30,14 és 30,43.

100. szúra A VÁGTÁZÓK

100,1 ...; paripák, tevék. 100,1–6 ...; vö. 36,71–72 és 43,12–13.

101. szúra A SORSCSAPÁS

101,6 ...; vö. 7,8–9. 101,9 a feneketlen mélység; a Pokol, ill. az anya meghal, az anya elveszíti a gyermekét.

102. szúra A HARÁCSOLÁS

102,1 a harácsolás; a törekvés a többért, a nagyobb vagyonért, a több fiú-gyermekért vagy a sikerért. 102,2 ...; vö. 46,35.

103. szúra A DÉLUTÁN

103,1 a délutánra; a múltó időre. 103,3 ...; vö. 90,17.

104. szúra A RÁGALMAZÓ

104,4 a Nagy Zúzdába; a Pokol Tüzébe, a Hutamába. 104,8 ...; vö. 90,20. 104,9 ...; vö. 77,30–33.

105. szúra AZ ELEFÁNT

105,1 ... az elefánt gazdáival; Abraha, jemeni keresztény király hadjárata Mekka ellen az i. sz. 6. sz. közepén, amikor a király hadserege harci elefántokkal vonult fel és a hadjárat célja a Kába elpusztítása lett volna bosszúból, egy keresztény templom meggyalázásáért; a támadás sikertelenül végződött. 105,4 égetett agyaggolyókkal...; egy magyarázat szerint az agyaggolyókra azok nevei voltak rákarcolva, akiknek szánták őket.

106. szúra KURAJJS

106,1 Kurajjs; a kurajsiták (qurajsiták) városlakók voltak, és a Kába szent körzetének őreiként, a törzsi zsákmányszerző háborúk felett álltak, ezért télen és nyáron is zavartalanul végezheték kereskedelmi útjaikat. 106,6 ennek a Háznak; a Kábának.

107. szúra A SZÍVESSÉGEK

107,6 ...; vö. 4,142 és 2,264. 107,7 ...; az „apró szívességek”, amikre az embereknek szükségük van.

108. szúra A BŐSÉG

108,1 ...; egy folyó neve is a Paradicsomban. **108,2** ...; Isten tiszteletére vágj áldozati állatot. **108,3** ...; maradjon magtalan, ne legyenek követői, és ne legyen része semmi jóban.

109. szúra A HITETLENEK

109,1–5 ...; vö. 10,104.

110. szúra A SEGÍTSÉG

110,1 ...; Mekka elfoglalása, i. sz. 630-ban. **110,1** ...; vö. 48,1 és 61,13. **110,3** ...; vö. 40,55 és 3,41.

111. szúra A PÁLMAROST

111,1 ...; pusztuljanak Abú Lahab, a Láng Ember kezei.

112. szúra A TISZTA HIT

112,2 ... az Örök; ... örökkévaló, a teljes és tökéletes, az áthatolhatatlan, akire minden ember vágyik. **112,3** ...; vö. 2,116.

113. szúra A HAJNALHASADÁS

113,4 boszorkányok; átkokat szóró vajákos asszonyok.

114. szúra AZ EMBEREK

114,5 ...; a Sátán rosszat sugall az emberek lelkébe, lélegzetvételébe, mellkasába. **114,5** ...; vö. 7,20. **114,6** ...; vö. 6,112.

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ	5
1. szúra	A MEGNYITÁS.....	9
2. szúra	A TEHÉN.....	10
3. szúra	IMRÁN NEMZETSÉGE.....	37
4. szúra	A NŐK.....	53
5. szúra	AZ ASZTAL.....	69
6. szúra	A JÓSZÁG.....	82
7. szúra	A MAGASLATOK.....	96
8. szúra	A HADIZSÁKMÁNY.....	112
9. szúra	A MEGBÁNÁS.....	117
10. szúra	JÓNÁS.....	129
11. szúra	HÚD.....	137
12. szúra	JÓZSEF.....	146
13. szúra	A MENNYDÖRGÉS.....	154
14. szúra	ÁBRAHÁM.....	158
15. szúra	AL-HIDZSR.....	162
16. szúra	A MÉHEK.....	165
17. szúra	AZ ÉJSZAKAI UTAZÁS.....	174
18. szúra	A BARLANG.....	181
19. szúra	MÁRIA.....	189
20. szúra	TÁ HÁ.....	194
21. szúra	A PRÓFÉTÁK.....	200
22. szúra	A ZARÁNDOKLAT.....	206
23. szúra	A HÍVŐK.....	212
24. szúra	A FÉNY.....	217
25. szúra	A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ.....	222

26. szúra	A KÖLTŐK	227
27. szúra	A HANGYÁK	233
28. szúra	A TÖRTÉNET	239
29. szúra	A PÓK.....	245
30. szúra	A BIZÁNCIAK	250
31. szúra	LUKMÁN	254
32. szúra	A LEBORULÁS	256
33. szúra	A SZÖVETSÉGESEK	258
34. szúra	SÁBA	264
35. szúra	TEREMTŐ.....	268
36. szúra	JÁ SZÍN	271
37. szúra	A FELSORAKOZÓK.....	275
38. szúra	SZÁD.....	280
39. szúra	A SEREGEK	283
40. szúra	A MEGBOCSÁTÓ	289
41. szúra	MEGKÜLÖNBÖZTETETTEK.....	294
42. szúra	A TANÁCSKOZÁS	298
43. szúra	A DÍSZEK	302
44. szúra	A FÜST.....	306
45. szúra	A LETÉRDELÉS.....	308
46. szúra	A HOMOKDOMBOK.....	310
47. szúra	MUHAMMAD.....	313
48. szúra	A GYŐZELEM	316
49. szúra	A MAGÁNLAKRÉSZ	319
50. szúra	QÁF	321
51. szúra	A FELKAVARÓ SZELEK.....	323
52. szúra	A HEGY	325
53. szúra	A CSILLAG.....	326
54. szúra	A HOLD	328
55. szúra	A KÖNYÖRÜLETES.....	330

56. szúra	A BEKÖVETKEZŐ ESEMÉNY.....	332
57. szúra	A VAS	334
58. szúra	A VITA	337
59. szúra	AZ ÖSSZEGYŰJTÉS	340
60. szúra	A VIZSGÁZTATÁS	342
61. szúra	A SOR.....	344
62. szúra	A PÉNTEK.....	345
63. szúra	A KÉPMUTATÓK	346
64. szúra	A KÖLCSÖNÖS MEGTAGADÁS	347
65. szúra	A VÁLÁS	348
66. szúra	A TILALOM	350
67. szúra	A LEGFŐBB HATALOM	351
68. szúra	Az ÍRÓTOLL.....	353
69. szúra	AZ ELKERÜLHETETLEN	354
70. szúra	A FELEMELKEDÉS ÚTJAI	356
71. szúra	NOÉ.....	357
72. szúra	A DZSINN	358
73. szúra	A BEBURKOLÓDZOTT	360
74. szúra	A KÖPENYÉBE BURKOLÓDZÓ.....	361
75. szúra	A FELTÁMADÁS	362
76. szúra	AZ EMBER	363
77. szúra	A LEKÜLDÖTTEK.....	365
78. szúra	A HÍR	366
79. szúra	AZ ERŐVEL ELRAGADÓK.....	367
80. szúra	ÖSSZERÁNCOLTA A HOMLOKÁT	368
81. szúra	A BEBURKOLÁS.....	369
82. szúra	A KETTÉHASADÁS	370
83. szúra	A MÉRCERŐVIDÍTŐK	370
84. szúra	A MEGHASADÁS.....	371
85. szúra	A CSILLAGKÉP	372

86. szúra	AZ ÉJSZAKAI JÖVEVÉNY	373
87. szúra	A MAGASSÁGOS	373
88. szúra	AZ ELBORÍTÓ	374
89. szúra	A NAPKELTE	374
90. szúra	A VÁROS	375
91. szúra	A NAP	376
92. szúra	AZ ÉJSZAKA	376
93. szúra	A REGGELI FÉNY	377
94. szúra	A KITÁRÁS	377
95. szúra	A FÜGEFA	377
96. szúra	AZ ALVADÉK	378
97. szúra	AZ ELRENDELÉS ÉJSZAKÁJA	378
98. szúra	A VILÁGOS BIZONYÍTÉK	379
99. szúra	A földRENGÉS	379
100. szúra	A VÁGTÁZÓK	380
101. szúra	A SORSCSAPÁS	380
102. szúra	A HARÁCSOLÁS	381
103. szúra	A DÉLUTÁN	381
104. szúra	A RÁGALMAZÓ	381
105. szúra	AZ ELEFÁNT	382
106. szúra	KURAJ'S	382
107. szúra	A SZÍVESSÉGEK	382
108. szúra	A BŐSÉG	383
109. szúra	A HITETLENEK	383
110. szúra	A SEGÍTSÉG	383
111. szúra	A PÁLMAROST	384
112. szúra	A TISZTA HIT	384
113. szúra	A HAJNALHASADÁS	384
114. szúra	AZ EMBEREK	384
JEGYZETEK		387

الْقُرْآنُ الْكَرِيمُ

A KORÁN

